

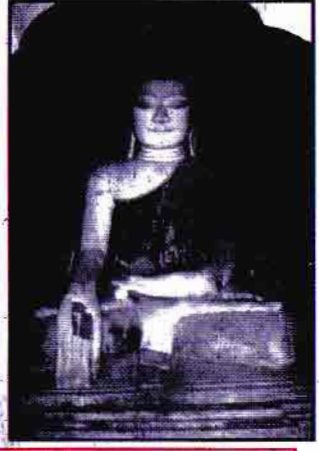
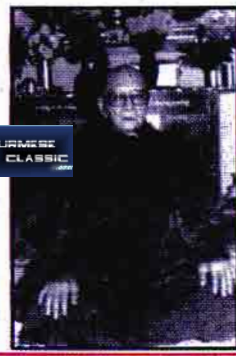
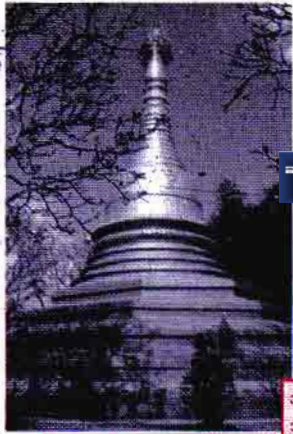
နုပွား တပည့် ဘဝဝေတေ အရဟဏေတေ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

စိန္တေယျသေးပါး
ဘုရားရှိခိုးဂါထာ
 ၁။ ဂူပဒါစိန္တေယျဂါထာ
 ဂူပ ဂူပ ဝိလာသဂ္ဂ
 ဂူပါ စိန္တေယျ သံယုတ္တံ၊
 ဝနေသာရဂုဏောပေတံ
 တေနာဟုလ ဂူပါ။
 ၂။ ဝါစာဒါစိန္တေယျဂါထာ
 ဝါစာ ဝါစာ ဝိလာသဂ္ဂ
 ဝါစာ စိန္တေယျ သံယုတ္တံ၊
 ဝနေသာရဂုဏောပေတံ
 တေနာဟုလ ဝါစော။
 ၃။ ဉာဏဒါစိန္တေယျဂါထာ
 ဉာဏ ဉာဏ ဝိလာသဂ္ဂ
 ဉာဏာ စိန္တေယျ သံယုတ္တံ၊
 ဝနေသာရဂုဏောပေတံ
 တေနာဟုလ ဉာဏ။
 ၄။ ဣဒ္ဓိဒါစိန္တေယျဂါထာ
 ဣဒ္ဓိ ဣဒ္ဓိ ဝိလာသဂ္ဂ
 ဣဒ္ဓိ စိန္တေယျ သံယုတ္တံ၊
 ဝနေသာရဂုဏောပေတံ
 တေနာဟုလ ဣဒ္ဓိ။

အနက်
 ၁။ **ဂူပ ဂူပ ဝိလာသဂ္ဂ ဂူပါ စိန္တေယျ သံယုတ္တံ** - ပကတိသောအဆင်း၊ အလွန်တင့်တယ်သောအဆင်း၊ မြတ်သောအဆင်း၊ မကြာအပ်မကြာစည်နိုင်သောအဆင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သာရဂုဏောပေတံ - ကျေးဇူးတော်စစ်ဂုဏ်တော်နှစ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ **အဟံ** - အကျွန်ုပ်သည်၊ **ဝနေ ဝန္တာမိ** - ရိုးပါ၏။ **တေန** - ထိုသို့ ရိုးရသောကောင်းမှုကြောင့်၊ **အတုလ ဂူပါ** - အတုမရှိသောအဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ **အမိ** - ဖြစ်ရပါလို၏။
 ၂။ **ဝါစာ ဝါစာ ဝိလာသဂ္ဂ ဝါစာ စိန္တေယျ သံယုတ္တံ** - ပကတိသောစကား၊ အလွန်တင့်တယ်သော စကား၊ မြတ်သောစကား၊ မကြာအပ်မကြာစည်နိုင်သောစကားနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သာရဂုဏောပေတံ - ကျေးဇူးတော်စစ်ဂုဏ်တော်နှစ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ **အဟံ** - အကျွန်ုပ်သည်၊ **ဝနေ ဝန္တာမိ** - ရိုးပါ၏။ **တေန** - ထိုသို့ ရိုးရသော ကောင်းမှုကြောင့်၊ **အတုလ ဝါစော** - အတုမရှိသောစကားနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ **အမိ** - ဖြစ်ရပါလို၏။
 ၃။ **ဉာဏ ဉာဏ ဝိလာသဂ္ဂ ဉာဏာ စိန္တေယျ သံယုတ္တံ** - ပကတိသောဉာဏ်၊ အလွန်တင့်တယ်သောဉာဏ်၊ မြတ်သောဉာဏ်၊ မကြာအပ်မကြာစည်နိုင်သောဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သာရဂုဏောပေတံ - ကျေးဇူးတော်စစ် ဂုဏ်တော်နှစ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ **အဟံ** - အကျွန်ုပ်သည်၊ **ဝနေ ဝန္တာမိ** - ရိုးပါ၏။ **တေန** - ထိုသို့ ရိုးရသောကောင်းမှုကြောင့်၊ **အတုလဉာဏဝါ** - အတုမရှိသောဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ **အမိ** - ဖြစ်ရပါလို၏။
 ၄။ **ဣဒ္ဓိ ဣဒ္ဓိ ဝိလာသဂ္ဂ ဣဒ္ဓိ စိန္တေယျ သံယုတ္တံ** - ပကတိသောတန်ခိုး၊ အလွန်တင့်တယ်သော တန်ခိုး၊ မြတ်သောတန်ခိုး၊ မကြာအပ်မကြာစည်နိုင်သောတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သာရဂုဏောပေတံ - ကျေးဇူးတော်စစ် ဂုဏ်တော်နှစ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ **အဟံ** - အကျွန်ုပ်သည်၊ **ဝနေ ဝန္တာမိ** - ရိုးပါ၏။ **တေန** - ထိုသို့ ရိုးရသော ကောင်းမှုကြောင့်၊ **အတုလဣဒ္ဓိဟံ** - အတုမရှိသော တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ **အမိ** - ဖြစ်ရပါလို၏။

လော ကိ ပ ညာ ရ သ ခုံ မ ဂ္ဂ စင်း

နက္ခတ္တဗေဒ

လောကီပညာရပ်သစ်ပညာရပ်

နာယကကြီး

ဒေါက်တာ အောင်နိုင်

M.B.B.S (Ygn)

ဒ-ဘ-ဝ(တိုင်ရှင်ထေး)

M.Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training (London)

M.C.P.A; A.T.C.M

(Wuhan), D.M.A

Senior Fellowship of Aryuvedic

Medicine(India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်
ကောလိပ်ဆရာအောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရှင်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

ဒေါ်ဝတ်ရည်ဆွေ

B.Sc(Bot),Dip.T.Med.

ဦးဝင်းထိန်ကျော်

B.Á(Philos),Dip.T.Med.,

T.L.R.M (INDIA)

အနောက်တိုင်း ဆေးကဏ္ဍ

အယ်ဒီတာ

ကိုကိုမောင်

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မဒေဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်ဇ(L.L.B)၊ကိုရိုးဆန်း၊

သန်းထွန်း(ဘားအံ)

ပါဠိ အယ်ဒီတာ

* ဦးစံတင့်

(စတုရိကာယကောဝိဒ၊ဝိနည်းဓမ္မ၊ဓမ္မာစရိယ)

* ဦးသန်းအောင်ဌ

[ဓမ္မာစရိယ (မဟာဝဂ္ဂါဒိ မြန်မာဂုဏ်ထူး)

ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ

(နိကာယဝိပဿ)]

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar),H.G.P.R.L(Advocate)

ပန်းချီဒီပိုင်းပညာရှင်

ကိုတင်ဦး

တင်တင်နွယ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

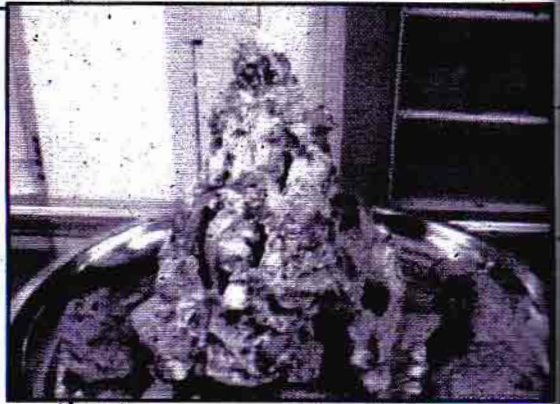
မြတ်မင်းဟန်

ဖြန့်ချိရေးမှူး

ယဉ်ကျေးဝေ

ကွန်ပျူတာစာပီ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာပီလုပ်ငန်း

အပြင်(၉)လက်ပကျော်ခန့်ရှိ၍ အလေးချိန်မှာ
သာမန်ကြေးသံတိုက် များစွာ
သာလွန်စီးပိုးနေသည့် လောဟာစပ်ရုပ်တုဟု...
- ၈၁-၄၄

BURMESE CLASSIC

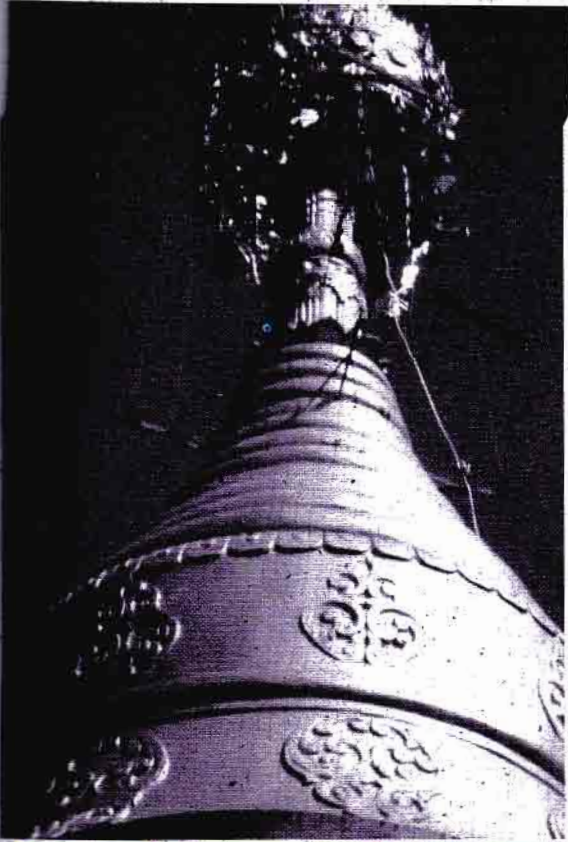
ထုတ်ဝေသူ
ဦးစစ်မောင်ဝင်း(ခ)ဦးကျော်မိုးသိန်း(၀၀၇၃၉)
နက္ခတ္တဗေဒရောင်ခြည်ဓမ္မဒေဝတိုက်
၂၀၉ ၂၉ လမ်း ရန်ကုန်မြို့၊
အထွေထွေနှင့် မျက်နှာဖုံးပန်းချီ
ဦးကျော်မင်းမိုး(၀၀၄၅၉)၊ ဗိုလ်မှူးအုပ်ချုပ်တိုက်
ကမာတ် ၁၇/က ၅၆-လမ်း ၂-ရပ်ကွက်
ပုဗ္ဗန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
မန္တလေးပြန့်ချိရေး
နဂါးစာပေ
ရှမ်းတောင်ကယား ပြန့်ချိရေး
မိလ္လာစာပေ (တောင်ကြီး)
ဝင်္ဂါဒီစာပေပြန့်ချိရေး(တောင်ကြီး)
မွန်ပြည်နယ် ကရင်ပြည်နယ်ပြန့်ချိရေး
ကျော်ကျော်စာပေ(မော်လမြိုင်)
ပြန့်ချိရေး
ကျော်မိုးသိန်းစာပေ ၂၀၉ ၂၉ လမ်း ရန်ကုန်မြို့၊
ဇ- ၀၀၂၄၂၅၄

ကြော်ငြာဌာနမှူး - ကိုတင်ဇော်ဌေး
မင်္ဂလာ စီးပွားရေးကြော်ငြာလုပ်ငန်း

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လ
အမှတ် ၃၅၆
ဘန်မီး - ၂၀၀၀ကျပ် (ဖြန့်ချိရေး)
[နှစ်ထောင့်တစ်ရာကျပ်]
အုပ်စု
၁၀၀၀
ဇ-၀၁ ၂၄၂၅၀၄

F.1B. March, 2016.

www.burmeseclassic.com

ထူးသန်းသော ဒဂုင်းတန်းကြီး
ဖြစ်ပေါ်နေသော
ငှားပျက်နှာ ရွှေရကြီးစေတီတော်မှာ... ၈၁-၉၀

ဆရာတော်ကြီး ပျံပုန်တော်ပူပြေးနောက်
မပုပ်သိုးဘဲ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို
ပုန်ခေါင်းသွင်းကာထားသည်... ၈၁-၂၆

★ **ဈေးနှုန်းရောင်းခြင်း** ★

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)
သဘာဝဓမ္မတိုင်းရင်းဆေးခန်း ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်း
(တဆ-၀၂၀၆၂)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော
လေငန်းလေပြတ်ရောဂါ ကာကွယ် ဓောင့်ရွှေကန်နည်းများ

[မြောင်းမြ မောင်မာညိုတင့်] ၁၇၄

★ **ပညာပေးရောင်းခြင်း** ★

တိမ်တံခွန် နိမိတ် [ဒိုလ်မင်း-မင်းလှ] ၉၅
ပေစင်အတွေး၊ ပေစင်အမြင် (ဘုမ္မိအရပ်က အိမ်ထောင်ရှင်)
[အေးချမ်းအောင်-ရမည်းသင်း] ၁၅၉
အင်္ဂုလိဓာတ်အတွေး၊ အင်္ဂုလိဓာတ်အမြင်
(တွက်စေလိုလျှင်သတိယှဉ်) [အင်္ဂုလိဓာတ်သုတေသီတစ်ဦး] ၂၀၆

★ **ပစ္စည်းရောင်းခြင်း** ★

သူ ဘယ်လိုလူစားလဲ [သန်းပညာ] ၂၃
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ဖော့ကန်ရပ်ကွက်၊
မင်္ဂလာလမ်း၊ မင်္ဂလာသီရိပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီး၏
ဦးစီးပဓာန နာယက ဆရာတော် ဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ
အဋ္ဌန္တရဗျာသီရိဘိဝံသ(စေတီယင်္ဂါ၊ သာသနဓဇ
ဓမ္မာစရိယ၊ ပရိယတ္တိသာသနပိယဓမ္မာစရိယ၊ LL.B)၏
လက္ခဏာတော် [ဆရာဦးစင်မောင်လင်း-B.Sc၊ ရွှေဘို] ၁၃၇
နိုင်ငံခြားမှာ ပညာသွားသင်ရက်န်းရှိလား

[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၄၉

လက္ခဏာပဟေဋ္ဌိ အဖြေညှိကြစို့ ၁၈၂
ချစ်မှုဇေရာ လက္ခဏာ [ဦးသော်စင်-ဟင်္သာတ] ၂၀၈

★ **ပစ္စည်းရောင်းခြင်း** ★

ရေဓာတ် အထောက်အပံ့အားကောင်းသည့်
ရေမည်းသင်းမြို့ ရဟန္တာသိမ်နှင့် ရုပ်ပွားစေတီများ
[ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၉
သမိုင်းဝင် ကျောက်တန်းလေး ရေလယ်စေတီတော်
[အရဟံ ဆရာသီန်း-လပုတ္တ] ၁၇
ကျောက်တံခါးမြို့အနီးမှ ဖြစ်စဉ် ထူးခြားသော
ရွှေဘုန်းပွင့်မြတ်စွာဘုရား ကုန်းတော်မြေ(၁) [စံထွန်းသာ] ၃၃
မွတ်လအိမ် မွတ်လအိမ် တောင်ထွတ်များပေါ်
ဆံတော်ရှင် ဘုရားဖူးခရီး (၆) [အောင်စ-LL.B] ၇၃
ပဉ္စမစေတီ ပုလဲဖြူဆီသီး(၂) [ထိုင်လီရာ] ၁၂၉

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း ၃

○ အထူးကဏ္ဍများဖြင့်ခြည့် ○

ဆားတောင်မ ရွာဦးမှ ငရဲဘုရားနှင့်
 ရွှေမှတ်တမ်းများ(၁) [ဇင်ညိုငယ်] ၅၇
 ဝေဘူရောင် တောင်တန်းတစ်ခွင်မှ ဖြစ်စဉ်ထူးခြား
 ကြည့်ညိုဖွယ်ရာများ(၂) [ငြိမ်းသော်တာ] ၆၅
 မြိုင်မြို့ ရွှေခြင်းထင်စေတီမှ ထူးခြားသော
 နိမိတ်ဆောင် ရုပ်တုများ(၂) [ခရီးသည်သုတေသီ] ၈၁
 တင်ဆုပ်နံ ရှင်အရဟံ ခြေတော်ရင်းမှာလ
 [ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၉၇
 ကိစ္ဆာမိနယ်မှ ကဒါတ်ထောက် ဝါးကျောင်းနှင့်
 ဆရာတော်ဦးသုန္ဒရ၏ ဘဝကောက်ကြောင်းများ(၁) ၁၁၃
 အာစရိ နုမာမိ (၄)
 [ဒေါ်သုပနဝိစိတ္တ-B.Sc, H.G.P, Dip.Ed] ၂၆၅

✽ ကိုယ်ထွေးများဖြင့်ခြည့် ✽

ပရလောကသားကြောင့် သေဆုံးခြင်းလော
 [ဘဘမုံ-ဖျာပုံ၊ ဇရာပို(၆)] ၂၄၉
 ကြွေရည်သုတ် သံပန်းကန်ပြားတစ်ချပ် [ကောင်သုခ] ၂၇၃
 မနေသင့်သော မနေအပ်သော အိမ်နိညာပ်များ
 [ကိုဝင်းတင်-လယ်လှ၊ အထက်မင်းလှ] ၂၇၈
 ဆေးရုံပေါ်မှ အတွေ့အကြုံများ[မျက်စိဆေးရုံကြီးဝယ်] [စောစိသွင်-ရန်ကုန်] ၂၈၅
 ထူးတာတွေ့တော့ ပြောချင်ပြီချင်[ရဟန္တာကို ဖူးခဲ့ဖူးသော်
 လည်း မည်သည်ဘုမျှ မတောင်းခဲ့မိ] [မောင်ကဲ-တံတားရွာ] ၂၉၅

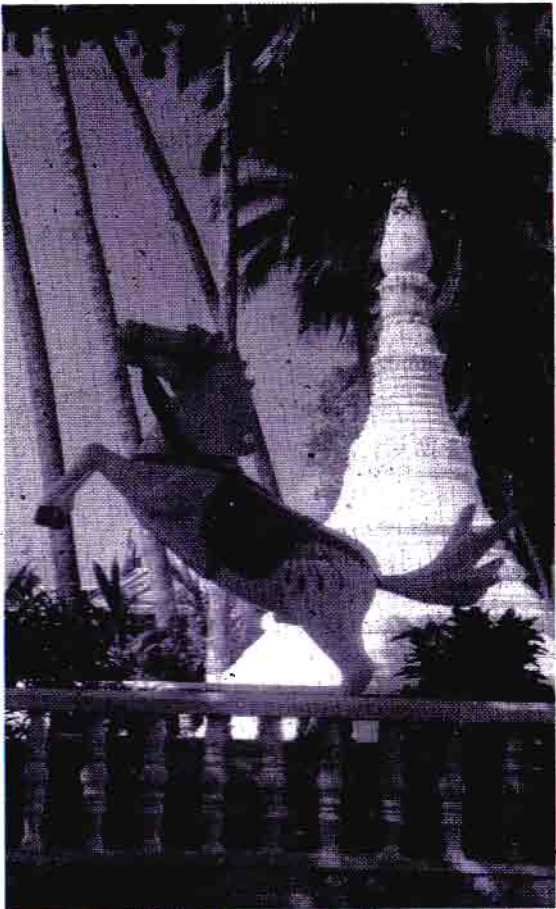
* ကျင့်စဉ်များဖြင့်ခြည့် *

စပ်မိစပ်ရာ ကိုယ်တွေ့ကျင့်စရာ
 [သီလ-ရေတံခွန်တောင်] ၁၂၅
 ရာဟုဗျိုဟ် ပြုလ်အိပ်ပြုလ်စားနှင့် ကျင့်စဉ်
 [မနင်းဆီ-ရေဆင်း၊ နေပြည်တော်] ၁၉၃

● အစီအရင်များဖြင့်ခြည့် ●

မကျန်းမာသူများအတွက် သက်ရှည်ကျန်းမာစေရန်
 သံပုံစေတီတည်နည်း [စလင်း ဦးကျော်] ၁၃၃
 တိုးနဝင်း ကက်ကင်းဘုရား [မောင်အောင်ဝင်းမန်း] ၁၄၇
 တွင်းခလေး အခေါ်အဝေါ်အချို့နှင့် ဖူးစာတိုင်
 ပူဇော်မှုအစီအစဉ် [ထွေးမောင်] ၁၄၉
 တိရစ္ဆာန်ဝတ်အတွက် ယတြာအစီအရင်
 [ဂါမထီဇော်-ပိဇာခရ၊ စစ်ကိုင်း] ၂၀၁
 ကမ္ဘာ့ကပ်တစ်ထောင် စာမ ဆေးအစီအရင်
 [ခရီးသည်သုတေသီ] ၂၀၉
 အလုပ်အကိုင် ရာထူးအရွှေ့အပြောင်းများအတွက်
 ဝတ္တိရနည်းလေးတစ်ခု [မောင်အောင်ကျော်-အိမ်မဲ] ၂၀၀

၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဤမြင်းဖြူထွင်
 သားသမီးရတနာ ပထွန်းကားသူများ
 မွဲတင်သူတောင်းပါက... ➡ ၈၁-၁၃၀

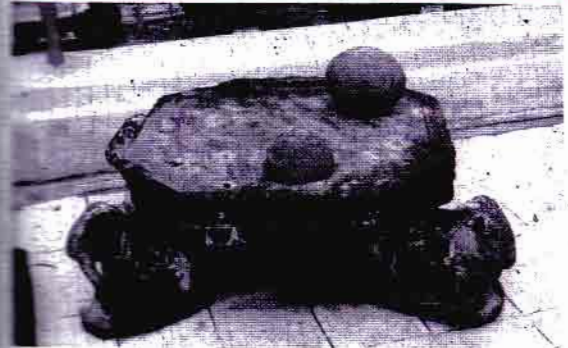
ရေဖြူထွင်းရေကူး
 ရေကါအသွယ်သွယ်ကို မဖြစ်ပွားအောင်
 ကာကွယ်ပေးသည့်ဟု... ➡ ၈၁-၆၈

ထိုင်နေတဲ့ အနေအထားမှာ
ဂေဟမဏ္ဍိတပျက်ဆုံးစွန့်ပြီး ပြုံးကြည့်နေတဲ့
ပုံစံရှိနေပေမယ့် ဂွမ်းစကို နှာခေါင်း နှားကပ်ကြည့်စေ့

ပေလ္လာကသူဌေးကဲ့သို့
ကုံရုံကြွယ်ဝစေရေး ရည်မှန်းကာ ဆိတ်ရုပ်များကို
သင်ပုတ်ပစ္စည်းအောက်ခံပြုလုပ်ခဲ့

□ အပိုရုပ်ပျော်ခြည် □

သရေခေတ္တရာ ကျောက်ညွှန်းကျမ်းလာ
ရသေ့ရိက္ခာထောက်လမ်း [ခင်စိုး-အုပ်စို] ၇၀
ဆရာဆောင်၏ ဆေးခန်းသတ္တုချနည်း
[ဗိဇ္ဇာပဟိဒ္ဓိဆရာဦးသန်းမြင့်] ၁၀၂
ဂန္ဓာရီ ဝိဇ္ဇာတို့ ပြောသော ပြဒါးအတတ်
[ရဲမျိုးသူ-တောင်မြိုင်] ၁၆၉
တောဟင်းဂလာနှင့် ပြဒါးမူလခဲ
[မောင်နေသွေး-ဝက်လက်] ၂၀၀

* ဝါထာပုဏ္ဏန်ပျော်ခြည် *

အံ့ကြွစရာ သည်ဂါထာ [နန္ဒကျော်-လ/သ] ၁၉၁
ဂန္ထိရအနွယ်ဝင်နှင့် သိဒ္ဓိတင်ဂါထာများ [အံ့ကြွယ်] ၁၉၄
အောင်ခြင်းရှစ်ပါး အသံကြားတဲ့အခါ [ကိုစနေ] ၂၆၂

* ဆေးဖုဉ်းပျော်ခြည် *

ဆီးချိုသွေးချိုနှင့် ကင်ပုံခါးသီး [မောင်အေးကြူ-စီးပွားရေး] ၁၇၂
ဆီးကျောက်တည်ဝေဒနာရှင်နှင့် အစွမ်းထက်လှသည့်
ရှူးပျံသေး [စိုးမင်း-မြောက်စည်] ၁၉၉
မိတ်ပေါက်သူများနှင့် သွားကိုက်သွားနာပျောက်စေဖို့
[ဆရာမဒေါ်ခင်သန်းဦး-ဇနီးခါးမြေ] ၃၀၁

◆ ဆေးပေးပျော်ခြည် ◆

သံဖြူရောင်မြို့နယ်မှ တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီးတစ်ဦး၏
လိမ်းဆေးနည်းနှင့် ဆေးဖော်နည်း [နယ်လှည့်ခရီးသည်] ၄၇
သွားကိုက်ရောဂါအတွက် ဆေးကောင်းတစ်လက်
[ကိုထွန်း-မင်းလှ] ၈၇

* ဂဟိုပုထုပျော်ခြည် *

အသိုက်တလပွန်နှင့် စိန်ဘလာတောင်ရတနာသိုက်(၃)
[သုန်သက်လွင်] ၂၅၇
ငှက်ပျောင်စောင့် နတ်သမီး [မျိုးတင်-ညောင်လေးပင်] ၂၈၉

† ထူးခြားသစ်ပျော်ခြည် †

မယ်တော်ကြီးဂမုန်းအပြိုင် စီးပွားလှိုင်
[နတ်မောက် ကောင်းမွန်မြင့်] ၁၅၃
မှော်ရှင်နှင့် နွယ်ရှင် [ခင်ငြိမ်းလင်း] ၁၆၄

* ဂဟိုပုထုပျော်ခြည် *

မွှေးရွက်ပျောက်ဆေး၊ ဝိတုန်းအစီအရင်၊ ပုဂ္ဂလပညတ်
ဆေးပညာနှင့် အခြားမှတ်သားစရာများ
[ပေါင်းတည်မြို့ဝိုင်း] ၂၁၇
ခြေရာကိုကြည့် လူ့အရပ်သိ [ကျော်ဇော်ဖြူ] ၂၂၁
နက္ခတ္တပျော်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၅

www.burmeseclassic.com

† ထူးခြားပစ္စည်းများမြင်ခြင်း †

သထုံမြို့ စတုတ္ထမြောက် ကျောင်းမှ ထူးခြားပစ္စည်းများ
[ခင်ထွန်း] ၄၁
ထူးခြားသော ဝါးအမြဲတေ [သက်မှူးပိုင်-ပန်းတောင်း] ၁၁၉

* ကုထုံးများမြင်ခြင်း *

နောက်ပြန်လမ်းလျှောက် ဇနာပျောက် [ဆရာသညာများ] ၁၆၀
ကိုယ်သင်ရန် လေညင်းသို့ ပို့စေရန်
[ဦးမင်းစင်-ရွှေစဝင်း] ၂၀၃
ခါးနာခြင်းအတွက် ကုထုံးဆေးချက်(၃) [ခွန်စိုင်းဝမ်း] ၂၁၁

✦ အမျိုးသမီးအထူးများမြင်ခြင်း ✦

စားကောင်းတဲ့ ဝက်သားကောက်ညှင်းထုတ်လေး
[စုလိုင်းမိုး] ၁၀၁
ဝက်သားမျှစ်ချဉ် ပိန်းဥဟင်း [ခင်ဖြူဝင်း] ၁၁၀

○ သူတေသဒုများမြင်ခြင်း ○

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော ထိုမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၄၁
ထုတ္တန်သိမ်ပုထိုးတော်မှ ရှေးခေတ်ရခိုင်ရိုးရာ
ဝတ်ဆင်ထုံးစံမှ စိရိုင်းလက်ရာများ(၇)
[ပန်းချီထူးလှ-ရှေးဟောင်းသုတေသန] ၁၄၅

○ မြစ်ချင်းပြီးဆေးပင်ဆေးမြစ်များမြင်ခြင်း ○

အဆိပ်ကိုပြေစေသော ရောဂါပင်အစွမ်း [မြဝင်း-ခင်ကျော်] ၂၁

* ဝါးရုဏ်းများမြင်ခြင်း *

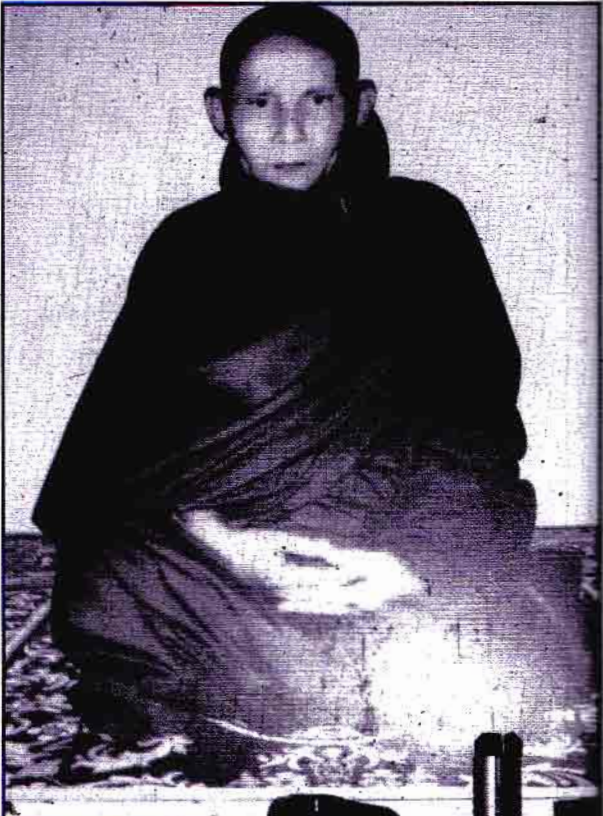
ကွဲနွား အသားမာရောဂါ ကုသနည်း မခက်ပါ
[ကိုကိုအောင်-မြကန်သာ၊ ဝက်လက်] ၃၈
နွားကျွမ်းကျင်ဆရာကြီး ဦးထွန်းသိန်း ချီးမြှင့်သည့်
အစက်အပြောက် အမှတ်အသားကို ကြည့်၍
နွားကောင်းနွားညံ့ ခွဲခြားနည်း
[ရတနာဆင်မင်း-တုံရွာ၊ ဆားလင်းကြီး] ၂၁၄

☒ ကြည်ညိုခြင်းများမြင်ခြင်း ☒

မင်းလှမြို့ မြောက်ဘက်မှာ ဆီမှ မကီရတနာစေတီနှင့်
ကြည့်ညို့ဖွယ် ရဟန်းတစ်ပါး [ခရီးသည်သုတေသီ] ၁၂၁

* အောင်မြေများမြင်ခြင်း *

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏ အောင်မြေနှင့်
နိဗ္ဗာန်ပူဇော် ဝါထာတော်များ(၃၇) [ရွှေဂူကြီးစေတီတော်]
[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၈၉
တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော်ကြီး တည်တော်မူခဲ့
သော အိမ်မဲမြို့နယ်မှ မေတ္တာဓာတ်ပန္နက်အောင်မြေ
စေတီတစ်ဆူ [မောင်အောင်ကျော်-အိမ်မဲ] ၁၆၁
၆ နက္ခတ္တမြင်ခြင်းမဂ္ဂဇင်း

တရားစွမူတို့ပျက် လုပ်ချင်ရင်လည်းလုပ်မည်
မလုပ်ချင်ရင်လည်း လုပ်မည်
နောက်ဘက်ဆွတ်မည် မဟုတ်... ၈-၄၉

ကောင်းတရားများဖြင့် သမားတို့ပြုသည့်
အထိပျက် နားဝင် ဤအပြစ်ပြင်းပြင်းလေးနှင့်
ပျင်းသက်ပျိုး ဖျက်ပျက်ပျက်ပျက်ဖြင့် မေတ္တာပြုခြင်းကို... ၈-၁၆၁

ရေအောက်ပျောက်ကြီးကြီး
ဘုရားအောက်ပလ္လင်အဆင့်ကိုတောင်
ရေကန်ခံပျောက်သူလို ပြောကြတယ်...

စာ-၁၇

ဝိဇ္ဇာရ
ဆိုင်ရာ
ပဿာဂ
ဝေဒနာ
အားလုံးအတွက်
အသုံးပြုသော
ကျွမ်း
တစ်ထောင်
သေးစာပ
ဖြစ်သည်။

စာ-၂၀၉

လူသူ
အဝင်အထွက်
စဉ်ကား
စေသော
သစ်တံခါး

ဟု...

စာ-၄၂

◆ သီပေါရောင်ခြည် ◆

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လ ထိအတွက်
ရွှေချယ်ပါ ဤဂဏန်း [ဆရာရဲထက်-သုတေသီ] ၁၂၇
၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် ထိဆုကြီးများ
ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၆၈

◆ အင်းစပရောင်ခြည် ◆

ပဌာန်းစေအင်းဖြင့် အန္တရာယ်ကင်းပြီး လာဘ်ရှင်အောင်
[အောင်(သိဒ္ဓိရာဇာ)နဝင်းမြို့တော်] ၁၀၉
သားသမီးရရန် ယတြာ [နိုင်စော်အောင်-ရွှေကျွန်း] ၂၇၁

◆ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးရောင်ခြည် ◆

ရွှေဘိုမြို့နယ် သီးလုံးရွာမှ ရွှံ့ကလောင်တော်မပုပ်သို့သော
ဆရာတော်ဦးစန္ဒိမာ [လွယ်ကောင်းအောင်] ၂၅
မိုးတုတ်ဆရာတော်ကြီး၏ တရားတိမ်ခွေဖြင့် တရားထူး
ပေါက်မြောက်တော်မူသည့် ဆရာတော်ဦးသာဂရ
[စံထွန်းသာ] ၄၉
ရေးမြို့ မူရင်းမူလ တောရကျောင်းမှ ရွှံ့ကလောင်
မပျက်စီးသည့် ဆရာတော်ဦးသူရိယ(၂) [စင်ညိုငယ်] ၁၀၅

◆ ထူးခြားဆန်းကြယ်ရောင်ခြည် ◆

အောက်လမ်းဆရာကြီး ဘဝိမ်းနှင့်
ကဝေရုပ်ပိုင်ရှင် အဘွားဖု [ထွန်းအေးကြိုင်-ရွှေတောင်] ၂၃၃
ကျောင်းအောက်မှ သိုက်နန်းရှင်များနှင့် ထူးခြားသော
ဆရာလေး [စိုးလင်းအောင်-မြန်အောင်] ၂၄၁
နဂါးကျွန်မှာတွေ့သော မြွေကြီးသည် နဂါးလေလား
[ကောင်းခန့်-သခွတ်မြေ၊ ဝက်လက်] ၂၅၁

◆ စာမေးပွဲအထူးရောင်ခြည် ◆

စာမေးပွဲကြီး အောင်ပါစေ [အောင်နန္ဒာ-ကျိုက်လတ်] ၁၆၂

◆ အမေးအဖြေရောင်ခြည် ◆

အောင်စိုတည်ခြင်း အစီအရင်နှင့် အခြားအစီအရင်များ
သိသူများမှ ဖြေကြားပေးပါရန်
[နတ်ဟေ့ကံ ကောင်းမွန်ခြင်း] ၇၉
အသံမမြည်သောဆည်းလည်းလေး သိသူများမှ ဖော်ထုတ်
ပေးစေချင် [ချစ်မှန်းခင်-ကြို့ပင်ကောက်၊ လယ်တီ] ၁၅၇
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇

❖ **ပိဋကပရမောဏ်ခြည်** ❖

ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး နိဗ္ဗာန်ခုံသော စဉ့်အိုးလေး
[ရဲမျိုးသူ-ဟေဝိမြိုင်] ၂၉
ကျွန်ုပ်နှင့် ဆရာအရှင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ (၂)
[မယ်ဒက်ကယ် ဆရာတော်ကြီး ဦးသံဝရ]
[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၁၈၅

❖ **နေ့စဉ်ဆုးဘဝလမ်းညွှန်မောင်ခြည်** ❖

၂၀၁၆ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်း
လာဘ်လာဘရွှင်လန်းစေဖို့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၅၅
၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက်
နေ့ကောင်းရက်သာ ရွှေ့ချယ်ပါ [သုခစုစံ-ကျိုက်လတ်] ၂၁၆
၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက်
ခုနှစ်ရက်သားသမီးဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၂၂၂
၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်း
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြမ္မာ [ဟုဂျင်းစီ] ၃၀၄

❖ **မြန်မာ့ရိုးရာပညာမောင်ခြည်** ❖

တစ်နှစ်တာအတွက် ခရီးမသွားသင့်သော၊ မနေအပ်သော
အရပ်သိရန် နမန္နတိန်းတွက်နည်း
[ကောင်းဆန်း-သခွတ်မြေ၊ ဝက်လက်] ၁၄၀
ကျွေးလက်တောရွာက မြန်မာ့ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှုအစများ
[မောင်ဗဟိန်း-အင်းတော်] ၁၂၆

❖ **ကျွန်းမာရေး ဓာတ်မာမောင်ခြည်** ❖

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လ ကျန်းမာရေးအတွက်
အကြံပေးချက်များ [ဆေးသူတေသီ] ၁၀၃

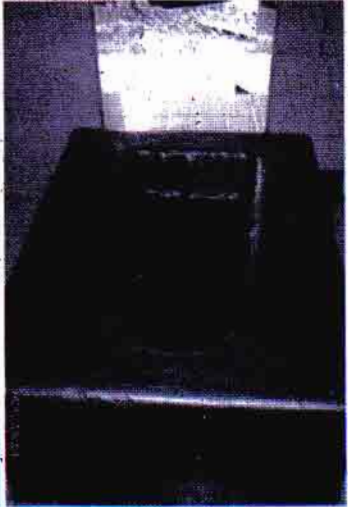
● **ပရလောကမောင်ခြည်** ●

အတိုးစားသန်သည့် တစ္ဆေ [အောင်ကျော်သူ-ရိုးမမြေ] ၂၂၅
မမှားနိုင်သော သင်္ကေတ [မောင်ရင်ထွေး-မအူပင်] ၂၃၀
ပရလောကသားတွေ့လဲ လူတို့ ကူညီတတ်ကြ၏
[နေဝန်းနီ] ၂၃၈
ကလေးတစ္ဆေမီးသော မရုဏပုခက် [ဦးစိုး-မတ္တရာ] ၂၄၅
ကြွေးတောင်းတဲ့ လူဝင်စား [ပန်းတနော် နောင်လတ်] ၂၅၃
ဆရာပင့်မှားသော ပရလောကသား [နေဇော်-နဂါး] ၂၉၃
နှစ်(၄၀)က ညတစ်ည [ပင်စင်စား မောင်လှ] ၃၀၂
မ နက္ခတ္တမောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

**ဒါထွေကတော့ ကျိုက္ကမိကဒါထံထောက်
ဝါးကျောင်းဆရာတော် ဦးသုန္ဒရသီကို
အဖိုးအပျောက် ကြံတော်မူဟေ့ဟေ့ ဓာတ်တော်တွေပါ...
◀ ၈၁-၁၁၇**

ဆရာတော်ကြီး
တွေ့ဖို့
လျှောက်ထား
တော့မှ
ရှင်အရဟံ
ရဲ့
ခြေတော်ရာ
ဖြစ်ကြောင်း...
၈၁-၉၉ ▶

**ဒီ
ဆင့်လှည့်လာ
အာပစ္စည်းနဲ့
ဝါးခက်သည့်
ဖြစ်ပေ
အသံ
ထုံးပ
မထွက်ချူး...
၈၁-၁၅၇ ▶**

ရမည်းသင်းမြို့ အနီးဝန်းကျင်မှ ထူးခြားသော နေရာဒေသအချို့သို့ သွားရောက်လေ့လာ မှတ်တမ်းပြုပြီး နောက် ခရီးမဆက်မီ ရဟန္တာသိမ်နှင့် ဝင်းနန်သူဘုရားအား သွားရောက် ကာ နှုတ်ဆက်ဂါရဝပြုသည်။

ရမည်းသင်းခရီးစဉ်တွင် ဆိုင်ကယ် ဖြင့် ကူညီပို့ဆောင်ပေးသည့် ငွေအိမ်စံ တစ်ခန်းပိုင်ရှင် ဦးမြဆောင်က ဤသို့ အကြံပြုသည်။

‘မင်းနန်သူဘုရားသွားရင် ကျိန်ကန်ကိုလဲ ထပ်ပါတည်း။ လေ့လာသွားသင့်တယ်။ ရမည်းသင်းမြို့ အစိကရ ရေကန်ကြီး ရှေးဟောင်းသမိုင်းစင် နေရာပါ။ ဆရာ ဘုရားနဲ့ သိပ်ပေးပါကွာ’

ကျိန်ကန်

ဤသို့ဖြင့် ရမည်းသင်းမြို့ဦးရှိ ကျိန်ကန် ထန်သို့ ဦးစွာ သွားရောက်လေ့လာ ဖြစ်သည်။ ကပ်ဦးမဟာသမ္မတမင်း တူးဖော်ခဲ့သည်ဆိုသော ဤရေကန် ကြီးမှာ အလျားအနံ တစ်တိုင်(၂ ပိုင်) မီတာရှု ရှေးက ကုန္တာလကန်ဟု တွင်ခဲ့ ကြောင်း သိရသည်။

ရေပြင်သည် ကြည်လင်၍ မျက်စိ ထစ်ဆုံး မြင်ရသော ရေပြင်ကျယ်ကြီး တစ်လယ်ကမ်းခြေသို့ ရောက်နေ သည့်အလား လွတ်လပ်အေးငြိမ်းခြင်း ခံစားမှုကို ပေးစွမ်းလေသည်။

ရမည်းသင်းမြို့ သမိုင်းအရ မွန် ဘုရင်ခင်းသားတို့ အခြေချ နေထိုင်ခဲ့ ကြောင်းကြောင့် ရာမညသင်္ဃာ ရမည်း သင်္ဃာတော်ကြောင်း ယူဆကြ၏။

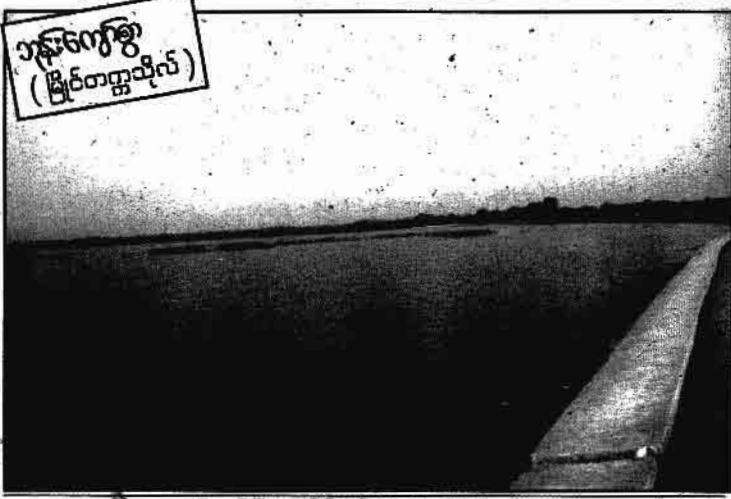
ရမည်းသင်းမြို့ ရွှေမြင်တင်ဘုရား တော်အရင်းအမြစ် စာအုပ် စာအုပ်နာ-၁၄] ရာမည-မွန်တို့ ဘုရားတော်မြေ၏ အမည်နာမဖြစ်၍ သင်္ဃာ-ဌာနဟု နီးစပ်သော အသံထွက်

ရေတပ် အထောက်အပံ့ အားကောင်းသည့် ရမည်းသင်းမြို့

ရဟန္တာသိမ်

နှင့်

ရမည်းသင်းမြို့

ရမည်းသင်းမြို့ ကျိန်ကန်မြေပြင်အစိတ်အပိုင်း

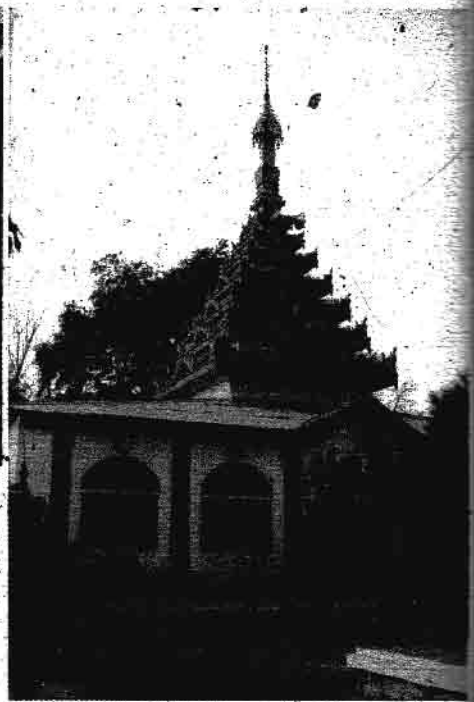
ရှိ၏။) ငွေဟု အမိပ္ပယ်ရ၏။ ငွေမြေဟု ယူသော်ရ၏။ မူလဌာနေ ရွှေမြေ(သုဝဏ္ဏဘူမိ)နည်းတူ မြင့်မြတ် သန်စင်သော မြေဟု ညွှန်းဟန်ရှိသည်။ ပင်လယ်ကမ်းခြေဖြစ်သော ရွှေမြေ သုဝဏ္ဏဘူမိနည်းတူ ငွေမြေဟု ဆိုနိုင် သော ရမည်းသင်းမြို့အနီး ကျယ်ပြန့် သော ဤကန်ရေပြင် တည်ရှိခြင်းက မူလဂုဏ်ရည်ကို ပြည့်စုံစေပေသည်။ ရမည်းသင်းကား ပုဂံခေတ်တွင် စတင် စည်ကားခဲ့သော နေရာဒေသ ဖြစ်ကာ လယ်တောင်ကွင်း၊ စပါး

ရမည်းသင်းဟု ဆိုရိုးရှိခဲ့၏။ တောင်ကျ စမ်းရေများကို ဆည့်ဖို့ ထိန်းသိမ်းဖြန့် ဖေလျက်ရှိသော လယ်တွင်းကိုးခရိုင် သည် လယ်ယာမြေကောင်းများ တည် ရှိသော အဖိုးတန်နေရာ ဖြစ်သကဲ့သို့ ရမည်းသင်းမှ စပါးမျိုးကောင်းမျိုးသန့် များ ထွက်ရှိသည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ် ကြောင်း သိရ၏။(ရမည်းသင်း ရွှေမြင် တင်ဘုရားသမိုင်း စာမျက်နှာ-၃) စပါးတို့မည်သည် မျိုးကြံရန် မြေဩ ချိန်မှ စတင်ကာ အနံ့များပေါ်စ အချိန် အထိ ရေအမြောက်အမြားကို အားပြု

ရဟန္တာသိမ်တောင်

ရဟန္တာသိမ် ဘုရားတော်ကြီးတော်

ရသော သီးနှံဖြစ်လေရာ စပါးမျိုးသုန် နာမည်ကျော်သော ရမည်းသင်းနှင့် ကျယ်ပြန့်သော ဤကန်ရေပြင်သည် လည်း လိုက်လျောညီထွေ ရှိလှပေ သည်။

ကုန္တလာကန်မှ ကျီးနီကန်ဟု ပြောင်းလဲလာခြင်းကို မသိရှိရသော် လည်း ဤရေကန်ကိုမှီ၍ တရားအသိ ထူး ရရှိစေသည်ကို သတိပြုမိသည်။

အရှင်နာဂသိန်က မိလိန္ဒမင်းကြီး အား ဤသို့ မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။

‘ရွံ့ညွန် အလိမ်းလိမ်းကပ်သော ယောက်ျားတစ်ယောက်သည် ကောင်း စွာပြည့်၍ အညစ်အကြေးမရှိ သန့်ရှင်း စင်ကြယ် အေးချမ်းသောရေ ရှိသော ရေကန်သို့ ရောက်လျက်နှင့် ရေမချိုး ဘဲ ပြန်သွားသကဲ့သို့...’

လာခြင်းကောင်းသော ဘုရားရှင်၏ မြတ်သော ဝိပုတ္တိဟု ဆိုအပ်သော ရေဖြင့် ပြည့်သည့် သူတော်တရား တည်းဟူသော ရေကန်သို့ ရောက်၍ ကိလေသာ အညစ်အကြေးကို မလျော် မဖွပ်ဘဲ ပြန်ထွက်သွားသည့် လူ့ယုတ် ကို သာသနာတော်မြတ်သည် အလိုလို

အဘယ်သို့ တရားကို သိစေနိုင်သနည်း’
ကြည်လင်သန့်ရှင်းသော ရေပြည့်ကန်နှင့်တူသော သာသနာ တော်နှင့် ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင် တရားအသိ ဓမ္မအရသာကို ရနိုင်သမျှ ရယူနိုင်ကြ စေရန် တိုက်တွန်းသကဲ့သို့ ရှိပေသည်။

ရဟန္တာသိမ်တော်

ယင်းကဲ့သို့ ရှင်နာဂသိန်၏ ဆုံးမ ဩဇာကို သတိရမိသဖြင့် ကျီးနီကန် ရေပြင်ကျယ်ကို ဖြတ်သန်းတိုက်ခတ် လာသော လေအေးအရသာကို ခံစား လျက် တရားလမ်းညွှန်ဆရာ သင်ပြခဲ့ သည့် ပဋ္ဌာန်းဂုဏ်တော် စက်လှည့် ပူဇော်နည်းဖြင့် ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း ကို စီးမြန်းကာ ဘာဝနာကုသိုလ်ပြုခဲ့ သည်။

ကျီးနီ(တနလာ+စနေ) = ၂+၇=၉ နှင်းကိန်းဆောင်သဖြင့် ဂုဏ်တော် ကိုးပါးရှိသော မြတ်စွာဘုရားအား အလေးအမြတ်ပြု ပူဇော်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေ သည်။

ယင်းနောက်တွင် ဆိုင်ဇာယ်မာတလီ

ဦးမြဆောင် ဦးဆောင်မှုဖြင့် ရမည်း သင်းမြို့၊ ရေကြည်ပေါက်ရပ်ကွက်ရှိ ရဟန္တာသိမ်နှင့် သိမ်တွင်း ကိန်းဝပ် တော်မူသော မင်းနန်သူရုပ်ပွားတော် အား သွားရောက်ပူဇော် ကြည်ညိုဖြစ် သည်။

ဤသိမ်တော်ကား ပုဂံ နရပတိ စည်သူမင်းလက်ထက် အနန္တသူရိယ အမတ်က ဆရာဖြစ်သူ ပေါင်လောင် ရှင်ကဿပမထေရ်၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် တည်ဆောက် ကုသိုလ်ပြုခဲ့သော သိမ်တော်ဖြစ်သည်။

ထိုအနန္တသူရိယအမတ်၏ အမည် ရင်းမှာ ရန်မာန်ငထွေးဖြစ်၍ တလိုင်း ပစ္စင်္ဂါ နာဂသမန်းဟုလည်းတွင်ကြောင်း ရွှေစကြာဦးစိုးမြင့်၏ သာသနာ ရောင်ခြည်နှင့် ပုဂံပြည်စာအုပ်တွင် ဖော်ပြပါရှိ၏။ မင်းယဉ်နရသိမ်နှင့် ယမနာရွာသူ မိဖုရားတို့မှ ဖွားသော သားတော်ဖြစ်၏။

မင်းယဉ်နရသိမ်ကို ညီတော်

အိမ်ရှေ့စံ မင်းဇေယျသူရ လုပ်ကြံ၍
ပုဂံထီးနန်းကို သိမ်းပိုက်ကာ ၅၃၆
ခုနှစ်၌ နရပတိစည်သူ အမည်ဖြင့်
အုပ်ချုပ်စိုးစံသောအခါ ဦးရီးတော်ထံ
ဝင်းဥထမ်းသည်။ မိကျောင်း၊ ကျား၊
ဆင်တို့ကို တစ်ယောက်တည်းဖြင့်
သတ်နိုင်ကာ ရန်အောင်ဖန် များသဖြင့်
နရပတိစည်သူမင်းက အန္တသူရိယ
(အတိုင်းအဆမရှိ ရဲရင့်သူ)ဘွဲ့ ချီးမြှင့်
၍ ဖုမကျင်မိဖုရား(တရားရွာမှ ဥယျာဉ်
သည်သမီး)မှဖွားသော သမီးတော်
ကျောင်းတော်သည်မင်းသမီး ရှင်မင်းလှ
(ဇေယျသိင်္ခခေါ် ထီးလှိုမင်းလှိုမင်း၏
နမတော်)နှင့် လက်ဆက်ပေးလျက်
"ဆွာချောင်းကမ္ဘာမြင့်"မြို့ကို စားစေ
၏။

(ထိုစဉ်က ရမည်းသင်းမြို့သည်
အနော်ရထာမင်း တည်ဆောက်
သော နယ်ခြားမြို့(၄၅)မြို့တွင် ပါဝင်
ခြင်း မရှိသေးပါ။ နောက်ပိုင်းတွင်မှ
ပုဂံမင်းဆက် ဆင်ဖြူမယ် မိဖုရား
ကြီးက ရမည်းသင်းမြို့ကို တည်
ထောင်ခဲ့သည်ဟု ရမည်းသင်း
ရွှေမြင်တင်ဘုရားသမိုင်း စာမျက်နှာ
(၁၄)၌ ဖော်ပြထားလေသည်။)

အန္တသူရိယခေါ် မင်းနန်သူသည်
ဆွာချောင်းကမ္ဘာမြင့်မြို့ ဝန်းကျင်ဖြစ်
သော ဤနေရာ၌ မြေသန့်စင် ကောင်း
မွန်သဖြင့် သိမ်တော် ဆောက်လုပ်၍
ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ပူဇော်ထားခဲ့
သည်။

သိမ်တော်ကြီးမှာ ထူးခြား၍
ထူးထိုင် ဖီးပြိုင် သဏ္ဍာန်ခြင်းများ
အလွန် ထင်ရှားစေ၏။ ဤသိမ်၌
ဇနီးသောင် ဝင်ရောက်ခဲ့သော
သိင်္ဃာများသည် အကျင့်သိက္ခာ
ဇနီးခြား၍ မရကြောင်း မြင်းခြံမြို့
နယ် သိမ်တော်ရှင် ဘုရားသမိုင်း

• မင်းနန်သူရုပ်ပွားတော်

စာမျက်နှာ(၉၄)တွင် ဖော်ပြပါရှိ၏။
သိမ်တော်မှာ အုတ်တိုက်
အဆောက်အအုံဖြင့် မွမ်းမံထားကာ
ဘုရားဆောင်အထက်၌ ဘုံခုနစ်ဆင့်
ပြာသာဒ်အထွတ် ထီးတော်တင်ထား
သည်။
သိမ်အတွင်း၌ ပုဂံခေတ်(၁၂ ရာစု
ကာလ)လက်ရာ တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွား
တော်တစ်ဆူ စံပယ်တော်မူသည်ကို
တွေ့ရသည်။

ရန်မန်ငထွေးအား အန္တသူရိယ
ဘွဲ့ အပ်နှင်း၍ ဆွာချောင်းကမ္ဘာမြင့်
မြို့ကို ပေးသနားသည့် အချိန်ကာလကို
မှန်နန်းရာဇဝင်တော်ကြီး၌ မတွေ့ရှိရ
ပါ။
သို့သော် အမရပူဇော်၊ ရွှေကြက်
ယက်၊ ရွှေကြက်ကျစေတီသမိုင်း
စာမျက်နှာ(၃၈)တွင် အောက်ပါအတိုင်း
တွေ့ရ၏။
နရပတိစည်သူမင်းကြီးသည် နိုင်ငံ

◆ နိဗ္ဗာန်တော်၏ မှုပုံပြင်

တော်အရေးကို နေသားတကျ စီမံ ဆောင်ရွက်ပြီးနောက် အရေးတော်ပုံ အတွင်းက သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့သော ရွှေကြက်ယက်ဘုရားရှင်ကို နန်းစံ (သ)နှစ်အရသက္ကရာဇ် ၅၄၇ ခုနှစ်တွင် ပြင်ဆင်တည်လုပ်ပြီးနောက် ရွှေထီးတော် တင်လှူရန် မှန်နေပြည်တော်မှ ဖောင်တော်ဖြင့် ရေကြောင်းဆန်တော် မှုရာ ရွှေကြက်ယက်ဝဲချောင်းအတွင်း ခိုအောင်းနေသည့် မိကျောင်းကြီး

တစ်ကောင်က ရွှေဖောင်တော်ကို ကျောကုန်းထက်ရွက်၍ မှောက်လှန် ပစ်လိုက်ရန် ကြံစည်၏။ ထိုအခါ ဖောင်တော်ထက် လိုက်ပါ လာသော သူရဲကောင်း ရန်မန်ငွေဗွေ သည် ရေအောက်ဆင်းဝင်၍ သန်လျက် ဖြင့် တိုက်ခိုက်ရာ မိကျောင်း သေလေ သည်။ ရန်မန်ငွေဗွေသည် ဆင်ကိုလည်း တစ်ယောက်ချင်း သတ်၏။ ကျားကို

◆ အင်းဝတော်လှုပ်ပွားတစ်ဆူ

လည်း တစ်ယောက်ချင်း သတ်နိုင်၏။ ရန်အောင်ဖန်များသဖြင့် အနန္တသူရိယ ဘွဲ့ကို အပ်နှင်း၏။

သို့ဖြစ်လေရာ ၅၄၇ ခုနှစ်တွင် အနန္တသူရိယအမတ်သည် ဆွာချောင်း ကမ္ဘားမြင့်မြို့စား ဖြစ်လာကာ ဤ ရုပ်ပွားတော်အား ၅၄၇ ခုနှစ် ပတ်ဝန်း ကျင်ခန့်တွင် သွန်းလုပ်ပူဇော်သည်ဟု ယူဆဖွယ် ရှိပေသည်။

ဆွာချောင်းကမ္ဘားမြင့် မြို့သည် အနော်ရထာမင်း တည်ထောင်ခဲ့သော ကမ္ဘောဇတိုင်းနှင့် ကမ္ဘဒီပတိုင်းတို့ အကြား နယ်ခြားမြို့(၄၃)မြို့တွင် အဝင်အပါဖြစ်သည်ကို တွေ့ရ၏။

ဆုတောင်းပြည့် ရုပ်ပွားတော်

ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပ မထေရ်၏ လမ်းညွှန်မှုဖြင့် မင်းနန်သူ တည်ထား ပူဇော်ခဲ့သည်ဆိုသော ဤရုပ်ပွားတော် ၏ ရှေ့တော်မှောက်တွင် မုန့်ရာကို သစ္စာဆိုကာ မျက်နှာစာအသီးသီး၌ အောင်မြင်ကြီးပွားခြင်း ဆုလှူတော်များ တောင်းပန်ပါက အမှန်ပင် ပြည့်ဝကြ

သျှ နက္ခတ္တရာဇင်မြို့စံပုဂ္ဂလင်း

သည်ဆို၏။

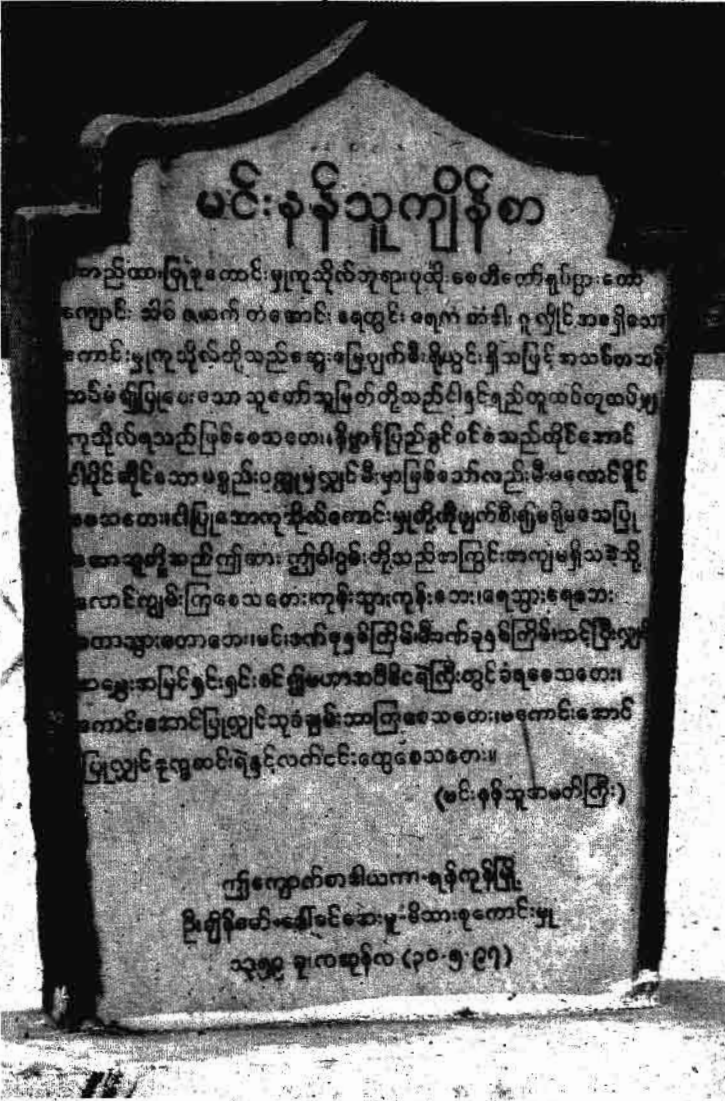
နေ့စဉ် ပူဇော်ဖူးမြော်သူ မပြတ်ရှိ
ကာ ဝေယျာဝစ္စ အဖွဲ့ဝင်များကလည်း
ပန်း၊ ရေချမ်း၊ လဲလှယ်ကပ်လှူခြင်း၊
သိမ်တော်တွင်း၊ ပြင် ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်
သန့်ရှင်းခြင်း၊ ကုသိုလ်များ မပြတ်ပြု
လုပ် ပူဇော်လျက်ရှိကြောင်း တွေ့မြင်
သိရှိရသည်။

ရှေ့တော်မှောက် ပန်းမဝေးတွင်
အင်းဝခေတ်လက်ရာ ကျောက်ဖြူ
သား ရုပ်ပွားတစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရသည်။
ဆင်ဖြူမယ်မိဖုရားသည် မောမင်းတို့
နိုင်ငံဖြစ်သော ကမ္ဘောဇတိုင်းနှင့်
မြန်မာနိုင်ငံ ကမ္ဘဒီပတိုင်း နှစ်ဖက်စပ်
ကြား ကုန္တာလင်ခေါ် ကျီးနီကန်အနီး
မြေထူးမြေမြတ်ဖြစ်သော နေရာ၌
ထီး၊ ဘတ္တ၊ မြို့လှ၊ ပေါက်မြိုင် မြို့ရံ
လေးမြို့နှင့် ရွာကြီး(၁၂၀)တို့ကို
ဆေးယိဆရိုင် လက်နက်နိုင်ငံပြုလျက်
(ရမည်းသင်း)မြို့တော်ကို ထီးဖြူ
မြောက်စည် မင်းခမ်းတော်အဖြစ်ဖြင့်
ဆင်ဖြူမယ်မိဖုရားသည် တရားသဖြင့်
မင်းပြုတော်မူ၏ဟူ၍ ရမည်းသင်း
အခြေတင်ဘုရားသမိုင်း စာမျက်နှာ
(၁၇)၌ ဖော်ပြထားသော်လည်း ခုနှစ်
သက္ကရာဇ်များ မပါရှိပါ။

ပုဂံမင်းဆက်မှ ဆင်ဖြူမယ်မိဖုရား
ဘုရား ညွှန်းဆိုထားကာ ကြင်ရာ
ဘုရင် မင်းဆွဲတော်လည်း မတွေ့ရှိရပါ။

ပုဂံပြည်ကြီးသည် သက္ကရာဇ် ၇၃၀
ပြည့်နှစ်တွင် နောက်ဆုံးဘုရင် စောမွန်
နန်းစိုး နတ်ရွာစံပြီး၌ မင်းဆက်ပြတ်
ပျက်တုတ်ခဲ့သည်။

ထို့နောက်တွင်မှ ပင်းယခေတ်၊
ဆင်းခေတ်ဦး ကာလများ၌ ဆင်ဖြူ
မယ်မိဖုရားက ရမည်းသင်းမြို့ကို
ထည်ထောင်သည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိ
သည်။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် အင်းဝ

မင်းနန်သူကျိန်စာ

တည်ထားပြုစုထောင်စွာကုသိုလ်ဘုရားပုထိုး ခေတီတော်ရှုပ်ပြားတော်
ကျောင်း ဆိပ်ခေတ်တံတေး၊ ရေထွင်း၊ ရေကန်၊ စံး၊ ဂူလှိုင်အစရှိသော
ကောင်းစွာကုသိုလ်ဘုရားအစွဲအပြုပျက်စီးရိယွင်းရှိသဖြင့် အသစ်စာသန်
အသစ်ပြုစုပေးသော သူတော်သူမြတ်တို့သည် ဝါဒင်ရှည်တူထပ်တူထပ်
ကုသိုလ်ရသည်ဖြစ်စေသော၊ ရှိစွာရှိပြည်ခိုင်ဝမ်းသည်တိုင်အောင်
ပါရှိင်ဆိုင်သော မစ္စည်းဝတ္ထုပြုချင်းစီ၊ မြစ်ခေတ်လည်းစီ၊ မရောင်ပိုင်
စေသော၊ ငါပြုအာကုသိုလ်စေအင်း၊ ဗုဒ္ဓတို့တို့ပျက်စီးရှုံးမရသဖြင့်
အာသုတို့အညီဤကား၊ ဤပါရမ်းတို့သည် အကြွင်းမကျမရှိသဘို့
အောင်ကျမ်းကြွစေသော ကျန်းကျန်းစား၊ ရေအဖွားရေအေး
အထာအဖွားစတာစော၊ မင်းခေတ်စွမ်းကြွမ်းစိတ်စွမ်းကြွမ်းစင်ပြီး
အစွမ်းအပြင်ရှင်းရှင်းစင်စင်ဟောအစီစီစေရုံတွင် ခံရစေသော၊
အကင်းအဆင်ပြေချင်သုစုစွမ်းအကြွေးစေသော၊ မကောင်းအောင်
ပြုချင်စွမ်းစင်ရုံနှင့်လက်စင်းထွေစေသော။

(မင်းနန်သူကျိန်စာ)

ဤကျောက်စာမိသကာ-ခုန်ကုသိုလ်
ဦးရှိစေ-အစီစေ-ပူ-မိထား-စုကောင်းမှု
၁၃၅၉ ခု၊ ကဆုန်လ (၃၀-၅-၉၇)

မင်းနန်သူကျိန်စာ

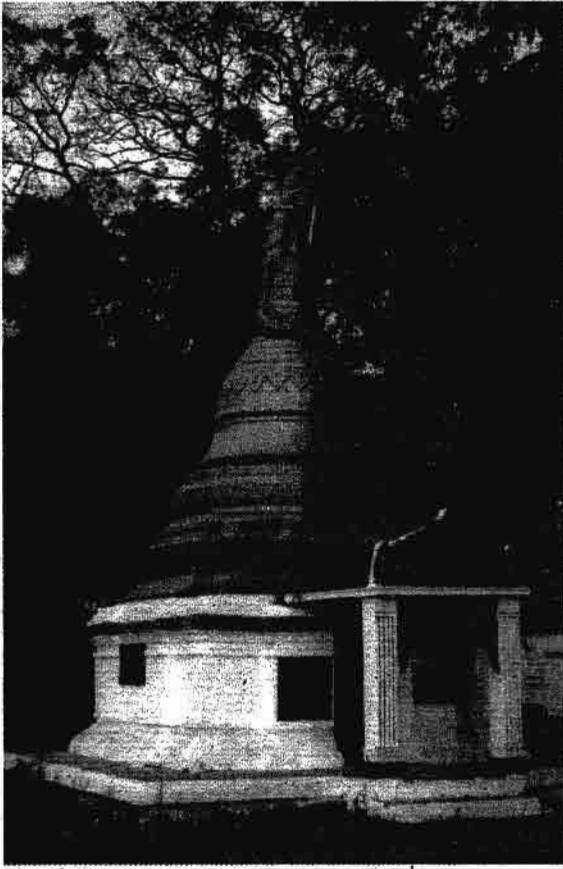
လက်ရာ ရုပ်ပွားတော် စံပယ်တော်မူ
သည်ဟု မှန်းဆရသည်။ ဒါယကာကိုမူ
မသိရပေ။

ယင်းအနီး၌ မင်းနန်သူကျိန်စာကို
ခေတ်ထိုးကျောက်စာအဖြစ် ဖတ်ရှုရ
သည်။

မင်းနန်သူကျိန်စာ

'ငါ တည်ထားပြုစု ကောင်းမှုကုသိုလ်
ဘုရားပုထိုး ခေတီတော် ရုပ်ပွားတော်

ကျောင်းသိပ်ယာတ်တံဆောင်း ရေကွင်း
ချောက်တံး၊ ပုဂံပို အစရှိသော ကောင်းမှု
ကုသိုလ်တို့သည် ဆွေးမြေ့ပျက်စီး ရိယွင်း
ရှိသဖြင့် အသစ်တားန် ထပ်ပြုပေးသော
သူတော်မြတ်တို့သည် ငါနှင့်စည်တူ ထပ်တူ
ထပ်မှု ကုသိုလ်ရသည် ဖြစ်စေသော။
ရှိစွာရှိပြည်ခိုင်ဝမ်းသည်တိုင်အောင် ငါ
ပိုင်ဆိုင်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းပစ္စည်း ဝိသု
ဖြစ်သော်လည်း ငါမထောင်နိုင်စေသော။
ငါပြုသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပျက်စီး

နဂါးထီးစေတီ

၍ ဖိုပသေပြသောသူတို့သည် ဤဆား ဤဝိုင်းတို့သည် အကြွင်းအကျန် ဖိုလက် သို့ လော်ကြွမ်ကြွမ်စေသော။

ကုန်းသွားကုန်းတေး၊ ရေလွှားရေတေး၊ တောလွှားတောတေး၊ မီးအင်္ဂုန်ကြိမ် ယင်အင်္ဂုန်ကြိမ် သပ်ပြုလျှင် အပွေအမြင် ရှင်ရှင်စပ်ပြုလျှင် ဖဟာအဝိစိတ၌ ခံရစေ သတေး။ ကောင်းအောင်ပြုလျှင် သုခံ ချမ်းသာကြစေသတေး။ မကောင်းအောင် ပြုလျှင် ဒုက္ခဆင်းရဲနှင့် လက်ထိုးတွေ့စေ သတေး။ **မုရင်း သတ်ပုံအတိုင်း၊**

(၃၀-၅-၁၉၉၅) နေ့တွင် အသစ် ရေးထိုးသော ကျောက်စာ ဖြစ်ပေ သည်။

ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်များသို့ ချဉ်းကပ် စုံစမ်းကြည့်သောအခါ ဆွာချောင်း

ကမ္ဘာမြင့်မြို့စား မင်းနန်သူ ခေါ် အနန္တ သူရိယ အမတ်မင်းကောင်း မှုဖြစ်၍ နရပတိ စည်သူမင်းလက် ထက်၌ တည်လှူ ကြောင်းနှင့် အဓိ ဌာန် အောင်မြင် နေထောင် ပြည့် စီးပွား ရေး အုပ်ချုပ်ရေး ဖျော်ဖြေရေး စ သည့် မျက်နှာစာ အသွယ်သွယ် အောင်မြင် နေသူ များစွာ လာ ရောက် ပူဇော် လေ့ ရှိကြောင်း ပြောပြကြသည်။ ပူဇော်ဆုတောင်း ရာတွင်လည်းနင်း

ထွက်ကျတော်မူသော ရုပ်ပွားတော်နှင့် ထုလုပ်မှုလက်ရာဟန်၊ ထုလုပ်ပူဇော် သော ခေတ်ကာလတို့ မတိုင်းမယိမ်း တူညီနိုင်ကြောင်း သတိပြုမိလေသည်။

နဂါးထီးစေတီ

ယင်းနောက်တွင် သိမ်တော်ဝင်း အတွင်း လေ့လာကြည့်ညို့ရာ ပေါင် လောင်ရှင်ကသုပထေရ် စိုက်ပျိုး ပူဇော်ခဲ့သည်ဆိုသော နှစ်ရည် ဗောဓိ ညောင်ပင်ကို မတွေ့ရှိရပေ။

ဗောဓိညောင်ပင်ပျိုတို့သာ တွေ့ရ သဖြင့် မူလအပင်ကြီး နှစ်ကြာပျက်စီး သွားခဲ့ပြီဟု တွေးဆရသည်။ ပုဂံခေတ် ပေါင်လောင်ရှင်ကသုပ မထေရ်သည် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ကြံချီကာ ဗောဓိညောင်ပင်တော်များကို စိုက်ပျိုး သာသနာပြုခဲ့ကြောင်းနှင့်...

၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်လွန် နှစ်များက ရမည်သင်းမြို့၊ ရေကြည်ပေါက် ရပ်ကွက်ရှိ ရဟန္တာသိမ်တော်ကြီးနှင့် ရွှေညောင်ပင်ကြီးတို့သည် ထင်ရှားစွာ ကိုနိုးဝပ်တော်မူလျက် ရှိသည်ကို ဖူးတွေ့ရကြောင်း တင်မမခိုင်(မန်း တက္ကသိုလ်)က သိမ်တော်ရှင် ဘုရား သမိုင်း စာမျက်နှာ(၉၆)တွင် ဖော်ပြပါ ရှိ၏။

ထို့ကြောင့် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်လွန် နောက်ပိုင်းကာလတွင်မူ ဗောဓိညောင် ပင်ကြီး ပြိုလဲသွားသည်ဟု ယူဆဖွယ် ရှိလေသည်။

သိမ်တော်အနီးတွင် စေတီခေါင်း လောင်းမောက်အထက် ဖောင်းရစ် တော်ကို ရစ်ခွေလျက် ငှက်ပျောဖူး အထက် မေဆင်ကာ ထီးတော်အစား အုပ်ပိုးပူဇော်ထားသည့် နဂါးပုံပိစတီ စာစ်ဆွကို ဖူးမြင်ရသည်။

ပေါင်လောင်ရှင်ကသုပ မထေရ်၊

ကိုနိုး ဆောင်ခြင်းဖြင့် ထူးခြားမှုများ ကြုံဆုံရတတ်သည်ဟုလည်း သိရှိရ လေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ မင်းနန်သူရုပ်ပွား တော်ကြီးအား ထိခြင်းဝါးဖြာဖြင့် ဂါရဝပြုပြီးနောက် ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်များ ကို (၁၀၈)လုံးပုတီးတစ်ပတ်ပြည့် အောင် ရွတ်ပွားပူဇော်ခဲ့သည်။

ဤဘာဝနာကုသိုလ် အကျိုးအား ကြောင့် ကျန်းမာချမ်းသာစွာဖြင့် သာသနာအကျိုး ဆောင်ရွက်ရမိလို၏ ဟုလည်း ဆုပန်ခဲ့သည်။

ကမ္ဘာ့ဌာနသိမ်း၍ ဝေနေယျတို့အား အမျှပေးဝေပြီးနောက် ရုပ်ပွားတော် အား ကန်တော့ရာ ဘက္ကချမ်းသာကြီး ရွာရှိ လက်ညှိုးတော်မှ ရေတသွင်သွင်

မင်းနန်သူအမတ်ကြီး၊ ရမည်းသင်းမြို့ သမိုင်း စသည်တို့တွင် နဂါးနှင့် ပတ်သက်သော ထူးခြားဖြစ်စဉ်များကို မတွေ့ရှိရသဖြင့် ဤနဂါးထီးစေတီမှာ ပဟေဠိဆန်နေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်းရှိ စေတီများ စွာအနက် နဂါးထီးစေတီမှာ လက်ချိုး ရေ၍ ရနိုင်ပါသည်။

၁။ ရွှေကပ်မြို့နယ် ပလိပ်မြို့၊ ဗန်းမော်ကျောင်း တိုက်နီးတွင်တစ်ဆူ

၂။ ရွှေကပ်မြို့နယ် ဘက္ကရပ်သောကြီးရွာ၊ ယက်ညိုဖော်လေထွက် ဘုရားအနီးတွင် တစ်ဆူ

၃။ မြင်းခြံခရိုင် တောင်သာမြို့နယ် ရွာတဲရွာဦး ယောင်း (ပုကျွန်းနှင့် တစ်ဖက်ကမ်း)တွင် တစ်ဆူ

၄။ ဝယ်ကြီးမြို့နယ် အုန်းကြောရွာ ရွှေစာရံ ဖေတီအထက် နာရောင်ကျရောင်နံဘေး တွင်တစ်ဆူ

တို့သာလျှင် ကြားသိဖူးတွေ့ဖူး သည့် အမရပူရခေါ် တောင်မြို့တွင် သည့် တစ်ဆူရှိကြောင်း ကြားရလျက် ဝိနဝင်ရာ နေရာအတိအကျ မသိရှိရ သည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင် မုစလိန္ဒာ သတ္တမာ စံပယ်တော်မူဟန်ကို ရည်ညွှန်းပူဇော်သည့် နဂါးရုပ်ပွား ဆက်များနှင့် သဘောချင်းတူညီ ကြောင်း သရာတော်အချို့က မှတ်ချက် သတော်မူကြသည်။

နောက်ခံဖြစ်စဉ်တော်ကို မသိရ သော်လည်း ဤနဂါးထီးစေတီ၌ ဝိနဝင်ရာ နဂါးရုပ်ပွားများ ကပ် ပူဇော်ပါက တောင်းသည့်ဆုကို ရောက်ရှိစွာ ပြည့်ဝကြသည် ဆိုလေ သည်။

နဂါးထီးစေတီ ခေါ် အားကြီးသဖြင့် မင်းနန်သူအမတ်ကြီး အာလိန်ဝင်းဆင့်၌

ပထမအာလိန်ဆင့်၌ နဂါးတို့ကို အစောင့်အရှောက်ထားကြောင်း အဆို ရှိ၏။ နဂါးတို့ကို ရေနတ်မျိုးဟု ခေါ် ဝေါ်ကြသည်။

ရေဓာတ် အားကောင်းသော ကျီးကန်အနီးရှိ ရမည်းသင်းမြို့၏ အမည်နာမ နောက်ခံဖြစ်စဉ်အရ လည်း ပင်လယ်ကမ်းမြောင် ရာမည ဒေသနှင့် ခုံကပ်စပ်လျက်ရှိရာ ရေ၍ အားကြီးသည့် နဂါးအထူးပြုသော နဂါးထီးစေတီသည် ကိန်းဝင်တော်မူ ရာ ရမည်းသင်းမြို့ဌာနအတွက် လိုက်

ဤရုပ်ပွားနှင့် သိမ်တော်တွင် ကုသိုလ်ပြုရာ၌ နဝင်းဆောင် ပူဇော် ခြင်းဖြင့် ထူးခြားသော အကျိုးများ ခံစားရသည်ဟူသော ယုံကြည်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ ဝေဒရှုထောင့်မှ ဆန်းစစ် ကြည့်ရာ...

ရုပ်ပွားတော်ဘွဲ့ပညတ် မင်းနန်သူ နှင့် ကိန်းဝင်ရာ ဆွာချောင်းကမ္ဘားမြင့် မြို့တို့၏ နံသင့်မြို့ဟံသက် ပေါင်းခြင်း မှာ...

* * *

မင်းနန်သူ = ကြာသပတေး + စနေ + သောကြာ
= ၁၉ + ၁၀ + ၂၁ = ၅၀
ဆွာချောင်းကမ္ဘားမြင့် = အင်္ဂါ + တနင်္လာ + ကြာသပတေး + ကြာသပတေး
= ၈ + ၁၅ + ၁၅ + ၁၉ + ၁၉ = ၇၆

ဖက်ညီစွာ အထောက်အပံ့ ကာရက အင်အား ကောင်းလှသည်ကို တွေ့ရှိရ ပေသည်။

နိဂုံးချုပ်ပူဇော်ခြင်း

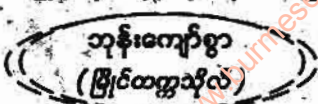
ရမည်းသင်းမြို့ ရေကြည်ပေါက် ရပ်ကွက်ရှိ ရဟန္တာသိမ်ခေါ် ပေါင် လောင့်ရှင်ကဿပထေရ် ဦးဆောင် သမုတ်ခဲ့သည့် သိမ်တော်နှင့် ရုပ်ပွား စေတီတို့အား လေ့လာကြည့်ညိုရာ၌ မထေရ်မြတ် သီတင်းသုံးခဲ့ရာ တော ကျောင်းနေရာကို မသိရပေ။

စိုက်ပျိုးပူဇော်ခဲ့သော ဗောဓိညောင် ပင်ကြီးမှာ လဲပြိုသွားပြီ ဖြစ်သော် လည်း ဆယ်စုနှစ် အနည်းငယ်ခန့်က ထင်ရှားစွာ တည်ရှိခဲ့ကြောင်း သိရှိရ သည်။ မင်းနန်သူအမတ် ပူဇော် ကိုးကွယ်ခဲ့သည့် ရုပ်ပွားတော်ကြီးကိုမူ မူလလက်ရာအတိုင်း ကြည့်လင် သပ္ပယ်စွာ ဖူးတွေ့ရလျက် ပူဇော်ဂါရဝ ပြုသူ မပြတ်စည်ကားလျက်ရှိကြောင်း ဝမ်းမြောက်ဖွယ် သိရှိရသည်။

၅၀+၇၆=၁၂၆ ပေါင်း (၉) နဝင်း ကိန်းဆောင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ယူဆမိသည်။

နဂါးထီးစေတီ၌ ကံ့ကော်ပန်း၊ ကံ့ကော်ညွန့် ကပ်လျှာဆုတောင်းပြည့်ရ ခြင်းကား မဂဓအဘိဓာန်တွင် နဂါး ပရိယာယ် “နာဂ”ဟူ၍ တစ်ပုဒ်သာရှိ ၏။ “နာဂ”ဟူသော ပုဒ်သည် နဂါး၊ မြွေ၊ ဆင်း၊ မြတ်သည် ပြဋ္ဌာန်းသည် ဟူသော အနက်များ ရှိသကဲ့သို့ အနက် တူ ဂုဏ်တူထပ်၍ အမြတ်ပြု ပူဇော်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ ရေဓာတ် ပံ့ပိုးမှုအား ကောင်းလှသော ရမည်းသင်းမြို့ ရေကြည်ပေါက်ရပ်ရှိ ရဟန္တာသိမ် ရုပ်ပွားနှင့် စေတီများတွင် ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်ပြုခြင်းဖြင့် (၁၁)ပါး သော မီးများကို ငြိမ်းသတ်နိုင်ကြောင်း လမ်းညွှန် တိုက်တွန်းလိုက်ရလေသည်။

ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ် ကန္တရဝတီ ဆေးတိုက်

ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေး

Vitex-Penduncularis

သုံးစွဲနိုင်သောဧရာဂါများ
ဆီးချို၊ ဆီးကျောက်တည်
ဆီး(နီ၊ဝါ၊လွန်၊နည်း၊များ)ခြင်း၊
ဆီးမထိန်းနိုင်ခြင်း၊ ဆီး(ကျဉ်၊အောင့်)
ဆီးပူညောင်းကျ၊ဆီးကြောင့် မျက်စိ
မူန်ပြာဝေခြင်း၊ သွေးတိုး၊ဇက်ကြော
တက်၊အသည်းရောင်အသားဝါ
ရောဂါများအတွက်သက်သာစေပါသည်။
တိုင်းရင်းစေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 007860 (1114)

Diseases to be applied
Diabetes,urine-stone, urine
(red, yellow, excess,minimization,
miximization),uncontrollable urine,
urine (tingling, cramping),
heating,dimming eyes due to urine,
hypertension, nape pain,
hepatitis can be relieved.

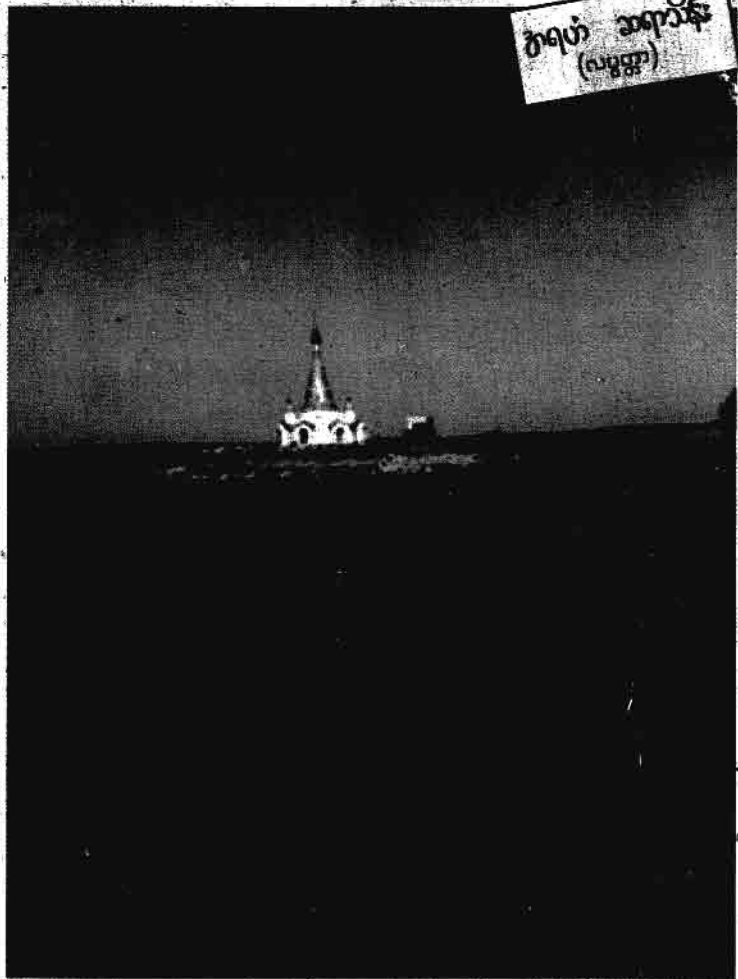
TMR 007860 (1114)
Source-741, Dana Theikdi street,
Ward 8, Mayangone Township,
Yangon, Myanmar,
Ph: 095140389/09420007085

ပင်ရင်း-ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ်၊ကန္တရဝတီဆေးတိုက်၊အမှတ်-၇၄၄၊ဓနသိဒ္ဓိလမ်း
(၈)ရပ်ကွက်၊မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း ၀၉ ၅၁၄၀၃၈၉ ၊ ၀၉ ၄၂၀၀၀၇၀၈၅

သမိုင်းဝင်

ကျောက်တန်းလေး ရေလယ်တော်တော်

စာရက် သရုပ်ဖော်
(လပုဏ္ဏ)

ကျောက်တန်းလေး ရေလယ်တော်

ကျွန်ုပ်တို့ လိုက်ပါသွားသော
ဤထောင်စက်လှေသည် မြစ်ကြောင်း
အတိုင်း တစ်ရပ်ရပ် ပြေးနေသည်။
ခေတ်တော်တစ်ဆူကို လှမ်းမြင်နေရ
သည်။ ထိုခေတ်ကို မြစ်ရေလယ်တွင်
ဆင်ထင်ရှားရှား လှမ်းမြင်ရသည်။
ကမ်းနှင့် အစပ်အဆက်မရှိ စေတီ
တစ်ဆူတည်းဖြစ်သည်။

အဲဒါ ကျောက်တန်းလေး ရေလယ်ဘုရား
ပေါ် ရေလယ်တော်ကြီးကြီး ဘုရား
အောက် ပတ္တင်အဆင့်ကိုတောင် တစ်ခဲယ
ရေပရောက်ဘူးလို့ ပြောကြတယ်

ရေလယ်ဘုရားသို့ အကြိမ်ကြိမ်
ဆောက်ဖူးသူ ကိုဌေးဦးမှ ပြောပြသည်။
ဤရေလယ်ဘုရား ရောက်သောအခါ
တွင် ဘုရားစေတီတော်မှာ တစ်ဆူ
တည်း ကျောက်တောင်ပေါ်တွင် တည်
ထားသည်။ ဘုရားပတ်လည်တွင်
အနီးသန်သော ရေကြောင်းဖြစ်နေ
သည်။ ကမ်းနှင့် အစပ်အဆက်မရှိ
ကြောင်း သိရသည်။

ထို ရေလယ်ဘုရားကမ်းသို့
ထောင်စက်လှေ ကပ်လိုက်သည်။
အောင်က ကျောက်တောင်ဖြစ်သည်။
အောက်ရေစပ်တွင်လည်း ကျောက်ဖျာ
များဖြင့် ကျောက်သားများ ပေါ်နေ
သည်။

ထက်ရေ ကျရေ ဒီရေ ရောက်သော
ကျောက်ဖျာမှာ ရွံ့နှစ်များ တင်နေ
သဖြင့် ဆော်မလဲအောင် စမ်းလျှောက်ရ
သည်။ ဘုရားတောင်ပေါ်တက်သည့်
အင်္ကျီ ချွတ်တက်ရသည်။ တောင်မှာ
ကျောက်တောင်ဖြစ်ပြီး အနည်းငယ်
မြင့်သည်။

အောင်ထိပ်ကို ရောက်သောအခါ
ကျောက်တောင်စေတီတော်ကြီးအား ဖူး
မြင်ရသည်ကိုကြားပြီး ဘုရားပတ်လည်

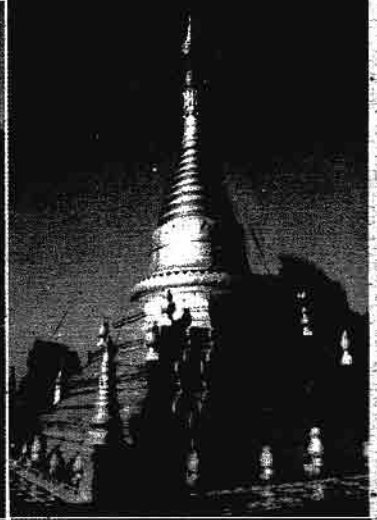
ကို လိုက်ကြည့်သည်။ ရှေးဟောင်း ကျောက်တံးရိုးပုံတူစေတီများနှင့် အခြား
စေတီ အနီးတစ်ဝိုက်တွင် ကမ္ဘာ့ကပ် စေတီပေါ်များလည်း ဖူးတွေ့ရ
ကျော်စေတီ၊ ရှင်ဥပဂုတ္တအဆောင်၊ သည်။

▲ ဘုရားတော်နှင့် ရသေ့ကြီးပုံ

▲ ဒီလေးဆိုင်ခေတ်တော် အထပ်မှ မြင်ကြည့်ရုံ

▲ သီလင်စင် ဒီလေးဆိုင်ခေတ်တော်

ရသေ့ကြီးကျောင်းဆောင်

စေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့မြောက်ဘက်တွင် ကျောင်းဆောင်တစ်လုံး တွေ့သဖြင့် သွားကြည့်ကြသည်။ ရသေ့ကြီးကျောင်းဖြစ်သည်။ ကျောင်းပေါ်သို့ တက်ကြည့်ကြသည်။ ရသေ့ကြီးက ဖော်ရွေစွာဖြင့် ဧည့်ခံပါသည်။ သီလီသည်များကို မေးကြည့်ကြသည်။ ရသေ့ကြီးဘွဲ့မှာ ဦးကီတို့သာဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဤဘုရားတွင် နှစ်ကြာပြီဖြစ်ကြောင်းသိရသည်။ ဤစေတီတော်မှာ ရှေးဟောင်းစေတီတော်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။ ရသေ့ကြီးမှ ဆက်လက်ပြောပြသည်။

“ဒီစေတီတော်တွဲက “ဒီလေးဆိုင်ခေတ်တော်”ဖြစ်တယ်။ မြစ်လေးခွဆုံတဲ့ အမှတ်အသားဖြစ်ပယ်ထင်တယ်။ မူလ ဘုရားအားတွေကတော့ အာယောကမင်းကြီးနဲ့ သမီးတော် ယယ်မိတ္တာရဟန္တာမ ဒီတောင်ကို ကြွလာပြီး စတင်တည်ခဲ့တဲ့ စေတီဖြစ်တယ်။

ပထမက ဒီလေးကပ်ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ နောက်မှ ဘုရင်ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့အစပျက်တဲ့အခါ ထပ်မံ ပိုပြီး တည်ခဲ့လို့ ဉာဏ်တော် ပိုပြည့်သွားတယ်။

လို့ သိရတယ်။ ရသေ့ကြီးက ဆက်လက်၍ စိတ်ရှည်စွာ ရှင်းပြသည်။

‘တစ်ခါက ရွာသားဦးတင်ကြီးဆိုတဲ့ သူက ဘုရားမှာ အသုံးပြုဖို့ တစ်ဖက်ကမ်းက ပြန်ဝရွာမှာ ကျောက်ပြားများ သွားမှာတယ်။ ရင်းနှီးတဲ့ သူတွေဆိုတော့ ငွေချက်ချင်း ပေးစရာမလိုဘူး။ ကျောက်များ - ပို့ပေးတယ်။’

ဦးတင်ကြီးလဲ ကျန်းမာရေး မကောင်းလို့ ပြန်ဝရွာကို မသွားနိုင်ဘူး။ သူ့သားသမီးတွေကိုလဲ ပြောထားတယ်။ ဘုရားအတွက် ကျောက်ပြားများ ငါ့ကို ယုံကြည်လို့ ပို့ပေးတာ မင်းတို့ သွားရင်းကြရမယ် ပြောထားပြီး မကြာခင် ဦးတင်ကြီး လူကြီးရောဂါနဲ့ ဆုံးသွားတယ်။

ဒါနဲ့ ရက်လည်လို့ ဦးတင်ကြီး အသုဘကိုစွဲပြီးသွားတော့မှ သားသမီးများတိုင်ပင်ပြီး မြစ်တစ်ဖက်ကမ်း ပြန်ဝရွာကို သွားကြတယ်။

သူ့အဖေမှာတဲ့အတိုင်း ကျောက်ပြားပို့ပေးတဲ့ ကျောက်ပွဲစားကို ငွေသွားရင်းကြတာပေါ့။ အဲဒီလူက လက်

မခံဘူး။ အသားမည်းမည်း အရပ်ပုပု လူနစ်ယောက်လာတယ်။ ဦးတင်ကြီး ယူထားတဲ့ ကျောက်ပြားဖိုးဆိုပြီး ငွေပေးသွားတာကြာပြီ။ ဦးတင်ကြီး သားသမီးတွေက တအံ့တဩ ကျုပ်ကို လာပြောသွားကြလို့ သိရတာ ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း အထက်ပါ အသားမည်းမည်း လူပုပုနစ်ယောက်ဆိုတာ “ဒီဘုရားတောင်နှင့် ပတ်

သီလင်စင်လေး (၂)ထပ် ဓမ္မာရုံ

▲ ကျောင်းဆင့်
စေတီတော်

သစ်နေ့မလား” ဟု ရသေ့ကြီးအား
သေဒီသည်။

‘ဟုတ်တယ် ပတ်သက်နိုင်တယ်။
ဒီနားမှာ ပိုက်ထောင်တဲ့ ကိုတင်မြင့်
ဆိုတဲ့သူဟာ ည(၈)နာရီ ပိုက်ထောင်ဖို့
ဆောင်ရင်း ဒီဘုရားတောင်စောင်းက
ကျောက်တုံးကြီးပေါ်မှာ ခဏနားနေ
သွန်း မှုဆန် အိပ်ပျော်သွားပြီး အသား
ညှပ်နည်း အရပ်ပုပုလူနှစ်ယောက်
သူ့အနားရောက်လာပြီး အိတ်အကြီး
ယူထား၊ အိတ်အသေး ယူမလား
သေတယ်။

သူတို့လက်ထဲမှာလဲ အထုပ်တွေနဲ့၊
သူ့ထဲ လန့်ပြီး ကျောက်တုံးပေါ်က
ဆင်းခြင်းတယ်။ နောက် အဲဒီ
ကျောက်တုံးပေါ်မှာ မနားရဲတော့ဘူး။
အဲဒီထဲ အသားမည်းမည်း၊ အရပ်ပုပု
သူ့နှစ်ယောက်ပဲ’

ရသေ့ကြီးမှာလည်း ဤဘုရား
ဆောင်နှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်း
အရာများ ရှင်းပြသည်။ ဘုရားတောင်
အခြေတက်ခြင်းတွင် သီလရှင်ကျောင်း

▲ ရသေ့ကြီးကျောင်းမှ
ရှင်းပွားထောက်

ရှိကြောင်း ပြောပြသည်။
ရသေ့ကြီးအား ဓာတ်ပုံရိုက်
မှတ်တမ်းယူ၍ ကျေးဇူးတင်စကား
ပြောကြားနှုတ်ဆက်ခဲ့သည်။ မြစ်ဘက်
ခြမ်းတွင် အဆင်းလှေကားမှာ ကြွေ
ပြားများခင်းပြီး ပြုပြင်ထားသဖြင့် ဆင်း
ကြည့်သည်။

ရည်ရွယ်ချက်ကြီးသော
သီလရှင်မလေး

တောင်အဆင်းတွင် အရင်ဆုံးတွေ့
ရသည်က ကွန်ကရစ်တိုင်များ ထူထား
ပြီး အမိုးအကာ မရှိသေးသော နှစ်ထပ်
ကျောင်းဆောင်ကို တွေ့ရသည်။
ဒီရေတက်လျှင် ကျောင်းအောက်ခြေ
ကို ရေရောက်သည်။ ယင်း အဆောင်
အနီးတွင် အဆောင်အသေးလေး
တစ်လုံးနှင့် သီလရှင်ကြီးတစ်ပါးကို
တွေ့ရသည်။

‘ဒါကတော့ သီလရှင်ကျောင်း
လား’
မေးကြည့်ရာ ထိုသီလရှင်မှာ...

▲ ကျောင်းတိုင်
စေတီတော်

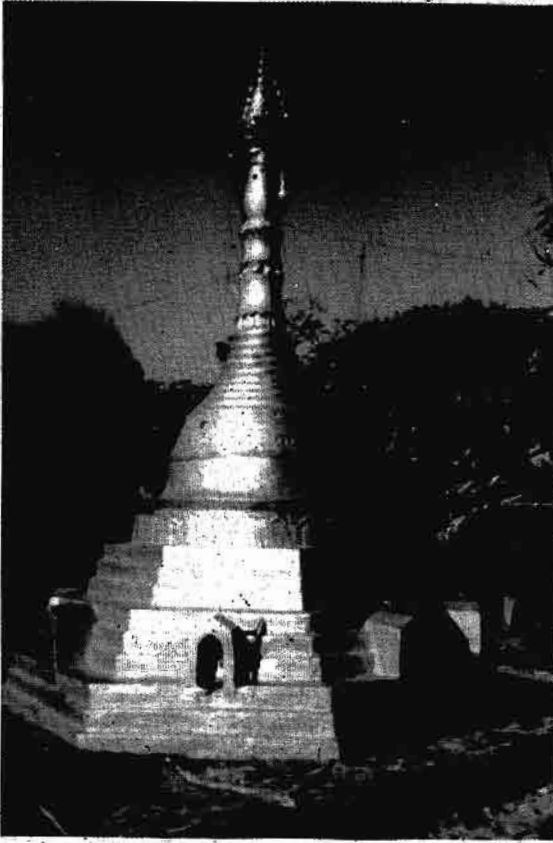
‘ဟုတ်ပါတယ် သီလရှင်ကျောင်းပါ
ဘယ်က လာကြသလဲ’

ဟု မေးသည်။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း
ပြန်ဖြေပြီး ကွန်ကရစ်တိုင်များဖြင့်
ဆောက်ထားသော ကျောင်းဆောင်ကို
စိတ်ဝင်စားသဖြင့် “ဒီကျောင်းဆောင်
ဒကာက ဘယ်ကလဲ” ဟု မေးကြည့်မိ
သည်။

ကျောင်းဆောင် အသေးလေး
အတွင်းမှ သီလရှင်ကြီးက ချက်ချင်း
မဖြေသေးပါ။ ထိုအချိန်တွင် ကျောင်း
ဆောင်၏ အပေါ်ထပ်တွင် အခင်း
စလစ်လောင်းထားသည့် လေးဘက်
အကာမရှိသော ကျောင်းဆောင်ပေါ်
တွင် လူမရှိဟု ထင်ထားသော ကျွန်ုပ်
တို့ အံ့သြသွားသည်။

ထို ကျောင်းဆောင်အပေါ်ထပ်မှ
သီလရှင်တစ်ပါး ထွက်လာသည်။
အသက်က သုံးဆယ်ကျော်ခန့်ဟု
ခန့်မှန်းရသည်။

ဒီကျောင်းဆောင် ဒကာက ကျွန်ုပ်
အရှေ့ပုံရိုက် ဆက်လုပ်လိုက်နဲ့ ဘပြည်

ကမ္ဘာ့ကပ်တောင်တော်

ထေရီတော်အနိမ္မ ကမ္ဘာ့ကပ်တော်

ဖြည်း ဆောက်နေတာပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း ဝမ်းသာကြောင်း၊ သာဓုခေါ်ပါကြောင်း အားပေးလိုက်သည်။

ကျောင်းဆောင်ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူပြီး သီလရှင်ကို ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း ရိုက်လိုပါကြောင်း ပြောရာ ဆန္ဒမပါသဖြင့် မရိုက်ဖြစ်ပါ။ ထိုသီလရှင်က ဆက်ပြောပြသည်။

ထိုကျောင်းဆောင်မှာ ဓမ္မာရုံဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။ ဤအဆောင်ပြီးစီးပါက သီလရှင်များကို စာသင်ပေးခြင်း၊ တရားအားထုတ်ရန် ပြပေးခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။ ထိုသီလရှင်ဘွဲ့မှာ သီလရှင် ဥဿာထေရီ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာက လပတ္တလုပ်တောင် ၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း

မှန်ကျောင်းဆရာတော် ဦးဥက္ကံသ ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။

ထိုသီလရှင်မှာ ဆယ်တန်းအောင်ပြီး ဘွဲ့ရဖြစ်ကြောင်းလည်း ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပြောပြသေးသည်။

‘အခုဆော်က အားလုံး သိတဲ့အတိုင်းပဲ သီလရှင်တွေဆိုရင် အထင်ဆုံးချစ်ကြတယ်။ လင်ဆေးလို့ ကြော်ထုလို့ လင်ပစ်လို့ ထင်သလိုလို ဖြစ်နေတယ်။ သီလရှင်ဆိုရင် ဘယ်သူမှ မလေးစားချစ်ကြတော့ဘူး။ မလေးစားရင် နေကြပါ။ အထင်မသေးရင် တော်ပြီပေါ့။ ဆရာလေးက သီလရှင်တွေကို သီးသန့် ဒီဗွားရုံမှာ လှေကုန် ပွေးထုတ်ပေးမယ်’

ကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့မှာ ရှားရှားပါးပါး သာသနာပြုနေသော သီလရှင်

မလေးဥဿာထေရီ၏ သီလရှင် ဓမ္မာရုံကိုလည်း လေ့လာနိုင်ခဲ့သည်။ ရှေးဟောင်း သမိုင်းဝင် စေတီတော်ကိုလည်း သွားရောက် ဖူးမြော်နိုင်ကြပါသည်။

လပတ္တမြို့မှ ကားဖြင့် ဆိုက်ကယ်ဖြင့် လပတ္တလုပ်ရွာသို့သွား၍ ယင်းမှ တစ်ဆင့် ပဲထောင်ခက်လှေဖြင့် ကျောက်တန်းလေးသို့ နာရီဝက်ခန့် သွားရပါသည်။

အေးမြချမ်းသာပါစေ။

အရဟံ ဆရာသိန်း
(လပတ္တ)

ယခု စာရေးသူ ဖော်ပြပေးချင်တာကတော့ အဆိပ်ရှိ သတ္တဝါများ ကိုက်ခြင်း၊ စူးခြင်းများကို ကြုံတွေ့ခံစားခဲ့ရမိက လျင်မြန်စွာ အဆိပ်ကို ပြေပျောက်စေနိုင်သည့် ခရာနီပင်၏ အစွမ်းထက်ပုံကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် မှူဝေဖော်ပြပေးလိုက်ရပါသည်။

လွန်ခဲ့သော လအနည်းငယ်က စာရေးသူသည် ဇင်းကျိုက်မြို့၊ ဘူတာရုံလမ်းပေါ်ရှိ ဒေါ်ထွန်းသန်း ထမင်းဆိုင် ခိုရာသို့ ရောက်ရှိလေသည်။ အချိန်အားဖြင့် နံနက်(၁၀)နာရီခန့် ရှိပါသည်။ စာရေးသူလည်း ထမင်းဆိုင်အတွင်းသို့ ဝင်လိုက်သည်နှင့် ထမင်းဆိုင်ရှင် ဒေါ်ထွန်းသန်းက...

‘ဟဲ့...ငါ့တူ ဆိုင်ကိုလဲ မရောက်တာကြာပေါ့’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဒေါ်ဒေါ် အလုပ်တွေ ထ နည်းနည်းရှုပ်နေလို့ ဆိုင်ဘက်ကို မရောက်ဖြစ်တာပါ’

‘ဒါနဲ့...အခု ဘာစားမလဲ၊ ထမင်းပဲထား’

‘ဟုတ်ကဲ့ ထမင်းတစ်ပွဲ စီစဉ်ပေးပါ’

ဟု ဒေါ်ထွန်းသန်းအား ပြောလိုက်လေသည်။ ဒေါ်ထွန်းသန်းလည်း စာရေးသူ စားနေကျ ဟင်းမျိုးကို သိနေပြီဖြစ်၍ မေးမနေတော့ဘဲ အလိုက်သင့် စီစဉ်ပေးလေသည်။

ခဏမှာပဲ “က...ငါ့တူရေ စားလို့ရပါပြီ” ဟု ဆိုကာ စာရေးသူအရှေ့သို့ ထမင်းစိုင်းကို ပြင်ဆင်ပေးလေသည်။

ထို့နောက် စာရေးသူသည် စားသောက်ပြီးသောအခါ ဆိုင်ရှင် ဒေါ်ထွန်းသန်းနှင့် ခေတ္တခဏ စကားပြောနေသည်။

ကားပြောနေစဉ်ကတည်း စာရေးသူ အကြည့်က ဆိုင်အရှေ့ထောင့်တွင် ထာယာအိုးတစ်လုံးဖြင့် စိုက်ပျိုးထား

မြဒင် (ဇင်းကျိုက်)

ခရာနီပင်အမျိုးမျိုးနာပြင်ပုံစံ

အဆိပ်ကို ပြေပေးသော ခရာနီပင်အစွမ်း

သော အပင်တစ်ပင်အား တွေ့လိုက်ရသည်။ ဤတွင် စာရေးသူက...

‘ဒေါ်ဒေါ် တာယာအိုးအတွင်းမှာ စိုက်ထားတဲ့ ရွက်လှပန်းမျိုးက ဘာပန်းမျိုးလဲ၊ အရောင် နှစ်မျိုးဖြစ်တယ်နော်’

‘ဟဲ့...ငါ့တူ အဲဒါ ရွက်လှပန်းပင်မျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ ခရာနီပင်လို့ ခေါ်တယ်။ အဆိပ်ပြေဆေးပင် တစ်မျိုးပါပဲ’

ဟု ပြောလေသည်။

စာရေးသူလည်း ထိုင်ရာမှထ၍ ခရာနီပင်ဟုခေါ်သော အပင်ဆီသို့ သွားကာ အနီးကပ်ကြည့်လေသည်။

စာရေးသူလည်း ခရာနီပင်အား လေ့လာစစ်စစ်ရှာရုံသာမက အရွက်များကို အသေချာ ကိုင်ကြည့်လိုက်မိ

သည်။

အရွက်နှင့် ပင်စည်တို့သည် ပျော့ပျောင်းလျက်ရှိပြီး အရွက်၏ ဘေးအနားသတ်များ၌ ဆူးများ ပါရှိသည်။ ပင်စည်မှာတော့ ဆူးများ မပါရှိပါ။

အရွက်၏ အပေါ်မျက်နှာပြင်တွင် အစိမ်းနှင့် အပြာရောင် ရောစပ်နေပြီး အောက်ဘက်ကျောပြင်တွင် ခရမ်းရောင် ဖြစ်နေသည်။

ထိုအခါ စာရေးသူက...

‘ဒေါ်ဒေါ် ခရာနီပင်ကိုရော ဘယ်လို နေရာမျိုးမှာ သုံးတာလဲ၊ နောက်ပြီး ဒေါ်ဒေါ်ကိုယ်တိုင် ကိုယ်တွေ့ သုံးခဲ့ဖူးလို့လား’

‘သုံးခဲ့ဖူးတာပေါ့ ငါ့တူနယ်’

ခရာနီပင် ကျောက်တုံးကြီး အနီးကပ်၍

‘အဲဒါဆိုရင် ဒေါ်ဒေါ်ရဲ့ ခရာနီပင် အစွမ်းထက်ပုံလေးကိုရှင်းပြပေးပါလား’ ရှင်းပြပေးမှာပေါ့ ငါ့တူရယ်၊ လွန်ခဲ့တဲ့ (၃)နှစ်တုန်းကပေါ့။ ဒေါ်ဒေါ်လက်ကို ပိတုန်းအကိုက်ခံရူးတယ်။ တစ်ခါမှ ဒီလိုမျိုး အဆိပ်ရှိသတ္တဝါများ အကိုက်မခံရဘူးတဲ့အတွက် တော်တော်လေး စံစားရတယ်။

ပိတုန်းအကိုက်ခံရတဲ့ နေ့ကဆိုရင် ဆိုင်အတွက် ဘာမှ မစီစဉ်ပေးနိုင်တော့ဘူး။ သမီးအကြီးကပဲ ဦးစီးပြီး ဆိုင်ခွင့်ရတယ်။

ဒေါ်ဒေါ်လဲ လက်ဖဝါးတစ်ခုလုံး ရောင်အနီပြီး အဆိပ်ကတက်နေတော့ ဒဏ်ရာကို ထုံးရှည်ကြည်လေး သုတ်လိမ်းပြီး အိပ်ရာထဲမှာပဲ မှေးနေမိတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ဇင်းကျိုက်ရွာကပဲ မိတ်ဆွေတစ်ဦး ထမင်းစားဖို့အတွက် ဒေါ်ဒေါ်ဆိုင်ကို ရောက်လာခဲ့တယ်။ ဆိုင်ထဲကို ရောက်တာနဲ့ ဒေါ်ဒေါ်ကို မတွေ့တော့ သမီးတွေကို မေးတယ်။

သမီးကလဲ မေမေ ပိတုန်းကိုက်ခံရလို့ အိပ်ရာထဲမှာ မှေးနေတယ်လို့ ပြန်ပြောပြလိုက်တယ်လေ။ အဲဒီ မိတ်ဆွေ လူကြီးလဲ သမီးပြောလိုက်

တဲ့စကားကြောင့် ခဏနေ့ဦး ပြန်လာခဲ့မယ်လို့ ပြောပြီး ထမင်းဆိုင်အတွင်းက ပြန်ထွက်သွားတယ်။

(၁၀)မိနှစ်ကြာတော့ ထမင်းဆိုင်အတွင်းကို မိတ်ဆွေလူကြီး ပြန်ဝင်လာတယ်။ လက်ထဲမှာလဲ အပင်တချို့ ကိုင်ခဲ့တာကို တွေ့တယ်။

“ရှေ့ ကောင်းလေး နှစ်တို့အပေါက်ပေးလိက်ပါ။ အဆရွက်ကို (၄)ရွက် (၅)ရွက်လောက် ပါစားလိက် ပြီး အရွက်တချို့ကိုလဲ ထောင်းခြေပြီး အဖ်ရာမှာ အုံပေးပါ။ ပြာခင်အဆိပ်ကူးလိမ့်မယ်။ ဘယ်လိုအဆိပ်ရှိ သတ္တဝါတွေ ကိုက်တာဖြစ်ဖြစ် စူတာဖြစ်ဖြစ် အားလုံးကို သုံးလို့ပါ တယ်” လို့ ပြောပြီး သမီးကို ဆေးပင်တွေ ပေးခဲ့တယ်။ ဆေးပင်ရဲ့ နှာမည်ကိုလဲ ခရာနီပင်လို့လဲ ပြောသွားသေးတယ်။

အဲဒီမိတ်ဆွေလဲ ထမင်းစားသောက်ပြီး ပြန်သွားတော့မှ သူပေးခဲ့တဲ့ ဆေးပင်ကို ဒေါ်ဒေါ်ဆီ သမီးယူလာပြီး သူပြောတဲ့ ဆေးနည်းအတိုင်း သုံးကြည့်တာ တော်တော် အစွမ်းထက်တာ တွေ့ရတယ်။ ခဏလေးနဲ့ပဲ အဆိပ်ကို ပြေစေခဲ့တယ်။

ဒေါ်ဒေါ်ဆိုရင် အဲဒီ မိတ်ဆွေကြီးကို

ကျေးဇူးတင်မိတယ်။ အခု ငါ့တူတွေ့တဲ့ ဆေးပင်တွေကသုံးလို့မကုန်တဲ့ဆေးပင်တွေကို ပြန်စိုက်ထားတာလေ။ အလိုရှိတဲ့သူတွေလဲ သုံးလို့ရအောင်လို့ပါ။

အကယ်၍ အဆိပ်ရှိတဲ့ သတ္တဝါတွေကိုက်တာမဟုတ်ဘဲ ငါးကျည်း၊ ငါးခု၊ ငါးစင်ရိုင်း၊ ပင်လယ်ငါးရှုတ်၊ ရူးခဲရင်လဲ (၄)ရွက်၊ (၅)ရွက်မျှ ဝါးစားပြီး ဒဏ်ရာဖြစ်တဲ့နေရာကို အရွက်အချို့ကို ထုံးခြေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် ထောင်းခြေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အုံပေးပါက လျင်မြန်စွာ အဆိပ်ကို ပြေပျောက်စေနိုင်တယ်။

ကဲ ငါတူ...ငါတူကိုတော့ ဒေါ်ဒေါ်ရဲ့ ခရာနီပင်ရဲ့ အစွမ်းထက်ပုံနဲ့ အသုံးပြုပုံကို ဆေးပြီးတိုတစ်ပုဒ် ပေးလိုက်တယ်နော်

‘ဒေါ်ဒေါ်အနေနဲ့ အခုလိုမျိုး စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ ရှင်းပြပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ’

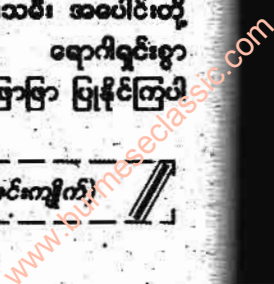
‘ရပါတယ် ငါ့တူရယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်ပေးလိုက်တဲ့ ဆေးနည်းအတိုင်း သုံးခွဲလို့ဝေဒနာ ပျောက်ကင်း သက်သာခဲ့မယ်ဆိုရင် ဝမ်းသာတာပေါ့ကွယ်’

‘ကဲ...ဒေါ်ဒေါ် ကျွန်တော်ကိုလဲ ပြန်ခွင့်ပြုပါဦးနော်’

ဟုဆိုကာ ထမင်းဆိုင်ရှင် ဒေါ်ထွန်းသန်းအား နှုတ်ခွင့်ပြန်ခဲ့လေသည်။ အထက်ပါ ဖော်ပြပေးခဲ့သော အဆိပ်ကို ပြေစေနိုင်သည့် ခရာနီပင်ကို စာရှုသူများအနေနှင့် ခွဲခြားသိရှိနိုင်စေရန်အတွက် တတ်ပုံနှင့်တကွ ဖော်ပြပေးလိုက်ရပါသည်။

(၇)ရက်သာသမီး အပေါင်းတို့ အန္တရာယ်ကင်း ရောဂါရှင်းစွာ ကောင်းကျိုးအခြားဖြာ ပြုနိုင်ကြပါစေလို့...

မြအိမ်(ခင်ကျော်)

သူ့ ဘယ်လို့လူစားလဲ

ကြည့်ပါ။

⊙ စနေဂြိုဟ်သို့စတဲ့ နှလုံးလမ်းကြောင်းကို တွေ့ရတယ်။ (က.က) ဒါကတော့...

အနည်းနဲ့အများဆိုသလို ကိုယ်ကိုကို ဝဲကွက်တတ်တဲ့ သဘောပါပဲ။

⊙ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းနဲ့ အသက်လမ်းကြောင်း ဝေးကွာနေတယ်။ (ခ.ခ) ဒါကတော့...

သူတစ်ပါးနဲ့ လွှမ်းမိုးခြင်းကို မကြိုက်တတ် ဉာဏ်တစ်ဖိုရှိကြောင်း ပြပါတယ်။

⊙ ဖြောင့်တန်းတဲ့ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းကို တွေ့ရတယ်။ (ဂ.ဂ) ဒါကတော့...

(ခ.ခ)

(ဂ.ဂ)

စိတ်ပြန်လက်ပြန် တဖွတ်ထိုး ဉာဏ်စိုက်ကို ဖော်ပြပါတယ်။
ကဲ ဒါဆိုရင်...
သူ...ဘယ်လို လူစားလဲလို့ အကဲခတ်နိုင်လောက်ပါပြီ။

အေးပါစေ အောင်ပါစေ။

သန်းပညာ

www.burmeseclassic.com

ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်အမှတ်

တိုင်းရင်းသားထိမှတ်ပုံတင် TMR 009194(0814)

လိုင်စင်-၅/၂၀၁၀/တဆသလ/တိုး(၀၃၅၅)

“တိုမင်းဝေဝါလား... မရွှင်လေနိုးနဲ့ စိတ်ဝင်ဝန်းလှပင်ဝန်းမြစ်နေပုံရတယ်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ လိုရာဆန္ဒမပြည့်ဖြစ်နေတာ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့ထုသရင်တောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”

“ဧရာဝတီတော့ဆေးရုံဝါထယ် တိုမင်းဝေ... တွန့်တော်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးထုတ်လုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းဧရာဝါ (ဝန်းညှိုးဝန်းသေဧရာဝါ) လိပ်ခေါင်းဧရာဝါ၊ လေဝန်းလေမြစ်ဧရာဝါတွေကို ဦးစားပေးထုသနေတာဗျာ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျား သွားလိုက်ပါလား”

“ခင်ဗျားနဲ့စိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ပိုတောင်းတာပေါ့”

“ဒါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်”

“တိုမင်းပြတ်မောင်ဝါလား... မလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်လဲပါလာတာကိုး၊ ကဲ... ထိုင်ကြပါ”

“ဆရာ... ဒါ တွန့်တော်မိတ်ဆွေ ဓာရေးဆရာ တိုမင်းဝေပါ၊ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ လာဝယ်တာပါ”

“ကဲ... တိုမင်းဝေ ဝီဧရာဝါကြောင့်တော့ လိပ်လဲနိုးခိုင်းသောကပြစ်ပါနဲ့... တွန့်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ ထိုက်ညီစွာမိန့်ထိမှ ပိုတောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းဧရာဝါ မြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) မေထုန်မှလွန်တဲ့သူများ၊ (၂) သဘာဝမဟုတ်သောဟတ္ထမေထုန်ပြုသူများ၊ (၃) တုန်ခန်းသွားသောသုတ်ဓာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စာနဲ့ မြန်လည်မပြည့်စည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) မြစ်ခြောက်နာရီသူများ၊ (၆) သားကြောဖြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ဧရာဝါရှိသူများ၊ (၈) လေဖြတ်ဖူးသူများနဲ့ လေဝန်းဧရာဝါရှိသူများ၊ (၉) ဘီးချိုသွားချိုဧရာဝါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းဧရာဝါရှိသူများ၊ (၁၁) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ဝန်းညှိုးဝန်းသေဧရာဝါ မြစ်တတ်ကြပါကလဲ၊ ဝန်းညှိုးဧရာဝါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်ဝနေသော်လည်း စိတ်ဧရာဝါလဲပါ ရွှင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) မောပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၄) ညှဉ့်ညှိုးပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်ဆော်လည်း တရောနိုးလျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း တွေ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ ကိုက်ညီနေပါတယ်”

“ဒါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးပညာနဲ့ ထုထွားမယ်ဆိုရင် တိုမင်းဝေခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းဧရာဝါဟာ ထပြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်တင်းသွားမှာပါ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးက သယ်လိုဧရာဝါတွေ သက်သာပျောက်တင်းစေပါသလဲဆရာ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိမ်နေစဉ် သုတ်လွှတ်ခြင်း၊ သုတ်အားနည်းခြင်း၊ သုတ်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောမယုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ အစဉ်သဖြင့် အားအင်နုံးချည်သလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်တင်းစေပါတယ်”

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေတော့...”

ငေးထုတ်လုပ်ပိုင်ခွင့်
အမှတ် (၂၅၀၉/ခ) ဗညားဒလလမ်း၊
(၇၁) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)

ငေးပြန်၍ငှား - ပြည်စိုး ငေးကုဌာန
အမှတ် (၁)၊ တျီဘူဆီဘုရားဝင်းတောင်ဘက်၊
သယ်နိုးကျွန်းမြို့နယ်၊ မှန်ကန်မြို့

ဆရာတော် ဦးရွှေမာဏိ ရုပ်ကလာပ်တော် [သက်တော် (၆၄)နှစ်၊ ဝါတော် (၄၄)ဝါ]

ရွှေတိုမြို့နယ် သီးလုံးရွာမှ

လွယ်ကူကဏ္ဍကော်

ရုပ်ကလာပ်တော် ပပုပ်သုံးသော ဆရာတော် ဦးစန္ဒိမာ

သီးလုံးရွာသည် ရွှေတိုမြို့မှ (၇)မိုင်
အကွာဝေး၏။ သီးလုံးရွာတွင် ကျောင်း
(၁)ကျောင်းရှိ၏။
မင်းကြီးကျောင်းသည် ပထမ
သီးလုံးဆရာတော်ကြီး၏ ကျောင်းဖြစ်
သလို မင်းကိုးကွယ်သောကျောင်း၊
အဘယ့်တောင်ပုလဲဆရာတော်ကြီး
နား၏ ဆရာစဉ်ဆက်ကို လိုက်ပါက
သီးလုံးဆရာတော်ကြီး ဦးစန္ဒိမာမှာ
ပင်ဆုံး၏။
မင်းကြီးကျောင်း၏ အနောက်ဘက်
တွင် သာသနာရိပ်သာကျောင်းရှိသေး

၏။
ထိုဆရာတော်ကြီး ပျံ့လွန်တော်မူ
ပြီးနောက် မပုပ်မသိုးဘဲ ရုပ်ကလာပ်
တော်ကို မှန်ခေါင်းသွင်းကာထားသည်။
ထိုဆရာတော်၏ ဘွဲ့အမည်တော်မှာ
လည်း ဦးစန္ဒိမာဖြစ်၏။
သာသနာရိပ်သာကျောင်း ရောက်
တော့ လက်ရှိကျောင်းထိုင်ဆရာတော်
ဦးကောသလ္လ၊ သက်တော်(၇၂)နှစ်၊
ဝါတော်(၅၁)ဝါကို အဆင်သင့်တွေ့ရ
၏။
ရုပ်ကလာပ်ထားရာ ဗိမာန်တော်ကို

ညွှန်ပြ၏။ မှတ်တမ်းတတ်ပုံများ ရိုက်
ပြီးသောအခါ သီလိသမျှကို မေးစရာ
မလိုတော့လောက်အောင် ရှေးဟောင်း
နေောင်းဖြစ်များ၊ ဆရာတော်ကြီး၏
ထူးခြားသော ဖြစ်စဉ်များကို အိတ်သွန်
ဖာမောက် ပြောပြလေတော့သည်။
ဆရာတော်ကြီးသည် ကနိဘလူ
နယ်၊ ဆူးတပ်ရွာစာတီဖြစ်၏။
သပိတ်၊ သက်န်းမျှဖြင့် သီးလုံးရွာကို
ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ဆရာတော်ကြီးသည်
စစ်ကိုင်းစကုမှော်ကျောင်းတွင် ခာဝါ
လိုက်ခဲ့သည်။

ဆရာတော် ဦးစန္ဒိမာ၏ ရုပ်ကလာပ်တော် ဦးဆောင်ပို့သော မြိုင်ထွေရပ်

ဆရာတော် ဦးစန္ဒိမာ ရုပ်ကလာပ်တော် ပုဆိပ်ထားရှိရာ ဇိမာန်တော်

ဆရာတော်ကြီးသည် ဘုရားဆုပန် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဉာဏ်ရည်ထက် မြက်၏။ လောကီ ဈာန်၊ အဘိညာဉ် စခန်းများထိ ပေါက်မြောက်လောက် သော အတွေ့အကြုံဖြစ်စဉ်များ၊ မြောက်မြားစွာ ရှိနေပါသည်။

ပထမငယ်နှင့် ပထမလတ်ကို (၁)နှစ်တည်းနှင့် အောင်ခဲ့သည်။ မန္တလေးမှာ အကြီးတန်းနှင့် (၁၀)တန်း ကို (၁)နှစ်တည်းနှင့် အောင်ခဲ့ပြန်သည်။

ထို့နောက် ရန်ကုန်မြို့ ကျောက် မြောင်း ဦးပဏ္ဍိတ၏ကျောင်းကို ရောက်ခဲ့သည်။ ဆရာတော်သည် ကန့်ဘလူမြို့နယ် ဆူးပုတ်ကုန်ရွာ စာတိုဖြစ်သောကြောင့် ဦးစန္ဒိမာကို မြောက်စား၏။

ထိုစဉ်က ဂျပန်ခေတ်ဖြစ်၏။ ပညာရေးဝန် ဦးသန်းမောင်သည် ညနေတိုင်းလိုလို ဘုန်းကြီးကျောင်းကို

လာသောကြောင့် ဦးသန်းမောင်နှင့် ရင်းနှီးလာခဲ့၏။

ဂျပန်စစ်တပ်က ဦးသန်းမောင်အား ဖမ်းဆီးရန် အမိန့်ထုတ်တာ သိရ သောအခါ ဦးသန်းမောင်သည် ဘုန်းကြီးတွင် နေအခါ မျက်နှာ ကျက်ပေါ် စားစရာအပြည့်အစုံနှင့်

တက်ရောက် ပုန်းအောင်းနေခဲ့သည်။ ညအခါ အောက်ဆင်းအိပ်၏။

ဂျပန်စစ်ရှုံးသွားသောအခါ ဦးစန္ဒိမာ သည် (၁၀)တန်းအောင်ထားမှန်း ဦးသန်းမောင်သိရှိကာ ရဟန်းပတ်နှင့် ပင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကို ဗဟိုရောက် သင်ကြားခွင့် ရရှိခဲ့သည်။ ရန်ကုန်

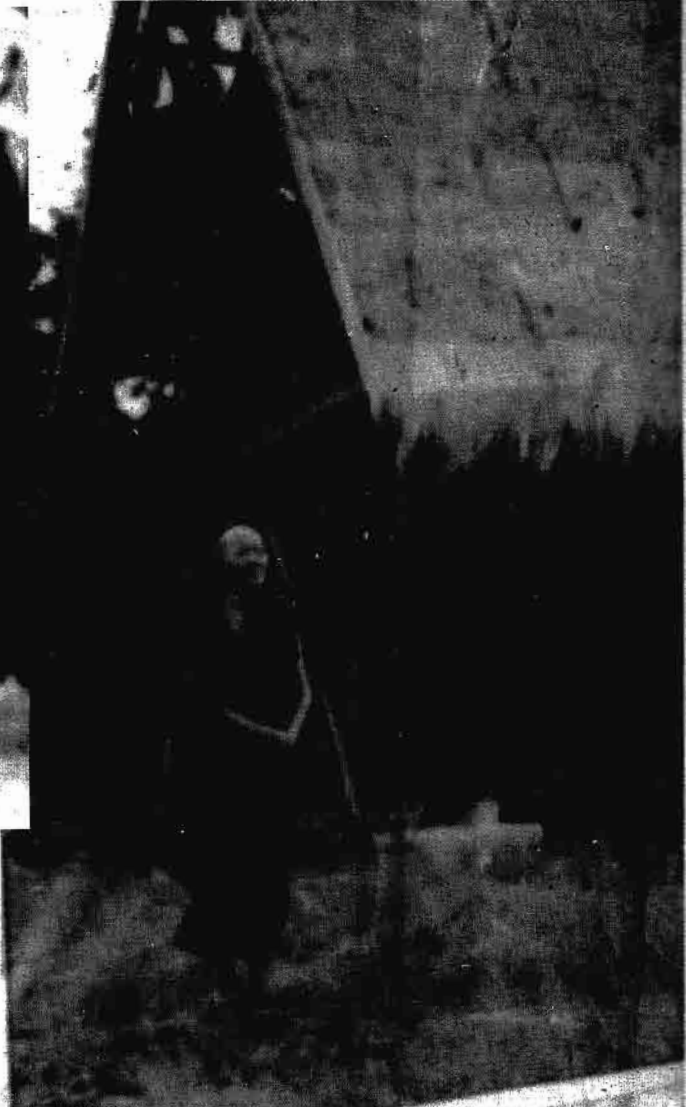

ဆရာတော် ဦးစိန်မာ၏ ရုပ်ကလာပ်တော်
ဆရာတော်ကြီး ဦးစိန်မာ
သက်တော်ဆင်းရှာရီရင်
ငယ်စဉ်က ဝတ်စား
• သူ့ လက်ရှိအကျွမ်းသိုင်းဆရာတော်
ဦးစကာသလ္လ

တက္ကသိုလ်မှ B.S.တွဲ ရရှိခဲ့သည်။
အိန္ဒိယဒေလီမြို့တွင် မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့
ဆက်လက်သင်ယူခဲ့သည်။ ဆေးပညာ
သုတေသန ဆေးဝါးဖော်စပ်သည့်
ဒေါက်တာဘွဲ့ကို အမေရိကန်မှာ
(၄)နှစ်၊ အင်္ဂလန်မှာ (၂)နှစ် တက်
ရောက်ယူခဲ့သည်။
ဆရာတော်ကြီး၏ လောကီဘက်
တွင် ရဟန်းဝတ်နှင့်ပင် ဘွဲ့တွေများစွာ
ရယူနိုင်ခဲ့၏။
လောကုတ္တရာဘက်တွင် မူလမင်းကျွန်း
ဆရာတော်၊ သထုံစေတီဝန်ဆရာတော်

ကြီး ဦးစကာသလ္လမှာ တရားစားထုတ်
ခဲ့၏။ မင်းကျွန်းမှာ ခြင်္သေ့၊ ရုပ်သိမ်း
(၄၀)တန်း ကြားခြင်း။
မဟာစည်ဆရာတော်၊ တောင်ပုလူ
ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ခေတ်ပြိုင်
လောက်ဟု ထင်ရပါမည်။ သီးလုံးရွာနှင့်
မဟာစည်ဆရာတော်ကြီး၏ ဇာတိ
ဆိပ်ခွန်ရွာသည်လည်း သိပ်မဝေးလှ
ပေ။
ဆုကြီးပန်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ တရားအား
ထုတ်ပါက အနုလောမဉာဏ်မှဆက်
၍ မတုက်တော့ပေ။ ဆရာတော်ကြီး
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၇

ဆရာတော်ကြီး
သက်တော်ဆင်းရှုချိန်၌က ဗုံတော်
ဆရာတော်ကြီး
သက်တော်ဆင်းရှုချိန်၌က ဗုံတော်

သည် သီးလုံးရွာတွင် ကမ္ဘဌာန်းပြသ
ပေး၏။ သတိပဋ္ဌာန်နည်းပင်ဖြစ်၏။
ဝမ်းဗိုက်မှာ စိတ်ကိုထားကာ
အသက် ရှူသွင်းလိုက်သောအခါ
ပူလာတဲ့သဘော၊ ကြွကြွတက်လာ
တဲ့သဘော၊ အသက်ရှူထုတ်လိုက်
သောအခါ ဝမ်းဗိုက်ပိန်ကျသွားတဲ့
သဘော၊ ရှုပ်သွားတဲ့သဘောကိုပင်
ရှုခိုင်း၏။ စကားအသုံးကတော့
“ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်” အသုံး
မဟုတ်ဘဲ “ပူတယ်၊ ရှုပ်တယ်” ဟု
အသုံးပြုခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ပိဇ္ဇာမယ
ပညာရှင်ဟု ခေါ်ဆိုရနိုင်၏။ ယခု

ဆရာတော်ကြီး ဦးကောသလ္လသည်
ဆရာတော်ကြီးနှင့် ဆွေမျိုးလည်း
တော်စပ်၏။ အနီးနေ တပည့်တစ်ဦး
လည်းဖြစ်သောကြောင့် ဆရာတော်
ကြီးနှင့် ပတ်သက်သမျှ တော်တော်
လေး နှစ်စပ်စွာ ပြောပြနိုင်၏။
ဆရာတော်ကြီး၏ ခမည်းတော်
သည် ဦးဘအိုး၊ မယ်တော်သည်
ဒေါ်ဘေဇိုဖြစ်၏။ ဘေကို ဖိုလိုက်
သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ဆရာတော်ကြီး
သည် သက်တော် (၆၄)နှစ်၊ ဝါတော်

(၄၄)ဝါ၊ ၁၃၅၆ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း
(၁၄)ရက်နေ့တွင် ပျံလွန်တော်
ပူခဲ့ပါသည်။

မဟာစည် ဆရာတော်ကြီးသည်
ဆိပ်ခွန်မှာ တရားပြ၏။ ဦးစန္ဒိမာသည်
သီးလုံးမှာ တရားပြ၏။ ယောဂီ
အချင်းချင်း စကားစပ်မိကာ ဦးစန္ဒိမာ
အကြောင်း မဟာစည်ဆရာတော်
ကြီးထံ လျှောက်ထားသောအခါ
မဟာစည်ဆရာတော်ကြီးမှ...

အဲဒီ ရှမ်းဘုန်းကြီးကို လူထဲကဖြစ်ဖြစ်

ရဲအိုးသူ
(ဟောမိမြင်)

သိသူတို့ သိကြပေလိမ့်မည်ဟု
အဘကျော် ဆိုပါသည်။ အဘကျော်ဟု
ကျွန်တော်တို့ ရင်းနှီးခင်မင်စွာ ခေါ်ဆို
ကြသော်လည်း အမည်ရင်းမှာ
ဦးကျော်စွာ ဖြစ်ပါသည်။

ဇာတိမြေ ရေစကြိုမှ စေတော်ဝင်
ကျောင်း ရွှေပေါကျွန်းသာသနာမြေသို့
အဘကျော်ရောက်ရှိစဉ် ကျေးဇူးတော်
ရှင် ရွှေပေါကျွန်းဆရာတော်ကြီး
ချီးမြှင့်ပေးခဲ့သည့် ထူးထူးခြားခြား
ဆန်အိုးလေးအကြောင်း ပြောပြခဲ့
သည်က စိတ်ဝင်စားစရာ ဖြစ်ပါသည်။

'ဆရာတော်ဘုရားကြီး အဖူးမြော်ခံ
ထားက ဓမ္မသာလဆောင်တဲ့'
'ဓမ္မသာလဆောင်က ဘယ်မှာလဲ'
ရွှေပေါကျွန်း သာသနာပြုစခန်း
သည် ယခင်က မန္တလေးတိုင်းဒေသ
ကြီး မလိုင်မြို့မှတစ်ဆင့် မြေသားလမ်း၊
သဲထားသံချောင်းများကို ဖြတ်ကာ

ရွှေပေါကျွန်း ဆရာတော်ကြီး ချီးမြှင့်ခဲ့သော စဉ့်အိုးလေး

ဂျစ်ကားဖြင့် သွားရပါသည်။
အညာဇွေကပူ ဖုန်က ထူလှသဖြင့်
ကားသမားနှင့် ခရီးသည်များအားလုံး
ဖုန်မှုန့်များ လူးနေပါတော့သည်။
ဂျစ်ကား စေတော်ဝင်ကျောင်းသို့
အဝင် ရွှေပေါကျွန်း သာသနာပြုစခန်း
သို့ ယခင်ကပင် ရောက်ရှိခဲ့ဖူးသူ
ဦးလေးကြီးက ဆရာတော်ကြီး အဖူး
မြော်ခံသည့် နေရာအား ကြိုတင်
ဆော်ပြပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်တော့သည်။
'ကိုကျော်စွာ ဒီဘက်မှာတဲ့ဗျ'
မိတ်ဆွေကိုတင်ရှိန်၏ စကား
ကြောင့် ဖုန်မှုန့်များကိုခါ၊ ခရီးဆောင်

အိတ်ကိုပြင်ရင်း ဓမ္မသာလဆောင်ဆို
သော နေရာသို့ ရောက်ခဲ့တော့သည်။
စေတော်ဝင်ကျောင်း၊ ရွှေပေါကျွန်း
သာသနာမြေသို့ ရောက်ဖူးခဲ့ကြသော
တပည့်ဝေနေယျများအားလုံး ဓမ္မ
သာလဆောင်ကို သိကြပေသည်။
(၇)ရက်သားသမီး ကင်(၃)ပါးကို
ကျော်လွှားနိုင်ရန် နိမိတ်မြင်ကာ ဓာတ်
ချေခြင်းက ဝါးကတ်ကြမ်းများကိုသာ
ခင်းထားသည့် ဓမ္မသာလဆောင်တွင်
သာ ရွှေပေါကျွန်းဆရာတော်ကြီး
အဖူးမြော်ခံပါသည်။
ဓမ္မသာလဆောင်သို့ ဝင်ရောက်ကြ

www.burmeseclassic.com

ကာ အာရုံစူးစိုက်ပြီး ကုန်းသတ္တဝါတို့၏ အသွေးအသားများအား အလှူခံရာ ဌာနသို့သွားကာ အတကျော်(၃)လ တာမျှ စတင် လှူဒါန်းသည်ဟု ဆိုပါသည်။

အဘကျော်တစ်ယောက် ကျွန်တော်အား ရွှေပေါ်ကျွန်းသာသနာပြေသို့ စတင်ရောက်ရှိခဲ့သော ပထမဆုံး အတွေ့အကြုံများအား အားပါးတရ အသေးစိတ် ပြောပြနေပါတော့သည်။

မင်းရဲ ။ 'အဘကျော်က ဘယ်လိုအကြောင်း ဘယ်လို

အဆက်အသွယ်နဲ့ ရွှေပေါ်ကျွန်းကို ရောက်ခဲ့ရတာလဲ'

ဦးကျော်စွာ။ 'ဒီလိုကွယ်၊ အဘက တစ်ချိန်တုန်းက ကုန်

သွယ်လယ်ယာအစိုးရ ဒိုင်မှူး တစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒိုင်မှူးဘဝ

မှာ စပါးကိစ္စတွေ စိတ်ပျက်စရာ ကောင်းလောက်အောင် ဆုံးရှုံးမှုတွေ

ကြုံခဲ့ရတယ်။

အခက်အခဲတွေတွေ့အားကြီးတော့ အားကိုးအားထားရှာကာ ရွှေပေါ်ကျွန်း

ဆရာတော်ကြီးဆီ ရောက်ခဲ့ရတာ။

အဘတို့ ရေစကြိုမြို့က ဆရာတော်ကြီးရဲ့ တပည့်တွေများကြတော့ အဘ

ရဲ့ မိတ်ဆွေတွေက ရွှေပေါ်ကျွန်းကို သွားဖို့ တိုက်တွန်းကြလို့ပဲပေါ့။

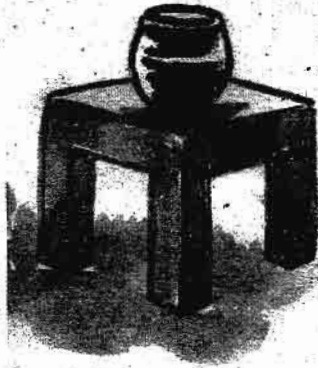
ပြောရရင်တော့ တပည့်မကောင်း ဆရာခေါင်းပေါ် ပုံကျပြီး ရာထူးပါ

ပြုတ်ခဲ့ရတဲ့ အထိပဲ။ အဘဟာ တပည့်အပေါ်မှာ ကောင်းခဲ့ပါလျက် ငါအပေါ်

မကောင်းခဲ့တာဟာ အတိတ်က ပေးဆပ်ရမယ့် ဝဋ်ကြွေးမကုန်သေး

လို့ဘဲဆိုပြီး ခွင့်လွှတ်တဲ့စိတ်သာ မွေးခဲ့တယ်။

တော်တော်လေး ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရ

တယ်။ ထိုသူလဲ သူ့ရဲ့ မကောင်းတဲ့ အကုသိုလ်ကံပြန်ပြီး အကျိုးပေး

သွားတာပါပဲ'

မင်းရဲ ။ 'အဘကျော် ရွှေပေါ်ကျွန်း ရောက်ရောက်

ချင်း ဆရာတော်ကြီးကို ဖူးခွင့် မရဘူးပေါ့'

ဦးကျော်စွာ။ 'ဟုတ်တယ် မရခဲ့ပါဘူး မောင်ရင်။ ဓမ္မသာလ

ဆောင်ကြီးကိုရောက်တော့ ဆရာတော်ကြီး အဖူးမြော်ခံရာက ပြန်ကြွ

သွားပြီလို့ ဆိုတာကြောင့် အဘတို့လဲ ရေစကြိုသားတွေ စုပေါင်းလှူဒါန်း

ဆောက်လုပ်ထားတဲ့ ရေစကြိုဆောင်မှာ ညအိပ် တည်းခိုခဲ့ကြတယ်။

နောက်တစ်နေ့ ဆရာတော်ကြီးကို ဖူးမြော်ပြီး စကားပြောလျှောက်ထားခွင့်

ရစေဖို့ စိတ်မနောက ကြိုလျှောက်နေခဲ့တာပေါ့'

မင်းရဲ ။ 'နောက်နေ့ ကျတော့ ဆရာတော်ကြီးကို ဖူး

ခွင့်၊ စကားပြော လျှောက်ထားခွင့်ရလား အဘကျော်'

ဦးကျော်စွာ။ 'ဖူးခွင့်ရတဲ့ အပြင် ထူးခဲ့တယ်လို့ ဆိုရမှာပေါ့'

မင်းရဲ ။ 'ဘယ်လိုများ ထူးခဲ့လို့လဲ အဘကျော်'

ဦးကျော်စွာ။ 'ဘယ်လို ထူးလဲဆို

တော့ အခု အဘအသက်ကြီးပြီး အေးအေးဆေးဆေးဆိုတာကောင်းစွာ နေနိုင်တာရယ်၊ သားစဉ်မြေးဆက် ဆန်ပွဲရုံ ပိုင်ရှင်ဖြစ်ခဲ့တာ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့်ပဲ မောင်ရင်'

မင်းရဲ ။ 'အဘကျော် ပြောပြတာ စိတ်ဝင်စားစရာပဲ'

ဦးကျော်စွာ။ 'မောင်ရင်ကို အဘပြောပြမယ်။ ရွှေပေါ်

ကျွန်း ဆရာတော်ကြီးဟာ အကြောင်းထူးရှိသူကို သိတယ်။ အဘအမြင်

တော့ အပူနဲ့လာသူဖို့ ကူလို့ ကယ်တင်တာရယ်။ အကြောင်းဆက် ပဋ္ဌာန်း

ဆက်ကြောင့်လားတော့ မသိဘူးကွယ်။ ဆရာတော်ကြီးဟာ လူပရိသတ် ဒကာ၊

ဒကာမတွေကြား အဘကို ဖြတ်ခနဲ တစ်ချက်ကြည့်လိုက်တာ ရင်ထဲ

တလုပ်လုပ် ဖြစ်သွားတာ အမှန်ပဲ။

မှတီမှတ်ရရ ဆရာတော်ကြီးကို အနီးကပ် တွေ့ဆုံဖူးမြော်ခွင့်ရခဲ့တာ

ဦးလေးမြဆိုသူ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ တပည့်ကြီး ကျေးဇူးပါတယ်။

အဘကို ဦးမြဆိုတဲ့သူက လာပြောတယ် 'ဆရာတော်ကြီးနောက် လိုက်

ခဲ့ပါတဲ့'။

ဒါနဲ့ အဘလဲ ဦးလေးမြနောက်က လိုက်ခဲ့တာပေါ့။ ဆရာတော်ကြီးဟာ

လူပရိသတ်များစွာကို ဓမ္မသာလမှာ အဖူးမြော်ခံပြီး ထန်းလက်တဲလေးကို

ပြန်ကြွကာ ပက်လက်ကုလားထိုင်မှာ ထိုင်နေတယ်။

ဆရာတော်ကြီးထိုင်တဲ့ ဘေးက စားပွဲပွဲလေးပေါ်မှာ စဉ့်အိုးသေးသေး

လေးထဲ ဆန်အပြည့် ထည့်ထားတာကို တွေ့တယ်။ အဘလဲ ဆရာတော်ကြီး

ကို စတင်ချက်နဲ့တော့လိုက်တာပေါ့။

အဲဒီအချိန်မှာ ဆရာတော်ကြီး တွမ်းတံ့ထွေး ထွေးတယ်။ ဘာမှ ပြောဘူး။ ဦးလေးမြက လျှောက် တယ်။ “ရေစကြိုမြို့က ကိုကျော်စွာ လို့ ခေါ်ပါတယ်ဘုရား” အဲလို လျှောက်တယ်

မင်းရဲ ။ ‘ဆရာတော်ကြီး ဘာ ပြန်မိန့်လဲအဘ’
ဦးကျော်စွာ။ ‘ကြို သိနေသလိုပါပဲ မောင်’
“မောင်ကျော်စွာ နောက်ထပ် မိုးမခေါင်တော့ပါဘူး တွယ်” လို့ မိန့်ပြီး...

“ဆန်အိုးကိုယူ စိတ်မှာယုံထား ဆန်ကိုလှူး ဂုဏ်တော်ထပ်ရှား ရွတ်ခါလှူးပေတော့ အမြဲပြတ်သလို အစိုးမပြတ်နိုင်ပါဘူး”
ဆိုပြီး ဆန်အပြည့် ထည့်ထားတဲ့ မင်းရဲအိုးလေးကို ချိန်မြှင့်ခဲ့တာပဲမောင်ရင်

မင်းရဲ ။ ‘အဘကျော် ဘာမှ မလျှောက်လိုက်ရ ဘူး လား’
ဦးကျော်စွာ။ ‘ဆရာတော်ကြီး ရှေ့ ရောက်တော့ ဘာမှလဲ လျှောက်ရဲဘူးကွယ်၊ ဒါနဲ့ပဲ ဝတ်ချ ဆန်တော့ပြီး ဆန်အပြည့် ထည့်ထား တဲ့ စဉ့်အိုးလေးကိုယူကာ ဝမ်းသာ

အားရနဲ့ ပြန်ခဲ့တော့တာ။
ဇာတ်လမ်းက အဲဒီမှာ မပြီးသေးဘူး ဆောင်ရင်၊ ဦးလေးမြဆိုသူက လာထပ် ဆိုတယ်။
“ဆရာတော်စွာ အားလုံး အဆင်ပြေတော့ ဆယ်စဉ် ဦးလေးမြ ပြောရဲတယ်၊ ဦးလေးမိုး တွယ်လုပ်သွား အညာ ပိုဆိပ်ကျော်စွာ ဆက်ပြီး ပွဲ(ဝ)ပွဲဆွဲ”
အဲဒါ မှာတယ်’

မင်းရဲ ။ ‘နောက်တော့ ဘာထူး သေးလဲ အဘကျော်’
ဦးကျော်စွာ။ ‘ဘာမှ မထူးတော့ဘူး မောင်ရင်၊ အဘလဲ

ဦးလေးမြပြောတဲ့အတိုင်း မိုးခေါင် ကျော်စွာနတ်ကို ပွဲပေးခဲ့တယ်။ နောက် မှ သိရတာက ဦးမြကို ရွှေပေါ်ကျွန်း သာသနာပြုစခန်းမှာ “အပါးတော်မြ” လို့ခေါ်ပြီး ဆရာတော်ကြီးရဲ့ တံပည့် ကြီးဆိုတာ သိခဲ့ရတယ်။

ဆရာတော်ကြီးနတ်က မိန့်တဲ့အတိုင်း “စိတ်မှာယုံထား၊ ဆန်ကိုပွား” ဆို တဲ့ စကားအရ ဆန်စပါးလုပ်ငန်း အကြောင်းသာ သေသေချာချာသိတဲ့ အဘဟာ ဆန်စပါးလုပ်ငန်းပဲ လုပ်ရ မယ်ဆိုတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချတယ်။

ပြီးတော့ ဆန်ဆိုင်ကလေးဖွင့်ပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို မိသားစု တစ်စုလုံး မပြတ် ပွားများကာ ရိုးသားကြိုးစား ရှာဖွေလုပ်ကိုင်ရာက ဆန်ပွဲရုံကြီး ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရခဲ့တာပါပဲ မောင်ရင်

မင်းရဲ ။ ‘အဘကျော် အဲဒီနောက် ပိုင်း ဆရာတော်ကြီးဆီ ထပ်ရောက်သေးလား’
ဦးကျော်စွာ။ ‘ရောက်တာမှ အဘ သာမဟုတ်ဘူး၊ မိသားစု တွေအားလုံး နှစ်တိုင်းကိုရောက်ပြီး နှစ်စဉ် ဆန်ကားတစ်စီးတိုက် ဆန်လှူ နိုင်ခဲ့တယ်။

အဘတို့ မိသားစုတွေအားလုံးဟာ ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူသွားခဲ့ ပေမယ့် ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ပုံတော်ကို အမြဲမပြတ် ပူဇော်ပြီး ကျေးဇူးတော်ကို အောက်မေ့နေကြဆဲပါပဲကွယ်’

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာဗောဓိမြိုင် ဆရာတော်ကြီးအား အာရုံဖြင့် ဦးစိုက် လျက်...

စာမျက်နှာ (၂၆) မှ အဆက်

ရဟန်းတော်ထံကပြုခဲ့တဲ့ မကောင်းတာ ပြောကြား လုပ်ရပ် ဖြစ်ကြောင်းကို ပြော တော့ သေတာပဲ ဟု မိန့်ခဲ့ဖူးသည်ဟု သိရပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ မမြင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ဆက်စပ်မှုများ၊ ထူးခြား ဖြစ်စဉ်များလည်း များစွာ ရှိနေပါသေး သည်။ ဆောင်းပါးရှည်နေပြီဖြစ်၍ အဆုံးသတ်ပါတော့မည်။

လွယ်ကောင်းအောင်

စာရှုသူ သုတေသီ ပညာရှင်တို့ ခင်ဗျာ

ယခုဆောင်းပါးပါ ဆရာ တော်ကြီး ဦးစန်မာ၏ အကြောင်းကို ပြည်ပြည်စုံစုံ သိသူများ၊ တပည့်များမှ တစ်ထောင့်တစ်နေရာမှ လိုအပ် သော ကွင်းဆက်ကွက်လပ်များ ကို နက္ခတ္တဓာတ်ခြည့်မဂ္ဂဇင်း ကြီးတွင် ပါဝင်ရေးသားပေးကြ ပါရန် မန်ကြားအပ်ပါသည်။ လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း စာတည်း၊ နက္ခတ္တဓာတ်ခြည့်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီး ရင်တွင်းလန်းချင်ရင် အင်ကြင်းပန်း သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ

မှတ်တမ်း ၀၀၀၆ (၆၆) ၀၀၂၅၃၃ ထိုစက် ၀၀၃၈ (၈၆)

“ကိုမင်းကျော်ပါလား မတွေ့တာကြာပြီ”

၀၀၀၀၀ (စာအုပ်စဉ်) ၀၂၀/၀၆၀၇

“ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ ဆရာကိုဇော်ရဲနဲ့ပဲတို့ကို . . . စိတ်ထဲကတွေ့ချင်နေတာနဲ့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်လာတွေ့တာ . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့”

“ကျွန်တော်တို့ ဘာအကူပေးရမလဲပြောပါဦး”

“တခြားတော့မဟုတ်ပါဘူး ဆရာတို့က တိုင်းရင်းဆေးသုတေသီတွေဆို တော့ . . . သွေးတိုးရောဂါခံစားနေရတဲ့ ကျွန်တော်တို့ သွေးတိုးကျဆေးကောင်း တစ်လက် . . . ဆေးလမ်းညွှန်ပေးဖို့ပါ”

“ကိုမင်းကျော်သွေးတိုးက . . . ဘယ်အဆင့်မှာရှိနေပြီလဲ”

“အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၆၀ နဲ့ ၉၀ ရှိတယ် . . . နိုင်ငံတကာဆေးတွေသောက်တာ . . . တက်လိုက်ကျလိုက်နဲ့ သံသရာလည်နေတာပဲ . . . ”

“မပေါ့နဲ့ ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးကျဆေးကောင်းကောင်းသောက်ဖို့ လိုအပ်နေပြီ . . . ”

“ဒါဆို . . . ကျွန်တော်ဘယ်ဆေးသောက်ရင်ကောင်းမှာလဲဆိုတာ လမ်းညွှန်ပေးပါဦး”

ကိုမင်းကျော်ပြောသလိုတိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပဲ . . . အခုလဲ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ . . . တိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော် ထုတ်လုပ်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးပါ လာတယ် . . . ဆရာမဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော် . . . က သမားတော်ကြီးတွေဆီမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာနည်းနာခံယူပြီး ဆေးကုသက် (၁၅) နှစ်အတွင်း . . . သွေးတိုးရောဂါရင် ပေါင်းများစွာကိုကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ဆေးဖြစ်တဲ့အတွက် . . . သွေးတိုးရောဂါရှင်တွေရဲ့ တောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ”

“ဆရာတို့ ကိုတွေ့ချင်နေတာနဲ့ တွေ့လိုက်ရလို့ ကံကောင်းသလို . . . ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ သွေးတိုးရောဂါအတွက် ဆေးလည်းပါလာတယ်ဆိုတော့ . . . ကံကောင်းပြီးရင် . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့”

“ဒါနဲ့ တစ်ခုလောက်မေးမယ် . . . ခင်ဗျား နိုင်ငံတကာသွေးတိုးကျဆေးတွေစားပြီး . . . အစားအသောက် အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ရဲ့လား”

“ရောင်ကြည့်ရမယ့်အစားအစာနဲ့ စားသောက်ရမယ့်အစားစာတွေခွဲခြားမသိလို့ . . . အထိမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ကစား ချင်တာစား . . . ဒီဆေးဆောင်ထားဆိုတာနဲ့ သူပြောတဲ့ဆေးက . . . ”

“ကျွန်တော်ပြောမယ်ကိုမင်းကျော် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့သမုဋ္ဌာန်တရား (၄) ပါးကို၊ လွန်၊ ယုတ်၊ လွှဲမှားပြုဖန် များရင် . . . မဖြစ်သေးတဲ့ရောဂါတွေဖြစ်လာပြီး . . . ဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါလဲ သံသရာလည်နေမှာပဲ . . . အားနဲ့ခေါက်ဆွဲနဲ့ ခံပေါက်ထမင်းစားပြီးဆေးစားလဲ . . . ရောဂါမတိုးချင်သာနေမယ် . . . သက်သာပျောက်ကင်းမှာ မဟုတ်ဘူး . . . အပဲနဲ့ ထွင်းရမယ့်နေရာမှာ ပုဆိန်နဲ့ ထွင်းရမယ့်ကိုန်းဆိုက်လိမ့်မယ် . . . ”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ ကျန်းမာရေး အသိနဲ့ ကျန်းမာရေးသတိမရှိလို့ သွေးတိုးရောဂါထဲမှာသံသရာလည်နေတာ ပါ . . . ”

“ပြောနေတာနဲ့လိုရာ မရောက်ဘူးပဲပါလားတဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကို တစ်နေ့ (၂) ကြိမ် သောက်ရင် . . . အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၂၀ နဲ့ ၈၀ ကြားမှာ ရှိစေတဲ့မြန်မာဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ပဲ . . . အဲဒီဆေးကသွေးတိုးရောဂါကြောင့် ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ အိပ်မပျော်စားမဝခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောတက်ခြင်း၊ ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်ခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ ခြေဖျားအေးခြင်း၊ ဆီဝါ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေချုပ်ခြင်းတို့ကိုသက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး၊ သွေးတိုးကိုပုံမှန်ဖြစ်အောင်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ . . . ရွေးချယ်မှုမှန်တန်ဖို့တော့လိုတယ် ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးရောဂါကို ပုံမှန်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ဆေးဖြစ်လို့ . . . နှစ်ထပ်ရိုမှုမှတ်မိမယ်ဆိုရင် . . . ထပ်ပြောလိုက်မယ် . . . ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီးရင်တွင်းလန်းချင်ရင် . . . **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ ”

ပင်ရင်း 'ဝင်း' ဆေးတိုက်

ပုန်း - ၀၁ ၅၉၀၅၇၈

ပြန်ချိရေး - အောင်သိဒ္ဓိဆေးဆိုင်

၀/၀၀၀/၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀
၀/၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀
၀/၀၀ ၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀ ၀၀ ၀၀၀၀၀၀၀၀ ၀၀ ၀၀၀၀ ၀၀

ကျောက်တံခါးမြို့အနီးမှ ဖြစ်စဉ်တူးဖော်ထားသော

ရွှေဘုန်းပွင့်မြောက်ရွာဘုရား

ကုန်းတော်မြေ (၁)

ခံတွင်းသာ

တည်နေရာ

ရွှေဘုန်းပွင့် စေတီတော်သည် ကျောက်တံခါးမြို့၏ အရှေ့တောင်ဘက်၌ ရွှေဘုန်းပွင့် နှစ်မိုင်ခန့်အကွာ ဘုရားကြီးဘုန်းရွာခေါ် ခိုလုံကျေးရွာအနီးတွင် တည်ဆောက်ထားသည်။

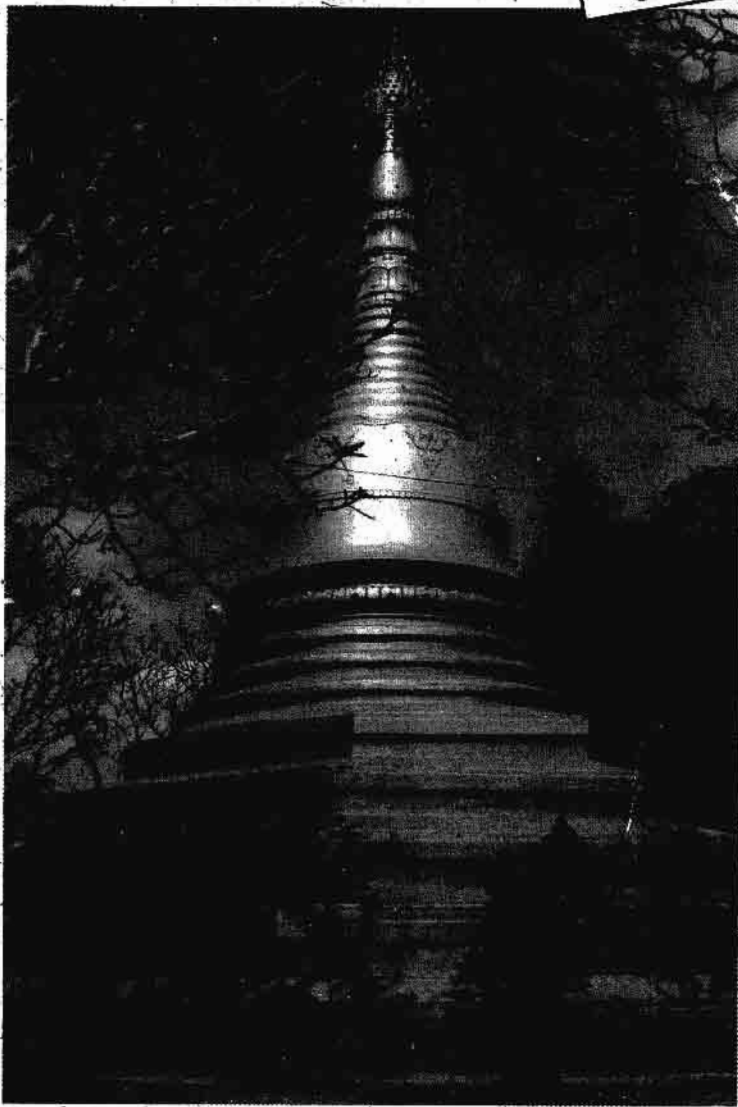
ကျောက်တံခါးမြို့ တောင်ဘက် အထွေထွေကားလမ်းအတိုင်း နှစ်မိုင်ခန့် သွားသော သူဌေးကုန်းရွာမှ မြောက်ဘက်၌ ရွှေဘုန်းပွင့်မြေလမ်းအတိုင်း လာရောက်နိုင်သကဲ့သို့ ကျောက်တံခါးမြို့ အရှေ့ဘက်၌ တောင်ထောင့် ရွှေဘုန်းတိုးစေတီအနီး၌ တည်ရှိပြီး သွားရောက်နိုင်လေသည်။

ကုန်းတော်အထိ

ကျောက်တံခါးမြို့မှ ဦးတင်ကြည့်ကုန်း သူဌေးကုန်းလမ်းမှတစ်ဆင့် လိုက်ရုံ သာမည်။ သူဌေးကုန်းရွာအဆုံးတွင် ရွှေဘုန်းပွင့်ကုန်းတော်သို့ သွားရာ ခြေလမ်းနှင့် မှတ်ဦးကို တွေ့ရသည်။ ထိုအထိ နေသော ဆင်နှစ်ကောင်က ဆင်တော်တစ်ချက်စီ ရံထားသည်။

ဤလမ်းကို ၂၀၀၃ ခုနှစ်ဦးတွင် ဆောက်လုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားမှ သံဃာများ ဆွမ်းခံကြရာတွင် အထင်ပြေစေရန် ရည်ရွယ်လျက် "ရွှေဘုန်းပွင့်" ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ကြသည်။

ခြေလမ်းအတိုင်း ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ခြေလမ်းခန့် မောင်းနှင်ခဲ့သောအခါ

ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီတော်

ကုန်းတော်အဝင် တောင်ဘက်မှစပြီး ကျောက်ဖြူသား တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားကို တွေ့ရသည်။ မှတ်ဦးအလယ်တွင် တော်စို လိုဏ်မုခ်နှင့်တကွ ဖူးတွေ့လက်ရာမြောက်၍ သပ္ပာယ်လှသော ရသည်။

ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီ ပြန်လည် ပွင့် ထွန်းစေရန် ဦးဆောင်တော်မူခဲ့သည့် ကျောက်တံခါးမြို့ မဏ္ဍိမာရုံကျောင်း ဆုထူးပန်ဆံရာတော် ဦးကေသရ ကိုယ်တိုင် ပင့်ဆောင်ပူဇော်ခဲ့သည့် ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ကျောင်းဝင်းအတွင်း ဝင်ရောက်ကာ စေတီအနီးရှိ ရွှေဘုန်းပွင့်ကျောင်းသို့ သွား၍ ဆရာတော် ဦးအဂ္ဂသီလအား ဦးစွာဝင်ရောက်ဖူးမြော်သည်။

ဒါယကာရင်းဖြစ်သူ ဦးတင်ကြည်က အကျိုးအကြောင်း လျှောက်ထားသော အခါ ကုန်းတော်၏ နောက်ခံဖြစ်စဉ်ကို လိုလားစွာပင် ရှင်းလင်းမိန့်ကြားပေး တော်မူသည်။

ဤကုန်းတော်သည် ပုဂံခေတ် အနော်ရထာမင်းကြီး သုဝဏ္ဏဘူမိ သံထုံပြည်မှ ရတနာသုံးပါးနှင့်တကွ ဓာတ်တော်မွေတော်၊ ပိဋကတ်တော်၊ လက်မူပညာရှင်များအား ပင့်ဆောင် ရာတွင် ခရီးတစ်ထောက် နားခွဲရာ နေရာဖြစ်ကာ "ဝါဖတ်ခြင်း" ပမာဏရှိ အထိမ်းအမှတ် စေတီငယ်တစ်ဆူ တည်ဆောက်ပူဇော်ခဲ့သည်။

ယင်းနောက် မြစ်တော် အလောင်း စည်သူမင်း ဖောင်စကြာဖြင့် တိုင်းခန်း လှည့်လည်ရာ ဖောင်တော်နားစဉ် ဖောင်တော်ဦး၌ လင်းလက်သော အရောင်များ တွေ့ရသဖြင့် ရှာဖွေစေ သောအခါ ဘေးတော် အနော်ရထာ မင်း၏ စေတီငယ်ကို ချုံအတွင်း စံပယ် တော်မူသည်ကို တွေ့ရ၏။

ပညာရှိ အမတ်များ လျှောက်တင် ၍ အကြောင်းစုံ သိရသောအခါ ထိုစေတီကို၌ ကိုးတောင်ပြည့်စေတီ တည်လျက် ဖောင်တော်ဦးစေတီဟု ဘွဲ့မည်ကပ်လျှူ၏။

ယင်းနောက်တွင် မင်းအဆက်ဆက်

သုဝဏ္ဏဘူမိဘူမိ ထွန်းစင်ပင်တော

ရွှေဘုန်းပွင့်ကျောင်းတော် ထောင်ဘက်နှစ်

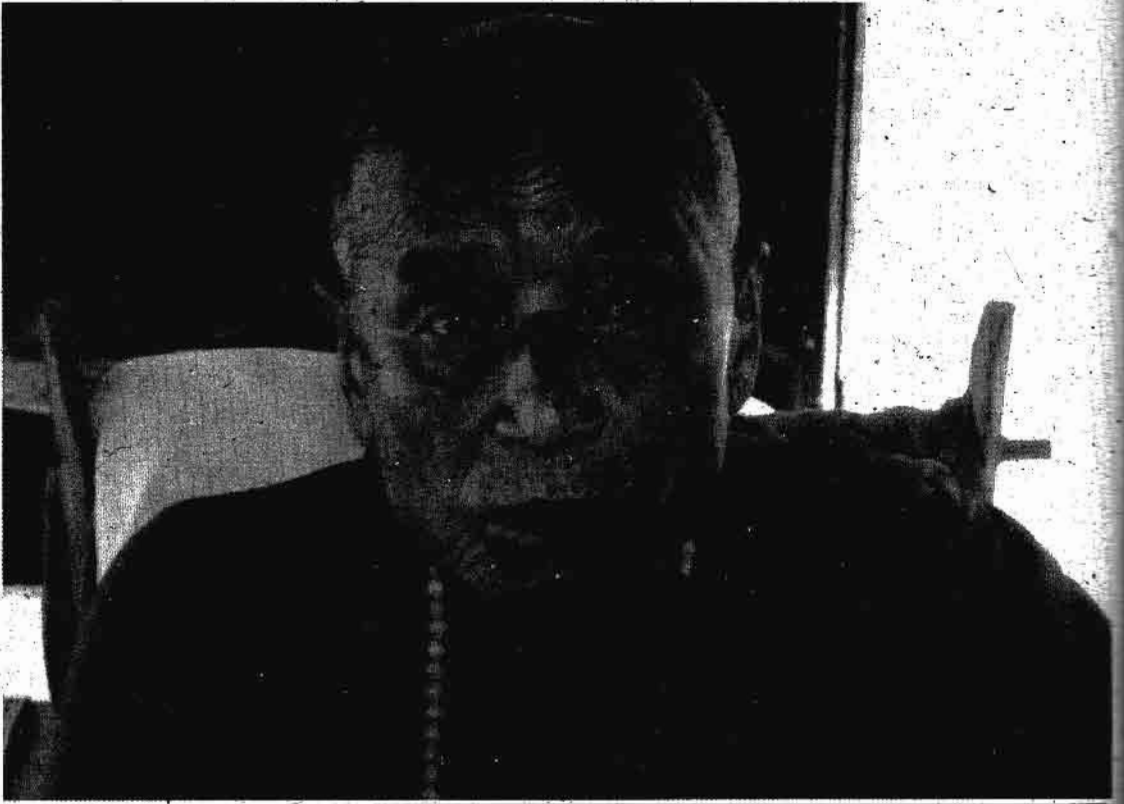
ကာလရှည်ကြာစွာ မြုပ်တစ်ခါ ပေါ် တစ်လှည့် ကိန်းဝပ်တော်မူခဲ့ကာ အင်္ဂလိပ်အစိုးရ လက်ထက်တွင် ချုံအတိ ဖုံးလွှမ်း၍ ဖုန်းဆိုးမြေအဖြစ် တည်ရှိခဲ့သည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၂၅ ခုနှစ်ခန့် တွင် စွန်းလွန်းဆရာတော် ဦးကဝိ၏ တပည့် အရှင်ရေဝတသည် ဤတော အုပ်အတွင်း တောရဆောက်တည်ကာ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ ကျင့်ကြံတော်မူ သည်။

ထိုအခါ အနီးတွင် တောင်ယာလုပ်

ကိုင်နေသည့် စကောကရင်တိုင်းရင်း သား ဦးထွန်းမြင့်က တောအတွင်း လူအခိုပ်အယောင် မြင်ရသဖြင့် သွားရောက်စူးစမ်း၏။ တောရဆောက် တည် ကျင့်ကြံကြောင်း သိရသော ကြောင့် ဖျာ၊ ခေါင်းအုံး စသည် သယ် ယူလျှူဒါန်းသော်လည်း သီတင်းသုံး တော်မမူချေ။

ကုက္ကိုပင်ရင်း၌ ကောက်ရိုးခင်းပေ သောအခါ လက်ခံတော်မူသည်။ သွမ်း ဘွဲ့ပေးသည်ကိုလည်း မတွေ့ရာ တိတ်တဆိတ် သွားကြည့်လေတိုင်း

ဆရာတော် ဦးအုပ္ပလီလ

“ဟဲ့ မင်းသုံးစွဲ မဟုတ်ဘူး။ ဘုရား တည်ရင် သုံးရမှာ”

ဒီလိုနဲ့ ကိုးရက်ပြည့်အောင် အဓိဋ္ဌာန် ဝင် ကိုးပါးသီလစောင့်ပြီး သက်သတ် လွတ်စား ပုတီးစိပ်ဖြစ်တယ်။ နောက် ဝိုင်း အလိုလို မြဲသွားပြီး ဘုရားတည်ဖို့ ကြိုးစားတယ်။ ကြိုးစားတယ် ဆိုပေ မယ့် ငါတစ်ယောက်တည်း ဘယ်လို တည်ရပါ့မလဲလို့ အမြဲ စဉ်းစားမိတယ်။ ဒီတော့ ဆရာတော်က...

“ဘုရားကြီးကုန်းရွာမှာ မကြည်ဆို တာ ရှိသလား”

“တပည့်တော် ခိုလှုံရွာသားပဲလော။ ကရင်စကား မြန်မာလို ဘုရားကြီးကုန်း တဲ့။ မကြည်ဆိုတာ တပည့်တော်အစ်မ ပဲ”

“အေး သွားခေါ်လာခဲ့”

ခွင့် နုလှရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဒေါ်ကြည် ရောက်လာတော့ အတိတ်က ဆွေမျိုးတော်စပ်ကြောင်း အထောက်အထားတွေနဲ့ ပြောပြတယ်။ ဒေါ်ကြည်လဲ မျက်ရည်တွေကျပြီး ဘုရားတည်ရင် သူ့ အလှူပါဝင်ပါရစေ လို့ လျှောက်ထားတယ်။

ဒီလိုနဲ့ပဲ ဟိုး... ပိန်းဇလုတ်မြို့က ဦးရာလူ စသဖြင့် အတိတ်က ဆွေမျိုး တော်စပ်တဲ့ သူတွေကို စုပေးတယ်။ အားလုံးစုံတော့ မြင်းခြံကို ပြန်တော့ မယ်တဲ့။

“ဟာ ဒီဘုရားကို ဘယ်လို လုပ်ရ မှာလဲ ဘုရား”

“ဘုန်းရှင် ကံရှင် ပေါ်လာပါလိမ့်မယ်” ဒါနဲ့ ဆရာတော်ကို လိုက်ပို့ကြ တယ်။ ငွေစက္ကူတွေ တစ်ရွက်မယူဘူး။ အကုန်ချန်ခဲ့ပြီး မီးရထားလမ်းဘက်

ထွက်သွားတယ်။ သံလမ်းပေါ်ရောက်တော့ ရထားလုံး (မီးရထားလမ်းများ စစ်ဆေးရန် သံ လမ်းပေါ် ပြေးနိုင်သည့် တွန်းလှည်း) တစ်စီးရောက်လာပြီး ဆရာတော်ကို တင်ခေါ်သွားတယ်။

နောက်တော့ သထုံမြို့ အလံတရာ ဆရာတော်ကြီးရဲ့တပည့် အရှင်နန္ဒိ သေန ရောက်လာပြီး ဘုရားကုန်းပေါ် မှာ သာသနာ့အလံ စိုက်တယ်။ ဘုရား တည်ဖို့ နေရာတော့ အလံစိုက်ပြီး ဘုရားတော့ မပွင့်သေးဘူး။ ဘုန်းရှင် ကံရှင်ဆိုတာ ဘယ်မှာပါလိမ့်လို့ စဉ်းစားတယ်။

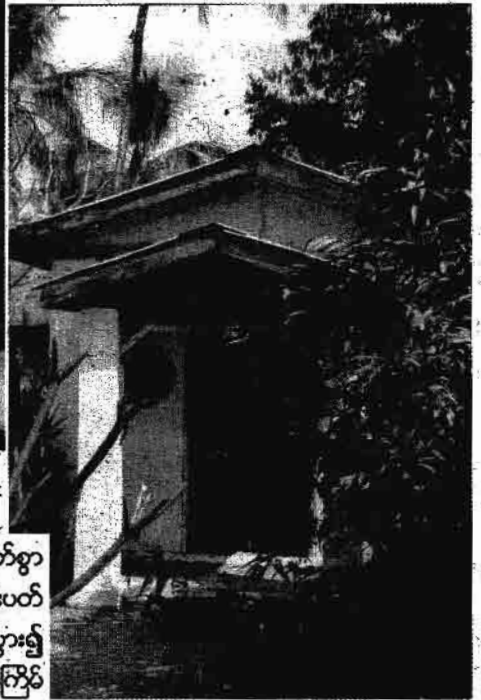
အလံတရာဆရာတော် ဒိန်ကြား မှတော့မှ မဇ္ဈိမာရုံကျောင်းဆရာတော် ဦးကေသရကို သတိရပြီး သွားလျှောက်

ဆရာတော်ဘုရား၏ ဘုရားဆောင်

ရုပ်ရှင်တော် တန်ဆောင်

ဖြစ်တယ်။ ၁၃၂၇ ခုနှစ်မှာ ဦးကောသရ ဦးဆောင်ပြီး စေတီဟောင်းနေရာမှာ အသစ်ပြန်တည်ဖို့ ပန္နက်ချတယ်။ အခက် အခဲတွေ ကြုံရလို့ နှစ်အတော်ကြာ သွားတယ်။ ၁၃၃၅ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း(၁၀)ရက်နေ့ရောက်မှ ထီးတော် တင်ဖြစ်ခဲ့တယ်

ပြုံးဆိုရမည့် အခက်အခဲ

စေတီတော် ပွင့်ထွန်းတော်မူရန် ဆရာတော် ဦးကောသရ ဦးဆောင်၍ ဒါယကာ ဦးထွန်းမြင့်နှင့် ကောင်းမွန်စင် ဆွေမျိုးအစဉ်အဆက်တို့ ကြိုးပမ်းစဉ်ကာလသည် လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများနှင့် အစိုးရတပ်တို့ မကြာခဏ ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားလေ့ရှိရာ ဆွေထွန်းပွင့် ကုန်းတော်ဝန်းကျင်သည် ထည်း စစ်တလင်း ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ဦးစွာမထမ လက်နက်ကိုင် တစ်ဖွဲ့က လာရောက်စစ်မေးသည်။ ဦးထွန်းမြင့်က ချောင်စွာ ပြောဆိုရှင်းပြသဖြင့် ဖွင့်ထွန်းလာတော့မည့် စေတီတော်အား ရည်မှန်းဦးတင်ကာ ပြန်သွားကြသည်။

ဒုတိယအကြိမ်တွင် ဦးထွန်းမြင့်က

ကိုးပါးသီလ ဆောက်တည်၍ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ကိုးပတ်စိ(စုစုပေါင်း(၈၁)ပတ်) စိပ်ပွား၍ အဓိဋ္ဌာန်(၉)ရက်ဝင်စဉ် ဒုတိယအကြိမ်မြောက် လာရောက်စစ်မေးကြသူများကား မြန်မာ့တပ်မတော်မှ ဗိုလ်မင်းဟိန်း ဦးဆောင်သော နောက်ပါအင်အားရဲဘော်(၆၀)ခန့်ဖြစ်သည်။

‘မင်းတို့ တောခေါင်ခေါင်မှာ လူစုလူဝေးနဲ့ နိုင်ငံတော်ကို ပုန်ကန်ကြဖို့ ပြင်ဆင်နေကြတာ မဟုတ်လား’

‘မဟုတ်ပါဘူး ဗိုလ်မင်းရယ် ဘုရားတည်နေကြတာပါ။ ဦးဆောင်တဲ့ ဆရာတော်လဲ ရှိပါတယ်’

စစ်ဗိုလ်က လိုက်ပို့ခိုင်းသဖြင့် ဝါးကျောင်းကလေးတွင် သီတင်းသုံးနေတော်မူသော ဆရာတော် ဦးကောသရထံ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့သည်။ စစ်ဗိုလ်က စစ်ဖိနပ်မရွတ် ရှိမှီးဦးချခြင်း မပြုပါ။

‘ဘာဆုပန်သလဲ ဦးပဉ္စင်း’

‘သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ’

‘ပျင်းစရာ ကောင်းလိုက်တာ လေးသချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီ ဖြည့်ရမှာ’

‘အေး ငါက လေးသချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီဖြည့်ပြီးရင် ဘုရားဖြစ်နိုင်သေးတယ်။ မင်းကကော နိဗ္ဗာန်ရောက်ဖို့ ဘာတွေ ပြင်ဆင်ထားသလဲ’
‘ကောင်းပြီလေ ဒီဘုရားတည်ဖို့ ဦးဆောင်တဲ့ ဒါယကာက ဘယ်သူလဲ’
‘ဟောဒီ မောင်ထွန်းမြင့်ပါ’
‘သူက ဦးဆောင်အကြီးအကဲလား’
‘သူပဲ အကြီးဆုံး၊ သူပဲ အငယ်ဆုံး စေတီတည်ဖို့ ကြိုးပမ်းတာ သူတစ်ယောက်တည်း ရှိပါတယ်’
‘ကဲ မင်းက ဘုရားဒါယကာဆိုတော့ ဘယ်သူခွင့်ပြုလို့ တည်တာလဲ၊ ခွင့်ပြုချက် မရဘဲ အခုလို လှူစုတာ နိုင်ငံတော်ပုန်ကန်မှုနဲ့ ပတ်သက်နိုင်တယ်။ စိင်း သေနိုင်တယ်ဆိုတာ သိသလား၊ မင်း သေရဲသလား’

ရွှေလ ဆက်ပတ်ပါရန်

စံထွန်းသာ

ကျွန်းရွာ အသားရေ

ကုသနည်း မခက်ပါ

တစ်နေ့ ဝက်လက်မြို့အနောက်
ဘက် လိနီပင်ရွာတွင် နေထိုင်သော
စာရေးသူ၏ စာပေမိတ်ဆွေ ဆရာ
မောင်နေသွေး(ဝက်လက်) အိမ်သို့
အလည်သွားခဲ့သည်။

မောင်နေသွေးမှာ လယ်ယာ
လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ရင်း သူဝါသနာပါ
သည့် စာပေများကိုလည်း ရေးသားနေ
သည့် လူငယ်တစ်ဦးဖြစ်သည်။

စာရေးသူက စက်ဘီးလေးကို
စီးလာရင်း မောင်နေသွေး အိမ်ခြံဝင်း
အတွင်း အဝင်တွင် စက်ဘီးပေါ်မှ
ဆင်းကာ တွန်း၍ဝင်ခဲ့သည်။
မောင်နေသွေးတို့ ဇနီးမောင်နှံမှာ
အိမ်ရှေ့ ကုက္ကိုပင်ရိပ်တွင် သံငရုတ်ဆုံ
ဖြင့် ဘာတွေ့ ထောင်းနေကြမှန်း
မသိပါ။

စာရေးသူကို မြင်လိုက်သည်နှင့်...
'ဟော... ဆရာကိုကိုအောင်ပါ
လား၊ လာဗျ ထိုင်ပါဦး၊ ရွာမရောက်တာ
အတော်ကြာပြီနော်'

စာရေးသူကို ဝမ်းသာအားရ ဖိတ်
ခေါ်ရင်း အိမ်ရှေ့အခန်းတွင်း ဦးဆောင်
၍ ခေါ်သွားသည်။ မောင်နေသွေးဇနီး
ကတော့ သံငရုတ်ဆုံကို တဂွမ်ဂွမ်
ထောင်းနေရင်း...

'ဆရာရေ... တော့သူငယ်ချင်းနဲ့
စကားပြောကြဦး၊ စားပွဲပေါ်မှာ ရေခဲနွေး
ကြမ်းအိုးနဲ့ လက်ဖက်ပွဲလဲ ရှိတယ်။
သောက်ကြစားကြဦး၊ ကျွန်မ ဒါလေး
ထောင်းပြီး ပြာလိုက်ပါဦးမယ်'

ဆိုပြီး ဆက်ထောင်းနေသည်။
ဒီတော့မှ စာရေးသူက ဆရာ
မောင်နေသွေးအား...

'ဘာတွေများ အရေးတကြီး
ထောင်းနေကြတာလဲဗျ'
ဟု မေးလိုက်သည်။ ဆရာမောင်နေ
သွေးက...

'ပြောင်းဖူးတွေပါပဲ
အပူနဲ့ထောင်းတာပါ။ ကျုပ်နွား အသားမှာ
တွေ့တာကနေလို့ ဆေးပြိုတိုနည်းနဲ့ ကုသပေး
ပဲလို့ ဆရာရဲ့'

'ဟာ... တယ်ဟုတ်ပါလား၊
ဆေးနည်းလေး ပြောပြစမ်းပါဦးဗျ၊
ဗဟုသုတအဖြစ်ပေါ့'

စာရေးသူ၏ စကားအဆုံး
မောင်နေသွေးက စာရေးသူကို ရေခဲနွေး
ကြမ်းပေးရင်း...

'ဒီလိုတူ ကျွန်းရွာတွေ အသားမာဖြစ်ရင်
ပြောင်းဖူးရေ ရှိရင်တွေကို ထောင်းပြီး
အပူနဲ့ပြုရယ်ဗျ၊ အပူနဲ့ချ ဆန်ကာပိုင်းပြီး
ရလာတဲ့ အပူနဲ့တွေကို ဆားအနည်းငယ်
ထည့်၊ ရေအနည်းငယ်နဲ့ဖျော်၊ ဖြစ်နေတဲ့
အသားမာအပေါ် တူထုလိပ်ပေးပြီး ပိုနုကျက်
တစ်ရွက်နဲ့ အုပ်ထားပေးရတယ် ဆရာရဲ့၊
အဲဒီလို ဆေးပြိုတိုနည်းနဲ့ ကုသပေးရင်
မကြာပါဘူးဗျ ဖြစ်နေတဲ့ အသားမာတွေ
ပျောက်ကင်းသွားတယ် ဆရာရဲ့'
သည်တွင် အခန်းအတွင်းဝင်လာ
သည့် ဆရာမောင်နေသွေးဇနီးက...

'ဟော... ကြည့်အစ်ကိုရေ ဒီလူကြီး
အစ်ကိုပြောပြတာနဲ့ ကုန်ကြမ်းရသွား
ပြီး မကြာခင် စာမူရေးပို့တော့မှာ'
ဆိုကာ နောက်လိုက်ရာ မောင်နေ
သွေးက...

'ဪ... မိန်းမရာ ဒါက ရေးရမှာ
ကွ။ သိတဲ့လယ်သမား သိသလို မသိ
သေးတဲ့ လယ်သမားတွေအတွက်
ကျေးဇူးရှင် ကျွန်းရွာတွေ ကုသပေးဖို့
ဆေးပြီးတိုနည်းရတာပေါ့ ဟုတ်ဖူး
လား ဆရာအောင်ရ'

စာရေးသူက မောင်နေသွေးကို ပြုံး
ပြုံး ခေါင်းညိတ်ထောက်ခံလိုက်ပါ
တော့သည်။

ကိုကိုအောင်(မြကန်သာ)
ဝက်လက်မြို့

စာမူရှင်များသို့...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

မူပွား

ထားကြပါရန်နှင့်

ရွှေ့ချယ်ပါက

မြန်လည်ပေးပို့မည်

မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

မေးရာများ...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆီး ဝမ်း လေမှန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေပြီး အပူအပုပ် တင်းစေတဲ့

မကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ
ကိုယ်ကျန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ
နေထိုင်နည်းစာမူ ရေးသားနေစဉ် "ဟာ
စာရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ပါမလား"
ဟူသော အသံရှင်ကြောင့် ရေးလက်စ
စာမူကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး
ထြို နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

ဪ ကိုမျိုးမြင့်ပါလား။ လာဗျာ
စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့
ဘယ်အချိန်တွေ့တွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်း
ပြီးစာရေးစာဖတ် အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော် -
'ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ'

'ဟဲ... ဟဲ လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး
ဇော့ အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ
ဆောင်ရွက်လို့ဗျ'

'ငြောလေ ကိုမျိုးမြင့်'
ဒီလိုဗျ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊
အိမ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ
သတို့ အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့
အထိုင်နည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ

ဆိုရင် မျက်နှာ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည်
ဆော့တူး။ နောက်ကြောတက်၊ ဖက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲ
သစ်လိုလို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်းပိုင်းနေပြီး စိတ်ရော
ကိုယ်ပါ မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ
ဆွဲရမလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆိုမှာ အကြံဉာဏ် လာ
သေးတာ'

ဤသည်ဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကိုး။
အိမ်ထဲလေး သုံးဆောင်ပါဦး'

ဆန္ဒစုပုံ အစ်မ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီး
အိမ်ထောင်တော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တစဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

သူတွေပို့လား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို
တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက
ခင်ဗျားလိုပဲဗျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ်
နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံ့ခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော
အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့
တခြား ၈,၀လားတယ်။ ဖက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်
ကိုယ်လက်ညောင်းညှာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ ဝတ်
လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းနှိပ်ပေး
ရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျကျလဲ မကျန်း
မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ'

စကြာမင်းဆေးဝါး

‘သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စီမံဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိပူနီဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ မအီ မသာ ထိုင်းပိုင်းလေးလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒုလ္လာကိုက် ညောင်းညာ ချဉ်နဲခြင်း၊ အပူခိုး အပုပ်ခိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ် ဝမ်းကျန် စမြင်းခံခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆီပိုများ ပွားများနေခြင်း၊ အသားအရေ မွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ပျ’

‘ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့၊ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှိုး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ’

‘ကိုမျိုးမြင့်ရေ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ ကိုယ်ရေစစ်တာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှိုး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာခွင့်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရင်’

‘ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ၊ ဘာဆေးလဲ’

‘ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးလေ’

‘ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ။ ဆေးဝါးကောင်းတွေတာတောင် အသိမပေးဘူး’

‘ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဒုလ္လာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်စပြုလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ’

‘ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး’

‘ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာရင်း ဇယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာယ၊ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် နှိပ်သုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးပေါ့နော်’

‘ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းပြီး ခေါင်းမခဲဘဲ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အဖော် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ’

‘ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် “စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး” ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျာ’

ပင်ရင်း-ဖြန့်ခွဲရေး
စကြာမင်း
 ထိုင်းရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုဝဏ္ဏလမ်းကြီး
 သွက္ကပတ်တိုင်းဒေသနီ၊ ပြောက်တူကလေး၊ ပြည်နယ်၊
 ဖုန်း-၀၆-၆၃၀၀၃၁၊ ၇၂၂၅၇၁

► ဟောပြောမှု ပူးပေါင်းဆောင်ရွက် အချိန်အခါအတိုင်း

သင်ကြား

သထုံမြို့

ထူးခြားစွမ်းများ

သင်ကြား

သထုံမြို့ ရွှေစာရံ ဘုရားလမ်းရှိ ဆရာတော် ငှက်တွင်းကျောင်းသို့ သွားရောက် ဆရာတော် ငှက်တွင်းကျောင်းသို့ လက်ရှိဆရာတော် ငှက်တွင်းကျောင်းအနီးတွင် သစ်ကွင်း ကျောင်းကို မြင်တွေ့ရသည်။

ဆရာတော် ငှက်တွင်းကျောင်းရှိ သာသနိက ဆရာတော်အဖွဲ့များကို တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ပေးနေသော ဗိသုကာ ဆရာ ဦးစိုး လာရောက်လှူဒါန်းသွား ကြောင်းကြောင်း သိရသည်။ သူက...

ဆရာတော် ဦးတိက္ခဏက သထုံ ဆရာတော်ကျောင်းထိုင်အဖြစ် ထာဝန်ယူ ဆရာတော် ငှက်တွင်းကျောင်းအနီးတွင် ထာဝန်ယူ ဆရာတော် ငှက်တွင်းကျောင်းကို တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ပေးနေသော ဗိသုကာ ဆရာ ဦးစိုး လာရောက်လှူဒါန်းသွား ကြောင်းကြောင်း သိရသည်။ သူက...

ဆရာတော် ဦးတိက္ခဏက သထုံ ဆရာတော်ကျောင်းထိုင်အဖြစ် ထာဝန်ယူ ဆရာတော် ငှက်တွင်းကျောင်းအနီးတွင် ထာဝန်ယူ ဆရာတော် ငှက်တွင်းကျောင်းကို တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ပေးနေသော ဗိသုကာ ဆရာ ဦးစိုး လာရောက်လှူဒါန်းသွား ကြောင်းကြောင်း သိရသည်။ သူက...

ဆရာတော် ဦးတိက္ခဏက သထုံ ဆရာတော်ကျောင်းထိုင်အဖြစ် ထာဝန်ယူ ဆရာတော် ငှက်တွင်းကျောင်းအနီးတွင် ထာဝန်ယူ ဆရာတော် ငှက်တွင်းကျောင်းကို တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ပေးနေသော ဗိသုကာ ဆရာ ဦးစိုး လာရောက်လှူဒါန်းသွား ကြောင်းကြောင်း သိရသည်။ သူက...

ခုတ်ပိုင်းတဲ့အခါ သစ်ကွင်းပြင်နေလို့ ဒီ အတိုင်းပဲထားလိုက်တယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်လ လောက်ကပဲ အနား အပိုအစွန်းတွေ ချိပ်ပစ် ရမှာ မြင်းခေါင်းလိုလို သမင်ခေါင်းလိုလို ပုံပုံဖြစ်နေတာနဲ့ အိမ်မှာပထားပုံလို ဆရာ တော်ကို လာလျှောက်တယ်။ “ပင်း အိမ်မှာ ပထားပုံရင် ကျောင်းယူလာခဲ” ဆိုတာနဲ့ လာပို့ထားတယ်” ဟု ပြောပြသည်။

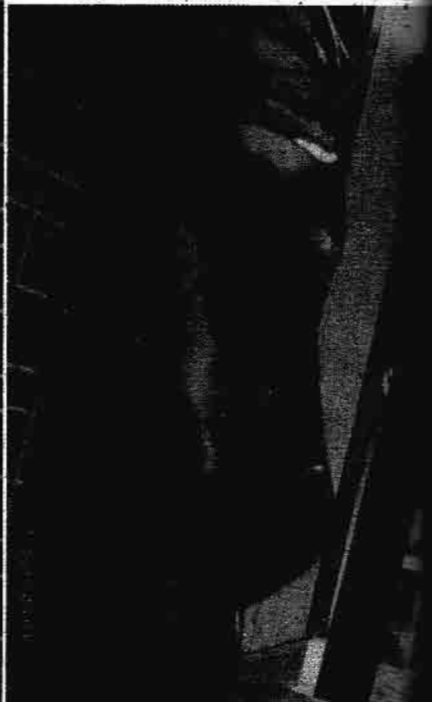
ဆရာတော်ကလည်း... “ဒီသစ်ကွင်းကြီး ရောက်လာတော့ တိုက်ဆိုင်တယ်ဆိုရမလား။ ကျောင်းမှာ ရှိနေတဲ့ ကွင်းထိုက်နည်းတွေက ကွင်းဆထိုး တော့တူး ဟူ၍ မိန့်တော်မူသည်။

သစ်ကွင်းများ အဖျားချင်း ထိစပ် ပေါင်းစည်းကာ ကွင်းသဏ္ဍာန် ဖြစ်

ပေါ်နေခြင်းကို သစ်ကွင်းဟုခေါ်ကြ သည်။ အရွယ်အစား အတိအကျ သတ်မှတ်ထားခြင်း မရှိသော်လည်း တစ်ကိုင်စား (ယေဘုယျအားဖြင့် သစ်ကွင်း ဗြက်အကျယ် တစ်ပေနှင့် အောက်) သစ်ကွင်းများကို ဘေးရန် ကွင်း၊ မီးကွင်း အဆောင်အဖြစ် အသုံး ပြုတတ်ကြသည်။

ဘေးရန်ကွင်းသက်သို့ လာဘ် လာဘာများလည်း ကွင်းစေလိမ့်မည်ဟု ကြောင့်ကြ၍ သစ်ဖောက်၊ နွယ်ဝင် ကွင်းထိုး၊ ဝါးအမြုတေတစ်ခုခုနှင့် တွဲဖက် အဆောင်ပြုထားခြင်းဖြင့် ကာကွယ်တတ်ကြသည်။

အရွယ်အစား ကြီးမားလော သစ်ကွင်း ဥပမာ ယခုမြင်တွေ့ရ သော ဆရာတော်ကျောင်း (သထုံ) ကျောင်းမှ

◆ သစ်တံခါးမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော

◆ တရုတ်စကား သစ်ကွင်းထိ သစ်တံခါး

သစ်ကွင်း။ နေပြည်တော် သာဝတ္ထိ ဖြူအနီး တောင်သုံးလုံး ဇေတဝန် ကျောင်းမှ လူတစ်ရပ်မျှရှိသည့် သစ်ကွင်း]တို့ကိုပူသစ်တံခါးဟုခေါ်ကြ၏။

လူသူ ဝင်ထွက်လျှို၍ရသော သစ်ကွင်းကြီးဖြစ်သည်။ အများစုနှင့် သက်ဆိုင်သော ကျောင်း၊ ဘုရား စသည်တို့နှင့် ပို၍သင့်လျော်၏။

ဤသစ်ကွင်းကို စတင်ရရှိချိန်တွင် ဦးစိုးသည် စတုဘုမ္မိကကျောင်းတွင် သာသနိက အဆောက်အအုံများကို လုပ်ကိုင် ဆောက်လုပ်ခွင့် ရခဲ့သည်။ သစ်ကွင်းကြီး ကျောင်းသို့ရောက်ရှိ သွားချိန်မှစ၍ မူလဆရာတော် အထိမ်းအမှတ်စေတီတော် တိုးချဲ့

မွမ်းမံဖြစ်ကာ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သော ရှေးအထောက်အထားအုတ်ခွက်ဘုရား မှာ များစွာ တူးဖော်ရရှိခဲ့လေသည်။

တောင်သုံးလုံးဇေတဝန်ဆရာတော် ဦးဝေပုလ္လကလည်း သူ့ကျောင်းသို့ သစ်ကွင်းကြီး ရောက်ရှိလာပြီးနောက် တောင်သုံးလုံး ဇေတဝန်ကျောင်းဝင်း အတွင်း သာသနိကအဆောက်အအုံ များစွာ စည်ကားတိုးတက်လာ ကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူ၏။ လူသူ အဝင်အထွက် စည်ကားစေသော သစ်တံခါးဟုပညတ်သမ္မုပြုတော်မူ၏။

ဂဏ်ကျောက်ပိုင်

ရွှေစာရံစေတီ ဝတ္ထကနယ်မြေ

အထိမ်းအမှတ် နိမိတ်တိုင်များ ဖြစ် သည်။ ဂဝ်ကျောက်သားဖြစ်သည်။

ကျောက်ဆုံပမာရှိ၍ မြေကြီးများ ထည့်ကာ ပန်းပင်များ စိုက်ထားရာမှ သုတေသီများက ဘုရားမြေနိမိတ် တိုင်များဖြစ်ကြောင်း ပြောပြကြသဖြင့် မြေကြီးများ ထုတ်ဖယ်သန့်စင်ကာ ထိန်းသိမ်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၅၀၀)ကျော် မေ့စေတီမင်းလက်ထက် ကာလက လက်ရာဖြစ်ကြောင်း ခန့်မှန်းကြသည်။

သစ်ဖောက်

အချင်း သုံးလက်မခန့်ရှိသော ပင်စည်အား အချင်း တစ်လက်မခန့် ရှိမည့် အပိုင်းက ဖောက်ဝင်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

ဖောက်မြောက်ခြင်း အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းများ ပြေလည်

20150804

www.burmeseclassic.com

လွှာတုံးပေတီ မြေကြီးတော်တော်များ

ပျောက်ကွယ်ခြင်း နိမိတ်ယူကာ
နေ့စဉ်တွင် အဆောင်ပြုတတ်ကြ
သည်။ ဗိသုကာဆရာ ဦးစိုးကပင်
လှူဒါန်းထားသည်ဆို၏။

တော်တော်လုံး

သရာတော်တစ်ပါး လှူဒါန်းသွား
ခြင်းဖြစ်ကာ ဘုရားတည်၊ ကျောင်း
ဆောက် သာသနာပြု လုပ်ငန်းများ
အတွက် အထောက်အပံ့ဖြစ်စေကြောင်း
ဆိုကြားသွားသည်ဟု သိရ၏။

ရွှေဆိုင်းများ(လိုပုံ၍) ကျွေးထား
သည်မှာ အတန်များလှပြီဆို၏။
ဆိုဘုရားတော်လုံး ဖြစ်သည်။

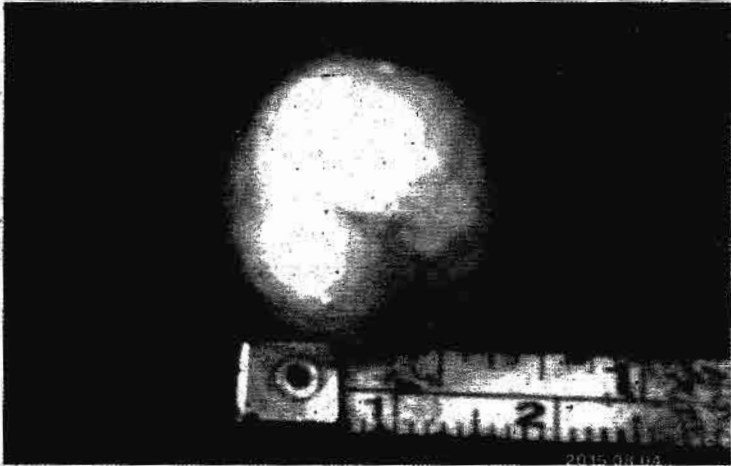
အေးချမ်းစေ၍ အပွင့်ဓာတ်ဆောင်
ကြောင်းကို ဗုဒ္ဓလေးအနောက်ပြင်ရပ်၊
အတ္ထုပ္ပတ္တိတိုက်၊ သီရိမာလာကျောင်း
သရာတော် အရှင်ဓမ္မပီယ (ယခုယုံလွန်
ဆော်ပူပြီး) မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။

အေး အပူတိုက်ကာ တည်လုပ်
သော ဓာတ်လုံးမဟုတ်၊ ရေဓာတ်ဖြင့်
ပြုလုပ်သော (သီတတေတေဆောင်)
အသေဓာတ်လုံးဖြစ်၍ "ပရိက္ခရာ
အင်္ဂါထုံး"ဟု ခေါ်သည်ဆို၏။

သက်စင် တစ်ကျပ်သားကို တံစဉ်း
တိုက်စား၍ ရသော အမွှန်းကို
လှူဒါန်းကျပ်သားဖြင့် နှံ့နှံ့နယ်ကာ
ဖြစ်သည်။

ထင်သို့ သံပရာရည်တွင် နှစ်လ၊

တော်တော်လုံး

ပျားရည်တွင် နှစ်လ၊ ရေသန့်တွင်
နှစ်လ စိမ့်ထားရသည်။ (၆)လပြည့်
သောအခါ ရွှေဆိုင်းကလေးများ
နိုင်သလောက် ပွတ်လိုန့်ကျွေးရသည်။

ရွှေစား (ဓာတ်လုံးအတွင်း စိမ့်ဝင်
ခြင်း)များသည်နှင့်အမျှ ကျစ်လစ်
တောက်ပြောင်လာကာ ယင်းကို
အဆောင်ပြုထားခြင်းဖြင့် ရေမနှစ်
(ရေလမ်းခရီးတွင် ဘေးရန်ကင်းခြင်း)၊
မျက်နှာပွင့်လန်း၍ အေးချမ်းပူကိုခံစား
ရနိုင်သည်ဟု ဆရာတော်(ဦးဓမ္မပီယ)
က မိန့်တော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

နန္ဒင်နက်ပင်

အစိမ်းရောင် အရွက်များမှာ နန္ဒင်

ရွက်ပုံသဏ္ဍာန်အတိုင်း ဖြစ်သော်
လည်း အရွက်အနားတစ်လျှောက်
နီညိုရောင် အကွက်ကလေးများပမာ
ရှိ၏။ အမြစ်ဥမှာ အပြာရောင်ရှိ၏။
အပွင့်မှာ သေးငယ်၍ ပြောင်းဖူးစေ
အရွယ်ခန့်ရှိ၏။

နက်ပြာရောင် ပွင့်ဖတ်ကြီးတစ်ခုနှင့်
ခေါင်းပေါင်းစ၊ သဖွယ် ထောင်နေသော
ပွင့်ဖတ်ငယ်နှစ်ခု ပါဝင်လေ့ရှိသည်။

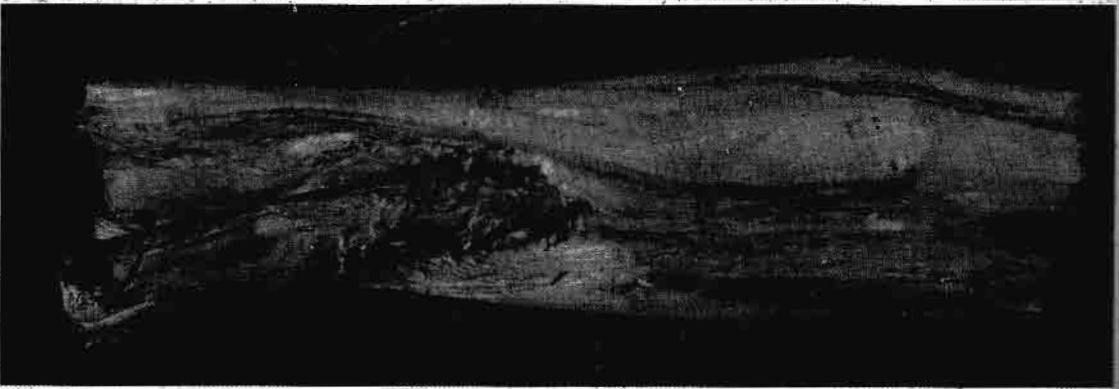
ပန်းထိမ်ပန်းကဲ့သို့ ခိုးတံတစ်ခု တွင်
အပွင့်များစွာ စီတန်းပွင့်လေ့မရှိ။
တစ်ပွင့်စီသာ ပွင့်လေသည်။

နန္ဒင်နက်ပင်သည် မြေကြီးတွင်
ချစ်ကိုပါက နေရာပြောင်းရွှေ့လာ
သည်။ အရွက်ကြော အပင်ကလေးများပြီး

◆ သစ်ထောက်

◆ သစ်ထောက်(အခြားတစ်မျိုးနာ)

◆ နန္ဒင်နက် အရွက်ပုံစံ (အနားပတ်ပညာ နို့ဦးကျောင်းရှိ၏။)

နောက် မိုးဦးတွင် အညွန့်အညှာင့် ထွက်ရာ၌ အခြားသော တစ်နေရာသို့ ရောက်ရှိနေခြင်းဖြစ်သည်။

ပန်းအိုးဖြင့် စိုက်ပျိုးထားပါက အရောင်ပြောင်းတတ်၏။ ကျိုကွရော မြို့နယ်၊ ဒူးရင်းစမ်းပေရာတွင် ပေါက် ရောက်နေသော နန္ဒင်နက်ပင်များ သည် လေးငါးနှစ်တစ်ကြိမ် အဖြူ ရောင်သို့ ပြောင်း၏။

ထိုအခါ အပွင့်များသည် ပန်းထိပ် ငိုပန်းကဲ့သို့ အခိုင်လိုက် ပွင့်လေသည်။

ကျွန်ုပ် စိုက်ပျိုးထားသော နန္ဒင်နက်ပင်များမှာ (၇)နှစ်ကြာချိန်တွင် မန္တလေး၊ အလွကပွတိုက်၊ သီရိမာလာ ကျောင်းမှ ဦးပဉ္စင်း အရှင်နေမိန္ဒ စိုက်လိုသည်ဆိုသဖြင့် တူးဖော်ပေးရာ အဖြူရောင်ဖြစ်နေကာ ထိုနှစ် အပွင့် ပွင့်သောအခါ ပန်းထိပ်ငိုပန်းသဖွယ် အခိုင်လိုက်ပွင့်ကြကြောင်း ဦးနေမိန္ဒက

မိန့်ကြား၏။
နန္ဒင်နက်ပင်ကို စိုက်ပျိုးထားသော အိမ်ဂေဟာ၊ ကျောင်းပိဟာရ၊ ခြံဝင်း အတွင်းသို့ မကောင်းသော နတ်ကြမ်း များ မနှောင့်ယှက်နိုင်၊ အနှောင့် ပယောဂများ မဝင်နိုင်ဟု ဂမုန်းကျမ်း များက ဖွင့်ဆိုထား၏။
ဗေဒတွက်ကိန်းအလိုအရ နန္ဒင်

နက်သည် နသုံးလုံး=စနေသုံးလုံးဖြစ် ၏။ ပုံမှန်အားဖြင့် စနေဂြိုဟ်သည် ဝါပဂြိုဟ်ယှဉ်ခြင်း၊ မြင်ခြင်း ခံရသော ဝါပစနေနှင့် သောမဂြိုဟ်ယှဉ်ခြင်း မြင်ခြင်းခံရသည့် သောမ စနေပစ္စု ဝနေနှစ်မျိုး ရှိ၏။
ဂြိုဟ်သွားအရ ကြည့်ပါက စနေ ဂြိုဟ်သည် ပစ္စုခါရဖြစ်သည်။ အား

◀ လောဟာဆင် ရှာရုံဆာ

◀ နန္ဒင်းနက်ဆင်

ဤစွာ နောက်ဆုတ်ခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၊
ဤလွှားခြင်းဟူ၍ ပြုတ်သွားသုံးမျိုး
စနေသုံးမျိုးရှိ၏။
နန္ဒင်းနက်သည် ထိုစနေသုံးမျိုးကို
နန္ဒင်းနက်ကို စိုက်ပျိုး
ဆင်ညှိထားခြင်းဖြင့် နောက်
ဆင်သွားသော စနေ၊ ရပ်တန့်နေ

သော စနေနှင့် လျင်မြန်စွာ ခုန်ကျော်
သွားသော စနေသုံးမျိုး၏ အဆိုး
တရား ကာကွယ်ပေးသည်။
တစ်နည်းအားဖြင့် စနေပြုတ်၏
အခြေအနေအားလုံးရှိ အဆိုးတရား
များကို ကာကွယ်ပေးခြင်း ဖြစ်လေ
သည်။ (နန္ဒင်းနက်နှင့် ချင်းနက်

အမြစ်ခွချင်း တူညီကြသည်။ အပင်
ကျချိန်၌ ဥအတက်ကိုမျိုးကြည့်ပါက
အပြာရောင်အပိုင်းကလေး မြင်တွေ့
ရပါမည်။

အချိန်ကြာသည်နှင့်အမျှ တ
ဖြည်းဖြည်း အနက်ရောင်သို့
ပြောင်းသွား၏။ အပင်ပုံသဏ္ဍာန်
ချင်းလည်း ဆင်တူသော်လည်း
နန္ဒင်းနက်အရွက်ပတ်လည် အနား
တစ်လျှောက် နီညိုရောင် အကွပ်
ပါရှိ၍ ချင်းနက်အရွက်မှာ အလယ်
ကျောရိုးအနီးတွင် နီညိုရောင်
အစင်းမြောင်း ပါရှိသည်။

ချင်းနက်ပင်မှာ “ချင်းနက်”
သည် သဘောဆောင်၍ အချိန်
ကြာရှည်နေသည့် လုပ်ငန်းကိစ္စများ
အချက်အချာကျသည့် လုပ်ငန်းကြီး
များ လျင်မြန်စွာ အောင်မြင်ခြင်း
အကျိုးကို ပေးစွမ်းနိုင်သည်ဟု
ရွှေဘိုမြို့၊ ရွှေဘိုသာကျောင်းတော်
ဆရာတော် ဦးဥက္ကမက ဝိသုကြား
တော်မူခဲ့သည်။)

◆ နတ္တရုပ်ပွင့်

◆ ရုပ်ဆွဲအားပေးပုံ (အလယ်ကြောင့် နီဇိုတူသို့ရိုက်။)

၄၆ နတ္တရုပ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ဝိသုကာဆရာ ဦးစို

လောဟာစပ် ရှေးရုပ်တု

ငှက်တွင်း မူလဆရာတော်ကြီး ဦးပုံထူဝံ အရိုးတော်ဓာတ်စေတီ ပွမ်းမံရာတွင် အနီးဝန်းကျင် မြေပြင်မှ ရှေးအုတ်ခွက် ဘုရားများစွာ ထွက်ပေါ်ခဲ့ရာ တစ်ခု တည်းသော သတ္တုသွန်းရုပ်တုဖြစ်သည်။

ကာလကြာရှည်လှသဖြင့် ပျက် ယွင်းနေကာ ရုပ်တုပုံတော် (သို့မဟုတ်) ဘုရားရုပ်ကိုယ်စား ရုပ်ပွားဆင်းတု တော်ဟူ၍ ခွဲခြား မသိနိုင်ပါချေ။

အမြင့် (၉)လက်မကျော်ခန့်ရှိ၍ အလေးချိန်မှာ သာမန်ကြေးသံစသည့် သွန်းထည်ပစ္စည်းများထက် များစွာ သာလွန်စီးပိုးနေသည်။ လောဟာစပ် (သို့မဟုတ်) ပြဒါးစပ်သွန်းထည်ဖြစ်ဟန် ရှိသည်ဟု ယူဆကြသည်။

ထူးခြားစွာ တစ်ခုတည်း တွေ့ရ သဖြင့် ကျန်ရစ်တု၊ ရုပ်ပွားအားလုံး အုတ်ခွက်ဘုရားများချည်းသာ ဖြစ်၍ အဆူ(၅၀၀)ကျော်လေသည်။ သီးခြား ထိန်းသိမ်းထားရှိသည်။

သီရိဗုဒ္ဓလည်သော သုတေသီများ က ဖော်ထုတ်ပေးကြပါရန် လက်ရှိ ဆရာတော် ဦးတိက္ခဉာဏက မေတ္တာ ရပ်ခံ မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

သထုံမြို့ စတုဘုမ္မိကကျောင်းသို့ ရောက်ရှိကာ သင်္ကြာမကြီး ကြာရှည် စွာ ရွာသွန်းနေသည့် မှန်တိုင်းမိုးကို ရှောင်တိမ်း ခိုလှုံနေရခိုက် တွေ့မြင်ရ သော ထူးခြားပစ္စည်းများကို မှတ်တမ်း ပြု တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ခင်ထွန်း

သံဖြူရေခဲရောင်းတွင် တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီးတစ်ဦး၏

လိမ်းဆေးနည်း

ဆေးဖော်နည်း

သံဖြူရေခဲရောင်းတွင် တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး ဦးစောသိမ်းဆောင်ထံသို့ သိကြား၍ ဝင်ရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင် ထွက်ခဲ့သော (၁၅)နှစ်ကစ၍ ဆေးမြီးတိုနှင့် ဆေးပေးဆိုင်ရာ ကုထုံးဆေးနည်းများမှာ ပြောပြကူညီပေးခဲ့သော တိုင်းရင်းဆေးပညာရှင် တစ်ဦးဖြစ်သည်။

ဆရာ အနားယူတော့ ဘယ်မှာ အခြေချမလဲ၊ ဇာတိ မအူပင်ကို ပြန်မှာသာ

သံဖြူရေခဲမှာပဲ အခြေချမှာပါ။ မြို့နယ်အားကစားကွင်းဘေးက မြေကွက်မှာ ဆေးဥယျာဉ်လဲ ယိုးထားပြီးပြီ။ အဲဒီမှာနေပြီး ဆေးကုခန်းကလေးဖွင့်၊ ဆေးသုတေသနလုပ်မယ် စိတ်ကူးထားတယ်။ နောက်နှစ် သံဖြူရေခဲမှာဖြစ်ရင် အဲဒီကိုသာ လာခဲ့ပါ။

ဆေးထုတ်လုပ်ဖို့ အစီအစဉ် မရှိဘူးဟာ

အခု ထုတ်လုပ်လက်စ သော့ညီဆောင်လိမ်းဆေးကိုပဲ ဆက်လုပ်သွားမှာ။ မြို့နယ်အနီးတစ်ဝိုက် လူသိများလာခဲ့နေကြပါပြီ။ နေပြည်တော်က လိမ်းဆေး ထုတ်လုပ်ခွင့် မှတ်ပုံတင် တင်ပြီပြီ။

သွန်တော်တို့ ငယ်ငယ်တုန်းက ဆေးတွေ အဝေးကြီး သွားခဲ့ကြတယ်။ အခုတော့ စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်ဆိုင်တော့ဘူး။ သမားအိုဘဝနဲ့ ဆေးထုတေသနလုပ်ငန်းမှာပဲ ဘဝဖြှုပ်တော့မယ်

သူ့နေမျိုး 'သမားအိုတဲ့ အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်လို့ ပိုပြီးတော့ စွမ်းဆောင်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ဆရာဆေးက နည်းထက်ပါတယ်။ အလှမ်းဝေးတဲ့ ဆေးအသက လူတွေလဲ ကိုယ်တိုင် ဆေးထုတ်နိုင်အောင် ဖိစိတခါနည်းပြပါဦး'

ဦးစောသိမ်းဆောင်

ထုတ်လုပ် ထုတ်လုပ်ချက်ရှိသော သော့ညီဆောင် လိမ်းဆေးထုတ်နည်း

- 'သော့ညီဆောင်လိမ်းဆေးက...
- ၁။ ရှောက်တီလူးအဆီ (၃) ကျပ်သာ။
 - ၂။ မိဿလင်အဆီ (၃) ကျပ်သာ။
 - ၃။ ကြောပိပြီတူအဆီ (၁) ကျပ်သာ။
 - ၄။ ပရုတ် (၁၃) ကျပ်သာ။
 - ၅။ ပရုတ်အအေး (၁၃) ကျပ်သာ။
- စုပေါင်း ဖော်စပ်ရပါတယ်။ သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့...
- ၁။ လေဝန်းရောဂါဖြစ်ခြင်း
 - ၂။ ထုံကျဉ်ညောင်ညာကိုက်ခဲခြင်း အကြောထက်ခြင်း
 - ၃။ ထိုဆိုးပွန်းပဲ့ ကျွဲဒဏ်ရာများ တို့အတွက် လိမ်းဆေးအဖြစ် သုံးနိုင်ပါတယ်။ ဒဏ်ရာ (သို့မဟုတ်) ဝေဒနာ ဖြစ်ပွားရာနေရာမှာ ဆေးရည် ရွှဲရွဲလှူးပြီး ပတ်တီး (သို့မဟုတ်) အဝတ်

စည်းပတ်ထားပေးပါ။ မီးလောင်နာဆိုရင် ဒီဆေးကို လိမ်းပေးခြင်းအားဖြင့် အရည်ကြည်ဖောင်း မဖြစ်ဘဲ လျင်မြန်စွာ အနာကျက်စေပါတယ်။

သော့ညီဆောင်လိမ်းဆေးရဲ့ တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ်က TMR ၀၁၀၉၂၃(၀၆၁၄)ပါ။

ဆေးအဆီရရန် အခက်အခဲ ရှိပါက ရှောက်နုသီး၊ မိဿလင်၊ ကြောပိပြီတူအဆီ (၁၃)ကျပ်သာစီကို စုပေါင်းထုထောင်းကာ အရက်တစ်ပုလင်းဖြင့် (၅)ရက်မျှ စိမ်ထားပါ။ ထို့နောက် ပရုတ်နှင့် ပရုတ်အေး (၁၃)ကျပ်သာစီ ရောမွှေကာ လိမ်းဆေးအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

နယ်လှည့်ခရီးလည်

ကြေးငွေအောင်းပါး

နှလုံးရောဂါနဲ့ ဖတ်သက်လာလျှင်

တန်နိုးရှင် နှလုံးအားတိုးဆေး

ကျွေးအောင်ရာ

[တိုင်းရင်းအေးဝါးမှတ်တိုင်
၀၃၀၆ Y ၀၆၆၅၃
လိုင်စင်-၃/၂၀၀၇၊
တဆထလ (၁၂၅၀)]

မြောက်ဥက္ကလာပ မြို့နယ်၊ ရောက်တဲ့အခါ “နှလုံးရောဂါနဲ့ ပတ်သက်လာရင် တန်နိုးရှင် နှလုံးအားတိုးဆေးကိုတွေ့အောင် ရှာ” ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်စာတန်းတစ်ခု ကို စတွေ့စဉ်ကဖတ်ပြီး ပြုံးခဲ့မိပါတယ်။

အလေးအနက် မထားမိရိုး အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် ပန်းသတင်း လေညင်းဆောင်ဆိုသလို တန်နိုးရှင် နှလုံးအားတိုးဆေးကို သောက်ပြီး၊ နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြတဲ့ သတင်းကို တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နားနဲ့ ကြားရဖန် များလာတဲ့အခါ စိတ်ဝင်တစား ရှိလာပါတယ်။

နှလုံးရောဂါအကြောင်းကိုလည်း သေသေချာချာ လေ့လာမိပြီး အမြို့မြို့ အနယ်နယ်မှာ ရှိတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာရှင်များ သိရှိနိုင်ဖို့ အကျိုးမျှော် နှိုးဆော်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

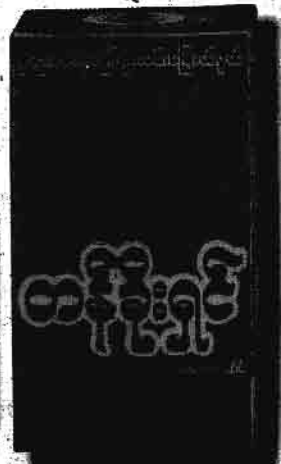
ယနေ့ခေတ်တွင် အခြေမဲ့များသော ရောဂါများအနက် နှလုံးရောဂါ လဲ အပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ နှလုံးဟာ ဟဒယဝတ္ထုရှပ် ဖြစ်ပါတယ်။ လူ့ခန္ဓာကိုယ် ရင်၏ အတွင်းသားမြတ်နှစ်ခု အလွယ် ပဒုမ္မာကြောင့် သဏ္ဍာန်တည်ရှိပါတယ်။ လူ့ခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်မှုမှာ ဟဒယ ခေါ် နှလုံးဟာ အဓိကအကျဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

နှလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး နေ့ညမပြတ် အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့် စက်ယန္တရားတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ လှည့်ပတ်နေတဲ့သွေးများကို သွေးဟောင်းက သွေးသစ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ပေးနေရပြီး တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောအားလုံးကို ပို့ဆောင် ဆက်သွယ်ပေးနေရတဲ့ စက်တစ်ခုဆိုရင် မမှားပါဘူး။

နှလုံးသွေး ပုံမှန်လည်ပတ်စေဖို့ အဓိက အချက်ကတော့ ဝမ်းတွင်းမှာရှိတဲ့ လေ(ဒါဇယာ)ဟာ အဓိကကျပါတယ်။ လေအား နည်းရင် သွေးအားပုံမှန်တွန်းပို့နိုင်တဲ့အတွက် နှလုံးသွေးဟာ ပျစ်ခဲပြီး နှလုံးသွေးလည်ပတ်မှု အားနည်းလာပါတယ်။

အဲဒီအခါ လေဖက်စု၊ လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပွားလာနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံးရောဂါဟာ ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

နှလုံးတုန်ခြင်း၊ နှလုံးအောင့်ခြင်း၊ နှလုံးစူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ ကျပ်ခြင်း

တို့ဟာ သီတာနဲ့ဥက္က ဝိရောဓိပစ္စယကြောင့် ဖြစ်လာရခြင်းပါ။ အချို့အဆီပို အဆီးအစေးများသော အစားအာဟာရများ လွန်ကျွေးစွာ စားသုံးခြင်း၊ အရက်အမျိုးမျိုး ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်တို့ သောက်သုံးခြင်း၊ စိုးရိမ် ပူပန်မှုများခြင်း၊ စိမ်ခံမှုများခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်း၊ နေပူ စီးပူခံပြီး ရေချိုးခြင်း၊ ပန်ကာလေး၊ လေအေးစက်တို့တွင် နေထိုင်မှုများခြင်း စတဲ့ အကြောင်းအချက်များဟာ နှလုံးရောဂါ ဖြစ်ပွားလာရခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်များ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီ နှလုံးရောဂါကို လျှင်မြန်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ ဆေးကတော့ တန်နိုးရှင်နှလုံးအားတိုးဆေးပါပဲ။ ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်ဆိုတော့ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း/ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်နှုန်းမြန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အချိန်ပြည့် သွေးတိုးနေခြင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ ပြင်းထန်စွာ လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မောပန်းခြင်း၊ အိပ်မပျော် စားမဝခြင်း၊ သွေးအားနည်းခြင်း၊ ရင်တုန်မှုပေါ်ခြင်း။

ကျောရင်ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ လေထိုးလေအောင့်ခြင်း၊ နှလုံးပျံ့နှံ့အောင့်ခြင်း၊ စီးယပ်ထိမ်၊ စီးယပ်ကျန်၊ စီးယပ်ပုံရိပ်ခြင်း စသည့် ရောဂါများအတွက် ရေလဲအမျိုးမျိုးဖြင့် သောက်သုံးနိုင်ပြီး ကလေးငယ်မှအစ ကျား/မ အရွယ်မရွေး သောက်သုံးပါက ဆီ၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်စွာ အိပ်ပျော်စားဝင် အားအင်ပြည့်ဝပြီး လန်းဆန်းစေပါတယ်။ ဤဆေးကို နေ့စဉ် သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ဘာကြောင့်မောမော အမောပြေစေပါတယ်။

အမြို့မြို့ အနယ်နယ်ရှိ နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူ သောက်သုံးနိုင်ရန် တန်နိုးရှင်ဆေးတိုက်မှ မြန်မာပြည်တစ်ဝန်း ဖြန့်ချိ ရောင်းချလျက်ရှိကြောင်း မင်္ဂလာသတင်းကောင်း ပါးလိုက်ပါတယ်။

ပင်ရင်း
တန်နိုးရှင် ဆေးတိုက်
အမှတ်-(၁၃)၊ ဇရာ(ဂ)လမ်း၊ (ည)ပုဂံကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့-ပုန်း၊ ၀၃ ၀၆၆၅၂၅၊ ၀၃ ၂၅၀၀၃၀၀၇။

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင်

မိုးကုတ်ဆရာတော်ကြီး၏ တရားတိမ်ခွေဖြင့် တရားထူး ပေါက်မြောက်တော်မူသည့်

ခံတွန်းသာ

ဆရာတော် ဦးသာကရ

နိဒါန်း

၁၉၈၈ ခုနှစ်မတိုင်မီ ကာလများက ဖြစ်သည်။ မြန်မာ့ရှေးဟောင်း သင်တန်းမှ နယ်မြေ တစ်ခုဖြစ်သော မြို့ဟောင်း သရပိတံခါးကို ကျော် ဝင်သည်နှင့် လမ်းဘေးဝဲယာရို ဆိုင်ဆန်းများက အစီအရီ ကြိုဆိုကြ သည်။ ကျိုက်ထီးရိုးတောင်တက် လမ်း မဖောက်လုပ်မီက ရေမြောင် ကြီးစန်းနှင့် ဆင်တူနေသည်။

ဆိုင်းတစ်ဆိုင်တွင်း ဝင်ရောက်ကာ သင်တန်း အာဟာရ စားသောက်၍ ဆေးတည်းခိုခွင့်ရသည်။ ပုံရိပ်တွင် ညည်းပတ်ရန် စက်ဘီး အလိုပါရှိပါက ညည်း တစ်နေ့လျှင် (၃)ကျပ်နှုန်းဖြင့် ညည်းပေးကြသည်။

ထိုစဉ်ကာလက ဆိုင်တိုင်းလိုလိုမှာ ဦးဖိတောဆရာတော် ဦးသာကရ၏ (ဆတ်ပုံ)ပုံတော် ပူဇော်ထားကြသည် ချီ ဖြင့်တွေ့ခဲ့ရသည်။ မြိုင်မြို့နယ်၊ ဦးဖိတောကျေးရွာ မြသီတာကျောင်း ဆိုက်ဆရာတော် ဖြစ်သည်။

မိုးကုတ်ဆရာတော်ကြီး ဦးဝိမလဝတ် ညည်းသင်ယူကာ ဆရာတော်၏ တရား သဘာဝတိမ်ခွေများကို နာယူလျက် ဆန္ဒအဖြစ်သို့ ရောက်ကြောင်း ဝိသိတိုင် မှတ်တမ်းရေးသား ဝန်ခံခဲ့ သည်ဟု သိရလေသည်။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၌ ပုဂံသို့ ထပ်မံ ဆုတံဆိပ်သောအခါ သရပိတံခါး၏ အတွင်း၌ မီးသတ်ရေကန်များသာ နှစ်ထပ်ရန်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသော

မြသီတာကျောင်းဆရာတော် ဦးသာကရ

ကြက်ခြေခတ်အမှတ်အသားဖြင့် တွေ့ မြင်ရကာ မြင်းကပါရွာအနီးတွင် ပုဂံမြို့ သစ်တည်၍ နေရာရွှေ့ပြောင်းပေးခဲ့ ကြောင်း သိရသည်။ တို့နောက်တွင် ဖိတောဆရာတော်အကြောင်း မေ့မေ့ ပျောက်ပျောက် ရှိခဲ့လေသည်။

ဖိတောရွာသို့

ရာသီဥတုသာယာသော တန်ဆောင် မုန်းလတွင် မြိုင်မြို့မှ ဦးတင်ထွန်း၊ ဦးတင်မောင်လင်း စသည့် မိတ်ဆွေ များ ကူညီမှုဖြင့် ဖိတောဆရာတော်

❖ စီးတောရွာ မြိုင်မြိုင်တောင်ပုဂံ

၇၀ ရတနာတောင်မြိုင်ပုဂံ

အား ပူဇော်ခွင့်ရခဲ့သည်။

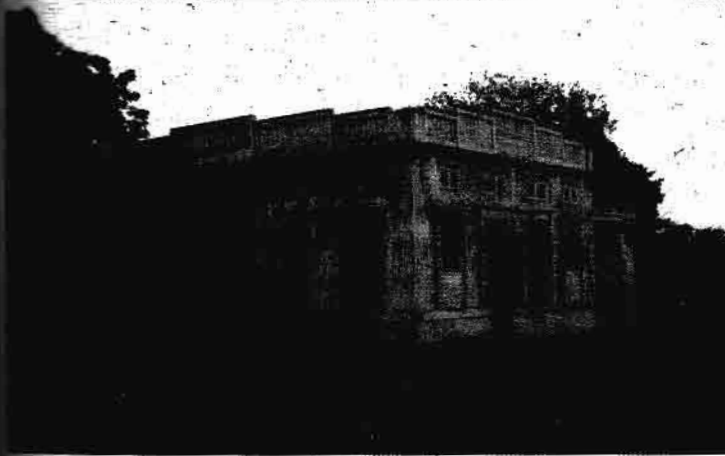
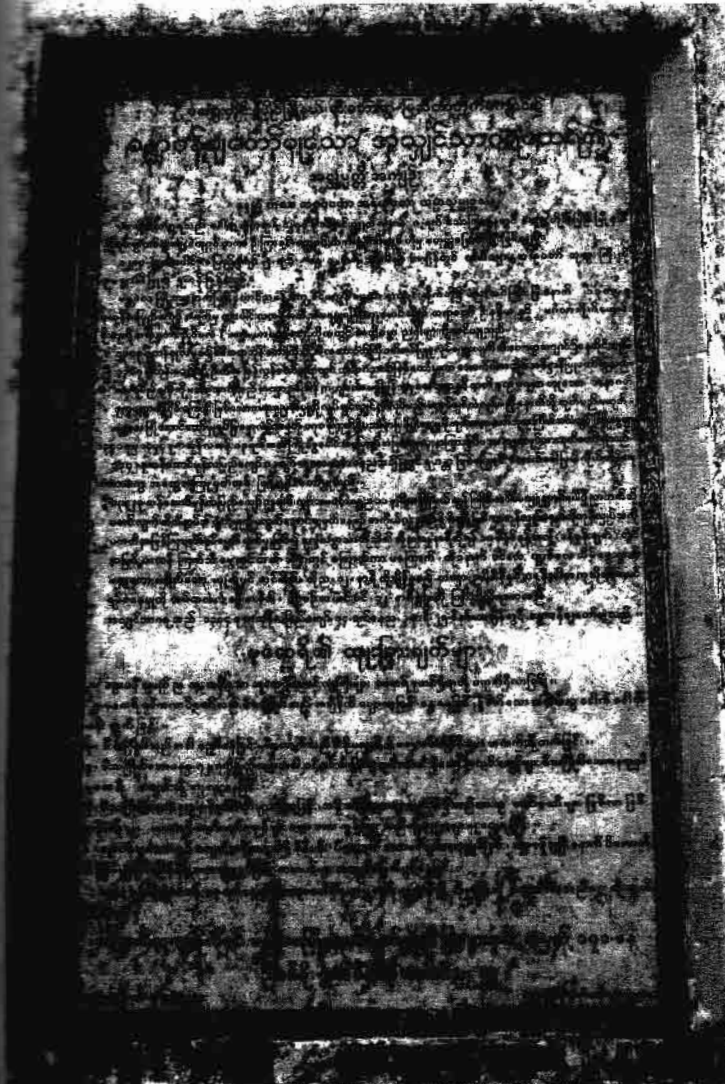
လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး ကောင်းမွန်လာကာ မြိုင်-ရန်ကုန် တိုက်ရိုက် အဝေးပြေးယာဉ်များ နေ့စဉ် ပြေးဆွဲ လျက်ရှိ၍ မြိုင်မှ စီးတောရွာသို့ ဆိုင်ကယ်အငှားယာဉ်ဖြင့် (ခြောက် သွေ့ရာသီချိန်၌) လွယ်လင့်တကူ သွားရောက်နိုင်ကြောင်း သိရသော ကြောင့် မြိုင်မြိုင်သို့ ရောက်ရှိလာခြင်း ဖြစ်သည်။

မြိုင်မြိုင်တွင် ဦးတင်မောင်လင်းက မင်းကန်ကျေးရွာမှ မိတ်ဆွေများနှင့် ဆက်သွယ်ပေးသည်။ မင်းကန်ရွာ အလယ်တန်းကျောင်းမှ ဆရာဦးသိန်း လွင်က ကိုယ်တိုင် လမ်းပြပို့ဆောင်ပေး ခဲ့လေသည်။

ခရီးစဉ်မှာ လမ်းနှစ်သွယ်ဖြင့် သွားရောက်နိုင်သည်။ တစ်သွယ်မှာ မြိုင်မြိုင်မှ အရှေ့တောင်ထောင့်ယွန်း ယွန်း (၁၀)မိုင်ခန့် ကွာဝေးသော မင်းကန်ရွာသို့ သမန်းကန်၊ သင်ပေါင်း ကန်၊ လေးတန်း စသည့် ရွာများ ကျော်ဖြတ်၍ သွားရသော မြေလမ်းဖြစ် သည်။

ထိုမင်းကန်ရွာမှ တောင်စုစု(၅)ိုင် အကွာရှိ ပန်းတိုင်းတောကို ဖြတ်သန်း ၍ အိုရင်းရွာသွားလမ်းအတိုင်း (၂)ိုင် ကျော်ခန့်တွင် စီးတောရွာရှိသည်။ ယခု အခါ “မြိုင်မြိုင်” တု ဆိုင်းဘုတ် စိုက်ထူထားသည်။

ကျန်လမ်းတစ်သွယ်မှာ မြိုင်မြိုင် ပုသိမ်-ပုံရွာ ကားလမ်းအတိုင်း ထောင် စုစုသို့ (၉)မိုင်ခန့်အကွာတွင် ရှိသော ကျောက်တိုင်ရွာမှ အရှေ့ဘက် ကိုင်း တောင်ရွာသို့ ကတ္တရာလမ်းအတိုင်း သွားရောက်နိုင်သည်။

ဆရာတော် ဦးသာဂရ
ထောင့်မြို့တော်အကျဉ်း

ထိုမှ ထန်းပတ်တော၊ ဇီးတော
တိုက်၊ ချောင်းနားတိုက်၊ စိုမြင်၊
ပန်းတိုင်းတောရွာတို့အား ဖြတ်သန်း
၍ ဇီးတောရွာသို့ သွားနိုင်၏။ ကိုင်း
တောမနှင့် ပန်းတိုင်းတောမှာ (၆)မိုင်
ကွာဝေးလေသည်။

သို့ဖြင့် မင်းကန်ရွာအတိုင်း သွားကာ
ကိုင်းတောမရွာမှ မြိုင်သို့ လက်ယာရစ်
ခရီး တစ်ပတ်လှည့် သွားရောက်ဖြစ်ခဲ့
သည်။

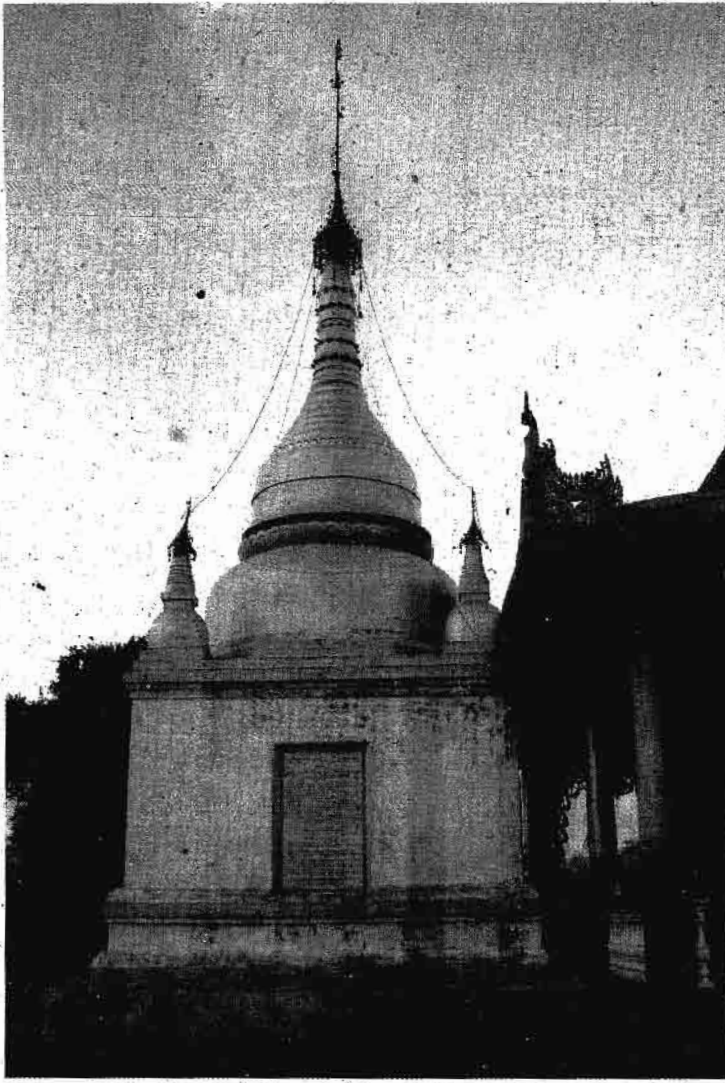
မြသီတာကျောင်းတွင်

ဇီးတောရွာဦးထိပ်ရှိ “မြသီတာ
တိုက်ကျောင်း” ဟု ကမ္ဘည်း တင်ထား
သော ကျောင်းဝင်းအတွင်း ဝင်ရောက်
သွားသောအခါ တည်ဆောက်လက်စ
နှစ်ထပ်တိုက်ကျောင်းကြီး တစ်ဆောင်
ကို တွေ့ရသည်။

ထိုမှ အနီးတွင် တစ်ထပ်အုတ်
ကျောင်းဆောင်ရှိ၍ နံရံတွင်
“ဆက္ကရာစ် ၁၃၄၃ ခုနှစ်” ဟူသော
ကမ္ဘည်း မြင်ရသည်။ ဆရာတော်
ပျံတော်မမူမီ တစ်နှစ်အလိုတွင်
ဆောက်လုပ်ပြီးစီးခြင်းဖြစ်သည်။ ဤ
ကျောင်းဆောင်တွင် ဆရာတော်
ဦးသာဂရ ခန္ဓာဝန် ချုတ်မှုခဲ့ကြောင်း
သိရပေသည်။

ကျောင်းဆောင်အတွင်း အခန်း
ထောင့် တစ်နေရာရှိ ပက်လက်ကုလား
ထိုင်ပေါ်တွင် လက်ရှိ ဆရာတော်
ဦးသုန္ဒရကို ဖူးတွေ့ရသည်။ ဆရာတော်
ဦးသာဂရ၏ ကြည်ညိုဖွယ် ဖြစ်စဉ်များ
အကြောင်း လျှောက်ထား မေးမြန်း
သောအခါ ဤသို့ မိန့်၏။

ဆရာတော် ဦးသာဂရ ခန္ဓာဝန်
ချုတ်မှုခဲ့သည့် ကျောင်းဆောင်

မြသိဒ္ဓိတော်

'ထေရုပ္ပတ္တိ စာအုပ်တော့ရှိတယ်။ ဆောက်လက်စကျောင်းကြီး ဖြစ်မှပဲ ထုတ်ဝေပေး။ အဲဒီအခါ ဆရာတော် ရေခဲတဲ့ ဝိသုဒ္ဓိပတ် အဋ္ဌကထာ ကျမ်းနီး ဆတ်ကြော့ပုံ စတဲ့ စာအုပ်တွေကိုပဲ ပြန်ရိုပယ်။ ဆရာတော်က (၇)ပါးရတည်းက တပည့်ဆရာတော်ရဲ့ ထေရုပ္ပတ္တိကို ရေခဲတဲ့ ကျမ်းပြုဆရာတော်ပဲ'

'ဆရာတော်ရဲ့ ထေရုပ္ပတ္တိကို ခဏလောက်ကြည့်ပါရစေ။ ယူသွားဖို့ ၅၂ နေ့ထုတ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မဟုတ်ပါဘူး။ ကင်မရာနဲ့ ကူးရုံတင်ပါ' ဒီမှာ မရှိဘူး။ မန္တလေးက ပုံနှိပ်တိုက်မှာ အပ်ထားတယ်' အရှင်ဘုရား မှတ်မိသလောက် မိန့်ကြားပေးပါလား' 'ကျုပ်လဲ မမှတ်မိဘူး' 'ဆရာတော်ကြီးရဲ့ အသုံးအဆောင်တွေကော ရှိသေးလားဘုရား' 'ဒီဓာတ်ပုံကြီးတစ်ပုံတည်း ကျန်တယ်'

ကျောင်းခန်းနံရံရှိ ဆရာတော် ဦးသာကဓာတ်ပုံကို မှတ်တမ်းပြုနေစဉ် ဦးသိန်းလွင်က လျှောက်ထားသည်။

'အရှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့ မှတ်မိသလား။ မင်းကန်ရွာက ဦးသိန်းလွင်ပါ'

'အိုး အသံကြားတာနဲ့ မှတ်မိပါတယ်။ ဘယ်လို ရောက်လာတာလဲ'

'နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းက ဒီဆရာက ဖီးတောဆရာတော် အကြောင်း ပုဏ္ဏော်ချင်တယ်ဆိုလို့ လိုက်ပို့ပေးတာပါ'

ဆရာဒကာနှစ်ဦး ရှေးဟောင်း နှောင်းဖြစ်များ ပြောဆိုကြပြီးနောက် ဦးသုန္ဒရက...

'ဆရာတော်ရဲ့ လွမ်းစေတီမှာ ထေရုပ္ပတ္တိကျောက်စာရှိတယ်။ အဲဒီကျမ်း ကူးသွားပါ'

ဟု မိန့်ကြားလေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ ဦးသုန္ဒရအား နှစ်ဆက်ကန်တော့၍ ဆရာတော်၏ လွမ်းစေတီသို့ သွားရောက် ဝတ်ပြုကြည့်လိုသည်။

မြသိဒ္ဓိဓာတုဓမ္မတီ

ကျောင်းဆောင်မြောက်ဘက် ကျွဲမြင့်ထက်တွင် ဆရာတော် ဦးသာကဓာတ်တော်များ ဌာပနာပြု ပူဇော်ထားသည့် "မြသိဒ္ဓိဓာတုဓမ္မတီ" အရှေ့ အာရုံခံတန်ဆောင်းနှင့်တူဖူးတွေ့ရသည်။

ဆရာတော်သည် ၁၃၄၄ ခုနှစ်က ဆန်လဆုတ်(၁၄)ရက်ညတွင် ဖွားမြင်တော်မူ၍ (၈)လအကြာ ဝမ်းလျှော့ပြီးနောက် (၁၄)လပြည့်နေ့တွင်မှ ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ သဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပခြင်းဖြစ်သည့် ဦးသာဂြိုဟ်ဇနာအခါ တစ်နေ့

အချင်းရှိသော အလင်းလုံးကြီးသည်
ဖီးသပြိုဟ်သော နေရာမှ ဆရာတော်
ခန္ဓာဝန်ချရာ ကျောင်းတော်သို့ ကူးလာ
တူးသန်းနေ၏။ ဆရာတော် ပျံလွန်
တော်မူခါနီး သွေးသွန် သွေးစက်ကျရာ
နေရာများနှင့် ထွက်တိုတွင် အရောင်
တဖျပ်ဖျပ် တောက်ပနေသည် ဆို၏။

ဖီးသပြိုဟ်ပြီးနောက်တွင် ဘိန်းစေ့
မျှာမဟာ သေးငယ်လှသော ဖွေးနုသည်
အရောင်ရှိ ဓာတ်တော်များ ကျတော်
မူသည် စသည်ဖြင့် ဆရာ ဦးသိန်းလွင်
က သူ ကြားသိရမှုကို ပြောပြသည်။

မြသီဒ္ဓိဓာတုစေတီ တိုက်မ၏
တောင်ဘက်နံရံတွင် ဆရာတော်
ဦးသာဂရ၏ ထေရုပ္ပတ္တိကျောက်စာကို
တွေ့ရသည်။

ပခုက္ကူခရိုင်၊ မြိုင်မြို့နယ်၊ ဖီးတော
ကျေးရွာ၊ မြသီတာတိုက်ကျောင်းတွင်
**ခန္ဓာဝန်ချတော်မူသော အရှင်
သာဂရ၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း...**

၁၂၇၄ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း
(၁)ရက် သောကြာနေ့တွင် ပခုက္ကူ
ခရိုင်၊ မြိုင်မြို့နယ်၊ အိုရင်းရွာနေ ဦးကြာ
စင်၊ ဒေါ်ရွှေမိတို့မှ စတုတ္ထသားရတနာ
အဖြစ် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။

၁၂၉၃ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆုတ်(၂)
ရက်နေ့တွင် လယ်လျားဆရာတော်
အား ဥပဇ္ဈာယ်ပြုကာ ရဟန်းအဖြစ်သို့
ရောက်ရှိသည်။ မန္တလေးမြို့ အနောက်
ပြင် တောင်သမန်၊ စကျ ခင်မကန်
စသော ကျောင်းများတွင် ပညာသင်ယူ
ခဲ့သည်။

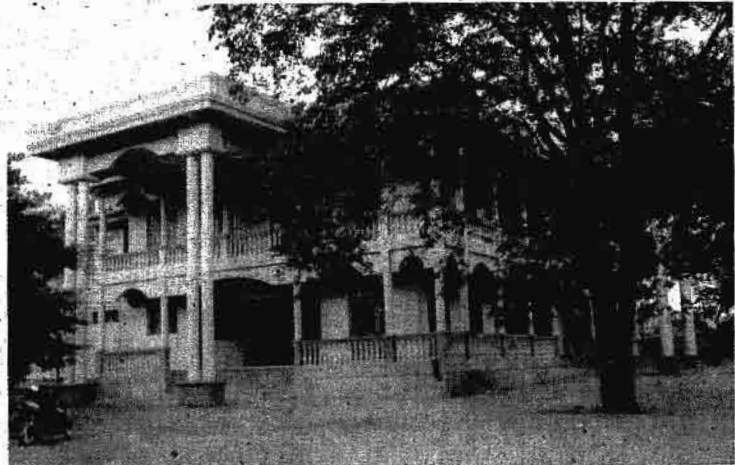
၁၃၀၃ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆုတ်(၈)
ရက်နေ့မှ တပေါင်းလကွယ်နေ့အထိ
အမရပူမြို့ တူမောင်းတိုက်ဆရာ
တော် ဦးနန္ဒိယ၊ မူလမင်္ဂလာတိုက်
ဆရာတော် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဦးဝိမလ
(မိုးကုတ်ဆရာတော်ကြီး)တို့ ထံတွင်
အဘိဓမ္မာ ညဝါများ သင်ယူခဲ့သည်။

ထို့နောက် စစ်ဖြစ်လာသဖြင့် အမရ
ပူမှ ဖီးတောရွာသို့ ရွှေကျင်ကြွ၍
ပြန်လာခဲ့သည်။ ဖီးတောရွာကျောင်းရှိ
ငယ်ဆရာ ဦးသီလအား ဝတ်ကြီးဝတ်

မြသီဒ္ဓိဓာတုနှင့် အာရုံစိတ်တော်

ထောက်လက်စ နှစ်ထပ်ကျောင်းကြီး

ငယ် ပြုစုခဲ့သည်။

၁၃၁၂ ခုနှစ်တွင် ဆရာတော်
ဦးသီလ ပျံလွန်တော်မူသောအခါ
သံဝေဂဉာဏ် ဖြစ်တော်မူကာ အောက်
ပါအတိုင်း အဓိဋ္ဌာန်ပြုသည်။

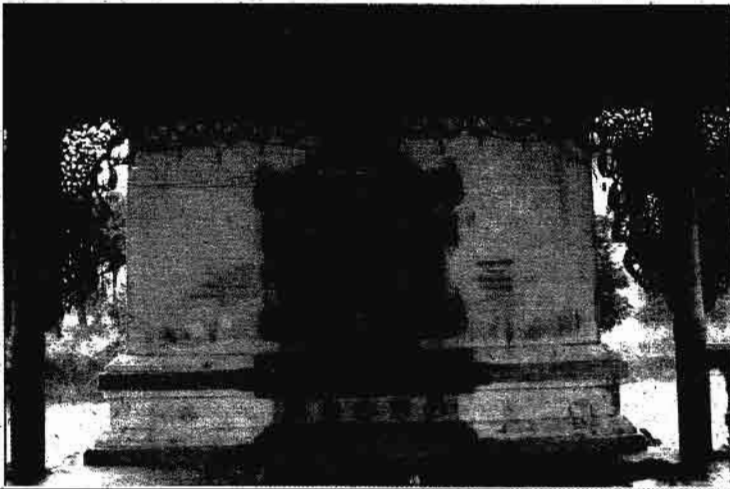
**သေရမည့်ရက်ကို မသိသော ငါ
သည် တဏှာဥပါဒါနိက ဟူသော
ပစ္စုပ္ပန် သမုဒယသစ္စာနှင့် ဇာတိ၊
ဇရာ၊ မရဏ ဟူသော အနာဂတ်
အတွက် ဒုက္ခသစ္စာ၏ ငြိမ်းကြောင်း
ဖြစ်သော တရားရှုမှတ်မှုကို လုပ်
ချင်ရင်လည်း လုပ်မည်။ မလုပ်ချင်
ရင်လည်း လုပ်မည်။ နောက်သို့
ဆုတ်မည် မဟုတ်။**

၁၃၄၁ ခုနှစ်မှ စတင်ကာ ၁၃၄၄
ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း(၁၃)ရက်နေ့

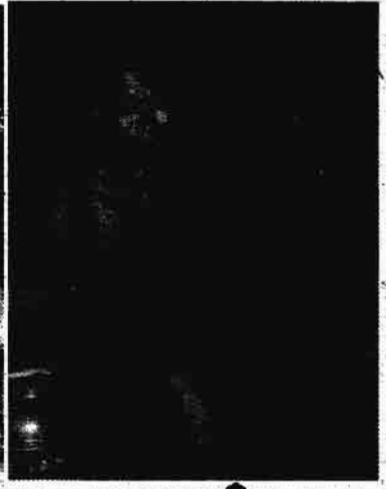
အထိ မိုးကုတ်ဆရာတော်ကြီး၏
တရားတိမ်ခွေ အမြောက်အမြားကို
နာယူလျက် ဝိပဿနာအလုပ်ကို
ကြိုးစားအားထုတ်၏။

၁၃၄၂ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း
လဆုတ်(၁၂)ရက်၊ ကြာသပတေးည
တွင် ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း အောက်
ဖော်ပြပါ ကိုယ်တိုင်ရေး ဘဝတစ်ကွေ့
အတွေ့အကြုံ မှတ်တမ်းဖြင့် ဝန်ခံခဲ့
သည်။

၁၃၄၂ ခုနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော်
(၁)ရက် ကြာသပတေးနေ့ ည (၁၀)နာရီ
အချိန်ဝယ် တွန်းကြိုင်း တင်မလှ ရာသီ
ပေါ်၍ စောင်လျက် ထိပ်နှာပြန်ပျက်
ပလ္လတ်အောင် ရှုတ်နေစဉ် ဘစ်ကိယ်လုံး
သည် ရိုရီရွာပြစ်ကာ တန်လှုပ်နေ၏။

အရှေ့ဘက်ရှိတံတိုင်းတောင်တွင်ခြင်းတိုင်

မြောက်ဘက်ကမ်း လက်ရှိဆရာတော် ဦးအုပ္ပ

ထိုတုန်းလုပ်သံကို ပကတိ နားဖြင့်ကြားရ၏။ ရုပ်ပွား၏ ပျက်ပျက်၍ ဒုက္ခသွားသာဟု သိ၏။ ထိုသူ (၁၂) နာရီထိရန် ဆယ်ပိနစ် ခန့်အလို (ခန့်မှန်းချက်) တွင် အပြင်အထန် ကြက်သီးပွေးသည်ထက် သို့ရာတွင် ကြောက်ကား၊ မကြောက်။ ထို့နောက် ထံလေထွက်လေ သိပ်ပွေးသွား ၏။ မရှုတော့ မရှိက်တော့ဟု သိ ထပ်ပိနစ်။ ထိုသူ (၁၂) နာရီ ထိုအချိန်မှစ၍ တပည့်ပညာအိမ် နှင့် ထွန်သိတာ ကုသိုလ်ကပင် ရုပ်ပွားပျက် ထပ်ထပ်လဲလဲ စဉ်းစားပိနစ်။ သို့ စဉ်းစားရင်း ပင် (၁၂) နာရီခွဲထက် ကြားလိုက်ရလေသည်။ ဆရာတော် အရှင်သာဂရသည် ၁၃၄၄ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၁၄) ရက်နေ့ည (၁၂) နာရီ (၂၅) မိနစ် တွင် ခန္ဓာဝန်ချတော်မူသည်။

ထူးခြားမှု

- ၁။ ခန္ဓာဝန်ချမည့်ညတွင် ထူးဆန်းသော အလင်းလုံးကြီးများ မထေရ်၏ ခုတင် ရှိရာသို့ ရောက်ရှိလာခြင်း။
- ၂။ ရုပ်ကလာပ်တော် မီးသင်္ဂြိုဟ်ချိန် အထိ (ပုံလွန်တော်နောက် (၈) လ ကျော်အကြာ) ပျော့ပျောင်း၍ နွေးနေသဖြင့် ခွဲစိတ်ကြည့်ရာ သွေးပေါက်ပေါက်ပန်းထွက်၏။
- ၃။ မီးသင်္ဂြိုဟ်ရာတွင် ညောင်နံ့မရှိ။

၁၄ နာရီကျော်ရောင်ခြည်မပျောက်

- ၄။ မီးခိုးမထွက်၊ မယောင်းတိုင်မီးပမာ အထက်သို့ တက်၏။
- ၅။ သင်္ဂြိုဟ်ပြီး (၃၂) ရက်ပြည့်သော အခါ ဝင်းဝါသော အလင်းရောင်များ မီးသင်္ဂြိုဟ်သည့် နေရာနှင့် မထေရ်ကျောင်းသို့ ကူးလူးနေခြင်း။
- ၆။ မီးသင်္ဂြိုဟ်သောနေရာ၌ ဓာတ်တော်များတွေ့ရခြင်း၊ အရိုးအပိုင်း အစများကို ပုလင်းတွင်း ထည့်၍ ပူဇော်ထားရာ ဓာတ်တော်များ ဖြစ်လာခြင်း။ ထန်းသီးလုံးပမာဏ ခန့် ဓာတ်တော်ရောင်များ မကြာခဏ ကွန့်မြူးသည်ကို လူအများ ဖူးတွေ့ရခြင်းတို့ ကြုံရသည်။
- ၇။ ခန္ဓာဝန်ချသောနေ့တွင် ကျောင်းဝင်းအတွင်းရှိ စိန်ပန်း၊ ပိတောက်၊ တမာတို့ အထူးပွင့်သည်။ ခန္ဓာဝန်ချပြီးနောက် ပိတောက် (၅) ကြိမ် ပွင့်၏။ စိန်ပန်း ခဏခဏ ပွင့်၏။ တမာ အဆက်မပြတ် ပွင့်၏။
- ၈။ ၁၃၄၄ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း(၁၄) ရက်နေ့တွင် ဓာတုဓေတီ ဌာပနာပြုပွဲ ကျင်းပပူဇော်၍ ထိုနေ့ညပင် ကျောက်စာတည်ထားပြီးသည်... ဟူ၍ ဖတ်ရှုရလေသည်။ ဆရာတော်၏ ၁၁၀ ဖြစ်စဉ် အပြည့်အစုံ မပါဝင်သော်လည်း ထေရ်ပုဂ္ဂိုလ် အကျဉ်းနှင့် တရားထူး ပေါက်မြောက်

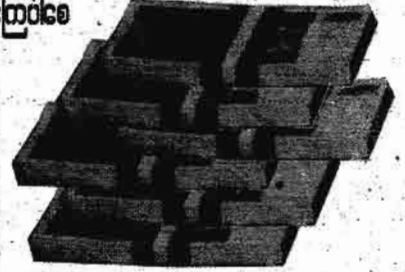
ပုံတို့ကို အားကျဝမ်းမြောက်ဖွယ် တွေ့ရှိရသည်။ ဦးသိန်းလွင်က အောက်ပါအတိုင်း ဖြည့်စွက်ပြောပြခဲ့သည်။ 'ကျွန်တော်တို့ မြိုင်မြို့နယ်က မိုးခေါင် ရေရှား ရပ်ဝန်းပါ။ ရေကို အားထားနေရတဲ့ တောင်သူလယ် သမားတွေအတွက် မိုးခေါင်တဲ့နှစ်တွေမှာ အကြီးအကျယ် ဒုက္ခရောက်ရပါတယ်။ အဲဒီအခါ ဖီးတောဆရာတော် ကြီးက... 'အေးကွယ်' မိုးခေါင်တော့ တောလှထောင်သူသားတွေ ဆင်းကြတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် သူတော်ကောင်းကြီးများရဲ့ မေတ္တာကြောင့် ပိုးရွာတတ်ပါတယ်' လို့ မိန့်တော်မူတယ်။ ဒီလို မိန့်ပြီးတော့ မကြာမီ မိုးရွာတော့တာပဲ။ ဖီးတောဆရာတော် အစွမ်းကြောင့် ရွာတဲ့မိုးလို့ ယုံကြည်ကြပါတယ်' ထို့နောက်တွင် အာရုံခံတန်ဆောင်းတွင်းဝင်၍ စေတီ၏ အရှေ့ဘက်လှိုက် မှန်တွင်း ပူဇော်ထားသည့် ဆရာတော် ဦးသာဂရ ရုပ်တုတော်အား ဖူးမြော်ဂါရဝပြုကာ ဖီးတောရွာမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာခဲ့ကြလေသည်။

စံထွန်းသာ

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လ

လာဘ်လာဘာ

ရွှင်လန်းကြူစေ

❶ **ပိဿရာသီဖွား**(မတ်လ ၂၁ရက်မှ ဧပြီလ ၂၀ ရက်အတွင်းမွေးသူ)တို့သည် ရွက်လှပန်း(၆)ခက်၊ ဥသျှစ်ရွက်(၆)ရွက်၊ အောင်သပြေ(၆)ညွန့်၊ ဆွမ်းထမင်း(၄)ပန်းကန်တို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားစေတီ၏ စနေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူကာ လာဘ်လာဘ ဝေဆာရွှင်လန်းစေရန် ဆုတောင်းပါ။

❷ **ပြီဿရာသီဖွား**(ဧပြီလ ၂၁ ရက်မှ မေလ ၂၀ ရက်အတွင်းမွေးသူ)တို့သည် သီဟိုဠ်ရွက်(၃)ရွက်၊ ဆီးညွန့်(၃)ညွန့်၊ သရက်ညွန့်(၃)ညွန့်၊ ယပ်(၆)လက်တို့ကို စနေနေ့တွင် အများကိုးကွယ်သော စေတီပုထိုး၌ တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

❸ **မေထုန်ရာသီဖွား**(မေလ ၂၁ရက်မှ ဇွန်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ဩဇာ(၅)ညွန့်၊ စံပယ်ပန်း(၅)ကုံး၊ ကေရာမ်(၅)ညွန့်၊ သောက်တော်ရေ(၃)ခွက်တို့ကို တနင်္ဂနွေနေ့တွင် စေတီပုထိုးတစ်ဆူ၏ သောကြာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

❹ **ကရကဋ်ရာသီဖွား**(ဇွန်လ ၂၁ ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၁ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ပေါက်ပေါက်(၇)ပန်းကန်၊ ထန်းလျက်(၇)ခဲ၊ သီဟိုဠ်ဆန်(၇)ပန်းကန်၊ ဖယောင်းတိုင်(၅)တိုင်တို့ဖြင့် တနင်္လာနေ့၌ ဘုရားစေတီတစ်ဆူ၏ တန်ခိုးဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

❺ **သီဟိုဠ်ရာသီဖွား**(ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၁ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် စွယ်တော်ညွန့်(၁၀)ညွန့်၊ ပိတောက်(၁၀)ညွန့်၊ အုန်းလက်(၁၀)ရွက်၊ ဆွမ်းထမင်း(၇)ပန်းကန်တို့ကို သောကြာနေ့တွင် အများကိုးကွယ်သည့် စေတီအင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

❻ **ကန်ရာသီဖွား**(ဩဂုတ်လ ၂၂ ရက်မှ စက်တင်ဘာလ ၂၁ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ဝတ္တာပန်း(၅)ပွင့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူညွန့်(၅)ညွန့်၊ အုန်းလက်(၅)ရွက်၊ တံခွန်(၁၀)ခုတို့ကို သောကြာနေ့တွင် စေတီပုထိုးတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

❼ **တူရာသီဖွား**(စက်တင်ဘာလ ၂၂ ရက်မှ အောက်တိုဘာလ ၂၂ရက်အတွင်း)မွေးသူတို့သည် သင်္ဘောသီး(၃)စိတ်၊ ဆီးချိုသီး(၃)လုံး၊ သီဟိုဠ်ဆန်(၃)ပန်းကန်၊ သောက်တော်ရေ(၅)ခွက်တို့ကို တနင်္လာနေ့တွင် လူအများ ကိုးကွယ်သည့် စေတီ၏ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

❽ **ခြံရွာရာသီဖွား**(အောက်တိုဘာလ ၂၃ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၁ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ကောက်ညှင်းထုပ်(၆)ထုပ်၊ ကြက်သွန်(၆)ဥ၊ ဖရုံသီး(၆)စိတ်၊ ဖယောင်းတိုင် (၃)တိုင်တို့ကို တနင်္ဂနွေနေ့၌ တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ သောကြာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

❾ **နေရာသီဖွား**(နိုဝင်ဘာလ ၂၂ ရက်မှ ဒီဇင်ဘာလ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် သီဟိုဠ်ညွန့်(၈)ညွန့်၊ သရက်ညွန့်(၈)ညွန့်၊ ပိတောက်ညွန့်(၈)ညွန့်၊ ဆွမ်းထမင်း(၆)ပန်းကန်တို့ကို စနေနေ့၌ စေတီပုထိုးတစ်ဆူ၏ တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

❶ **မကာရရာသီဖွား**(ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၉ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ခရေညွန့်(၂)ညွန့်၊ ကံ့ကော်ညွန့်(၂)ညွန့်၊ အောင်သပြေ(၂)ခက်၊ တံခွန်(၈)ခုတို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဘုရားစေတီတစ်ဆူ၏ စနေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

❷ **ကုရာသီဖွား**(ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ကြံရည်(၁)ခွက်၊ အုန်းလက်(၁)ရွက်၊ ဩဇာညွန့်(၁)ညွန့်၊ ဖယောင်းတိုင်(၂)တိုင်တို့ကို ကြာသပတေးနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

❸ **မိန်ရာသီဖွား**(ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက်မှ မတ်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ကန်စွန်းဥ(၇)စိတ်၊ ကျောက်ဖရုံပျံ(၇)ယက်၊ လိုင်ရိုးသီး(၇)လုံး၊ ဆွမ်းထမင်း(၁)ပန်းကန်တို့ကို အင်္ဂါနေ့တွင် စေတီပုထိုးတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

လာဘ်လာဘများ ဝေဆာစွာ ဝေရာက်လာပါလိမ့်မည်။

ထက်မင်းကျော်မွှာ

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အမျိုးသားများ အားအင်ထူနုခန်း စိတ်စရွှင်လန်းစင်

ကြောပင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၉၁၁ YR ၀၀၆၂၅)

'ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်း လုပ်နေတာလားဗျ'

'အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ'

'ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ'

'ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသူ ဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့ ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြော မယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်မှာ အမျိုးသားအား နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ'

'ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား'

'သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး ကိုဘုန်းရဲ'

'ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့ ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့် (စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ "အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ" ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက် ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွား ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။ အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ'

'ဆေးရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ'

'ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိတွေရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊ ခွန်အားသစ် ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး နိုင်တယ်။

ပန်းဝေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သက်ဓာတ် အားနည်းခြင်း၊ သက်လွတ်မြန်ခြင်း၊ အိပ်နေစဉ်အလိုလို သက် လွတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်စိမ်းပူမှုများခြင်း၊ အကြော အားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း ခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံခြုံ စိတ်ဓာတ်အား၊ ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ လျက် ဆန္ဒသုခ အိမ်ထောင်ရေးရသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း နိုင်သော ရသာယာနဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ငြိတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက ဒါအပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မျှတစေ ပါတယ်'

'ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၃/၅၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိဘူးလို့ ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ'

'မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြည် လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်သာ ပြေးပြီးဝယ်ပေတော့'

ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွနေ တဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမှကောင်းပဲ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အား တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေနိုင် စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာ မင်း စိတ်ပျိုကိုယ်နု အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။

အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့...

ဆရာမြင့်
ကြောပင်းတိုင်ရင်းဆောက်
 အမှတ် (၈/၆၆၆)၊ သုတေသနပုဂ္ဂိုလ်၊ သွားမှတ်တိုင်အနီး
 (၈)ရပ်ကွက်၊ ပြောက်တူလှပပြနယ်၊ ဖုန်း ၇၂ ၆၅၁

'ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို

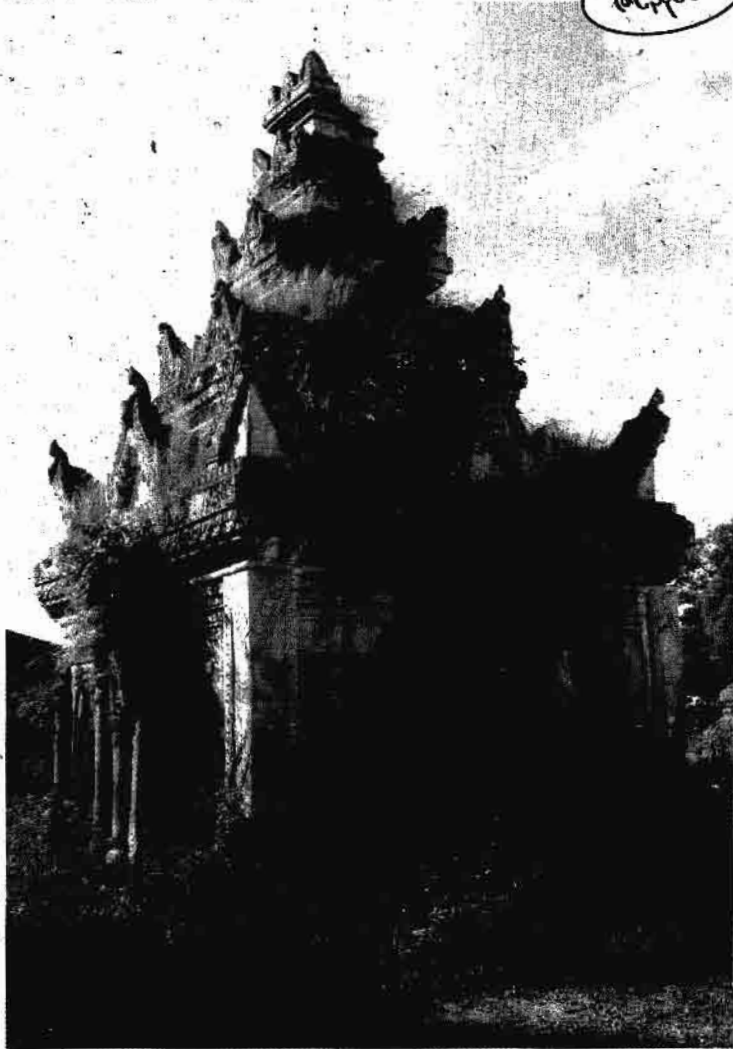
ကိုကြီးကောင်း

ဆားတောင်မှ ရွှေတောင်သို့

ငရဲဘုရားနှင့် ရှေးမှတ်တမ်းများ (၁)

စောညိုပင်

စစ်ကိုင်း-ရွှေဘိုကားလမ်း လမ်းခု
 ဘတ် စခန်းထောက်ရွာကြီးဖြစ်သော
 ဆားတောင်ရွာသို့ ရောက်သော် ဈေး
 ဝန်ချီ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ ဝင်ကာ
 နေထိုင်ရာကြည့်သည်။
 နရပတိစည်သူမင်း လက်ထက်မှ
 နေထိုင်ဆရာဖြစ်သော ပေါင်လောင်
 မင်းထံမှ မထေရ်သည် တောကျောင်း
 မှာ ထည့်ဆောက်ကာ ဘုရားစေတီ
 မြှုပ်နှံတည်လုပ်ခဲ့ရာ ဆားတောင်မ
 နှာတွင်လည်း ကျောင်းနှင့် စေတီများ
 တည်လုပ်ထားရှိခဲ့သည်ဟု သမိုင်း
 ဆိုင်တမ်းများ တွေ့ရသည်။
 သို့ကြောင့် ဆားတောင်ရွာ ရောက်
 မိတ် အရှင်မြတ်၏ ကုသိုလ်များကို
 ခြေကြည့်ခြင်း ဖြစ်သည်။
 ဟောသုတ လိုက်စားဟန်တူသော
 ဆားတောင်လေးဆယ်ခန့် လူရွယ်က ဤ
 သို့ ချစ်မြတ်။
 ဆားတောင်မှ ဝိနာသို့တာ ဒီဆားတောင်
 ရွာထိ အခုတော့ ရပ်ကွက်တွေ တိုးပွားလာ
 သွားသော်လည်း ကျေးရွာ ဖြစ်နေပါပြီ။
 'အခြား ဆားတောင်ရွာတွေကော
 ရှိသလို့လား'
 'ရှိတယ်။ ဟန်လင်းဘက်၊ ဝက်လက်
 ရွာနယ်ပေါ့။ အဲဒီမှာ လိန်ပင်ဆား
 တောင်ရွာဆိုတာ ရှိတယ်'

◆ ငရဲဘုရားစေတီကျောက်မြင်ကွင်း

ဒီမှာ ပေါင်လောင်ရှင်စေတီတို့
 ထောင့်ကျောင်းတွေ မရှိဘူး
 ...
 စစ်ကိုင်းဘက်အထွက်မှာ ကျန်စစ်
 ...
 နောက်ပိုင်း စောင့်ရှောက်
 March, 2016.

သီတင်းသုံးတဲ့ သံဃာတွေနေတဲ့
 ကျောင်းပဲ ရှိတယ်။ ဆားတောင်မှာ
 ပေါင်လောင်ရှင်စေတီလို့တော့ မရှိပါ
 ဘူး'
 'ဟို ရှေးစေတီဟောင်းတွေ၊ ဆေး
 ရေးပန်းချီတွေ မတွေ့မိဘူးလား'

'ဆားတောင်အထွက် ရွှေတောင်ဦး
 ကျောင်းဝင်းမှာတော့ ငရဲဘုရားဆိုတာ
 ရှိတယ်။ ဘိုးဘွားမိဘတွေ အစဉ်အဆက်
 ခေါ်ကြတဲ့နာမည်ပါ။ အတွင်းမှာ ဆေး
 ရေးပန်းချီတွေ ရှိတယ်။ ပန်းချီပုံတွေက
 ခေတ်လက်ရာနဲ့ မတူဘဲ ငရဲလားပုံတွေ
 နဂမ္မရာမောင်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း ၅၇

◆ ဂျေ့ဖ် အထွေးအထူး

◆ ဂျေ့ဖ်အထွေးအထူး အက်ထရက်ရှင်း ◆

မှတ်ပြီး ငရဲဘုရားခေါ်ကြသလားတော့ မသိဘူး'

ဤသို့လျှင် စမ်းမိသော သတင်းအစကလေးကို ဆုပ်ကိုင်ကာ ရွှေတောင်ဦးကျောင်းသို့ ထွက်ခဲ့ကြသည်။

ဆိုင်ကယ်သမား ကိုစန်းဦးမှာ ဤလမ်းကို အကြိမ်ကြိမ် ဖြတ်သန်းမောင်းနှင်ဖူးသော်လည်း ဤကဲ့သို့ ချောင်ကြိုချောင်ကြား မရောက်ဖူးဘူးပါဆိုသဖြင့် သုံးလေးပတ်မျှ တစ်လည်လည် ဖြစ်နေပြီးနောက် လမ်းနံဘေးကော်စီဆိုင်သို့ ဝင်ရောက် အားပေးပြီးမှ သတင်းစုံစမ်းရသည်။ ဆိုင်ရှင်လူကြီးက သေချာစွာ နားထောင်ပြီးနောက်...

'ဒီလိုစေတီဆိုတာ မကြားမိဘူး။ ရွှေတောင်ဦးကျောင်းဆိုရင် ရေကျော်အလွန်ကနေ လမ်းအောက်ဘက်

ဆင်းသွားပါ။ မနီးမဝေးမှာ ကရဝိက်တန်ဆောင်းရှိတဲ့ ကျောင်းပဲ'

ဟူ၍ လမ်းညွှန်လေသည်။ သို့နှင့် လမ်းနံဘေး မြေကွက်လပ်တွင် ကရဝိက်ပုံစံ တွေ့ရသည်နှင့် ဝင်ရောက်စုံစမ်းသည်။ ညနေခင်း ရေသန့်စင်ရန် ထွက်လာသော ဆရာတော်ဦးကဝိန္ဒာစာရနှင့် ပက်ပင်းတွေ့ရသည်။

'ဘာကိစ္စများလဲ ဒကာတို့' 'ငရဲဘုရား လှေလာချင်လို့ပါဘုရား' 'ဪ ဟိုရှေ့နားက ဘုရားပဲ။ အထဲတော့ မဝင်ရင် ကောင်းမယ်။

အချိန်မရွေး ပြိုကျနိုင်လို့ပါ'

ဤသို့လျှင် ငရဲဘုရားသို့ ဆိုက်ဆိုက် မြိုက်မြိုက်ရောက်ဖြစ်ကာ သာမဏဇယံတစ်ပါးကလည်း လိုက်ပါ ကူညီပေးလေသည်။

ပြုလုနီးနီး ငရဲဘုရားစေတီ

တရုတ်ဝေါဟာရတွင် ဟုန်ကျီးကျီး (Hóng Jí Jí) ဟူသော ဝေါဟာရသည် "ပြုလုနီးနီး" ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ မြင့်မားလှသော အဆေးကံအဆုံ တောင်ထွတ် စသည့်တို့၏ မြင့်မားပုံကို အလင်္ကာပြောက ညွှန်းဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ မြင့်မားလှသဖြင့်

ရိုးကြွင်းကြွင်းသော လက်တော်

မြို့ယောင်ဖျက်ခံရတော်

မထီပုဇွန် ရုပ်ပွားတော်

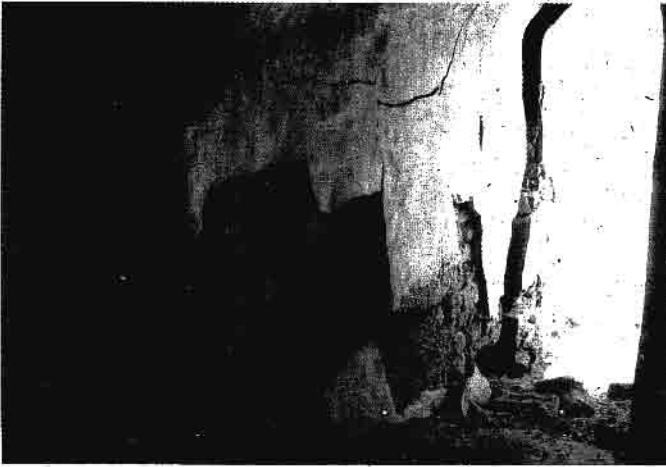

မြို့တော်ကို စိုးရိမ်ရလောက်သည်ဟု ဆိုလိုသည်။
ထိုစဉ်က တွေ့မြင်ရသော ငရဲဘုရား

စေတီမှာ မြင့်မားခြင်းကိုမဆို မကြာမီ ပျက်စီး၍ ပျောက်ကွယ်တော့မည့် စိုးရိမ် ဖွယ် တကယ့်အခြေအနေကို ညွှန်းဆို

သော ပြုလုနီးနီး အခြေအနေ ဖြစ်သည်။ နံဘေးဝန်းကျင်တွင် ဖောင်းရစ်တော် စောင်း၍ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းဖုံးနေသော စေတီ၊ နတ်ရွှေထီး၊ စောင်ချမ်းထီး၊ ဆီးချိုထီးတော်များနှင့် စံပယ်ရသော စေတီ၊ အုတ်ပုံဘဝ ပျပ်ဝပ်နေသောစေတီ စသည့် သင်္ခါရသဘောဆောင်လျက်ရှိရာမှ အခြေအနေအကောင်းဆုံး ကျန်ရစ်သည့်စေတီဖြစ်သည်။

ငရဲဘုရားမှာ ကုလားကျောင်းခံ၍ ဘုံပြာသာဒ်အဆင့်ဆင့် တင်ထားသော ပုံစံဖြစ်သည်။ စေတီပုထိုးများစွာကဲ့သို့ ခေါင်းလောင်းမှောက် သို့မဟုတ် ကွမ်းထောင်ပေါက်ထားခြင်း မရှိသောကြောင့် စေတီမဟုတ် ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး၏ အရိုးဂူဖြစ်နိုင်သည်ဟု တွက်

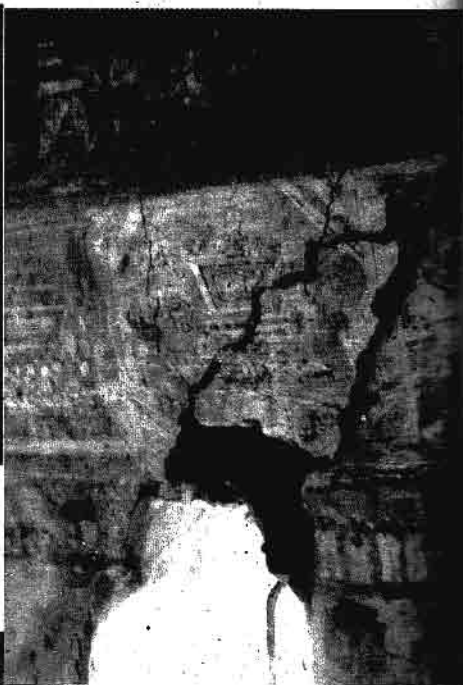

ထောင်တန်းနှင့် အခြားအရာ

မြောက်ဘက်ပိုင်း၏ တွဲကြား

► (၁) ဒီဇင်ဘာ ၁၉၄၅ ခု

သုတေသနအဖွဲ့၊ သုတေသနအဖွဲ့၊ နိုင်ငံတော်အဖွဲ့

အားလုံး ဤနည်းနှင့် ဖြစ်သောကြောင့် ရှေ့မှန်မှပင် ဝင်ရောက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အနီးကပ်ကြည့်လေမှ အက်ကြောင်းကြီးမှာ တစ်ညိုခန့် ကြားလပ်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဝင်ခဲ့ပြီမို့ မထူးတော့ပါ။ မြင်သမျှ လိုက်လံကြည့်ရှု မှတ်သားရသည်။ တင်ပျဉ်ခွေရှပ်ပွားတော်ကြီးမှာ မူလက ဦးခေါင်းတော်အထက် မို့မောက်နေသော ဥဏှိသ၊ ရောင်လှုံချွန်များ ပါဝင်ပေမည်။ ယခုသော် ပြုပျက်လေပြီ။

အင်းဝခေတ်ဦးလက်ရာနှင့် တူသော ရုပ်ပွားတော်မှာ မျက်နှာတော် ပြေးယောင်ရှိကာ ဘူမိဗိသုသုဒ္ဓါ၏ လက်ယာ လက်ချောင်းတော်မှာ အုတ်ချပ်များပေါ်၍ လက်ဖဝါးမှ ရုန်းကြွပ်ကွာနေသည်။

တောင်ဘက်နှင့် မြောက်ဘက်ကြားများတွင်လည်း အက်ကြောင်းကြီးများက ပင့်ကူအိမ်သဖွယ် ပျက်၍ ခြောက်နေကြသည်။ ပေါင်းစုံတွင်လည်း

ဆသူလည်း ရှိကြလေသည်။ အဓိကအဝင်မှန်ဖြစ်သော အရှေ့လှည့်မှန်သည် မှတ်တံများ ပြိုကျကာ ပေါင်းမိုးအထက် အုတ်ချပ်များ လှိုက်ပြိုကာ ကြီးမားသော အက်ကွဲကြောင်းကြီးက နေလာညလား ကြည့်နေလျက်ကပင် ရုတ်ခြည်းပြိုကျလေမလား ထင်မှတ်ရလေသည်။ 'ဘုန်းကြီးက အထဲမဝင်နဲ့ဆိုတော့ ပန်းချီကားတွေ ဘယ်လိုကြည့်ရမှာတဲ့

ကိုရင်လေး' 'ဘုန်းကြီးက ပြိုကျမှာ စိုးရိမ်လို့ပါ။ ဒီလောက်ကြီးလဲ မဟုတ်သေးပါဘူး' အဖော်ရပြီဖြစ်၍ ယောက္ခမအိမ်ထက်သော် သမက်လောင်းပမာ မှန်ဦးအား ကမန်းကတန်းဖြတ်ကာ အတွင်းသို့ ဝင်လိုက်သည်။ ပြိုကျစေဦးတော့ အတွင်းပိုင်းတွင် အသက်ရှူပေါက်ရကောင်းရဲ့ဟု တွေးမိသည်။ မှန်လေးခုရှိရာ ပတ်လည်မှန်များ

➡ ပုံ(၂) မြင်းစီးထားသော လူတစ်ဦးနှင့် နတ်တော်များ၏ပုံ
ပုံ(၄) ထောင့်ခြေရင်းပါသရုပ်ဖော် နတ်တော်များ၏ပုံ
➡ ပုံ(၃) ဘုရားရှင်နှင့် သာတာများ
ပူဇော်သည့်ပုဂံသတ်များနှင့် နတ်တော်များ၏ပုံ

အထိချစ်များစွာ ထွက်ပေါ်နေသော
ထည်း ကျန်ရှိသမျှ အင်တောန်ရုံမှ
ဆေးရေးပန်းချီများကို လေ့လာခွင့်ရ
ထားသည်။
ဒီပတ်ရာဘုရားရှင်နှင့် သုမေဓာရှင်
အသွား သုမိတ္တာမင်းသမီး ပုံ(၁)မှာ
အပျက်အစီးအောက်တွင် ဆေးသား
များ ကောက်ကြောင်းများ ပီပြင်ပါ
သည်။
ပုံ(၂)တွင် ပျက်စီးနေသော ဝိတဝါး

ရုပ်ပုံများအထက်၌ (ပရိနိဗ္ဗာန် စံယူ
တော်မူရာ ကုသိနာရုံပြည်) ဟူသော
ကမ္ဘည်းစာနှင့်အတူ မြင်းစီးထားသော
လူတစ်ဦး ဝန်းရံကြည့်ရှုနေသူများမှာ
ဘောင်းဘီ၊ ဗောင်းထုပ်၊ ဝတ်ရုံရှည်၊
ပုဆိုး စသည့် နံလင်စွာဖြင့် တွေ့ရ
သဖြင့် လူမျိုးတစ်ရာတစ်ပါး လာရောက်
ပူဇော်ဟန်ကို ရည်ညွှန်းဖွယ် ရှိလေ
သည်။
ယင်း၏အောက် ပျက်ယွင်းနေသော

အကွက်မှာ ငရဲပြည် သရုပ်ဖော်ခန်း
ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဝိုးတဝါး ကျန်ရစ်သော
ကောက်ကြောင်းများအရ မှန်းဆရ
သည်။

ပုံ(၃)မှာ တေသာလီပြည်၌ ဝါဆိုပုံ
ဟု စာတန်းတွေ့ရသည်။ ကျောင်း
တော်တွင် စံပယ်တော်မူသော ဘုရား
ရှင်နှင့်သာဝကများ ဖူးမြော်သူပရိသတ်
များပုံကိုလည်း မြင်ရသည်။

ပုံ(၄)မှာ အောင်ခြင်းရှစ်ပါးထဲမှ
လေးခုကို သရုပ်ဖော်ထားသည်။

ပုံ(၅)မှာ နာဠာဂီရိဆင်ကို အောင်
တော်မူခန်း ဖြစ်သည်။

ပုံ(၆)မှာ နေမိမင်းသား နတ်ပြည်
ကို လှည့်လည်ကြည့်ပုံဟု ကမ္ဘည်းတင်
၏။

ပုံ(၇)မှာ တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ
သိကြားမင်းဟူသော စာတမ်းရှိ၏။ စာ
တမ်း အထက်ပုံများ ပျက်ယွင်းနေသော်
စာတမ်းအောက်တွင် မီးလုံနှင့် ငရဲ
သားများ ငရဲကျသူပုံများ ရေးဖွဲ့ထား
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၆၁

◀ ပုံ(၅) နာဠာပိရီဆင်းကို ထောင်တော်များ နံရံထေးတေးပန်းချီ

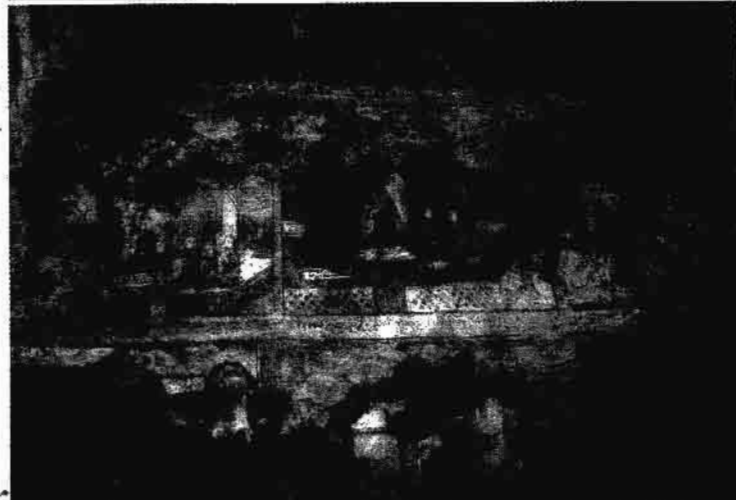

◀ ပုံ(၇) ဇီးလှနှင့် တဲပုားများ တိုက်နှင်သည့်အခန်း နံရံထေးတေးပန်းချီ

◀ ပုံ(၆) ထရစ်မင်းသား နတ်ပြည်ကို လှည့်လာပြန်ကြည့်နေ နံရံထေးတေးပန်းချီ

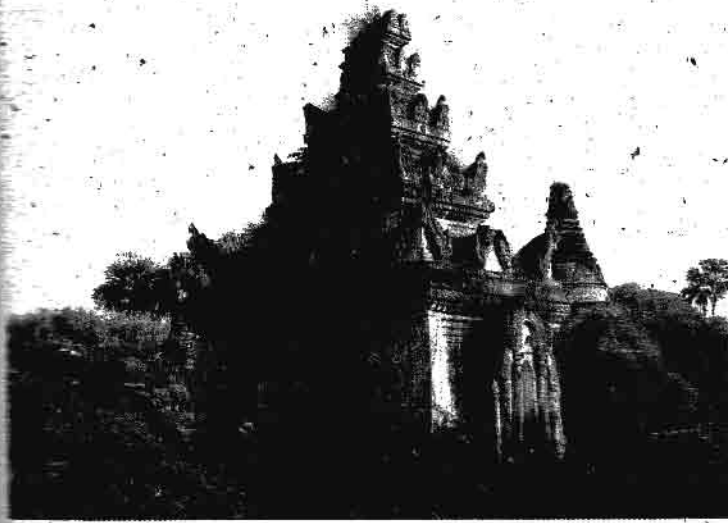
◀ ပုံ(၈) ဘုရားရှင် နဝမမြောက်ဝါဆိုကို တော်သမ္ဘိပြည် ကမ်းရိပ် နံရံထေးတေးပန်းချီ

သည်။

ပုံ(၈)မှာ နဝမမြောက်ဝါဆိုကို ကောသမ္ဘိပြည်၌ ကပ်ဆိုပုံဟု ရေးထားသည်။

ဤသည်တို့မှာ ငရဲဘုရားစေတီ လိုက်အတွင်း လှေလာ၍ ရနိုင်သေးသော ဆေးရေပုံအချို့ ဖြစ်သည်။ စေတီတွင်းမှ ပြန်ထွက်ကာ မကြာမတင်ကာလအတွင်း ပျောက်ကွယ်သွားနိုင်သည့် ဤစေတီအား ပြန်လည်ဖြုဖြင့် မွမ်းမံမည့် ကုသိုလ်ရှင် ရှိမရှိ မေးမြန်းသောအခါ အရိုးဂူပုံဟန်ဆန်သော စေတီပုံစံနှင့် ငရဲဘုရားဟူသော ဘွဲ့ပညတ်တို့ကြောင့် ပြုပြင်သူ ကင်းမဲ့နေကြောင်း ဝမ်းနည်းဖွယ် ကြားသိရစေသည်။

◀ မြို့မတိုင်းမြို့ မျက်ပွင့်စာတော်စာရိတ္တ

◀ ကျောင်းတော်
ကျောက်တက်မြို့တွင်း

* ရွှေတောင်ဦးစေတီ

ကျောင်းသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ဆရာတော်က ကျောင်းပေါ်သို့ ဖိတ်ခေါ်၍ ရုပ်ပွားတစ်ဆူ ဖူးမြော်စေသည်။ ရောင်လှူချွန်နှင့် ယွန်းဘုရားခေါ် ဓံဘုရား ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။

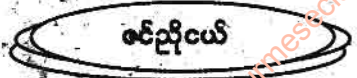
‘ဒါယကာတစ်ယောက် လာလှူထားတာ လပိုင်းပဲ ရှိသေးတယ်။ ရှေးဘုရားဆိုလားပဲ’

‘တင်ပါ နီးနဲ့ရက်ပြီး သရိုးမံထားတဲ့ ယွန်းဘုရားပါ။ ပုံဟန်အရ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်(၂၀၀)လောက်က ပြုလုပ်တဲ့ လက်ရာပုံစံပါ ဘုရား’

‘ဒီကျောင်းက ရွှေတောင်ဦးစေတီနဲ့ ကျောင်းတိုက် နှစ်(၂၀၀)ပြည့် အထိမ်းအမှတ် ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းတဲ့ ကျောင်းပါ။ ရွှေတောင်ဦးစေတီကို ၁၁၄၄ ခုနှစ်မှ ဆားတောင်ရွာစား မင်းရဲနန္ဒမိတ် လှူဒါန်းတယ်လို့ အစဉ်အဆက် ဆိုကြတယ်။ ဘုရားဖူးသွားပါဦး’

ဆရာတော် မိန့်ကြားသဖြင့် အနီးရှိ စေတီဝင်းသို့ သွားရောက်ဖူးမြော် ဖြစ်သည်။ စေတီမှာ ကုလားကျောင်းခံ ပစ္စယံသုံးဆင့်အထက် ခေါင်းလောင်း မှောက်စေတီပေါက်ထားသည်။ အရှေ့လှည့်ပုခံနှင့် အာရုံခံတန်ဆောင်း ပြာသာဒ်ကြီးကိုလည်း တွေ့ရသည်။ အာရုံခံမှာ အုတ်တိုင်ကြီးများနှင့် လည်ပေါ်နှစ်ထပ်တင်ကာ ခမ်းနားစွာ ဆောက်လုပ်ထားသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

◀ အုတ်တက်မြို့စပ် တောင်တစ်ဆူ

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားစေပုံထု

သမားအိုဆေးထိုက်

မှ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်ဆေး၊ နှလုံးသွေးကြောနှင့် ညှက်ကောင်းဆေး

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး နောက်နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ မြို့နယ်အသီးသီးသို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ဘီလူးကုန်နန်း၊ ကမာမုန်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်းသမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်းတို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၏ခြေ သမားတော်ကြီး ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/မိုလ်ကြွ) ဇနီး ဒေါ်ကျင်သိန်း တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဝေ၊ ညီမဒေါ်ခင်ခင်စေတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြို

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၅၅၇]

[လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၀ တဆထလ ထိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပရုတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ပျောက်ကင်းစေသော ဂျောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊ စက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေး၊ နှာထိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွဲ၊ အဆစ်ဟာ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကျဲခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ခြုံ့ရေ ပွတ်ပြီး မကြုံဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်ကျွန်းထိန်းတောင်ပုပျိုးတောင်ကဲ့သို့ အလှေအကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားများ ခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထိုကျွန်းညောင်ညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျိုးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားထဲ စိန်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျိုးပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

သမားအို
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၃၀၆၃]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စစ်အလွန် များနေခြင်း၊ အေအက်စ်အို သီတာယူနစ်(၂၀၀)ထက် ရှိခြင်း၊ နောက်ဆုံး အာအေ စမ်းသပ်မှု၌ (+) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ့

ရှိခြင်းစသည့်ဖြင့်လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တိုက်သိရှိနိုင်ပေသည်။

လေးဖက်နာရောဂါ၊ ဆင့်ပွားရောဂါများဖြစ်သော နှလုံး၊ သွေးတို၊ ဇီယပ်ရောဂါများ မဖြစ်ပွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် လေးဖက်နာ သမားအို လေးဖက်နာဆေးထုတ် ထုတ်လုပ် ထုတ်ဝေထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိသည့်အတွက် ရာသီဥတုအပြောင်းအလဲ၊ တရားထိုင်သူများ ယာဉ်မောင်းသူများ စက်ချုပ်သမားများ လက်နိုက်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေပန်ကန်ပြီး ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ခွဲပါး၊ သွက်လက်စေပါသည်။

သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ညှက်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်ခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း၍ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတုဂုဏ်" နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာမေးပွဲနီးသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဝေ (တဆ-၀၂၉၁၇) ဖုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၁ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်
အမှတ်(၄၇) (၁၀)လမ်း၊ ပုဂံလမ်းအနီး၊
ပုဂံလမ်းတောင်ပိုင်း၊ ပုဂံမြို့၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း ၂၉၆၃၀ အပြုပြင် ပြန်မူဆေးထုတ်လုပ်မှုတွင် ရှိပါသည်။

ဝေဘူချောင် စောင်စာနိုးစာစံဒွင်္ဂ

ဖြစ်စဉ်ထူးခြား ကြည့်ညိုဖွယ်ရာများ (၂)

မြေးလောက

ယခင်လမှ အဆက်

၁၃၄၅ ခုနှစ်မှ ၁၃၅၃ ခုနှစ်အထိ
ငယ်ကွန်းတောင်ရိုး မိုးမိတ်ကုန်းမြေ
ထိရောက်ကာယကျောင်းတွင် တိပိဋက
နှင့် နိကာယ် သာသနာထွန်းကားရေး
ဆရာတော် အနုနာယက ဆရာတော်
အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်တော်မူ
သည်။

ဆိုစဉ်ကာလ ဒုတိယဝေဘူဆရာ
တော်ဦးခေမိန္ဒသည် ဝေဘူချောင်၌
အိမ်ထောင် ပဋိပတ္တိစွယ်စုံထွန်းကားစေ
ရန် နှစ်ရှယ်၍ မင်းကွန်း၊ တိပိဋက
ဆရာတော်ကြီးထံ အကူအညီတောင်း
ဆရာတော်ကြီးက ဦးညာဏိန္ဒကို
အညွတ်တော်မူသည်။ ဒုတိယဝေဘူ
ဆရာတော်သည် ဦးညာဏိန္ဒအား
သင်ယာ ဝေဘူဆရာတော်အဖြစ်
အဖြစ် နှစ်တွင် လွှဲအပ်တော်မူခဲ့သည်။

ထိုဝေဘူဆရာတော်၏ နည်း
ဦးညာဏိန္ဒအတိုင်း ဝိပဿနာတရား
ဆရာတော်နည်းများကို (ဒုတိယဝေဘူ
ဆရာတော် ဖျံတော်မူသည့်) ၁၃၆၀
နှစ်အထိ (၇)နှစ်တာပတ်လုံး သင်
တော်မူခဲ့သည်။

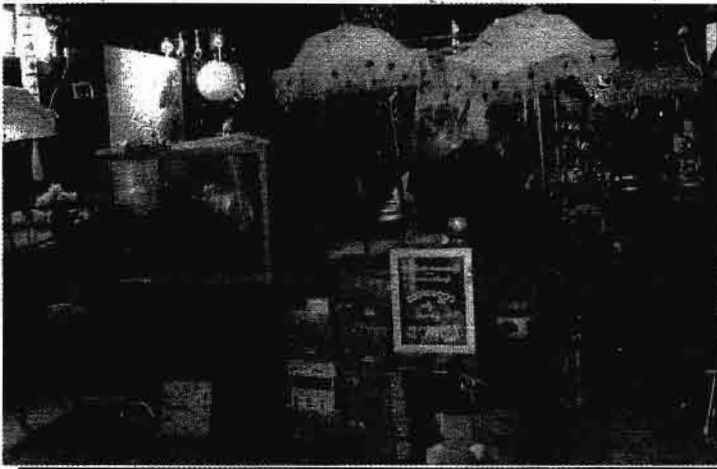
ဒုတိယဆရာတော်မိမာန်

ဝေဘူဆရာတော် သုံးပါး၏
အနက်မှ ဦးညာဏိန္ဒကို လေ့လာကြည့်ညိုပြီး
နောက် ဒုတိယဆရာတော်(ရွှေ
ဝေဘူဆရာတော်)၏ မိမာန်သို့
အညွတ်ဂါရဝပြုသည်။
နောက်တွင် လေးထောင့်

ပထမဝေဘူဆရာတော်ရုပ်တု

တိုက်မခံကာ အထက်၌ ခေါင်းလောင်း
မှောက် စေတီပေါက်ထားသည်။ အရံ
စေတီလေးခု ပူဇော်ထားသည်။
တိုက်မအတွင်း၌ မဏ္ဍိုင်ခံလျက် အရပ်
လေးမျက်နှာ၊ ပလ္လင်လေးခုတွင် ဆရာ
တော်၏ ရုပ်တုတော်၊ အရိုးတော်ဓာတ်
များ၊ ဆရာတော်၏ အံသုံးအဆောင်
များကို ပူဇော်ထားသည်။
ပလ္လင်တစ်ခုတွင် ပုံဆောင်ခဲ
သဏ္ဍာန်၊ အဖြူနှင့် အညိုခရောင်ဓာတ်
များဖြင့် ဖြစ်ပေါ်စေပြီး ဖြစ်

ဆရာတော်တော်တော်တော်

ဆရာတော်တော်တော်တော်

ဆရာတော်တော်တော်တော်

တော်များကို ကျွတ်ထီးရိုး၊ ရွှေတိဂုံပုံစံ ဖန်ကြုတ်အတွင်း ဖူးမြင်ရသည်။ ထို ဓာတ်တော်များကို ကြည့်ညိုနိုင်ကြစေ ရန် အနီးကပ် ချဲ့၍ ရိုက်ကူး တင်ပြထား ပါသည်။

ရွှေစောလူးဆရာတော်၏ ရုပ် ကလာပ်ကို တေဇောရာပနသဘင် ကျင်းပပြီးသောအခါ “ဓာတ်တော် ပူဇော်ခွင့်ပေးပါဘုရား” ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်းလျက် မြေပြင်တွင် ရှာဖွေ လျှင် ဤသို့သော ဓာတ်တော်များ တွေ့ရှိရသည်ဟု သိရသည်။

တတိယဆရာတော် ပူဇော်ခွင့်ရ သော ဓာတ်တော်အချို့ရှိခဲ့သော်လည်း ရင်းနှီးသော ဒါယကာများ တောင်းပန် သဖြင့် အနည်းငယ်မျှစီ လှူခဲ့ရာ ယခု မကျန်ရှိတော့ဟု ကား ဆရာကလေး က ပြောပြသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် မိမိလျှောက်ထား တောင်းခံစဉ်က ဆရာတော် ဆိတ် ဆိတ်နေခြင်းဖြစ်ဟုယူဆရလေသည်။ ဓာတ်တော်ကြုတ်များနှင့် အတူ ပုလင်းတစ်လုံးတွင် ဆရာတော်ပုံတူ ဖန်ချီကားတစ်ဖက်၊ ဝေဘူချောင်ရှုခင်း

ပုံတစ်ဖက် ရေးချယ်ပူဇော်ထားသည် ကိုလည်း တွေ့ရ၏။

ဆရာတော်ထင်ရှားရှိစဉ်က အလှူခံ ရရှိသော ကြာသက်န်းကို ငွေဖလား တွင် ထည့်၍ ပြုသထားကာ အနီးတွင် ဆရာတော်ရှိစဉ်က ခိုတ်သင်ထားသော ဆံတော်အချို့ကို ပုလင်းငယ်တွင်း ထည့်သွင်းပြုသထားသည်။ ဆံတော် များမှာ လုံးခဲနေသဖြင့် ဓာတ်ပုံ မှတ် တမ်းပြု ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

စံကျောင်း

ထိုမှ စံကျောင်းသို့ လိုက်ပါပို့ဆောင် ပေးသည်။ ဝေဘူဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးခဲ့ရာ ကျောင်းဖြစ်၍ ဒုတိယ တတိယ ဝေဘူဆရာတော်တို့ ဆက် လက် သီတင်းသုံးခဲ့ကြသည်။

လက်ရှိ (တတိယ)ဆရာတော်သည် ညအချိန်တွင်သာ ကျိန်းစက် သီတင်း သုံး၍ နေ့အချိန် မှစ်ဝအနီးရှိ ကျောင်း တွင် သီတင်းသုံးလျက် ဝေယျာဝစ္စများ

▲ (လက်ရှိ)တာဝါယထောဇာရာတော်
ဦးညွှန်
ထောဇာရာတော်၏
ဓမ္မဝေဒကျောက်စာ ▶

မလ္လောတွင်းခေါ် ရေပြာတွင်းရေမှာ
ဝမ်းပျက်၊ ဝမ်းနာရောဂါအတွက် အထူး
ကောင်းမွန်၍ ရေဖြူတွင်းရေကား
ရောဂါအသွယ်သွယ်ကို မဖြစ်ပွား
အောင် ကာကွယ်ပေးသည်ဟု ယုံကြည်
လျက် အမြတ်တနိုး သောက်သုံး
ယူငင်ကြကြောင်း သိရသည်။

ရွှေစေတီ

ရေဖြူတွင်းမှ ရှေ့ဆက်ကာ မဝေးလှ
သော နေရာတွင် ရွှေစေတီကို ဖူးမြော်ရ
သည့် ဂန္ဓကုဋိပြာသာဒ်အတွင်း ခေါင်း
လောင်းမောက်စေတီ တည်ထားခြင်း
ဖြစ်သည်။

၁၃၂၈ ခုနှစ်ခန့်က ဤနေရာတွင်
နှစ်ရှည် ဗောဓိညောင်ပင်ကြီး လဲပြို
သဖြင့် အပင်အကိုင်းများ ဖြတ်တောက်

၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ရေဖြူတွင်းတော်ဆောင်

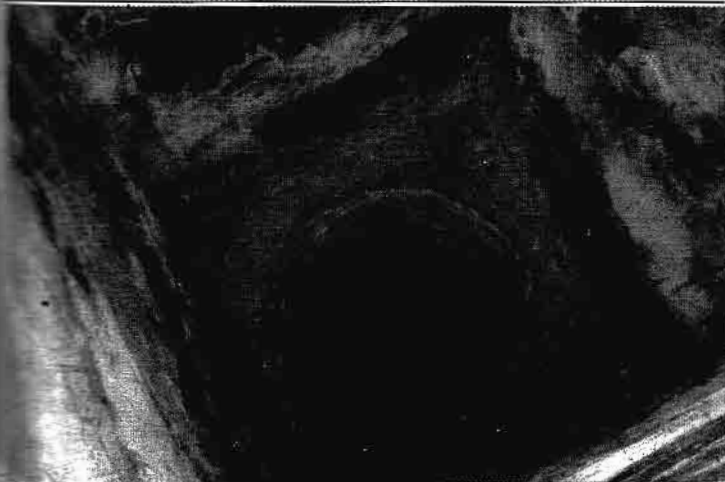

ရွှေစေတီကျွန်းမြို့သား

ကျေးတွင်းစာတွင်စာကံခြင်ကွင်း

ရွှေစေတီ

ရုပ်ပွားတော် ထုဆစ်ကိုးကွယ်လိုသူများ အား ဝေငှပေးခဲ့သည်။

ထို ဗောဓိညောင်ပင်ကြီးနေရာ၌ အထိမ်းအမှတ်စေတီ တည်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဗောဓိညောင်ပင်ငုတ်တို့မှ အညွန့်များထွက်လာသဖြင့် ဝေဘူချောင် မြောက်ဘက် တံတိုင်းအနီးသို့ ရွှေပြောင်းစိုက်ထားခဲ့ရာ ယခုအခါ ခက်မကြီးများ ဖြာဝေလျက် ရောမညောင်ပင်ကြီးဖြစ်လျက်ရှိသည်ဟု သိရသည်။

ဤရွှေစေတီကား ဗောဓိညောင်ပင်၊ ပရိဘောဂစေတီတော် နှစ်ရှည်ကြာ ကိန်းအောင်းတော်မူခဲ့သော နေရာရှိ အထိမ်းအမှတ်စေတီဖြစ်ရာ အလုပ်အကိုင်၊ နေရာ၊ အိမ်ခြံမြေနှင့် ရာထူးစည်းစိမ်တို့ မဆုတ်မနစ် တည်တံ့မြဲမြဲ ရေးအတွက် အထူးပြု ဆုပန်လှေ့ရှိသော စေတီတော်မြတ်ဖြစ်ပေသည်။

အာရိယာသိမ်တော်

ရွှေစေတီ၏ တောင်ဘက်တွင် အရိယာသိမ်တော်ရှိသည်။ သိမ်အတွင်း၌ ကျောက်ဖြူသား တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ စံပယ်တော်မူသည်။

ပထမ ဝေဘူချောင်ဆရာတော်ကြီးကိုးကွယ်ခဲ့သော ရုပ်ပွားတော် ဖြစ်သည်။ မူလအဆောက်အအုံသည် သစ်လုံးတိုင်နှင့် ဘုံပြာသာဒ် တင်ထားရာ ကာလကြာရှည် ပျက်ယွင်းသဖြင့် အုတ်တိုက်သိမ်အဖြစ် ထပ်မံပြုပြင်ထားကြောင်း သိရသည်။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်

ငြိမ်းသော်တာ

သရေသတ္တရာ ကျောက်ညွှန်းကျမ်းလာ

ရသေ့ရိက္ခာထောက်လမ်း

စာရေးသူ ၁၃၂၅ ရခုစိ၊ နောက် အနှစ် (၅၀)ခန့်က ရွှေရာသီကျောင်း ပိတ်ရက်များတွင် ဇာတ်မြေ အုပ်စုံမှ မိုင်(၅၀)ခန့်ဝေးသော ပြည်ရွှေဆံတော် ဘုရားအနီး ကြက်တင်းတောင် တောင်ပေါ်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးသုတေတထံတွင် နေခဲ့စဉ် ဣန္ဒြိရ ပေစာ၊ ပုရပိုက်များမှ သရေခေတ္တရာ၊ ကျောက်ကျမ်းမှ ညွှန်းသော မြင်ဘာဟု တောင်မှ မောရဂီဝါကျောက်ကို ရှာခဲ့ ဖူးပါသည်။

သိုက်စာအညွှန်းအရ မြင်ဘာဟု သင်ပုတ်ပလ္လင်အောက်တွင် ရွှေငွေများ ကိုယူ၍ သာသနာပြုရန် ညွှန်းသော ကြောင့် စုံစမ်းခဲ့ရာ ကပ္ပိယကြီးက ယခင်က တူးယူသွားကြောင်း ကြားဖူး သည်ဟု သိရသည်။

ပြည်မြို့တွင် ထိုအချိန်က သိုက် ဆရာများ၊ ဝိထိုးသူများ၊ များပြား ကြောင်း အမြွက်မျှ ဖော်ပြရခြင်း ဖြစ် ပါသည်။

ကြက်တင်းတောင်၏ တောင်စဉ် တွင် ပွင့်လှသိန်ကုန်းဘုရား၊ ယုံဖြူ တောင်နှင့် တစ်ဆက်တည်းတည်ရှိပြီး ပြည်မြို့၏အလှကို အထက်စီးက မြင်တွေ့ရ၍ ရွှေဆံတော်ဘုရားရင်ပြင်၊ ဧရာဝတီမြစ်နှင့် တန်ကြည့်တောင် တန်းကြီးတို့ မြင်ကွင်းသည် ညနေ ဆည်းဆာချိန်တွင် အလွန်လှမ်းဆွတ် ကြည့်နူးဖွယ် ကောင်းပါသည်။

ဤတောင်တော်မှ ရရှိသော ရသေ့ ရိက္ခာထောက်နည်းလမ်းမှာ သရေ ခေတ္တရာကျောက်ညွှန်းကျမ်းမှ နောက်

ဆုံးတစ်ခုတည်းသော နည်းလမ်း ကောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို ရိက္ခာထောက်လမ်းမှာ သဒ္ဒါသဘာဝ သုံးလိုသတ်၊ မှတ် လော့၃။(၃-မူး)ရွှေ၊ ကျောက်နဂါးဆီ သတ္တုဗိုယူငြား ၆။(၆-မူး)ပေ၊ ဗျက္ခဆို သား ဆေးရွှေသားယူငြား ၇။(၄-မူး) ပေ၊ သုံးလိုသတ်က နိက္ခမပြောင်းကြ သူ့သန္ဓေ၊ နာ ဒိ(တစ်ကျပ်)တွင် ဒဲ (တစ်ပဲ)ဝင်၊ နာလျှင် ညက်ညက်ကြော့ ဘော် ဒိ(တစ်ကျပ်)တွင် ဒဲ(တစ်ပဲ)ဝင် ဘော် လျှင်သုဝဏ္ဏ၊ ယင်းဓာတ်တွင် ရွှေဟု ခေါ်ဝေါ်သမှတ်သောအခါ ရာဟုန်ဖြစ်၍ ရွှေဓာတ်နှင့် ဟင်းရိုင်း ဓာတ်သည် ဓာတ်ခြင်းနိခြင်း တူသော ကြောင့် သဒ္ဒါသဘာဝဟု ဆိုပါသည်။

သို့ပါ၍ ဟင်းရိုင်း ၃။(၃-မူး)မှ ၁။ (တစ်မူး)ယူ၍ ရွှေ ၃။(၃-မူး)၏ အထက်အောက်နီး၍ ဇော်သရွတ် လုံစွာမံ၊ နေမှာသွေ့ခြောက်အောင် လှန်း ယင်းကို ကင်းပုံသီးမည့်လောက် နီအောင်ထိုး၊ မီးလျှံ၊ အလိုဓေး၊ ကျန်၂။(၂-မူး)နှင့် အထက်ပါတိုင်း

ထိုးလေ။
ကျောက်နဂါးဆိုသည်မှာ ဆေးဒန်း ကို ဆိုလိုပါသည်။ ဆေးဒန်း(၆-မူး) ဗျက္ခဆိုသား ဆေးရွှေသား ယူငြား ၇။(၄-မူး)ဆိုရာ၊ ကန့် ၇။(၄-မူး) ရော၍၊ ညက်စွာကြိတ်၊ ယင်းဓာတ် ဆေး (၃)ပုံ ပုံထာ၊ ယင်းဆေး(၃)ပုံမှ (၁)ပုံယူ၍ ဟင်းရိုင်းဖြင့် နှပ်ပြီး ရွှေ ၃။(၃-မူး)ကို အထက်အောက်နီးပြီး ဇော်လုံစွာမံ၍ ကင်းပုံသီးမည့်လောက် နီအောင်ထိုး၊ အထက်နည်းတူ (၂)ပုံနှင့် ထိုးသတ်လေ၊ အလိုဓေး ကြိတ်ကြေ ပြာကျ၏။

ရွှေပြာဒဲ(တစ်ပဲ)ယူ၍ နာစင် ဒိ(တစ်ကျပ်) အရည်လင်ရာမှာ ခတ် ထိုး၊ နာမှာ ညက်ညက်ကြော့၍ ပြာဖြစ် လေ၏။ ယင်းပြာ ဒဲ(တစ်ပဲ)ယူ၍ ငွေစဉ် ဒိ(တစ်ကျပ်) အရည်လင်ရာမှာ ခတ်ထိုး သုဝဏ္ဏ။

မှတ်ချက်
ရွှေ၃။(၃-မူး)ကို အပြားခတ်ထိုး သင့်သည်။ နှပ်စီးဖြင့်သာ ထိုးသင့် သည်။ ထိုဖင်တိုက် မထိုးသင့်ပါ။

ခင်စိုး (အုပ်စီ)

www.burmeseclassic.com

အဆိုကျ အလှပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်သေးကို မှီဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် အာရောဂါပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ အထူးအလေးပေး ဂရုတစိုက်ရှိတာကတော့ ဓမ္မတာ ဝါလစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသား ထိပါ။ အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်း ကြောင့် ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို သွေးသားမှန်ကန်နေရင်လည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပ ညှစ်ပန်းပြီး လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

ထနေခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် သန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု သူတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး ဆရာမြင့်မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်း မာရေးညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပဋိသန္ဓေတားဆေး တွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့် သဘာဝ နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်း ခြင်းဖြစ်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။

ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း မလာ၊ လနစ်ကြာလာသော် ကျန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အသားအရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညှိ ခြင်္သေ့သန်းလာပြီး ဗိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ၊သထက် ဝ၊ လာ တော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ၊လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါ သတည်း ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာ တာတာပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း မကြည်လင် ဗိုက်ပူနက်ကား ငါးစိပုံခါးလို ပုံကပျက်၊ ရောဂါက သစ်တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် သဘာဝ ရှာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ ဆရာသွားပါတယ်။ ဆရာကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ အတုနဲ့ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစု အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ အခါရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ...။

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း”

“မကေသီအောင်ရေ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိ သန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေ ရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီး တော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အ ကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာ မလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ၊လာတယ်၊ ရောဂါ တွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလ ကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာ ကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ခွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိ သန္ဓေ တားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအ ထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေ တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါမယ်”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”

“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အ နေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ် တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ခွေး ပြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ်ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ခွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီ မလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုတစိုက် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါ မယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော၊ တားဆေးမသုံးသူတွေ

ဒါ ဖြစ်သွားတာနဲ့ပဲ ဝိုက်ပူခြင်း ဝိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေ ခြုံ့ခြင်း ခြုံ့ခြင်း ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာတိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ခွေးတို့ကို မှန်မှန်စွာထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်ကို မှန်နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆေးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီး၊ ဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထေ့ခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ...”

“အဲဒါဆို ဘာဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
“ဆရာဆိုလာတော့လဲ ဟောဒီ မြင့်မြန်မာ တောရှောင်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲဗျ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲဆရာ”

“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ် ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာတိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလ္လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေ့ ဗွဲခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိန့်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံ့ခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာ၊ နှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်မြဲမှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း ဝိုက်ခေါက်ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေညီညွတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

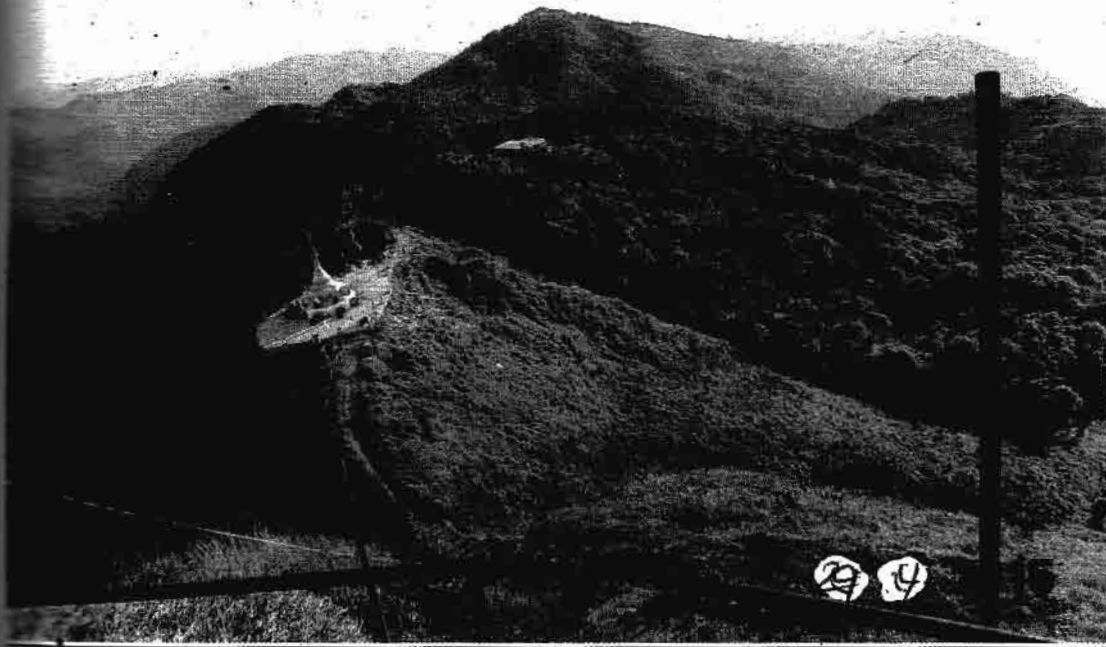
“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာဝင်ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးပဟုသုတတွေရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာမ၊ ဗန်း - ၀၁၆၃၀၃၁၊ ၀၉၅၃၁၉၅၂၄

www.burmeseclassic.com

မွတ်လအိမ်တော်ရှင်မြို့မှ မြောက်ဘက်ယွန်းယွန်း တွေ့မြင်
ရသောရှင်၊ ကားရမ်းနားဆန်၊ မွှာရုံကမ်းနှင့် နန်းမိတ္တာ၊ ဟားမိတ္တာ၊ လိပ်မိတ္တာ စေတီထပ်(၃)ဆူ

ပွတ်လအိမ် ပွတ်လအိမ်

မြောက် (LL.B)

တောင်ထွတ်များပေါ် ဆံတော်ရှင် ဘုရားဖူးခရီး (၆)

ယခင်လမူ အာဆက်

- ဆင်းကျိုင်းဖြစ်ဆုံမှ တစ်ဖန်
- ဆက်သို့ ပခာမြစ်တစ်လျှောက်
- ဆင်း(ခေါ်) ပအာဝနမြို့နှင့် အစပ်ဖြစ်
- ဆင်း
- ဒိုရပူရမြို့(ဖေမြို့)၏ မြို့ရံ(၆)မြို့
- ဆင်းမြို့စားမင်းအမည်တို့မှာ အောက်ပါ
- ဆင်း ဖြစ်ကြသည်။
- ဆင်းအရှင်တွင် "ပြတီ"ခေါ် ကွန်ဖရဲပတီ
- မြို့ - သုပုဒြိစားမင်း
- ဆင်းအောင်ထောင့် အရှင်တွင်
- "ဟာယောဝိမြို့" = ဝဏ္ဏပြုစားမင်း
- ဆင်းအရှင်တွင် "ကျိတ်မြို့"ခေါ်
- "ထာဝရမြို့" = ကလဘာပြုစားမင်း

၄။ တောင်အရှင်၌ပင် "တောဝိ" ခေါ် "ဒုံပုံမြို့" = ဗုညားဥပြုဟူ၍စားမင်း

၅။ အနောက်မြောက်ထောင့် အရှင်တွင် "ပေါင်မြို့" = ဒေါ်ပြုစားမင်း

၆။ အရှေ့မြောက်ထောင့် အရှင်တွင် "ရဲပွဲမြို့" = ဗုညားသေဥလုံပြုစားမင်း

ထိုမြို့စားမင်းအားလုံးမှာ ကရင် တိုင်းရင်းသားများသာ ဖြစ်ကြသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၄၈ ခုနှစ်တွင်မှ စောဗျ ညားကူနွေသေနရာဇာမင်းကြီး နတ်ရွာ စံတော်မူခဲ့သည်။ ဖေမြို့ (ခေါ်) ဒိုရပူရမြို့တော်တွင် မင်းဆက်ပြတ် ခိုက် လက်အောက်ခံ မြို့စားမင်းများက သီးခြားဘုရင်များအဖြစ် ထိုမြို့အသီး သီးတွင် ထီးနန်းတည်ထောင် အုပ်ချုပ်

စိုးစံခဲ့ကြသည်။

နှစ်များမကြာမီ ရဲပွဲမြို့နှင့် မဲကလောင်မြို့တို့ကို ယိုးဒယား(ထိုင်း) ယွန်းတို့ တိုက်ခိုက်သိမ်းယူလိုက်ကြ သဖြင့် ယခုခေတ်တိုင်အောင်ပင် ထိုမြို့ဒေသမှာ ယိုးဒယား(ထိုင်း) နယ်နိမိတ်အတွင်း ရောက်ရှိနေပါ သည်။

ဤ မွတ်လအိမ်တော်ရှင်စေတီ တော်ကို တည်ထားသော ခုနှစ်မှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၁ ခုနှစ်ဖြစ်၍ ဒိုရပူရ (ဖေ)မြို့ဘုရင် စောဗျညားကူနွေသေန ရာဇာမင်းကြီး သက်တော်ထင်ရှား ရှိနေချိန်ဖြစ်သည်။

ကျိတ်မြို့ ကလဘာမင်းမှာ ဒိုရပူရ နက္ခတ္တရာဇင်မြို့သို့ပရမ်း ၇၃

လက်အောက်ခံ မြို့စားမင်းမျှသာ ဖြစ်
ပါသည်။ အလားတူ မွတ်လအိမ်တော်
ရှင်စေတီကို နာရဒရသေ့ကြီးနှင့်အတူ
ဦးဆောင်တည်ထားခဲ့သော ရှမ်းမင်း
မောင်ဝဏ္ဏ ဆိုသူမှာလည်း မွတ်လအိမ်
ဘုရားတည်သော သက္ကရာဇ် ၁၁၄
ခုနှစ်မှာ မဲကလောင်မြို့စားမင်းမျှသာ
ဖြစ်သည်။

ဒွါရပူရ(ဖယ)မြို့ဘုရင် စောဗျညား
ကုန္ဒသေနရာဖမ်းကြီး၏ လက်
အောက်ခံ မြို့စားမင်းများသာ ဖြစ်
သည်။

စောဗျညားကုန္ဒသေနရာဖမ်းကြီး
သက်တော်(၉၀)အရွယ်တွင် နတ်ရွာစံ
ပြီးနောက် သားတော် သွန်နွတ်ကုမ္မာ
မင်း နန်းတက်ပြီး မြို့တော်ကို ဖခမည်း
တော် တည်ထောင်ခဲ့သော နေရာမှ
ရွှေပြောင်း၍ ဟောင်တရောမြစ်၏
အရှေ့မြောက်ထောင့်ဘက် ကမ်းတွင်
မြို့သစ်တည်ပြီး ဖယမြို့ဟု သမုတ်ခဲ့
သည်။

စွဲယဲ့မြို့ဟု အသံထွက်ခေါ်ကြ
သည်။ ထိုအနီးတွင် ဟောင်တရောမြစ်
ကိုလည်း စွဲယဲ့မြစ်ဟု ပင်ခေါ်ကြပါ
သည်။

မြို့သစ်တည်သော ကာလမှာ
အဇာတသတ်မင်းဖွဲ့ကြွင်း သက္ကရာဇ်
၁ ခုနှစ် ဖြစ်သည်။ စွဲယဲ့မြို့သစ်တည်
သွန်နွတ်မင်း၏ ဘွဲ့အမည်မှာ ကုန္ဒ
ဒေဝပါလရာဇာ ဖြစ်သည်။ စွဲယဲ့မြို့
သစ်တွင် မင်းဆက်(၂၇)ဆက်အထိ
ထီးနန်းစိုးစံခဲ့ကြသည်။

မွတ်လအိမ်တော်ရှင်စေတီ၏ မူလ
ဘွဲ့အမည်မှာ ကျွန်ုပ်မွတ်လအိမ် ဖြစ်ရာ
ထိုစဉ်က မွန်တိုင်းရင်းသားဘာသာ
စကားကို ဦးစားပေးသုံးထားကြောင်း
သိရပါသည်။

ဆံတော်ရခဲ့သော ကပုရှင်ရသေ့နှင့်

၇၄ နက္ခရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

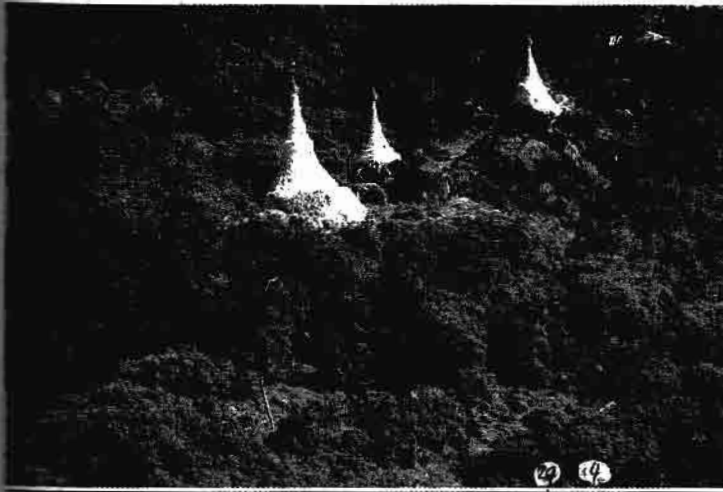

မွတ်လအိမ်တော်ရှင်စေတီတောင်ထိပ် ရုပ်ပြင်မှုပြုစာတင်
လမ်းတစ်လျှောက်မှ ဝမ်းပူရပုံ
မွတ်လအိမ်တော် ကာရင်များထောက်ပံ့ မုတ်လအိမ်တော်သို့ကာလွှားလမ်းရှိ
နတ်ကျောက်တိုင်ကာလွှားလမ်း အစဉ်

အတူ သာသနာပြုခဲ့သည့် ကျိတ်မြို့စား
မင်းကလဘု၏ ဘွဲ့အမည်မှာ ဝကာလာ
ပုရာဇာ ဖြစ်ပါသည်။ ကျိတ်မြို့တွင်
မင်း(၁၀)ဆက် ထီးနန်းစိုးစံပြီး မင်းဆက်
ပြတ်ကာ ရွာနိဂုံးကြီး ဖြစ်သွားသည်။
မြို့ပျက်၍ တောချုံ ဖုံးလွှမ်းသွားသည်။
ကျွန်ုပ်လည်း မွန်ရာဇာဝင်နှင့်
ကာရင်ရာဇဝင်စာအုပ်များတွင် ဖတ်ရှု
လေ့လာခဲ့ရသော ရာဇဝင်ကြောင်း
များကို ပြန်ပြောင်း စဉ်းစားနေမိခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

ဤ မွတ်လအိမ်တော်ရှင်စေတီ
တော် တောင်ထွတ်၏ ပတ်ဝန်းကျင်
မှာ ရှေး နှစ်ပေါင်းနှစ်ထောင့်ငါးရာ
ဝန်းကျင်က ပဒေသရာဇ်မင်းများ
ထီးနန်းစိုးစံသော မြို့ပြငယ်များနှင့်
လူနေစည်ကားခဲ့ပုံကို စိတ်ကူးပုံဖော်နေ
မိပါသည်။
မွတ်လအိမ်တော်ထွတ်၏ အနောက်
မြောက်ဘက်ခရီး မြန်မာ (၄)၀မိုင်ခန့်
အတွင်း မည်သည့်အပင်မှ မရောစွက်
သော လက်ဖက်ပင်များ ပင်စည်ထူး

မုလိတေတီအသွားလမ်းမှ အကျောက်သို့ အနီးကပ်မြင်ရသော နဂါးပိရွာ၊ ဟားပိရွာ၊ လိပ်ပိရွာ၊ တေတီလယ်(၃)လှ
မွတ်လအိတောင်ရှိ ဝိုင်ဘိုင်းဘက်နှင့် ထိုင်ဘိုင်းဘက်အနီးရှိ အထူးလမ်းများ

ထင်(၄)တောင်၊ (၅)တောင်ခန့် ကြီးမားသော ငှက်တံသီး မိုးမျှော်ပင်များ မြို့ကြောင်း မွန်ရာဝေင်တွင် ဖော်ပြထား ချက်အရဆိုလျှင် ထိုနေရာမှာ ယခင် မြို့ဘောင်းနေရာတစ်ခုခု ဖြစ်နိုင်သည်။ နံ့သွေမြို့သစ်ဖြစ်ဖွယ် ရှိပါသည်။ တစ်ရပ်ရာဝေင် စာအုပ်အရ အဘူကရိတ်မြို့နယ် ဟောင်တရော မြစ်၏ အရှေ့မြောက်ဘက်ကမ်းရှိ သစ်ဖြူကျွန်းကုန်းရွာအနီး နောင်တမန်

ရွာအနီးရှိ မြို့ဟောင်းမြို့ပျက်နေရာဟု ဆိုပါသည်။ 'ကဲ ပြန်ဆင်းကြရအောင်ဟေ့၊ ဦးပွင်း ဥတ္တမက ပုဆိုးဆော်ကို လိုက်ဖို့ပြီး ပိဗ္ဗသီး တွေနဲ့ ရှားပါးတဲ့ သစ်ပွန်းတွေ ပြပေးမယ် လို့ ပြောထားတယ်' မိကရင်ကျောင်း ဆရာတော်ဝတ္ထိတ မှ နှိုးဆော်သံဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း မွတ်လအိဆံတော်ရှင် စေတီတောင် ထွတ်မှ ပြန်ဆင်းကြပါသည်။

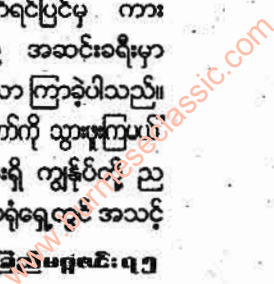
ကျွန်ုပ်တို့၏နောက်မှ ဇွဲကပင် တောင်ခြေ လူဦးနီအင်ကြင်းတစ်ထောင် ဆရာတော် ဦးဆောင်သော ဘုရားဖူး အဖွဲ့များ လိုက်ဆင်းခဲ့ကြသည်။

တောင်ထွတ် အဆင်းလမ်းတစ် နေရာတွင် ခေတ္တရပ်နားရင်း တောင် ထိပ်ရှိ ဆံတော်ရှင်စေတီတော်နှင့် အဆင်းလမ်း တစ်နေရာကို နောက် ပြန်လှည့်၍ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း ရိုက် လိုက်သည်။

ထိုမှတစ်ဖန် ဆက်၍ ဆင်းလာကြ ပြီး အဆင်းလမ်းတစ်ဝက်ခန့်ရှိ ကိုရင် လေးဂူဘုရားသို့ အသွားလမ်း အနီး တွင်လည်း ကျွန်ုပ်ရှေ့မှ သွားနေကြ သော မိကရင်ကျောင်းဆရာတော် ဦးဝတ္ထိတ၊ ကပ္ပိယကျောင်းသား မောင်ကျော်လှနှင့် မြဝတီတောရ တိုက်ကျောင်း တိုက်အုပ်ဆရာတော် ဦးသောဘိတတို့၏ နောက်ကျောဘက် မှနေ၍ မွတ်လအိတောင်၏ မြောက် ဘက်ရှိ တောင်စဉ်တောင်တန်း ရှုခင်း တို့ကို ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း ရိုက်လိုက်ပြန် ပါသည်။

ဤ မွတ်လအိတောင်ထွတ်မှာ တောင်တန်းများ ဝန်းရံထားသော အလယ်မှ မတ်စောက်မြင့်မားသော တောင်ထွတ်ဖြစ်ရာ နဂါးရုံဘုရား ပုံတော်တွင် ရစ်ခွေနေသော မြွေနဂါး ကြီး၏ ပါးပျဉ်းထောင်နေသည့် အမောက်နေရာကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။

တောင်ထွတ်ပေါ်ရှိ မွတ်လအိဆံ တော်ရှင်စေတီတော်ရင်ပြင်မှ ကား ရပ်နားစခန်းရှိရာသို့ အဆင်းခရီးမှာ အချိန် (၁၅)မိနစ်မျှသာ ကြာခဲ့ပါသည်။ 'ကဲ ပုဆိုးဆော်တော်ကို သွားဖူးကြမယ် ကားရပ်နားစခန်းရှိ ကျွန်ုပ်တို့ ည အိပ်တည်းခိုရာ မွှောရုံရွေလှိုင် အသင့် နဂါးပိရွာရောင်ခြည်မရောင်ရဘဲ

စောင့်နေသော ဦးပဉ္စင်းဥတ္တမ(ခေါ်) ဦးပုတီးက ကျွန်ုပ်တို့ကို နှိုးဆော်ပြီး ရှေ့မှ ဦးဆောင်သွားပါသည်။

မုဆိုးစေတီ အသွားလမ်းမှာ အဘိုးကျောင်း(ကျောက်လုံးကြီး) ရှေ့မှ တောင်ဘက်သို့ သွားရသည့် လူသွားလမ်း ရှိပါသည်။

(၃)မိနစ်ခန့် လျှောက်ပြီးနောက် လူသွားလမ်း၏ အရှေ့ဘက် ကိုက်တစ်ရာခန့်အကွာ တောင်စောင်းလျှိုတစ်နေရာတွင် စေတီတော်တစ်ဆူကို သစ်ပင်များကြားတွင် ဖူးတွေ့ရသည်။

‘အဲဒီနေရာမှာ ရေထပ်ပီး သီတင်းသုံးသာသနာပြုနေတယ်။ စေတီတော်ကတော့ အဲဒီရေထဲ တည်ထားတာ သိပ်ကြာလှသေးဘူး။ အဲဒီကိုသွားရင် (၇)မိနစ်သာသာ လောက်တော့ အတက်အဆင်း လုပ်ရမယ်’ ဦးပဉ္စင်းဥတ္တမက ပြောပြခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အချိန်မရတော့သဖြင့် မသွားဖြစ်ပါ။ ရှေ့ဆက် လျှောက်ကြရာ မကြာမီလမ်းပေါ်တွင် အသီးစိမ်းစိမ်းများ ကြွေကျနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဆီးဖြူသီး အကြီးမျိုးအရွယ်ခန့် ရှိသည်။ အပြင်ခွံမှာ လက်နှင့်ကိုင်လိုက်လျှင် ကတ္တီပါစ ကိုင်ရသလိုဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ တစ်ခါမှ မမြင်ဘူးပါ။ လက်နှင့် ကုတ်ဖဲ့လိုက်ရာ အရည်ရွမ်းကြောင်း တွေ့ရသည်။

‘အဲဒါ ဝိဇ္ဇာသီးလို့ ခေါ်တယ်။ အစိမ်းစားရင် အရင့်စွာတယ်။ သူ့ကို ပျားရည်နံ့ဖိုပြီး စားရတယ်။ ဟောဒီ တောထဲမှာ ဝိဇ္ဇာသီးပင်တွေ အပျားကြီးရှိတယ်။

ရှေးအခါက ဒီပွတ်လအိတောင်ထွတ်မှာ လာပြီး တရားအားထုတ်ကြတဲ့ ရဟန်းဝိဇ္ဇာ ရေထဲဝိဇ္ဇာ လှုပ်စွာတွေ စားသုံးကြောင်း သိရတယ်။

ဒီဟောဒီတောင်ရဲ့ ကြမ်းတမ်းတဲ့ ရာသီ

ရင် နာဂျာဗျာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ မုဆိုးစေတီအနီး ကျောက်တောင်စွန်းမှ တောင်ဘက်သို့ ရှမ်းနှင့်အမှတ်တရပုံ ဝဲမှယာ ဝိကရင်ဆရာတော်၊ မြတ်တီတော်အရှေ့ဘက်ဆရာတော်၊ စာရေးသူတော်၊ လိုက်နိုသူ ဦးပဉ္စင်း ဥတ္တမ (ဖွတ်လဖီ)

◆ မုဆိုး လေး မြား စွန်းသောအရာ အထိမ်းအမှတ် စေတီသစ်တည်ရန် အိမ်ပက်ထမ်းမှုစေသော ကျောက်တုံးသုံးလုံးဆင့်အရာ

ဥတုဒဏ်ကို ခံနိုင်ရည်ရှိစေတယ်။ တောင်တက်တောင်ဆင်း အပေးအနှမ်း ခံနိုင်တယ်။ ရောဂါတွေ ပျောက်ကင်းပြီး ကုန်းယာနုပျို သန်စွမ်းစေတယ်လို့ သိရတယ်’ ဦးပဉ္စင်းဥတ္တမက ပြောပြပြီးနောက် ကျွန်ုပ်တို့လည်း ဝိဇ္ဇာသီးတစ်လုံးစီ ကောက်ယူပြီး ကိုက်စားကြည့်ရာ မရန်းသီးတမျှ ပိုချဉ်သည်။ သို့သော် ကြာကြာဝံ့ထားလိုက်လျှင် အချို့ဓာတ်

ပေါ်လာသည်။ ထိုနေရာမှ ရှေ့ဆက်သွားရင် အပေါ်မော့ကြည့်လိုက်ရာ သစ်ပင်အကြီးအငယ်၊ အလတ် အားလုံးပင်လို၏ အကိုင်းများတွင် အဖြူရောင် သင်္ဃန်းခက်များနှင့်အတူ ပန်းများ အလွန် လှပစွာ တွေ့မြင်ရသည်။ ‘အဲဒီပန်းတွေက ဒီမှာ ဝတ်ထောင်တဲ့ တစ်ထောင့်ပွင့်ကြွယ်ပဲ။ ပွတ်လအိတောင်

www.burmeseclassic.com

● ကျောက်တုံးကြီးများ လှေကားထစ်သဖွယ် (၉)တံတိုင်းပင်လယ် နိဗ္ဗာန်စောင်းတန်း

● မုလိခေတီ စာကျတည်တည်သိမြင်ရသော ကျောက်တုံးပင်လယ် ထဲတော်ရှင်ဘုရားတော်ကို ကပ်ဖျားဖြင့် ဆွဲယူ ရိုက်ဘူထောဆုံ

29 (4)

ဖန်လို့ ခေါ်ကြတယ်။ ဒီတောင်မှာ သစ်ကိုး ထိုင်တယ်။ ရှားတော့ ရှားတယ်။ သူက အပစ်ပြုကြီးတွေပေါ်မှာပင် ပွင့်တယ်။ တက် နှုတ် ဖလွယ်ကုတု။
ထစ်ခါတစ်ရံ သစ်ပင်ကြီးတွေ လဲကုတု အပစ်ပြုမှာပဲ ရှိနိုင်တယ်။ တခြားထူးဆန်းတဲ့ သစ်ခွယ်အမျိုးမျိုးလဲ ရှိတယ်။
ဦးပွင့်ဥတ္တမက ရှင်းပြရင်း 'ရှေ့ ဆက်သွားသည်။ တစ်နေရာတွင် ဆန္ဒ့ဘက်လျှိုထဲသို့ ဆင်းသော လူ ချားလမ်းတွေပေါ် 'နတ်ရေကန်သို့'

ဟူသည့် ဆိုင်းဘုတ်ငယ်တစ်ခုလည်း တွေ့ရသည်။
'ဒီတောင်ပေါ် ကားရပ်နားစခန်းကို ရေပြိုက် နဲ့သွယ်ယူတဲ့ သဘာဝ ရေထွက်နေရာတစ်ခု ပဲ။ ရှေ့တုန်းက ဒီတောင်ပေါ်မှာ တရားအေး ထုတ်ခဲ့တဲ့ တောပိုရသေ့ကြီးတွေ နေအတွက် မခက်ခဲပဲ နတ်ထိုက်ကားတွေ ဖန်ဆင်းခဲ့တာလို့ ယုံကြည်ခဲ့ကြတယ်။
ဒီကြောင့် နတ်ရေကန်လို့ ခေါ်ကြတာပါ။ ဒီလမ်းထိပ်ကနေ (၁၀)မီနစ်လောက် တောင်စောင်းအပိုင်း ဆင်းသွားရတယ်'

ကျွန်ုပ်တို့ရှေ့မှ လမ်းပြသွားနေ သော ဦးပွင့်ဥတ္တမက ရှင်းပြသည်။ နတ်ရေကန်ရှိရာသို့ ကျွန်ုပ်တို့ မသွား ကြပါ။ ရှေ့ဆက်သွားကြရာ အချို့နေရာ တွင် တောင်ကုန်းနှစ်ခုကြား အဖု အထစ်များသော တောင်ကြားလမ်း ငယ်ကို ဖြတ်ရသည်။ အတက်အဆင်း အကွေ့အကောက်လည်း ရှိသည်။

"တောင်ပိုင်း ဘိုးဘိုသို့"
လမ်း၏ အနောက်ဘက်ဘေးတွင် မြားထိုးထားသော သစ်သားဆိုင်ဘုတ် ငယ်တစ်ခု တွေ့ရှိရသည်။ လူသွား လမ်းငယ်လေး ရှိသည်။

'အဲဒီအပိုင်းသွားရင် ယောဟို ပွတ်လအိ တောင်စောင်းမှာ တောင်ပိုင်းဘိုးဘိုရုပ်တုနဲ့ နတ်နန်းရှိတယ်။ အချိန်တော်တော် ကြာ ယယ်။ အဲဒီမှာ တရားထိုင်တဲ့လူလဲ ရှိတယ်။
ဦးပွင့်ဥတ္တမက ရှင်းပြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ထိုနေရာကို မသွားကြပါ။ ထိုဆိုင်းဘုတ်အနီးတွင် ဆေးရွက်ကြီး ပင်နှင့် အလွန်တူသော အပင်များစွာ တွေ့ရှိရသဖြင့် ကျွန်ုပ် စိတ်ဝင်စားမိပါ သည်။

ကားရပ်နားစခန်း ပြန်ရောက်မှ မေးတော့မည်ဟု စိတ်ထဲ တေးမှတ် ထားလိုက်သည်။

ရှေ့သို့ အနည်းငယ်သွားပြီး တောင် ကုန်းမြင့်ပေါ် ရောက်သောအခါ အရှေ့ မြောက်ဘက်တောင်စောင်း ကျောက် တုံးများပေါ်တွင် တည်ထားသော နဂါးဝိဇ္ဇာ၊ ဗားဝိဇ္ဇာနှင့် လိပ်ဝိဇ္ဇာ စေတီငယ်များကို အနီးကပ် ဖူးမြင်ရ သည်။

သို့သော် ထိုနေရာသို့ (၁၀)မီနစ်ခန့် သွားရမည်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ မသွားကြဘဲ ရှေ့သို့ ခရီး ဆက်ကြရာ လူသွားလမ်း၏ အရှေ့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇၇

▲ မုဆိုးစေတီသို့ကလေး၊ လမ်းကုဏ္ဍိတစ်ခုခု

▼ ကြည့်ကောက်တုံးကြီး

ဘက်ဘေးတွင် ကြည့် ကောက်တုံးကြီး တစ်တုံးကို တွေ့ရသည်။

‘ကပ္ပရှင်ရသေ့ မုဆိုးဘဝမှာ ကြံ့မောင် ဆောင်ထားတဲ့ သီကြော့မင်းကို ပြာနဲ့ ပစ်လိုက်တော့ အဲဒီ ဆံတော်ရှင်တောင် ပေါ်က လိမ့်ဆင်းလာပြီး ဒီနေရာမှာ ကျောက်တုံးကြီး ဖြစ်နေတယ်လို့ ဒဏ္ဍာရီ ဆန်ဆန် ဒေသခံ သက်ကြီးရွယ်အိုတွေ ပြောတယ်’

ဦးပဉ္စင်းဥတ္တမက ထိုကျောက်တုံးကို ညွှန်ပြရင်း ရှင်းပြပါသည်။ ထိုနေရာ၏ ရှေ့မနီးမဝေးတွင် လူသွားလမ်း၏

အနောက်ဘက် တောင်ကုန်းပေါ်၌ ကျောက်တုံး(၃)တုံးဆင့် တင်နေပုံ မြင်ရသည်။

မုဆိုးကြီး လေးမြားစွန့်သော နေရာ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် စေတီငယ်တည် ထားရန် အိပ်မက်ပေးဖူးကြောင်း သိရ သည်။

ထိုစေတီ၏ အနောက်ဘက်တွင် မြင့်မတ်ချွန်ထွက်နေသော မွတ်လအိ တောင်ထိပ်နှင့် ဆံတော်ရှင်စေတီ ငယ်ကို ဖူးမြင်ရပါသည်။

‘အဲဒီမုဆိုးစေတီပေါ့၊ ကပ္ပရှင်ရသေ့ မုဆိုး

ရမ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂရင်း

ဘဝက ဒီနေရာမှာနေပြီး ဟောပိုတောင် ထွက်ပေါ်က သီကြော့မင်း ဖန်ဆင်းပြတဲ့ ကြံ့ကြီးကို ပြာနဲ့ ပစ်ခဲ့တယ်လို့ ရှေ့လူကြီး တွေ ပြောပြဖူးတယ်’

မြဝတီတောရတိုက်ကျောင်း တိုက် အုပ်ဆရာတော် ဦးသောတိတက ပြော ပြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်ရှိနေသော မုဆိုးစေတီ၏ အရှေ့၊ အနောက်နှင့် တောင်ဘက်တို့မှာ နက်ရှိုင်းသော ချောက်ကြီးများ ဖြစ်သည်။

အနောက်ဘက် တောင်စောင်းတွင် ကျောက်တုံးကြီး(၉)တုံးက လှေကား ထစ်သဖွယ် မုဆိုးစေတီရှိရာသို့ ဦးတည်နေသည်။

‘အဲဒီအောက်ခြေ ဂျိုထဲက မုဆိုးကြီးဟာ ဒီလှေကားထစ်တွေအတိုင်း တက်လာခဲ့ပြီး မုဆိုးစေတီရှိရာ ကျောက်တုံးပေါ် ရောက် တယ်။ ဒီကမှ ဆံတော်ရှင်တောင်ထိပ်က ကြံ့ကို ပြာနဲ့ပစ်တယ်။’

ပြီးတော့ အကျွတ်တရားရပြီး ရသေ့ထစ် တယ်။ စာန်အတိတ်ပြု ရဲ့တယ်။ ဒီကြောင့် အဲဒီကျောက်တုံး လှေကားသဏ္ဍာန်ကို နိဗ္ဗာန်စောင်းတန်းလို့ ဒေသခံတွေ ခေါ်ကြ တယ်’

မုဆိုးစေတီ ကျောက်တုံးကြီး၏ အနောက်ဘက် အောက်ခြေမှာ တစ်ဖက်ရပ် ဂူသဏ္ဍာန် ဖြစ်နေသည်။ ထိုနေရာမှာ ပလတ်စတစ်ဖျာတစ်ချပ် ရှိသည်။ နေကာလည်း ရှိသည်။ ထို နေရာမှ မွတ်လအိဆံတော် ရှင်တောင် ထိပ်ရှိ စေတီတော်ကို ဖူးမြင်ရသည်။

‘အဲဒီနေရာက ဒီမှာ တရားလာအာထုတ် ကြတဲ့ သူတော်စင်တွေ မနက်ပိုင်း နေထိုင် ခဲ့နဲ့မှာ ဆံတော်ရှင်စေတီကို အာရုံပြုပြီး တရားအားထုတ်လေ့ရှိတယ်’

www.burmeseclassic.com

အောင်အိုးတဖြင့်

အစ်အောင်နှင့် အခြားအစ်အောင်များ
သိသူများမှ ဖြေကြားလေးပါရန်

နယ်ကျေးရွာတစ်ရွာသို့ လေ့လာရေး
ခိုခိုသွားရာ နေအိမ်တစ်အိမ် ဘုရား
အိုး ဘုရားစင်၊ ဘုရားရှေ့တွင်
“အောင်အိုး” တည်ထားသည်ကို
တွေ့မြင်သဖြင့် မေးမြန်းလေ့လာ
လိုသွားခဲ့ပါသည်။

“ဘုရားစင်ပေါ် ဘုရားဆောင်ရှေ့က
ဘာအိုးလဲဗျ။ ဘုရားသောက်တော်
အိုးနိုးလား”

“ဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျာ။ အောင်အိုး
ဦးဆုံးတဲ့ သုံးနှစ်လောက်ကစပြီး
ဆရာတစ်ဦးက စီရင်လမ်းပြ တည်ပေး
ခဲ့တာပါ”

“ဘယ်လို စီရင်လမ်းပြခဲ့တာလဲ။
အိုးတည်ပုံနဲ့ပတ်သက် ပြောပြစေချင်
ပါတယ်”

“ပြောပြပါမယ်ဗျာ။ ပြောမပြနိုင်စရာ
အကြောင်း မရှိပါဘူး။ မိတ်ဆွေလဲ
စိတ်ပါရင်၊ ကြည့်ရင် လုပ်ပေါ့။ တည်
ပေးဗျာ”

“ဒီလိုပါ...။ ပြီးခဲ့တဲ့သုံးနှစ်လောက်
က တွင်မိသားစုမှာ လုပ်သလောက်
အကြီးစားသလောက် မဖြစ်ထွန်း။
ကြည့်သမျှ ပျက်၊ ရရင် ရွယ်သမျှ
အသေပြောကံ၊ မအောင်မြင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါ
တယ်။

အိန္ဒိယထဲက ရှေးမီနောက်မီ အဘ
အောင်အောင်ဆီသွားပြီး အကြံဉာဏ်
အောင်တော့ အဘဆရာက အိမ်ကို
အိုးတည်ပြီး ဒီအောင်အိုးကို တည်ပေး

စီရင်ပေးတာပါပဲ။
ညောင်ရေဖွန်းလောင်းတဲ့
ပြည်ထောင်းတာသာ
ပြန်အိုးချောချောသန့်သန့်
တစ်လုံး ဈေးမဆစ်ဘဲ
ဝယ်ရပါမယ်။ ရေနဲ့ သန့်အောင်
ဆေးပြီး ပြန်အိုးထဲကို ရေ သုံးပုံနှစ်ပုံထည့်
အောက်က ကရွတ်ခွေခွေပြီး ဘုရားစင်ပေါ်
တင်ရပါမယ်။ အိုးကို ငွေမင်၊ ညွှန် ကြိုက်
တာသုတ်ပါ။

ပြီးရင် ကန်စွန်းညွန့် (၉)ညွန့်၊
ကြဲညွန့်(၉)ညွန့်၊ ကံ့ကော်ညွန့်
(၉)ညွန့်၊ ကြေးစွန်း (၃)ချောင်း
အောင်အိုးထဲ ထိုးစိုက်ရပါမယ်။

ကန်စွန်း၊ ကြဲ ကံ့ကော်ညွန့်တွေဟာ
အနာအဆာကင်း၊ ဝါဒီကံ့ကင်းဆို လိုပါ
တယ်။

ရှင်းပြရရင်တော့ ကံ့တရားတွေ
စွမ်းလာအောင် ကံ့စွမ်း(ကန်စွန်း)ညွန့်
ထည့်တာပါ။

ကံ့ကော်အောင်၊ ကော်ပေါက်
တွေရအောင် ကံ့ကော်ကို ထည့်တာ
ပါ။

ကြေးစွန်းကတော့ ကြီးလေစွမ်း
လေဖြစ်အောင် ကြေးစွန်း(ကြီးစွမ်း)
ထည့်တာပါ။

ငွေမင်၊ ရွှေမင် သုတ်ထားတာ
ကတော့ ဝင်းဝင်းလက်လက်၊
ပြောင်ပြောင်လက်လက် တာဝမှာ
တောက်ပလာအောင်ပေါ့ဗျာ။

စီရင်သူဟာ (၉)ရက် နဝင်သီလ

စောင့်ရမယ်။ အရက်သေစာ လုံးဝ
မသောက်သူဖြစ်ရမယ်။ အိမ်ထောင်
ဦးစီး (အိမ်ဦးနတ်)ရဲ့ မွေးနေ့နံနက်
(၃-၄၅)နာရီကနေ (၉-၅၅)နာရီအတွင်း
အပြီး ဆောင်ရွက် အောင်အိုးတည်၊
မေတ္တာပို့၊ အမှုဝေ၊ လိုသောဆုဆန္ဒ
တွေ တောင်းရပါတယ်ဗျာ။

နေ့စဉ် ဘုရားစင်မှာ ရေချမ်း၊ ဆွမ်း၊ ပန်း၊
ဆီ၊ ကပ်လှူပေးပေါ့။ ကန်စွန်း၊ ကြဲ
ကံ့ကော်ညွန့်တွေ ညှိရင် အသစ်လဲပေး
ရမယ်။

သုံးလ၊ သုံးနှစ်အတွင်း ကြံတိုင်းအောင်
ဆောင်တိုင်းပြောကံ လိုရာ ပေါက်ရောက်
ပေါ့တယ်ဗျာ။ လက်တွေ့ပါ။

နယ်ကျေးရွာများမှ သိမြင်ရရှိ ကြား
နာ မှတ်သားခဲ့ရသော အောင်အိုး

တည်ခြင်း ဗဟုသုတဖြစ်ပါသည်။
ကွဲပြားသော၊ ခြားနားသော၊
အခြားအောင်အိုးတည်ခြင်း၊ စီရင်
ခြင်းများရှိပါက ပိုမိုသိရှိသူများမှ
ဖြေကြားတင်ပြပေးပါရန် လေးစား
စွာ မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

နတ်မောက်ကောင်းမွန်မြင့်

နွလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

ပုဂံပုံစင် - ၀၁၃၄၄ ၀၁၅၇၃၆ ရိုင်းဝင် ၇၂၀၁၁၊ စာအထက်တို (၁၃၁)

မုံရွာဆရာမိုး

အမှတ်တံဆိပ်

အမောလုံ နွလုံးအားဆေးကိုဆောင်

ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပါ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နှလုံးခုန်ရာက အောင့်တယ်။ ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။

ကိုချစ်တွေ ခံစားနေရတာ နှလုံးရောဂါပါ။ နှလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ တု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါး ညီညွတ်မျှတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ဝန်ဒေဝမီးတောက်လောင်ပြီး နှလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နှလုံးရောဂါဖြစ်စေတာပါ။

နှလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။

နှလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နှလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန့်ပါတ်နှလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နှလုံးခုန်ရာမှ အောင့်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နှလုံးခုန်ရာမှာ အပ်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်ခွံအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်များပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်ရာ အောင့်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းတို့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်ကိုချစ်တွေ။

ကိုယဉ်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နှလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အဖျက်သုံးချိန်နဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ။

ကိုချစ်တွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့။

ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ့်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။

ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။
သက်သာပျောက်ကင်းရုံဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

ဆိုတာ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး။
သမားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနှလုံးအားဆေးသောက်ရင် ကိုချစ်တွေ ခံစားနေရတဲ့ နှလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနှလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။

ကံ ကိုချစ်တွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ ရူး၍ အောင့်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ နှလုံးတုန်ရင်ခုန်မောပန်းနှမ်းနယ်ခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ရွှေးထွက်လွန်၍ နှလုံးခုန်မမှန် မောပန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ စိတ်စိမ်းပူများ၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရွှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးဆွဲနိုင်တယ်တဲ့။

ကိုယဉ်တင့် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနှလုံးအားဆေးဟာ ဆေးရွှမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရခိုင်မှလဲ။

အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီ၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးနဲ့ ရှောက်တစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားမို့ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တဖန် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နှလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးဖျိုးစုံ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်ကြီးများမှာတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကံ ကိုချစ်တွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ ဖော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဖျိုးစုံ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်ကြီးများမှာတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး မြန်မာ့ဆေးပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဖိုးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ်-(၅/၃၆)ဆောင်လမ်းမကြီး၊ ပျောက်ရွာရွာ၊ ဝဏ္ဏသာယာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်းတ-၆၃၁၀၇၉၊ ၀၉-၅၄၀၀၆၂

မြိုင်မြို့ ငွေမံယဉ်စာ

မြိုင်မြိုင်

ရွှေမြင်းထင်စေတီပု

ထူးခြားသော နိမိတ်အောင် ရုပ်တုများ (၂)

ခရီးသည်များအတွက်

ဃာဇင်ပဌ အာဆက်

“ဃာဇင်” သူကြွယ်သည် ဘုရား
တော်အရည် ရဟန်းပြု၏။ ညီဖြစ်သူက
သေဆုံးသော်လည်းကောင်း ရတနာအတိ
အကျ အရုပ်များ တန်ဆာဆင်၍
အနာဂတ်တော် ဆောက်လုပ်
ပေးခဲ့သည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်အား အဖိုးသုံးသိန်း
ထက် နောက်ပတ်ပတ္တမြားဆက်ကပ်၍
အနာဂတ်တော်အတွင်း ရွှေငွေ
အောက်သံပတ္တမြားများ ဖြန့်ကြဲထား
သူကြွယ်ညီနောင်၏ အလှူတွင်
အထူးမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်၌
အထူးသော့အောင်ဖြစ်လာမည့် တူတော်
အောင်ထည်း ပါဝင်လှူဒါန်းသည်။

အထူးသော့အောင် လောင်းလျာသည်
အထူးတွင် သံဃာတော်များနားနေရန်
အောင်ဆောက်လုပ်သည်။ ရေတိုင်ခြေ
များ ခုတင်ညောင်စောင်း အင်ပျဉ်
အထူးများ၌ ဆိတ်ရုပ်များခံထားသည်။
ဤဘုရားကြောင့် မေဏ္ဍက
အထူး ဖြစ်လာသောအခါ အိမ်နောက်
အထူး ရှစ်ပယ်စာကျယ်ဝန်းသော
အထူးတံလက်၌ နွားလားဥသဘ
အထူး ရွှေဆိတ်ရုပ်များ မြေခွဲ၍
အထူးလက်လာသည်။

အထူးရုပ်များ ပါးစပ်တွင် ပိတ်ဆို့
အထူး အဆင်းငါးပါးရှိ ချည်စုများ
အထူး ဆွဲထုတ်လိုက်သည်နှင့် ရွှေငွေ
အထူးအောက်သံပတ္တမြား အဝတ်တန်ဆာ
အထူးအောင်သောက်ဖွယ်များ သုံးစွဲ၍
A. March, 2016.

မင်းဇင်ကလွင် ရုပ်တုအောင်ကြီး

မကုန်အောင် ထွက်ကျလာသည်။
(မေပုဒ)
မေဏ္ဍကသည် ဘဒ္ဒိသမြို့ သူဌေး

မိုး၌ဖြစ်သည်။ ဇနီးမှာ စန္ဒပဒမာဖြေ
သည်။ သူ၏သားမှာ ဝိသာခါလီမခင်
“ဓနုဗယ” သူဌေးဖြစ်သည်။ မေဏ္ဍက
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရမင်း စာ

www.burmeseclassic.com

ဆိတ်ရှင်ဘိဝံသီရတနာ

၏ ထူးခြားသော ဂုဏ်ရည်များကား ဤသို့ဖြစ်သည်။

သူဌေးကြီး၏ ရှေးကောင်းမှုကံကြောင့် ရွှေဆိတ်ရုပ်များ၊ ကျောက်ကုန်းချင်း၊ ထိခတ်ဆက်စပ်လျက် အိမ်၏အနောက်ဘက်မြေတွင် ပေါ်လျက်ရှိ၏။ ရွှေဆိတ်ရုပ်တစ်ရုပ်စီ၏ ခံတွင်းမှ ဖွဲ့ပုံကုန်း၌ နေသူအားလုံး တို့အတွက် ထောပတ်၊ တင်လဲ၊ ဆီ၊ အဝတ်အထည် ရွှေငွေတို့ ထွက်ကျလာကုန်၏။

ကျွန်းသူကျွန်းသားတို့သည် မေဏှကသူဌေးထံ လာ၍ ယူကြရသည်။ မေဏှကသူဌေးသည် ဘာခွိသမြို့တွင် ဘုန်းကံကြီးမားသူငါးဦးတို့၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်သည်။

မိမိတွင်ရှိသော စပါးကျီ (၁၂၅၀)တို့ကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းပြီး ကောင်းကင်သို့ မော့ကြည့်လျှင် သလေးနီ စပါးမိုးကြီးရွာရ၍ စပါးကျီအားလုံး ပြည့်လေသည်။

၈၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

တန်ဆောင်အင်္ဂါနှင့် သက္ကရာဇ်

ရှေးဘဝမှ တော်စပ်ခဲ့သော ဇနီး၊ သား၊ ချွေးမ၊ ကျွန် တို့သည်လည်း ယခုဘဝ ယခင်အတိုင်း ပြန်ဖြစ်ကြ၏။

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် မေဏှကသူဌေးကြီးအား သူ၏စရိုက်နှင့် သင့်လျော်သောတရားကို ဟောကြားတော်မူသည်။ ဒေသနာတော်အဆုံးတွင် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်၍ သောတာ

ပန်အရိယာ ဖြစ်လေသည်။

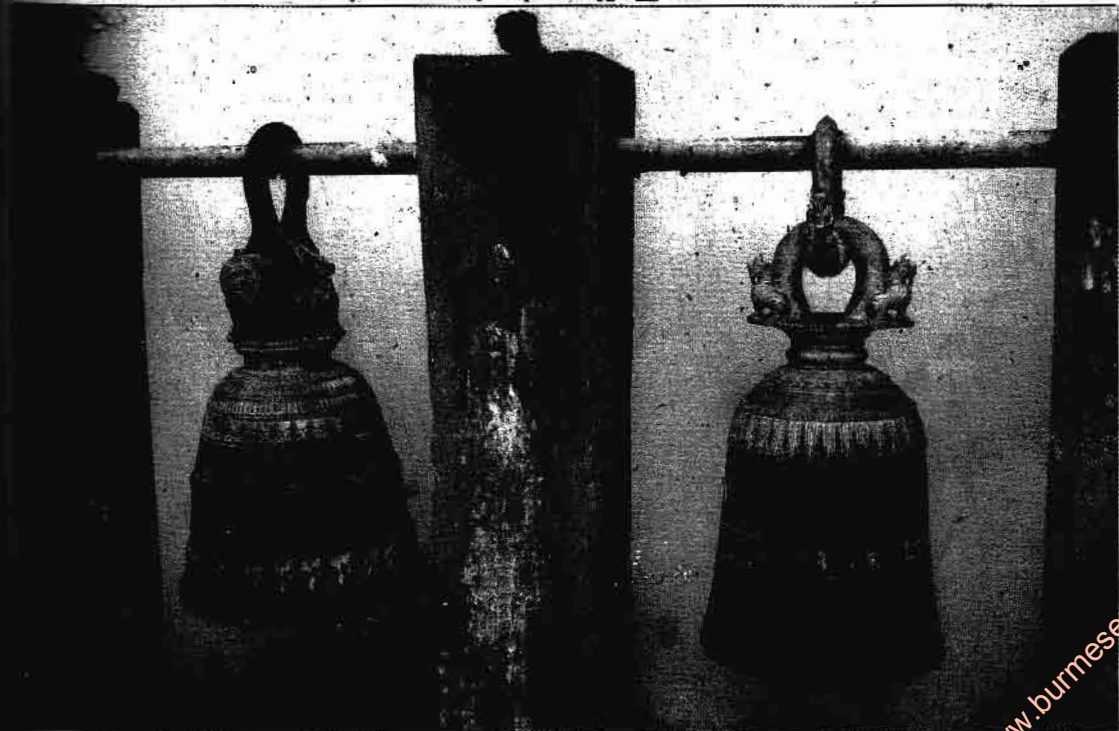
သူဌေးကြီးလည်း (၁၅)ရက်ပတ်လုံး ကြီးစွားသော အလှူဒါနပြု၏။ (သာဓနာတော် ထွန်းကားပြုပွားရေး ဦးစီးဌာနမှ ထုတ်ဝေသည့် မုဒ္ဒတာသာလေး၏ တစ်ယောက် စာအုပ်စာမျက်နှာ ၅၉၆-၅၉၇)

ဆိုဖြစ်လေရာ မေဏှကသူဌေး F.1. S. March, 2016

◆ ယက္ခဏ်ဆိပ်ရင်တစ်ခု

◆ ဒုတိယ တေးကရာဆရာတော်ကုသည့် ဝေါင်းဖလောင်း

◆ ဗုဒ္ဓကရာဆရာကြီး မဂ္ဂဇာတ် ဝေဒ

ကဲ့သို့ ကုံလုံကြွယ်ဝစေရေးရည်မှန်းကာ ဆိတ်ရုပ်များကို သင်ပုတ်ပလ္လင် အောက်ခံပြုလုပ် လှူဒါန်းလေ့ ရှိကြောင်း ယူဆရပေသည်။

(ဆိတ်ရုပ်ခံ သင်ပုတ်ပလ္လင်များကို ပခုက္ကူမြို့နယ်၊ ကမ္မကျေးရွာ အနီးရှိ ဂေါတမဗုဒ္ဓောစေတီ၊ ပေါက်မြို့နယ်၊ ဘုရားတောင်ရွာ၊ ယောရွှေပေါင်လောင်စေတီ ရင်ပြင်တို့၌ လည်း တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။)

ဗားကရာသိမ်

စေတီကုန်းတော် တောင်ဘက်ကပ် လျက်အခြေတွင် ရှေးသိမ်တော်ကြီး တစ်ဆောင် မြင်တွေ့ရသည်။ ဗားကရာ ဆရာတော်ဦးစီး၍ သမုတ်တော်မူခဲ့သည့် သိမ်ဖြစ်သည် ဆို၏။

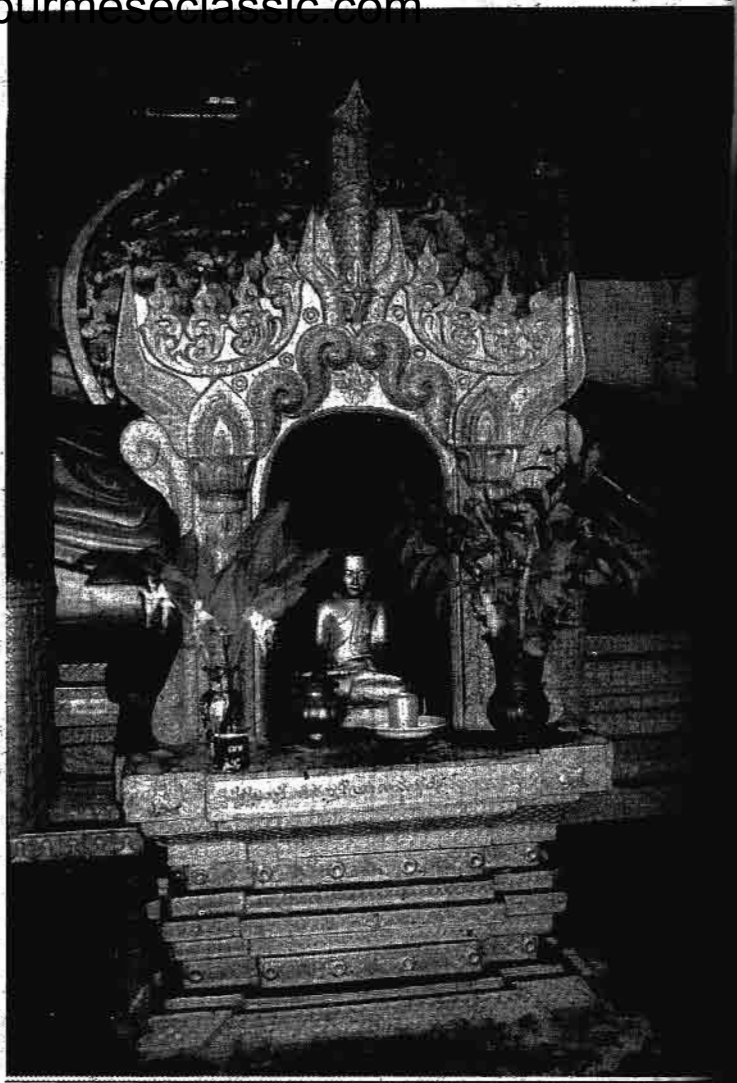
သိမ်အတွင်း အရှေ့ဘက်တွင် လျောင်းတော်မူတစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရသည်။ ကုသိနာရုံ လျောင်းတော်မူဖြစ်ကာ ဖြောက်သို့ခေါင်းပြုကာ ကြည်သာသော မျက်နှာတော်ဖြင့် အပူဇော်ခံယူတော်မူပါသည်။

လျောင်းတော်မူရှေ့ အလယ်ဗဟိုခန့်တွင် အုတ်ပလ္လင်ခံ လိုဏ်မုခ်ပြုလုပ်ကာ တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားငယ်တစ်ဆူ ပူဇော်ထားသည်။ လိုဏ်မုခ် နောက်ခံတံကဲတွင် "ဆုတောင်းပြည်" ဟူသော ကမ္မည်းကို မြင်ရသည်။

လျောင်းတော်မူအား ကာဆီးထားသကဲ့သို့ဖြစ်နေကာ တည်ဆောက်ပူဇော်သည့်ကာလနှင့် နောက်ခံဖြစ်စဉ်တို့ကို မသိရှိရပေ။

သိမ်တွင်း မျက်နှာကျက်အစပ်၌ ပေပျဉ် (တစ်ပေအကျယ်ရှိသော ပျဉ်ချပ်)ပေါ် ကမ္မည်းစာများ ရေးထားသော်လည်း မေးမှီနိကာ ဖတ်၍ မရတော့ပါ။

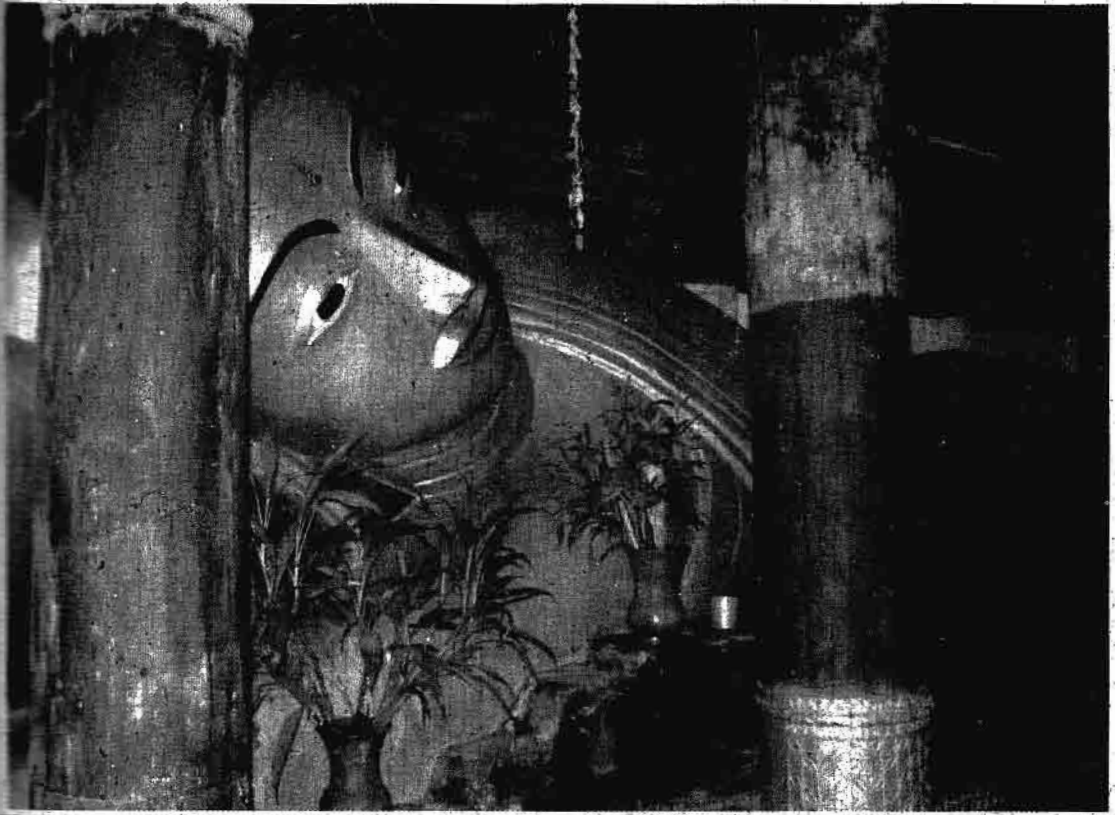
၈၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း

လျောင်းတော်မူတို့မှ အုတ်ပလ္လင်နှင့် ရုပ်ပွားငယ်

ဗားကရာသိမ်

▲ သိမ်တွင်လျှောက်တော်မူ

အရှင်က ရွှေဝိန်းချထားတာကို ပွတ်ယူကြတော့ စာတွေလဲ ပိုနုပြီး ပျောက်ကုန်တယ်။ ရွှေက ယုဒများစားစား ရှာ ယဟုတ်ပီကူး ကပညာစာတမ်းပျက်စီးအောင် ရည်ရွယ်တယ်လို့ ယူဆရပါတယ်’ ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး၏ မှတ်ချက်ဖြစ်လေသည်။

ထိုစဉ်ကာလ မြိုင်မြို့ မိုးက လွှဲကလွဲစွာ ကြိုဆိုခွန်းဆက်လေသဖြင့် စေတီရင်ပြင် အာရုံခံတန်ဆောင်းတွင်း ပြန်လည်ဝင်ရောက်ကာ ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်များနှင့် မြိုင်မြို့အနီးဝန်းကျင် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာများ ပြောဆိုမှတ်သား၍ မိုးခိုရလေသည်။

ဥလူကပဉ္စာ

ထိုအခါ အာရုံခံတန်ဆောင်းတွင်း၌ ဇီးကွက်ရုပ်ကို စိတ်ဝင်တစားလေ့

လာမိသည်။ နေအိမ်၊ ဆိုင်ခန်းစသည်တို့တွင် အလှဆင် အဆောင်ပြုလေ့ရှိကြသော ဇီးကွက်ရုပ်များနှင့်မတူ သဘာဝဇီးကွက်ငှက်ပုံ ထုလုပ်ထားသော ပန်းပုလက်ရာ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အရှင်နာဂသိန်၏ ဥလူကပဉ္စာခေါ် ဇီးကွက်ငှက် ဥပမာကို နှလုံးသွင်းမိပေသည်။ (“ဥလူက”သည် ဇီးကွက်ဒီးဒုတ်စသည့် ခင်ပုပ်အနွယ်ဝင် ငှက်(၇)မျိုးစလုံးကို ညွှန်းသည်ဖြစ်ရာ အချို့က “ခင်ပုပ်ငှက်ဥပမာ” ဟုလည်း အနက်ပြန်လေ့ ရှိပါသည်။

ဇီးကွက်ငှက်ဥပမာ(၂)ခု

၁။ “ဇီးကွက်” ငှက်သည် “ကျီး” ငှက်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ ဆိတ်ငြိမ်သောညအခါ၌ ကျီးတို့ရှိရာသို့ သွား၍ ကျီးများကို သတ်သကဲ့သို့

တရားကျင့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိမသိသောအရာ၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို မပြုရာ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောနေရာ၌နေ၍ မိမိမသိသော အရာကို ကောင်းစွာ သိအောင် ပြုရာ၏။

၂။ ဇီးကွက်ငှက်သည် ကောင်းစွာ ပုန်းလျှိုး၍ နေသကဲ့သို့ တရားကျင့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆိတ်ငြိမ်ရာတွင် တစ်ကိုယ်တည်း ကောင်းစွာ ဓမ္မလျော်ရာ၏။

ဤသို့လျှင် ဇီးကွက်ငှက်၏ အင်္ဂါနှစ်ခုကို ယူရာ၏ဟု အရှင်နာဂသိန်က မိလိန္ဒမင်းကြီးအား ဥပမာပြု မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

တိုက်တွန်းချက်

မြိုင်မြို့ ရွှေမြင်းထင်စေတီကုန်းတော်ရှိ ဆိတ်ရုပ်နှင့် ဇီးကွက်ရုပ်တို့မှာ

ဇာတ်ကောင်များ ပန်းပုပုံ

လောကီလောကုတ္တရာ လိုရာအကျိုးအတွက် နှလုံးသွင်းဆင်ခြင်ကာ မြတ်ဗုဒ္ဓ ကိုယ်စားတော် စေတီမြတ်အား ကုသိုလ်ပြု ပူဇော်နိုင်သည့် ထူးခြားသောနိမိတ် ဆောင်ရွက်တုများ ဖြစ်ကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် ပခုက္ကူခရိုင် မြိုင်မြို့သို့ ရောက်ပါလျှင် သွားရောက်ကြည့်ညိလေ့လာ ကြပါရန် တိုက်တွန်းရပါသည်။

ခရီးသည်သူတေသိ

စာပျက်နာ (၈၇)မှ အဆက်

ရေကို နွေးနွေးလေး ငုံ့ပေး သုံးပါ မှုရတု သက်သာသွားလိမ့်မယ်

ကျွန်တော်လည်း မယုံတစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက်ဖြင့် ယူလာပါသည်။ သူ မြောသည့်အတိုင်း ပြုတ်၍ ငုံ့လိုက်ရာ ငါးပိနစ်အတွင်း သွားကိုက်ရောဂါ ပျောက်သွားပါသည်။

နောက်ထပ်နှစ်ကြိမ်ခန့် ကိုက်သော အခါ ယင်းထံမှ ဆေးတောင်း၍ ပြုတ် ငုံ့ရာ လုံးပျောက်သွားပါသည်။ ယခု မကိုက်တော့ပါ။ သွားလဲ မနုတ်ရတော့ ပါ။ ငွေလဲ တစ်ပြားမှ မကုန်ပါ။

ကျွန်တော် မပေးဘဲမနေနိုင်တော့ပါ။ 'အဲဒါ ဘာဆေးခေါ်လဲ'

အဲဒီဆေးအမည်က အများသား၊ လောက်သေပင်လို့လဲ ခေါ်တယ်။ ဇောင်းပေးခါးလို့လဲ ခေါ်တယ်။ အဖိုး ကြီးတစ်၊ တောင်လို့လဲ ခေါ်တယ်။ ပြည်တို့ ဝက်ထီးကန်တိုက်ကတော့ သွားရိုးသေပင်လို့လဲ ခေါ်တယ်။

ယင်းဆေးပင်သည် နေရာအနှံ့ ပေါက်တတ်ပါသည်။ နွယ်ပင်ချိုးဖြစ်ပါ သည်။ မိုးအခါပေါက်၍ နေ့အခါ ခြောက်နေတတ်ပါသည်။ ငါးပိအိုးထဲ ထည့်ပါက မိုး၊ လောက် မဲတက်ပါ။ တိတ်ရောဂါဖြစ်၍ ချောင်းခြောက် ဆိုး နေပါက ပြုတ်သောက်လျှင် ချောင်း ဆိုးဆက်သာ ပျောက်ကင်းပါသည်။

ကလေးများ သန်ထနေပါက မြုတ် သောက်လျှင်လည်းကောင်း၊ အသီးကို ထန်းလျက်မြင့်ကြိတ်၍ ကျွေးလျှင် လည်းကောင်း၊ သန်ကောင်များ ကျ ပါသည်။ ကိုယ်တွင် ယားယံနေပါက ယင်းပြုတ်ရည်ကို ရေတွင်ထည့်၍ ချိုးပေးလျှင် ပျောက်ပါသည်။

အလွန်အသုံးဝင်သော အစွမ်းထက် သောဆေးပင်ဖြစ်ပါသည်။ အများ အကျိုးဖြစ်စေရန်အတွက် ဓာတ်ပုံနှင့် တကွ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ ဆေးပေး ခဲ့သော သူပေးချမ်းအားလည်း ကို ဆောင်းပါးဖြင့် ဂုဏ်ပြုအပ်ပါသည်။

ကိုထွန်း (မင်းလှ)

လူများဖြစ်တတ်သောရောဂါထဲတွင် သွားကိုက်ရောဂါမှာ အလွန်ဆိုးဝါးသော ရောဂါဖြစ်ပါသည်။ လူတိုင်း သွားကိုက် ဖူးမည်ထင်ပါသည်။ သွားမကိုက်ဘူး သောသူ ရှိမည်မထင်ပါ။

သွားကိုက်လျှင် အိပ်လို့လည်းမရပါ။ စား၍လည်းမရပါ။ တော်ရုံတန်ရုံ အကိုက်အခဲပျောက်ဆေးနှင့်လည်း မပျောက်ပါ။ အသားများများစားသူများ သွားများများ ကိုက်တတ်ပါသည်။

ကျွန်တော်လဲ အသားများများစား ဝါထည်း။ သွားမကြာခဏ ကိုက်တတ် ဝါထည်း။ သွားကိုက်လျှင် သွားဆရာဝန် သွားပြရာ သွားဆရာဝန်က ကိုက် သောသွားကို ခေါက်ကြည့်ပါသည်။ ပြီးတော့ နတ်ရမည်ဆိုကာ နတ်ပစ်ပါ သည်။ နတ်လိုက်တော့ သက်သာ သွားပါသည်။

သို့သော် သွားအစားမရတော့ပါ။ သွားအစားစိုက်ပါက အတုသာ ဖြစ် ဝါထည်း။ အစစ်ကဲ့သို့ မကောင်းပါ သွားကိုမနတ်လိုပါ။ သွားကိုက် သက်သာလိုပါက လေးညှင်းဆီကို စာသည့် သွားအရင်းသို့ ထည့်ပေး နိုင်ပါသည်။ အလွန်ပူပါသည်။ အခံရ ဆက်ပါသည်။ သွားကိုက်ကလဲ မ ပျောက်ပါ။ ငွေကုန်တော့ များပါသည်။

တစ်ခါက ကျွန်တော် သွားကိုက်ပါ သည့် ဆရာဝန်သွားပြရာ ဆရာဝန် က သွားနတ်ရမည်ဟု ပြောပါသည်။ မနတ်လိုပါ။ သို့နှင့် ကျွန်တော်ဆေးခန်း မှ အိမ်အပြန် ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေနှင့် ဆွေ့ပါသည်။

ဘာဖြစ်နေတာလဲ ကိုလူ မျက်နှာ ဆက်တမ်းပါလား
သွားကိုက်နေလို့ သွားဆေးခန်းက ခြစ်ထားတာ
သက်သာရဲ့လား

သွားကိုက်ရောဂါ အထွတ်

ဆေးကောင်းတစ်ထပ်

ကိုက္ကွန်း (မင်းလှ)

◆ လောကီအသင်း (ခေါ်) ထောင်းထောင်းပင်

‘ကျွန်တော်က ခေါင်းခါပြီး အဖြေ ပေးလိုက်သည်’
‘ကိုလူ ဖြန့်မာဆေးကို ယုံလား’
‘ယုံပါတယ်ဗျာ ပျောက်ဖို့သာ အဓိကပါ’

‘ကောင်းပြီ ဆေးပေးမယ်’
ဟု ဆိုကာ ယင်းအိမ်ထဲ ဗီရိုပေး ဖြည့်တစ်ပေခန့် အစွယ်လို အမြစ် လို ဆေးပင်တစ်ခု ပေးပါသည်။
အိမ်ကို ရေနံ သုံးခွက်၊ သွက်ပြတ်ပြတ်

注册

商標

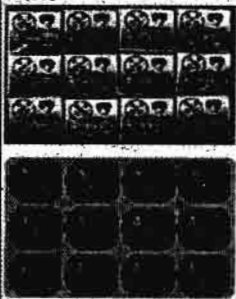
ရိပ်- ကျားရတနာဆေးသည် တရုတ်ပြည် ရှေးခေတ် ကေရာစ်မင်း

နန်းတွင်းတွင် အသုံးပြုသော ဆေးတော်မြတ်ဖြစ်သည်။

龍鳳寶

ရိပ်- အမျိုးသားအားဆေး ကျားရတနာဆေး

မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးဆိုင်တိုင်းတွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

နဂါးစာမတ်ရတနာ (လုံဖုန်ပေါင်)

(ယောက်ျားသုံးအဆင့်မြင့်အားဆေး) မုတ်ပုံတင်အမှတ် TMR-009365 (1014)

ရိပ်- ကျားရတနာဆေး (ပုလဲအပည်၊ နဂါးကျားအားဟန်ဆေးလုံး)သည် တရုတ်ပြည် ရှေးခေတ်ကေရာစ်မင်း၊ နန်းတွင်းတွင် အသုံးပြုသော ဆေးတော်မြတ်ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် တုရင်မှ မောင်မမိသံများ၊ ရောမောလှပသည့် ဖိစုရားတို့နှင့် ကာမပျော်ပါးရာတွင် သီးသန့်အသုံးချရန် ဖြစ်သည်။

ဤလျှို့ဝှက်ဆေးနည်းသည် ယနေ့အထိ စဉ်ဆက်မပြတ် ဆက်ခံလာသည်မှာ အနှစ်(၄၀၀)ကျော်ရှိပြီ ဖြစ်ပြီး လူလောက၏ နတ်သိကျား ဆေးဟု တင်စားခြင်းခံရပေသည်။ ဤဆေးကို ရေရှည်မှီဝဲသုံးစွဲပါက အသက်ရှည်၍ အစဉ်နုပျိုစေပါမည်။ မနုရူမင်းဆက် ကေရာစ် ချန်လှဲသည် ကာမစည်းစိမ်ပျော်စံ၍ အသက်(၈၉)နှစ်အထိ နေထိုင်နိုင်ခဲ့ခြင်းမှာ ရိပ်-ကျားရတနာဆေးကို ရေရှည်မှီဝဲသုံးစွဲခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

အဓိကကျသော ယောက်ျား ကျောက်ကပ်အားချို့တဲ့၍ သူကံရှည်နည်းခြင်း၊ ပန်းညှို့၍ မထိန်းနိုင်ဘဲ သူကံလွတ်စောခြင်း၊ အားနည်းခြင်း၊ ကာမရဂဝိတ် ပို၍ နုပျိုလာစေမည့် ကျောက်ကပ်အားပေး၍ လူသန်စွမ်းကာ အသက်ရှည်စေသည်။

မြန်မာ့ရိပ်- ဦးမြင့်စေ့၏သားများ- မြန်မာဆေးပညာဆိုင် C-264(D)မှ ပြုအောက်ထပ် သိမ်းကူးစေမှု၊ ဖုန်း-၂၅၄၂၂၅ ရတနာစေ့၊ *ဆိုင်အမှတ်(၂၈) ရေကြီး၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖုန်း- ၀၃၂-၂၃၁၁၄ *အေးဆယ်ဆေးတိုက်-အမှတ်(၆၉၉)တရုတ်တန်း၊ ပြည်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၂၆၂၊ *မုဒွန်မြန်မာဆေးဆိုင်- (၂၉)လမ်းနှင့်(၈၄)လမ်းစတား၊ မန္တလေး၊ *မြန်မာဆေးဆိုင်-အမှတ်(၁၀)မင်းလမ်း၊ ဝိုင်းကင်းတောင် ပခုက္ကူမြို့၊ ဖုန်း-၂၂၁၀၆၊ *မောင်မျိုးဆေးဆိုင်- (၄)ကျောင်းလမ်း၊ မြောက်ဥက္ကလာ၊ *ကုန်းကန်ရုံး အမှတ်(၈၁/၈၂/၈၃)လားရှိုးမြို့မရေ၊ ဖုန်း-၀၈၂-၂၂၁၁၆၊ *နေလှည့်လမ်းဆေးတိုက်-(၆)လမ်း၊ ထောက်ပို့မြို့၊ ဖုန်း-၀၄၄-၂၁၀၄၇ *အခန်း(၈) အဆေးပြေးစိတ်ဝင်း၊ ကင်မလင်းကျွန်း၊ ပုသိမ်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၄၂၁၊ *ကိုသိန်းရွှေ-အမှတ်(၁၈၀)ရွှေပြည်သာရေ၊ ပုသိမ်မြို့၊ *ရွှေစံ့ညိုစတိုး-အိုင်ခင်စံ့(၃၀/အေ) ကုန်သည်လမ်း၊ ပုသိမ်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၄၁၅၊ *အောင်-အမှတ်(၅၂/၈) ကုန်သည်လမ်း၊ ပုသိမ်မြို့၊ *ခေတ်ထွန်း-၃၂/၁၄၀ ဦးကြီးခမ်းလော်လမ်း၊ ဦးကြီးခမ်း၊ တောင်ကြီးမြို့၊ ဖုန်း-၀၈၀-၂၃၀၂၅၊ *မြတ်နိုးဆေးဆိုင်၊ မြစ်ကြီးနား၊ ဖုန်း-၀၃၄-၂၂၅၄၅၊ *ငါးမယ်ပိဋိ အမှတ်(၂)၆၃ ရေခဲ(၈)ရေခဲကွက်-ဦးကျော်လင်း၊ *အမှတ်(၁၂၂)ရာစာလမ်း၊ ဝိန်းမိမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းတိုင်း၊ ဖုန်း-၂၄၄၃၀၀၊ *ဂကောပိသေးနှင့် သေးပစ္စည်းဆိုင်-အမှတ်(၇)၊ မြင်းခြံမြို့၊ ဖုန်း-၀၆၆-၂၁၄၄၁၊ *T၀၇ကုန်မာဆိုင်- လားရှိုးလမ်း(နာရီစင်အနီး)၊ မြင်းဦးလွင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၈၅-၂၁၂၆၆၊ *အေးဆယ်ဆေးတိုက်-အမှတ်(၆၉၉)တရုတ်တန်း၊ ပြည်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၂၆၂၊ ၀၈၅-၂၁၂၅၆၊ *ဦးစိန်သန်း+အိုင်နီနီဝင်း-ဆေးပဒေသာ ရတနာဟန်တောင်ရပ်၊ စိတ္တသုခလောက၊ ရတနာဟန်တောင်တုရားအနီး၊ စိတ္တလာမြို့-ဖုန်း၂၁၄၂၂၊ ဦးအောင်မြင့်နှင့်သားသမီးများ(ဆေးပစ္စည်းဆိုင်)အမှတ် (၁/၁၂၂)၊ ဘုတ တောင်ဘက်လမ်း၊ အရှေ့ပြင်ရပ်၊ မိတ္ထီလာ-ဖုန်း-၂၂၀၄၂၊ တက်ဆေးစမ်းမြန်းဆေးလုပ်ငန်း-ရှေးအေ့လောက၊ ရေပြည်တော်လမ်း၊ စစ်ကိုင်း၊ ဖုန်း-၀၃၂-၂၂၀၀၂၊ တွန်းသောင်စတိုး-ဖုန်း-၂၀၆၉၀၊ ဆောင်းဟေဟန်ဆေးပစ္စည်း ပြုမ ဇွဲ အင်းတာစင်ရွှေ၊ မြစ်ကြီးနား၊ ဖုန်း-၂၂၀၀၆၊ *စပျဉ်မနားမြို့၊ ပွဲကတော်ဆေးဆိုင် အမှတ်(၁၁၁)၊ (၇)လမ်း၊ မင်္ဂလာရပ်ကွက်-ဦးထင်ဦး+အိုင်မြသန်း၊ *ဦးကျော် ကုန်ပစ္စည်းတိုင်-မိုင်ချပ်လမ်း၊ ဝမ်းကောင်းရပ်၊ တာချီလတ်မြို့၊ ဖုန်း-၅၁၂၂၄၊ ပဲခူးတိုင်း၊ သာယာဝတီမြို့၊ ရှေးအတွင်း-ဒီညီနောင်ဆေးဆိုင်၊ * ကရုဏာဆေးဆိုင်-၃၂/အားကာအိုင်၊ သင်တော်တားလမ်း၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၃၂-၂၂၀၃၂၊ *စရာထွန်းစတိုးမြန်မာဆေးဆိုင်နှင့်အလှကုန်ဆိုင်(၁) လှိုင်(အေ) *ဆိုင်အမှတ်-(၂၈)ရေကြီး၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၃၂-၂၃၁၁၄၊ *ကိုအင်သံ (ဆေးတိုက်) တုံတိုလ်စိမ်း၊ ဆိုင်ငယ်ရမ်း၊ မြိတ်မြို့၊ ဖုန်း-၀၃၆-၄၁၆၀၄၊

ပင်ရင်းမြန်မာ့ရိပ်- ရိပ်ဆေးတိုက်အမှတ်(14)၊ ပထမထပ်၊ ငါးတန်း(2)လမ်း၊ ကမ်းနားလမ်း၊ သီရိမင်္ဂလာရေအနီး၊ ဟင်းလင်းမုက်ဘုံဆင်း

ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၀၉-၇၃၀ ၉၆၀၆၊ ၀၉-၅၅၀ ၈၀၀၊ ၀၉-၄၂၀၄ ၁၈၀၂၊ ၀၉-၈၄၄ ၅၅၀၅၀၄

Ph: 09-730 98606, 09-505 8108, 09-4200 18721; 09-794 330507.

စစ်ကိုင်းတစ်မြို့ပိုင် နန်းစံစေတီပျား

၏ အောင်မြင်မှု၊ ပြိုင်ပွဲတော်ကာလကပေး (၃၃)

မြောက်မြောက်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

• မိဖုရားအောင် လောကဋ္ဌိယာ
 သွေးကွင်းတော်အနိမိတ်အင်္ဂါကြီး
 ဦးညွှန် ညောင်ပင်သာတကျောင်းတော်အား ပြုပြင်ပုံ

• မိဖုရားအောင် လောကဋ္ဌိယာ
 သွေးကွင်းတော်ကြီး၏ အောင်ပုထိုး

မြန်မာပြန်

အဟ်-“...”နာမသမုတ် အကျွန်ုပ်

သော်ဘာနာ- ဖူးမြင်မဝ တင့်တယ် လှသော၊

စာရဒသနာ - ချမ်းမြေ့ သပ္ပာယ် စွာ ဖူးမြင်အပ်သော၊

ရွှေဂူကြီးပု ဟိုယော- ကကုသန် ကောဏာဂုံ၊ ကဿပ၊ ဂေါတမစည်း ဟူသော ရွှေဂူကြီးဆွဲအမည်ရှိတော် မူသော ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်တို့အား။

သမ္မုဒ္ဓဂုဏေ - သံဂုံပမမည်ကုန် ကြွသား ဘုရားရှင်တို့၏ ဂုဏ်တော် တို့ကို၊

သမဓနုဿရံ - အဖန်ဖန်အထပ် ထပ် မပြတ်အောက်မေ့မိသည်ဖြစ်၍။

အာဒရံ - လေးမြတ်ကြည်ညိုသေ လှစွာ၊

ဝဇ္ဇာမိ- ခြေ လက် နဖူး တံတောင် ဒူးဟု ငါးဦးတည်ရိုးကော်ရော်မျိုးဖြင့် ရှိရှိဦးချ နန်းတော့ပါ၏ ဘုရား။ ဘုရားတည်နှစ်။ ။ သက္ကရာဇ် ၈၀၄ ခုနှစ်။

ဘုရားဖိုယကာ။ ။ အင်းဝဘုရင် နရပတိ၏ အမတ်ကြီး။ တည်နေရာ။ ။ စစ်ကိုင်းမြို့၊ မြေဝတီ ရပ်ကွက် ဧရာဝတီမြစ်ကမ်း။ ပွဲတော်ရက်။ ။ နှစ်စဉ် သီတင်းကျွတ် လနှင့် နတ်တော်လ။

အောင်မြေ။ ။ လိုဏ်၏အရှေ့ဘက် ရှင်တော်ဂေါတမ၏ မျက်နှာမူရာဌာန အစောင့်အရှောက်။ ။ ရွှေညောင်ပင်

နက္ခတ္တဓာတ်မြေညီမဂ္ဂဇာတ် ၈၉

ရွှေဂူကြီးစေတီတော်

နုစောတထာ သကဝတောအရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

[၃-ကြိမ် ရွတ်ဆိုပါ။]

ရွှေဂူကြီး ဟိုယော
 သောတာနာ စာရဒသနာ
 သမဓနုဿရံ သမ္မုဒ္ဓ
 ဂုဏေ ဝဇ္ဇာမိ အာဒရံ

အဘိဿော ပါဠိအသံထွက်

- သောတာနာ = ဒတ်သနာ
- စာရဒသနာ = နုတ်သရံ
- သမ္မုဒ္ဓ = သန်ပုတ်ဝ
- ဂုဏေ = ဝန်ဒါမိ

◆ လေးမျက်နှာ၊ တွေ့ကြိုစေတီတော် အရှေ့ဘက်လှိုက်အတွင်းမှ အင်းဝခေတ်လက်ရာ စတုရန်း၊ ရှင်တော်မင်းတစ်ဆူတော်တော်
◆ ထူးဆန်းသော အလင်းစာရိတ်ကြီး ဖြစ်ပေါ်နေသော လေးမျက်နှာ တွေ့ကြိုစေတီတော်အား အစိုးကပ်ပူဇော်ပုံ
◆ လေးမျက်နှာ တွေ့ကြိုစတုရန်း၏ ဓမ္မသာယာလှိုက်

ဘိုးဘိုကြီး။

ထူးခြားချက်။ ။ ရွှေ့ကြီးစေတီတော်အား စာဆိုတော်ကြီး ဦးပုည၏ ကျောင်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် တည်ရှိသော မင်းကျောင်း၏ အနောက်ဘက် ပရိဝုဏ်အတွင်း တည်ရှိသောကြောင့် ဒေသခြား ဘုရားဖူးများအတွက် လွယ်လင့်တကူ မဖူးမြင်နိုင်ကြပါ။

ထူပါရုံ စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ဒါယကာဖြစ်သော “သီရိတြိဘဝနာ ဒီတျပဝရ နရပတိမဟာရာဇပတိ” ဘွဲ့ယူတော်မူသော အင်းဝဘုရင် နရပတိကြီး၏ ပညာရှိအမတ်ကြီးက တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့လေ၏။

စာဆိုတော်ကြီး ဦးပုည၏ လင်္ကာတွင် “လေးမျက်နှာရွှေ့ကြီး” ဟူ၍ ထည့်သွင်း စပ်ဆိုမှတ်တမ်းပြုထားပြီး စေတီတော်၏ဖုန်ဝတွင်လည်း “လေးမျက်နှာရွှေ့ကြီး” စေတီဟု ကမ္မည်းတပ်ထားသော်ငြား၊ ဒေသခံများကမူ ရွှေ့ကြီးဘုရားဟူ၍သာ တွင်နေပါ ၉၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း

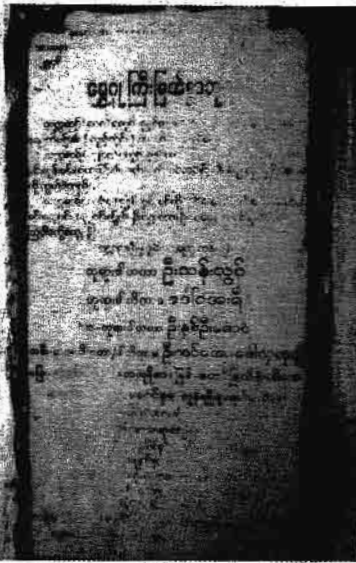

သည်။

စာဆိုတော်ကြီး ဦးပုည၏ တေးထပ်

လက္ခဏာ ရှစ်ရာကျော်ကာလက
ရှေ့ဦးအစ ပွင့်တန်းစည်
အင်းဝ နရပတိ အမတ်တည်သည်
ခြောက်ပျဉ်ရောင်ရှိန် ထိန်ထိန်လှ၊
သံဝပ်ပြတ်လေးဆူ
စံနန်းရွှေ တင့်ထူးသျှယ်စွာ
တစ်ထောင့်နှစ် လေးဆယ်ကျော်မှာ
တန်ခိုးထပ်ပေါ် တပန်ကြွ

ယုဝသင်္ဂီ ရာဇိန္ဒ၏
ညာလက်ရုံတမျှ ပွင့်နှစ်ရည်
စစ်ကိုင်းလေ့ဟု နယ်တစ်လုံးကို
ထားရုံပိုင်တဲ့ မတ်ဝန်ထပ်၍တည်
ကိုးကုတ်ပြိုင်တဲ့ ငါးမာန်နည်မှာ
ခြောက်ပါးရောင်ခြည် ထိန်ထိန်ကြွလို့
သီတင်းကျွတ်လ နတ်တော်မာသာ
နှစ်ပျဉ်ပြိုင်ညာ
ဘွဲ့တော်နာပ မွှေလှိုင်ပြာတင်
လေးမျက်နှာ ရွှေ့ကြီးပွားလေး။ ။

လေးမျက်နှာရွှေဂူကြီးစေတီတော်အား အထူး ဖူးမြင်ကြည့်လိုစိတ်သောပုံ

လေးမျက်နှာ ရွှေဂူကြီးမြောက်စွာဘုရား ၏ ယခုတော်ကျောက်စာ

လေးမျက်နှာ ရွှေဂူကြီးစေတီတော် တောင်တက်လိုက်အတွင်းမှ

ဟူ၍ မှတ်တမ်းပြုခဲ့လေ၏။ သက္ကရာဇ် ၁၂၄၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဆောင်ခြည်တော်များ ထွန်းလင်းပေါ် မြောက် ကွန်းမြို့ခံသောကြောင့် စစ်ကိုင်း သစ်မြို့လုံး အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက် ဘုရားများ တိုးမရအောင် စည်ကား ခဲ့လေ၏။

အလွန် တန်ခိုးတော်ကြီးလှသော ရွှေဂူကြီးစေတီတော်အား ထိုနှစ်မှာပင် စစ်ကိုင်းမြို့ဝန် ဦးရိုးက ထပ်မံ မွမ်းမံ ပြင်ဆင်ခဲ့လေသည်။

စစ်ကိုင်းမြို့ဝန် ဦးရိုးသည်ကား ဘုရားပုံခေတ် သီပေါမင်းလက်ထက် ထိုင်အောင် အမှုတော် ထမ်းဆောင် ခြင်းကြောင့် "နေမျိုးသီရိရာဇာ" ဟု ရရှိခဲ့သော စစ်ကိုင်းမြို့သား အမှု ဆင်ကောင်း ဖြစ်လေ၏။

စေတီတော်၏ပုံဟန်

ရွှေဂူကြီးစေတီတော်၏ ရင်ပြင် မှတ် လေးမျက်နှာမှာ ရှစ်လက်မ အမြင့် ဂဝံကျောက်များဖြင့် စီဆင် ထားလေ၏။ အခင်း၏ ပတ်လည်တွင်

အင်းဝခေတ် ပန်းတမော့လက်ရာ ဖြစ် သော စိန်တောင်များဖြင့် ဝန်းရံထား ရှိလေသည်။

စေတီတော်အား ကုလားကျောင်း ခံ၍ အတွင်းတော်၌ လိုဏ်ဖွဲ့ထားလေ သည်။ လိုဏ်မှာ အရှေ့ဘက်အရပ် မျက်နှာပြုပြီး ရှင်တော်ဂေါတမ၏ ရုပ်ပွားတော်ကြီး အပူဇော်ခံ ထားရှိ လေ၏။

နန်းဦးမြို့သစ်ရပ်ရှိ ရွှေကြက် တောင်စေတီတော်ကဲ့သို့ ပုံဟန်ဖြင့် ဖြစ်လေသည်။ စေတီတော်၏ အနောက်ဘက်၊ မြောက်ဘက်နှင့် တောင်ဘက်တို့တွင် မှန်ကပ်လိုဏ်ငယ် ကလေးများဖြင့် တန်ဆာဆင် ထား ရှိလေသည်။

- တောင်ဘက်မှန်အတွင်း ကကုသန် မြတ်စွာဘုရား။
- အနောက်ဘက်မှန် အတွင်း ကောဏဂုံမြတ်စွာဘုရား။
- မြောက်ဘက်မှန်အတွင်းကဿပ မြတ်စွာဘုရား။

“ကကုသန်”မြတ်စွာဘုရားနှင့် တူးယောင်းစောင်းခြင်းများကို ရှင်ပြုပေးသော စာတေးဆရာကြီး တော်ကြွယ်မောင်မောင် မှန်တက္ကသိုလ်အား အမှတ်တမ်းပုံ

○ အရှေ့လှည့်လိုဏ်အတွင်းဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား

စသော ပွင့်တော်မူခဲ့ပြီးသောဘုရား ရှင်တို့အား စကျင်ကျောက်သားဖြင့် ထုလုပ် ပူဇော်ခံထားသောကြောင့် လေးမျက်နှာ ရွှေဂူကြီးစေတီတော်ဟု ခေါ်တွင် ခဲ့လေသည်။

ရောင်ခြည်တော်များ ထွက်ပေါ်လေ့ ရှိသောကြောင့် သာသနာတော်ကိစ္စ များ၊ အလှူမင်္ဂလာကိစ္စများအတွက် သစ္စာ ပြုဆုတောင်းပါက ပြည့်စုံလေ့ရှိ ကြောင်း ဒေသခံများက အထူးယုံ ကြည် ကိုးကွယ်ကြလေသည်။

ဘုရားပွဲတော်ကို သီတင်းကျွတ်လ တွင် တစ်ကြိမ်၊ နတ်တော်လတွင် တစ်ကြိမ် ကျင်းပလေ့ရှိလေ၏။ သို့ရာတွင် တစ်တွဲလပြည့်နေ့တွင် ကျင်းပမြဲဖြစ်သော ဖိနပ်အောင်

• လေးဖျားမှာ ထွက်ကြီးထပ်ထပ်ကမ်း အထောက်ထောက် လိုက်ကမ်းတွင်မှ "ကောလကနာ"မြတ်စွာဘုရား

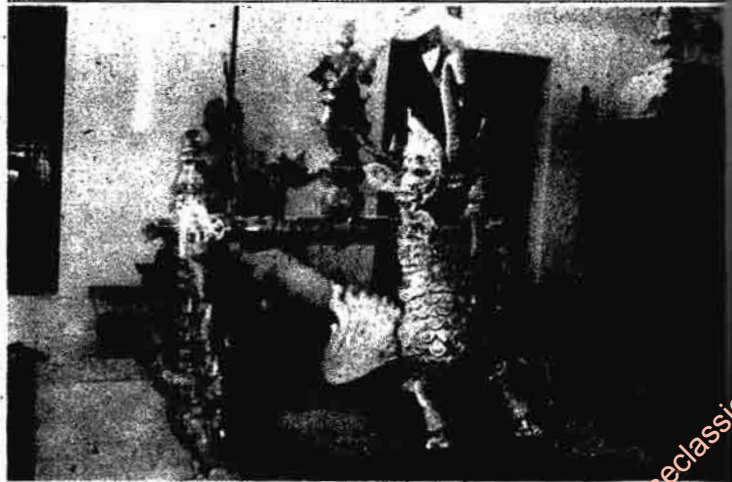
• လေးဖျားမှာ ထွက်ကြီးထပ်ထပ်ကမ်း ပြောက်ထောက်လိုက်ကမ်းတွင်မှ "ကဿပ"မြတ်စွာဘုရားအား မူမြှင့်ပုံ

• လှူထပ်ကမ်းထက်ထက်က ပြောစကားကြီးပွဲတော်လိုက်တွင် အသံမြှင့်သော လှူတောင်း ပုဂ္ဂိုလ်ထိတော်

၁၄၉
ဒါ့ပြင်ကချမ်းသာ ကြေးဘုရားကြီး
ဒါ့ပြင်ကချမ်းသာ ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း
ရရှိဖွယ်အစုံတို့ဖြင့် ပွဲတော်ကဲ့သို့
ဆက်ကပ်မြှင့် ဖြစ်လေသည်။

ကမူ ရှစ်ဖွားတော်လေးဆူ တည်ရှိရာ
ဝတ္ထုတို့၏ အထက်၌ ပစ္စယာသုံးထပ်
ရေငံတင်၍ ခေါင်းလောင်းမှောက်အား
ရှိ "အမြိုက်ရေစင်အောင်အိုး" ပုံစံ
ပုံတူနတ်ပန်းများဖြင့် အရှုပ်ရှုပ်မျက်နှာ
တွင် ။ ဥရပ်ကြွဆောင်ယဉ်း ဖွဲ့စည်းလေ
တစ်ညည်း ။ ဒီလင် ဂိုဏ်းလေပုံစံ

ဒီဂွဏ်အောင်တွင် တစ်ဆူထပ်မီငြိမ်း
ရန် အညီအညီအားဖြင့် အောင်းရစ်
ဒီပုဂ္ဂိုလ် (၁၃) ခုရှိ ဖွဲ့စည်းထားလေ၏။
ဒီလေးဖျား၏အထက်၌ ပြောက်ကုလပ်
ပေါ်တွင် ပုံစံအတိုင်း ပြုစု၍ ပူဇော်
ပေးစေ၍ ပြုစုကြပါသည်။

ထားဟန် ခရေသီးကို ထူးခြားစွာ များ၏၊ ဦးသျှောင်သဏ္ဍာန် ခွေ
ဖူးမြင်နိုင်ကြလေ၏။ တော်ကြီးအထွတ်တပ်ဟာရှိလေသည်
ပဒုံမာကြာ၏အထက်ဝယ် ရှေးမင်း ရွှေဂူကြီးစေတီတော်အား သူ

• ဝိနယာရ်အောင်လောကဆွမ်းသော

“ဤလောကကြော့တရားကြီး”အား ဤသို့ ကျွန်တို့တည်ဆောက်
ဖူးကြည့်ပါလျှင် ဖူးတွေ့ရမည့် ဖုရုပေအောက်
ရန်ကုန်ကလေးသော တွေ့နက်နာတော်

ဆောက်ဖူးမြော်ကြည်ညိုရန်မှာ လောက
ဆွမ်းသော ကြေးဘုရားကြီး၏ အနောက်
ဘက်ရှိ ကံ့ကော်၊ သရက်၊ မရန်းနှင့်
ထူးသော ဝါးရံကြီးများ အုပ်ဆိုင်း
ထွက် သာယာလှသော ဥယျာဉ်တော်
အတွင်း တည်ရှိနေပါ၏။

စေတီတော်မြတ်အား ဖူးမြော်ရန်
အတွက် မင်းကျောင်းဆရာတော်ကြီး
၏ “ဟံသာဝေယံ”ကျောင်းတော်
၏ ကြေးဘုရားကြီးအား ဝင်ရောက်
ကြည့်ညိုပြီးမှသာ ဖူးမြော်ကြည်ညိုနိုင်
ခွင့် ရရှိမှာ ဖြစ်လေသည်။

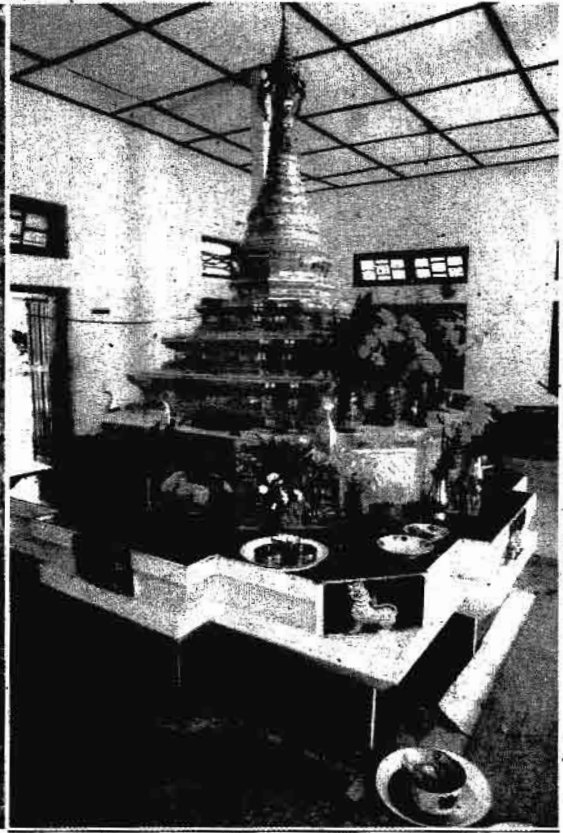
ထစ်ချိန်တည်း တစ်ပြိုင်တည်း ထူး
ခြားလှသော ကြေးဘုရားရှစ်ပွားတော်
မြတ်ကြီးနှင့်အတူ လေးမျက်နှာရွှေဂူ

ကြီးစေတီအား ဖူးမြင်ခွင့် ရရှိကြပေ
လိမ့်မည်။

“ဟံသာဝေယံမင်းကျောင်း”
အား သက္ကရာဇ် ၁၁၄၃ ခုနှစ်တွင်
စဉ့်ကူးမင်း၏ ဝန်ကြီးဖြစ်သည့် ငွေခွန်
ဝန်ကြီးက သုံးထပ်တော်ဝန် ရွှေ
ကျောင်းတော်ကြီး ဆောက်လုပ်၍ မင်း
ကျောင်းဆရာတော်ကြီးအားလှူဒါန်း
ခဲ့လေ၏။

ထိုကျောင်းတော်ကြီးအား လှူဒါန်း
သောအခါ စဉ့်ကူးမင်းကိုယ်တိုင်
ရေစက်ချ လှူဒါန်းလေသည်။ ဤ
ကုသိုလ်ကား စဉ့်ကူးမင်း၏ နောက်ဆုံး
အလှူ ဖြစ်လေတော့သည်။

စဉ့်ကူးမင်းကြီး၏ မင်းဆရာဖြစ်

• တွေ့ကျောင်းတော် အတွင်းခန်းတွင်

ပူဇော်ထားသော “မင်းပေါင်တင်ထောင်”
ရှစ်မျက်နှာဝေတီတော်

သောကြောင့် ဟံသာဝေယံကျောင်း
တော်ကြီးမှာ မင်းကျောင်းဆရာတော်
၏ဂုဏ်ဟိတ်အတိုင်း “မင်းကျောင်း”
ဟူ၍သာ တွင်နေလေသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၆၆ ခုနှစ်တွင် စာဆို
တော်ကြီး ဦးပုည၏ တပည့်ဖြစ်သော
ဆရာတော် ဦးသီရိသည် ထွက်ရပ်
ပေါက်ဆံ့ရှည်ဆရာတော်၊ ရှမ်းကလေး
ကျွန်း စကြာဆရာတော်၊ ဝဇီယာရာမ
ဆရာတော်၊ စစ်ကိုင်းဝန်မင်းနှင့် ပညာ
ရှိများတိုင်ပင်၍ ဆောင်ရွက်ကြလေ၏။

ဒကာ၊ ဒကာမများနှင့် အနယ်နယ်
အရပ်ရပ်မှ လှူဒါန်းကြသော ကြေး
စည်၊ နကြေးစွန်း၊ ကြေးလား၊
ကြေးပစ္စည်းများကို အရင်းပြု၍
ငွေသား၊ ငွေထည်နှင့် ရွှေလက်ဝတ်

◆ နတ်ဘုရားပင်ကြီးနှင့် ညဉ့်အထောင်တော်

တောင်တော်အနီးမှ နတ်ဘုရားပင်ကြီး

ရတနာတို့အား ရုပ်ပွားတော်ကြီး သွန်းလောင်းကြလေ၏။ သွန်းလောင်းရာတွင်...

- ◆ ရွှေအချိန် သုံးဆယ်ကျပ်သာ။
- ◆ ငွေသားအချိန် သုံးပိဿာ။
- ◆ ကြေးအချိန် ပိဿာ ခုနစ်ရာ ပါဝင်လေသည်။

၁၂၆၆ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့တွင် သွန်းလောင်း၍ ၁၂၆၇ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် အရုဏ်တက်အချိန်တော်မင်္ဂလာတွင် သက်ရှိထင်ရှား ပွင့်တော်ပူသော မြတ်စွာဘုရားအလား **“တြိလောဟာ”** ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး ပြီးမြောက်အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။

ယခု သက္ကရာဇ် ၁၃၇၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ ပြည့်သည့်တိုင်အောင် တိုက်ရွတ်သန့်စင်ပူဇော်ခြင်းမရှိဘဲ အစဉ်တစိုင်းပလင်းလက် ကျက်သရေတော်မင်္ဂလာနှင့် အံ့ချီးဖွယ် ဖြစ်ပါလေသည်။

ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးအား ရှေ့တည့်တည့်မှ ဖူးကြည့်ပါလျှင် စူးရှလေးနက်ရင့်ကျက်လှသော ရွှေမျက်နှာတော်ကို ထူးခြားစွာ ဖူးမြော်နိုင်ကြလေ၏။

မြတ်ဘုရားရှင်၏ ရွှေမျက်နှာတော်အား လက်ယာဘက် ထီးတော်အနီးမှ ဖူးမြော်ကြည့်လိုပါက ဘုရားရှင် မွေစကြာဟောနေဟန် အသွင်အပြင်တော်ကို အံ့ဩဖွယ်ရာ ရှုမြင်ပီတိခံစားနိုင်ကြလေ၏။

ထိုအခါ လက်ဝဲဘက်ဒူးတော်အနီးမှ ဖူးမြော်ကြည့်လိုမည်ဆိုလျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ မဟာကရုဏာတော်အနန္တမေတ္တာပုံရိပ်ကို အငြိမ်းဓာတ်လွမ်းမိုးလျက်ရှိပုံမှာ ရှိခိုး၍မစ ကြည့်လိုလိုမငြီးအောင် တန်ခိုးတော် ကြီးမားလှပေ၏။

စစ်ကိုင်းမြို့တွင် ဇိထပိကြီး၊ ပြာသာဒ်ကြီး၊ လုံးတော်ကြီး၊ ချင်းသာကြီးနှင့် ကြေးဘုရားကြီးဟူ၍ အစိတ်အပိုင်းတော်ပြည့် ကြီးမားကြီး သပိုင်စင် ဖြစ်လေသည်။

မင်းကျောင်း ဆရာတော်ကြီးမှ **“ဖိနမာရ်အောင် လောကချမ်းသာ ရုပ်ရည်တော်”**ဟု ဘွဲ့အမည်တော် သမုတ်ခဲ့သော်လည်း **“ကြေးဘုရားကြီး”**ဟူ၍သာ ယနေ့တိုင် ကျော်ကြားလှပါလေ၏။

ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးတို့ဖြင့် သွန်းလုပ်ပူဇော်ထားသောကြောင့် စစ်ကိုင်းမြို့

တွင် အလွန်ရှားပါးလှသည့် **“တြိလောဟာ”** မြတ်ဘုရားတစ်ဆူပင် ဖြစ်လေတော့သည်။

ကြေးဘုရားကြီးပွဲတော်အား နှစ်စဉ် မပျက် တပို့တွဲလပြည့်နေ့တိုင်း ကျင်းပပြုလုပ်မြဲ အစဉ်အလာ ဖြစ်လေရာ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်တွင် အလွန်စည်ကားလှသော ပွဲတော်ကြီးလည်းဖြစ်လေ၏။

မြန်မာပြည်တစ်လွှား ဘယ်ဒေသမှာမှမရှိသော ဘဲဥထုပ္ပနှင့် မုန့်ပေါင်းစွဲမှာ အသွင်ဆန်း၊ အမြင်ဆန်း၍ ချွတ်ကြည့်စမ်းပါဟု ဖိတ်ခေါ်လိုက်ရပါ၏။

အလွန်တန်ခိုးကြီးလှသော လေးမျက်နှာ ရွှေစုကြီးစေတီနှင့် တြိလောဟာကြေးဘုရား ရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီးအား လာရောက်ဖူးကြရန် စိတ်အကြံရှိသလောက် ဝမ်းမြောက်အောင် မြင် လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်ဝနိုင်ပါကြောင်း သတင်းကောင်း ဒါနပြုလိုက်ရပါသည်။

အဝေရာဘေးမစ အေးမြချမ်းသာ

ကြပါစေ...

အောင်ရွှေမြတ်
(ဖွဲ့စည်းတော်)

တိမ်တိမ်ခွန် နိမိတ်

တမ်းအဖြစ် ကူးယူရေးသား
ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကြယ်တံခွန်ကို စာရေး
သူကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ဖူးပါ
သည်။ သို့သော်တိမ်တံခွန်
ဆိုသည်မှာ သက်တံရောင်
ပေါ်ပေါက်မှုတို့ ဆိုလို
သလား။ (သို့မဟုတ်) တိမ်
တံခွန်ဖြစ်ပေါ်မှု သီးသန့်
ရှိသလားဆိုသည်ကိုစာရေး

တိမ်တံခွန်ကို တနင်္လာနေ့တွင်
အနောက်မြောက်အရပ်က တွေ့မြင်
ရလျှင်...

ပုန်ကန်သောစစ်တပ် ပေါ်ပေါက်
လာတတ်သည်။

တိမ်တံခွန်ကို အင်္ဂါနေ့တွင်
အနောက်တောင်အရပ်၌ တွေ့မြင်ရ
လျှင် (သို့မဟုတ်) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၌
အနောက်ဘက်အရပ်တွင် တွေ့မြင်
ပါက...

စာရေးသူအနေဖြင့် ကျေးဇူးရှင်
အောက်ထပ်ဆရာတော်ကြီးဦးကောဝိဒ
သု၏ မှတ်စုစာအုပ်ထဲမှ စာများ
အတွက် အကျိုးရှိစေနိုင်သော
အကြောင်းအရာများကို ရေးသား
ဆိုပြရာတွင် တိမ်တံခွန်နိမိတ်
သည် စိတ်ဝင်စားစရာ ဗဟုသုတ
အကြောင်းအရာတစ်ခု
စာရေးသူ ယုံကြည်မိပါသည်။

ထောက်၌ မိမိကိုယ်တိုင် မသိနိုင်
သော အကြောင်းအရာများစွာ
ရှိသည်။ အထူးသဖြင့် မြန်မာမှုနယ်
အသီးသီး၌ ရှေးက ပညာရှိများ
ဆိုခဲ့ကြသော ပညာရပ်များစွာ
ရှိသည်။

စာရေးသူ ယခင်က ရေးသားဖော်
ပြခဲ့သော ကြယ်တံခွန်နိမိတ်နည်း
ဖြစ်သည်။

ကြယ်တံခွန်နိမိတ်နည်းနှင့် တိမ်
တံခွန်နိမိတ်နည်းသည် ကျောက်ထပ်
ဆရာတော်ကြီး ဦးကောဝိဒဓမ္မ၏
မှတ်စုစာအုပ်ထဲမှ မှတ်

သူ တိတိကျကျ မသိပါ။

တိမ်တံခွန်နိမိတ်နှင့် ပတ်သက်၍
စာရွှေသူများ၊ သုတေသီများ၊ ပညာ
ရှင်များက ရေးသားဖော်ပြပေးကြပါ
ရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

ကျောက်ထပ် ဆရာတော်ကြီး၏
တိမ်တံခွန်နိမိတ်နည်းလင်္ကာ...

တိမ်တံခွန်ထွက်မှာ မှတ်ထားရာ ကျမ်းလာ
ကြသိုပြု ရှေ့ပြောက်တောင်ခွင် စစ်မက်ပြင်
နေလျှင် သူရဗ္ဗ

နောက်ပြောက်စစ်တပ် ပေါ်လာချက်
နေထွက်စန့်ရာ၊ နောက်တောင် အင်္ဂါ၊
အနောက်မှာ ဗုဒ္ဓစစ်မက်ထ၊ ဆင်ရတနာ
ဆက်သလာ နေ့မှာ ဂုရု

ထိန်ဝတ်ဘေးဒဏ်၊ စစ်မက်တန် ထွက်ပြန်
နေသောကြာ ပိုလည်းလွန်ရာ ပြည်သာယာ
ထွက်လာနေ့မှာ

တိမ်တံခွန်သည် တနင်္ဂနွေနေ့တွင်
အရှေ့မြောက်အရပ် (သို့မဟုတ်)
တောင်ဘက်အရပ်တွင် တွေ့မြင်ရ
လျှင်...

စစ်ပွဲဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ထကြွပုန်ကန်သော စစ်ပွဲဖြစ်မည်
ဟု ဆိုပါသည်။

ကြာသပတေးနေ့၌ တိမ်တံခွန်ကို
တွေ့မြင်လျှင်...

လက်ဆောင်ပစ္စည်း ဆက်သလာ
မည်။ ကူညီထောက်ပံ့မှု ရရှိမည် ဖြစ်
ပါသည်။

သောကြာနေ့တွင် တိမ်တံခွန်
မြင်ရလျှင်...

မည်သည့်အရပ်တွင် တွေ့မြင်သည်
ဖြစ်စေ၊ ထမိန်ဝတ်သော မိန်းမများက
ဒုက္ခပေးနိုင်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

စနေနေ့တွင် တိမ်တံခွန်ကို တွေ့
မြင်ရလျှင်...

မိုးလွန်ပြီးနောက်ပိုင်းတွင် တိုင်းပြည်
သာယာပြောမည်ဟု ဆိုပါသည်။

[ဒုက္ခတ္တရာင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်
ပရိသတ်များမဟုတ်ဘဲ တိုးပွားနိုင်ကြပါ
စေဟု ဆန္ဒပြုအပ်ပါသည်။]

ဗိုလ်မင်း (မင်းလှ)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

စကြာမင်း အကြောအားဆေး

(ဟာယီ တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၁YR ၀၀၆၀ ၂၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

'မင်္ဂလာပါ ဆရာ'

'မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတုံး'

'ဆရာ့ဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်တမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ။ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်းနိုင်ငံလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း ညောင်းညာကိုက်ခဲကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလိုလို နင်းခိုင်း၊ နိုင်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာ့ဆီ ခေါ်လာတာ'

'ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ'

'ခြောက်... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားကျော့ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ'

'အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ'

'အာရုံကြောတွေ၊ အကြောတွေ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဖက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတာတို့ဖြစ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်းခိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ပန်းကျသလို ခံစားရခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ ညောင်းညာတောင့်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။

သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြွက် သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်းအတွယ်မဖြစ်ခြင်း ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက် ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကွေးအဆန်မရခြင်း၊ အဆစ်ရောင် အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနည်း နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ညောင်းညာလာခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းပြီး ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါအပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချပါဒရောဂါများအတွက်လဲ ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅) ပြား ဝိုင်း ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်'

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားစေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်းခိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် ညောင်းညာခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချပါဒ ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ၊ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်'

'ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ'

'ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ ဝိုင်းပါ'

'ဒီဆေးဟာ ဆရာ့ဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ'

'ကျွန်တော်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့ အနယ်နယ်ရှိ ဆေးနိုင်း ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်'

'အခုဆိုရင် ကျွန်တော်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအစွမ်း ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အာရုံ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အနွှဲ သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး ဝိုင်းကြပါလို့ အကြံပြုပါရစေ'

အာရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
 အမှတ် ၈/၆၆၆ သုပ္ပာလယ်ပင်ကြီး၊ သွားပုတ်တိုင်းအနီး
 ပြောက်တူရွာ၊ ပုသိမ်၊ ဖုန်း ၇၂၂၅၁၁

ဦးဇော်ထွန်း

'စကြာမင်း အကြောအားဆေးက တာတွေကောင်းလဲ ဆရာ'

'တာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဖက်ကြောထိုးခြင်း၊

၉၆ နေရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

2015.08.04

◆ ရှင်အရဟံခြေတော်ရာတန်ဆောင် အထပ်မြင့်တွင်

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

တင်ဆက်မှု ရှင်အရဟံ ခြေတော်ရင်းမှား

အစ်ကို နေကောင်းသွားပြီလား။
သထုံကော သွားဖြစ်သေးသလား။
ခါနာတာက ဖြစ်လိုက်၊ သက်သာ
ထိတ် အလျှင်းတော့ မပျောက်သေး
သထုံသွားဖို့ရာ မုန်တိုင်းမိုး
သက်မပြတ် ရွာနေတာနဲ့ ခြေလှမ်း
သနောထယ်
အရွာတဲ့အတွက်ကြောင့်တော့ စနိုး
နောင် မဖြစ်ပါနဲ့ ရှင်အရဟံခြေတော်
အတို ရောက်အောင် သွားဖူးလိုက်ပါ။
သထုံစာတိပွားဖြစ်သော တိုင်းရင်း
သထရာ ဦးဝင်းမြင့်က ဤသို့
သက်တွန်းအကြံပေးသဖြင့် သထုံခရီး
E.13A. March, 2016.

စဉ်တွင် ရှင်အရဟံခြေတော်ရာသို့
ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ဖြစ်ခဲ့သည်။
ခရီးအစတွင် မူလရည်ရွယ်ရင်းဖြစ်
သော စတုဂံမိတ္တကုတ်တွင်းကျောင်းသို့
ဦးစွာ ဝင်ရောက်လေ့လာရာ လက်ရှိ
ဆရာတော်က လိုလားစွာ ကြိုဆို
ကူညီပေးတော်မူသည်။
ထိုမှ ခရီးဆက်ရန် မိုးလုံညွတ်မျှ
မှောင်မည်းနေသော မိုးက သဲကြီး
မဲကြီး ရွာချလေတော့သည်။
နာရီအတန်ကြာမှ အနည်းငယ်
“ပါး”လာသဖြင့် ကင်မရာအိတ်ကို
လုံခြုံစွာ ထုပ်ပိုးကာ မိုးထဲရေထဲ၌ပင်

နှင့် အရဟံခြေတော်ရာ သီတင်းသုံး
တော်မူသည့် ရဟန္တာတိုက်ဆီသို့ သွား
ရောက်ခဲ့သည်။
ရဟန္တာတိုက်
သထုံမြို့မြောက်ဘက် လေယာဉ်
ကွင်းကို ကျော်ဖြတ်သွားရ၏။ သီရိ
ဓမ္မာသောကမင်းကြီး၏ သာသနာပြု
အစီအစဉ်အဖြစ် ကြွရောက်တော်မူ
လာသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်များ
သီတင်းသုံးခဲ့ရာ၌ နှာ ဖြစ်သောကြောင့်
ရဟန္တာတိုက်မှာ ခေါ်ကြသည်။
လေယာဉ်ကွင်းကိုကျော်၍ ချောင်း
နုဏ္ဏရောင်ခြည် ဂ္ဂဇင်း ၉၇

တစ်ဖက်သို့ ရောက်သည်နှင့် ဓာတ်
တော်တိုက်စေတီကို ဦးစွာ ဖူးမြင်ရ၏။
၁၂၉၀ ပြည့်နှစ်က ရေကြိုဆရာ
တော် ဦးကိတ္တိ ပင့်ဆောင်တော်မူလာ
သည့် ဓာတ်တော်များကို ရဟန္တာတိုက်
အတွင်း နာယက ဆရာတော် ဦးစန္ဒာ
ဝရထံ ခွင့်ပန်၍ စေတီတည်ပူဇော်ခဲ့
ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ထိုဓာတ်တော်တိုက် စေတီအနီး
ချောင်းကျွေ၊ ရေအိုင်ကို ဓာတ်တော်
ချိုင့်ဟု ခေါ်တွင်၍ ထိုချိုင့်အတွင်းရှိ
ရှေ့အောက်ကျောက်ခဲများကို သုံးရန်
ယူငင်လေ့ ရှိကြသည်။

သီရိဗုဒ္ဓဘိဝံသင် သီရိနှင့် ပတ်သက်
သော ထင်ရှားသော သက်သေချာသော
တင်စာပေသည်တို့၏ ထိုသဘာဝခံများကို
နိဂုံးအောင်တင်ကာ နှစ်ဘက်၌
ထည့်လျက်ခံခြင်းအောင် ဖြစ်လာခဲ့ခြင်း
ရပါသည်။ အထူး၌ သောကသံဃ်ကြီး
သည်။

မိမိကိုယ်တိုင်လည်း အသုံးပြုဖူး
သဖြင့် အစွမ်းထက်လှသည်ကို တွေ့
ကြုံရ၏။

နီးစပ်ရာ မိတ်ဆွေများအတွက်
အာယုဒါယ ကုသိုလ်ပြုရန် ယူဆောင်
လိုသော်လည်း နေ့စဉ်ရက်ဆက် ရွာ
သွန်းထားသော မိုးကြောင့် ဓာတ်တော်
ချိုင့်အတွင်း ဝဲလှည့်ကာ လက်ခုပ်
တစ်ဖောင်မျှ ရေလွှမ်းနေသဖြင့် စိတ်
ကူးကို လက်လျှော့ခဲ့ရသည်။ ရေနည်း
သော နွေနှောင်းကာလများတွင်မူ
အဆင်ပြေစွာ ဆယ်ယူနိုင်ပေသည်။

ဓာတ်တော်တိုက်စေတီ အနောက်
ဘက်ကပ်လျက်တွင် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ
မထေရ်၏ အရိုးတော်ဓာတ်စေတီရှိ၍
ယင်း၏နောက်ဘက်တွင် စန္ဒကူးနံ့သာ
ကျောင်းတော်ရှိ၏။

ဤကျောင်းတော်ကား သာသနာ
၂၃၆ ခုနှစ်တွင် (ယခု ဘီးလင်မြို့နယ်၊

ရှင်အရဟံခြေတော်ရာ ဂန္ဓာဗိုဟ်ဆောင်စာ

တိုက်ကလာရွာဆန်းရှိ၏။ သုဝဏ္ဏ
ဘူမိသို့ သာသနာပြု ကြွရောက်လာ
တော်မူကြသော အရှင်သောဏ၊
အရှင်ဥတ္တရ၊ အရှင်ခိဏ္ဍာသဝ၊
အရှင်ဝိတာရာဂ၊ အရှင်အရဟံ(ပုဂံ
ဓေတီသာသနာပြုအရှင် မဟုတ်ပါ။)

ဟူသည့် ရဟန္တာငါးပါးသည် ရေဘီလူး
များ၏ရန်ကို ဖယ်ရှား၍ ပြည်သူ
ပြည်သားတို့အား သရဏဂုံသီလ၌
တည်စေခဲ့သည်။

ထို့နောက် သထုံဘုရင် သီရိမာ
သောကမင်းက မူလ သုဝဏ္ဏဘူမိ၊
သထုံမြို့ဟောင်းတွင် ပြုပျက်နေသော
“ရွှေစာရီ”စေတီအား ဖွမ်းမံတော်မူ
ပါရန် တောင်းပန်သဖြင့် ကြွရောက်
တော်မူကြရာ ဤနေရာ၌ သီတင်းသုံး
တော်မူကြသည်ဟုဆို၏။

၁၂၅၅ ခုနှစ်တွင် ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီ
က သံအလေးချိန် ပိဿာ (၂၀၀)ရှိ
သော တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်ကို
သွန်းလုပ်၍ ဆံတော်စစ်နှစ်ဆူ ဌာပနာ
ခဲ့၏။ ရဟန္တာငါးပါး၏ ရုပ်တုတော်
များကို ဘွဲ့ကမ္ဘည်းနှင့်တကွ ပူဇော်
ထား၏။

ထိုကျောင်းတော်၏ အနောက်

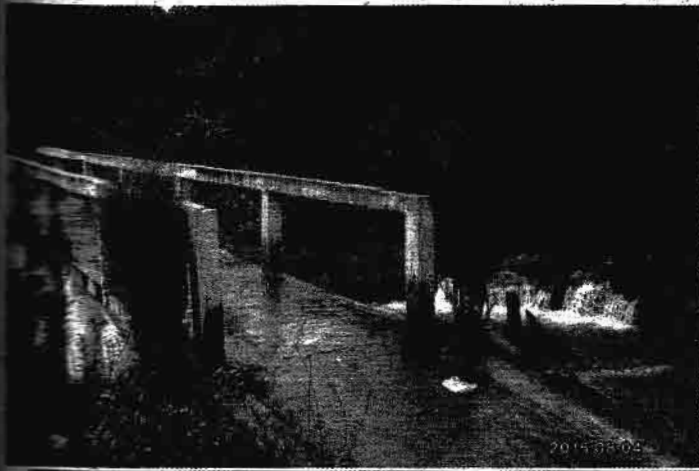
ဘက်တွင် ရှင်အရဟံခြေတော်ရာ
တန်ဆောင်းနှင့် ရဟန်းတော်များ
သီတင်းသုံးသည့် ကျောင်းဆောင်များ
ရှိလေသည်။

ရှင်အရဟံခြေတော်ရာ

ရဟန္တာတိုက်၏ မြောက်ဘက်
အစွန် စမ်းချောင်းအနီးတွင် အုတ်
တိုက်ပြာသာဒ်တစ်ဆောင်နှင့် တကွ
ရှင်အရဟံခြေတော်ရာကို ဖူးတွေ့ရ၏။
လက်ယာဘက် ခြေတော်ရာဖြစ်၍
အလျား တောင်ဆုပ်ခန့်ရှိ၏။ မြောက်
အရပ်သို့ ခြေဦးလှည့်ထား၏။

ရှင်အရဟံအား ရည်မှန်း၍
ခြေတော်ရာအား ဖူးမြော်ကြည့်လိုပြီး
နောက် ခြေတော်ရာတန်ဆောင်း
တာဝန်ခံဦးပဉ္စင်း ဦးနန္ဒအား ဖြစ်စဉ်
သမိုင်းကို မေးလျှောက်ရာ သိရှိမှတ်
သားထားသည်တို့ကို မိန့်ကြားပေး
တော်မူ၏။

သထုံရာဇဝင်အရ သုဝဏ္ဏဘူမိ
ပြည်ကြီးတွင် မနောပရိရာဇာ
(မနုဗဟိ)မင်း နန်းစံစဉ် သာသနာနှစ်
၁၆၀၅ ပြည့်နှစ်ခန့်၌ ဘေးသုံးထီး
ဆိုက်ရောက်၍ ကျွမ်း(ယွန်း)သူပုန်တို့
F. 33B. March, 2016

◆ ခြေတော်ရာ စောင်တွေ့ရှိရာ ရှမ်းအရပ်အရပ်

ရှမ်းအရပ်ခြေတော်ရာ

အရှင်ယုတ်ဖျက်ဆီးကြသဖြင့် တိုင်း
ပြည်အလုံး ငတ်မွတ်ရှားပါးကြ၏။
ထိုအခါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားရှင်
သင်္ဃာရုံတော်မှစ၍ မျက်မှောက်
သာတာ ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဥပါလီ
၏ တပည့်အနွယ်ဆက် ဖြစ်တော်မူ
သော အရှင်ဓမ္မဒဿီသည် ဆရာ
အရှင်ဖြစ်တော်မူသည့် အရှင်မဟာ
ဗညု အရှင်သီလဗုဒ္ဓိတို့ထံ ဝင်ရောက်
ပုဂ္ဂိုလ် ဤသို့ လျှောက်တင်၏။
“ထည့်တော်တို့၏ ပစ္စည်းလေးပါး
အထောက်အပံ့ကို ဖြစ်စေသည့် သုဝဏ္ဏ
ဘူမိပြည်သူတို့သည် ဘေးဒဏ်ကြောင့်
သိမ်းကြိုက်၏။ ပုဂံရာမတိုင်းတွင်ကား
ထက်နက်လူသူရှိကွာ ပြည့်စုံသော်လည်း
သူရဲရင်၏ အဆုံးအမကို မရှုကြပါ။
သုဝဏ္ဏဘူမိပြည်၏ ဆင်းရဲအတွက် ကူညီ
ထိန်းသိမ်းစေ၍ ယင်းဌာန၌ သာသနာ
သစ် ထွန်းလင်းကာ ဘုရားရှင်၏ အဆုံး
အမကို ခံစားရစဉ်သောပင် ပုဂံရာမသို့
ကြွရောက်ခွင့် ပေးသနားပါ ဆရာအရှင်တို့
သုရား”
အရှင်ဓမ္မဒဿီက ပုဂံရာမပြည်၏
အကျဉ်းအမြစ်နှင့် သုဝဏ္ဏဘူမိ ဒုက္ခဒိမ်း
ပြင်းစေရန်နှင့် အပြန်အလှန်အားဖြင့်

ပုဂံရာမတွင် ဘုရားရှင်၏
အဆုံးအမများ ခံစားရစေရန်
သာသနာပြုမည့် အကြောင်း
ခွင့်တောင်းခြင်း ဖြစ်သည်။
ဆရာနှစ်ပါးက သာဓု အနုမောဒနာ
ပြု၍ ခွင့်ပေးတော်မူသဖြင့် ပုဂံရာမသို့
စတင် ထွက်ခွာလာခဲ့ရာ ကျောင်း
ဝိဟာရအဆုံး စမ်းချောင်းသို့ ရောက်
သော် သုဝဏ္ဏဘူမိ ပြည်သူပြည်သား
တို့ကို ကျေးဇူးတုံ့ပြန်သောအားဖြင့်
ဂဝံကျောက်ထုတ်၌ လက်ယာဘက်
ခြေတော်ရာကို အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ချထား
ခဲ့လေသည်။
ယင်းနောက် ရာနိခရီးဖြင့် ပုဂံရာမ
သို့ ကြွရောက်၍ တောအုပ်အတွင်း
သီတင်းသုံးနေစဉ် မုဆိုးတစ်ဦး ဖူးတွေ့
ရသည်မှစ၍ အနော်ရထာမင်းနှင့်
တကွ ပြည်သူအားလုံး ပူဇော်ကိုးကွယ်
ကာ ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမကို နာယူ
ကျင့်သုံးခွင့် ရကြလေသည်။
ပုဂံရာမတွင်မှ တွေ့မည်ရင်း အရှင်ဗညု
အဿီသည် မထင်မရှား ရှမ်းအရပ်ဘာသာ
ထင်ရှားလေသည်။
‘အဲဒီ ခြေတော်ရာက အခု ရဟန္တာ
တိုက်လို ခေါ်ကြတဲ့ ရဟန္တာသိမ်တော်
နယ်မြေရဲ့ မြောက်ဘက် စမ်းချောင်း

နံဘေးမှာ ရှိနေရာက မြန်မာသက္ကရာဇ်
၁၃၂၀ ပြည့်နှစ်လောက်မှာ “ဆင်ဖြူ
ကျွန်း”ကနေ သထုံကို ပြောင်းရွှေ့ပြီး
လယ်လုပ်နေတဲ့ ဦးဖိုးသားက ကျွဲ
ကျောင်းရင်း စပြီး ဖူးတွေ့ရပါတယ်။
အဲဒီအချိန် မတိုင်မီကာလက
ဒီနေရာတွေက တောကြီးမျက်မည်းနဲ့
တောတိရစ္ဆာန်တွေ ကျက်စားကြ
တယ်။
ဦးပဉ္စင်းက (၁၅)နှစ်သားအရွယ်
ရှိပြီမို့ အဲဒီအဖြစ်အပျက်တွေကို
ကောင်းကောင်း မှတ်မိပါတယ်။ ဆရာ
တော်ကြီးတွေကို လျှောက်ထားတော့မှ
ရှင်အရတ် (ခေါ်) အရှင်ဓမ္မဒဿီ
ရဟန္တာရဲ့ ခြေတော်ရာ ဖြစ်ကြောင်း
သိကြတယ်။
ဒါနဲ့ အဲဒီတုန်းက သက်ကြီးဝါကြီး
သံဃာတွေ ဖြစ်ကြတဲ့ ဖိုးညှင်းဆရာ
တော်၊ နန်းဦးဆရာတော်တို့ ဦးဆောင်
ပြီး စမ်းချောင်းထဲကနေ ကုန်းပေါက်
ရွှေကြတယ်။
+ ဗညုရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉၉

ဒီတုန်းက ရဟန္တာတိုက် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်က ဦးစန္ဒာဝရပါ။ ဆရာတော်က သူ့အဘိုး ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ဥယျာဉ်ခြံမြေအတွင်းမှာ ခြေတော်ရာ တန်ဆောင်း ဆောက်လုပ်ဖို့ ခွင့်ပေးလှူဒါန်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခြေတော်ရာ တည် ဝပ်ကျောက်ကြီးက ရွှေလို့ ဆယ်လို့ မရဘူး။ လူအင်အားသုံး၊ ကန်တော့ပွဲပေး စလို့ အမျိုးမျိုး ကြိုးစားပေမယ့် မရွေ့ဘူးဖြစ်နေတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ နန်းဦးဆရာတော်ကြီးက...

တန်ခိုးဦးပွင့် ဦးစန္ဒာ

ခြေတော်ရာကို စတော့ ၁၅၀၀၀၀ ကြီး ဦးစန္ဒာကို သယ်ခိုင်းဖို့ အကြံပေးတယ်။ ဦးစိုးသာလဲ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီး သယ်မတဲ့အခါ လူအများကြီးစုပြီး မတာတောင် မရွေ့တဲ့ ခြေတော်ရာ ဝပ်ကျောက်တုံးက အလွယ်တကူ ပါလာပါတယ်။ ဒါနဲ့ စီစဉ်ထားတဲ့ အခုတန်ဆောင်းနေရာမှာ ပူဇော်ထားကြပါတယ်။

ဦးစန္ဒာဝရ ပျံလွန်တော်မူပြီး ဦးဝေနေလက်ထက်ရောက်တော့ မီးပူဇော်သူ၊ ရေသပွယ်သူတွေ များလွန်းလို့ အောက်ခံ ဝပ်ကျောက်တုံး ပျက်စီးမှာ စိုးရိမ်ပြီး အင်တောနဲ့ ဗွမ်းမံထိန်းသိမ်းခဲ့ကြတယ်။

ဆရာတော်ဦးဝေနေဟာ သက်တော် (၉၅)နှစ်အရွယ် ၁၉၉၅ ခုနှစ်မှာ ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပါတယ်။ ဦးဝေနေလက်ထက်မှာ ရှင်အရဟံခြေတော်ရာနဲ့ ရဟန္တာတိုက် သာသနီက အဆောက်အအုံတွေ တိုးတက်ပြည့်စုံပြီး ဘုရားဖူးပရိသတ်တွေလဲ အတော်ကြီး စည်ကားသိုက်မြိုက်လာခဲ့ပါတယ်။

အထူးသဖြင့် ဆင်ဖြူကျွန်းက ပရိသတ်တွေ ပိုများတယ်။ သီတင်းကျွတ်၊ တန်ဆောင်မုန်း ကာလဆိုရင်

အစုအဖွဲ့လိုက်လာပြီး ရှင်အရဟံ ခြေတော်ရာကို ဆီမီးပူဇော် ဆုတောင်းကြပါတယ်။

ပူဇော်ဆုပန်ခြင်း

ဆက်လက်၍ ဦးပွင့်က ရှင်အရဟံ ခြေတော်ရာအား ပူဇော်ဆုပန်ကြပုံကို အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းလင်းမိန့်ကြားတော်မူသည်။

ဦးပွင့်တို့ ထောက်အားပေး ထောက်နယ်မှာ ဂုဏ်ထူးစွာ ဖိုသည့်သည့် ထိန်းထိန်း ဂုဏ်တော်တယ်။ ရှင်မြမင်္ဂလာထောင် စတဲ့ သုမင်္ဂလ သာဓက ကိစ္စတွေ ခြုလှင်ထောင်ရွက်ကြတဲ့ အခါ ရှင်အရဟံခြေတော်ရာကို ဝေပာင်းသီမီး ပူဇော်ပြီး ဖိုမရွာဒို့ ဆုတောင်း ဇေယျကြာတယ်။ တာကယ်လဲ ထုထားခြင်းကြပါတယ်။

အလှူအိမ်ဝန်းကျင်မှာ အလှူပွဲကြီး ပြီးတဲ့အထိ မိုးရွာလို့ အလှူပွဲ ပျက်တာ မကြုံကြရဘူး။ တချို့ကျတော့လဲ ကောက်ပဲသီးနှံတွေ ဖြစ်ထွန်းဖို့ စာမေးပွဲ ရာထူး အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေဖို့ ဆိုပြီး ဆုတောင်းကြတာလဲ ရှိပါတယ်။ ထိုသို့ မိန့်တော်မူလေမှ ဆရာ

ဦးဝင်းမြင့်က ခြေတော်ရာကို ဖူးမြော်ရန် အကြံပြုရခြင်း အကြောင်းရင်းကို မှန်းဆကြည့်မိသည်။ မိုးမရွာစေရန် ဆုပန်စေလိုခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

‘အရှင်ဘုရား ဒီမှာ ဖယောင်းတိုင် ဝယ်လို့ရသလား။ တပည့်တော် မီးပူဇော်ချင်လို့ပါ’

‘လေယာဉ်ကွင်းဘေးက ဆိုင်ကလေးတွေမှာ ရောင်းတတ်ပါတယ်။ မိုးရက်ဆက်ရွာနေလို့ ဆိုင်တွေတောင် ဖွင့်ပါမလားမသိဘူး။ စိတ်သဒ္ဓါသာ လျှင် အရေးကြီးပါတယ် ဒကာ။ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ရည်မှန်းပြီး သဒ္ဓါယုံကြည်မှု အပြည့်အဝနဲ့ ဆုပန်ပေါ့’

သို့ဖြစ်လေရာ ရှေ့ဆက်မည့်ခန့် စဉ်အတွက် မိုးလေ ကင်းရှင်းစွာဖြင့် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း ပြုရပါလို့ကြောင်း ဆုတောင်းခဲ့လေသည်။

ယင်းနောက်တွင် ခြေတော်ရာ ဝပ်ကျောက်တုံးကို စတင်တွေ့ရှိရာ စင်းချောင်းကို လေ့လာ၏။ “ရှင်အရဟံ ချောင်း”ဟု ခေါ်ကြသည်ဆို၏။

ယခင် ရှေးအခါကပင် တွင်ကျယ်ခဲ့သော အမည်ဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။ ရှင်အရဟံခေါ် အရှင်ဓမ္မဒဿီသည် ရဟန္တာတိုက် ခေါ် ဤရဟန္တာသီဟကျောင်း၌ပင် သီတင်းသုံးတော်မူသည်ဟု ဆရာအစဉ်အဆက် မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည် ဆိုလေသည်။

တာဝန်ခံဦးပွင့်အား ဂါရဝဋ္ဌ နှုတ်ဆက်၍ ရွှေစာရံစေတီဝင်း သိကြားစေတီ၊ ရွှေချေးခံစေတီ၊ ပိဋကတ်စေတီများနှင့် ဇင်းကျိုက်ကလယ်စေတီများသို့ ဝင်ရောက်ပူဇော်ဖူးမြော်ခဲ့သည်။ လမ်းခရီး၌ လည်းကောင်း တန်ဆောင်း၊ ဖျပ်များအတွင်း

စားထောင်းဖို့

ဟင်္ဂါး

ကောက်ညှင်းထုပ်လေး

တရုတ်ရိုးရာ မုန့်အများအပြား မှီထွဲအထဲမှာ မြန်မာလူမျိုးတွေရော၊ ထရုတ်လူမျိုးတွေပါ ကြိုက်တဲ့ နှစ်တစ်မျိုးကတော့ ဝက်သား ကောက်ညှင်းထုပ်လေးပါ။

ဝက်သားကောက်ညှင်းထုပ် လုပ် ထားလွယ်ကျပြီး စားကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တချို့က နည်းမသိတော့ လွယ်ကူပါဘူး။ တရုတ်လူမျိုးတိုင်း နှစ်စဉ် ကောက်ညှင်းထုပ်လုပ်ပြီး ထန်တော့ကြတာလဲ ရှိပါတယ်။

ဝက်သားကောက်ညှင်းထုပ်လုပ်ဖို့ သန့်ကြော်မေပီတဲ့ ကောက်ညှင်း သန့်သန့်(၄)လုံးရယ်၊ ဝက်သုံးထပ် သား(သုံးဆယ်)ကျပ်သား၊ ပဲခဲပြာ ရည် အနည်းငယ်၊ ပုစွန်ခြောက် အနည်းငယ်၊ ကြက်သွန်ဖြူ(၄)ဥ ထောက်နဲ့ ငရုတ်ကောင်းနည်းနည်း ထည့်ပေးရမယ်။ ကောက်ညှင်းထုပ်လုပ်ဖို့ အရသာအရသာ သင်အကြိုင်းလဲ လိုပါ သေး။

ထပ်ပေးစွာ ကောက်ညှင်း(၄)လုံးကို သန့်စင်ပြီး ရေနဲ့ (၂)နာရီလောက် ခြစ်လိုက်ပါ။

ဒီအချိန်မှာ ဝက်သားသုံးထပ်သား ထဲ ထက်နှစ်လုံးလောက်လှီးပြီး ဆီနဲ့ ခြစ်ထွန်ဖြူ သတ်ထားတဲ့အထဲကို ထည့်ချက်ပါ။ ဆားအနည်းငယ်နဲ့

ဟင်းခတ်မှုန့် နည်းနည်း ထည့်ချက်ပါ။ ကျက်ပြီဆိုရင် ပန်းကန်ထဲထည့် ထားပါ။ ကောက်ညှင်းကိုလဲ ကြက်သွန် ဖြူဆီသတ်ထားတဲ့အထဲကို ထည့်ပြီး ချက်ပါ။ တရုတ်ပြာရည်အပျစ် နည်းနည်းထည့်ပါ။

ငရုတ်ကောင်းထောင်းပြီး ထည့်ပါ။

(၅)မိနစ်မျှ ချက်ပြီး အအေးခံပါ။

ပုစွန်ခြောက်ရေခဲမီးပြီး စစ်ထားပါ။ ပြီးရင်တော့ ဝါးရွက်ကို ကန်တော့ချိုး ပြီး ကောက်ညှင်းချက်ထားတာကို ထည့်၊ ဝက်သား သုံးထပ်သားတစ်တုံး ထည့်ပါ။ ပုစွန်ခြောက်အနည်းငယ် ထည့်ပါ။ ပြီးရင် သေချာစွာ လှုံ့အောင် လှိပ်ပြီး သင်အကြိုင်းနဲ့ချည်ပါ။

ကောက်ညှင်းထုပ်တွေ အားလုံး ပြီးရင် လုံနေတဲ့အိုးမှာ (၃)နာရီမျှ ပြုတ်ပေးပါ။

ဒါဆိုရင်တော့ မွှေးကြိုင်သင်းပျံ့ အရသာရှိတဲ့ ဝက်သားကောက်ညှင်း ထုပ် ရပါပြီ။

ပိုစားကောင်းချင်ရင်တော့ ကောက် ညှင်းထုပ်ထဲကို ဆေးညစ်လှီးပြီးထည့် ပါ။ အရသာရှိပြီး အာဟာရပြည့်ဝတဲ့ ဝက်သားကောက်ညှင်းထုပ် ရပါပြီ ရှင်။

နုလိင်မိုး

စာမျက်နှာ (၁၀၀)မှ အဆက်

သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် မေးမြန်း ပြောဆိုစဉ်၌လည်းကောင်း၊ မိုးသည်း ထန်စွာ ရွာသွန်းသော်လည်း ဓာတ်ပုံ ရိုက်ကူးချိန်တွင်မူ မိုးခဲ နေသာ၍ ကောင်းစွာ မှတ်တမ်းပြုနိုင်ခဲ့လေသည်။

လမ်းညွှန်

ပုဂံပြည်မှ အစပြုလျက် မြန်မာ နိုင်ငံအထက်ပိုင်း၌ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓ သာသနာတော်ကို ပြုစုပျိုးထောင်ပေး ခဲ့သည့် ရှင်အရဟံ ရဟန္တာအရှင်မြတ် ၏ ခြေတော်ရာကို စူးမြော်ကြည့်ညို ဆုပန်လိုပါက သထုံမြို့မြောက်ဘက် လေယာဉ်ကွင်း အလွန်ရှိ ရဟန္တာတိုက် ခေါ် ရဟန္တာသီမိတော်သို့ အဆင်ပြေ လွယ်ကူစွာ သွားရောက်နိုင်ကြောင်း လမ်းညွှန်တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဂါရဝမှတ်တမ်း

အရှင်မြတ်၏ ခြေတော်ရာများ ဒါန ကုသိုလ်ပြုရန် လှူဖွယ်ပစ္စည်း မရှိ သဖြင့် ဘာဝနာကုသိုလ်ပြုသောအား ဖြင့် ဘုရားဂုဏ်တော်၊ တရားဂုဏ် တော်၊ သံဃာဂုဏ်တော်တို့အား နှလုံး သွင်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော်လျက်

ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကြီးလောက် မဖွမ်းသောသော်လည်း ကြည်ညိုဖူးမြော် လိုသူတို့ ထောက်လှမ်းနိုင်စေရာ လျှောက်လှမ်း လှေကားတစ်ထပ်စာမျှ လှစ်ပြညွှန်းဆို သာသနာပြုရသော အကျိုးအားကြောင့် ဆိုးရွားစွာ ခံစား နေရသော ခေါင်းခါးခြေ ဝေဒနာအစုံ တို့ သက်သာပျောက်ကင်းရလို ကြောင်းလည်း ထပ်မံဆုပန်ခဲ့သည်။

ရက်သတ္တနှစ်ပတ်မျှ အကြာတွင် သမားကောင်း ဆေးချက်တွေ၌ တဖြည်းဖြည်း သက်သာလာခဲ့သည် ဖြစ်ရာ လေးမြစ်စွာဖြင့် ဂါရဝမှတ်တမ်း ပြုရပေသည်။

ဘုန်းတော်စွာ (မြိုင်တော့သိုလ်)

ဆရာဆောင်၏

ဆေးဒန်းသတ္တုချနည်း

(တစ်နည်း)

ဆေးဒန်းသတ္တုချနည်း

ဆရာဆောင်သည် အပိုရတ်ဆရာ တစ်ဦး မဟုတ်ပါ။ မြွေအလွန်နှင့် မြွေပမ်းဆီးရေးအဖွဲ့မှ ခေါင်းဆောင် ဆရာတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၄၀)ခန့်က “နဂါး မရွှောင် ဆရာဆောင်” ဟု နာမည်ကြီးသော ဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာဆောင်သည် ဆေးဒန်းကို ယုံကြည်ပြီး အလွန်အားကိုးပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆေးဒန်းကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ဖမ်းယူနိုင်ပါသည်။ အကြောင်းမှာ ဆေးဒန်းသည် အဆိပ်ကို နိုင်စေသည် ဟု ဆိုပါသည်။ အထူးသဖြင့် မြွေကို အလွန်နိုင်ကြောင်း ပြောပါသည်။

စာရေးသူကိုလည်း ဆရာအောင် မှ...

‘ဆရာ... ခပ်ဖူးလဲ မြွေတွေကိုင်နေတာပဲ
ခပ်ဖူးအားကိုးနေတဲ့ ဆေးဝါးတွေ အားကိုး
ပါ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ဆေးဒန်းကိုလဲ
ယုံကြည်ပါ။ သိပ်လိမ့်မယ်’

ဟု ပြောပြီး သူ၏ ဆေးဒန်းသတ္တု
ချနည်းကို စာရေးသူအား ပေးပါသည်။

(မှတ်ချက်) ထိုအချိန်က ဆရာ
ဆောင်၏ ဆေးဒန်းသတ္တုချနည်း
သက်သက်ကိုသာ ယူထားလိုက်ပြီး
အဆိပ်နှင့် မြွေကို နိုင်နင်းအောင်
မည်သည့် ခံရည်ထောင်းရသည်၊
မည်ကဲ့သို့ တက်ရသည်ကို မယူထား
လိုက်ပါ။

ထို့ကြောင့် ဆရာဆောင်၏
ဆေးဒန်းသတ္တုချနည်းကို မူရင်းအတိုင်း
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ဖော်ပြ
လိုက်ပါသည်။

ဆေးဒန်းသတ္တုချနည်း

မိမိချလိုသလောက် ဆေးဒန်းကို
မူးစာ မတ်စ ပြုလုပ်ပြီး အဝတ်နှင့်
သေပျောက်စေရန်ခြေညှိပုဂ္ဂလိက

ထုတ်။ မှန်ထုပ်ခွေ၍ ဥနံအဖြစ် အခေါက်၊
အရွက်များနှင့် ပြုတ်ပါ။

နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ် ပြုတ်ပြီးလျှင်
ဆေးဒန်းကို ယူ၍ထား။ ပြုတ်သည့်
အရည်ကျအောင် ဖြန့်ကျိ၍ ဆေးဒန်း
ကို ယင်းဖြတ်ရည်နှင့် ညက်စွာ ကြိတ်၊
ဖိုမှာတင်၍ ခြောက်စေ။ ဇော်သုံးထပ်
ပြီးလျှင် မီးပြင်းထိုးချ ဘော်သာဆံသား
ကဲ့သို့ အရည်ကျခံ သတ္တုရ၏။

(တစ်နည်း) ဆေးဒန်းသတ္တုချနည်း

ဆေးရွက်ကြီး၊ ဒန်းကြီးရွက်၊ ဆေး
ဒန်း ယင်းသုံးပါး ညက်စွာကြိတ် ပြီးလျှင်
တစောင်ကြီးပင်ကို မြေမှ တစ်တောင်
ခန့် ခုတ်လှဲ၍ ယင်းအပင် ငုတ်ထဲသို့
ထွင်းပြီး ထည့်ပါ။ အပေါ်က ပိတ်၍
မြေသရွတ်မံပြီးလျှင် ဖွဲသုံးတင်းနှင့်
ဖုတ်လျှင် အပင်ငုတ် မီးကျွမ်းက
အဖြစ်အခေါင်းထဲ၌ ဆေးဒန်းသတ္တု
ရ၏။

- ကျောက်ဆေးဒန်း
- (၅၀)ကျပ်သား၊ မက်လင်သီး
- (၄၀)ကျပ်သား၊ ချီးသီး
- (၂၅)ကျပ်သား၊ ကလောသီး
- (၂၅) ကျပ်သား၊ ကနုခိုဆန်
- (၂၅)ကျပ်သား ယင်းဆေး
များကို သံပရာရည်နှင့်
ကြိတ်ပြီး အိုးတွင် ကပ်၍
နေရန်။ အိုးကို စလောင်းပုံး၊
စလောင်းကို ဝဲထီးသံချောင်းခန့်
အပေါက်ဖောက်ပြီး မီးကော်ထေး
အောက်မှ အိုးတစ်လုံး ရေအပြည့်
ထည့်ပြီးလျှင် မြေတွင် မြှုပ်၊ ဆေးအိုး
ကို အပေါ်စာ မှောက်၍ မီးပြင်းစွာ
တိုက် အောက်အိုးတွင် ဆေးဒန်းသတ္တု
ကျ၏။

ချုပ်ဆေးမှာ တပင်ရွှေထီးငါးမူး
သား၊ ဆယ့်နှစ်ရာသီဆန်ငါးမူးသား၊
ဂဠုန်ဦးနှောက်၊ အရွက်ငါးမူးသား
ကြိတ်၍ မူလသတ္တုကို အောက်
အထက်နီး၍ လုပ်ိတ်ထိုး သတ္တုပြဒါး
မီးနေရ၏။

ဆင်းရဲတင်းပျောက် ချမ်းသာရောက်
ကြပါစေ။

မိစ္ဆာမဟိဒ္ဓိဆရာဦးသန်းမြင့်
(တိုင်းရင်းဆေး)

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လအတွင်း

ကျန်းမာရေးအတွက်

အကြံပေးချက်

◆ **ဒီဃာရာသီဇွား** (မတ်လ ၂၁ ရက်မှ ဧပြီလ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာများကို အားပြု၍ စားသုံး၍ အာပေါဓာတ်စာများကို လျော့ပေါ့ ရောင်ကြည့်သင့်ပါသည်။

● **ပထဝီဓာတ်စာ** ။ ။ ကြက်သား၊ ချိုးသား၊ ခါသား၊ ဆုတ်သား၊ ဆိတ်သား၊ ချောင်းသား၊ သမင်၊ ဒရယ်သား၊ ဝက်ပေါင်သား၊ အမဲ(ရွာ)သား၊ ဖွတ်သား၊ ပုတတ်သား၊ လင်းငြေ၊ စပါးကြီးငြေသား၊ ပုစွန်၊ ပလူ၊ ငါးခူး၊ ငါးကြင်း၊ ငါးစင်ရိုင်း၊ ငါးစင်ရီ၊ ပုစွန်၊ ငါးသလောက်၊ ငါးပတ်၊ ငါးပုလဲ၊ ငါးပုလဲ၊ ဆိတ်ခိုး၊ ခွားခိုး၊ ကွဲခိုး၊ ဆာပတ်၊ ပိန်ညှု၊ ကိုင်းညှု၊ မျောက်ညှု၊ ခုန်ညှု၊ ဥသျှစ်၊ ထညင်း၊ မာလကာ၊ နှုတ်

မန်ကျည်းပုည၊ မန်လာဥ၊ ကောက်ညှင်း၊ ချောင်းသီး၊ ခြေပဲ၊ ပဲလွန်း၊ ပဲကြီး၊ အုန်းသီး၊ သစ်ကြားသီး၊ စားတော်ပဲ၊ ဒန်သလွန်း။

● **အာပေါဓာတ်စာ** ။ ။ ရေငြေ၊ ကျွဲ၊ ကြံ၊ ကြေး၊ ဘဲ၊ ငန်း၊ ဖား၊ လိပ်၊ ကထန်၊ ချေ၊ ကနကမာ၊ ဝက်သား(သံထပ်)၊ ငါးလင်ပန်း၊ ငါးပတ်၊ ငါးခူး၊ ငါးဖယ်၊ ငါးသိုင်း၊ ငါးကျည်း၊ ငါးရံ၊ ငါးဝက်၊ ငါးသင်းအုံ၊ ကာကူရုံ၊ ကဘီလူး၊ ကသပေါင်း၊ ကသဝို၊ ငါးသလဲထိုး၊ စပျစ်၊ ငါးအိုသီး၊ ရောက်ချိုသီး၊ လိမ္မော်သီး၊ သရက်သီး၊ ဘူးသီး၊ သခွားသီး၊ ဖရဲသီး၊ သဘတ်ဖရဲသီး၊ ကြက်မောက်သီး၊ နာနတ်၊ ပုလဲသီး။

သဘောသီးနှံ၊ ဖိကြမ်းငှက်ပျော၊ ကန၊ မန်ကျည်းသီးစိမ်း၊ လယ်ပုတူ၊ အောင်မဲ၊ ဆိတ်သပွတ်၊ မင်းရွတ်သီး၊ ကြက်သွန်နီ၊ ကြေးညှု၊ ကျောက်ပွင့်၊ ရေညှိ၊ စားတော်ပဲ၊ ဆော်သလင်းပူ၊ ဂေါ်ဖိထုပ်၊ နံနံ၊ ဆိတ်၊ မန်ညှင်းဖြူ၊ ပုန်းညှပ်ကြီး၊ မဲလိကြီး၊ ချောင်းညှု၊ ဖလဲတောင်ငွေ၊ (ငါးပတ်၊ ငါးခူး၊ စားတော်ပဲတို့မှာ ပထဝီအာပေါ ချောနေအောင်စား။)

◆ **ဒြဿရာသီဇွား** (ဧပြီလ ၂၁ ရက်မှ မေလ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာများကို အားပြု၍ တေဇောဓာတ်စာများကို လျော့ပေါ့ ရောင်ကြည့်သင့်၏။

● **ဝါယောဓာတ်စာ** ။ ။ ငါးခုံးမ၊ ငါးခြင်း၊ ငါးမြစ်ချင်း၊ ကဘီလူး၊ ကကတစ်၊ ကြက်ဥ၊ ဘဲဥ၊ လိပ်ဥ၊ ငှက်ဥ၊ ကင်ပွန်းရွက်၊ မာလာဖူး၊ ပုတတ်စာ၊ သရက်ကင်းဖူး၊ ခွေးတောက်၊ သပွတ်ခါးသီး၊ ကြောင်လျှာသီး၊ သဘောသီးရင်၊ ထမရွက်၊ ယင်းပြာ၊ ရှားစောင်းခါး။

လက်ဖက်၊ ကနီဂလာ၊ ကြက်ဟင်းခါး၊ မဲလိ၊ ဆီးဖြူသီး၊ မန်ခါးသီး၊ မန်လာရွက်၊ သခွတ်ပွင့်၊ လက်ပံပွင့်၊ ဆူးပုပွင့်၊ ကစောခါး၊ ကြောင်ပန်းရွက်၊ စပါးလင်း၊ မန်ကျည်းပုည၊ ဟင်းနုနယ်၊ မန်ညှင်းရွက်၊ မန်ညှင်းခါး။

● **တေဇောဓာတ်စာ** ။ ။ ခြေပွေး၊ ခြေပောက်သား၊ ငါးပြေး၊ ငါးပမ်းမ၊ ငါးတစ်၊ ကကတစ်၊ ကဘီလူး၊ ကြက်သား၊ ငါးကြင်း၊ ငါးသလောက်၊ ကြောင်ငါး၊ တြက်သား၊ ရှည်သား၊ ဒူးရင်း၊ ရဲလှို၊ သဘောသီးပုည၊ သြဇာသီး၊ စောင်းလျားသီး၊ မရန်းသီး။

သံပရာသီး၊ ရှောက်ချည်သီး၊ ဆိတ်သီး(ရည်)၊ ကနစိုးသီး၊ လက်လှည့်ချည်မျိုးစုံ၊ မန်လာဥ၊ မှို၊ မျစ်၊ ကြက်သွန်နီ၊ ချင်း၊ ပိတ်ချင်း၊ ငရုတ်ကောင်း။

ငှက်ထီး၊ ကရဝေး၊ သစ်ကြက်၊ လေးညှင်း၊ ပတဲကော၊ ကနီချပ်နီ၊ ပင်စိမ်း၊ ဒန်သလွန်းရွက်၊ တောင်သဲလွန်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ၊ ပေါက်ပန်းနီ၊ ကြက်မန်ရွက်၊ လဲလွန်၊ ဝါရွက်၊ ချည်ပေါင်ရွက်။

ကင်ပွန်းရွက်၊ ကြာဟင်း၊ ကုက္ကိုရွက်၊ သက်ရင်း၊ ကနမှို၊ ငှါ၊ ဝဥ၊ အင်ဥ၊ ပိလောပိန်ဥ၊ ထန်းရည်။ (ကကတစ်၊ ကဘီလူး၊ ကင်ပွန်းရွက်တို့မှာ ဝါယော၊ တေဇော ချောနေအောင်စား။)

◆ **မေထုန်ရာသီဇွား** (မေလ ၂၁ ရက်မှ ဇွန်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို အားပြု၍ ပထဝီဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့ စားသုံးပါ။

◆ **ကရကင်ရာသီဇွား** (ဇွန်လ ၂၁ ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အဓိက

အားပြု၍ စားသုံး၍ ဝါယောဓာတ်စာများ လျော့ပေါ့ ရောင်ကြည့်ပါ။

◆ **သီဟရာသီဇွား** (ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၁ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အားပြု၍ အာပေါဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့ စားသုံးပါ။

◆ **ကန်ရာသီဇွား** (ဩဂုတ် ၂၂ ရက်မှ စက်တင်ဘာ ၂၁ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာကို အားပြု၍ တေဇောဓာတ်စာကို ဆင်ခြင် သုံးဆောင်ပါ။

◆ **ထူရာသီဇွား** (စက်တင်ဘာ ၂၂ ရက်မှ အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို အဓိကစားသုံး၍ ပထဝီဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့ ရောင်ကြည့်ပါ။

◆ **မြိစ္ဆာရာသီဇွား** (အောက်တိုဘာ ၂၃ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၁ ရက် အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အားပြုသုံးဆောင်၍ ဝါယောဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့ရောင်ကြည့်ပါ။

◆ **နေရာသီဇွား** (နိုဝင်ဘာ ၂၂ ရက်မှ ဒီဇင်ဘာ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အားပြု၍ အာပေါဓာတ်စာကို ဆင်ခြင်သုံးဆောင်ပါ။

◆ **မကာရရာသီဇွား** (ဒီဇင်ဘာ ၂၁ ရက်မှ ဇန်နဝါရီ ၁၉ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာကို အဓိကသုံးဆောင်၍ တေဇောဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့ ရောင်ကြည့်ပါ။

◆ **ကိုရာသီဇွား** (ဇန်နဝါရီ ၂၀ ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၈ ရက် အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို အားပြု၍ ပထဝီဓာတ်စာများကို ဆင်ခြင်သုံးစွဲပါ။

◆ **မိန်ရာသီ** (ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက်မှ မတ် ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အဓိကအားပြု၍ ဝါယောဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့ ဆင်ခြင်ပါ။

◆ **အာရောဂျာဗျာလာဘိနင့်** ပြည်အိမ်

ဝါယောဓာတ်စာကို ဆင်ခြင်သုံးစွဲပါ။

ကြည်ညိုအောင်ပါ။

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687
ရဒိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တာဆာလ (ဘိုး)-၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုရက်အမှတ်တံဆိက (စာနယ်ဇင်း) ၁၃၁၀/၀၁၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းဖေး ပါဦး”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့် ကကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိတို့ယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ခင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း၊ မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာ လား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမူပါ”

“ကျွန်တော်တို့ မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေဝန် လေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီပုံ၊ အသည်းအဆီပုံခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း ခြေ၊ လက်များ ထုံကျဉ် တိုက်ခဲလေးလဲခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိပူနီခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်း မှိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်များထွက်ခြင်း အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ တိုယ်လက်မအီမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက် တင်းစေပါတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလွန်နေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အဖူးအပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံ မက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်း ကာ-ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်း တစ်လက်ပဲဦး။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမှိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေး က ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်း ကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ ပြန်မာဆေးမျိုးရုံဖြန့်ချိရေးတိုင်းကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း

အမှတ်-၅၂/၃၅၆၊ ပေဓာတ်လမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၄၇၇၊ ၀၉-၅၁-၈၈၆၂၀၀

မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

ရေးကြီး မုဂ္ဂိုလ်တော်တို့ကျောင်းမှ

ရုပ်ပုံကလေးပုံပျက်မီးသည့်

ဆရာတော် ဦးသူရိယ (၂)

ဝင်ခိုက်

ယခင်လူအဆက်

အိတ်အောင်၍ ဝိဇ္ဇာဖြစ်ရာ တန်
ယောင်ထေး ထိနှင့် အတူနေသော
ဦးသည် သေ၍ ထိနှင့် ကွဲလေပြီ။
အယ်၍ ငါ့ထံ ဤသို့လျှင် တရား
အထူးရန် အချိန်အခါ ရှိပါသည်လော။
အိတ်အောင် ဖြစ်တော့ပြီ။

သတိရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်
အိတ်တို့လည်း ရိုက်ခွဲ၊ အိတ်တို့ကို
အိတ်တို့ မီးသွေးတို့ကို
အလိုရှိသော ဘုန်းကြီးတို့ကို
အိတ်တို့သည်။

အိတ်၍ နောင်လာနောက်သားတို့
အိတ်သို့ အနောင်အယုက်မျိုး
အိတ်တို့ ကြပါစေနှင့်။ အကယ်၍
အိတ်တို့လည်း “အလျင်အမြန်
အိတ်တို့ကြပါစေ” ဟူသော
အိတ်တို့နှင့် လောကီကို ပစ်ပစ်
အိတ်တို့နှင့် ဦးနှောက်နှင့်ပြီး လောကုတ္တရာ
အိတ်တို့ မင်္ဂလာနိဗ္ဗာန်ကို မိမိတို့
အိတ်တို့ တိုင်၍ ယူနိုင်လောက်အောင်
အိတ်တို့အားထုတ် ဆုံးမဟောပြော
အိတ်တို့ နှိပ်သည်။

အိတ်တို့မြို့ရေးမှတ်ထားသည်မှာ
အိတ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။ ဖတ်ရှုရသမျှ
အိတ်တို့အား သဘောပေးများ ကောင်းစွာ သင်ယူ
အိတ်တို့အလုပ်စခန်းတွင် လောကီ

ဆရာတော် ဦးသူရိယရုပ်ပုံ

သိဒ္ဓါများကို လိုက်စားခဲ့သည်။ ထုတ်၍ မိမိအားထုတ်၍ရသော အတွေ့
သတိတရား ရပြီးနောက် အကြံများကို စာပညာဒါယကာများအား
လောကုတ္တရာ သီးသန့်ကိုသာ အား ဝေငှ ဆုံးမဟောကြားကြောင်း သိရှိရ

သည်။

ကျမ်းစာရေးသော ၁၃၁၀ ပြည့်နှစ် မတိုင်မီက မိမိ တရားထူးကြောင်း ဖွင့်ဟပြောဆိုခြင်း မရှိသကဲ့သို့ ၁၃၃၀ ပြည့်နှစ်ခန့် လိုဏ်ဂူတွင်း ပိတ်မိနေရာ မှ လွတ်မြောက်လာချိန်တွင်လည်း တရားထူး မရသေးကြောင်း သွယ်ဝိုက် မိန့်ကြားခဲ့သည်ကို တွေ့ရလေသည်။

သို့သော်လည်း သီမိလိုက်ကြသော ရေးမြို့နှင့် ဝန်းကျင်ဒေသများမှ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများက တောရ ကျောင်းဆရာတော် ဦးသူရိယသည် လောကီ၊ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာစလုံး၌ ပေါက်မြောက် အောင်မြင်သူအဖြစ် အထူး ယုံကြည်လေးစားကြလေသည်။

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက်ပိုင်း ကာလ များတွင်ပင် သီဒ္ဓိမြောက် ပစ္စည်းတစ်စုံ တစ်ရာ ကျန်ရှိနိုးနှင့် လာရောက်စူးစမ်း သူ များစွာရှိသည်ဟု လက်ရှိဆရာ တော် ဦးမေဃိယက မိန့်၏။

ဂါရဝပြု ဖူးမြော်ခြင်း

ဆရာတော်၏ မပုပ်မသိုးသည် ရုပ် ကလာပ်တော်ကို အုတ်တိုက်ဥမင် အတွင်း ပူဇော်ထားရာ ဦးမေဃိယ ကိုယ်တိုင် လိုက်ပါပြသပေးသည်။

ဥမင်မှာ ဝန်ကြီးဦးဘဆွေက ကျောင်းဆောက်လုပ်ရန် လှူဒါန်းသော် လည်း ဆရာတော်က လက်မခံဘဲ ဤတရားကျင့် လိုဏ်ဂူဥမင်ကိုသာ ဆောက်လုပ်စေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ခေါင်းရင်းပိုင်းတွင် ဆရာတော်၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို မှန်ခေါင်းနှစ်ထပ် ဖြင့် ပူဇော်ထားသည်။ ပျံလွန်တော်မူ သည့်မှာ (၂၅)နှစ်ခန့် ကြာပြီဖြစ်သော် လည်း ရုပ်ကလာပ်မှာ ပျက်စီးခြင်း မရှိဘဲ ခြောက်သွေ့နေသည်။

မြောက်သွားသောတရားကျောင်း

မှန်ခေါင်းနှစ်ထပ် ကာရံထားသည့် အပြင် ဝှိုများ ကပ်ငြိနေသဖြင့် တတ်ပုံ ရိုက်ကူးသော်လည်း ထင်ရှားပြတ်သား မှ မရှိပေ။

ပျံတော်မူပြီး နှစ်ကာလများတွင် သင်္ကန်းတော်အသစ် လဲလှယ် သန့်စင် ပေးခဲ့သော်လည်း အချို့သော ဒါယကာ များက ရုပ်ကလာပ်တော် အစိတ်အပိုင်း များ ယူငင်ခြင်းနှင့် အခြားသော မလို လားအပ်ဖွယ်ကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်လာ သဖြင့် အခေါင်းကို အသေပိတ်ကာ အခေါင်းနှစ်ထပ် ကာရံခဲ့ရသည်။

ဖူးမြော်သူ များပြားစဉ်ကားစေရန် လည်း ဥဿဟာစိုက်ထုတ်ခြင်း မပြု တော့ဟု ဦးမေဃိယက မိန့်တော်မူ သည်။ လက်ဝဲလမ်းပုဂ္ဂိုလ်အချို့၏ ရန် ကို ကာကွယ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆရ လေသည်။

ဆရာတော်ရုပ်ကလာပ်၏ ခြေရင်း ဘက် ဥမင်လမ်းထောင့် မှန်ခေါင်းတွင်း ၌ မပျက်စီးသည့် မညောင်၏ ရုပ် ကလာပ်ကို တွေ့ရသည်။ ဗိုက်ခွဲ၍ မျက်နှာမြင်ရာတွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သူဖြစ် သည်။

ဆရာတော်က အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း

ရှုရန် ကျန်ရစ်သူပိသားစုထံမှ အလောင်း ကို အလှူခံထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိလေ သည်။ ဦးမေဃိယက ထိုစဉ်က ရဟန်း ဘဝဖြင့် ကိုယ်တိုင် ဖော်ယူကာ ဇာ တဏှာ မဖြစ်စေရန် အမည်းရောင် ရေနံချေးများ နေ့စဉ် သုခင်္ဂလိမ္မာ ရသည်။

မညောင်သည် အသက်ထင်ရှား ရှိစဉ်က ဘာသာရေးကိုင်းရှိုင်း၍ ပုည စိပ်ပွားလေ့ ရှိသော်လည်း ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း ရှုပွားခဲ့ခြင်း မရှိကြောင်း သိရသည်။ ရုပ်အလောင်းမှာ ဆံပင် ရှည်များ ထွက်နေရာ ဆံဖြိုခြင်း အဝတ်အစား လဲလှယ်ပေးခြင်းတို့ကို အခါအားလျော်စွာ ပြုလုပ်ပေးခဲ့ရသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်အတန်ကြာက အခေါင်းဖူး မှန်ကွဲနေသည်တွင် ကံသေ အချို့ ဆော့ကစားကြသဖြင့် လည်သား ရိုးကျိုးကာ ဦးခေါင်းနှင့် ခန္ဓာကိုယ် တခြားစီ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့သော် ဆံပင်များမှာ ကောင်းမွန်နက်မှောင်း ဖြစ်သည်။ အသားများ ခြောက်ကပ် သည်။

ရာဟုတ်တောင် ဟံသာယာရွာမှ ရေးဆွဲ ချီသည့် ရုပ်အလောင်းလည်း ထိုပုံ ဖြစ်သည်။ F.1 & B. March, 2011

အဖွဲ့ အားကြားမှု မဟုတ်ဘဲ နှစ်ဦးစွာ နှစ်ဦးစွာ တွင် ဝေဖန်မှု ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။

ဆရာတော်သည် ဝိုင်ရှင်များထံမှ နှစ်ဦးစွာ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းရှုရာနဲ့ နှစ်ဦးစွာ ရုပ်ကလာပ်ပေါင်း (၆၀) နှစ်ဦးစွာ ဦးမေဃိယကပင် ကျောင်း တွင် ကိုရင်ဘဝ၊ ရဟန်းဘဝတိုင် ဆောင် ဖော်ယူစီမံပေးခဲ့ရသည် ဆို၏။

ထို ရုပ်အလောင်းများအနက် နှစ်ဦးစွာ မစန်းရီ နှစ်ဦးစွာ ထူးခြား စွာ ဖျော်မသိုးရှိခဲ့ရာ နှစ်ဦးစွာ မှာ နှစ်ဦးစွာ ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်ဖူးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

တွယ်လွန်ပြီးနောက် ရုပ်အလောင်း မှာ မပျက်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်း မှာ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်ခဲ့ ခြင်းအပြင် အခြားသော အကြောင်းခံ မှာ နှစ်ဦးစွာ သုတေသီတို့အတွက် စိတ်ဝင်စားဖွယ် ဖြစ်လေသည်။

ဆရာတော်သည် ရုပ်အလောင်းများ မှာ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းရှုရာ၌ တပည့် သာတာများကိုလည်း ခန္ဓပေဒနနှင့် နှစ်ဦးစွာ ဆိုင်ရာ အသိများ ရယူစေ ခဲ့၏။

ဤတွင်းချင်း ဖော်ယူလာသော ရုပ် အလောင်းကို ကမ္မဋ္ဌာန်းဥပင်တွင် သင်ရက်ထားကာ စကြိုလျှောက်၍ နောက်တစ်နေ့ညတွင် နှစ်ဦးစွာ အနိဗ္ဗာန်မြေမြှုပ်ကာ (၇)ရက် အကြာတွင် ပြန်လည်ဖော်ယူ ရှုရှားပြန် ခဲ့သည်။

အချို့ကို ခွဲစိတ်၍ ကလီစာထုတ်ယူ ထုတ် ဝမ်းတွင်းအင်္ဂါ အစိတ် အစိတ်များကို တပည့်များအား လေ့လာ စေရန် အချို့ကို အပိုင်းပိုင်း ဖြတ်ပိုင်း သွပ်နန်းကြီးများ တည်းနှောင်၍ သွပ်စားရာ နေရာအနီး ချိတ်ဆွဲထား ခဲ့သည်။ ရသတဏှာ ပယ်ဖြတ်စေရန်

လက်ရှိဆရာတော် ဦးမေဃိယ

ဖြစ်သည်။ 'အစိုင်းမှာ ကျုပ်က ခပ်ဝယ်ဝယ် ကျောင်း သားတစ်ယောက် ထား လုံးဝ မဝင်ဘူး။ နောက်တော့လဲ ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ငါနဲ့မတွေ့ အူတိုတတ်တယ် ပြောကြတာ တော့ မှန်တယ်လို့ ယောက်ျားတွေက အတွေ့ ထက် ပိုပြီး အလျားတိုပါတယ်။ ဂုဏ်ပျာပို ဦးနောက်ထဲဝိုပြီး သေဆုံးတယ် ဆိုတဲ့ အကာတစ်ယောက်နဲ့ ဦးနောက်က သာမန်သေဆုံးချရဲ့ ဦးနောက်နဲ့ ကွာခြားမှု မရှိပေမယ့် အတွေ့ကတော့ အပိုင်းပိုင်း ပြတ်နေတာ တွေ့ရတယ်။

အဲဒီအခါ ဆရာတော်က အနောက်တိုင်း ဆေးက ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးများတယ်။ ဆေး ပြင်လိုဖြစ်ရတယ်။ ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတော့ အနောက်တိုင်းဆေး မယုံတော့လို့ ငါနဲ့ပါတယ်။ ကျုပ်တို့လဲ အခုအချိန်အထိ တိုင်းရင်းဆေး ကိုပဲ သုံးစွဲကြပါတယ်' ဟူ၍ ဦးမေဃိယက ပြောပြ၏။

ဆရာတော်သည် ပုံတော်မူခါနီး အထိ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို မပြတ် ရှုရှားခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ဥပင်လိုက်အတွင်း ၌ အလောင်း(၆)ခု၊ (၇)ခုခန့်ကို ပျက်စီး မှု အခြေအနေအမျိုးမျိုးဖြင့် အစဉ်အမြဲ

မြင်တွေ့ရတတ်သည်ဆို၏။

နောက်ဆုံးကာလ

ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော် (၉၆)နှစ်အရောက် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၅၂ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း(၉) ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် ပျံလွန်တော် မူခဲ့သည်။ ဦးမေဃိယက ဤသို့ ရှင်းပြ ၏။

'အဲဒီနေ့က ဆွမ်းခံကြွပြီးအပြန်မှာ ကျုပ်တို့ကို သပိတ်ကမ်းပေးတယ်။ "မင်းတို့ပဲ ဆွမ်းသုံးကြပေရော" ဆိုပြီး ကုလားထိုင်မှာ ထိုင်နေပါတယ်။ ဆရာတော် အမောဖြေနေတုန်း ကျုပ် တို့က ဆွမ်းပွဲပြင်ကြတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ဒါယကာတစ်ယောက် ဆရာတော်ရှေ့မှာ ဦးချကန်တော့ပြီး "ဆရာတော်ဘုရား တပည့်တော် တို့အိမ်မှာ ဆွမ်းစားကြပါ" လို့ လာ လျှောက်တယ်။

ဘာမှ ပြန်မဖြေဘဲ မျက်လုံးဖွင့်ပြီး စိုက်ကြည့်နေတယ်။ အဲဒီ ဒကာလဲ သင်္ကာမကင်းတာနဲ့ စမ်းသပ်ကြည့်ပြီး "ဦးပဋ္ဌင်းတို့ ဘုန်းကြီးတော့ ပျံ တော်မူသွားပြီ" လို့ ကျုပ်ကို လှမ်း လျှောက်တယ်။

ဒီသံဖြစ်လိုက်တာ လွန်ပါရော။ အခုလေး တင် သပိတ်ကမ်းပေးပြီး ထိုင်ချလိုက်တာ တွေ့သွားနဲ့ ဒီလို ပြောလာတယ်ဆိုတော့ စိတ်ဆိုးပါတယ်လေ။ ထိုကဲ့ အနေအထားမှာ ဇက်လဲမကျိုး၊ ပျက်လဲမပျက် ပြန်ကြည့်နေတဲ့ ပုံစံရှိပေမယ့် ဂွမ်းစကို နှာခေါင်းနား ကပ် ကြည့်တော့ အသက်ပျံတော့ဘူး။ ဒါနဲ့ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ် ကိုယ်ဟန်မပျက်စေဘဲ တတ်ပုံ ရိုက်ထားပါတယ်'

ထိုဓာတ်ပုံကို ပုံကြီးချဲ့၍ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဥပင်အပြင်ဘက် နံနံချိတ်ဆွဲထားသည် ကို တွေ့ရသဖြင့် ဓာတ်ပုံပျက်တစ်ပုံပြု

ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဆရာတော်၏ ဓာတ်ပုံ အထက်တွင် စေတီတစ်ဆူပုံရှိ၍ ကမ္ဘာ့ဌာနမင်အနီး ကုန်းမြင့်ရှိ ရှေးစေတီဟောင်းနေရာ၌ ထပ်မံ တည်ဆောက်ပူဇော်ရန် ဆရာတော် ကြိုးစားခဲ့သည့် စေတီပုံ ဖြစ်သည်ဆို၏။

ဆရာတော်အား ကြည်ညိုလေးစား ကိုးကွယ်ကြသူများစွာရှိလေရာ ဆရာတော်က နေ့ရက်အချိန်အခါကို မိန့်ကြားသည်နှင့် စေတီတည်ရန် အဆင်သင့် ရှိနေကြသော်လည်း မိန့်တော်မမူခဲ့သဖြင့် စေတီ မတည်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း သိရလေသည်။

ထူးခြားသော ဒါယကာ

ဆရာတော်ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက် ထိုညနေတွင် လူကြီးတစ်ဦးက...

‘ဆရာတော်အတွက် လည်းကောင်း၊ ဆရာတော်၏ ဟောကြောင်းပြောအတွက် လည်းကောင်း စိုရိပ်ပုန်စိတ်ပျံပါနှင့်’

ဟု လာရောက် ပြောကြားသည်။ ထူးခြားသည်မှာ သာမန်လူကြီးတစ်ဦးကဲ့သို့ အပြောအဆို၊ အဝတ်အစား ရည်မွန် ခုံညားသော်လည်း မည်သို့ရောက်လာသည်ကို မသိရသကဲ့သို့ မည်သို့ပျောက်(ပြန်)သွားသည်ကိုလည်း မသိရသည့် သူစိမ်းတစ်ဦး ဖြစ်နေလေသည်။

ဦးမေဃိယက “ကျုပ်တော့ မိဖွာ တစ်ဦးဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ယူဆတယ်” ဟု ဆိုလေသည်။

ကျောင်းသင်္ခါန်နေရာ

ကမ္ဘာ့ဌာနမင်အနီး ကပ်လျက်ရှိ သစ်တိုသစ်စ များမှာ ဆရာတော်ရှိစဉ်က သီတင်းသုံးခဲ့သည့်ကျောင်းမှ ဖြိုပျက်သွားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။
၁၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အခေါင်းပျဉ်များဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသော ကျောင်းငယ်ဖြစ်ကာ အသုံးအဆောင် ပရိဘောဂ မရှိခဲ့ပါ။

လာရောက်လှူဒါန်းပါက လက်ခံတော်မူ၍ အလှူရှင် ပြန်သွားကာ လူလုံးပျောက်သည်နှင့် ချက်ချင်းပြန်လှူပစ်၏။ သက်န်းကပ်လှူပါက လှူသူရှေ့တွင်ပင် လဲလှယ်ဝတ်ဆင်၏။ ကျောင်းသို့ ပြန်လာရာလမ်း၌ အဟောင်းကို ပြန်ဝတ်ကာ အသစ်ကို သစ်ပင်များပေါ် တင်ထားခဲ့လေသည်။

ဆရာတော်ကျောင်းတွင် ဗရိက္ခရာ ရှစ်ပါးမှလွဲ၍ ရှိနေသည်မှာ ပုပ်ပွသော အခြေအနေမှ အရိုးစုအခြေအနေအထိ အမျိုးမျိုးသော ရုပ်အလောင်းများသာ လျှင် ဖြစ်ကြသည်။ ကျောင်းပျက်သစ်စများအကြား လူအရိုးများကိုလည်း မြင်တွေ့ရလေသည်။

ဒားထုတ်ခဲ့သော နည်းနိဿယ

ဆရာတော်ဦးသူရိယသည် မည်သည့် ကမ္ဘာ့ဌာနာစရိယဆရာတော်၏ နည်းနိဿယကို လိုက်နာကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့သနည်းဟူ၍ စုံစမ်းကြည့်သော အခါ မြတ်စွာဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူသည့် အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်၏ နက်နဲသိမ်မွေ့ပုံကို သင်ယူခဲ့သည့် ပရိယတ္တိစာပေဉာဏ်ဖြင့် သိရှိပြီးဖြစ်၍ ကိုယ်တိုင် အားထုတ်သိမြင်လိုသောကြောင့် တောထွက်ကျင့်ကြံသည်ဟုသာ ဆို၏။

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ နည်းနိဿယကိုသာ လိုက်နာကျင့်ကြံသည်ဟု ယူဆ ဖွယ်ရှိ၏။ သို့သော် ဝေဘူဆရာတော် ကြီးအကြောင်းကို မကြာခဏ မိန့်ကြားတော်မူလေ့ရှိသည်။

တစ်ခါသော် ရှေးမြို့မှ ဒါယိကာမ တစ်ဦးက ဤသို့လျှောက်၏။

‘ဆရာတော်ဘုရား ဦးဆောင်၍ ဘုရားဖူး ခရီးထွက်ချင်ပါတယ် ဘုရား’

‘ဘုရားဖူးတာပဲ၊ တခြားကိစ္စမဟုတ်လို့ ရှေးမြို့လဲ ဘုရားပုထိုးထွေတွေ အများကြီးပဲ’

‘မတူဘူးဘုရား အခုသွားမှာက အမည်ကြီး တန်ခိုးကြီးဘုရားတွေ ဖူးရမှာပဲ ဆရာတော်က ပြုံး၍...

‘ဒကာပုကြီးပြောတာနဲ့ ကိုယ့်အထက် ဘုရားက တန်ခိုးပိုလို့ ဖြစ်နေပြီ’ ဆရာတော်ပြောသလို ဒကာပုကြီးတို့ စာဖူးထွက်တဲ့အခါ အိမ်ကတည်း ယထာဝရပြောရပါလိမ့်။ ဒကာပုကြီးပြောနေတာ စိတ်သာရှင်စော ဘုရားဟောဆို၊ ဘုရားအနားယူပေးရတယ်။ အဝေးကြီး အယ်ဒီတာပဲမနေနဲ့’

ဟူ၍ မိန့်တော်မူလေသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ဝေဘူ ဆရာတော်ကြီးကို ကြည်ညိုအားကျွေးလည်း ဝေဘူနည်းဖြင့် ကျင့်ကြံအထုတ်သည်ဟု မိန့်ကြားခဲ့ခြင်းနှင့် သိရပေသည်။

နိဂုံး

ဤသို့လျှင် ထူးခြားသော မှုမူလတောရကျောင်း ဆရာတော် ဦးသူရိယ၏မပျက်စီးသော ရုပ်တုတော်ကို ဖူးမြော်လိုပါက ရှေးအခါမှ ဖွဲ့ပြင်တောစဉ်ရှိခဲ့သော်လည်း ထူးအိမ်ခြေတိုးပွား၍ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးတိုးတက်လာသော ယခုတောတွင်မူ ရှေးမြို့အဝင် မြို့ဝင်ကြော့ကောက်ခံရေးခန်းအနီး သုသာန်ဘေးမှ လွယ်ကူစွာ သွားရောက်ကြောင်းလမ်းညွှန်တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ပဏ္ဍိတအင်းဖြူ

အန္တရာယ်ကင်းပြီး လာဘ်ရှင်အောင်

နောက် (သိဒ္ဓိရာဇာ) နဝင်းမြို့တော်

တစ်နေ့သို့... ကျွန်ုပ်တို့သို့ တာဝရှေ့ရေး သိလိုသဖြင့် လာရောက်မေးမြန်းသော ယူငယ်တစ်ယောက်၏ ဇာတာကို စစ်ဆေးပေးခဲ့ပါသည်။

ဇာတာရှင်သည် အထိုင်လှိုင်ငန်းဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရေးလှိုင်ငန်းကို အောင်မြင်ကြီးပွားအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းမရှိသော ဇာတာရှင်ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်မှာ လူငယ်အတွက် အကောင်းဆုံး အစီအမံတစ်ခုကို နှိုင်းခြုံရန် စီမံဖို့ စဉ်းစားရပါတော့သည်။

သို့နှင့်ပင် မြတ်စွာဘုရားရှင် ဟောကြားထားခဲ့သော ပဋ္ဌာန်းဒေသနာ ဟောကြားကို အာရုံဝင်စား ကြည်ညို ခံဝါသည်။

သို့နှင့် ပဋ္ဌာန်းမြတ်ဒေသနာမှ အကျဉ်းဖြစ်သော **ပစ္စယုဒ္ဒေသ ပဋ္ဌာန်းတော်မြတ်ကို** ရှေးပညာရှင်တို့ ဖိစိအပ်သော ဗျည်းအင်းကို "စေ" အင်းအဖြစ် စီမံ၍ ထားခဲ့သည့်အတိုင်း ဇာတာရှင်လူငယ်အား ချီးမြှင့်ပေးမည် ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။

ဆရာသခင်များသည် အောက်တွင် ဖော်ပြထားသော ၂၄(နှစ်ဆယ့်လေး ဝတ္ထည်း)၏အစ ဗျည်းအက္ခရာများကို ကောက်ယူ၍ "စေ" အင်းအဖြစ် ဖိစိထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပဋ္ဌာန်းပစ္စယုဒ္ဒေသ ပဋ္ဌာန်းမြတ်

ဟေတုပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော၊ အဝိပတိပစ္စယော၊ အနန္တရပစ္စယော၊ သမနန္တရပစ္စယော၊ သဟဇာတပစ္စယော၊ အညမညပစ္စယော၊

နိဿယပစ္စယော၊ ဥပနိဿယပစ္စယော၊ ပုရေဇာတပစ္စယော၊ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော၊ အာသေဝနပစ္စယော၊ ဣဗ္ဗပစ္စယော၊ ဝိပါကပစ္စယော၊ အာဟာရပစ္စယော၊ ဣန္ဒြိယပစ္စယော၊ ဈာနပစ္စယော၊ မဂ္ဂပစ္စယော၊ သမ္ပယုတ္တပစ္စယော၊ ဝိပယုတ္တပစ္စယော၊ အတ္ထိပစ္စယော၊ နတ္ထိပစ္စယော၊ ဝိဂတပစ္စယော၊ အဝိဂတပစ္စယောတိ။

အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သော ပဋ္ဌာန်းမြတ်၏ ရှေ့စာလုံးများကို အောက်ပါအတိုင်း ကောက်ယူထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဟေ အာ အ အ သ သ အ နိ ဥ မှ ပ အာ ကာ ဝိ အာ ဣ ဈာ မ သ ဝိ အ န ဝိ အ

ဟု နှစ်ဆယ့်လေးလုံးကို အရကောက်ယူပြီး ငါးကွက်ပတ်လည် နှစ်ဆယ့်ငါးကွက်အင်းကွက်တွင် အင်းသွားစနစ်၊ မြင်းသွားနည်းဖြင့် ပဋ္ဌာန်းစေအင်းကို စီမံထားရှိခဲ့ပါသည်။

ငါးကွက်ပတ်လည် စေအင်းကို မြင်းသွားစနစ်မှန်စေရန် ဂဏန်းသင်္ချာများဖြင့် နမူနာရေးသွင်း၍ ပြသထားပါသည်။

* * * —————>

နှစ်ဆယ့်ငါးကွက်အင်း ဖြစ်နေ၍ အင်းဆန်သည် နှစ်ဆယ့်လေးလုံးသာ ရှိသဖြင့် အလယ်ကွက်ကို ကွက်လပ်ထား၍ အင်းဆန်ရေးသွင်းရပါသည်။

၁	၁၄	၉	၂၀	၃
၂၄	၁၉	၂	၁၅	၁၀
၁၃	၈		၄	၂၁
၁၈	၂၃	၆	၁၁	၁၆
၇	၁၂	၁၇	၂၂	၅

နမူနာအင်းသွားစီမံ

ဟေ	ဝိ	ဥ	ဝိ	အ
အ	သ	အာ	အာ	ပု
က	နိ	နိ	အ	အ
မ	ဝိ	သ	ပ	ဣ
အ	အာ	ဈာ	န	သ

ပဋ္ဌာန်း ၂၄ဝတ္ထည်း အစလုံးများကို အင်းဆန်ထည့်ထားပုံ

စေအင်းဟု သတ်မှတ်ထားသည့် အတွက် ထိုကွက်လပ်တွင် မိမိဆန္ဒရှိရာ ဗျည်းအကွရာကိုဖြစ်စေ၊ မိမိမွေးနံကို ဖြစ်စေ ဖြည့်သွင်းရပါမည်။

မိမိ၏ မွေးနေ့၊ မွေးနံကို ရေးသွင်း လိုလျှင် ဗျည်းအကွရာများဖြင့် ရေး သွင်းခြင်းမပြုရဘဲ နံသင့်ဂဏန်းသရုပ် ကိုသာ ရေးသွင်းရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဥပမာ
တနင်္ဂနွေသားသမီးဆိုလျှင် ဂဏန်း နံပါတ်(၁)၊ အင်္ဂါသားသမီးဆိုလျှင် ဂဏန်းနံပါတ်(၃)ကို အလယ်ကွက်တွင် ရေးသွင်းရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ စီမံပြီးသည့်အခါတွင် ထို ပဌာန်းစေအင်းမြတ်ကို အောက်တွင် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း အနန္တသိဒ္ဓိ တည်ရှိစေရန် ပဌာန်းပစ္စယုဒ္ဓေသနှင့် ပစ္စယနိဒ္ဓေသတို့ကို တစ်နေ့လျှင် တစ်ကြိမ်ကျစီ အမှားအယွင်းမရှိအောင် နှစ်ဆယ့်လေးရက်တိတိ ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ပေးရပါမည်။

သိဒ္ဓိတင်ပွဲကို အောက်ပါအတိုင်း စီမံပါ။

- ၁။ လဆန်း(၃)ရက် (သို့မဟုတ်) (၇)ရက် (သို့မဟုတ်) (၉)ရက် မိ သောလဆန်းရက်တွင် စတင်ပါ။
- ၂။ ကာလကို နှစ်ဆယ့်လေးရက် သတ် မှတ်ရပါမည်။

၃။ ရွေးဦးပြုဖွယ်များ...

က။ ဖန်း၊ ရေချမ်း၊ အလင်းတိုင်၊ နံ့သာတိုင်နှင့် ဆွမ်းကပ်လှူပါ။
“ဆွမ်းကပ်လှူရာတွင် မိမိသဒ္ဓါ အတိုင်း ကပ်လှူပါ။”

ခ။ ပင့်ဖိတ်ရန်ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ မြတ်စွာ ဘုရားရှင်နှင့် ဘွဲ့အထူးရရှိသော ရဟန္တာများကို နေ့စဉ် မိမိလုပ်ငန်း ဝင်ပည့်အချိန်တွင် ကြွရောက်သီတင်း

သုံးစံပယ်ရန် လျှောက်ထားပါ။

ဂ။ စတုလောက၊ နတ်မင်းကြီးများနှင့် သီကြား၊ မြဟ္တာတို့ကို ဖိတ်ကြားပါ။

ဃ။ ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ သီလခံယူခြင်းတို့ ပြုလုပ်ပါ။

င။ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော ပဌာန်း မြတ်ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

စ။ သစ္စာပြု၍ ဆုတောင်းပါ။ ဝေနေယျ အများကို မေတ္တာပို့သပါ။ ကုသိုလ် အမှုပေးပေပါ။

ဆ။ ပင့်ဖိတ်ထားသူများကို ပြန်လည် လျှောက်ထားပါ။

သတ်မှတ်ပြဌာန်းထားသည့်အတိုင်း သစ္စာမပျက် အဓိဋ္ဌာန်ကိုက်အောင် ဆောင်ရွက်ပြီးသည်နှင့် ပဌာန်းမြတ် “စေ”အင်းကို ဆောင်လိုက ဆောင်နိုင် ပါသည်။

အင်းကွက်အကြီး စီမံ၍ အလှူမိနိယံ ဘောင်ဖြင့် ထည့်သွင်း၍ ဘုရားခန်း တွင် ပူဇော်ထားနိုင်ပါသည်။

ပဌာန်းမြတ်ကို အတွင်းထား၍ စီမံထားသည့်အတွက် မှန်းဆခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သော ဘုန်းတန်ခိုးတေဇော် အာနဘော်နှင့် အရပ်တကာမှ လာဘ များစွာတို့ ဝင်လာကြမည်ဖြစ်ပါသည်။

ကောင်းမှုကိစ္စမှန်သမျှ လိုလာတောင့်တတိုင်း ရရှိပြည့်စုံနိုင်ကြပါစေ...

အောင် (သိဒ္ဓိရာဇာ) နဝင်းမြို့တော်

မှီငြမ်း

- အင်းစမပေပုများ
- သီရိမင်္ဂလာပရိတ်တော် ဝတ်ရွတ်စဉ်

ဝက်သားမျှစ်ချဉ်

ပိန်းဥဟင်း

ဝင်းစိန်တောရ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ မွေးနေ့အထိမ်းအမှတ် ပူဇော်ပွဲမှာ စတုဒိသာမဏ္ဍပ်တစ်ခုက ကျွေးတဲ့ “ဝက်သားမျှစ်ချဉ်၊ ပိန်းဥ” ဟင်း ကလေး ခံတွင်းတွေလွန်းလို့ ဟင်းချက် နည်းကို စပ်စုလာခဲ့တယ်။

ဝက်သားနဲ့ မျှစ်ချဉ်ဟင်းက(ကြိုက် တတ်သူတွေအတွက်) ခံတွင်းသွက်စေ တဲ့ ဟင်းတစ်ခွက်ပါ။ ဝက်သားနဲ့ မျှစ်ချဉ်ကို အရင်ချက်ပြီး ဝက်သား နူးခါနီးမှာ ပိန်းဥကို ထည့်ရပါတယ်။ ပိန်းဥနူးရင် ချ၊ ရုံပါပဲ။

ဝက်သားနဲ့ မျှစ်ချဉ်က ထွက်တဲ့အနံ့ အနုသာက ချိုထိပုံတဲ့ ပိန်းဥကို ပိုပြီး စားကောင်းပေပါတယ်။ စကတည်းက ပိန်းဥ ကို တစ်ပါတည်း ထည့်ချက်မိရင်တော့ ဟင်းတစ်အိုးလုံး ပျစ်ရွက်နုလိပွယ်လို ဆို ပါတယ်။

ခင်ဖြူဝင်း

ကျွန်းသစ်ပေါ်

အသည်းရောဂါအတွက်ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မန်းဂျာလာ အသည်းအားဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ထုတ်လုပ်သော: မုတ်မုတ်အမှတ် ၀၈၃၃ ၂ ၀၀၀၆၇၂ (တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၀၀၇/၀၂၀၂) ဦးအိုက်စံ(လားရှိုး)

ထံနေခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့်အညီလိုက်၍ ထူးထွေဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာပေသည်။ ထိုသို့ပေါ်ပေါက်၍ကပ်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူစွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး ကုသပျောက်ကင်းသက်သာအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံသာရောက် ကို ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများလည်းရှိ၏။

ထိုခေတ်နှင့်အညီ ဆန်းပြားထွေလာသောရောဂါများအနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်းဆောင်ရည်မရှိဘဲ လုံးဝပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုမယူမီ ဖြစ်နိုင်သလိုလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းဆောင်ရည်မရှိဘဲဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏ဝမ်းဗိုက်အထူးသဖြင့် ညာဘက်ခြမ်းနိမ့်ခုံးမှ အောင်နာသည်။ ရင်ခေါင်းဆာင့်၏။ ပျို့အန်၏။ အစားအစာများစားချင်သောကံချင်စိတ်မရှိ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ တက်ပူပူ ကြားနေရ၏။ မျက်စိနှင့်အသားအရေများ ဝါပျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ရင်ခေါင်းချုပ်၍ ခေါ် အပူဝမ်းကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင်နည်းလာ၏။ အိမ်ပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက်ကာ ဝိန်းညှိုးလာ၏။ လူကသာပိန်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်ကလေးကတော့ ပူတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာမစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ အစာအိမ်ရောဂါလို့ထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော အထူးကုသမားတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ်သော ဆေးစစ်ဆေးမှုများခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို နှစ်လကျော်ကျော်နှိပ်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုးဖြစ်နေ၏။ ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာကြောက်နေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံထိုက်ရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေ

သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာကြောက်သောရောဂါကို လုံးဝကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နတ္ထိတွဲလေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချရုံမျှသာစွမ်းဆောင်ရည်မရှိဘဲ ကြီးမား ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခဲစားရပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနီးနီး၊ သည်ဆရာသည်ဆေးကောင်းနီးနီးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှုကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေသကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ပို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက "ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေးနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေ့ဖို့ခက်ခဲနေတဲ့ အသည်းရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

www.burmeseclassic.com

ကုသရင်း၊ သုဇောသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်း
ရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ
ဦးအိုက်စံ ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ်
သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက်
ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါ
တယ်” ဟု ဆရာကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့်
အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယ့်တန်ကောင်းဘူး
ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြား
ချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲမိသည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့်
ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့
ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို
သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်း
လာသည်။ ဝမ်းဗိုက်အိ ညာဘက် နံရိုး အဆုံးနားမှာ တစ်ဖျင်း
ဖျင်းနှင့် အောင့်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အား
တက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်
လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ
ဝဖြိုးလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နဂိုအတိုင်း အားအင်
အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ
ရန်ကုန်သို့ ဇီရာ မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့မိသည်။ ဆရာထံ
ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမုန်းကို မသိ
တော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး
ကျွန်တော်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော်ကို မမှတ်
မိဘူးလား။ ကျွန်တော် အိုက်စံလေး။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့
ဆရာ့ဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု
ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ
ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စံကဲ့ အခုလို
ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာကို ကျွန်တော် တစ်ခု
လောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော်
ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ။ ကျွန်တော့်လို အသည်း
ရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ်
ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း...ဦးအိုက်စံအနေနဲ့ အသည်း
ရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာက ဆေးကုခန်း
ကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက
တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ်
ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ရော
ကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ
အတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေးကို
ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါ
ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။ “ဟာ...
ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ”
“ဖော်မြူလာဆရာက ပေးမှာလား” “ပေးပါဗျာ၊ ပေးပါ။
ဖော်မြူလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီ
ပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာ့စိတ်ထားကို အရမ်းလေး
စားပါတယ် ဆရာ”

က် ကျွန်တော့်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစား
နေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ...သမားတော် ဆရာမြင့်
ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှု
ကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင်မှု
အရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါ
သည်။ ကျွန်တော့်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခမှ
လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့
မန်းရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ ဖြစ်ပါသည်။
ဤမန်းရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး၏ အာနိသင်
ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသားပီ
ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်း၊ အသည်းမာ၊ အသည်း
ကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ပိုက်
အောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ
များအတွက် တိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ **မန်းရာစာ
အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးကို** အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး
ခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာနှင့်
မကင်းနိုင်သူများ၊ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူများ
မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ **မန်းရာစာအမှတ်တံဆိပ်
အသည်းအားဆေး**ပါဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး ပါး
လိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စံ (လားရှိုး)

**ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့်
အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။**

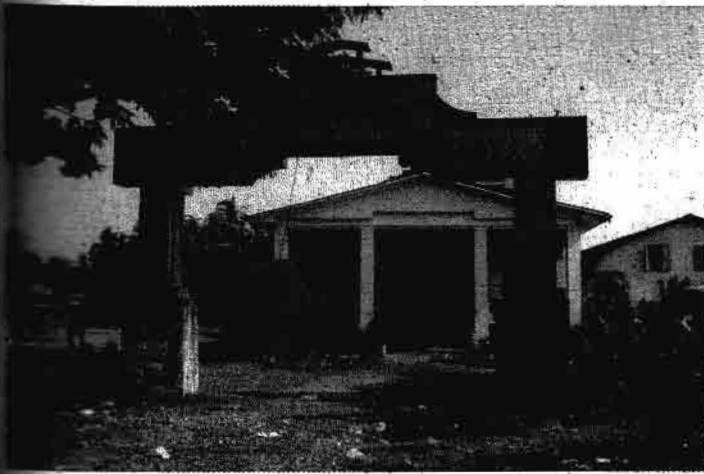
**ပင်ရှမ်း-မန်းရာစာတိုင်းရင်းဆေးထိထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ်(၁/၃၆) သနား(၈)လမ်း၊ ပ/ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ပန်း-သစ်ဥသွေး၊ ၀၉၇၃၂ ၄၃၀၄**

**ပန်းပြည်နယ်မြို့ချိရေး-
အမှတ်(၃/၉) ၅၇ကလမ်း၊ ရန်ကင်း-၁၊ လားရှိုးမြို့၊
ပန်း-၀၇၂ ၂၆၂၃၀/၀၉၇၃၂ ၂၂၃၃**

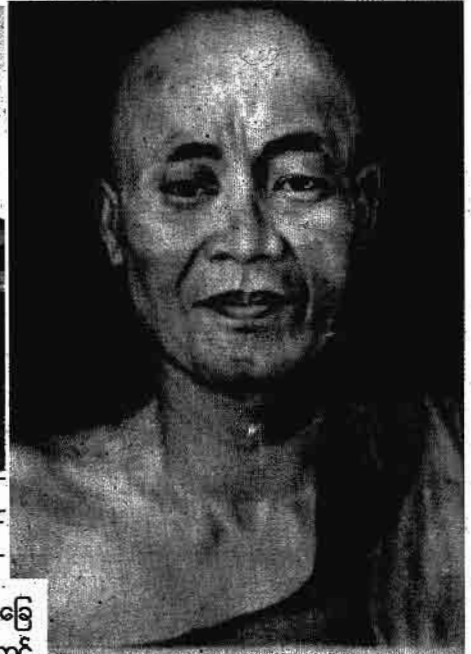
သန့်လှစွာ (မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ကျိုက္ကမိနယ်မှ ကဒိတ်ထောက်ဝါးကျောင်းနှင့်

စာပေ၏ ဦးချွန်ရု၏ အဝကျောက်ကြောင်းများ (၁)

ကျိုက္ကမိနယ်ရှိ မာတ်တော်တိုက်နှင့် ကဒိတ်ထောက်ဝါးကျောင်းစာပေတိုက် ဦးချွန်ရု

နိဒါန်း

သုတေသန စုစုပေါင်း သီတင်းကျွတ်
 ဆရာတော်(၃)ရက်နေ့...
 နန်ချွန်ကြိုးဘုံ
 ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်
 ကွမ်းယင်းဟေဒိသတ္တနှင့် သမ္မာ
 နတ်မင်းများ တောင်ပင်လယ်
 ခရီးစဉ်အဖြစ် ကျိုက္ကမိ
 ဆယ် ဆံတော်ရှင်သို့ ပင့်ဆောင်
 ကြသောအခါ ပေါင်မြို့
 တို့တီတီ ဘုံဘုရားကျောင်းမှ သံဃာ
 နတ်မင်း ဟုတ်တီတီကုန်းအား
 ပင့်ဆောင်ကာ အတူပါဝင်
 နေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
 ဘာသာရေးတာဝန်တစ်ဦး

အဖြစ် လိုက်ပါခဲ့ရာ ကျိုက္ကမိကမ်းခြေ
 ကုန်းတော်သို့အဝင် လက်ဝဲဘက်တွင်
 ဓာတ်တော်တိုက် အဆောက်အအုံ
 တစ်ခုကို သတိထားမိခဲ့သည်။

“ဟောခန်းစာပေတိုက်
 တစ်ထပ်တိုက်ရှည်၏ မျက်နှာထွင်
 ဓာတ်တော်တိုက်

“ကဒိတ်ထောက်ကျေးရွာ ဝေဠုန်
 ကျောင်းဆရာတော် ဦးချွန်အား အများ
 ထား၍ ဦးရွှေလင်း အောင်စန်း ဝိသားစုနှင့်
 အပြုအမူကောင်းမှု”
 ဟူသော မှတ်တမ်းကဗျာများကို
 တွေ့ရှိရသည်။
 ဆံတော်ရှင် ရေလယ်ဘုရားရင်ပြင်

၌ ဟေဒိသတ္တနှင့် နတ်မင်းများ ဘုရား
 ပူဇော်မှု အစီအစဉ် ပြီးဆုံး၍ ခေတ္တ
 အနားရခိုက် အဆိုပါ ဓာတ်တော်တိုက်
 သို့ သွားရောက်လေ့လာကြည့်ရာ
 ဘုရားခန်း၌ တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်
 များ စီတန်းပူဇော်ထားကာ ခန်းမ
 ကျယ်ကြီးအတွင်း အိပ်ရာ၊ ခြင်ထောင်၊
 စားအိုးစားခွက်အချို့ကိုသာ တွေ့မြင်ရ
 သည်။
 ဓာတ်တော်များ ဖင့်ဆောင်ပူဇော်
 နိုင်ရန် မွမ်းမံပြင်ဆင်ခဲ့သော အအောက်
 အခံဖြစ်သည့်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိပေ
 သည်။

ဆရာတော် တောင် အာရုံတော်နှင့် ဆင်လွှားများ

ကဒါတ်ထောက်ကမ်းခြေ

ကဒါတ်ထောက် ဆရာတော် ဦးသုန္ဒရနှင့် ပတ်သက်သည့် ကြည်ညို ဖွယ်ရာများကိုမူ တစ်စွန်းတစ် ကြားသိဖူး ပါသည်။

တစ်နေ့တွင် စာတည်းချုပ်က... 'ဆရာမ ခင်ခင်ဝင်း(မောရဝတီ)ရဲ့ ဆောင်းပါးတွေအရ ကော့ပေါက်ဆရာ တော်ကြီးနဲ့ ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆရာ့ဒကာ ဖြစ်ခဲ့ပုံရတယ်။ သူ့ဆီသွားတွေ့ရင် ဆရာတော်ကြီးအကြောင်း သိမှတ် စရာတွေ ပိုပြီးသိနိုင်လိမ့်မယ်'

ဟု ဆိုလျက် အကြံပေးလမ်းညွှန် သည်။

၁၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သို့ဖြစ်၍ ခရီးသင့်သော တစ်ချိန် တွင် မော်လမြိုင်မြို့၊ မုပွန်နတ်ကျွန်း ရပ်ရှိ ဆရာမ ဒေါ်ခင်ခင်ဝင်းထံသို့ သွားရောက်တွေ့ဆုံ မေးမြန်းဖြစ်ခဲ့ သည်။

သူက ကော့ပေါက်ဆရာတော် အကြောင်း သူ သိသမျှ ပြောပြ၍ (အတ္တိရတ်ထိုးသည်)လုံများ အပါအဝင် ဆရာတော်ထံမှ စွန့်ယူရရှိခဲ့သည် အမှတ်တရစွဲစည်းအချို့ကို ထုတ်ပြ ပေးသည်။

ယင်းတွင် ကျောက်မျက်ရတနာနှင့် ဓာတ်တော်အချို့ကိုလည်း တွေ့မြင်ရ

သည်။

'ဒီတွေကတော့ ကျိက္ခမီ ကဒါတ်ထောက် ဝါးကျောင်းဆရာတော် ဦးသုန္ဒရဆီကို အလို အလျောက် ကြွတော်မူလာတဲ့ ဓာတ်တော် တွေပါ။ အဲဒီဆရာတော်လဲ ကြည်ညိုစရာ ကောင်းတယ်။ သူ့ရဲ့ ထူးခြားမှုတွေက အများကြီးပါ။'

ဆရာတော်က နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ကို ဖွဲ့စည်းဖြန့်ဖြူးဖတ်ရှုတဲ့အပြင် လမ်းညွှန်စာအုပ် တစ်ခုအဖြစ်လဲ အသုံးပြုခဲ့တယ်။ ဆရာ အချိန်ရတဲ့တစ်နေ့မှာ ကဒါတ်ထောက်ဝါး ကျောင်းကို သွားပြီး လေ့လာသင်ပို့တယ် ဟူ၍လည်း အကြံပြုခဲ့လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ မိမိ၏ မှတ်စုစာအုပ်၌ **“သွားရောက်လေ့လာရန်”** ဟူ၍ မှတ်ထားခဲ့သည်။

မိတ်ဆက်

၁၃၃၆ ခုနှစ် နှစ်ကုန်ပိုင်း အတတ် သင်ကြားမှုကျွမ်းကျင်ရေးကော်မတီ

ခရစ်ပြက္ခဒိန် ဧပြီလဆန်းရက်ပိုင်း တွင် စာရေးဆရာမ ဒေါ်ခင်ခင်ဝင်းထံ ဆက်သွယ်မေးမြန်းကြည့်ရာ ဆရာ တော်အား စတင် ဖူးတွေ့သိကျွမ်းရတဲ့ ကို ဤသို့ ပြောပြသည်။

'ကျွန်းမ ကရင်ပြည်နယ် ကမမောင် မှာ ဝန်ထမ်းအဖြစ် တာဝန်ကျတုန်းက ဗိုလ်ကြီးဇော်မောင်နှံနှစ်ဦးနဲ့ ဝေ့မိတ်ဆွေ တွေ ဖြစ်ကြပြီး ကုသိုလ်ရေးတွေမှာ အတူလက်တွဲဖြစ်ခဲ့တယ်။

ဖြတ်လေးဖြတ် စစ်ဆင်းရေးနဲ့ ကမ မောင်ကနေ မော်လမြိုင်ကို ပြန်လာ ပြီးနောက်ပိုင်း အလုပ်က အနားယူပြီး မော်လမြိုင်ဈေးကြီးထဲမှာ ကျောက် မျက်အရောင်းဆိုင်ကလေး ဖွင့်ထား တယ်။

နောက် နှစ်နှည်းနှည်းကြားထဲ အိန္ဒိယကြီး မ.ဝ.တက္ကသိုလ်မှ ဘဝနဲ့ မော်လမြိုင်မှာ တာဝန်ကျတို

◆ မိုးကြွစာသုံးဝင်တို

◆ မိုးကြွစာသုံးဝင်ခြင်းမှ ကျွန်ုပ်တို့ကျောက်စာတိုင်

ကျော်စောထင်ရှားနေပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာတော်တစ်ပါးက ဆယ်တန်းအောင်ပြီး သောတုနေ့ (ပရိယတ္တိစာသင်သား) အဖြစ်နဲ့ လိုက်ပါလာတာကို တွေ့ရပါတယ်။

အဲဒီဦးပဉ္စင်းကလေးနဲ့ တပည့် ဒါယကာတွေက ကားတစ်စီး၊ စစ်တွေ ဆရာတော်နဲ့ ကျွန်မတို့ ဒေသခံတပည့် ဒါယကာတွေက တစ်စီးစီ စီးနင်းကြပါတယ်။

‘အဲဒီဦးပဉ္စင်းကလေးက ဘယ်လို ဆက်စပ်ပြီး ကြွလာတာတဲ့လဲ’

‘ဗိုလ်မှူးက ဦးပဉ္စင်းရဲ့ ပစ္စည်းလေးပါး ဒါယကာအဖြစ် ခံယူထားတယ်လို့ သိရပါတယ်။’

ကျိုက္ခမိမြို့ကို အရင်သွားပြီး ကဒါတ်ထောက်ရွာသွားဖို့ လမ်းပြရှာရပါတယ်။ ကျွန်မတို့က ဒေသခံဆိုလေမယ့် မော်လမြိုင်-ကျိုက္ခမိ ခရီးစဉ်လောက်ပဲ သွားဖူးတာ။ ကျိုက္ခမိက ည(၇)နာရီလောက် ပြန်ထွက်ပြီး မော်လမြိုင်-ကျိုက္ခမိ ကားလမ်းအတိုင်း နာရီဝက်လောက်အကြာမှာ ကဒါတ်ထောက်လမ်းခွဲရောက်တယ်။

ကားတွေထားပြီး ခြေကျင်လျှောက်

ကြံရတယ်။ တောလမ်း၊ ခြေသွားလမ်း၊ ကလေးမှာ ကျွန်မတို့ ခြေသံကလွဲလို့ ပိုးကောင်အော်သံတွေပဲ ကြားနေရတယ်။

လအရောင်နဲ့ စမ်းတဝါးပါး လျှောက်ရတော့ လူ့အတန်အသင့် ပါပေမယ့် စိတ်ချောက်ချားစရာပဲ။ စစ်တွေဆရာတော်က ဘုရား၊ တရား မမေ့ကြဖို့ သတိပေးတော်မူပါတယ်။ ကျွန်မတို့ကတော့ ကြောက်လွန်းလို့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် လက်ချင်းချိတ်ပြီး သွားကြရတယ်။

ည(၁၀)နာရီခွဲလောက်မှာ ပင်လယ်အော်သံနဲ့အတူ ကဒါတ်ထောက်ကမ်းခြေက ဝါးတိုင်၊ ဝါးခင်း၊ သံပွတ် (ဝါးပိုးလုံးဆို အပြင်ဘက်မှ ပုဆိန်ဖြင့် နေရာအနှံ့ပေါက်ကာ ခွဲဖြန့်ထားသော ခင်းစရာ၊ ကာစရာ ဝါးချို)ကာ ဝန်မိုးကျောင်းကြီးကို ရောက်ကြတယ်။

ဒီကျောင်းက (ကဒါတ်ထောက်) ဆရာတော် စိတ်တိုင်းကျ ဒါယကာတွေ ဆောက်ပေးရတာပါ။ အတွင်းမှာတော့ ဟောခန်းကြီးလို အကျယ်ကြီးပါ။ မာစီတော်တွေဆိုတာ အဲဒီခန်းပြည့်လုနီးပါ။ ကျွန်မ တစ်သက်မှာ

ကမ်းခြေကန်မှ ကမ္ဘာ့ဥန်းမိုက်တောင်

ကမ်းခြေကန်ထဲမှ မြင်ရသော ဒီဇြာအာရုံဆီရိုင် နဂါးရုံ

ဒီလောက်များတဲ့ ဓာတ်တော်တွေကို အဲဒီတစ်ကြိမ်သာ ဖူးတွေ့ရတာပါ။

မထင်မှတ်သည့် စားဖွယ်များ

ကျွန်မတို့လဲ မောပန်းခဲ့သမျှ ကြောက်လန့်ခဲ့ရသမျှ ပြေပျောက်ပြီး ဓာတ်တော်ကို အားပါးတရ အံ့ဩ တကြီး ဖူးမြော်နေကြတုန်း ကဒါတ် ထောက်ဆရာတော်က မောင်းကြီးကို ထုလိုက်တယ်။

မောင်ဆံ ဆုံးတာနဲ့ လူတစ်စုက ဆွမ်းအုပ်ကိုယ်စီကိုင်ပြီး ကျောင်းပေါ် တက်လာကြတယ်။ ထမင်းဟင်းတွေ အငွေ့တထောင်းထောင်းနဲ့ ပူပူနွေးနွေး နဲ့ လူတွေအားလုံး ဝလင်အောင် စားကြရတယ်။

စားသောက်ပြီးကြတော့ ညဉ့်လဲ နက်ညိုဖို့ အိပ်ကြတော့တာပဲ။ ဦးပွင်း တွေက ဘုရားခန်းနား ခေါင်းရင်းပိုင်း မှာ ကျိန်းကြပြီး ခြေရင်းမှာ ယောက်ျား မိန်းမ အစုခွဲ အိပ်ကြတယ်။ ကျွန်မ တစ်ယောက်သာ အိပ်မပျော်နိုင်ဘူး။

မောင်းတီးလိုက်တာနဲ့ စားသောက် စရာတွေ ချက်ချင်း ရောက်လာတယ်။ ပူပူနွေးနွေး အငွေ့တထောင်းထောင်း

နဲ့ဆိုတော့ ဧည့်သည်လာရင် အရန် သင့်ကျွေးမွေးနိုင်အောင် ပြင်ဆင်ထား လေ့ရှိတဲ့ စားစရာတွေ မဟုတ်နိုင်ဘူး။ အချိန်ကိုက် ကြိုတင်ချက်ပြုတ်ခိုင်း ထားတာပဲ။

ဒီအတိုင်းဆိုရင် အာဂန္တုရောက် မယ် ဘယ်နည်းလားမယ်ဆိုတာ ကြို တင်သိရှိလို့ ပြင်ဆင်ထားတာပေါ့။ အခုခေတ်လို တယ်လီဖုန်းတွေလဲ မပေါ်မများသေးဘူး။ ကျောင်းပေါ်မှာ လဲ လက်ကိုင်ဖုန်းမပြောနဲ့ ရေဒီယို ကလေးတောင် မတွေ့ရဘူး။ ပကတိ တောကျောင်း၊ ခေတ်ပေါ်ပစ္စည်း တစ်ခု မှ မရှိဘူး။

ဆရာတော်ဟာ ကြိုတင် သိမြင်နိုင် တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးပဲလို့ တထစ်ချ ယုံကြည် ပြီး အင်မတန် ကြည်ညိုသွားတယ်။ အနေအထိုင် အပြောအဆို ရိုးသားပြီး ဟိတ်ဟန်ရှိပုံ မပေါ်တာနဲ့ ဆရာတော် ရှေ့သွား ရှိခိုးဦးချပြီး လျှောက်ထားမိ တယ်။

“ဒီလောက်များတဲ့ ဓာတ်တော်တွေ ကို ဖူးရတော့ အံ့ဩဝမ်းသာမိပါတယ် ဘုရား။ ဒီလောက် ဝေးသီခေါင်ဖျား နေရာကိုရောက်အောင် ဓာတ်တော်

တွေ ဘယ်လို ပင့်ခဲ့ရပါသလဲ ဆရာ တော်ဘုရား’

ဆရာတော်က ပြုံးပြီး...

“ဒီလိုပဲ ငွေပဲနဲ့ စုဆောင်းခဲ့တာပေါ့ ဒကာမကြီး”

လို့ မိန့်တော်မူပါတယ်။ ဆရာတော် ဟာ ဝါပကာလတွေမှာ မြန်မာနိုင်ငံ အနှံ့အပြားကို ကြွရောက်ပြီး ဓာတ် တော်တွေ ရှာဖွေပင့်ဆောင်ခဲ့တာ နဲ့ သလို သူ့အလိုအလျောက် ကြွလာ တော်မူကြတဲ့ ဓာတ်တော်၊ ဆံတော် တွေလဲရှိကြောင်း ကြားသိရပါတယ်။ သောက်ရေအိုး၊ သောက်ရေခွက် ကျောင်းမှာ ဆွမ်းထမင်းဟင်းချက်နဲ့ ခပ်ထားတဲ့ ရေအိုးတွေကအစ ဓာတ် တော်တွေ၊ လက်လေးသစ်လောက် ရှည်တဲ့ ဆံတော်တွေ ကြွတော်မူလာပဲ။

ဒီဓာတ်တော်တွေ အားလုံးနီးပါး တစ်နေရာတည်းမှာ စုပြီးအပူပေးမိ နိုင်ဖို့ ကျွဲကွဲမိက ဒါယကာ၊ ဈေး ဈေးသားတွေကအစ (၅)ကျပ်၊ (၁၀)

ဆယ် စုဆောင်းပြီး ဓာတ်တော်တိုက် ငြိမ်လာအောင် ဆောင်းကြိုးစားနေကြတယ် ဆိုတာလဲ ဆိုပြပါတယ်။

ဣန္ဒြေအိမ်မက်

ဆရာတော်က ဓာတ်တော်စုဆောင်း နေရာက အတွေ့အကြုံတွေကို စိတ်ပါ သတ်ပါ ရှင်းပြတော်မူလို့ နားထောင် နိုင်တာ အရုဏ်မတက်မီ လင်းကြက် သွန်တော့...

“ထဲ ဒကာမကြီးလဲ ဆရာအိမ်လိုက်ပြီး ထွန်းကြီးလဲ အလုပ်ရှိသေးတယ်” လို့ မိန့်ကြားပြီး အပြင်ကို ကြွသွား ပါတယ်။

ဒီနောက် ကျွန်မလဲ ကြမ်းပေါ် ဆင်းချတာနဲ့ အိပ်ပျော်သွားပြီး အိပ်မက်တွေ မက်ပါလေရော။ အဲဒီ အိပ်မက်ကို အခုအချိန်အထိ ရှင်းရှင်း ဆင်းလင်း မှတ်မိနေတုန်းပဲ။ ဝါး ဆာဗာဏ်ဆတ်ဝန်းကျင်မှာ လျှပ်စစ်မီး ဖွန်းထားသလို လင်းထိန်နေတယ်။

ကမ်းခြေ ကုန်းမြေတစ်လျှောက် ကြိုးတန်းတွေနဲ့ ဘုရင်အဝတ်အစား မိသားစုအဝတ်အစား၊ မျှူးမတ်၊ နန်းတွင်းဆူ၊ နန်းတွင်းသား၊ မင်းညီ မင်းသား၊ ဇော်ဂျီဝိဇ္ဇာ၊ ရသေ့၊ ရဟန်း ဆွေရဲ့ အဝတ်အစား၊ သင်္ကန်းတွေ သူ့အတန်းနဲ့သူ သပ်သပ်ရပ်ရပ် လှန်း ဆားတာ တွေရှတယ်။

“လူတွေလဲ တစ်ယောက်မှ မရှိပါလား” လို့ တွေးနေတုန်း... “ဗုဒ္ဓိရင် လူ့အဝတ်ရှိလား၊ ဗုဒ္ဓိရင် ဗုဒ္ဓိရင်အထိ ရှိမှာပေါ့” လို့ ပြောသံ ကြားရတယ်။ ဘယ်သူက ပြောလိုက်မှန်းတော့ မသိဘူး။ အံ့သြတကြီးနဲ့ လိုက်ကြည့် နေတုန်း လန့်နိုးသွားတယ်။ မော်လမြိုင် ရောက်တဲ့အခါ ဗိုလ်မှူး

ဆရာတော် စုဆောင်းပုံဆော်ထားသော ဓာတ်တော်များ

တို့ကို ပြောပြလို့ စိတ်ဝင်စားပြီး သွားဖူး ကြရာက သူတို့လဲ ဒါယကာရင်းတွေ ဖြစ်သွားကြတယ်။ ရွာအဝင်လမ်းကို ကျောက်ခင်းကားလမ်း ဖြစ်အောင် ကုသိုလ်ပြုတဲ့အပြင် ဓာတ်တော်တိုက် အတွက် လိုအပ်သမျှ အုတ်တွေ တာဝန်ယူ ဒါနပြုပါတယ်။

ကျွန်မလဲ တာဝန်ခိုင်သမျှ အင်အား နဲ့ လိုအပ်သမျှ ထုံးကို တာဝန်ယူခဲ့ တယ်။ အခု(ကျိကွမီဘုရားကမ်းခြေ ကုန်းမြင့်တွင်) မြင်ရတဲ့ ဓာတ်တော် တိုက် မြေနေရာကိုတော့ မူလပိုင်ရှင် အိန္ဒိယအမျိုးသားက ကာဒါတ်ထောက် ဆရာတော် အလိုရှိသလို အသုံးပြုပါ ဆိုပြီး လှူဒါန်းခဲ့တာပါ။ အဲဒီအချိန်က ကာလတန်ဖိုး (၁၅)သိန်းလောက် ရှိ တယ်လို့ ဆိုကြပါတယ်”

ဆရာတော် ဦးညွန့်ရုဏ်

ထေရဗုဒ္ဓိအကျဉ်း

ကာဒါတ်ထောက် ဆရာတော် အကြောင်း နိဒါန်းမိတ်ဆက် သိရှိခဲ့ သည်တို့ကို ပိုမိုကျယ်ပြန့်စွာ မှတ်တမ်း ပြုနိုင်ရန် ကျိကွမီမြို့နယ်၊ ကာဒါတ် ထောက်ကမ်းခြေ ဒေသများသို့

သွားရောက်လေ့လာ စုဆောင်းဖြစ်ခဲ့ သည်။

ဆရာတော်လောင်းလျာ မောင်သန်း ထွန်းကို မွန်ပြည်နယ်၊ သံဖြူရေပိဋ္ဌိ နယ်၊ ကျိကွမီမြို့တွင် နေထိုင်သော ဦးမောင်သန်း + ဒေါ်သေးသေးတို့မှ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၈ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း (၁၀)ရက်နေ့ တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။

မွေးချင်း သုံးဦးရှိတာ အစ်မ မငွေ ကြည့်နှင့် နှမ မရီဝင်း(ယခု အသက် ထင်ရှားရှိဆဲ)တို့ ဖြစ်ကြသည်။

ဖခင်မှာ ငယ်စဉ်ကပင် ကွယ်လွန် ၍ မိခင် ဒေါ်သေးသေးမှာ အသက် (၈၅)နှစ်အရွယ် ၁၃၇၃ ခုနှစ်တွင်မှ ကွယ်လွန်သည်။ အဘွား(ဖခင်၏ အဘွား)သည် အင်္ဂလိပ်အစိုးရကို ဆန့်ကျင်ခဲ့သည့် သခင်မ ဒေါ်ထွေးဖြစ် သည်။

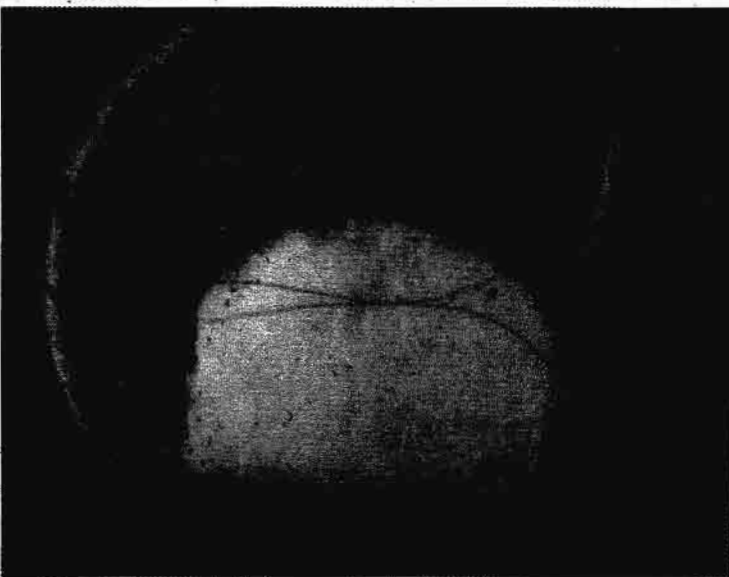
ကျိကွမီ ရေလယ်ဘုရားတွင် ဒေါ်ထွေးလှူဒါန်းခဲ့သော ရေဝိုက် ယနေ့ တိုင် တွေ့မြင်နိုင်သည်။

မောင်သန်းထွန်း အသက် (၉၅)နှစ် ခန့်တွင် ဖွားမြင်ပြီးတည်းနေ ဖေ့နန်းစွယ်နှင့် အကြောင်းပါပြီ သမီး မမိုးမိုး

ရုပ်ရှင်နှင့် ဇာတ်ဆောင်ချိ

ဆံတော်တစ်ခု

သူ၊ သား မျိုးသိန်းထွန်း ရင်သွေးနှစ်ဦး ထွန်းကားသည်။ သားငယ် မမွေးမီ ကာလကပင် ကျိုက္ခမိမြို့နှင့် သုံးခိုင် ခန့်အကွာတွင်ရှိသော ဆင်တောင် အခြေတောရကျောင်းမှ မတ္တရာ ဆရာတော် (ဘွဲ့မည်မသိရပါ။)ထံ နည်းနာခံယူ၍ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း များ ကျင့်ကြံအားထုတ်သည်။

ဆင်တောင်ထိပ် တောချုံများ ၁၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အတွင်း၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် အားထုတ်လေ့ ရှိရာ မတ္တရာဆရာတော်ကြီးက... 'မင်း အသက်လဲ ငယ်ပါသေးတယ်၊ ယထိပြတ် ဖြတ်ပြီး စွန့်စားမယ်ဆိုရင် လှပယ်ကလေးတွေနဲ့ ဇနီးသည် ဒုက္ခ ရောက်ရှာလိမ့်မယ်' ဟူ၍ ဖျောင်းဖျာတော်မူသဖြင့် တော ထွက်ရန် ချီတံ့ချတံ့ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သန်း(၇)နှစ်၊ သားငယ်(၂)နှစ်

ကျော်အရွယ်များရှိပိုက် မိမိ အသက် (၃၃)နှစ်ပြည့်သော ၁၃၅၁ ခုနှစ် တော်သလင်းလဆန်း (၁၀)ရက်နေ့ တွင် ကျိုက္ခမိမြို့ တိပူလာရုံ ရွှေဟင်္သာ ကျောင်း(ရွှေကျင်ဂိုဏ်း) ဆရာတော် အား ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ဒုလ္လဘရဟန်းခံ ခဲ့သည်။

ထို့နောက် ရဟန်းဘောင်၌ စွဲမြဲကာ သက်တော်(၅၂)နှစ်၊ ဝါတော်(၁၈)ဝါ အရ ၁၃၆၉ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ် လဆုတ်(၈)ရက် (၃-၁၁-၂၀၀၇) နေ့တွင် ဖျံလွန်တော်မူခဲ့သည်။

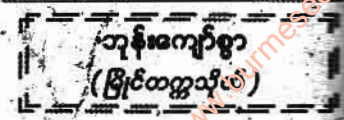
လမ်းညွှန်စာအုပ်

ကဒါတ်ထောက် ဝါးကျောင်းဆရာ တော် ဦးသုန္ဒရက လမ်းညွှန်စာအုပ် အဖြစ် အသုံးပြုခဲ့သည်နှင့် ပတ်သက် ၍ ကဒါတ်ထောက် ဝေဠုဝန်ကျောင်း (ဝါးကျောင်း) လက်ရှိဆရာတော် ဦးကုဏ္ဍသာသ၊ ကျိုက္ခမိမြို့မှ ဦးထွန်း ငြိမ်း၊ ကဒါတ်ထောက်ရွာသား ဦးအုန်း သွင်၊ ဒေါ်ခင်သောင်းရီ၊ မော်လမြိုင် မုပွန်ရပ်မှ ဒေါ်ခင်ခင်ဝင်း စသူတို့အား မေးမြန်းကြည့်ရာ ဤသို့ ပြောပြကြ သည်။

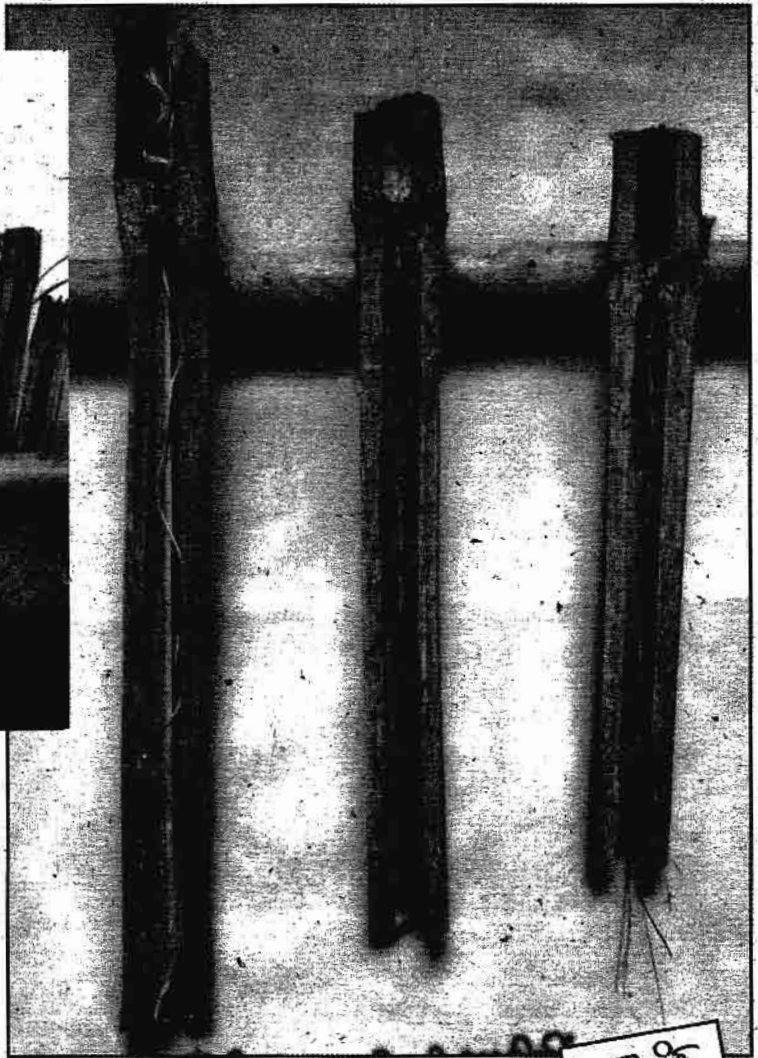
ဆရာတော်သည် ထူးခြားဆန်းကြယ် သည့် အကြောင်းအရာများ လောကီ ပညာရပ်များနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ဝင် စာသင်ဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ကို အစဉ်အမြဲ ဖတ်ရှုခဲ့သည်။

ယင်း၌ ဖော်ပြပါရှိသော ဆောင်းစဉ် များပါ အချက်အလက်များကို လတ် တွေ့စမ်းသပ်လေ့ရှိသည်။ ဦးထွန်းငြိမ်း (ကျိုက္ခမိ)က ဤသို့ ဆို၏။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်

www.burmeseclassic.com

ထူးခြားသော

သက္ကရာဇ်
(ပန်းတောင်း)

ဘုရားစင်တော်တော်၍ ဖြေဆိုသော
ထည့်ထားသော ပါးဖြေတော
မိတ်ဖြေပိတ်စင် ဝိုက်ထားသော
ပါးဖြေတောစာတံဆိပ်

မိသနာရှင်၊ သုတေသီ၊ နက္ခတ္တ
ဆောင်ရွက်ခြင်းမဂ္ဂဇင်း စာရှုသူ မိတ်ဆွေ
အပေါင်းတို့ ခင်ဗျား...

ကျွန်တော်တို့ ပြည်ထောင်စု မြန်မာ
နိုင်ငံတော်အတွင်းရှိ မြေပေါ်မြေ
အောက်၊ ရေအောက်ပါမကျန်
သဘာဝသယံဇာတ ပစ္စည်းဥစ္စာ
အသုံးအမျိုးမျိုး ပေါများ တည်ရှိနေ
သည့်ကို အားလုံး သိကြပါလိမ့်မည်။
သတ္တုနှင့် ကြေးပါးလိမ့်မည်။ ထိုသဘာဝ
သယံဇာတများထဲ၌ "တန်ဖိုးရှိသော၊
အိန္ဒိယနိုင်ငံသော၊ တန်ဖိုးသတ္တိပြသော၊
အေးစက်စွာသော" ကွန်ရက်သတ္တု
အမြဲတေပစ္စည်းအမျိုးမျိုး ရှိပါသည်။
ထိုအမြဲတေပစ္စည်းတို့ မိမိတို့၏
ထက်ဝယ်၌ရှိနေပါက (၀) ရရှိ ပိုင်ဆိုင်
ထားပါက အကျိုးရှိစေရန်အတွက်

ပါး အမြဲတေ

တင်ပြရပါသော်...
ဤအမြဲတေများအား ဆောင်
ထားသော ကာလများတွင် "ဘုရား
ရှိခိုး၊ ငါးပါးသီလခံယူဆောက်တည်၊
(၃၁)ဘုံသားများကို မေတ္တာပို့သ၊ အမျှ
ဝေ သာဓုခေါ်ဆိုပြီး အေးချမ်းစွာ
နေထိုင်သွားပါမူ။ အန္တရာယ်ကင်း

ဘေးရန်ရှင်း၍ ကျန်းမာချမ်းသာကာ
ဥစ္စာစီးပွားစုံသည်လည်း တိုးပွားနိုင်
ပါလိမ့်မည်။
အထက်ပါအတိုင်း တင်ပြထား
သည်နှင့်အညီ စာရှုသူများ နှစ်စဉ်
သည့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ
ပါးအမြဲတေ၏ တက်ပုံ(၂)ပုံကို

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမပိုတဲ့ သမားတို့စေးတိုက်

မှထက်လှုပ်သော အစားအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ပါရမီရှင်ရှောင်ဆိုလျှင်ပျက်ငဲ့သောပြား၊ ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး၊ ယားနာရောဂါသောက်ဆေး၊ အပြေကျော်လေးသေးလျက်အား

မြန်မာ့နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နံ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့ချီချစ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် ဆရာဝန်(သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်း သမားစဉ် မှရင်ဆေးစွမ်းကောင်း တို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ် ၏မြေး သမားတော် ဦးတင့်လှိုင်(ငြိမ်း/ ဇိုင်ကြီး)၊ ဇနီးအိမ်ကျင်သိန်းသိန်းစု (သမားအို ဆေးတိုက်) မှ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုအမှတ်တံဆိပ် မြန်မာ့ဆေးစွမ်း ကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

ခေါ်ဝေါ်ခေါ်တွေး၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အစားအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ၀၃၁၀ Y၀၀၉၀၇၄

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့် ဆိုသလို မသင့်သော အစားအစာများ ကို စားခြင်း၊ အချိန်မှန်မှန် မစားသောက်ခြင်း၊ အပူအစပ် အချဉ်အငန် စသည့် အရသာများကို တာရှည်စွာ စားသောက်ခြင်း၊ ကြောညက်ခဲသော အစားအစာကို တာရှည်စွာစားသောက်ခြင်း၊ အလွန်အိမ်ရောဂါပျက်ခံသော် လည်း အစားပုံမှန် မစားခြင်း၊ စသည် အကြောင်းများ တာရှည်ရာမှ ပါဝင်ကမ်းပျက်ပြီး အစားအိမ်ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

ဤဆေးသည် အစာမကြေ၊ လေထိုးလေအောင့်၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ ရင်ခေါင်းနှင့် နံကြားတို့၌ ထိုးအောင့်နာကျင်ခြင်း၊ အစားအိမ် အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစားအိမ်ရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ ဖျိုအန်ခြင်း၊ စသည် အစားအိမ် ငယ်နာအမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်း စေပါသည်။

ခေါ်ဝေါ်ခေါ်တွေး၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ပါရမီရှင် ရှောင်ဆိုလျှင်ပျက်ငဲ့သော ၀၅၁၂ Y၀၀၉၀၆၆

ဤဆေးသည် ရာသီအကူးပြောင်း၌ ဖြစ်တတ်သော ချောင်းဆိုး ခြင်း၊ ချွဲကျပ်၊ ရင်ကျပ်၊ သလိပ်ကပ်၊ လည်ချောင်းနာ၊ လည်ချောင်း ယား အသံဝင်း အသံပျက်၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ လည်ချောင်းနှင့် ရင်ဘတ်အတွင်း၌ သလိပ်များ ရွှေ့တက်ဖြစ်နေခြင်း၊ တချို့ချို့ပြည်နေခြင်းများကို ဆေးတစ်ပြားဆို ဆိုသလောက် သိသာ လျင်မြန်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ပထမတစ်ကြိမ် ငုံ့နေစဉ်မှာပင် ချွဲသလိပ်များ ထွက်လာပြီး ရောဂါများ သက်သာ လာကြောင်းကို လက်တွေ့သုံးဆောင်ခြင်းက သက်သေပြပါလိမ့် မည်။ ဤဆေးသည် အသံကို အထူးကြည်လင်စေသဖြင့် အဆို တော်များ စာပေသင်ကြားပို့ချနေသူများ အသံဖြင့် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းနေသူများနှင့် လူတိုင်း အိမ်တိုင်း မရှိမဖြစ် ဆောင်ထား ရမည့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

၁၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

ဦးစံရှင်တောင်း၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး၊ ၀၃၁၀ Y၀၀၉၀၇၄

ဤဆေးသည် ငှက်ဖျားနှင့် အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ခွေးထွက်လျှင် အအေးပြန်ပတ်စေရန် အဝတ်နှင့် သုတ်ပေးရပါမည်။ မည်သည့် အဖျားမဆို ဆေးသောက်ပြီးပါက အအေး ခံခြင်း၊ ဖင်ပန်းစွာလှုပ်ရှားခြင်းတို့ကို ရှောင် ရှားသင့်ပါသည်။ ငှက်ဖျားနှင့် အအေးခံ နှာစေခြင်းတို့ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်

ကိုက်ခဲခြင်းများအတွက် သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

ခေါ် နှင်းရှင်းခြင်း၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ယားနာရောဂါသောက်ဆေး၊ ၀၃၁၀ Y၀၀၉၀၇၂

ဝိုးမွှားတိရစ္ဆာန်အချို့မှဖြစ်သော အဆိပ်သဖွယ် ယားယံမှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ အပူအစပ်အချိအဆိမ့် အရသာများ လွန်တိုစွာ စားသောက်ပြီး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယခင်က ဝမ်းကိုက်၊ သွေးပျက်၊ ဝမ်းလျှော့၊ အသည်းရောင်နှင့် သည်းခြေနာ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခဲ့ဖူးရာမှ သွေးသည်မြေ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် လည်းကောင်း တစ်ကိုယ်လုံး အနံ့အပြားမှာ ဝဲကဲ့သို့ ချေကြည့်ရကလေးများဖြစ်ခြင်း မှစင်ပူလောင်ယားယံပြီး အဖုအပိစိနှင့် အင်ပျဉ်များ ဖြစ်လာရပါသည်။ ဤဆေးသည် အထက်ပါ ယားယံခြင်း၊ အမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် သွေးသား ညီညွတ်စေပါသည်။

ဦးဆန်းစစ်၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အပြေကျော်လေးသေးလျက်အား၊ ၀၃၁၀ Y၀၀၉၀၇၃

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့်ဆိုသလို မသင့်သောအခါ မသင့်သော အစားအစာများစားမိ၍ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း မှစေအော့အန်ဝမ်းကျခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အထက်လှန် အောက်လျှော့ ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်ကာ အချိန်ကြာလာသော် ဝမ်းအိမ်နာမှ ဓာတ်လေးစီး ပျက်ပြီး အခြားခြားသောရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်ပါ သည်။ အထက်ပါ အစားအစာ၊ အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ဝမ်းရင်ထိုးအောင့်ခြင်း၊ အစားအိမ်အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစားအနာ၌ သလိပ်ထခြင်း၊ အအေးခံ၌ ဖျားခြင်း၊ ရက်ခြင်း ဖျားခြင်း၊ ချမ်းတစ်လှည့် ပူတစ်လှည့်ဖြစ်ခြင်း၊ မြေဖဝါးလက်ဖဝါးပျဉ်း စသည့် ရောဂါများကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေခနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဝေ၏ (၀၁၀- ၀၂၉၀၂) ဖုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၀၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားတို့စေးတိုက်

အမှတ်(၄၇) (၀၀၈)လမ်း၊ ဟံသာရေအနီး၊ ဟံသာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်း၊ ဖုန်း ၂၀၆၅၀ အပြုပြု၍ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်ပုဂံတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

မင်းထူးမြို့ မြောက်ဌာနသို့

ပုထိုးတော်များစေတီနှင့်

ကြည်ညိုဖွယ် ရဟန်းတစ်ပါး

ခရီးသည်များကလေး

“ဘေးမဲ့ဘုရား”သည် အထက် မင်းထူးမြို့၏မြောက်ဘက်၊ ဝေဠာတောရ စာသင်တိုက်အနီး ရောဝတီမြစ်ကမ်း နေရာတွင် ကိန်းဝပ်တော်မူ၍ မင်းတုန်း ဝင်း စိုက်ထူခဲ့သော ဘေးမဲ့ကမ္မည်း စာတိုင်နေရာ၌ စေတီတည်ဆောက် တီးတယ်ထားခြင်းဖြစ်၍ ဘေးမဲ့စေတီ၊ ဘေးမဲ့ဘုရားဟုတွင်ကြောင်း သိရလေ သည်။

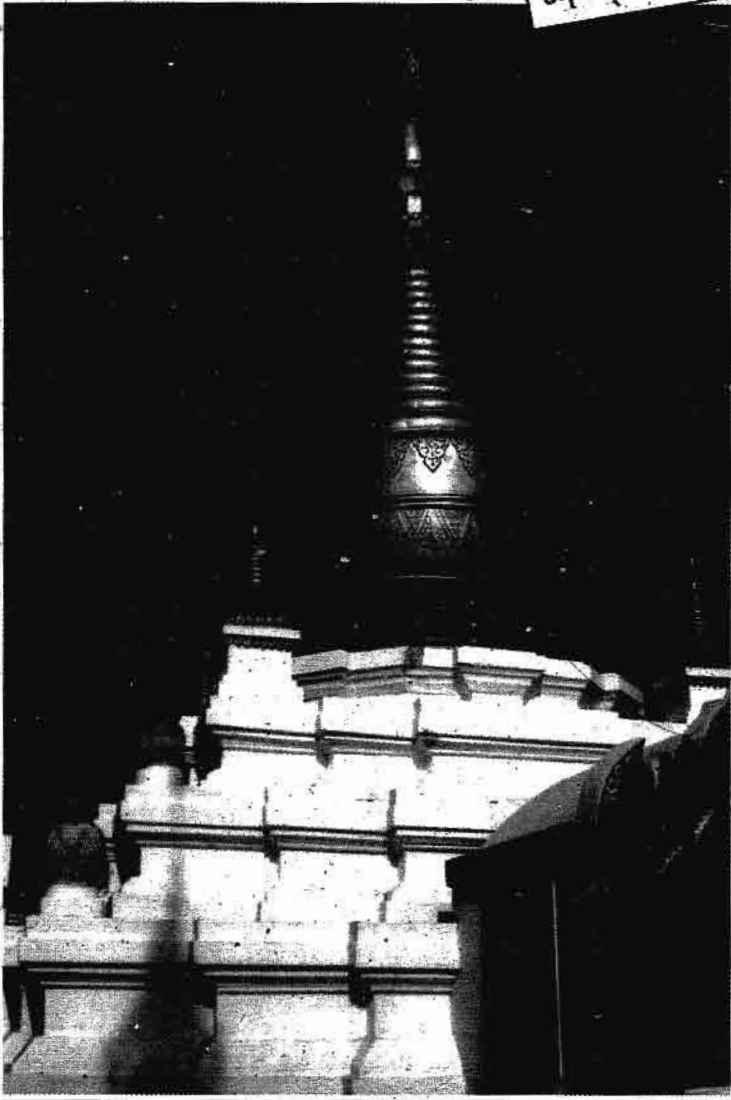
ထိုစေတီအနီးတစ်ဝိုက် တောရပ်ကို နှိုင်းကြည့်ညိုဖွယ် ရဟန်းတော်တစ်ပါး သောရဆောက်တည် အားထုတ်တော် မူခဲ့သည်။ ဘွဲ့တော်ကား အရှင်ဝိမလ ဇနိသာရတွင်လေသည်။

ကြည်ညိုဖွယ် ရဟန်းတော်

မင်းဘူးမြို့နယ်၊ ရွာပုလဲရွာတွင် ဥဗ္ဗင် ခုနစ်၌ ဖွားမြင်၍ ရှင်သာမဏေ ဘဝတွင် ရှင်ဝိမလအဖြစ် ရတနာပုံ နေပြည်တော်သို့ ပရိယတ္တိ စာပေများ ကြွရောက်သင်ယူရာ၌ အသိအကျွမ်း အရွယ်လေးပါးဒါယကာအင်အားနည်း မီးလှသဖြင့် စာသင်တိုက်ကြီးတစ်ခု ၏ အတက်အဆင်း လှေကားရင်း၌ နိဗ္ဗာန် သီတင်းသုံးရလေသည်။

ရဟန်းဘဝ ရောက်သည့်တိုင် သင်ရဲ ပင်ပန်းမှုကို ကြိုကြိုခံ၍ စာဝါ သင်ယူခဲ့ရ၏။ တစ်နေ့တွင် စာသင် သီတင်း နာယကဆရာတော်ကြီးက သူတို့ စာသင်သားတို့၏ ပညာဉာဏ် ကို စိမ်းသပ်လိုသဖြင့် စာချဆရာတော် အား...

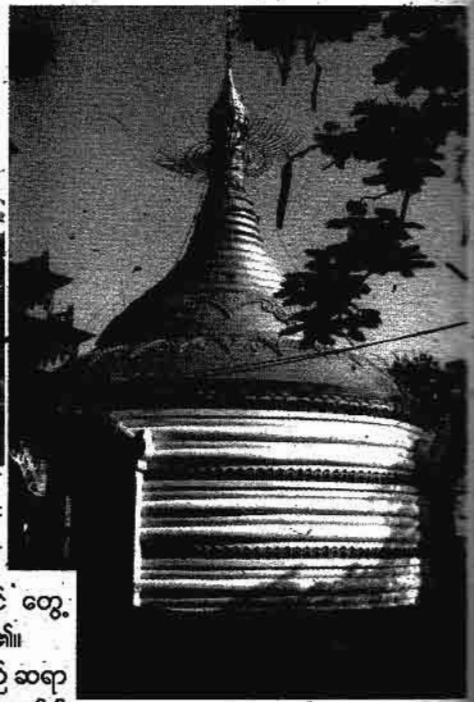
‘သီတင်းတိုင်းအတွင်း ပေစာတစ်ကိုက် နှိုင်းရိုင်းသူ အရှင်ရှိသလား’ ဟု မေးမြန်းစုံစမ်းစေ၏။ စာချဆရာ သော်က လိုက်လံစစ်ဆေးရာ ကျောင်း

မင်းထူးမြို့ ရဟန်းတော်

ရှိ စာသင်သံဃာစုံ၍ လှေကားရင်း၌ သီတင်းသုံးသည့် အရှင်ဝိမလထံ ရောက်သောအခါ ကောင်းစွာပြန်ဆို နိုင်သည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ကျောင်းထိုင်နာယက ဆရာတော် ကြီးသည် ‘စစ်ဆေးမေးမြန်းတိုင်း မဆိုင်းမတွ ပြန်လည် ပြေဆိုနိုင်သည် ကိုတွေ့ရလျှင် သာသနာ့ဘေဇာနည်

မင်္ဂလာစာ တော်တော်ကြီးကြီး

ပုဂံမြို့နယ်အတွက်

အရှင်တစ်ပါး ပေါ်ပေါက်လေပြီဟု
ဝမ်းမြောက်စွာဖြင့်...

ရှင်တော်ဗုဒ္ဓ၏ ဝိပဿနာတော်များကို
ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်နိုင်သူ ဖြစ်ပေလျှင်
ဟု "အရှင်ဝိမလဗုဒ္ဓိ" ဟု ချီးမြှင့်
တော်မူလေသည်။

အရှင်ဝိမလဗုဒ္ဓိသည် စာဝါများ
သင်ယူပြီးသောအခါ ဇာတိမြေသို့ ပြန်
ကြွခဲ့သည်။ ထိုစဉ် မင်းတုန်းမင်းကြီး
သည် ထိုအရှင်၏ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိ
ဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တို့ကို ရွေးနားတော်
ကြားရသဖြင့် မင်းချင်းသုံးဦးအား
တာဝန်ပေးကာ ဆရာတော်နေ့ကံသို့
သွားရောက်လိုက်ပါ စုံစမ်းစေသည်။

မင်းချင်းသုံးဦးလည်း ဆရာတော်
ထံတွင် ရဟန်းပြု၍ ပါတိမောက်ကို
သင်ယူကြရသည်။ ပါတိမောက်ကုန်
သောအခါ (၂)ပါးမှာ ရဟန်းဘဝဖြင့်
မနေနိုင်သဖြင့် လူထွက်၍ နန်းတော်
သို့ ပြန်ကြသည်။

ကျန်တစ်ဦးမှာ ရဟန်းဘဝဖြင့်
ဆရာတော်ထံပါး၌ တစ်နှစ်တစ်ဝါ
နေပြီးမှ ခွင့်ပန်ကာ နန်းတော်သို့
ပြန်သည်။ ဘုရင့်ထံ ရောက်သောအခါ
ဆရာတော်၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ

၁၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဂုဏ်တို့မှာ အံ့ချီးမကုန်အောင် တွေ့
ကြုံရကြောင်း လျှောက်ထား၏။

သို့ဖြစ်၍ မင်းတုန်းမင်းသည် ဆရာ
တော်အား နန်းတော်သို့ပင့်ဆောင်၍
ပစ္စည်းလေးပါးထောက်ပံ့လျက် မင်း
ဆရာအဖြစ် ကိုးကွယ်လိုကြောင်း
လျှောက်ထားလေသည်။

ဆရာတော်က ငြင်းပယ်၍ တော
တောင်တွင်း၌သာ တရားကမ္မဋ္ဌာန်း
စီးဖြန်းနေလိုကြောင်း မိန့်တော်မူ
သည်။ သို့ဖြစ်၍ (ယခု မင်းကျေးမြို့နယ်)
မန်ကျည်းပင်ရွာတွင် လေးထပ်ရွှေ
ကျောင်းကြီး ဆောက်လုပ်လှူဒါန်း
တော်မူသည်။

ဘုရင်လှူဒါန်းသည် ပြောင်ပြောင်
ဝင်းဝင်းရွှေကျောင်းတော်၌ ခေတ္တသာ
နေ၍ "ဓမ္မယာကော်စော၊ ထူပြော
ကီလေသာ၊ ရှောင်ရွာသွေဖီ၊ တော
ရပ်၌၍ ဝစ်နုတ်ပိတ် ကမ္မဋ္ဌာန်းစိတ်
ဖြင့် တောရပ်ရု ခိုလှုံလို၏" ဟုမိန့်
ကြားသည်။

သို့ဖြစ်၍ တပည့် ဒါယကာများက
မန်ကျည်းပင်ရွာတောင်ဘက် ဖောင်
တော်ဦးစေတီအနီး ရွာပုလဲရွာနှင့် မနီး
မဝေးတောရပ်တွင်ရှိသော သိမ်ကုန်း
၌လေးပင်ကျောင်းတစ်ဆောင်ဆောက်

လုပ် လှူဒါန်းကြသည်။

ဆရာတော် အရှင်ဝိမလဗုဒ္ဓိ၏
အကျင့်သီက္ခာသီလပညာဂုဏ်တို့သည်
မြို့ရွာနယ်ပေါ် ကျော်စောထင်ရှားကာ
မင်းတုန်းမင်းကြီးက...

ဝိမလာလင်္ကာရ ကဝိဓမ္မဟာ
ဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု ဘွဲ့တံဆိပ်တော်
ဆက်ကပ်ကာ ရှိရင်း၌ ဘွဲ့မည်တွင်
"စာရ" တိုးလျက် "အရှင်ဝိမလ
ဗုဒ္ဓိစာရ" ဟု ချီးမြှောက်တော်မူသည်။

ဆရာတော်သည် ထိုသို့ ကျော်စော
ထင်ရှားသော အခြေအနေ မင်းဗိမ္မရာ
ကိုးကွယ်ခြင်းခံရ၍ မင်းနှင့် အကျွမ်းဝင်
ခြင်း (ရာဇဝလ္လာ) တို့သည် နိဗ္ဗာန်
ရောက်ကြောင်း တရားကို ကျင့်ကြံရာ
တွင် အဟန့်အတားဖြစ်စေသော
ကြောင့် သိမ်ကုန်းကျောင်းတွင်လည်း
တစ်နှစ်တစ်ဝါသာ သီတင်းသုံးလျက်
ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်ကို ရှာဖွေတော်မူ
သည်။

သို့နှင့် (ယခု မင်းလှမြို့မြောက်
ဘက်) မြင့်ကြတောင်၊ ဓမ္မာပီရိ

တုန်းတော်၊ ဓမ္မိကတောရများတည်ရာ) တောတောင်အရပ်သို့ ကြွရောက်၍ တောရဆောက်တည်တော်မူလေသည်။ ထိုသို့ ကြွရောက် သီတင်းသုံးကြောင်းကို မင်းတုန်းမင်း ကြားသိသောအခါ ဆရာတော်သီတင်းသုံးရာတောအရပ် (ယခု မြင်ကြတောင်၊ ခေတင်္ဂီရိကုန်းနှင့် ဓမ္မိကတောရ) နယ်မြေအတွင်း...

သစ်ပင်၊ ယင်းပင်များကို မနုတ်ရ၊ သားငှက်၊ ဖိရစ္ဆာန်များကို ပစ်ခတ်သတ်ဖြတ်ခြင်းမပြုရ အုတ်ဖျတ်ခြင်း၊ မြောင်းတူးခြင်းမပြုရ ဟူ၍ အထိမ်းအမှတ် ရာဇဝင် (ကမ္ဘည်းစာတိုင်း) စိုက်ထူကာ မင်းမိန့်ခြင်း တားမြစ်စေသည်။

ရာဇဝင်မြစ် တောင်ဘက်ကမ်း အထက်တွင် သဖန်းချောင်းမှအောက်တွင် ခွေးနဘန်းချောင်းအထိ ဘေးမှ နယ်မြေဟု သတ်မှတ်လျက် ဆရာတော် အရှင်ဝိမလဗုဒ္ဓိစာရအား ၁၂၄၅ ခုနှစ် တန်ခူးလဆန်း(၁၂)ရက်နေ့တွင် ထူဒါန်းတော်မူလေသည်။

ဆရာတော် အရှင်ဝိမလဗုဒ္ဓိစာရသည် ၁၂၅၃ ခုနှစ်၊ သက်တော် (၉၇)နှစ်၊ ဝါတော် (၇၆)ဝါအရတွင် ဗုဒ္ဓတော်မူသည်ဟု သိရ၏။

ဆရာတော်ကြီးသည် ပိဋကတ် တွင်းစာများကို ပေစာအဖြစ်ရေးစီစစ်တော်မူသည်ဟု မှတ်တမ်းရှိသော်လည်း ဆရာတော်ပြုခဲ့သည့် ပေစာစာရင်းများကိုမူ မသိရှိရပေ။ ကြွင်းကျန်ရစ်သော 'ဖြစ်စဉ်တော်များကို ဩဇာကုသေဒီဝါက မြန်မာသာသနာ သင်အတွက် ဝမ်းမြောက်ဖွယ် ဖြစ်ပေသည်။

ကြည့်ရှုရန်

ဇင်းလှမြို့၏ မြောက်ဘက်တစ်မိုင်ခန့် အနောက်မုခ်ဦးကို ကျော်လွန်လျက် နေအနည်းငယ်မျှ လျှောက်ခဲ့ရာ အင်းနုပူတွင်...

ဓမ္မိကတောရတော်များ

'ပဏိရတနာစေတီတော်' ဟူသော ကမ္ဘည်းဆိုင်းဘုတ်ကို တွေ့ရသည်။ အရံတိုင်းအတွင်း အရှေ့ဘက်၌ စက်ဝိုင်းပုံတိုက်မ၊ ပစ္စယခံ၍ ခေါင်းလောင်းမောက်စေတီပေါက်ထားသော ပုံဟန်တူသည့် စေတီတစ်ဆူ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။

လှိုက်အတွင်း အလယ်ဗဟို၌ ရုပ်ပွားတော်လေးဆူ ဖူးတွေ့ရသည်။ အရှေ့ဘက်၌ မော်ရပ်တော်တစ်ဆူ နှင့် ကျန်သုံးဖက်မှာ ဆင်ခံ၊ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်များ ဖြစ်ကြသည်။ စေတီဘွဲ့မှာ "နာဂလိုက်ပူဇွန်ကုစေတီ" ဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

ရင်ပြင်တော်၊ မြောက်ဘက်တွင် စေတီမွမ်းမံခြင်းကမ္ဘည်း ကျောက်စာရှိ၏။ ယင်းတွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖတ်ရှုရ၏။

သီပေါဘုရင်မင်းမြတ်သည် မင်းဆရာတော် ဝိမလာလင်္ကာရ ကဝိဇေ မဟာဓမ္မရာဇာစိရာဇဝရဘွဲ့ ထံသီပတော်ရ အရှင်ဝိမလဗုဒ္ဓိစာရ၏ ဆန္ဒတော်နှင့်အညီ ၁၂၄၂ ခုနှစ်တွင် မြင်ကြတောင်တော်၌ ဘေးမှ ရာဇဝင်စိုက်ထူခဲ့ပါသည်။

ဓမ္မိကတောရတော်များ

ဘေးမှ ရာဇဝင်တိုင်သည် လူရှင်ရဟန်းတို့ ဦးညွတ်ပူဇော်ရာမဟုတ်သဖြင့် ဆရာတော် အရှင်ဝိမလဗုဒ္ဓိစာရ၏ ဆန္ဒတော်အတိုင်း တပည့် အရှင်မာလာစာရသည် ယင်းဘေးမှ ရာဇဝင်နေရာ၌ နတ်လူသတ္တဝါတို့ပူဇော်ရန် စေတီတည်ထားစီမံခဲ့ရာ ၁၂၄၂ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့တွင် ပြီးစီးအောင်မြင် အနေကတော်တင်သည်။ ဘွဲ့တော်အားဖြင့် မဏိရတနာ တွင်တော်မူပါသည်။

ထိုစေတီကို ၁၂၈၀ ပြည့်နှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် (၂)ရက်နေ့တွင် တစ်ဖန် မွမ်းမံပြုပြင်ကြကာ နှစ်(၇၀)ကျော်အကြာ ပျက်ယွင်းသမျှကို ရေနံစာတုစက်ရုံဝန်ထမ်းများနှင့် အများကောင်းမှုဖြင့် မွမ်းမံခဲ့ကြောင်း မှတ်တမ်းပြုထားခြင်းဖြစ်သည်။

မင်းတုန်းမင်းလှူသော ဘေးမှ အထိမ်းမှတ်ကမ္ဘည်းတိုင်နေရာ၌ နတ်လူအများ ပူဇော်နိုင်ရန် ဆရာတော် ဦးဝိမလဗုဒ္ဓိစာရ၏ ဆန္ဒနှင့်အညီ တပည့်ဦးမာလာစာရက ၁၂၄၂ ခုနှစ်တွင် မဏိရတနာစေတီ တည်တော်မူပူဇော်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိရ၏။

ဓမ္မိကတောရသာသီတိုက် မှတ်

ကမ်းခြေကန်ကမ္ဘာဌာန

တမ်းအရ ဦးပိမလဗုဒ္ဓိစာရပျံလွန် တော်မူသည့် ၁၂၅၃ ခုနှစ် နောက်ပိုင်း မကြာမီတွင် ဓမ္မိကကျောင်းနေရာ၌ ဆရာတော်ဦးကေသရသည် အရှေ့ လှည့်နှစ်ထပ်ကျောင်းနှင့် သီတင်း သုံးတော်မူကြောင်း သိရသည်။

စေတီတော်ဦးဆောင်တည်ဆောက် သော ဦးမာလာစာရ သီတင်းသုံးခြင်း ရှိမရှိကိုမူ ဖော်ပြထားခြင်းမရှိပေ။

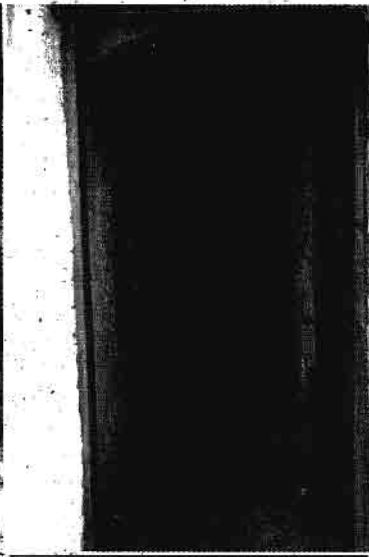
ပုံဟန်ထူးသော စက်ပိုင်းပုံတိုက်မ စေတီ၏ နောက်ဘက်ကပ်လျက်တွင် မဏိရတနာစေတီတော်ကြီးကို ဖူးတွေ့ ရသည်။

စေတီတော်မှာ လေးထောင့်ပစ္စယံ သုံးဆင့်အထက် ခေါင်းလောင်မှောက် စေတီပေါက်ထားသော ခန့်ထည် သပ္ပယ်လှသည့် စေတီကြီးဖြစ်သည်။

ပစ္စယံထောင့်စိုက် အရံစေတီ(၁၂) ဆူနှင့် လေးမျက်နှာမုခ်တံကဲလေးဆူ တွင် တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်လေးဆူ ပူဇော်ထားသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

ကမ္ဘာဌာန

စေတီကုန်းတော် အနောက်မြောက် ထောင့်မြစ်ကမ်းသို့ နိဗ္ဗိဆင်းသွားသော လှေကားကလေးမှ ဆင်းကြည့်ရာ

ကမ္ဘာဌာနကုန်းမြစ်ကမ်း

လမ်းခုလတ် ကမ်းခြေနံရံစောင်း၌ ကမ္ဘာဌာနဂူတစ်ခု တွေ့ရ၏။

ထရာတော် အရှင်ပိမလဗုဒ္ဓိစာရ အားထုတ် ကျင့်ကြံတော်မူခဲ့သော သဘာဝဥပင်ရိုက်ဂူဟာလေး ခြစ် ကြောင်း သိရ၏။

စေတီရင်ပြင်မှသော် လည်း ကောင်း ကမ်းခြေမြေပြင်ထက်မှ လည်းကောင်း၊ လှမ်းကြည့်၍ မမြင် နိုင်သော မျက်ကွယ်နေရာ၌ရှိကာ အေးချမ်းဆိတ်ငြိမ်လှသည်။ တရား ကမ္ဘာဌာန ဆောက်တည်လိုသူများ အတွက် အထူးဆင့်လျော်သည့်နေရာ ကလေးဖြစ်သည်။

သုဂ္ဂတ ပြည့်လွန် နှစ်များတွင် အုတ်၊ အင်္ဂတေသံပန်းတံခါးများ တပ်ဆင်ကာ မွမ်းမံထိန်းသိမ်းထားခဲ့ကြောင်း ကြားသိ ရပေသည်။

နှုတ်ဆက်ဂါရဝ

မြင်ကြတောငါ့ မဏိရတနာစေတီ ကုန်းတော်တစ်ခွင် လေ့လာကြည့်ညို ရစဉ် သစ်ပင်ရိပ်များနှင့် မြစ်ပြင်ကို ဖြတ်သန်းတိုက်ခတ်လာသည့်လေပြည် များက ပူလောင်ပြင်းပြသည့် မိုးနည်း ရေရှားဒေသ နေ့နေ့ခင်းကို သက်သာ ရာ ရစေပေသည်။

ပြည့်ရှင်မင်းကိုယ်တိုင် သတ်မှတ် လှူဒါန်းခဲ့သော ဘေးမဲ့နယ် သာသနာ မြေတွင် ရှင်တော်ဘုရား၏ လမ်းညွှန် တရားဒေသနာအတိုင်း ကျင့်ကြံ အားထုတ်ကာ မင်္ဂိုလ်နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာ စစ်ကို ခံစားရရှိနိုင်သဖြင့် “မြင်ကြ” ဟူသော ပညတ်တွင်ရှိကြောင်း မှတ် သားခဲ့ရသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အတွင်းအရွက္ကသန္တန်၏ အေးငြိမ်းမှုကိုပါ ခံစားရရှိနိုင်ကြသော အတွင်းအပြင် အေးမြစေသည့် နေရာ ဌာနလည်း ဖြစ်ပေသည်။

ဤစေတီနှင့်တကွ သာသနာမြေ ကြီး ပွင့်ထွန်းစေရန် စတင်တော်မူခဲ့ သော ဆရာတော် အရှင်ပိမလဗုဒ္ဓိစာရ သည် ရဟန်းသာမဏေ များပြားသူ သော ရတနာပုံနေပြည်တော်တွင် ဆွမ်းအာဟာရ ခေါင်းပါးဝတ်မှတ်ခံ အပင်ပန်းဆင်းရဲခံကာ ပရိယတ္တိစာပေ ကို ဆရာသမားထံ ကျိုးနွံစွာ ကြိုးစား သင်ယူ ထူးချွန်ခဲ့ခြင်းသည်လည်း ချီးကျူးအားကျဖွယ် ကောင်းပါသည်။

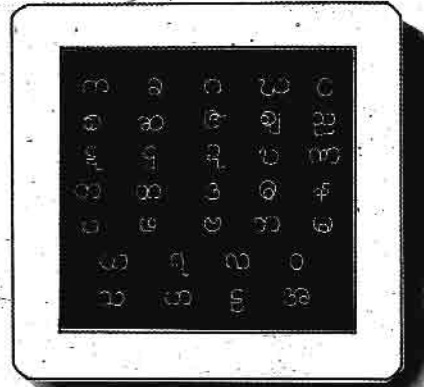
ထို့အတူပင် သီလပညာသိက္ခာဂုဏ် တို့ ထင်ရှားကျော်ကြားလာချိန် မင်း ဗိမ္မရာဇာတို့ ကိုးကွယ်ခြင်းခံရ၍ မင်းနှင့် ကျွမ်းဝင်ခြင်း ရာဇဝလ္လာ ရရှိချိန်တို့၌ လည်း သာယာနေခြင်းမရှိဘဲ နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်းတရားကို ကျင့်ကြံရာ တွင် အဟန့်အတား ဖြစ်စေသည့်ဟူ၍ ပယ်ရှားကာ ဆိတ်ငြိမ်ရာတောတောင် တွင် တစ်ကိုယ်တည်း သီတင်းသုံး အားထုတ် ကျင့်ကြံတော်မူခဲ့သည်မှာ ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းလှပေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ မြန်မာ့သာသနာထံ တွင် ထူခြားလှသော မင်းလှမြို့ မြင်ကြတောငါ့ မဏိရတနာစေတီ ကုန်းတော်သို့ ဗုဒ္ဓဘာသာထံ ပါရမီရင်တို့ လာရောက်ကြည့်ညို သာ လှကြောင်း မှတ်ချက်ချ၍ ပူဇော် ပြုဆိုက်ရန်ပေသည်။

ခရီးသည်သူလေးသိ

စပ်မိစပ်ရာ

ကိုယ်တွေ့ကျင့်စရာ

[၁]

ကြက်ဖန်ဖန်။

ဆရာကြီးနယ်... ဒီလိုကိုစွဲ ရှိရတယ်

ကျော်ကြီးတယ်။ ပါဠိလို နားလည်တယ်။ အင်္ဂလိပ်လိုလဲ ကျွမ်းကျင်တယ်။

တစ်နေ့ကတော့ ဘယ်က ဘယ်လို စပ်မိသွားတယ် မသိပါဘူး။ ဆရာကြီးက ပြောလာ တော့တယ်။

ကျောက်သစ်ပုန်းမှာ ကကြီးတွေ၊ ဗျည်း သုံးဆယ့်သုံးလုံးကို ရေးထား။ ကျောက် သစ်ပုန်းကို အိတ်ဆွဲ ခေါ်ရင်မှာ ထောင်ထား။ အဲဒါ အိတ်ရာက တရေခန်းတဲ့အခါ ကကြီး လို့ဆိုပြီး ကကြီးတစ်လုံးကို ရေလေးဆွတ် ဖျက်လိုက်။

နောက်နေ့ ခန္ဓာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ ရက်ပခြားတဲ့ သုံးဆယ့်သုံးရက်ပြည့်အောင် လုပ်ရမယ်။ တကယ်လို့ တရေခန်းမှာ ပဖျက်မိရင် အိတ်ရာက နိတ်တဲ့အခါ တပိုတပီး (အခင်း ကြီးအခင်းလေး) မသွားခင် ဖျက်မိအောင် ဖျက်ရမယ်။

အဲဒါအရင် ဖျက်ရင် အစက ပြန်လုပ်ရမယ်။ အဲဒါ "သုံးဆယ့်သုံးလုံး သုံးကြိမ်သုံးခါ

လုပ်မိသွားရင် ဆေးရောင်းလို့ ကောင်းတယ်။ ပစ္စည်းမကုန်ဘူး။ အကြွေမကုတ်ဘူး။ တစ်ကြိမ် အောင်ရင်ကို အရောင်းအဝယ်က ဖြစ်တော့ တာ"

ဒီလို ပြောလာတယ်။ သူ့ကိုယ်တွေ့ လို့လဲ ပြောပြန်တယ်။

[၃]

ကျွန်တော်တို့လူမျိုးမှာက ဒီလိုနည်း ဒီလိုဟန်လေးတွေ ရှိတယ်မို့လား။ မသိသူကျော်သွား သိသူဖော်စားလို့လဲ ပြောကြတယ်မို့လား။

ကျွန်တော်ကတော့ ကြာရင် မေ့ သွားမှာစိုးလို့ စာနဲ့ပေနဲ့ ရေးမှတ်ထား လိုက်တော့တာပါ။

သီလ (ရေတံခွန်တောင်)

စာမျက်နှာ (၁၁၉)မှ အဆက်

...နည်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ ဤ ဝါးအမြဲတေ၏ဓာတ်ပုံကို ရေးသွားပြီး (...) တစ်ရင်းတွင်နေထိုင်သော စာပေဝါသနာ သူ မောင်သီဟရာဇာ ထိန်းထွန်းပိုင်၏ အဆက်အသွယ် နှင့် သူ၏ မိဘ(၂)ပါးထံမှ ရရှိခဲ့ပါသည်။

သီဟရာဇာထိန်းထွန်းပိုင်၏ ဖခင်ဖြစ်သူသည် စာရေးသူ အထက်အရာရှိတစ်ဦးဖြစ်သော်လည်း လေ့လာလိုသူတို့ အတွက် ဗဟုသုတရရှိစေလိုသည့် စေတနာဖြင့်၊ စိတ်ရှည် နှစ်ခြယ်စွာဖြင့် စာရေးသူကို စိတ်ကြိုက် လေ့လာစေပြီး စာပေပညာကို ကူညီပံ့ပိုး ပြုခဲ့ပါသည်။

ဤ မြင်တွေ့ကြရသည့်အတိုင်း ဝါးအမြဲတေကို မြေအိုး ထဲမှာ ထားပြီး ဘုရားစင်မှာ တင်ကာ ဗုဒ္ဓ ရုပ်ပွားတော်

အနီးမှာ လှူဒါန်းပြီးပါသည်။
(ဆောင်းပါးအတွက် ကူညီကြသော မောင်သီဟရာဇာ ထိန်းထွန်းပိုင် တို့သိသားစုများ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။)

သက်မှူပိုင် (ပန်းတောင်)

စာကြွင်း။ ။ ဤဝါးအမြဲတေအား မောင်သီဟရာဇာ ထိန်းထွန်းပိုင်တို့ နေထိုင်ရာ ဆိပ်နေအိမ်ပေါ်ရှိ တောင် ကုန်းကုမ္ပဏီပိုင်ရှိသော ဝါးပင်ကို မီးရှို့သတ်ရာမှ၊ မီး မလောင်ကျွမ်းဘဲ ကျန်ရှိသည့် ဝါးပင်ကို ရုတ်ယူ ဖြတ် တောက် ခွဲစိတ်ကြည့်ရင်းမှာ ထူးဆန်းစွာ ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ် ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ကျေးလက်တောရွာက

ဖြန့်ဖြူးရ

မောင်ပိုင်နီ
(အင်းတော်)

ယတြာအပိုင်းအပျား

ပညာခေတ်ကြီးနို့ ကမ္ဘာကြီးသည် ရွာကြီးတစ်ရွာဟု ပြောဆိုကြပေမည် မြန်မာ့ကျေးလက်တောရွာက အသစ် တွေ ဘယ်လိုကောင်းသော်လည်း အဟောင်းမှာ တစ်လည်လည်ဖြစ်နေ ကြသေးသည့် ချုပ်ရိုးသစ်ထဲက မြန်မာ့ ရိုးရာယတြာအဟောင်းလေးတစ်ခုကို တင်ပြလိုပါသည်။

အစွဲလည်းကြီး ယနေ့ထိ သူတို့ အသည်းက 'စွဲနေသေးသည့် နေ့ အလိုက်ယတြာမှာ အောက်ပါအတိုင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ဖျားလျှင်...

ဆန်မှုန့်ကို ဂဠုန်ရုပ် ထု၊ ထမင်း၊ မုန့်ပဲ၊ ချိုချဉ်အရသာနှင့်ပြည့်စုံသည့် မုန့်များကို ငှက်ပျောဖက်မှာထည့်၊ ဟင်းရွက်၊ သစ်သီး၊ ပန်းထည့်။

ထီးလေးလက်၊ ကြက်လျှာလေးခု၊ မီးတိုင်ထွန်း၍ အနောက်မြောက် အရပ်သို့ ပို့ရမည်ဖြစ်သည်။ မပို့မီ ယတြာအစုကို အောက်ပါမန္တန်ဖြင့် (၇)ခါ မန်းရမည်ဖြစ်သည်။

'ဥုံ နမော ဗုဒ္ဓ ရက္ခ၊ ဓမ္မ ရက္ခ သံဃ ရက္ခ သွဟ'

ဆိုပြီး ရွတ်ဆိုပြီး ပို့ရမည်ဖြစ်သည်။ ကျန်းမာလာမည်ဖြစ်သည်။

တနင်္လာနေ့ဖျားလျှင်...

ဆန်မှုန့်ကိုပင် ကျားရုပ်ပြု၍ တနင်္ဂနွေနေ့ယတြာအစုအတိုင်း ထမင်း၊ မုန့်အမျိုးမျိုးအပြင် ဟင်းရွက်၊ သစ်သီး၊ ပန်းစသည်(၇)မျိုးပြည့်အောင် စီရင်၍ ထီး(၄)လက်၊ ကြက်လျှာ(၄)ခုတို့ဖြင့် အရှေ့အရပ်ပို့ပါ။

ရွတ်ရန်မန္တန်မှာ...

'ဥုံ ယက္ခိ ယက္ခိသွဟ' ဆိုရပါမည်။ (၇)ခေါက် ရွတ်ဆိုရ ပျင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇနိး

ပါမည်။ အဖျားအနာကင်းရှင်းပျောက် သွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

အင်္ဂါနေ့ဖျားလျှင်...

ခြင်္သေ့ရုပ်ထုပါ။ ရှေးကအတိုင်း အစီအရင်အတိုင်း စီရင်၍ အနောက် တောင်သို့ ပို့ရမည်။ ရွတ်ဆိုရန်မန္တန် ကား...

'ဥုံ ယက္ခ ယက္ခ သတ္တိသွဟ' ဖြစ်သည်။ ကျန်းမာလာမည်ဖြစ် သည်။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ဖျားလျှင်...

ဆင်ရုပ်ထုပြီး အထက်ပါ အစီ အရင်အတိုင်းပြုပြီး အနောက်မြောက် သို့ ပို့ရမည်။

ရွတ်ရန်မန္တန်ကား...

'ဥုံ နမောဟိ သွဟ' ဖြစ်သည်။ အဆိုပါဂါထာ (၇)အုပ်ရွတ်ရပါမည်။ ကျန်းမာ လာမည် ဖြစ်သည်။

ကြာသပတေးနေ့ဖျားလျှင်...

ကြက်ရုပ်ထုပြီး အထက်ပါ အစီ အရင်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပြီး ထမင်း အရပ်သို့ ပို့ရပါမည်။

ရွတ်ဆိုရမည့် မန္တန်ကား...

'ဥုံ သုတိယ ကဏှတိရာ သွဟ' ဖြစ်ပါသည်။

သောကြာနေ့များလျှင်...

ရက်ထုပါ။ အစီအရင်မှာအထက်
တိုင်း ဖြစ်သည်။ အနောက်သို့
ရွတ်ဆိုရမည် မန္တန်မှာ...
သွယ်
ဖြစ်ပါသည်။

စနေနေ့များမူ...

ရက်ထုပါ။ အထက်ပါ
တိုင်း ဆောင်ရွက်၍ အရှေ့
သို့ ပို့ရမည်။ ရွတ်ဆိုရန်
နည်း...
သွယ်
ဖြစ်ပါသည်။

အင်္ဂါနေ့ (ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နေ့လယ်ပိုင်း)

အင်္ဂါနေ့ (အနောက်ပိုင်းများမူ...)

ရက်ထုပါ။ အထက်အစီ
တိုင်း ရွက်ဆောင်၍ အရှေ့
သို့ ပို့ရမည်။ ရွတ်ဆိုရန်
နည်း...
သွယ်
ဖြစ်ပါသည်။

အင်္ဂါနေ့ (အထက်ပိုင်းများမူ...)

ရက်ထုပါ။ အထက်အစီ
တိုင်း ဆောင်ရွက်၍ အရှေ့
သို့ ပို့ရမည်။ ရွတ်ဆိုရန်
နည်း...
သွယ်
ဖြစ်ပါသည်။

အထူး ဝတ္ထု သုခံ ဗလ

အာရုံစိုက်ပါ။ (အင်းတော်)

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လ

အတွက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လ(၁)ရက်နေ့
တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထီ
ဖွင့်ပွဲတွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့်
ထိဂဏန်းတွဲများအား အောက်ပါ
အတိုင်း တွက်ချက်ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အကြိမ် ၃၂၆
မတ်လ + ၃
ခုနှစ် ၂၀၁၆

၂၃၄၅ = ၁၄ = ၅

အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ် များအား
တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက
(၅)ဂဏန်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၂၊ ၃၊
၅၊ ၈၊ ၉ ဂဏန်းများပါအောင်
ရွေးချယ်ပါ။ အထူးသဖြင့် ၃၊ ၅၊ ၈
ဂဏန်းများ ဦးစားပေးပါ။

ဥပမာ

စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး
၂...၂	၃...၂	၅...၂	၈...၂	၉...၂
၂...၃	၃...၃	၅...၃	၈...၃	၉...၃
၂...၅	၃...၅	၅...၅	၈...၅	၉...၅
၂...၈	၃...၈	၅...၈	၈...၈	၉...၈
၂...၉	၃...၉	၅...၉	၈...၉	၉...၉

မှတ်ချက် ။ ။ (...)ကွင်းအတွင်း
တွင် ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၉ ဂဏန်းများ
ဦးစားပေး ရွေးချယ်ပါ။

“အကြိမ်”ဂဏန်းမပါဘဲ “လ”
ဂဏန်းနှင့် “နှစ်”ဂဏန်းကိုသာ
ပေါင်းပါက (၃ + ၂ + ၀ + ၁ + ၆)
= ၁၂ = ၃ ရသည်။ သို့ဖြစ်၍
“၃”ဂဏန်းမှာ အထူးအားကောင်း

နေပါသည်။
သို့ဖြစ်၍...

စ... ဆုံး
၂... ၂၊ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၉
၃... ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၉၊ ၂
၅... ၅၊ ၈၊ ၉၊ ၂၊ ၃
၈... ၈၊ ၉၊ ၂၊ ၃၊ ၅
၉... ၉၊ ၂၊ ၃၊ ၅၊ ၈

ဤလတွင် အင်္ဂါနေ့ကြာသပတေး
သားသမီးများ ထိကံပွင့်နေပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့ဒေသရှိ ရှေးဟောင်း
ဘုရားစေတီတစ်ဆူတဆူတွင် “ရှင်အရဟံ”
ပုတီးစိပ်ဖြင့် (၉)ရက်တိတိ မိမိမွေးနေ့
အရပ်/ထောင့်တွင် မိမိ အသက်တိုင်း
(၁၀၈)လုံး ပုတီးကုံးနှင့် ရွတ်ပွားပူဇော်
ပေးပါ။

ပြုခဲ့သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို မိမိ
မြင်အပ်၊ မမြင်အပ် ဆရာသမား

များအား အမျှဝေပေးပါ။
အထက်ပါ အဓိဋ္ဌာန်
အောင်မြင်ပါက မိမိတို့
နေထိုင်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ
ဘုန်းကြီးကျောင်း တစ်
ကျောင်းတွင် သန့်ရှင်းရေး
(၃)ရက်တိတိ ပြုလုပ်ပြီးမှ

ထိကံစမ်းကြရန် ဖြစ်ပါသည်။
အထူးဂဏန်း

✦၃၅၅၅၅၃ ✦၃၃၅၂၅ ✦၅၈၀၃၅၃

ထိကံ ပွင့်ပါစေ
ဆရာရဲထွက် (သုတေသီ)

ကြော်ငြာဆေးဝါးပါး

လေးဖက်နာရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်ထံဆိပ်

လေးဖက်နာရောဂါဆေးနဲ့ လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
“ဟဲ့ ဘယ်သူတုံး”
“ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
“ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”

“မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် အောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”

“အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နှာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထဲ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မချိမဆဲ့ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ၊ နေရတယ်”

“ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ ဘူးလား”

“ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေလဲ ခံယူတယ်”

“မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”

“ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး လဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာပဲ”

“ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ သောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”

“ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”

“စွမ်းဆို စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆရာမြင့်ဆိုတာ အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို ကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေး။

ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင် တွေအတွက် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”

“အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းပေးလေ ပြောပြပါဦး”

“စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း အာနိသင်ကတော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ် ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါ၊ ခြေဖဝါး

(ယာယီတိုင်ရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၇၀၀ YR ၀၆၀၂၇)

(ယာယီတိုင်ရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၀၀ Y ၀၀၀၅၀၉)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၄/၀၅၁၃

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အမျက်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ ရောင်ပွပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထ ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါ ခြေဖဝါး ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင် ပိုများခြင်း။

အဆစ်အမျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား ခံနိုင် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင်ထင်၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြော ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကောက် ခွက်ကြော တင်းခြင်း။

ဒူးဆစ် အကွေးအသန်မရခြင်း၊ အောက်ပိုင်းများ လေးလံ ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက်ခြေများ မမယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြော အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်းခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပိတ်ခြင်း၊ အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်း၊ အရိုးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ ဖြစ်ပါတယ်”

ကံ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်ခင် အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေး လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု တွေ့ ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေ။

“မှတ်ထားနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မမေ့နဲ့”

ဆရာမြင့်
စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၅/၆၆၆၊ သုတေသနလမ်းမကြီး။
 သန္တာစုတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာလမ်း၊ နယ်
 ၇၆၆-၇၂၅၅၁

www.burmeseclassic.com

ယခင်လူ့အသက်

ဆားနံရပ် တစ်လျှောက်တွင် နောင်တော် ဗုဒ္ဓ ဆင်းတုတော်များအား အစီအရံ ဖူး ဆွေရသည်။

ဆူဟောင်းသိမ်တော်အတွင်း ဝင် ဆောင်ရွက်ပါက ရုပ်ပွားတော်လေးဆူ ဆူညံပတ် ဖူးမြော်နိုင်ရန် နံရံနှင့် ဆူညံအကြား လူတစ်ကိုယ်ဝင်သာ ဆူညံပတ်လမ်းကလေး ချန်ထားလေ့ ရှိလေသည်။

ဆူဟောင်းသိမ်တစ်ဆောင် ဖွဲ့စည်းပုံ

သိမ်တော်သည် ဂျိုင်းမြစ်ကမ်းတွင် ဆူညံတည်ရှိနေရာ သိမ်ရှေ့ကမ်း ကျောက်ဘက်ရှိ ကတိုး၊ ကော့နှပ် နှင့် အိမ်ခြေများအား မှန်ပျံပျံ ဖြည့်နှစ်ဖွယ် လှမ်းမြင်ရသည်။

သိမ်အနီး ကျောက်ဆောင်ပေါ်၌ မြစ်ဖျံတစ်စီး တည်ရှိခဲ့ရာ လှေသား များ လှေချည်တိုင်အဖြစ် အသုံးပြု နေသောကြောင့် ရေအောက်သို့ မြစ်ဖျံ ကွယ်ပျောက်သွားကြောင်း သိရသည်။

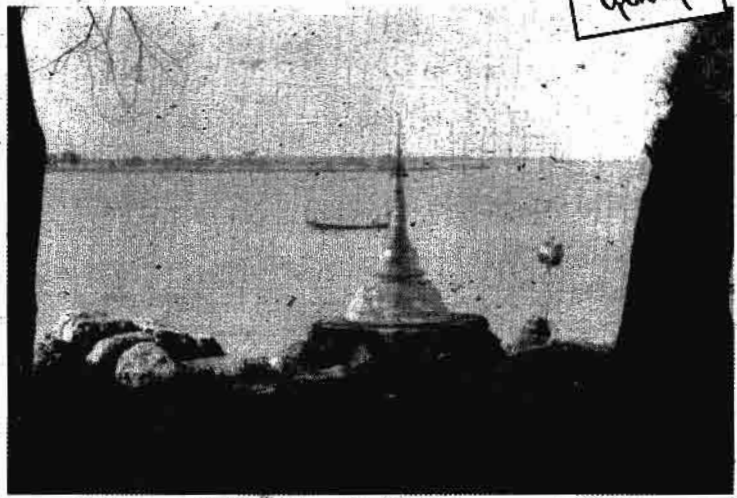
မြစ်ဖျံသံနှင့် ရေဘေးအန္တရာယ်

မြစ်ဖျံကြီး ကျဆင်းရာနေရာတွင် မြစ်ဖျံသံ ဝဲလှည့်ကာ တဝေါဝေါ

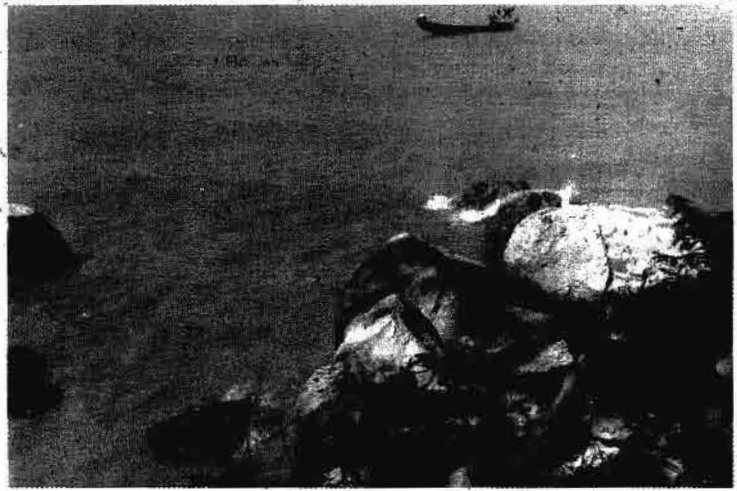
ယဉ္ဇုမာဏီ

ပုလဲဖြူဆီသို့ (၂)

ပိုင်းလီရီ

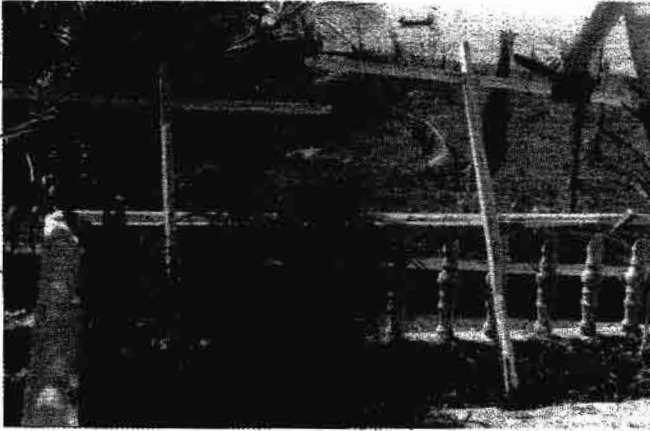

◆ သိမ်ကတိုး၊ ဂျိုင်းမြစ်အမြင့်နှင့် ကတိုး၊ ကော့နှပ်ရွာများအား လှမ်းမြင်ရစဉ်
 ◆ မြစ်ဖျံသံကြားရလျှင်သာ မှုလမြစ်ရပ် နှစ်မြစ်ရားမှ ဖုတ်သောက်

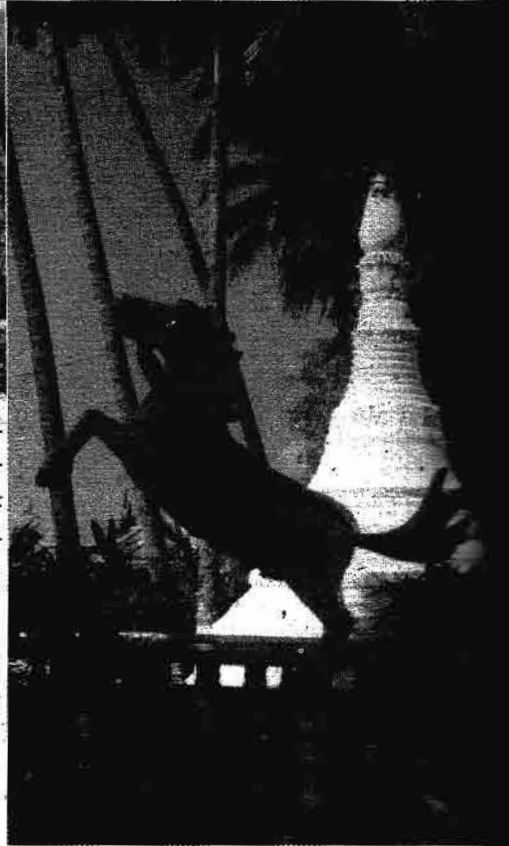

မြည်ဟည်းသံများ ထွက်ပေါ်နေလေ သည်။ နှစ်စဉ် ကျင်းပမြဲဖြစ်သော တပေါင်းလပြည့်နေ့ ပွဲတော်ချိန်တွင် ရေအောက်မှ မြင်းဟီသံကြားရပါက ကုန်းတော်တစ်ခုလုံး ရေလွှမ်းကာ ရေ ဘေးအန္တရာယ် ကျရောက်လေ့ရှိ

သည်ဟု သိရသည်။ ဤသည်နှင့် ပတ်သက်၍ ကျောင်းထောက် ဦးပွင့်၊ ဦးဝါသက...
 'သတ္တု ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့ ပွဲတော် အချိန်ခါ၊ ဦးပွင့်လဲ စည်ကား ပျားပျား လှတဲ့ ပဲရိယတ်တွေကို လျှင်ကွင်းပြီး

တရားမင်း ကိုင်ဆောင်ခဲ့သော
လေးနှစ်စင်သလ္လာန် ပြုလုပ်ထားစဉ်
သားသမီးတွေပိုင်ဆိုင်သော မြင်းဖြူ

လူလူ ကင်းရှင်းတဲ့ ဒီအိမ်ပေါ်မှာ သီတင်း
သုံးနေတယ်။ ည(၉)နာရီလောက်မှာ ရေ
အောက်က မြင်းဟိသံကို နားနဲ့ဆတ်ဆတ်
ကြားရတော့တာပဲ။ (၃)မိနစ်လောက် ကြာ
ယယ်ထင်တယ်။

ဒီနဲ့ ဆရာတော်ကို လျှောက်ထားပြီး
ကျောင်းအောက်က ရေပေးနိုင်တဲ့ ဖွယ်
ပစ္စယတွေအားလုံး နှောင်းပေါ်တင် ကြိုး
နဲ့ တုပ်နှောင်ထားလိုက်တယ်။ အဲဒီနှစ်
မိုးရာသီမှာတော့ ကျောင်းခင်းပြင်၊ ဖိနပ်
ချွတ်အထိ ရေလွှမ်းပြီး ဆွမ်းကွမ်းကိစ္စ
အတွက် လှေနဲ့ပဲ သွားလာရတော့တယ်။
စေတီတော်လဲ ဖွယ်တွေ အကုန်ပြုတ်
တယ်။ အသစ်လုပ်ထားတဲ့ မြင်းဖြူလဲ
ခေါင်းပေါ်ပြီး ရေကူးနေတဲ့ ပုံနဲ့ တွေ့ရ
တယ်။

ဟု မိန့်ကြားသည်။
ကျောင်းကြီးမှာ မြေပြင်အထက်
(၁၅)ပေခန့် မြင့်မားသော တိုင်ခြေမြင့်
ကျောင်းတစ်ဆောင် ဖြစ်လေသည်။

မြင်းဖြူကြီးနှင့်

သားသမီးရတနာ

မူလမြင်းဖြူကြီး ရေအောက်

မြှုပ်သွားသောအခါ စေတီ
ရင်ပြင် အနောက်တောင်
ထောင့်၌ မြင်းဖြူအသစ်
တစ်စီးကို ထပ်မံ တည်
ဆောက်ခဲ့သည်။

ခြေထောက်နှင့်တင်ပါး
ဆုံ၊ အမြီး စသည်အောက်
ပိုင်းအားသံထည်သွင်း၍လည်းကောင်း။
ကိုယ်အထက်ပိုင်းကို အင်္ဂတေ
ပန်းတော့လက်ရာဖြင့် လည်းကောင်း
ဆက်စပ် တည်ဆောက်ထားကြောင်း
သိရသည်။

မြင်းဖြူ၏အရှေ့တွင် တရားမင်း
ကိုင်ဆောင်ခဲ့သော လေးတော်နှစ်စင်း
အား သစ်သားဖြင့် ပြုလုပ်ကာ ထား
ရှိသည်။

မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်
စေ လင်စုံမယားဖက်၊ သားသမီး
ရတနာ ထွန်းကားခြင်း မရှိသူများ
သည် ဤမြင်းဖြူအား ရိုးရာကျမ်းကျင်
သူ ဘာသာရေးဆရာများ၏ အကူ
အညီဖြင့် ပွဲတင် ဆုတောင်းပါက
အမှန်ပင် သားသမီးထွန်းကားကြောင်း
ဦးပွင်းက ပြောပြသည်။

အနီးဝန်းကျင် ကတိုး၊ ကော့နှစ်
ကော့စိန်ကျွန်း၊ ကော့ဝလိန်ကျွန်း၊
ကျွဲစိန်-စသည် ကျေးရွာများသာ
ကော့ဘိန်း၊ ကျွဲဒိုး စသည် နေရာများ
မှလည်း လာရောက်၍ သားဆုပန်
ဆုတောင်းပြည့်စုံကြကြောင်း သိ
လေသည်။

ဆင်ညီနောင်နှင့် ဆီးဖြူပင်

စေတီတော် အနောက်ဘက်
တွင် တည်ရှိသော ဆင်ဖြူညီ
ရှပ်တုတည်ရာ လမ်းကလေး
ကား ရေလမ်းခရီးမှ လာရောက်
သော ဘုရားဖူးများအတွက် လေ
ကပ်ရာ သံလွင်မြစ်ကမ်းထဲ
ဖြစ်လေသည်။

မော်လမြိုင်မှ သံလွင်မြစ်ကမ်း

● မြင်းရှင်ကျွန်း ဆရာထက်နှင့် ရှင်ဟန်၊ အချို့အား ဖူးမြင်ရစဉ်
ဆင်ဖြူရှင်၏ တည်ရာ အထောက်အကူပင်
● သံလွင်မြစ်ကမ်းခြေ အထဲမှ မြင်နိုင်သော ဆင်(၂)ကောင် ကျောင်း

အထိုင်း ရေယှက်ပြင် ဆန်တက်ခဲ့ပါ
တွင်- ခေါင်းဆေးကျွန်းလွန်သည်နှင့်
၌ဆင်ဖြူရှင်နောင်အား အရှေ့မြောက်
သီတွင် ရေးရေးပျပျ ဖူးမြင်နိုင်ပေ
သည်။
ဆီးဖြူညီနောင်နှစ်ပင် အနက်
ကြာထပ်တေးအရပ် ပထမပစ္စယံထက်
တွင် ပေါက်ရောက်နေသော တစ်ပင်
သာ ကျန်ရှိတော့သည်။ ရှေးယခင်က
သီဖြူညီနောင် နှစ်စုံ(လေးပင်)
သည်ရှိခဲ့သော်လည်း စေတီတော်အား

ဖြူဖျက်မည့်အရေးကြောင့် ခုတ်လှဲပစ်
ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။
ဆီးဖြူပင်အား ခုတ်လှဲရာတွင်
ခုတ်လှဲသော အပင်ခုတ်သမားနှင့်
စေခိုင်းသူတို့သည် ကပ်ရောဂါဘေး
တစ်ခုခု ကျရောက်လေ့ရှိခဲ့ခြင်းကြောင့်
တတိယအပင် (သောကြာအရပ်
ပစ္စယံအထက်တွင် ပေါက်ရောက်ခဲ့
သည်။)မှာ စေတီ ပစ္စယံအား အမြစ်
ထိုး၍ ကွဲအက်ကြောင်းများ အတန်
ပင် ပေါ်ခဲ့လေသည်။

ဆရာတော် ဦးဇွဲလမု စေတီပျက်
မည့်အရေးကြောင့် သမ္မာဒေဝနတ်များ
အား တိုင်တည်ကာ ရွာသူရွာသားများ
တစ်အိမ်လျှင် ပုဆိန်တစ်ချက်ကျ
ခုတ်ထစ်စေခြင်းဖြင့် ဆီးဖြူပင်အား
အန္တရာယ်ကင်းစွာ ခုတ်လှဲနိုင်ခဲ့ပေ
သည်။ ယင်းနေရာတွင် ရှင်သီဝလီ
ကိုယ်တော် ရုပ်တုအား အစားထိုး
တည်ထားခဲ့လေသည်။

ဗျားဖြူနှင့် ထီးဖြူညီနောင်

ပုလဲဖြူစေတီနှင့် နောင်တော်စေတီ
နှစ်ဆူမှာ ပစ္စယံလေးဆင့်ပေါ်တွင်
ခေါင်းလောင်းမှောက်ပုံနှင့် ဖောင်းရစ်၊
ထီးတော် တည်ရှိပုံချင်း တူညီသော
ရှစ်ထောင့် အခြေခံစေတီများ ဖြစ်
ကြသည်။ လုံးပတ်တော်နှင့် ဉာဏ်
တော်သာ ကွာခြားလေသည်။
ငွေမင်သက်န်းတော် ကပ်လှူထား
၍ ထီးဖြူဖြစ်သော မူလ ငွေသီးမှာ
ယိုယွင်းမှုကြောင့် ငွေသားအစစ်ဖြင့်
*ပျဏ္ဍရောင်ခြည်ပျဏ္ဍရောင် သရခ

ထပ်မံ အစားထိုး တင်လှူထားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ဤစေတီညီနောင်မှ အခါအား လျော်စွာ ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူနင်း ကို ရဟန်းသံသမဏေများနှင့် ဘုရားဖူး ပရိသတ်တို့ အများအပြား ဖူးတွေ့ကြ ရလေသည်။

တသွင်သွင် စီးဆင်းနေသော သံလွင်မြစ်ရေ ဝန်းရံလျက် စိမ်းစိုသော အုန်း၊ ငှက်ပျော၊ သရက် စသည် သစ်ပင်များအကြား ဖူးတွေ့ရသော ပုလဲဖြူနှင့် နောင်တော်စေတီနှစ်ဆူမှာ ကြည့်ညှိဖွယ် ကောင်းလှလေသည်။

ဤရင်ပြင်တော်တွင် အဓိဋ္ဌာန်ပြု တရားဝင်ပါက အသာ၊ သက်လွတ်

စသည် သတ်မှတ်ချက် မရှိသော် လည်း သီလကံကို လုံခြုံစွာ စောင့် ထိန်းရလေသည်။ လိုရာခရီး ပေါက် မြောက် အောင်မြင်စေရေးအတွက် ကူညီမစမည့်သူ မလွဲမသွေ ရောက်ရှိ စောင့်ရှောက်မြဲဖြစ်သည်ဟု ဆိုလေ သည်။

ဘုရားကန်ဆိုသည့်အတိုင်း ရှေး ဟောင်းအစဉ်အလာကြီးသော စေတီ တိုင်းတွင် ရေကန်တစ်ခု တွေ့ရမြဲဖြစ် လေရာ ရင်ပြင်တော်အရှေ့မြောက် ဘက်တွင် ရေကန်ကြီးတစ်ကန်အား အုတ်၊ အင်္ဂတေဖြင့် သစ်ရပ်စွာ ပေါင် တစ် ဖို့ထားသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။ ရေကန်အတွင်း ရှင်ဥပဂုတ္တကိုယ်တော်

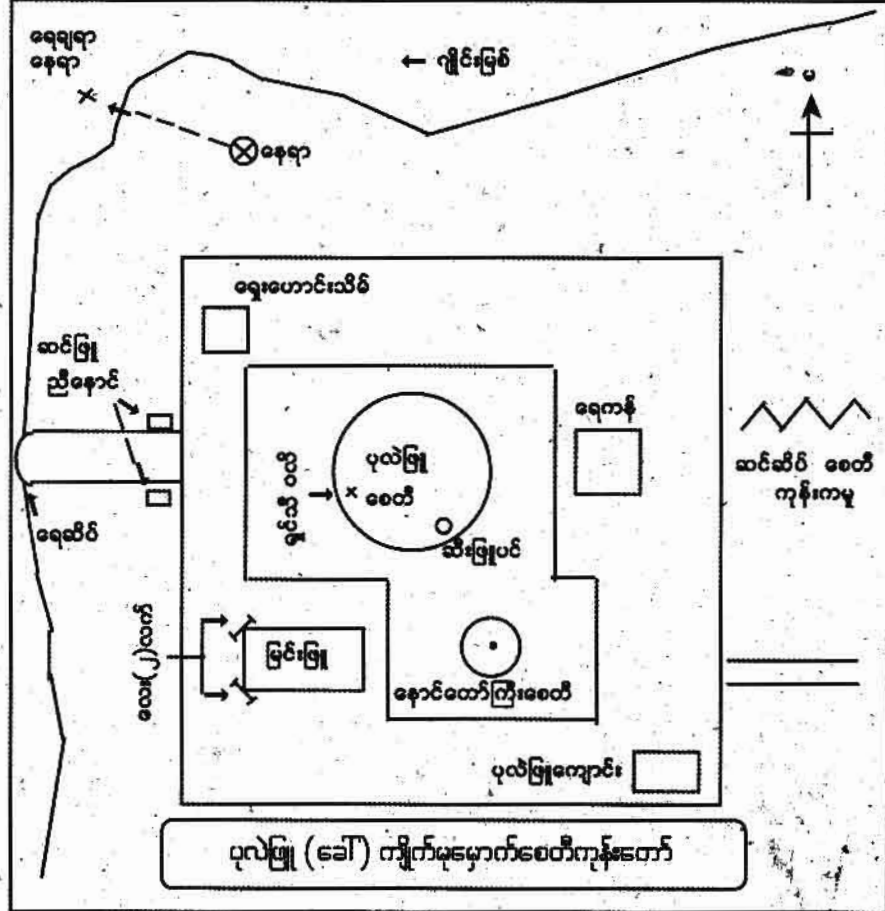
ကိုလည်း ပူဇော်ထားလေသည်။

ပုလဲဖြူစေတီနှင့် ကျောင်းပရိဝုဏ် မှာ လယ်ကွင်းများ၏ အစွန် သံလွင် ကမ်းနဖူးရှိ ကျယ်ဝန်းသော မြေကွက် ကြီးဖြစ်ကာ ရှင်နှင့် ရဟန်းသံဃာ (၁၆)ပါး သီတင်းသုံး နေထိုင်ကြသည်။ ကျောင်းမြေပေါ်တွင် ငရုတ်ခါး၊ ဦးကွင်း ဂမုန်း၊ ဖော်ဂျီတောင်ပေး စသည် ဆေးဖက်ဝင်၊ သိဒ္ဓိဝင်အပင်များစွာ ပေါက်ရောက်နေသည်ကို တွေ့မြင်နိုင် လေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကြည့်နူးဖွယ် အေးချမ်းလှသော အဓိကရနယ်မြေ ပုလဲဖြူစေတီကုန်း တော်သို့ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဒိုင်းဝန်ကွင်း

ရပ် တစ်ဖက်တစ် ညောင်ပင်ဆိပ်ရွာမှ တစ်ဆင့် ကုန်းလမ်း ဖြင့် လည်းကောင်း မော်လမြိုင် ရှေ့ခြေ အနီးရှိ သထုံ တံတား ဆိပ်ခံဗောဓိ ရေလမ်း ဖြင့် လည်းကောင်း သွားရောက်နိုင် ကြလေ သည်။

အင်္ဂါငါးဖြာ စုံထပ် သည့် ပုဂ္ဂိုလ်စေတီ ပုလဲဖြူ (ခေါ်) ကျိုက်မု မောက်စေတီကုန်းတော် မြတ်ဌာန၌ နေထိုင် နှစ်ပါးနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်စေတီ (၅)လုံး၏ အထောက် အပံ့ကို ရရှိ ကုသိုလ်မှု များနိုင်ကြပါစေ။

၁၃၂ နေရာမှ ရောင်ခြည်မပူရင်း

မကျန်းမမာသူများအတွက်

သက်ရှိကျန်းမာရေးနှင့် သံပုံစေတီတည်ပုံ

စာရေးသူ၏ဖခင်ကြီး မြန်မာ့ဆေး ဆရာဦးစိုးလှ (ဆရာလှ)သည် နိကာယပင်ပုရွာအုပ်စုအတွင်းမှ ရွာ များ ရှမ်းစုအုပ်စုတွင်ပါဝင်သော သစ်သိုက်ရွာ၊ တဲကုန်းရွာများ၊ ဘီးဝေ သာဓနရွာအုပ်စုတွင် ပါဝင်သောရွာများမှ ဆောင်သူလယ်သမားများနှင့် လယ် သာလုပ်သားများသည် ကျန်းမာရေး ဆောင်းပါက (လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ် ၃၀- ဆာရ်အချိန်က ဖြစ်ပါသည်။) ဖခင်ကြီး ဆရာလှအား လာရောက် ပင့်ဆောင် ကြသည်။

ရွာလှည်းနှင့်တစ်မျိုး၊ စက်ဘီးနှင့် တစ်ခု လာရောက်ပင့်ကြပါသည်။ မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး ဆရာ လှသည် ဆေးဝါးကုသ ငွေကြေးကို ဆီကမထားဘဲ မကျန်းမာသူ လူနာ ဆုတောင်းစေရန်ကိုသာ ကြိုးစား ကုသပါသည်။

လူနာရှင်၏ သဒ္ဒါကြေးကိုသာ ထက်ခံလေ့ရှိပါသည်။ ငွေကြေးမပြည့်စုံ သင်ခွဲခွဲပေးသူဖြစ်ပါက အခမဲ့ ကုသ သေးပါသည်။ ဒါကြောင့် လူများသည် ဆရာလှအား လေးစား ချစ်ခင်ကြပါ သည်။

ဆရာလှသည် မကျန်းမာသော လူနာ၏ ရောဂါပြင်းထန်နေပါက ဆေး သည်ကုသပြီး ကုသိုလ်ကံဆက်နည်း ကိုထည်း ပြုလုပ်စေပါသည်။ (ဘုရား နှစ်ဆား လှူဒါန်းဆည်းကပ် ပူဇော် စေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

ဆရာကြီးသည် လူနာနှစ်နှင့် နှစ်သတ္တရာ၏ လတိုကို မေးမြန်းကာ

ခန္ဓာပျက်ကိန်းကို တွက်ချက်ကြည့်ပါ။ လင်္ကာ...

‘အသက်တည်ပြုပေသော ပြုနည်းပုံမှာ တြိန်းသံတန်း ဖြောက်တန်းပြု ကိုတန်တူ ကော၊ ဆနှင့် သုညကြွင်းသာအခါ ခန္ဓာ ပျက်သည်ဟော’

လင်္ကာအတိုင်း တွက်ချက်ကြည့်ပါ သည်။ ခန္ဓာပျက်ကိန်းကြိုနေပြီး လူနာ ၏ကျန်းမာရေးကို ဆေးကုသပေးနေရာ မှ ထူးခြားမှုမရှိပါက ဘုရားတည်ခြင်း ကုသိုလ်ကံဆက်နည်းကို ပြုလုပ်စေပါ သည်။

ခန္ဓာပျက်ကိန်း တွက်ချက်ပုံ

လူ၏ ရောက်ဆဲအသက်ကို တည်ပါသည်။ ယင်အသက်ထဲပိုလူနာ၏ ဖွေးပြိုက်သက် ကို ထည့်ပေါင်းပါသည်။

ထိုပေါင်းရသည့် ကိန်းသင်္ချာကို (ရတနာ သုံးပါး) ၃(လုံး)နှင့် ဖြောက်ပါသည်။ ဖြောက်ရသောကိန်းသင်္ချာကို ၉(ကိုး) နှင်းနှင့် စားပါသည်။

အကြွင်းသည် (၆)ခြောက်နှင့် (၀) သုည ကြွင်းပါက လူနာ၏ကျန်းမာရေးကို အထူး ရရှိက် ကုသရပါသည်။

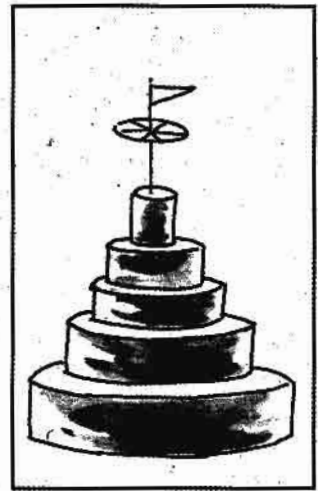
ကုသစဉ် လူနာ၏ ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်မှုသည် ထူးခြားမှုမရှိပါက အောက်ပါ ဘုရားတည်ခြင်းကုသိုလ် ကံဆက်နည်းကို ပြုလုပ်စေပါသည်။

ခန္ဓာပျက်ကိန်း တွက်ပုံ

ဥပမာ...

*** —————
အထက်ပါအတိုင်း တွက် ချက်ကြည့်၍ အကြွင်းသည် (၆)

၈၀၆ ခိုးကျော်

သို့မဟုတ် (၀) ကြွင်းပါက ခန္ဓာပျက် သည်ကိန်းခန်း ရောက်နေပါသည်။ ထိုသို့တွေ့ရပါက လူနာ၏ကျန်းမာရေး အမြန်ကောင်းမွန် စေရန် အောက်ပါ ဘုရားတည်ခြင်း ကုသိုလ်ကံဆက်နည်း ကို ပြုလုပ်စေပါသည်။

ပထဝီဓာတ် (၂၀)ရှိသည့်အတွက်

လူနာ၏အသက်	=	၆၅
တနင်္လာနေ့သားပြုဟ်သက်	=	၃၅ +
		၈၀
ရတနာသုံးပါးနှင့် ဖြောက်ခြင်း	=	၃ ×
နှင်း(၉) နှစ် စားခြင်း	=	၉ ၂၇၀ ၂၆
		၁၈
		၆၀
		၅၄
		၆ အကြွင်း

နိဗ္ဗိတံနှင့် သံအပုံး(၂၀)ချိန်တွယ်ပါ။

အာပေါဇာတ် (၁၂)ရှိသည်

အတွက် ညောင်ရေအိုး(၁၂)လုံး၊

တေဇောဇာတ် (၄)ရှိသည်

အတွက် အလင်းတိုင် (၄)တိုင်။

ပုံပြုအတိုင်း ငှက်ပျောဖတ်ကို

ကြီးစဉ်ငယ်လိုက် ကွင်း(၅)ခုလုပ်ပါ။

ပထမနံပါတ်(၁) ငှက်ပျောဖတ်ကွင်းထဲ

သို့ သဲများထည့်ပါ။

ဒုတိယနံပါတ်(၂) ငှက်ပျောဖတ်ထဲ

သို့ သဲများ ထည့်ပါ။ ဤကဲ့သို့ နံပါတ်

(၁)မှ အထက်ဆုံးနံပါတ်(၅)ရောက်

အောင် ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ ထည့်၍ တည်

သွားပါ။

နိဗ္ဗိတံနှင့် သံ(၂၀)ပုံးအကိုက် ဖြစ်

နေရမည်။ အထက်ပါ နံပါတ်(၅)ခွေထဲ

မှ သဲအလယ်တည့်တည့်တွင် ထီးကို

စိုက်ထူပါ။

ဘုရားစေတီကို လူနာ၏ ဘုမ္မိ

အရပ်တွင် တည်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

လှူဒါန်းရမည်များမှာ...

၁။ ဆွမ်းသက်စေ့

၂။ ရေချိုသက်စေ့

၃။ ဆီသက်စေ့

၄။ ပန်းသက်စေ့

တို့ဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော်ပါ။ လိုရာဆု

တောင်းပါ။ လှူဒါန်းပူဇော်ရသော

ကုသိုလ်ကောင်းမှုများကို နတ်မြတ်

အပေါင်းအား အမျှပေးဝေပါ။

နေ့သားအင်္ဂါကို ဘုရားတည်ရန်

ဘုမ္မိအရပ်များ

*** →

၁။ တနင်္ဂနွေနေ့ သားသမီးများ

အတွက် လှူဒါန်းရာ၌ **အုန်းသီးဆန်**

(၆)ပိတ် ထည့်လှူပါ။

၂။ တနင်္လာနေ့ သားသမီးများ

၁၃၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

အတွက် လှူဒါန်းရာ၌ **ချိုချဉ်(၁၅)**

လုံးထည့်လှူပါ။

၃။ **အင်္ဂါနေ့သားသမီး** များအတွက်

လှူဒါန်းရာ၌ **ဆီးသီး(၈)လုံး** ထည့်

လှူပါ။

၄။ **ဗုဒ္ဓဟူးနေ့သားသမီး** များအတွက်

လှူဒါန်းရာ၌ **ယို(၄)မျိုး** ထည့်လှူ

ပါ။

၅။ **ကြာသပတေးနေ့ သားသမီးများ**

အတွက် လှူဒါန်းရာ၌ **မုန့်(၅)မျိုး**

ထည့်လှူပါ။

လှူဒါန်းရာ၌ **ထန်းသီးမုန့် သို့**

မဟုတ် ဒူးရင်းသီးထည့်လှူပါ။

မှတ်ချက်။ နံသင့်သစ်သီး/မုန့်များ

ကို ရရာ လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။

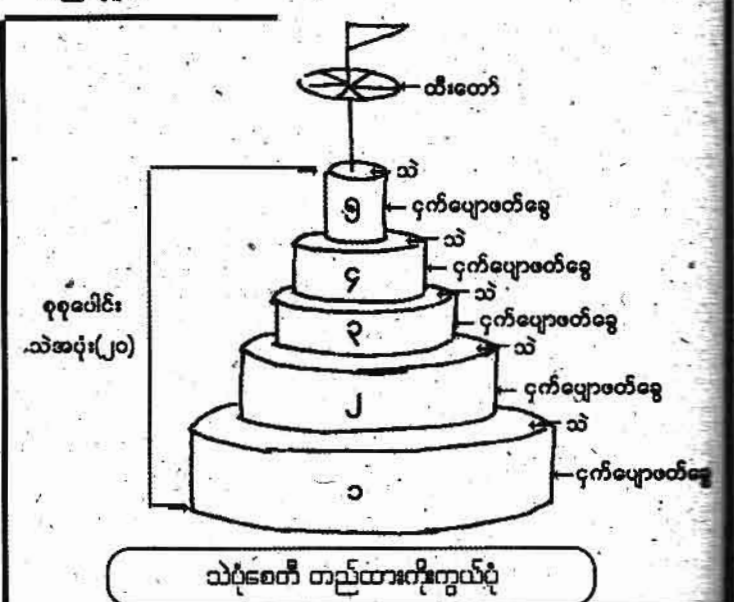
(၇)ရက်သားသမီးများ အိပ်ပတ်တွင်

ဂြိုဟ်အိပ်(ဂြိုဟ်စား)ဖြစ်နေပါက တံခွန်

(၉)လုံးဘုရား၌ လှူဒါန်းပါ။

လူနာကျန်းမာလာစေရန်

ဘုရားတည်၍ ကုသိုလ်ပြုခြင်း

- ၁။ တနင်္ဂနွေနေ့သားသမီးများအတွက် ဘုမ္မိအရပ်မှာ→တောင်အရပ်
- ၂။ တနင်္လာနေ့သားသမီးများအတွက် ဘုမ္မိအရပ်မှာ→အနောက်တောင်အရပ်
- ၃။ အင်္ဂါနေ့သားသမီးများအတွက် ဘုမ္မိအရပ်မှာ→အနောက်အရပ်
- ၄။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့သားသမီးများအတွက် ဘုမ္မိအရပ်မှာ→အနောက်မြောက်အရပ်
- ၅။ ကြာသပတေးနေ့သားသမီးများအတွက် ဘုမ္မိအရပ်မှာ→အရှေ့မြောက်အရပ်
- ၆။ သောကြာနေ့သားသမီးများအတွက် ဘုမ္မိအရပ်မှာ→အရှေ့တောင်အရပ်
- ၇။ စနေနေ့သားသမီးများအတွက် ဘုမ္မိအရပ်မှာ→မြောက်အရပ်တို့ဖြစ်ပါသည်။

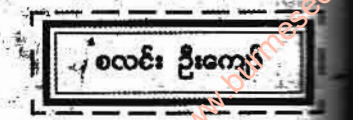
၆။ သောကြာနေ့ သားသမီးများ

အတွက် လှူဒါန်းရာ၌ **သစ်သီး**

(၂၁)လုံး ထည့်လှူပါ။

၇။ စနေနေ့သားသမီး များအတွက်

ကျန်းမာ ရျမ်းသာကြပါစေ

ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲရအောင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဆောင်

“ဆရာကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလားလို့”
 “အော် အင်ဂျင်နီယာကြီး ကိုနိုင်ဦးပါလား၊ လာဗျာ ထိုင်”
 “ဆရာကို အကူအညီလေး တောင်းချင်လို့”
 “ရပါဗျာ... ပြောလေ”
 “ဒီလိုပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကိုယ်လက်တွေ့လေးလံ
 ညောင်းညာပြီး ဦးခေါင်းတွေလည်း အံ့ခဲနေတယ် ဆရာ။
 ဒါ ဘာဖြစ်လို့များလည်းလို့ပါ”
 “ကိုနိုင်ဦး ညာဘက်လက်လေးခဏပြုဗျာ၊ သွေးစမ်း
 ဖြည့်ရအောင်”
 “ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”
 “တွေ့ပြီကိုနိုင်ဦးရေ- ခင်ဗျားပြောသလို ခေါင်းတွေအံ့
 ခဲနေမယ်။ မျက်လုံးမျက်ခွံတွေ လေးနေမယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး
 လေးလံညောင်းညာနေတာတွေဟာ ဝမ်းတစ်လုံးမကောင်း
 ခဲ့ပါ”
 “ဆရာပြောတာ ကျွန်တော်နားမရှင်းဘူးဖြစ်နေတယ်”
 “ဒီလိုလေ ကိုနိုင်ဦးရဲ့၊ လူတစ်ဦးဟာ ကျန်းမာတယ်
 ကျန်းမာဘူးဆိုတာကို သိချင်ရင် ဆီး၊ဝမ်း၊လေ၊ ချွေးလို့
 ပြောတဲ့ မလကြီးလေးပါးကို စိစစ်ရမယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားမှာက
 ဒီဒီမလကြီးလေးပါးထဲက အဓိကအကျဆုံးဖြစ်တဲ့ ဝမ်းလို့
 ပြောတဲ့ ဓာတ်ချုပ်ဓာတ်တဲ့ လက္ခဏာတွေ ရတယ်လေ”
 “အော် ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်က Con-
 straction လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်တာဆိုတော့ Site ထဲမှာ
 လေးအပင်သွားချင်တဲ့အခါ အဆင်မပြေတာနဲ့ မသွား
 ဖြစ်ဘူး ဒီတော့ ဝမ်းကချုပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေ
 ပြန် ဆရာ”
 “အင်းပေါ့ဗျာ... မတားအပ်တဲ့အဟုန်ထဲမှာ ဆီး၊ဝမ်း၊
 သတို့ပါနေတော့ ဒီထဲက အထူးသဖြင့် ဝမ်းကို တားဆီး
 ထိတ်တော့ မကောင်းတဲ့ ဆီးအဆိပ်၊ ဝမ်းအဆိပ်၊ လေအဆိပ်
 သွားတာ ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ကို မရောက်တော့ပဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ
 ပြန်လည်ပြီး စီးဆင်းယုံနဲ့ရောက ဦးခေါင်းပိုင်းရောက်ရင်
 ခေါင်းကိုက်တာ၊ ခေါင်းအုံတာ၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြော
 တက်တာ၊ မျက်လုံးမျက်ခွံများလေးတာတွေ ဖြစ်စေတဲ့အပြင်

ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ ယုံနဲ့ပါက ကိုယ်လက်တွေ့ လေးလံ ညောင်း
 ညာတာတို့၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲတာတို့၊ မအိမ်သာ ဖြစ်ပေါ်
 ခံစားရတတ်ပါတယ်”
 “ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ အခုလို ဆရာပြောပြတော့မှ ဆီး၊
 ဝမ်း၊ လေတွေနဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာ
 သိရတော့တယ်”
 “ဟုတ်တယ် ကိုနိုင်ဦးရေ ဒါကြောင့် ရှေးကသမားတော်
 ကြီးတွေက ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း၊ ခေါင်းမခဲဘူးလို့ မိန့်ခဲ့တာ
 ပေါ့ဗျာ”
 “ဟုတ်ကဲ့ ဆရာပြောမှ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲ
 ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိရတော့တယ်။ လူသား
 တွေရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဒီ ဆီး၊ဝမ်း၊လေတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေ
 တယ်နော် ဆရာ”
 “သိပ်ပြီး ဆက်စပ်နေတာပေါ့။ လူတစ်ယောက်ဟာ
 မကျန်းမမာဖြစ်တော့မယ်ဆိုရင် အရင်ဆုံး Sign ပြတာက
 ဆီးနီနည်းတာတို့ ဒါမှမဟုတ် ဆီးဖြူများတာတို့ ဝမ်းချုပ်တာ၊
 ဝမ်းပျက်တာ၊ စမြင်းခဲတာ၊ ဝမ်းကိုက်တာ၊ အပူဝမ်းသွားတာ၊
 လေချုပ်တာ၊ ချွေးငုပ်တာတို့ဆိုတဲ့ လက္ခဏာတွေ ပြတတ်
 တယ်ဗျာ”
 “ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”
 “အဲ... အဲဒီထဲမှာ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျော့တာ၊ ဝမ်းကိုက်
 တာတွေက ထင်ရှားတဲ့လက္ခဏာ ချက်ချင်းကုသရတဲ့ ရောဂါ
 အဆင့်ပေါ်လွင်နေတော့ အများက သတိထားမိကြတယ်
 ဗျာ။ ဝမ်းချုပ်၊ စမြင်းခဲတဲ့အခြေအနေကိုတော့ အမှမဲ့ အမှတ်မဲ့
 နေတတ်ကြတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ အဆိပ်
 အတောက် အဆင့်ရောက်နေတဲ့ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ဆိုတဲ့ မလ
 အညစ် အကြေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ ယုံနဲ့စီးဆင်း
 ကာ ကိုယ်တွင်းရှိ အတွင်းအင်္ဂါစုများဖြစ်တဲ့ ဦးနှောက်၊ နှလုံး၊
 အသည်း၊ အဆုတ်၊ ကျောက်ကပ်၊ အစာအိမ်၊ ပန်ကရိယစတဲ့
 ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အရေးကြီးဆုံး အင်္ဂါစုများသို့ စုဝင်ရောက်
 ရှိ ခဲ့အောင်းအပြစ်ပြု ရာရာစလို့ စောစောကပြောခဲ့တဲ့ သာ
 မန်ရောဂါလေးမှစပြီး ကင်ဆာလိုမျိုးရောဂါများအပြင် ကုသ

ဆီးဝမ်းမှန်၍ လေလည်းရ အဆီကျလို့ အကြောလည်းပြေတဲ့ မြင့်မြန်မာ ဝမ်းမှန်ဆေး...

ရခက်ခဲတဲ့ရောဂါတွေ စွဲကပ်ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်”
“ဟာ . . . ဟုတ်လားဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့
တန်တန်ထားတဲ့ ဒီဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်းတွေဟာ
အလွန် မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရောဂါကြီးတွေရဲ့
ရှေ့ပြေးလက္ခဏာတွေပေါ့နော်”
“ဟုတ်ပါဗျာ၊ ဟုတ်ပါ”
“ဒါဆို နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေအောင်
ကျွန်တော်ဘာဆေးတွေ စားသင့်လဲဆရာ”
“ဆီး၊ ဝမ်းမှန်လို့လေရ အဆီပိုများကျပြီး ခန္ဓာကိုယ်
ပေါ့ပါးကျန်းမာအောင်အတွက်ကတော့ ရော့ . . . ဒီမှာ မြင့်
မြန်မာ တောရောက်ဆီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို
သုံးစွဲပေးပေါ့ဗျာ”

“ဒီမြင့်မြန်မာအကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အာနိသင်ကို
လည်း ပြောပါဦးဆရာ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အစွမ်းက
တော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခံခြင်း၊
ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်း
ကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာ ကိုက်ခဲ
ခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒူးလာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊
အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊
ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ
ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမဲ့ခြောက်ခြင်း၊ အဖု
အပိန့်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံ
ခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို
ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျ
ခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊
သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆွီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊
ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြောက်
ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့
အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်
ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ
အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို
ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ညီညွတ် မှန်ကန်စေ
ပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာ
ဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေး
ခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက် ကင်းသက်သာ
ပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီး သားဖြစ်စေပါတယ်”
(ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့ စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။
ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲ
နိုင်ပါသည်။)
“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေ ရရှိ
အောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့် ဆေးပါ
ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ်
ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဝမ္မာလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဝန်း - ၀၁၆၉၁၀၃၊ ၀၉၇၁၁၂၇၇၂၄။

www.burmeseclassic.com

နွဲ့တုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ဖော့ကန်ရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာလမ်း၊ မင်္ဂလာသိင်္ဂီဝန်ထံတွင် စာသင်တိုက်ကြီး၏ ဦးစီးပုဂ္ဂိုလ် နာယက ဆရာတော် ဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ

ဘဒ္ဒန္တ ဓမ္မာသိရိဘိဝံသ

[စေတီယင်္ဂါ၊ သာသနဓမ္မာစရိယ၊ ဝရိယတ္တိသာသနဝါလဓမ္မာစရိယ၊ LL.B]၏ ဓက္ကဏာတော်

ထေရဗျတ္တိ

ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ဟင်္သာတခရိုင် လေးမျက်နှာမြို့နယ်၊ ကညင်ဇောင်ကျေးရွာအုပ်စု မြစ်ကျိုးကျွန်းရွာနေ ခမည်းတော်ဦးအုန်းရွှေ၏ ဆရာတော်အဖြစ် တင်နုတို့မှ ဆရာတော်အဖြစ် ယူဆောင်ရပြီး ၁၃၂၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လပြည့်ကျော် (၁၃)ကျော် အထိ နေထိုင် ဖွားမြင်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ရှင်သာမဏေပြုခြင်း

၁၃၄၀ ပြည့်နှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း (၁၃)ရက်နေ့တွင် မြစ်ကျိုးကျောင်း ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တနန္ဒဝံသ မထေရ်မြတ်၏ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ မိဘနှစ်ပါးတို့၏ နေရာထိုက်ကို ခံယူကာ ရှင်သာမဏေအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိတော်မူသည်။

ရဟန်းပြုခြင်း

၁၃၄၆ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း (၉) ရက်နေ့တွင် လေးမျက်နှာမြို့နယ်၊ မြစ်ကျိုးကျေးရွာ သရက်တောကျောင်းတိုက် ခဏ္ဍာသိပ်တော်ကြီး၌ မြစ်ကျိုးကျောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တနန္ဒဝံသမဟာထေရ်မြတ်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းကြီးကျေးရွာနေ ဦးသိန်းလွင်၏ ဆရာတော်အဖြစ် ခံယူခြင်းဖြင့် ဖြစ်ပေါ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိတော်မူသည်။

▲ မင်္ဂလာသိင်္ဂီဝန်ထံတွင် ဦးစီးပုဂ္ဂိုလ် နာယက ဆရာတော် ဂန္ထဝါစက ပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တဓမ္မာသိရိဘိဝံသ [စေတီယင်္ဂါ၊ သာသနဓမ္မာစရိယ၊ ဝရိယတ္တိ သာသနဝါလဓမ္မာစရိယ(LL.B)]

ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

စာပေပရိယတ္တိ သင်ယူခြင်း

မြစ်ကျိုးကျောင်း ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တနန္ဒဝံသမဟာထေရ်နှင့် တိုက်အုပ်စာချဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုဇာတံ၊ ဟင်္သာတမြို့၊ မိုးကောင်းပရိယတ္တိစာသင်တိုက် ပဓာနမဟာနာယက ဆရာတော်ကြီး... နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယက

ဆရာ ဦးသိန်းလွင် (B.Sci ရွှေဘို) (ဂန္ထဝါစက-မဟာဘုတ်သုတေသီ)

အဖွဲ့ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ (၁၃၆၉မှ ၁၃၇၄ ခုထိ)...

ဘဒ္ဒန္တ သုဗောဓာရာဘိဝံသ [သာသနဓမ္မာစရိယ၊ ပါဠိပါရဂူ၊ ပိဋကတ္တယပါရဂူ တိပိဋက သြဝါဒါ စရိယ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစက ပဏ္ဍိတ၊ အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မ ဇေတိက ဝေ(MOWD USA)]နှင့်...

နာယက စာချဆရာတော်များ မန္တလေးမြို့၊ မစိုးရိမ်တိုက်သစ်စာချ နာယကဆရာတော်များ...

ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန်းမြို့နယ် မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံကျောင်းတိုက် စာချ နာယက ဆရာတော်များ၊ ပါဠိပါရဂူ စာချဆရာကြီး ဦးအောင်ခိုင် စသော ဆရာအသီးသီးထံတွင် ပရိယတ္တိစာပေများ သင်ယူခဲ့ပါသည်။

အောင်မြင်ခဲ့သော အမြင့်ဆုံး

စာမေးပွဲများ

- အစိုးရ ပထမပြန်စာမေးပွဲ ပထမကြိမ်စာန်း (တစ်နိုင်ငံလုံး ဒုတိယ) - ၁၃၄၆ ခုနှစ်
- ရန်ကုန်မြို့ စေတီယင်္ဂါ စာမေးပွဲ သီးခြားသင်တန်း - ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်

- စေတီယင်္ဂဏစာမေးပွဲ စာချတန်း သီလက္ခန္ဓာကျမ်း - ၁၃၅၁ ခုနှစ်
- အစိုးရဓမ္မစရိယစာမေးပွဲ (သာသန ၀၈ ဓမ္မာစရိယ) - ၁၃၅၄ ခုနှစ်
- ဟင်္သာတမြို့ မိုးကောင်းပရိယတ္တိ စာသင်တိုက် သာသနာပြုအသင်း ၏ ပရိယတ္တိသာသနဝါလ ဓမ္မာစရိယ ဘွဲ့ - ၁၃၆၇ ခုနှစ်
- ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်း တက္ကသိုလ်မှ ဘွဲ့ LL.Bဘွဲ့ - ၂၀၀၈ ခုနှစ်

သာသနာရေး
ဆိုင်ရာ ဆောင်
ရွက်ချက်များ

၁၃၅၇ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ဖော့ကန်ရပ်ကွက် မင်္ဂလာလမ်း၌ မင်္ဂလာသီရိ ပရိယတ္တိ စာသင်တိုက်ကို စတင် တည်ထောင်၍ စာသင်သား ရဟန်းသာမဏေ (၃၀၀) ကျော်တို့အား ငယ်၊ လတ်၊ ကြီး ဓမ္မာစာရိယတန်းဆိုင်ရာ စာပေများကို သင်ကြားပို့ချပေးခြင်း နှစ်စဉ် တစ် နှစ်တစ်ကြိမ် တရားစခန်းပွဲများ ဖွင့်လှစ် ၍ တရားဟော တရားပြခြင်း။

၁၃၇၁ ခုနှစ်မှ စတင်၍ နှစ်စဉ် ဓမ္မာစရိယ စာသင်သား ရဟန်း သာမဏေ သီလရှင်ကြီး၊ သီလရှင် လေး (၇၀၀)ကျော်တို့အား နွေရာသီ (၄၅)ရက် သင်တန်းဖွင့်၍ ဓမ္မာစရိယ တန်းဆိုင်ရာ ကျမ်းစာများ သင်ကြား ပို့ချခြင်း။

၁၃၆၈ ခုနှစ်မှစ၍ နှစ်စဉ် အဘိဓမ္မာ သင်တန်း၊ ဋီကာကျော်သင်တန်း၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်သင်တန်းများ ဖွင့်လှစ် သင်ကြားပို့ချခြင်းစသည် သာသနာ တော် ပြန့်ပွားရေးတာဝန်များကို ထမ်း

ဆောင်အပ်တော်မူသည်။
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး သံဃ နာယကအဖွဲ့တွင် တိုင်းဝိနည်းဓိုရ်နှင့် အင်းစိန်မြို့နယ် သံဃနာယကအဖွဲ့ တွင် မြို့နယ်ဝိနည်းဓိုရ်အဖွဲ့ဝင် ဆရာ တော်အဖြစ် သံဃာ့အဖွဲ့အစည်း အဆင့်ဆင့် တာဝန်များကိုလည်း ထမ်း ဆောင်တော်မူသည်။
ယခုအခါ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ဖော့ကန်ရပ်ကွက် မင်္ဂလာသီရိပရိယတ္တိ စာသင်တိုက်ကြီး ၏ ဦးစီးပမာန် နာယက ဆရာတော် အဖြစ် ကျောင်းတိုက် အုပ်ချုပ်မှု

တာဝန်ယူကာ ဓမ္မာစရိယတန်းနှင့် ပထမငယ်၊ ပထမလတ်၊ ပထမကြီး စာဝါတို့ကို ပို့ချသင်ကြားပေးလျက် ဗုဒ္ဓိ သာသနာတော်မြတ်ကြီး အရှည်ခန့်၍ တည်တံ့စေရန် ဆောင် ရွက်တော်မူသဖြင့် ပြည်ထောင် မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရမှ ချီးမြှင့် ဆက်တမ်း တော်မူအပ်သော ဂန္ထဝါစက ပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ်ကို ၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ တပေါင်း လပြည့်တွင် အလှူပြံယူ ရရှိတော်မူ သည်။
လက္ခဏာတော်လျေလျာချက်
♦ တနင်္လာဂြိုဟ်နံလိသို့ ကျေကြွယ်
E 188 March 2016

ဘယ်

အင်းနေသော ဉာဏ်လမ်း
 ကြောင်းကို တွေ့ရပါတယ်။ (က)
 ဒါကတော့ စိတ်ကူးစိတ်သန်း
 နှင်းခြင်း။ စိတ်ကူးယဉ်တတ်ခြင်း။
 နေထိုင်တာများ ရေးသားခြင်း၊ ဝါသနာ
 နှစ်ခြင်း၊ ဆင်ခြင်တုံတရားရှိခြင်း။
 နိမိတ်စာပေပေါ်ကြားမှုလုပ်ငန်းနှင့်
 အတူပေးခြင်း၊ မွေးရပ်မြေနှင့် အကျိုး
 ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ စန်းအားကောင်းခြင်း။
 နေထိုင်မှုရှိခြင်း၊ စသည်တို့ပါပဲ။

♦ **ပုထိုးလမ်းကြောင်းရင်း၌ မြားပြီး
 သတ္တန် ပါနေတယ်။ (ခ)**
 ဒါကတော့ ကြည်ညိုသူပေါများစေ

ခြင်း။ ပစ္စည်းလေးပါး မချို့တဲ့စေခြင်း။
 ခြေရံပရိသတ် ပေါများစေခြင်း။
 တပည့်တပန်း ပေါများစေခြင်း။
 ထောက်ပံ့ကူညီမည့်သူ ပေါများစေခြင်း။
 စသည်တို့ပါပဲ။

♦ **လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေး
 ပြိုဟ်ခုံတွင် မျဉ်းမတ်များ
 ဆော်လမွန်ကွင်းကို တွေ့ရပါ
 တယ်။ (ဂ)**
 ဒါကတော့ အကြီးအကဲဖြစ်ခြင်း။
 ပြီးဆောင်နိုင်ခြင်း။ ညွှန်ကြားစီမံခန့်ခွဲ
 အုပ်ချုပ်နိုင်ခြင်း။ ပညာတတ်ခြင်း။
 ယာဉ်ပိုင်ဆိုင်ခြင်း။ ပရိပတ်တ လူမှုရေး

လုပ်ငန်းများနှင့်အကျိုးပေးခြင်း...
 ဘာသာတရားကို အလေးထား
 ခြင်း။ ဆရာခေါင်းဆောင် အုပ်ချုပ်သူ
 ဖြစ်ခြင်း။ ဘဝအခြေအနေတိုးတက်
 မြင့်မားစေခြင်း။ ရည်ရွယ်ချက်တိုင်း
 ပြီးမြောက်ခြင်း စသည်တို့ပါပဲ။

♦ **လက်ခလယ်အောက် စနေဂြိုဟ်
 ခုံတွင် မျဉ်းမတ်တွေ တွေ့ရ
 တယ်။ (ဃ)**

ဒါကတော့ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဘွဲ့
 တံဆိပ်ရခြင်းနဲ့ ဆိုင်ပါတယ်။ ဘာသာ
 ရေးလုပ်ငန်းများ၌ အကြီးအကဲလဲ ပြစ်
 စေပါမယ်။

ကံအခွင့်အလမ်းကောင်းတွေ
 ကြုံရမယ်။ ကံကောင်းခြင်း
 အမှတ်လက္ခဏာ တစ်ခုပါပဲ။

ဩဇာတိက္ကမ ကြီးမားသူတွေ မင်းစိုး
 ရာဇာများရဲ့ ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ခြင်း
 စသည်တို့ပါပဲ။

♦ **လက်သန်းအောက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်
 ခုံတွင် မျဉ်းမတ်များ တွေ့ရ
 တယ်။ (င)**

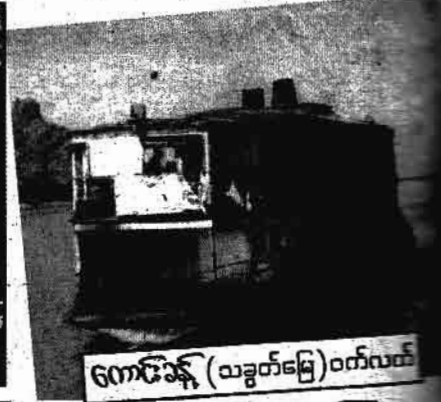
ဒါကတော့ ငွေကြေးရလွယ်ခြင်း။
 အလှူခံရလွယ်ခြင်း။ လာဘ်လာဘ
 အတွက် အခက်အခဲ မကြုံခြင်း။ စာ
 အသင်အပြုကောင်းခြင်း။ အာဝဇ္ဇန်း
 ကောင်းခြင်း...

အပြောအဟော ကောင်းခြင်း။
 စည်းရုံးရေးကောင်းခြင်း။ အာဏာစက်
 ထက်ခြင်း။ ပရိတ်ဂါထာမန္တန် အစွမ်း
 ထက်စေခြင်း စသည်တို့ပါပဲ။

♦ **အသက်လမ်းကြောင်းနဲ့ ဉာဏ်
 လမ်းကြောင်းဟာ ထိခိုက်မှုသာ
 ထိစပ်နေပါတယ်။ (စ)**

ဒါကတော့ စေ့စပ်သေချာခြင်း။
 တိတူခြင်း။ ဝန်ကျခြင်း။ စည်းကမ်း
 ကြီး။ သတိတုံ့ရှားရှိခြင်း။ စာတော်ခြင်း
 စသည်တို့ပါပဲ။

မြန်မာနိုင်ငံတော်နှင့် ခရီးသွားယာယီတွက်နည်းအမျိုးမျိုးအနက်မှ ယခု ကျွန်ုပ်တို့ပြောမည့် နည်းတစ်နည်းသည် တစ်နှစ်တာအတွက် ခရီးသွားရောက် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရန်မသင့်သော အရပ်ကို သိရှိနိုင်ရန်အဖြေကို ပေးစွမ်းနိုင်သော တွက်နည်းတစ်နည်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုတွက်နည်းကို “နမန္တကီန်း” ဟု ခေါ်ပြီး ရှေးပညာရှိတို့၏ အတွေ့အကြုံပေါင်းများစွာနှင့် အရင်းပြုပြီး ဉာဏ်အမြော်အမြင်နှင့် ကိန်းဆင်ကာ နောင်လာနောက်သားတို့အတွက် ထားခဲ့သော နည်းတစ်နည်းဖြစ်သဖြင့် ကောင်းမကောင်း သင့်မသင့် ယုံကြည်စွာ တွက်ယူ အဖြေညီယူနိုင်ပါသည်။

တွက်နည်းလင်္ကာမှာ...
 'တက္ကသိုလ်ရွှေတက်မှာ၊ စိန်ဖူးတန်ညက်
 ယုတ္တိနှင့် တည်လှစ်တိကောစာ၊ ဝိသေသပုဏ္ဏ
 သက်ဝိသေသလိုက်ရပ်၊ စာတော့ပိုင်းဆင်၊
 ကြွယ်သံသကိန်းအပြင်၊ ရေခတ်ရှင်နေရိက
 လက်ယာလှည့်ပတ်ဆွဲ၊ မသွားအပ်များ
 ဗိုလ်ခြေ ရှာရောင်ကြလေ၊ နမန္တကီန်းအနေ
 ကို၊ သုသာန်မြေ၊ ဖွဲ့ပတ်တော့လေ။'

အထက်ပါ တေးထပ်လင်္ကာ၏ တွက်နည်းအနက်အဓိပ္ပာယ်မှာ...

တွက်လိုသူသည် တွက်လိုသည့် ကောဇာရနစ်ကိုတည်ပြီး (၅)နှင့် ပေါင်းပါ။ နောက် ထပ်ပြီးတွက်လိုသူ၏ ရောက်သက်ကို ထပ်ပေါင်းပါ။

ထိုသို့ပေါင်းပြီးလျှင် (၈)နှင့်စားပါ။ စားကြွင်းသေသကို ယူပြီး အရပ်ရှစ်မျက်နှာတွင် စနေအရပ်မှစတင်ပြီး လက်ယာရစ်ထောက်သွားပါ။ ကျရောက်ရာအရပ်တွင် မသွားကောင်း မနေအပ်ဟု ဆိုထားပါသည်။

ဗြဟ္မာတို့စိုးမိုးရာအရပ်နှင့် ဗြဟ္မာနေတို့ကို အောက်ပါဇယားတွင် ပြထားပါ။
 ၁၄၀ နက္ခတ္တမောင်မြည့်မဂ္ဂဇင်း

ပတ်နှစ်ဟာအတွက်

ခရီးမသွားသင့်သော မနေအပ်သောအရပ်သိရန်

နမန္တကီန်းတွက်နည်း

သည်။ [(၀)ကို စနေဟု ယူပါသည်]
 * * *

၁	၂	၃
၆		၄
၈	၅	၀

ဗြဟ္မာနေအရပ်ဇယား

- အရပ်ရှစ်ပါးမှာ...**
- ၁။ အရှေ့မြောက်ထောင့်သည် ၁နေ့
 - ၂။ အရှေ့အရပ်သည် ၂လံာ
 - ၃။ အရှေ့တောင်ထောင့်သည် ၃ဂါ
 - ၄။ တောင်အရပ်သည် ၄ဟူး
 - ၅။ အနောက်တောင်ထောင့်သည် (၀)စနေ
 - ၆။ အနောက်အရပ်သည် ၅တေး
 - ၇။ အနောက်မြောက်ထောင့်သည် ၈ရာဟု

၈။ မြောက်အရပ်သည် ၆ကြာဟူ၍ ဗြဟ္မာတို့စိုးမိုးရပ်ထည့်အရပ်ရှစ်မျက်နှာ ဖြစ်ပါသည်။ လက်တွေ့နမူနာအဖြစ် တွက်ပြီးမည်။

ဥပမာ သက္ကရာဇ် ၁၃၇၈ ခုအသက် (၂၈) နှစ်ရှိသူကို တွက်ကြည့်မည် ဆိုပါစို့...။

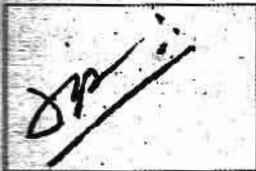
တွက်သည်နှစ် ၁၃၇၈

+ ၅
၁၃၈၃
+ ၂၈
၈ = ၁၄၁၁ - ၁၄၆ =
၈
၆၁
၅၆
၅၁
၄၈
၃

အဖြေအတိုင်း

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ ဖုန်းမြို့က "သူသူအေး" အမည်ရှိ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

နာမည်နောက်ဆုံးစာလုံး "အေး" တို့ မြန်မာအက္ခရာနဲ့ လက်မှတ်ရေးထိုးထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

သူမရဲ့ မွေးသက္ကရာဇ်က ၁၃၄၅ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လ၊ သောကြာနေ့ ဖြစ်တဲ့အတွက် မူလမဟာဘုတ်ခွင့်နဲ့ နာမက္ခရာတိုင်စဉ် ချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရပါတယ်။

*** [နံပါတ်-၁]

သရုပ်ဖော်ပေးခြင်း
(ဥပဒေခွဲ)
လက္ခဏာမေဒင်ပညာသုတေသီ

တိုင်စဉ်လဲ မှားပါတယ်။
အဲဒီအခါကတော့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ရေးထိုးနေတဲ့အခါမှာ တာဝန်ယူနေတဲ့အခါကို အရေးမှာခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ဒါအပြင် အဲဒီဘက်အပျက်ဌာနမှာ ရှိတဲ့ "တနင်္ဂနွေသား" ကို အိမ်ထောင်ဖက်အဖြစ် ရွေးချယ်ခဲ့ခြင်းပါပဲ။

'ကျွန်မပင်ပန်း ကွယ်လွန်သွားပြီ' သားသမီး(၃)ယောက် ကျန်ခဲ့ပါတယ်။ ခပ်ပွန်းပိုင်ဆိုင်တဲ့ အိမ်နဲ့ပြေကိုလဲ ဆုံးရှုံးခံလိုက်ရတယ်။

အခု ကျွန်ုပ်မှာ နေရာလဲမရှိ၊ ငွေလဲမရှိနဲ့ သားသမီးတွေရဲ့နောင်ရေးအတွက် ဘာလုပ်ရမှန်းမတင် ယထာဘူတီတူး ဒီနာမည်မျိုးမှာ "အေး" ကို မသုံး

ထိုးဖို့ လမ်းညွှန်ပေးလိုက်ရပါတယ်။

[ထိုးမြဲလက်မှတ်နမူနာပုံစံ]

- * လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသားရပါ။
- * ဝခွေကို ကြေးစည်ပုံ တည်တည်လှလှ ဆွဲပါ။
- * အညွန့်နေရာမှာ ပွင့်ဖတ်(၃)ခု ပါတဲ့ ပန်းပွင့်သက်တ ထည့်ပါ။

၂။***

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ ဖုန်းမြို့က "ဖိုးဖိုး" ဆိုတဲ့ အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

* ရာစုနှစ်မြောက်ပညာရေး ၁၄၁

အိမ်ပတ်			၅			နံပါတ်-၁
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၀	၃	၆ *	
မရဏ	ဘင်	ပုတိ	၄	၁	၂	
			၀			

သောကြာ ရာဇဌာနဖွားကို သောကြာ+တနင်္ဂနွေ = ကုဋ္ဌ+အနိဋ္ဌ နာမည်ပေး မှားထားပါတယ်။ အတွင်း ဖိတ်ဂြိုဟ်တဲ့ဖြစ်ပေမယ့် နမက္ခရာ

တော့ဘဲ "သူယ်သူယ်" (သို့မဟုတ်) "မသူယ်" ဆိုတဲ့ နာမည်မျိုးကိုသာ လူအများခေါ်အောင် ကြိုးစားဖို့ အကြံပေးရင်း ထိုးမြဲလက်မှတ်ကို ပြုပြင်

နာမည်ရဲ့ နောက်ဆုံးစာလုံးဖြစ်တဲ့ “ချစ်” ကို လက်မှတ် ရွေးထိုးထားတာပါ။

ထိုးမြဲလက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန်က ညံ့ပါတယ်။ ခွက်မောက်သင်္ကေတနဲ့ အိတ်ဖောက်သင်္ကေတတွေကြောင့် ငွေထွက်များမှာတော့ သေချာတယ်။ ငွေထွက်များရင် စီးပွားရေး သိပ်မကောင်းနိုင်ဘူး။ စီးပွားရေး သိပ်မကောင်းရင် အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးတွေလဲ ညံ့စေနိုင်တာပေါ့။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၃ ခုနှစ်၊ နယုန်လ၊ ကြာသပတေးသားဖြစ်တဲ့ အတွက် မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်နဲ့ ဝုဒ္ဓိအစဉ်ကို ချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရပါတယ်။

*** [နိပါတ်-၂]

တွဲများပြီး အကြွေးတွဲတင်နေလို့ အလွန်စိတ်ညစ်နေရပြီ...

ကိုယ်ရစရာရှိတဲ့ ထွေကြွေတွေလဲ ပြန်မရ ကိုယ်ဆပ်ရမယ့် အကြွေးတွေလဲ ပြန်ဆပ်နိုင်ဖြစ်ပြီး အနာဂတ်ပျောက်နေပါပြီဗျာ' တနင်္လာညွှတ်သူက တနင်္လာနက်စွဲတွေနဲ့ပဲ နှစ်မွန်းနေရကြောင်း ပြောပြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့နာမည်ကို “စိုးချစ်” အစာ။ “စိုးမြစ်” လို့ အနည်းငယ်ပြုပြင်ပြီး လူခေါ်များအောင် ကြိုးစားလိုက်ရင် အညံ့အပျက်တွေ ပပျောက်ပြီး ကံကြမ္မာကောင်းတွေ ပိုမိုဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ပါတယ်။

ထိုးမြဲလက်မှတ်ကို အောက်ပါအတိုင်း ပြုပြင်ထိုးလိုက်ရင် အတိုင်းထက် အလွန် ပိုကောင်းလာမှာပါ။

မှ “စမ်းပြခြင်း” အမည်ရှိတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

နာမည်ထိပ်ဆုံး စာလုံးဖြစ်တဲ့ “စမ်း” ကို ထိုးမြဲလက်မှတ်အဖြစ် အသုံးပြုထားတာပါ။ ဒါပေမယ့် လက်မှတ်သင်္ကေတ ညံ့ပါတယ်။ နာမည်ရဲ့ ပညတ်ကတော့ ကောင်းတယ်။

သူမရဲ့ မွေးသက္ကရာဇ် ၁၃၃၅ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း အင်္ဂါနေ့မွေးသူ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်၊ ဝုဒ္ဓိအစဉ်တို့ ချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရပါတယ်။

*** [နိပါတ်-၃]

အင်္ဂါရာပွားဖြစ်သူကို (အင်္ဂါ+ ကြာသပတေး + ကြာသပတေး +

	အိမ်ပတ်	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတိ

	၃	
၅	၁	၄
၂	၆	၀

၅	
၄	၃
၂	၁
၀	၆

နိပါတ်-၂

၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၀ ၀

ကြာသပတေး အထွန်းဌာနပွား ဖြစ်သူကို ကြာသပတေးအစ တနင်္လာအဆုံး နာမည်ပေးထားတဲ့အတွက် အထွန်း+မရဏ=က္ခဋ္ဌ+အနိဋ္ဌဖြစ်တယ်။ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှာ၊ ဝုဒ္ဓိမှာ ဖြစ်နေတယ်။

ထိုးမြဲလက်မှတ်ထိုးရာမှာလဲ နာမည်ရဲ့ နောက်ဆုံးစာလုံး မရဏဌာနက “ချစ်” ကို ရွေးချယ်ထိုးထားတဲ့ အတွက် မှားပါတယ်။

ကျွန်တော်လုပ်ကိုင်နေတဲ့ ကားလုပ်ငန်းဟာ အထိအခိုက်အပျက်အစီး အဆုံးအရှုံး ၁၄၂ နက္ခရာရောင်ခြေဦးမဂ္ဂင်း

[ထိုးမြဲလက်မှတ်နမူနာပုံစံ]

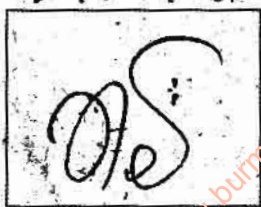
❖ ထုံးတင်သေးသေး၊ အညွန့်တိုတို၊ ငွေအိတ်သင်္ကေတ၊ တည့်တည့် လှလှကြီးကြီးဆွဲပြီး လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသားရပါဘူး။

၃။ ***

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်က ရန်ကုန်မြို့

တနင်္ဂနွေ = (ရာဇ+ဘင်+ဘင် +မရဏ) နာမည်ပေးထားတဲ့အတွက် (က္ခဋ္ဌ+အနိဋ္ဌ+အနိဋ္ဌ+အနိဋ္ဌ) နာမည်အလွန်ညံ့ပါတယ်။

ဒါ့အပြင် ဗေဒင်ပညာမှာ မိန်းကလေးတွေကို “လှ၊ စန်း၊ အုန်း၊ နွယ်၊ မိုး” ဆိုတဲ့ စာလုံးတွေနဲ့ စတင်

	အပိတ်	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘက်	ပုတီး

(ပုလမဟာဘုတ်ခွင်)

	J	
၄	၀	၃
၁	၅	၆

(နာမက္ခရတိုင်စဉ်)

နံပါတ်-၃

၀ ၁ J ၃ ၄ ၅ ၆
(၄၅)

အညစ်မပေးသင့်ဘူး။ ပေးစွတာတဲ့
 သူတွေ အတော်များများကတော့
 အိမ်ထောင်ရေး(သို့မဟုတ်)ပီးပွားရေး
 သစ်ခုတော့ ဒုက္ခဆင်းရဲကြုံကြပါ
 သေး။
 ကြွန့်ပဲ့ခင်ပွန်း မယားထမ်း ဂွမ်းထွေး
 ဆက်ပြန်နေလို့ အိမ်ထောင်ရေးအတွက်
 စိတ်ဆင်ခြင်နေရတယ်။ အိမ်ထောင်ရေး ဒုက္ခ
 ခြင်း အခု ပီးပွားရေး အများကြီးကျနေ

ပါတယ်
 ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင် အမျိုးသမီး
 ရဲ့ လက်ရှိအခြေအနေကို ပြောပြပါ
 တယ်။ နာမည်ကတော့...“စမ်းရေလို
 အေးမြမယ့် နီမိတ်ပါပဲ” ဒါပေမယ့်
 ခုတော့ ရေပူစမ်းလို ဖြစ်နေပြီ။
 ဒီနာမည်ကတော့ လုံးဝပြောင်းသင့်
 တဲ့နာမည်မျိုးဖြစ်ပါတယ်။ လက်မှတ်
 နမူနာထိုးပြဖို့တောင် မလွယ်ဘူး။

[ဒီတစ်လ ဒီမျှသာ ကျေနပ်နိုင်ကြ
 ပါစေ...]
 အောင်မြင်ကျော်ကြား ရှမ်းသာ
 ကြီးပွားအောင်...
 ဆရာကြီး ဦးအောင်မြင်
 (ဥပဒေဘွဲ့)
 လက္ခဏာမေခင်ပညာသုတေသီ

စာမျက်နှာ (၁၃၉)မှ အဆက်

- ◆ အသက်လမ်းကြောင်းနဲ့ ကံလမ်း နီးကပ်နေတယ်။ (ဆ)
 ဒါကတော့ သံယောဇဉ်ကြီးခြင်း၊ မျိုးချစ်စိတ်ရှိခြင်း၊ ဘာသာ သာသနာ
 စိတ်ပြင်းထန်ခြင်းကို ပြပါတယ်။
- ◆ ထက်သူကြွယ်အောက် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နဲ့တွင် မှည့်မတ်များ တွေ့ရတယ်။ (ဇ)
 ဒါကတော့ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးရခြင်း၊ အောင်မြင်ရခြင်း၊ စနစ်စွာပြည့်စုံစေခြင်း၊
 နီးကပ်မှုရခြင်း၊ ကျော်ကြား ထင်ရှားစေခြင်း၊ ထူးချွန်ခြင်း စသည်တို့ပါပဲ။
- ◆ အသက်လမ်းကြောင်းရဲ့ အောက်ခြေမှာ ကာမလမ်းကြောင်းကို တွေ့ရ
 တယ်။ (ဈ)
 ဒါကတော့ ဆီးဝေဒနာ၊ ကျောက်ကပ်ဝေဒနာ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ အသက်
 ထမ်းကြောင်းအခြေမှာ ကန်လန်ဖြတ်မှည့်တွေ့ရတဲ့အတွက် ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်း
 (ခြေထောက်) ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရတတ်ပါတယ်။
- ◆ အသက်လမ်းကြောင်းသည် တနင်္လာဂြိုဟ်နဲ့သို့ ကားလမ်းဆွဲတဲ့အတွက်
 သောကြာဂြိုဟ်နဲ့ကို အားကောင်းစေပါတယ်။ (ည)
 ဒါကတော့ ရုပ်ဝေဒသများ၊ နယ်စပ်ဒေသများ၊ နိုင်ငံခြားဒေသများနဲ့အကျိုး
 ဖော်ပါတယ်။
 ဒါ့ပြင် ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်စေခြင်း၊ ဖိမ်ခံပစ္စည်း ပြည့်စုံစေခြင်း၊ မခြေရံ
 သင်ပိုင်း ပေါများစေခြင်း၊ အလှအပကြိုက်ခြင်း (သန့်ရှင်းသပ်ရပ်မှု)၊ မေတ္တာတရား
 အားကြီးခြင်း စသည်တို့ပါပဲ။

သင်၏ဘဝ သာယာမျှော်စေပါစေ။

ဆရာဦးစင်မောင်လင်း (B.Sc.ရွှေဘို) (လက္ခဏာ-မဟာဘုတ်သုတေသီ)

စာမျက်နှာ (၁၄၀)မှ အဆက်

၁	J	၃
၆		၄
၀	၅	၀
- စတင်ရန်
- ရောက်ရှိသည့်အရပ်
- အသက်(၂၀)နှစ်ရှိသူကို တွက်ကြည့်ရာ
 (၃)ကြွင်းသဖြင့်စနေထောင်မှစတင်ထောက်
 ရာ အနောက်ခြောက်ထောင့် ရာဟုအရပ်
 သို့ ကျရောက်၏။
 ထို့ကြောင့် ထိုသူသည် ထိုနှစ်အတွင်း၌
 ရာဟုထောင်အရပ်သည်ထိုသူအတွက်မနေ
 အပ်သောအရပ်ဟု သိရှိရပါသည်။
 ထိုအရပ်သို့ သွားရောက်နေထိုင်ပါက
 ထိုသူတွင် စီးပွားရေး၊ လျှပ်ရေး၊ ကျန်းမာရေး
 အစစအရာရာ အညံ့တိုရှင် တွေ့ကြုံရတတ်
 ပါသည်။
- ထူးကုသော ကောင်းသောကုသုတ်နည်းကို
 ကော်မီတီရှေ့မှ ပြည့်စုံနိုင်ကြပါစေ။

ကောင်းခန့် (သစ္စာစံခြေ) ဝက်လက်

စကြာမင်း

တိုင်းရင်းသေးသောဆေးကုသမှု-0112 YR 007991

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ

စကြာမင်း အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး ကိုဆောင်ထား

“အတော်ပဲ မြတ်တိုးအိမ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲနဲ့ တန်း တိုးတယ်ဟေ့” “အော် မမမြင့် လာ တစ်ခါထဲဝင်စားလိုက်လေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မမမြင့်ရေ၊ မနေက စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ၊ အဲဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ စားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ” “အမလေး အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုး ချင်ပြီ၊ တော်ပါပြီအေမဲးစားရပါဘူး” “မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရှိလို့ ဟိုဟာမစားရ၊ ဒီဟာမစားရနဲ့ ရှောင်လိုက်ရတဲ့အစား၊ အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့” “အေး အဲဒါကြောင့် ငါအံ့ဩ နေတာ၊ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မမထက်တောင် မြတ်ကပိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ဩဘာနန်းပဲ” “ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှားတာနဲ့ သွေး ကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင် တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြဉ်စားသောက် ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရှိနေပြီ မမမြင့်ရဲ့” “ဟင် ဟုတ်လား၊ တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲ မနေနဲ့ဦး မမကိုလဲ ပြောအုံးလေ” “လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်” “ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်” “အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ၊ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မမမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီ လောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဟေ့၊ များများသာထည့်” “ဟား ဟား ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုး ကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့အခြား ဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်”

“သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း သွေးတက်၊ သွေးတိုးခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း နောက်ကျောတက်၊ ဇက်ကြောတိုးခြင်း၊ ခေါင်းပူးဝေခြင်း၊ ခေါင်း အုံခဲ၍ လေးလံထိုင်းပိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ် ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်း စားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစားအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

“ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ (၂)နာရီတောင် ကျော်ပါပေါ့လား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်” “အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး၊ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုး စာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းပြန်ရတော့တာပဲ” “ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို” “ဟုတ်တော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရဲအတွက်လဲ အုန်းနို့ ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှပဲ” “ဒီမှာ မမမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထည့် ထားပြီးပြီ၊ ရှေး ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး ကိုရဲကိုပဲ ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့လို့” “အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး၊ လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်”

“ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသတ္တယ် ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ စေတနာ မေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးတိုး ရောဂါဟာ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမတင်သလို ပျောက်တင် ချင်သာရာရခဲ့ပါပြီ။ ဒါကြောင့် စားဖတ်ပရိသတ်ကြီးရေ ကျွန်မ ခြင်း ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင်နော် ဒါပေး...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားဖို့ထော လိုလိမ့်မယ်...”

“မြတ်တိုးဇနီးမောင်နှံတိုက်တွန်းလို့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ” “ပေးပါမယ်မမမြင့်ရယ်၊ ချော ချော ၅ ပြားသောက်လိုက်” “မှန်း ဘာဆေးလဲ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကိုး”

“ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင် လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ်

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက် အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဇွန်လမ်း၊ မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဖုန်း - ၆၉၁၀၉၁၊ ၇၂၂၉၄၁

ဓမ္မနိပါတ်ပုထိုးတော်

ရွေးခေတ် ရခိုင်မိုးရာ ဝတ်ဆင်ထုံးစံမှ နိဗ္ဗာန်လက်ရာများ (၇)

ပန်းချီထူးလှ (ရှေးဟောင်းသုတေသန)

** *ပုံ(၃၁)

ထူထွန်းသိမ်မွေ့တော် ဝင်ဝလှိုက်
 ယစ် လက်ဝဲဘက်မှခယ်နှင့် လက်ဝဲ
 ဘက်မှ ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွကို ကူးယူ
 ဆရာဆွဲထားသော လက်ရာဖြစ်ပါ
 သည်။ လှိုက်ပတ်ဝင်ဝလမ်း လက်ဝဲ
 ဘက်မှ နံပါတ်(၃) အရုပ်လက်ရာပင်
 ဖြစ်ပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်လက်ရာ အမြင့်
 (၅)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ်(၂၇)
 စင်တီမီတာခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ (၈)
 စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်လက်ရာမှာ
 သဘာဝ ဘေးအန္တရာယ်ကြောင့်

မျက်နှာပျက်စီး ချောမွတ်နေပေပြီ။
 မျက်နှာပေါက်အနေအထားမှာ လုံးပြီး
 လေးထောင့် မကျတကျ တွေ့ရှိရပါ
 သည်။ ခန္ဓာကိုယ်၌လည်း အဝတ်
 တန်ဆာများ ပီပြင်မှု မတွေ့ရှိရတော့
 ပေ။

ဆံထုံး၊ ထုံးပုံမှာ သုံးဆင့် အနေ
 အထား တွေ့ရှိရပါသည်။ အပေါ်တစ်ဆင့်
 သေးပြီး ကျဉ်းကာ အောက်နှစ်ဆင့်
 ပိုကျယ်သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ နား
 နှစ်ဖက်တွင် နားတောင်းဝန်းကြိုးများ
 ဝတ်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါ
 သည်။

လည်ပင်းတွင် လည်ရစ်သုံးရစ်

ပေါ်လွင်လှပေသည်။ လက်နှစ်ဖက်
 တွင် ကြားဖူးတစ်ဖူးကိုင်ပြီး ကန်တော့
 နေဟန် တွေ့ရှိရပါသည်။ ခါးအောက်
 ပိုင်း ပေါင်ရင်းတွင် ခါးကြိုးစ နှစ်စကို
 ချထားပါသည်။ ခါးကြိုးအရင်းပိုင်း ပေါ်
 လွင်မှု မရှိတော့ပေ။

ထာဘီ(လုံချည်) အောက်ပိုင်းတွင်
 လှိုင်းတွန့်ကလေးများဖြင့် အရစ်ရစ်
 အဆင့်ဆင့် ဖော်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရ
 ပါသည်။

ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းမှာ ဒူးတုပ်ပြီး
 ထိုင်နေသည့်ဟန် တွေ့ရှိရပါသည်။
 ဤအရုပ်၏ မူရင်းလက်ရာဟန်သည်
 လည်း အချိုးသမီးတစ်ယောက်၏ ဟန်

အနေအထားမျိုး တွေရှိရပါသည်။

*** * * ပုံ(၃၅)**

ထုက္ကန့်သိမ်ပုထိုးတော် ဝင်လမ်း လက်ဝဲဘက် မှန်ငယ်လေး လက်ဝဲ ဘက်မှ အရှင်နိပါတ်(၇) လက်ရာကို ကူးယူရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာ ပင်ဖြစ်ပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွလက်ရာ မှာ အမြင့်(၄၆)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ်(၂၆)စင်တီမီတာခန့်နှင့် အထူ (၉)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်လက်ရာတွင် အဆင်တန်ဆာများ ပေါ်လွင်မှု မရှိ တော့ပေ။ သဘာဝ ဘေးအန္တရာယ် ကြောင့် ပျက်စီးနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါ သည်။

မျက်နှာပေါ်၌ မျက်ခုံး၊ နှာခေါင်း၊ ပါးစပ်တို့မှာ ရေးရေးလေးသာ တွေ့ရှိ ရပါတော့သည်။ ဝီဝီပြင်ပြင် မတွေ့ရှိ ရတော့ပေ။ မျက်နှာအနေအထားမှာ လုံးပြီး ခပ်ပပလေး တွေ့ရှိရပါသည်။

ဗောင်းတော်မှာ အဆင့်နှစ်ဆင့် တွေ့ရှိရပြီး အပေါ်ဆင့်တွင်လည်း အချောသာ တွေ့ရှိရပါသည်။ အောက် ဆင့်မှာ နဖူးစည်းဖောင်းလုံး အနေ အထားမျိုး ခံထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါ သည်။

နားနှစ်ဖက်တွင် ဝတ်ဆင်ထား သော နားတောင်းမှာ ရင်ဘတ်ထိ ရောက်သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ နားတောင်းရင်း သေးသွယ်ပြီး နားတောင်းဖျား ပန်းဖူးသဏ္ဍာန် တွေ့ ရှိရပါသည်။ လည်ပင်းတွင် လည်ရစ် သုံးရစ် ပေါ်လွင်လှသည်ကို တွေ့ရှိရပါ သည်။

လက်နှစ်ဖက်ကိုလည်း အောက်ချ ကာ ဘယ်ဘက်တံတောင်ကို ဘယ် ဘက်ဖူးပေါ်တင်ပြီး လက်ဖျားကို

၁၄၆ * ရာဇဂုဏ်မြေဩဇာမဂ္ဂဇင်း

ပုံ-၃၅

ထောင်၍ ပန်းဖူးသဏ္ဍာန်တစ်ခုကို ကိုင်ထားပါသည်။

ညာဘက်လက်ကိုလည်း တံတောင် ဆစ်ကို ညာဘက်ဖူးပေါ်တင်၍ လက် ဖျားကို ရင်တွင်းဘက်သို့ သွင်းကာ လက်ဝါးကာထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါ သည်။

အောက်ပိုင်းကို နူးကပ်၍ ပေါင်ကား ထိုင်ထားသည့်ဟန် တွေ့ရှိရပါသည်။ ခြေဖျားနှစ်ဖက်ကိုလည်း ဘေးသို့ ကား ထုတ်ထားပါ၏။ ခါးမှ အောက်ပိုင်းကို ဣန္ဒြေကာပြားတစ်ခု ရှေ့တွင် ချထား သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဣန္ဒြေကာပြားမှာ နှစ်ဆင့် တွေ့ရှိရ ပါ၏။ ဣန္ဒြေကာပြားတွင် အဆင် တန်ဆာများတော့ မတွေ့ရှိရတော့ပေ။ ချောနေသည်ကိုသာ တွေ့ရှိရပါ၏။ ပုံ(၃၅)လက်ရာမှာ ယောက်ျားသဏ္ဍာန် အနေအထားမျိုး တွေ့ရှိရပါသည်။

*** * * ပုံ(၃၆)**

ပုံ(၃၆) ဒီဇိုင်းလက်ရာသည်လည်း ထုက္ကန့်သိမ် ပုထိုးတော်ဝင်လမ်း လိုက် ပတ် လက်ဝဲဘက် မှန်ငယ်ခြောက်အနီး အရှင်နိပါတ်(၁၁) ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ မှ ကူးယူရေးဆွဲထားသော ပုံဆွဲဒီဇိုင်း လက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ အမြင့် (၄၅)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ်(၂၂) စင်တီမီတာခန့်နှင့် ရှစ်ကြွအထူ (၉) စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။ မူရင်း ကျောက်ဆစ် လက်ရာတွင်လည်း အဆင်တန်ဆာများ ဝီဝီပြင်ပြင် မတွေ့ ရှိရတော့ပေ။

ခံထုံးထုံးထားပုံမှာ နှစ်ဆင့် အနေ အထား ထုံးထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါ သည်။ အောက်ဆင့်နှင့် အပေါ်ဆင့်မှာ အပေါ်ဆင့် ပို၍ကြီးသည်ကို တွေ့ရှိရ ပါသည်။

နားနှစ်ဖက်တွင် နားတောင်းဝန်း ကြီးများ ပန်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိ ရပါသည်။ မျက်ခုံးကို ကကြီးသဏ္ဍာန် တွေ့ရှိရပြီး မျက်လုံးအိမ်မှာ ခုံး၍ မိုမောက်နေသည့်အနေအထား တွေ့ရှိ ရပါသည်။

နှာခေါင်းနှင့် ပါးစပ်ကို ရေးရေး လေးသာ တွေ့ရှိရပါတော့သည်။ လည်ပင်းတွင် လည်ရစ် တစ်ရစ်တည်း သာ ပေါ်လွင်ထင်ရှားစွာ တွေ့ရှိရပါ၏။

လက်နှစ်ဖက်ကို ပူးကပ်၍ တံတောင်ဆစ်ကွေး၍ အောက်သို့ချ ကာ ဘုရားပူဇော်နေသည့်ဟန် တွေ့ရှိ ရပါသည်။ လက်ဖျားတွင် ကြားဖူး သဏ္ဍာန်တစ်ခုကို ပူးကပ်၍ ကိုင် ဆောင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

လက်နှစ်ဖက်စလုံး လက်ကောက် ဝတ်တွင် ပြောင်ချောလက်ကောက် တစ်ဖက် သုံးကွင်းစီ ဝတ်ဆင်ထား သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

F.19B. March, 2016

ခါးတွင် အရစ်ကလေး ဖော်ထား သည့်အနေအထား တွေ့ရှိရပြီး အင်္ကျီ အောက်နားစကို တင်ပါးဖုံးထားသည့် အနံ့အရစ်ဖော်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရ ပါသည်။ ပေါင်ရင်းပေါ်တွင် ခါးကြိုးစ နှစ်စ တင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါ သည်။

ထဘီ(လုံချည်)ကို ခြေမျက်စိနားထိ ဆောက်အောင် ဝတ်ထားပြီး ထဘီ အခေါက်ကို ခါးမှ ခူးအောက်ထိ အကြောင်းဖော်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရ ပါသည်။

ထဘီတွင် အဆင်တန်ဆာများ တွေ့ရှိရတော့ဘဲ အချောသာ တွေ့ရှိ ရပါတော့သည်။ ခန္ဓာကိုယ် အနေ အထားမှာ ညာဘက်သို့စောင်းပြီး နှုတ်ထိုင်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါ သည်။

ခူးနှင့် လက်နှစ်ဖက်ကို ဘယ်ဘက် သို့လှည့်ထားပါ၏။ ခြေဖျားကို ညာဘက် သို့ ထုတ်ထားပါသည်။ ခြေထောက် တွင် ခြေမျက်စိကိုလည်း ဖော်အောင် ဖော်ထားပါ၏။ ခြေဖျားကို ကွ၍ ထောက်ထားပါသည်။

ဤပုံ(၃၃) မိန်းမပုံဟန်လက်ရာ သည် ဝတ်ဆင်ထုံးစံပုံ မဆိုးလှသည့် အနေအထားမျိုး တွေ့ရှိရပါသည်။ မိုးရိုးလေးသာ ဝတ်ဆင်ထားပါ၏။

*** * * ပုံ(၃၄)**

ပုံ(၃၄) ဒီဇိုင်းလက်ရာသည် ထူထွန်းသိပ်ပုထိုးတော် လိုဏ်ပတ်လမ်း လက်ဝဲဘက်မှခပ်ငယ်ခုနစ် လက်ယာ ဘက်မှ အရပ်နံပါတ်(၁၃) ကျောက် ဆစ်ရှပ်ကြွလက်ရာကို ကူးယူရေးဆွဲ ထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာစာစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရှပ်ကြွအမြင့် (၅၁)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ်(၂၃)

စင်တီမီတာခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ(၉) စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။

မူရင်းကျောက်ဆစ်ရှပ်ကြွ လက်ရာ တွင်လည်း အဆင်တန်ဆာများ ချောမွတ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရှပ်ကြွတွင်လည်း ခါးမှ ပြတ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဤပုံ(၃၄) ဒီဇိုင်းလက်ရာတွင် မကိုဋ်တော်(ဖောင်းတော်) ပါရှိသည် ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ဖောင်းတော်ကို နဖူးစအောက်ခြေ၌ ဖောင်းလုံးတစ်လုံး ခံကာ ဖောင်းလုံး လက်ဝဲ၊ လက်ယာ တွင် ပန်းလိပ်ညွန့် တစ်ဖက် တစ်ညွန့် ဖြင့် အလှဆင် အင်အားဖြည့်ထားပါ သည်။

ဖောင်းတော်အပေါ်ပိုင်း ဖောင်းလုံး အထက်တွင် ကြာပုံ၊ ကြာဖူးသဏ္ဍာန် ပွင့်ဖတ်များ ပတ်၍ တန်ဆာဆင်ထား သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

နားနှစ်ဖက်တွင် နားတောင်းလုံး များ ပန်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရ ပါသည်။ မျက်နှာမှာ လေးထောင့်စပ်

အနေအထားမျိုး တွေ့ရှိရပြီး လုံးနေပါ သည်။

မျက်ခုံးကို ကကြီးသဏ္ဍာန် ဖော် ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပြီး မျက်လုံးအိမ် မို့နေပါသည်။ နှာခေါင်း၊ ခပ်စင်းစင်း အနေအထား တွေ့ရှိရသော်လည်း နှာဝကားနေပါသည်။

ပါးစပ်မှာ အရာလောက်သာ ပေါ် လွင်ပြီး ပါးရေးလည်း ပါရှိသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ လည်ပင်းတွင် လည်ရစ် သုံးရစ် ပေါ်လွင်လှပါ၏။

လက်နှစ်ဖက်ကို ဘေးသို့ကား၍ တံတောင်ဆစ်မှ ကွေးကာ လက်ဖျား များကို အပေါ်သို့ မြှောက်ထားပါသည်။ လက်နှစ်ဖက်စလုံးတွင် ပန်းဖူး တစ်ဖက် တစ်ဖူး ကိုင်ထားပါ၏။

ခါးတွင် ခါးပတ်ပြားကြီး တစ်ပတ် ပတ်ထားပြီး ခါးပတ်ပေါ်မှ ဣန္ဒြေကာ ကို ရှေ့တွင် အပြားလိုက် ချထားပါ သည်။

ခြေထောက်နှစ်ဖက်ကိုလည်း ညာ ဘက်ခြေထောက်ကို ခူးကွေး၍ ရစ် ထားပြီး ဘေးသို့ ကားထုတ်ထားပါ သည်။

ခြေဖျားကို ဘေးသို့ထုတ်၍ ဖနောင့် ကို အတွင်းဘက်သို့လှည့်ကာ ဘယ် ဘက်ခြေဖေါ်ဖြင့် ထိကပ်ထားပါသည်။

ဘယ်ဘက်ခူးကို ကုပ်၍ ဖနောင့်ကို ဣန္ဒြေကာပြားတွင် ကပ်ကာ ခြေဖျား ကို ခြေချောင်းကလေးများ ကော့၍ ထောက်ထားပါသည်။

ဘယ်ဘက်ခြေထောက်တွင် ပုဆိုး အောက်ရစ်နှင့် ခြေမျက်စိလည်း ဖော် ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဤပုံ(၃၄)မှာ ယောက်ျားပုံသဏ္ဍာန် အနေအထား တွေ့ရှိရပြီး ဖောင်းတော် (မကိုဋ်တော်မှာ) လက်ရာမြောက်လှပါ သည်။ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းနှင့် လှပသော

မြောက်ဦးခေတ်လယ် (မကိုဋ်)လက်ရာ တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

*** * * ပုံ (၃၅)**

ထုတ္တန်သိမ် ပုထိုးတော်ကြီးဝင်ဝ လိုဏ်ပတ်လမ်း လက်ဝဲဘက် မှန်ငယ် ခုနစ်၊ လက်ဝဲဘက်မှ နံပါတ်(၁၄) ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွကို ကူးယူရေးဆွဲ ထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွတွင် ခါးဆစ်ကျိုးနေသည့် အက်ကြောင်းကို တွေ့ရှိရပါသည်။ မူရင်းကျောက်ဆစ် ရုပ်ကြွအမြင့် (၄၂)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ် (၂၇)စင်တီမီတာခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ(၉)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါ သည်။

ပုံ(၃၅)လက်ရာ၏ ဖောင်းတော်မှာ အဖျားချွန်းပြီး အဆင်တန်ဆာများ မတွေ့ရှိရတော့ပေ။ ဖောင်းတော် အောက် နဖူးဆံစနားတွင် အဆင် တန်ဆာအဖြစ် နှစ်ထပ်ပွင့်ကြီး တစ်ခု နှင့် နှစ်ထပ်ပွင့်ဖတ် လက်ဝဲ၊ လက်ယာ တွင် ပွင့်ဖတ်ငယ် တစ်ဖက်စီကို တွေ့ရှိ ရပါသည်။

နားနှစ်ဖက်တွင် နားဆွဲကွင်းဝန်း ကြီးများ ပန်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိ ရပါသည်။ နားဆွဲကွင်းဝန်းကြီးများတွင် မြောက်ဦးခေတ်၏ မူရင်းအရောင် စဉ်နီညိုရောင် အနည်းငယ် ကပ်ကျန် နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ မျက်နှာ အနေအထားမှာ လုံးဝန်းသည့် မျက်နှာ ပေါက်အနေအထားမျိုး တွေ့ရှိရပါ သည်။ မျက်ခုံးကို ကကြီးသဏ္ဍာန် ဖော်ထားပြီး မျက်လုံးမှာ မိန့် ခပ်သွယ် သွယ် တွေ့ရှိရပါသည်။

နားခေါင်းမှာ တိုပြီး နားခေါင်းအောက် တွင် နှာရည်ခံခွက်ကလေး ဖော်ထား

ပါသည်။

ပါးစပ်မှာ ပေါ်လွင်လှပြီး အောက် နှုတ်ခမ်း ပိုပေါ်လွင်သည်ကို တွေ့ရှိရပါ သည်။ လည်ပင်းတွင်လည်း လည်ရစ် သုံးရစ် ပေါ်လွင်လှပါ၏။

လက်နှစ်ဖက်ကို အောက်သို့ချကာ ညာဘက်လက်ကို တံတောင်ဆစ်မှ ကုပ်၍ အပေါ်သို့ထောင်ကာ ပန်းဖူး တစ်ဖူး ကိုင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါ သည်။ ဘယ်ဘက်လက်ကို အဖြောင့် ချ၍ ခြေဖျားနှစ်ဖက်ကို ပူး၍ကိုင်ထား သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ခါးတွင် ခါးပတ်ပြားကြီး တစ်ပြား ပတ်ထားပြီး ခါးပတ်ပြားကြီးပေါ်မှ ဣန္ဒြေကာကို အပြားလိုက် ရှေ့တွင် ချထားပါသည်။

ခွေးနှစ်ဖက်ကို ကုပ်၍ ဘေးသို့ကား ထားကာ ခြေဖဝါးနှစ်ဖက်ကို ပူးကပ် ထားပါသည်။ ခြေချောင်းများကို လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ဘေးသို့ ကားထုတ်

၍ ထောက်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါ သည်။

ဤပုံ(၃၅)အရုပ်ကို ယောက်ျားဟန် ပန် အနေအထား အရုပ်မျိုး တွေ့ရှိ ရပါ၏။

အထက်ဖော်ပြပါ ဒီဇိုင်းလက်ရာ များမှာ မြောက်ဦးခေတ်လယ်၏ ဝတ် ဆင်ယင်ထုံးစံပွဲမှု ယဉ်ကျေးမှုလက်ရာ များကို လှစ်ဟဖော်ပြနေသော နေ့ ခေတ်ဟောင်း လက်ရာများပင် ဖြစ်ပါ သည်။

အတုယူထိန်းသိမ်း ဖော်ထုတ်သင့် သော လက်ရာများပင် ဖြစ်ပါကြောင်း ရေးသားလိုက်ရပေသည်။

အနန္တောအနန္တငါးပါးကို ထာဝရ ဦးထိပ်ပန်ဆင် ကန်တော့လျက်...

ပန်းချီထူးလှ
(ရှေးဟောင်းသုတေသန)

နိုင်ငံခြားမှာ

ဆရာကြီး ဦးကျော်မြင့်
(ဥပဒေဆွဲ)
လက္ခဏာပေးအပ်ပညာသုတေသီ

ပညာသွားသင်ရတိန်းရွှံ့လား

ဘယ်

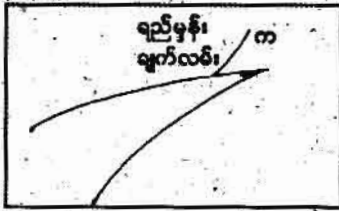
အသက် (၁၇)နှစ်ခန့်အရွယ် မိန်းမ ပျိုလေးတစ်ဦးရဲ့ ဘယ်လက်ဖဝါးပြင်ကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

“နိုင်ငံခြားမှာ ပညာသွားသင်ရတိန်းရွှံ့လား” ဆိုတဲ့ မေးခွန်းကို အဓိကထားမေးခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

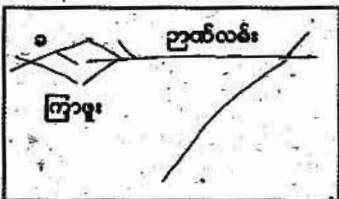
ပညာရေး ရည်မှန်းချက် ဘယ်လောက် ရှိသလဲဆိုတာ သိဖို့ လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေးပြီဟုဆိုတဲ့ အရင်ဦးစွာ ကြည့်လိုက်တော့ ထောင်ထက်နေတဲ့ ရည်မှန်းချက်လမ်းကြောင်း ထင်ရှားနေတာ တွေ့ရတယ်။

“က”အက္ခရာ

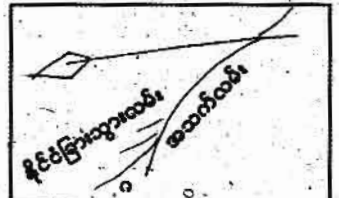

ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေး ကောင်းရဲ့ လား။ ဘွဲ့ထူးဆန်းထူး ဆွတ်ခူးနိုင် လောက်အောင် ထူးချွန်နိုင်ရဲ့လား ဆို တာ သိဖို့ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းကို ကြည့်လိုက်တော့ လမ်းကြောင်းအဆုံး မှာ ကြားပူးသင်္ကေတ ထင်ရှားရှိတာ တွေ့ရတယ်။ "ခ" အက္ခရာ

နိုင်ငံခြား သွားရနိုင်လောက်တဲ့ ကံကြမ္မာမျိုး ရှိသလား ဆိုတာ သိဖို့ တနင်္လာဂြိုဟ်နံပါတ်ကို ကြည့်လိုက် တော့ အသက်လမ်းကြောင်းအရင်း ဘက်က တနင်္လာဂြိုဟ်နံပါတ်ကို ခွဲဆင်းနေတဲ့ နိုင်ငံခြားသွားလမ်းတွေ ထင်ရှားရှိတာ တွေ့ရတယ်။

"ဂ" အက္ခရာ

နိုင်ငံခြားမှာ မညာသွားသင်နိုင် လောက်တဲ့ ငွေကြေးဥစ္စာ အထောက် အပံ့အကူအညီ ကောင်းတွေ့ရော ရှိနိုင် ပါရဲ့လားဆိုတာ သိဖို့ ထက်သုကြွယ် အောက် ထနဂ်ဂြိုဟ်နံပါတ် ကြည့်

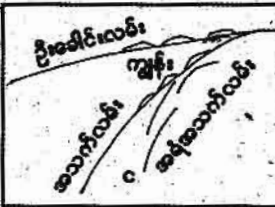
လိုက်တော့ အောင်မြင်ရေးလမ်း ကြောင်း။ အကုလမ်းကြောင်း အထောက်လမ်းကြောင်းတွေ ထင်ရှား တွေ့ရှိရတယ်။ "ဃ" အက္ခရာ

ကျန်းမာရေးကြောင့် ပညာရေးကို အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နိုင်သလားဆိုတာ သိရဖို့ အသက်လမ်းကြောင်း ဝန်းကျင် ကို ကြည့်ရပါသေးတယ်။

အသက်လမ်းကြောင်းနဲ့ ဦးခေါင်း လမ်းကြောင်းတွေမှာ ကျန်းသင်္ကေတ တွေ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အသက် လမ်းကြောင်းရဲ့ အတွင်းမှာ အရံ အသက်လမ်းကြောင်းတွေလဲရှိနေတယ်။

ဒါကြောင့် အစာအိမ်နဲ့ အာရုံကြော တို့ကို ကျန်းမာရေး ဒုက္ခပေးနိုင်ပေမယ့် နာတာရှည် အိပ်ရာထဲ လဲရလောက် အောင်တော့ မဆိုးဘူး။ ပညာရေး ပျက်ပြားလောက်အောင်တော့ မညံ့နိုင် ဘူး။ "င" အက္ခရာ

ကံစီလောက်ဆိုရင် သူမကို အဖြေ ပေးလို့ ရပါပြီ။ နိုင်ငံခြား ပညာသင် သွားဖို့ကိစ္စ ပီအိမ်ပြုလိုက်ရုံပဲပေါ့။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) ထက္ခဏာပေဒင်ပညာသုတေသီ

နက္ခတ္တဗေဒနည်းပညာဖြင့်...
ဖတ်ရှုလိုသူများသို့...

စာတိုက်ရှိသော မည်သည့်ဒေသတွင် နေထိုင်သူများဖြစ်စေ၊ နက္ခတ္တဗေဒနည်းပညာဖြင့် မဂ္ဂဇင်းကို လပေးဖတ်ရှုလိုပါက စာဖတ်သူများလက်ဝယ် အရောက် ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။ စာအုပ်ရောက် ရွေးယူစနစ်ဖြင့် တစ်လလျှင် ၂၆၀၀/ကျပ် (နှစ်ထောင်ခြောက်ရာကျပ်နှစ်) ကျသင့်ပါသည်။ လပေးဖတ်ရှုလိုသူများ အောက်ပါလိပ်စာသို့ အကြောင်းကြား မှာကြားနိုင် ပါသည်။

နက္ခတ္တဗေဒနည်းပညာဖြင့်... အမှတ် ၂၀၉-မြေညီ၊ ၂၉-လမ်း (အထက်) ဗန်းတဲတန်းမြို့နယ်၊ မန္တလေး၊ ဝန်-၀၁ ၂၂၀၄။

ကျေးဇူးတင်စားပါ။

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်

ဝကြာမင်း

အမှတ်ထံဆီပ်

ဆေးစွမ်းငြာကင်းနှစ်လက်

အမှတ်ထံဆီပ်
(စက်မှု-၁)

ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား
 စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။
 ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျာ။ နေမကောင်းလို့
 ညာဏ်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တဲ့
 ဝတ်ယူရပါ။ ဓာတ်မှန်ရိုက်ပြီး ဆေးစွမ်းချက်အရကတော့
 ကုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
 (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
 ခေါ်ကြတာပဲ

ကျေးဇူးတင်စားပါ။
 ကျွန်တော့် စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
 အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
 ပုံရပါ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
 တယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
 တဲ့ ကိုဘုန်းဝေ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွန့်လှိုင်
 တို့ ကုသကြ၊ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်ကု၊
 လုပ်ထားတဲ့ ဝကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
 ဆေး လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။

ဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေကို စနစ်တကျ
 စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
 အတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး
 အဲဒါ အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
 ထ... လာ သွားကြမယ်

မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
 ပါတယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇက်ကျိုးပေါင်းတဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း
 ကျိုးပေါင်းတဲ့ ခြေဖောင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
 ပျက်စီးရာမှ အရွတ်တွေ၊ အကြောတွေ အာရုံကြော
 နှစ်ခြိုက်ကြွက်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
 တော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 တော်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
 ကုသပေးနေရပါတယ်
 အရိုးကျိုးပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
 ဆရာ

ယာယီထိုင်ရင်းဆေးပါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၃ YR ၀၀၅၃၆၅

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇက်ကြောတွေ
 တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည့်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
 မျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော
 တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခနဲမှုန့်ခြင်း၊ ချာချာလည်
 အောင်မှုခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇက်ခိုင်
 ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငုပ်တစ်ခြင်း၊
 မကြာခဏ အုံးလို့ခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ
 ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
 အကိုင်အတွယ်မဖြစ်ခြင်း၊ စိတ်ကြည့်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
 ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းပျားမှ ဖိတောက်ပိတ်ဆို့မှုပြု
 နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
 ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
 တောင့်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင့်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
 ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားတွေ
 ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါစာ ခြေထောက်တွေဟာ
 သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

စကြာမင်း

သာယာတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂YR ၀၀၆၇၀၈

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချဉ် သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ် စေနိုင်ပါတယ်

‘ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ’

‘လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဆေး တိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုး ပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ် အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်တွေထိုးပေးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိ ပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးဝေ တွဲအုံးပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်’

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

၁၅၅ နာမည်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

‘ဆရာကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ငါ့ကို လာကြမ်း တယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဇက်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါဘေးမှ စိတ်ရောကိုယ်ပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ’

‘ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ အနာသိရင် ဆေး တယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအရ အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို့ သိရတော့ ဆေးတွေ ဦးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့’

‘ကျွန်တော့်လို ဆရာဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုး ကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ’

‘ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညာထံထွန်းနဲ့ ခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကျပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနမှ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိပေးပါ’

ကျွန်တော့်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု ခံယူခဲ့တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြဲမြဲ အနာမသိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးဆိုင် ဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက် ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်း အတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ့်ကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်’

‘ကဲ... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ ဝေပေး ပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇက်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါတွေ တော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်က လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော့်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအတွက် စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး တစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မှတ်ထားနော် “စကြာမင်း” လို့ မေးဝယ်ပါ။

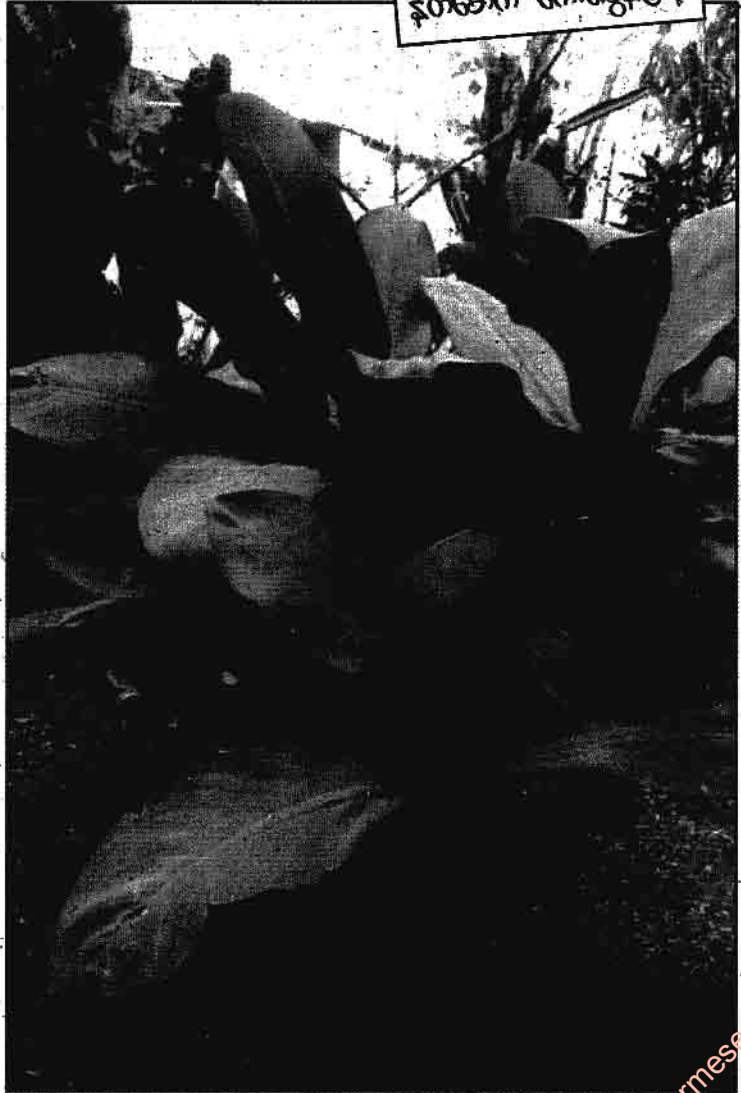
ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးပျက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆ သုဗ္ဗေလမ်းမကြီး
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
 မြောက်ဥက္ကလာပရိယံ

ဦးညာထံထွန်းရှိန် (ဇက်မှ-၁)

ပယ်တော်ကြီးကုန်းအပြိုင် ဝိးပွားကျိုင်

နတ်မောက် ကောဏ္ဍိန်မြိုင်

▲ ပယ်တော်ကြီး တစ်ခုတည်းမှ ကိုင်းပွား (၉) မွှား ကြီးထွက်နေသည့် ပယ်တော်ကြီးကုန်းမြိုင်

နတ်မောက်မြို့၊ မြို့မရပ်မှ
 လွန်ခဲ့သည့် ခုနစ်လ၊
 သူ့အိမ်တွင် ဝါသနာ
 စိုက်ပျိုးထားခဲ့သည့် ဂမုန်း
 ထူးခြားနေသည့်
 “ပယ်တော်ကြီးကုန်းအပြိုင်” ဖူးပွင့်
 လေ့လာရန် ဖုန်းဆက်
 ဖိတ်ခေါ်ပါသည်။

၂၀၁၅-၂၀၁၆) စနေနေ့တွင်
 မတ်လလေ့လာ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း
 မေးမြန်း၍ စာစီပြုရေးခြယ်
 အပ်ပါသည်။

အိုလေ ဆရာရဲ့... ကျွန်မိတ အတိုး
 ကတည်းက ဂမုန်းစိုက်တာ ပါသနာ
 ပိုတယ်။ ကျွန်မ အဖေအမေကလဲ
 ဂမုန်းပျိုတစ်ထောင်ဆိုပြီး ရနိုင်
 ဂမုန်းပျိုကို စိုက်ခဲ့တယ်။

ရွတ်ရမယ်ဂါထာတွေ နေ့စဉ်
 ရည်ရွယ်လောင်းရင်း ရွတ်ရမယ်
 ရွတ်ပါတယ်။

အနီမှ အိုက်သရိုက် လှည်း
 သန့်ရှင်းရင်းထားပြီး အမွှေးတိုက်ပါ
 ပြုပါတယ်။

အိမ်မှာ ဂမုန်းမျိုးကတော့
 ခုံပါတယ်ဆရာ။ အင်းဂမုန်း၊
 ပယ်တော်ကြီးဂမုန်း၊ စေတီဂမုန်း၊ ကွမ်း
 ငွေလာဂမုန်း၊ ငွေလာဂမုန်း၊
 တော်တော်များများ စိုက်
 ပါတယ်။

ထောင်ကျစ လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်
 လောက်ကတည်းက စိုက်ခဲ့
 ပဲ။ ပရိတ်သဲ၊ ငွေငါးမတ်ခံပြီး
 ရေကြည်ရေသန့် လောင်း
 ကရမက် အမွှေးရည်များ
 ပေးပါတယ်။

ပယ်တော်ကြီးကုန်းနဲ့
 အမွှေးနံ့သာ သိပ်ကြိုက်
 March, 2016.

တယ်လို့ ကျွန်မအတွေ့အကြုံ အရ သိရပါတယ်။

အင်းကန်မှာ ညိုပြီး မီးညှော် အထူးနဲ့ သားများ စင်ယူထား လေ့ ရှိတာ လက်တွေ့ သိရပါ တယ်။

မယ်တော်ကြီး ဂမုန်းမှာ ဥမရှိဘူး ဆရာ။ ဒါပေမယ့် သူ့အဖွင့်မှာ အမွှေး နဲ့သာများ ပြည့်နေတာ တွေ့ရပါတယ်။ အခု ထူးခြားတာက ဟောဒီ မယ်တော်ကြီးဂမုန်း အပြိုင် ထွက်၊ အပြိုင်ဖူးပွင့်လာတာ ပါပဲ ဆရာ။ လွန်ခဲ့တဲ့ ခုနစ်လ လောက်က စခဲ့တာပါ။

ဒီလိုပါဆရာ... ပြီးခဲ့တဲ့ (၂)နှစ်လောက်က ကျွန်မ မိသားစုမှာ စီးပွားရေး ချောင် လည်မှု မရှိခဲ့ပါဘူး။ သိပ်ပြီး ကျပ်တည်းတဲ့အဆင့် မရောက် ပေမယ့် လူ့အတန်း သူ့အတန်း စေ့အောင် အတော်ကြီး ရုန်း ကန်ခြစ်ခြုတ် ချွေတာခဲ့ရပါ တယ်။

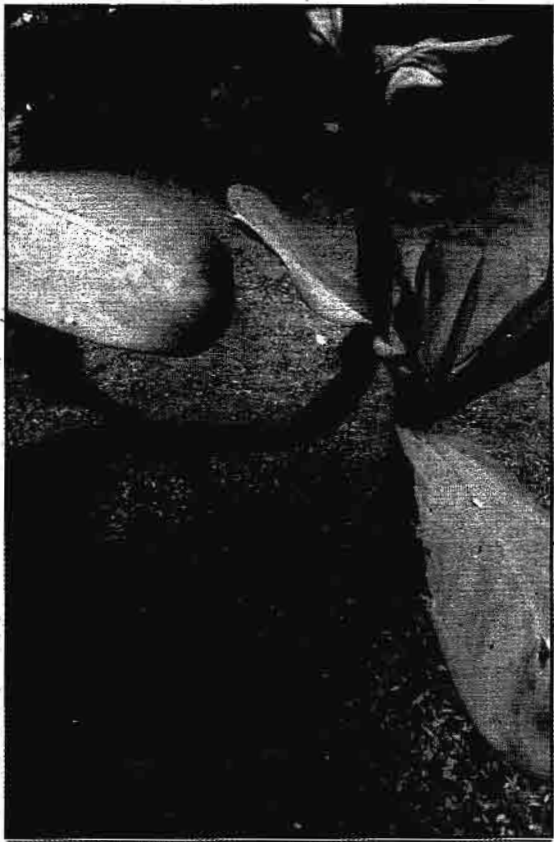
ကျွန်မမှာ သားသုံးယောက်၊ သမီး တစ်ယောက်ရှိပြီး လေးယောက်လုံး တက္ကသိုလ်မှာ ထားခဲ့ရတာ ဆရာ တွေးသာ ကြည့်ပါတော့။

အကြီးဆုံးသားနဲ့ ဒုတိယသမီးက ကျောင်းပြီးပေမယ့် အလုပ်က မရသေး ဘူးလေ။

တတိယသားက ဒုတိယနှစ်တက် နေ၊ အငယ်ဆုံးသားလေးက နဝေတန်း တက်နေဆဲမှာ အိမ်ပြီးနတ်ရဲ့ စာရေး ကြီးဆိုတဲ့ ဝင်ငွေတစ်မျိုးနဲ့ သယ်လို့မှ စားဝတ်နေ မဖြစ်တော့ဘူးပေါ့။

ကျွန်မ အိမ်ပိုင်း မြေလွတ်မှာ ဘူး၊ ဖရုံ၊ ပဲပင်တွေ စိုက်၊ ရေလောင်း

၁၅၄ အထူးရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ [အမှတ်တော်သို့ ကိုင်းမှူး နှစ်ခြားအပြိုင်ဆိုထွက်အနည်း မယ်တော်ကြီးဂမုန်းကို] (အားလုံးကိုခြားတွင်း)

ပေါင်းသင်း၊ အရင်တုန်းကတော့ အနည်း အပါးစိုက်ပြီး မိသားစုစားလို့ ပိုလှုံတာ ကို အိမ်နီးပါးချင်းကို ဝေခဲ့တာပါ။

အခုတော့ များများစိုက်ပြီး ဘူးသီး၊ ဘူးရွက်၊ ဖရုံသီး၊ ဖရုံရွက်၊ ပဲသီး၊ ပဲရွက် တွေ နီးတောင်းမှ ထည့်ရွက်ပြီး ကျွန်မ ရပ်ကွက်စုံ လိုက်ရောင်းခဲ့တယ်။

သားတို့သမီးတို့ ရှက်မှာစိုးလို့ အားပေးရသေးတယ် ဆရာရဲ့။ သားတို့ သမီးတို့... မေမေတာ သူများဆီ လိမ် စား၊ ခိုးစားတာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့် လုပ်အား ကိုယ့်စွမ်းအားနဲ့ သမ္မာအာဖီဝ နဲ့ လုပ်စားတာ ရှက်စရာ မဟုတ်ဘူး နော်၊ ဂုဏ်ယူစရာပါလို့ ပြောရတယ်။

သမီးက သူ့ပါ တောင်းတစ်တောင်း လိုက်ရွက်ပြီး ရောင်းမယ်။ သားကလဲ

ဆိုက်ကား ထွက်နင်းပါ... ဆိုလို့ ကျွန်မမှာ မေး တားယူရတယ်။

ကျွန်မမှာလေ သားနဲ့သမီး အဲသလို ပြောတာ၊ တတ်တာကိုပဲ သားက ကွယ်ရာမှာ မျက်စည်ထည့် ခဲ့ရသေးတယ် ဆရာရဲ့။

တက္ကသိုလ် တတ်ထူး ကလဲ သားတွေ သမီးတွေ အဝတ်အစား လော်လည်တာ ကြားတာ မရှိခဲ့ဘူး။ ကျောင်း စိမ်း ပုဆိုး၊ အင်္ကျီဖြူ သုံးနေတာ ဝတ်ပြီး တက်ခဲ့တာ။

တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား ကျောင်းသူဆိုတာ လုံလုံလုံလုံ အင်္ကျီဖြူဝတ်တာ နည်းကြ တော့ ကျွန်မသားတွေ သမီး တွေက ပိုလို့ ထူးခြားခဲ့ရသေး တယ်လို့ ကြံဖန်ဂုဏ်ယူရ တယ်။

အဲလိုနဲ့ ဆရာရယ် ဘဝရဲ့ အထူးအထောင်း လောကဓာတ် ရင်ဆိုင် ရုန်းကန်နေရတော့ ကျွန်မ မြတ်နိုးစွာ စိုက်ထားတဲ့ ဂမုန်းတွေ အာရုံ မရောက်မိတော့ဘူး။

ရေလောင်း၊ သန့်ရှင်းရေးလုပ် အမွှေးတိုင်ထွန်းပေး ဂါထာမန္တန် ရွတ် ဆိုတာတွေ ဘာမှ မလုပ်နိုင်တော့ဘူး မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ကို ဖြစ်နေခဲ့ ပါတယ်။ ဒါ ကျွန်မ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံတာ ပြောပြတာပါ။ အဲ...

အဲ... လွန်ခဲ့တဲ့ ခုနစ်လ၊ ရှစ်လ လောက်မှာပဲ ညဉ့်ယဉ်းလောက်မှာ ထူးထူးခြားခြား အိပ်မက်ရခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မမှာ မနက်တစ်ကြိမ်၊ ညဉ့် တစ်ကြိမ် ဟင်းရွက်စိမ်း ခေါင်းရွက်

ထွက်နေရတော့
ဖွတ်မေလိပ်မေ
ကသောကမျော
အိမ်ထဲတယ်။

အိမ်နံရံကြိုက်ကြိုက် အိပ်ပျော်
အလန်းမှာပဲ...

သိလေ... သမီးတော်ကြီး

သမီးထပ်ပြီး သမီးချသူတော်

သမီးသမီးလေး သိပ်ပင်ပန်း

အပြိုကိုး ထမ်း... ထမ်း

သိပ္ပံသမီး ပင်ပန်းပူတွေ ပြေ

အောက်ဖို့ အချိန်ရောက်လာပါ

ပြီတယ် သိပ်ပင်ပန်းတော့

ဘုရားပေး တရားပေး သံဃာပေး

နဲ့ ခြစ်ချေပြီ

ပျော်စွာဆုံး သမီး ပြုစုစောင့်

ရှောက်ခဲ့တဲ့ ဂမုန်းအိုးတွေတောင်

ပျောက်လောင်တာ ကြာပြီ မဟုတ်

တာ။

အိမ်ပန်းတော့မှာ သမီးတော်

အတွက် ထူးခြားနိမိတ်တွေ

ထွက်နေပြန်ကြပြီ။ သမီး ခါတိုင်းထက်

ပိုမိုပျော်စရာပဲ။ ဝိုက်ဝိုက်ကွမ်း

ရတနာသုံးပါးကို ဦးထိပ်မှာ ပန်းဆင်ပြီး

နေရာ ဘုရားရေချမ်း ဆွမ်းကပ်လျှာပေး

ထုန်းအိုးများကို ရေလောင်း ပေါင်းသင်

သန့်ရှင်းပေး အမွှေးညှစ်ပြီး ရွတ်ရမယ့်ဂါထာ

ဇွန်တွေ ဟိုး... အရင်ကလို ရွတ်ပွားပေး

ကြားထား။

ထိုသို့သမီးတော်အတွက် ကောင်းမွန်ချိန်

ရောက်လာပြီ ရက်ပိုင်း လိုင်း အချိန်ပိုင်းပဲ

ထိုတော့တယ် ကြိုက်ထား။ တောပိုထား

လိုက်စမ်း သမီး'

ဆိုပြီး အဖြူဝတ်၊ အညိုဝတ်၊ အဝါ

ဝတ် ပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦးက ခေါင်းရင်းဘက်

ထဲ ထိုင်ပြီး ပြောသွားကြတယ် ဆရာ။

ကျွန်မ ရိုးသားစွာ ဝန်ခံရဦးမယ်။

ကျွန်မအိမ်မှာ ဘိုးတော်တွေ၊ နတ်

◆ (အပြိုင်တိုင်းမှာအခြားဘက်မှ မြင်ကွင်း)

တွေ ပူဇော်ထားတာ မရှိပါဘူး။ ဂမုန်း
စောင့်ပုဂ္ဂိုလ်တွေလို့ပဲ ထင်ပါတယ်။
ဆရာရော... ဘယ်လိုထင်ပါသလဲ
ဆရာ'

'ဟုတ်မှာပါ ဒေါ်စုစန္ဒာ၊ စာနဲ့တော်
လဲ အဲသလိုပဲ ယူဆပါတယ်။ ဘာလို့လဲ
ဆိုရင် ဂမုန်းတစ်ထောင်ကျမ်းမှာ ဆို
ထားတယ်လေ။ ဂမုန်းမှန်သမျှ ဂမုန်း
တိုင်းမှာ အစောင့်ရှိတယ်လို့ အခိုင်
အမာဆိုထားပါတယ်'

'ဒါဆိုရင် ဆရာအယူအဆနဲ့ ကျွန်မ
အယူအဆ အထင်အမြင် ထပ်တူဖြစ်
သွားပြီပေါ့ ဟင်း...ဟင်း...ဟင်း။ အဲ
လိုနဲ့ ကျွန်မ နိုးတော့ နံနက်လေးနာရီ
အုန်းမောင်း မြို့မကျောင်းတိုက်က
ခေါက်သံ ကြားရတယ်။

အဲဒါတိုင်း အုန်းမောင်းခေါက် နိုးပေ

မယ် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေတော့
မထ ဖြစ်ဘူးဆရာ။ ငါးနာရီ
လောက်မှာပဲ ထပြန်တယ်။

အဲဒီနေ့ကတော့ လူကလဲ
စိတ်သစ် လူသစ်နဲ့ အင်အား
သစ်တွေ ပြည့်နေတယ်။ အုန်း
မောင်း ရင်သွားတယ်ဆို ချက်
ချင်း အိပ်ရာကထ မျက်နှာ
သစ်၊ ဘုရားရေချမ်းကပ်၊
အလင်းတိုင် ပူဇော်ပြီး ထမင်း
အိုး၊ ရေခွေးအိုး တည်လိုက်
တယ်။

ငါးနာရီခွဲလောက်မှာ ဂမုန်း
တွေနား ရှပ်ပွပြီး မလှည်း
ကျင်း ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အမှိုက်တွေ
ပြေးစင်စင် ကြည့်လင်အောင်
လှည်းကျင်း သန့်ရှင်းလိုက်
တယ်။

ရေကြည်ရေသန့်တွေ စို
နေအောင်လောင်း၊ ရေလောင်း
ရင်း ရွတ်ရမယ့် ဂါထာတွေ

ရွတ်၊ ခြောက်နာရီခွဲလောက်မှာ ဈေး
တောင်းပြင် ဈေးရောင်းထွက်ခဲ့တယ်။

အဲဒီနေ့မှာ ထူးထူးခြားခြား ရောင်း
ကောင်းလိုက်တာ ဆရာရယ်။ မနက်
ကိုးနာရီလောက်မှာကို ပါလာတဲ့ အသီး
အရွက်လက်မရှိ ရောင်းကုန်တယ်။

ခါတိုင်း မနက်ရော၊ ညနေရော
နှစ်ချိန်ရောင်းမှ ကုန်တာ။ အဲဒီနေ့
ညနေ ရောင်းစရာ မကျန်လို့ ညနေပိုင်း
ကျွန်မ ဈေးရောင်း မထွက်ရတော့ဘူး။
အနားရသွားခဲ့တယ်။

ညနေပိုင်း ဈေးရောင်း မထွက်ရ
တော့ ဂမုန်းအိုးတွေကို ပိုပြီး အချိန်ပေး
ပြုစုနိုင်ခဲ့ရတယ်လေ။ အဲဒီ ညနေပိုင်း
မှာပဲ သတိထားလိုက်မိရတာ ဆရာ။
မယ်တော့ကြီးဂမုန်း အိုးကိုဆိုးက
အပြိုင် ဖူးနေပြီး ပွင့်တော့မယ်။ ပင်စည်

ကိုင်းနှစ်ကိုင်းကလဲနေအိမ်တက်
ကို အပြိုင်ထိုးထွက်နေတယ်။

အင်းဂမုန်းနဲ့ ရွှေလာငွေ
လာ ဂမုန်းတွေကလဲ အစီအရိ
အဖူးအညွန့်တွေ ပြုထွက်
နေတာပါပဲ ဆရာ။

ဂမုန်းစိုက်ခဲ့တဲ့အနှစ်သုံးဆယ်
အတွင်းမှာ တကယ့်ကိုထူးထူး
ခြားခြားပါပဲ ဆရာရယ်။

အိပ်မက်ထဲမှာ လာပြော
ပေးသွားတဲ့အတိုင်း နိမိတ်ထူး
တွေ ပြနေပြီဆိုတာ အမှန်
ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာပါပဲ။

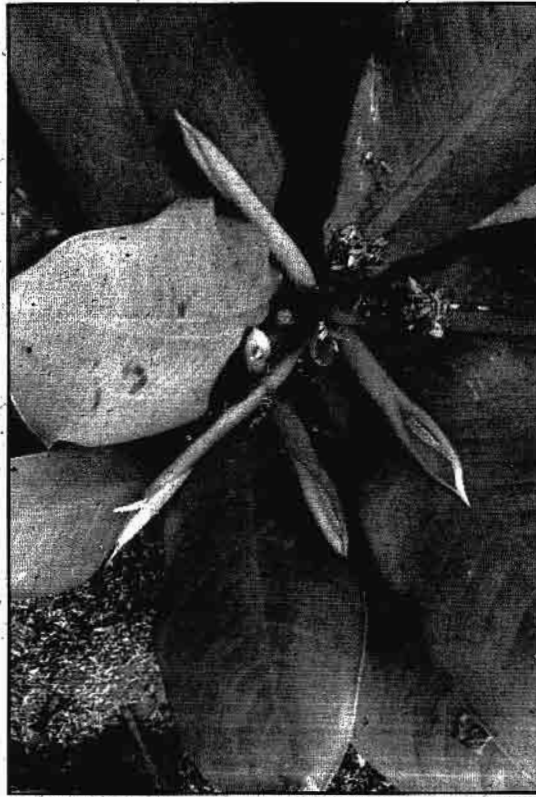
နေ့စဉ် ကျွန်မ စောစောထ
ဘုရားပန်းလဲ ရေချမ်းကပ်၊
အလင်းတိုင်းအမွှေးတိုင်ပုံဖော်
ဆွမ်းတင်ပြီးရင် ဂမုန်းအိုးတွေ
ရေလောင်း အမွှေးတိုင်
ထွန်းညှိပေး။ ဂမုန်းအိုးတွေ
ရေလောင်းစဉ် ရွတ်ရမယ့်
ဂါထာတွေရွတ်။

ဂမုန်းပင်တွေနားမှာ သစ်ရွက်
ခြောက် အမှိုက်သရိုက် လုံးဝမရှိအောင်
လှည်းကျင်းပေး။ တစ်ခါသားစုလုံးကိုလဲ
ဂမုန်းအိုးတွေနားမှာ တံတွေး မထွေးဖို့
နှပ်မညစ်ဖို့ အညစ်အကြေး အမှိုက်
သရိုက်တွေ မစွန့်မိဖို့ သတိပေး ပြောခဲ့
ပါတယ်။

ဒီမှာကြည့်ပါ ဆရာ... လွန်ခဲ့တဲ့
သုံးလကစပြီး ဟောဒီ မယ်တော်ကြီး
ဂမုန်းအိုးက ကိုင်းနှစ်ကိုင်း အပြိုင်
နေအိမ်ဘက် ထိုးထွက်ပြီး ဖူးပွင့်နေပါ
တယ်။

ဖူးတဲ့ဟာလဲ ဖူးတုန်း။ ပွင့်တဲ့ဟာလဲ
ပွင့်ခဲ့ပါပြီ။ ဟောဒီ မယ်တော်ကြီးဂမုန်း
အိုးက အဖူး(သ)ဖူး တစ်ပြိုင်တည်း
ဖူးခဲ့၊ ပွင့်ခဲ့ပါတယ်။

ဒီလို ထူးထူးခြားခြား ကြုံဖူးဖို့
၁၅၆ နက္ခတ်ကျော်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

▲ [(၁၀)ပုစားပြိုင်တည်း ဖူးပွင့်သော မယ်တော်ကြီးဂမုန်းစိုက်]

အလွန်ရှားပြီး ဖြစ်တောင့်ဖြစ်ခဲ့ပါဆရာ။
ထူးပြီလား ဆရာရယ်... အိမ်ဦး
နတ်လဲ တစ်ဆင့်မြင့် ရာထူးတက်သွား
တယ်။ သမီးလဲ ကျောင်းဆရာမ ခန့်
ထားခံရတယ်။ သားလဲ ရှေ့နေ ဖြစ်
သွားခဲ့ပြီ။

ကျောင်းတက်နေတဲ့ သားနှစ်ယောက်
လဲ ထူးချွန်အဆင့်နဲ့ စာမေးပွဲမှာ
ထင်ရှားစွာ အောင်မြင်ခဲ့တယ် ဆရာ။
အခု ခင်ပွန်းရယ်၊ သမီးရယ်၊ သား
ရယ် ဝင်ငွေကိုယ်စီတိုးတော့ ကျောင်း
တက်နေတဲ့ သားတွေပါ တယ်လီဖုန်း
ကိုယ်စီနဲ့ ဆိုင်ကယ်တစ်စီးစီနဲ့ ကျောင်း
တက်နိုင်ခဲ့ပါပြီ။

နေအိမ်ကိုလဲ လူ့အတန်း သူ့အတန်း
အဆင့်မြင့်မြင့် အသစ်ဆောက်နိုင်ခဲ့
ပါပြီ။ အရင်ကလို ကျွန်မ ဈေးရောင်း
မထွက်ရတော့ဘဲ ထွက်သမျှ ခြံထွက်

အသီးအရွက်များကို အိမ်နီး
ချင်း မိတ်ဆွေများကို ဝေငှ
ပေးနိုင်ရလို့ နေ့စဉ် အလှူဒါန
ပြုရသလိုဖြစ်လို့ ဝမ်းသာပီတိ
ဖြစ်ရပါတယ်။

ရှစ်ရက်သီတင်း လပြည့်
လကွယ် နေ့များမှာလဲ မြို့
ကျောင်းတိုက်၊ ဘုရားကြီး
ကျောင်းတိုက်၊ ရွှေကျောင်း
ရိပ်သာတွေသွားပြီး ဥပုသ်
သီလစောင့်နိုင်၊ ယူနိုင်ရပါပြီ။

တိုက်နဲ့ကားနဲ့ မဟုတ်ပေ
မမ့် ကိုယ့်ဘဝနဲ့ကိုယ် စာနိင်
ကြားနိုင်လျှင် တန်နိုင် အဆင့်
မြင့်ခဲ့ရပါပြီ ဆရာ။

ဒီဂမုန်းတွေ ဖူးပွင့် ထူးခြား
လို့ အခုလို ခင်ပွန်း ရာထူး
တက်၊ သားတွေ သမီးတွေ
အလုပ်ရ စီးပွားတိုးတက်
လာတာ မဟုတ်ဘူးလို့ ဆိုခင်
ဆိုနိုင်ပါတယ်။

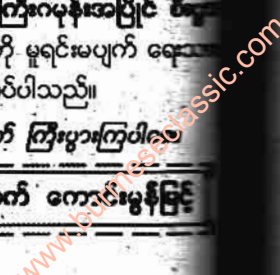
ဒီပေမယ့် ဒီလို တိုးတက်ခြင်း
ထူးခြားစရာမယ်ဆိုတဲ့ အတိတ်ထူး
နိမိတ်ထူး ဟိတ်ထူးတွေကို ဂမုန်း
မြို့တင် သတိပေး အသိပေးတယ်ဆိုတာ
တော့ အသေအချာပဲ ဆရာ

ဒေါ်စုစန္ဒာသည် တကယ်ပင် အ
တရား အမြင်တရားအတိုင်း ရိုးသား
ပွင့်လင်းစွာ ပြောပြပါသည်။

သူပြောသမျှ အသံဖမ်းယူခဲ့
ထူးခြားစွာ အပြိုင်ထိုးထွက်နေသော
ဂမုန်းအိုးနှင့် ဂမုန်းဖူးပွင့်များ
မှတ်တမ်းတင် ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးခဲ့
“မယ်တော်ကြီးဂမုန်းအပြိုင် ဖူးပွင့်
လို့” စာပျက် မူရင်းမပျက် ရေးသား
တင်ဆက်အပ်ပါသည်။

တိုးတက် ကြိုးပွားကြပါလေ

နတ်ဟောက် ကောင်းမွန်မြင့်

ရွှေစုန်ဆင်
(ကြို့ပင်ကောက်-လယ်တီ)

အသံပဖြည့်သော ဆည်းလည်းလည်းလေး

သိသူများမှ ဖော်ထုတ်ထင်ပြုထားစေချင်

မြန်မာ့ ကျောင်းကန်ဘုရားတို့၌ သာယာနာပျော်ဖွယ် အတီပြားသော ဆည်းလည်းသံသည် ဘုရားထီးတော် တို့၌ အစီအရီ ချိတ်ဆွဲထားလေ့ရှိ သည်။

လေတိုက်တိုင်း ဘုရားထီးတော် တို့မှ ဆည်းလည်းသံသည် သံစုံထွက် ဝေါ်လေ့ရှိသည်။ ဘုရားထီးတော်သည် ဆည်းလည်းသံစုံဖြင့် စိတ်ကြည်နူး ဖွယ်ရာလည်း ဖြစ်စေပါသည်။

ခရစ်နှစ် ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်၊ စက်တင် ဘာလ(၅)ရက်နေ့မှစ၍ ရန်ကုန်မြို့ အနီးအနားတစ်ဝိုက်တွင် မြေလျှင် များ လှုပ်ခဲ့သည်။ စက်တင်ဘာလ (၉)ရက်နေ့တွင် ထပ်မံလှုပ်သော ထလျှင်မှာ အင်အား အတော်အတန် ကြီးမားသည်။

ထိုလျှင်ဒဏ်ကြောင့် ရွှေတိဂုံ ဘုရားထီးတော်အထက် ပိန္နဲတိုင်မှာ အနောက်မြောက်ဘက် ရာဟုထောင့် သို့ စောင်းသွားပါသည်။ စောင်း၍သွား သော နေရာမှာ ဖွန်းလေးဘုံအထက် ဒုတိယဘုံဆင့် နေရာတွင်ဖြစ်သည်။

မြေလျှင်လှုပ်၍ ပိန္နဲတိုင် စောင်း သွားချိန်တွင် အပျက်အစီးကို အကြောင်း ဖြစ် ဂေါပကအဖွဲ့က ရွှေတိဂုံဩဝါဒါ ဇိယ ဆရာတော် သံဃာတော်တို့၏ ဩဝါဒခံယူပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များကို အသိပေးကာ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး တင်လှူခဲ့သော ထီးတော်ကြီး၏ အခြေ အနေကို တက်ရောက်စစ်ဆေးခဲ့ကြ သည်။

ဆည်းလည်းများကို ရွှေငွေ သံသေ (ဗ္ဗလောဟာ)တို့ဖြင့် သွန်းလုပ် ထင်လှူထားကြသည်။

◆ ဗကြိုင်(၂၅)လှိုင်၊ လှိုင်တင်(၅)လှိုင်၊ အာ(၁၅)လှိုင်

ထီးတော်မှ ဖြုတ်ယူ စစ်ဆေးသော ဆည်းလည်းများအနက် လူအများ ထူးထူးခြားခြား စိတ်ဝင်စားသော သံသေခေါင်းလောင်း ဆည်းလည်းများကို တွေ့ရှိရသည်။

သံသေခေါင်းလောင်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ရေးထိုးထားသော ကမ္ဘာဦးစားတန်းများမှာ...

၁။ ရတနာပုံ ရွှေမြို့တော်ကြီးတည် ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးဘုရား ဘေးတော်၊ ခမည်းတော်တို့၏ ရိုက်ရာခံ ဖြစ်တော်မူသည့်အတိုင်း ဘေးတော်ဘုရား သံသေတတ်နှင့် ခမည်းတော်ဘုရား ၁၂၀၃ ခုနှစ် ပစ္စလောဟာ တတ်နှော လှူတော်မူသည်။ ဆည်းလည်းတော် မြေသို့ကျရှိ

သည်ကို ဆက်သလာ၍ ၁၂၂၃ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း(၁၅)ရက်နေ့ ဆည်းလည်းရင်း(၁၃၀)တွင် ရွှေစင်ကျပ်ချိန် (၁၃၀)ဖြည့်၍ ဆည်းလည်းတော် (၂)ထိုးလျှင် (၁၃၀) ရွှေတံပုံဘုရားရှင်အားသွန်းလုပ်လှူဒါန်းတော်မူသည်။

၂။ ဦးအောင်ကောင်းမူနိဗ္ဗာန်ဆု၊

၃။ သက္ကရာဇ် ၁၂၃၃ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း(၁)ရက်နေ့ လှိုင်မြို့နယ်အုပ်မင်း မောင်ခလေးက အထက်ငွေဆည်းလည်းဟောင်းကို ထပ်မံပြင်ဆင် ပြုလုပ်သွန်းလုပ်သည်။ (ကောင်းမှု မင်းမြတ်ကြောကောင်းမှု) အချိန်(၃၀)ကျပ်၊

၄။ အခြား ဆည်းလည်းတော်များနှင့် အသံရော ပုံစံပါ မတူသည့် သံသေဆည်းလည်းတော် (ကမ္ဘာဦးစား မထင်ရှား၍ အလှူဒါနကမ္မာပင်) ဟူ၍ တွေ့ရှိရသည်။ လူအများ စိတ်ဝင်စားသည့် ထူးခြားသော အခြား ဆည်းလည်းတစ်လုံးမှာ ပါဠိဘာသာကမ္ဘာဦးစားပေါ်သော "စိုးခေါ်

၁၅၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပမ္မာဏ်း

ဆည်းလည်း" ဟု နှောင်းခေတ်လူတို့ မှတ်ယူသည့် အလေးချိန် ငါးပိဿာ ကျော်ရှိ ငွေဆည်းလည်းကြီးတစ်လုံး ဖြစ်၏။

'သံသေအစစ်ကို ရေနှင့် စိပ်သောက်လျှင် ဖန်တွတ်တွတ် အနုသာရှိသည်။ သံသေတတ် စိပ်ထားသော ရေသည် လူသတ္တဝါများ၏ သည်းခြေကို ထက်မြက်စေပါသည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် အကြောင်းညီညွတ်ပါက (၉၆)ပါးရောင်ကို ပျောက်ကင်းစေတတ်ပါသည်'

ဟု တိုင်းရင်းမြန်မာ သမားတော်ကြီး ဗေဒနက္ခတ်၊ မဟာဝါမောက္ခကောင်းကင်အမြင်ဝိဇ္ဇာ ဦးစိန်အောင်အသက်(၆၀)နှစ်မှ ပြောပြ၍ သိရှိရပါသည်။

တစ်နေ့သောအခါ စာရေးသူ၏ထံသို့ ခင်မင်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့်အတူ ဧည့်သည်တစ်ယောက် ရောက်ရှိလာပြီး စာရေးသူအား မိတ်ဆွေဖြစ်သူမှ...

'ဆရာမ ဒီဆည်းလည်းသီမှာ ထူးဆန်းတဲ့ ဖွဲ့စည်းတစ်ခု ပါလာတယ်။ ဆရာမက အထူးအဆန်းပစ္စည်းတွေ စုဆောင်းတတ်လို့ လက်ဆောင်ပေးရအောင် လာတာပါ' ပြောပြီး ဧည့်သည်မှ သူ၏ လက်ဆွဲ

အိတ်ထဲမှ ပစ္စည်းတစ်ခု နှိုက်ထုတ်ပြီး စာရေးသူအား ပေးလေသည်။

ဧည့်သည်ပေးသော ပစ္စည်းမှာ ကြေးဆည်းလည်းလေးတစ်လုံး ဖြစ်ပြီး ဧည့်သည်မှ...

'ဆရာမ ဒီဆည်းလည်းက ဘာပစ္စည်းတို့ဆက်လည်ဖြစ်စေ အသံ လုံးဝထွက်တူး သစ်သားတုံးကို ခေါက်သံလို့'

ဟု ပြောရာ စာရေးသူမှ ဆည်းလည်းလေးအား ယူပြီး သစ်သားတုတ်ဖြင့် တီးခတ်ကြည့်ရာ "ဒုတ် ဒုတ်" အသံသာ ထွက်လာသည်။

စာရေးသူလည်း မကျေနပ်သေးသဖြင့် (၄)လက်မ သံချောင်းတစ်ချောင်းဖြင့် ခေါက်ပြန်ရာ ဘာအသံမှ မထွက်ဘဲ "ဒုတ် ဒုတ်" အသံသာ ထွက်လေသည်။

ကြေးသံတို့မည်သည် တီးခတ်ကြည့်လျှင် ကြေးသံ အသံထွက်ရမည် ဖြစ်သော်လည်း ယခု ဆည်းလည်းလေးမှာ ဘာအသံမှ မထွက်ဘဲ ရှိလေသည်။

ထိုဆည်းလည်းလေးသည် ကြေးဆည်းလည်းဖြစ်ပြီး အလေးချိန်(၂၀) ကျပ်သာခန့်ရှိပြီး အမြင့်(၂၂)လက်မလုံးပတ်(၅)လက်မ၊ အဝ (၁၂)လက်မရှိပြီး ထိုထူးဆန်းသော ကြေးဆည်းလည်းလေးသည် စာရေးသူထံတွင် ရှိပါသည်။

သို့နှင့် တတ်ကျွမ်းနားထည်ကျွမ်းကျင်သော ပညာရှင်များထံ ဆည် ဆည်းလည်းလေး၏ သဘောအဓိပ္ပါယ်အား ဆန်းစစ်ဝေဖန်စေနိုင်ကြပါရန် တတ်ပုံနှင့်တကွ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တင်ပြဆက်ပါသည်။

ချစ်မုန်းခင်
(ကြို့ပင်ကောက်-လယ်တီ)

ဘုရားအရပ်က အိမ်ထောင်ရှင်

လာ...ထိုင်ကွယ် မရောက်တာ ကြာပြီနော်

ဟု ဗေဒင်ပညာရှင် ဆေးဆရာကြီး နှစ်ဦးက ကျွန်တော်ကို မြင်သည်နှင့် ပြန်စွာ ပြောလာပါသည်။

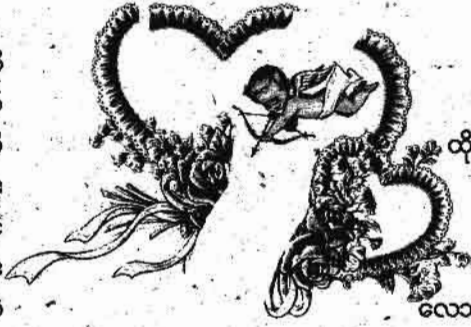
ဟုတ်တယ် ဆရာကြီး မိုးတွင်းဆို သော စပျစ်ခြံအလုပ်က အတော် ခရုစိုက်နေလို့ပျို၊ ဆရာကြီးဆီ သာမယ်လို့ ရွယ်လိုက်တိုင်း အိမ်နား အအေးအေးတို့ လင်မယားကို အဆင် မပြုအောင် ငစ့စပ်ပေးနေရတာနဲ့ချည်း တို့နေတာ။ ဒါနဲ့ မရောက်ဖြစ်တာလဲ ခါတယ် ဆရာကြီး

အင်း... မိုးတွင်းကာလဆိုတော့ ခရုစိုက်သူတွေ အတော်ဂရုစိုက်ကြ ရတာကလား။ ခြံသစ်သမားတွေက အသီး သီးခိုင်းလို့ရအောင်၊ ကိုင်းရ အောင်၊ ရောဂါမဝင်အောင် ဂရုစိုက်ရ သလို ခြံဟောင်းသမားတွေကျတော့ ထဲ သီးပိုစွဲမှာ ကြောက်ရတာနဲ့ ရာသီ သိပ်ဖြစ်ပျက် ကိုင်းကောင်းကောင်း ရအောင် လုပ်ရတာနဲ့ဆိုတော့လဲ မလွယ်ပေဘူး။

အေးလေ လွယ်တဲ့အလုပ်ကတော့ ထောက်မှာ မရှိပါဘူး။ ဘယ်အလုပ် ဆို ပေါ့ပေါ့လုပ်ရင် ပါးပါးပဲ ရမှာပဲ။ ဒါနဲ့ကွယ် အေးအေးတို့ လင်မယား က ဘယ်လိုဖြစ်ကြလို့လဲ

သူတို့လင်မယားက အချိန်တိုင်း ထစ်ထောက်ကိုတစ်ထောက် အပြစ် တွေပြောကြ၊ ရန်တွေဖြစ်ကြ ဆရာကြီး နဲ့ ကျွန်တော်က အိမ်ချင်းကပ်လျက် ဆိုတော့ သိနေရတယ်။ တစ်ဦးကို ထစ်ဦး မှားကွက်စောင့်နေကြတဲ့ ကြီး ဝိုင်းထဲက လက်ဝှေ့သမားတွေလိုပဲပျို။ သယ်ပြေလည်မှာလဲ။

ပေါင်အစွေး ပေါင်အမြင်

ကျေးဇူးအတွက်
(ရမည်းသင်း)

ထိုသို့ ကျွန်တော် ပြောပြနေသည် များကို ဆရာကြီးက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် ကွမ်းယာရင်း နားထောင်နေ လေသည်။

လင်နဲ့မယား လျှာနဲ့သွားဆိုတဲ့ စကားအတိုင်း အခန့်မသင့်ရင် ကိုက်မိ တာ သဘာဝပဲ။ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး နားလည်မှုကိုယ်စီနဲ့ ပေါင်းသင်းနေကြ ရင် ကြီးကြီးမားမား ဖြစ်စရာအကြောင်း မရှိဘူးလေ။

ခုတော့ နေ့ရှိသရွေ့ တကျက်ကျက် ဗျား သူတို့မှာ ပတ်ဝန်းကျင် ရှိတယ်လို့ အောက်မေ့ကြရဲ့လားမသိဘူး။ သူတို့ ပညာပြီးကတည်းက ထစ်ခဲဆို ကွမ်းယံ ကွာမယ်ဆိုပြီး ကောင်လေးက သူ့ အရပ် ပြန်ပြန်သွားတာ။

သူ့မိဘတွေက ပြန်ပြန်ပို့ပေးလို့ အဆင်ပြေသွားသလိုနဲ့ မကြာပါဘူး။ အဆင်မပြေတော့ ပြန်သွားတာပါပဲ။ အဲဒီလို အကြိမ်ကြိမ်ပေါ့ဗျား ဒီတစ်ခါ တော့ ဆရာကြီးရေ လူကြီးစုံရာနဲ့ကို ကွာရှင်းလိုက်ကြတော့တယ်။

အိမ်ရှေ့ပူ အိမ်နောက်မချမ်းသာ ဆိုစကားလိုပဲ သူတို့ တည်ငံ့ဖြစ်နေသံ ကြားနေရတာနဲ့ ကျွန်တော်တို့မှာ အခုလို စိတ်ဆင်းရဲနေကြရတာ။ ပြော တော့ မပြောသင့်ပါဘူး။ ခုတော့ နား အေးသွားပြီ ထင်တာပဲ ဆရာကြီး

လုံးတင်သမီး အေးအေး ပြောတာ မဟုတ်လား

ဟုတ်တယ် ဆရာကြီး

အဲဒီ ကလေးမလေးနဲ့ရတဲ့ ကောင် လေးက တောင်အရပ်က မဟုတ်လား

ဟုတ်တယ် ဆရာကြီး။ တောင် အရပ်က ဘာလို့လဲ ဆရာကြီး

အကြောင်းရှိလို့ပေါ့ကွယ်။ ကွဲမှာပါ လေ။ အဲဒီကလေးမလေးတို့လင်မယား ဆရာကြီးဆီ ဇာတာလာစစ်ဖူးတယ်။ ကြာပါပြီ

သူတို့ဇာတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘာတွေ တွေ့ထားလို့လဲ ဆရာကြီး လင်မယားကွဲမှာလို့ ဆရာကြီးပြော တာ

ကွဲမယ့်ဇာတာရှင်တွေဆိုတာ သူ တို့ဇာတာက ပြောနေတာလေ

ဒါဆို ကျွန်တော် နားလည်အောင် ရှင်းပြပေးပါလား

သိပြီတော့ ခက်ခက်ခဲခဲကြီး တွက်ချက် နေရတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီကလေးမလေး က တနင်္ဂနွေသီတင်းပတ်၊ တနင်္ဂနွေသီတင်းပတ် ရှိ ဘုရားအရပ်က ထောင်အရပ် ဘုရားအရပ်ဆိုတာ မလင်၊ မကောင်း

နောက်ပြန်လမ်းလျှောက် ဒူးနာပျောက်

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလထဲတွင် စာရေးသူသည် အိမ်ဝင်းခြံလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်နေရာမှ အဆင်မသင့်ဘဲ ဘယ်ဘက်ခူးမှာ မျက်ခနဲ ဖြစ်သွားခဲ့ ဖြစ်၏။ ထိုနေရာမှာပင် ခူးက ကျွန်ုပ်တို့ ဆန့်၍ မရအောင် နာကျင်မှုဝေဒနာ ပြင်း ထန်စွာ ခံစားခဲ့ရ၏။

အိမ်ဘက်ကို ပြန်ရန်ပင် ဘယ်ဘက် ခူးက မထောက်နိုင်ဘဲ လူကို ဒုက္ခ အကြီးအကျယ် ပေးလေတော့၏။ သို့နှင့် သားတော်မောင်ကို လှမ်းခေါ်ပြီး တွဲ၍ခေါ်မှ အိပ်ရာထဲ ရောက်ခဲ့ရ၏။ ထိုခူးနာသည် ဝေဒနာကြောင့် လိမ်းဆေးအမျိုးမျိုးကို ဝယ်ပြီး လိမ်း ခဲ့၏။ လိမ်းဆေးကလည်း ဈေးက ကြီးပါတီတောင်း။ ဈေးကြီးပြီး ငွေကုန် သလောက် ခူးနာကမပျောက်။

အချို့မိတ်ဆွေများက စားဆေး အတွဲလိုက်ဝယ်စားဆို၍ စားဆေး အတွဲများကို ဝယ်စားခဲ့ပြန်၏။ ငွေသာ ကုန်သွားသည် ရောဂါက မသက်သာ။

တစ်နေ့တွင် စာရေးသူ ခူးနာနေ သည်ဆို၍ မိတ်ဆွေဆရာမ ဒေါ်တင်အုန်းက စာရေးသူတို့အိမ်သို့ လာကာ ရောဂါအခြေအနေကို မေးမြန်းပါသည်။

ပြီးနောက် သူမကိုယ်တိုင်လည်း တစ်ချိန်က ခူးနာဝေဒနာခံစားခဲ့ရ ကြောင်း၊ ခူးနာဝေဒနာ သက်သာ ပျောက်ကင်းလိုသော် ဆေးဝါးမကုန်ဘဲ

လွယ်ကူသည့်နည်းကို သူ့ကိုယ်တွေ့ စာရေးသူကို ပြောပြခဲ့၏။

မိတ်ဆွေဆရာမ ဒေါ်တင်အုန်း ပြောပြသည့် သူ့ကိုယ်တွေ့နည်းကို လိုက်နာ လုပ်ဆောင်ကြည့်ရာမှ စာရေးသူမှာ ယခုအခါ ဘယ်ဘက် ခူးနာ လုံးဝပျောက်ကင်းသွားခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေဆရာမ ဒေါ်တင်အုန်းပြောပြပြီး စာရေးသူ ကိုယ်တိုင် လိုက်နာလုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် နည်းလမ်းမှာ...

‘အိမ်ထဲမှာပဲ ရှက် (၉)လှမ်း (၁၀)လှမ်း လောက်လှမ်းပြီး နောက်ကို ပုလဲနေရာ ရောက်အောင် နောက်ပြန်လမ်းလျှောက် ပေးပါသည်။

ထိုသို့ ရှက် (၉)လှမ်း (၁၀)လှမ်း လောက်ကြာလျှင် ခူးနာသိသိသာသာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်’

သို့ပါ၍ ခူးနာဝေဒနာ ခံစားနေရသူ များ ငွေကုန်ကြေးကျ မရှိဘဲ လွယ်ကူ သည့်နည်းလမ်းဖြစ်သည့် “နောက် ပြန်လမ်းလျှောက် ခူးနာပျောက်” သည့်နည်းကို ယုံကြည်စွာ သုံးကြည့် ကြပါကုန်လော့။

ဆရာ သညာမှူး

စာမျက်နှာ (၁၅၉)မှ အဆက်

တဲ့ အညစ်အကြေး စွန့်ပယ်တဲ့ အရပ်ဖြစ် တယ်။ ဘုမ္မိအရပ်မှာ စီးပွားရှာဖွေမယ်ဆိုရင် စီးပွားမဖြစ်တဲ့အပြင် စီးပွားတောင်ပျက် မယ်။ တစ်ဘုရားထံသွားမောင် ညီမတွေကတော့ အရပ်မှာရှိနေမယ်ဆိုရင်အားကိုးအားထား ပြုလို့ မရနိုင်သလို...

တနင်္ဂနွေသမီးဖြစ်တဲ့ အေးအေးဟာ သူ့ရဲ့ ဘဝခရီးဇော် အိမ်ထောင်ဖက်ကို သူ့ရဲ့ဘုမ္မိအရပ်ဖြစ်တဲ့ တောင်အရပ်က အိမ်ထောင်ဖက် ရွေးထားတာဆိုတော့ ဘယ်လိုမှ သင့်မြတ်မှ မရှိနိုင်ဘူးလို့ ဇော် မှာ ဆိုတယ်။

ဒီတော့ အိမ်ထောင်မပြုဘူး။ မြစ်ရင်လဲ အိမ်ထောင်သက် မရှည်ဘူးဟုလည်းကောင်း... ပြောရရင် အေးအေးရဲ့ လောကီကံကလေး ဟာ ဘုမ္မိအရပ်က အိမ်ထောင်ဖက်လဲဖြစ် ပြီးပေးထားလို့ဖြစ်တဲ့အတွက် ဟာ သာမန် အင်္ဂါ ရာဇာရိတ အိမ်ထောင် ရန်အား အင်-၀ ဖြစ်နေတယ်။ သူ ဟုတ် ယောက်ျားဟာ တစ်အရပ်က ပုဒ်ပေးထား ဖြစ်နေတော့ လိပ်ယား ပြုပြင်တာပဲ ကောင်းသကဲ့သို့ နိမ့်နိမ့် ယဉ်ကျေး

‘အိမ်ထောင် မြင်နေရင် ဘာဖြစ်နိုင်လဲ ဆရာကြီး’

‘သက်ဆုံးတိုင် ပေါင်းဖက်ဖို့ မဖြစ်နိုင် ဘူး။ ရှင်ကဲ့ မကွဲရင် ဆော့ကွဲ ကွဲနိုင်တဲ့ အိမ် ထောင်ရေးစာတာရှင်တွေဖြစ်ကြလိမ့်မယ် ဆရာကြီးက စကားရပ်ကာ ခေနေကြမ်း ဆက်သောကံနေသည့်။ ပြီးမှ...

‘ဒီခေတ်လူငယ်တွေဟာ သင့်သေဦး လျော်မလျော် မပည့်စားကြဘူး။ စိတ်ခံ စားမှုကိုရှေ့တန်းတင်တတ်ကြတာကလေး အတွေ့အကြုံတွေ အထစ်ထစ် ခြုံကြည့် ရှေးဆရာကြီးတွေက နေထိုင်မှု တွေအတွက် အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ ပတ်သက် တဲ့ ရှောင်ရန်တွေကို အလကားထားခဲ့တာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ဒီခေတ်လူငယ်တွေကလည်း မသိကြတာအကြီးမားဆုံးအမှားဟုလည်း အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဆရာ ကောင်းတွေကို လက်ခံဖို့ လိုသလို ဆင်ခြင် ကြဖို့ ထားရစ်ခဲ့ကြတာပဲ။

ဒီအကြောင်းတွေကို ဆောင်းပါးရေး တင်ပြပေးပါကွယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး’
အေးရဲ့မိခင်အောင် (၁၅)နှစ်အသက်

တောင်တန်းသာသနာပြုဆရာတော်ကြီး တည်တော်မူခဲ့သော အိမ်ခြံမြေငယ်မှ

ဓမ္မဏှာရတတ်ပုဒ္ဓကံအောင်ဖြေလေတိပာဏ်ဆူ

ကျွန်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တော်တော်များများသည် ရေဆူဆရာတော်ကြီး၏လှူဒါန်း မသိသူ ရှားလှသည်။ နတ်ဆရာတော် ပြုံးပြုံးခံခံကြီးနှင့် ဆရာတော်ကြီး၏ပုံတော်ကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ကောင်းလိုလို၌ တွေ့ရတတ်သည်။ အချို့ဆိုလျှင် ဆရာတော်ကြီး၏ ဆရာတော်ရှေ့၌ ဆရာတော်ကြီး ရွတ်ပွားသော ပရိတ်တရားခွေကို ဖွင့်ကာ ဆရာတော်ကြီးကြည့်သည်။ ဆီမီး၊ ရေချမ်းများ ထပ်လျှာကြသည်။

သို့ရာတွင် ကျွန်တော် ရေးသားလမ်းညွှန်အပ်ပြီးပေးမှာကတော့ ဆရာတော်ကြီး၏ပုံတော် ကမကထပြုပြီး တည်တော်မူခဲ့သည့် “နိုင်ငံအေးအောင်တော်မူ” နှင့်ဆက်သွယ်သော စေတီတော်အကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

စေတီတော်အကြောင်း မရေးသားမီ ဦးစွာပထမ လူအများစုသည် ဆရာတော်ကြီး၏ပုံတော်၊ အသံတော်များကို နာကြားဖူးမြင်ဖူးသော်လည်း ဆရာတော်ကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကို မသိကြသောကြောင့် မသိသူများသည် မှတ်သားမိအောင်၊ သိပြီးသူများသည် ပြန်လည် အမှတ်ရအောင် မသိကြသေးသေးပါရစေခင်ဗျာ...။

ဆရာတော်ကြီးကို ရွှေဘိုခရိုင်၊ နိုင်ငံခြား၊ ငွေတွင်းကုန်းရွာတွင် မည်သော် ဦးဘိုးညို၊ မယ်တော် မိန်းမာတာတို့မှ ၁၂၇၂ခုနှစ်၊ ပြာသိုလလပြည့်ကျော် (၁)ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူခဲ့သည်။ မွေးချင်း

◀ နိုင်ငံအေးအောင်တော်မူစေတီတော်
▶ ဆရာတော်ကြီး ဖိုတ်ရွတ် ထေရုပ္ပတ္တိရာ ထောင်ကြောရာ

ခြောက်ယောက်အနက် အငယ်ဆုံး အသက်(၁၂)နှစ်အရွယ်တွင်ရှင်သာမဏသား ဖြစ်သည်။ အသက်(၁၉)နှစ်အရွယ်တွင် (၁)လကျော်တွင် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ငွေတွင်းကုန်းကျောင်း ဆရာတော် ရောက်တော်မူခဲ့သည်။ ဦးဝိသာလထံ၌ ပညာသင်ကြားပြီး တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာ

ကျေးဇူးတော်ရှင် ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်ကြီး သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်က မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ တပည့် ဝေနေယျ ပဋ္ဌာန်းဆက်အပေါင်းတို့အား လောကီပိုင်းအရ ဘေးအန္တရာယ် အပေါင်းမှ ကင်းဝေးစေပြီး ကံပွင့်ကံမြင့် ကြစေကာ စီးပွားဥစ္စာတိုးတက် ပြည့် ဖြိုးကြစေရန်နှင့်...

လောကုတ္တရာပိုင်းအရ နောင်ရေး စိတ်မအေးရသော စွန့်လှစ်ပြန်ဘဝ မျိုး မဖြစ်စေရန် ရရှိထားသော ဘဝ အနေအထားများကို အပါယ်လေးရွာ သို့ ပြန်လည်မကျဆင်းစေဘဲ တစ်ဆင့် ထက် တစ်ဆင့် မြင့်သထက် မြင့်မြင့် သွားစေရန် ရည်သန်၍...

ဘုရားဟော ပိဋကတ်တော်တို့မှ ထုတ်နုတ်ထားသော ဂါထာ၊ မန္တန်ကျင့် စဉ်တို့ကို လစဉ်လတိုင်း ချီးမြှင့်ပေး သနားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဤတွင် ရံဖန်ရံခါ၌ ခေတ်ကာလ နိုင်ငံရေးအနေအထား စီးပွားရေး ကပ် ဆိုက်ခြင်း၊ တွေ့ကြုံနေရသော ရာသီ ဥတုဖောက်ပြန်မှု၊ စစ်မက်၊ ရောဂါ ဆန်း၊ သဘာဝဘေးအန္တရာယ် စိန်ခေါ် မှုများ အကြောင်းကြီးငယ်ကိစ္စများ ဖြစ်ပျက်တော့မည်ကို ကြိုတင်သိမြင် သောဆရာတော်ကြီးသည် လစဉ် ကျင့်စဉ်များ ထုတ်ပေးနေသည့်ကြားမှ ကြားဖြတ် လတ်တလော ကျင့်ဆောင် ရမည့် ကျင့်စဉ်များကိုလည်း ချီးမြှင့် ပေးသနားတော်မူတတ်ပါသည်။

ထိုသို့ ကြားဖြတ်ချီးမြှင့်ခဲ့သော ကျင့်စဉ်များစွာထဲမှ အတန်းတင် စာမေးပွဲကြီးဖြေဆိုရမည့် ကျောင်းသား ကျောင်းသူများအတွက် အကျိုးဖြစ် ထွန်းစေမည်ဖြစ်သော စာမေးပွဲကျင့် စဉ်တစ်ခုကို ရေးသား ဖော်ပြပေးလိုက် ပါသည်။

၁၆၂ ဒုတိယအောင်မြင်ခြင်းပရုန်း

စာမေးပွဲကြီး အောင်ပါစေ

ကျောင်းသူ (ကျိုက်လတ်)

စာမေးပွဲကြီးအောင်ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများအတွက်

တနင်္ဂနွေသားသမီးများ...

ငွေဖလား၌ ဖြစ်စေ၊ ကြေးဖလား၌ ဖြစ်စေ ရေထည့်ပြီး နွယ်သင်္ကန်းပန်းဖြစ် စေ၊ ကံ့ကော်ညွန့်/ပန်း ဖြစ်စေ ရရာတစ် မျိုးမျိုး(၆)ညွန့် စိုက်၍ လှူဒါန်းထားပါ။

တနင်္လာသားသမီးများ...

ငွေဖလား၌ ဖြစ်စေ၊ ကြေးဖလား၌ ဖြစ်စေ ရေထည့်ပြီး သစ္စာပန်းဖြစ်စေ၊ ဇွန်ပန်းဖြစ်စေ၊ သီးညွန့်ဖြစ်စေ ရရာတစ် မျိုးမျိုး (၁၅)ညွန့်စိုက်၍ လှူဒါန်းထားပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများ...

ငွေဖလား၌ ဖြစ်စေ၊ ကြေးဖလား၌ ဖြစ်စေ ရေထည့်ပြီး ရွက်လှည့်ဖြစ်စေ၊ ဒိုင်ရွှေဝါပန်းဖြစ်စေ ရရာတစ်မျိုးမျိုး (၈)ညွန့် စိုက်၍ လှူဒါန်းထားပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ...

ငွေဖလား၌ ဖြစ်စေ၊ ကြေးဖလား၌ ဖြစ်စေ ရေထည့်ပြီး သပြေညွန့်ဖြစ်စေ၊ (၁၅)ညွန့် စိုက်၍ လှူဒါန်းထားပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများ...

ငွေဖလား၌ ဖြစ်စေ၊ ကြေးဖလား၌ ဖြစ်စေ ရေထည့်ပြီး သီးညွန့်ဖြစ်စေ၊ သီဟိုဠ်ညွန့်ဖြစ်စေ ရရာတစ်မျိုးမျိုး

(၁၅)ညွန့် စိုက်၍ လှူဒါန်းထားပါ။ သောကြာသားသမီးများ...

ငွေဖလား၌ ဖြစ်စေ၊ ကြေးဖလား၌ ဖြစ်စေ ရေထည့်ပြီး ထိပ်ညွန့်၊ ဒန်ညွန့် ဒေါနညွန့် ရရာတစ်မျိုးမျိုး (၂၁)ညွန့် စိုက်၍ လှူဒါန်းထားပါ။

စနေသားသမီးများ...

ငွေဖလား၌ ဖြစ်စေ၊ ကြေးဖလား၌ ဖြစ်စေ ရေထည့်ပြီး အုန်းညွန့်(၁၀)ညွန့် စိုက်၍ လှူဒါန်းထားပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မွန်းလွဲအချိန်၌ နေ

ဖွားသော ရာဟုသားသမီးများ...

ဖြစ်ပါမူ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ လှူဒါန်းသည့်ပန်းကိုပင် (၁၂)ညွန့်စိုက် ၍ လှူဒါန်းထားရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ယခုညွန့်ပြခဲ့သော ပန်း၊ ရေခန်း များ ဆက်ကပ်ရန် အချိန်မှာ (နံနက် အရှုတ်လားချိန်တိုင်း) ဖြစ်ပါသည်။ ဆက်ကပ် လှူဒါန်းကြပြီးသော အချိန် တိုင်း အချိန်တိုင်း...

'ရတနတ္ထယ် နိစ္စ မံ ရက္ခတု'

ဟု မိမိတို့ အာရုံဆန္ဒရှိသလောက် ရွတ်ဖတ်ပါ။

ထိုပါဠိ၏ အနက်မှာ...

ရတနတ္ထယ် - ရတနာမြတ်သနားထံ သည်၊ နိစ္စ - အမြဲ၊ မံ - ဘာလား တထည့် တော်ကို၊ ရက္ခတု - ရောင့်ရောက်ထိ

...တည်းဟု ပါဠိရေး၊ အနက်ပါ
 ...
 ...အတတ်ပါအတိုင်း ပြုလုပ်ဆောင်
 ...ကျင့်သုံးကြရမည်ဖြစ်ပါသည်။
 ...ပြေဆိုသည့် နေ့တိုင်အောင် နေ့စဉ်
 ...သတ်မှတ်ထားသည့် အချိန်တိုင်း
 ...ရေးမှမ်းများကို ဆက်ကပ်ကြပါ။
 ...နေ့စဉ်လှုပ်ပါ။ ပန်းညှိုးလျှင်
 ...ထပ်မံ၍ လှုပ်ပါ။
 ...ရက်၊ (ကျွန်း၊ ဝက်၊ အရက်
 ...တို့ကို စားသောက်ခြင်းမှ ရှောင်
 ...ထားပါ။
 ...အန္တရာယ်ကင်းရေး၊ စီးပွားရေး
 ...တို့ကိုလည်း ညွှန်ပြခဲ့သော နည်း
 ...ကျင့်သုံးနိုင်ပါသည်။)

ဆရာတော်
စေတော်ဝင်ကျောင်း
ရွှေပေါ်ကျွန်း
 ...နှစ်သည် တစ်ချိန်က မြို့ပေါ်ရှိ
 ...ဆရာများကို ခွင့်တောင်းကာ
 ...ကျောင်းသားကျောင်းသူများ
 ...ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး၏
 ...အတတ်ပါ ကျင့်စဉ်ကို ပေးဝေခဲ့ပါ
 ...
 ...စိတ်ဝင်စားသော ကျောင်းသားများ
 ...တို့ စိတ်ဝင်စားသော ကျောင်း
 ...များလည်း ရှိမည်ဖြစ်ပါသည်။ သို့
 ...ကျောင်းဆရာများ၏ ပြောပြချက်
 ...ယခင်နှစ်များထက် အောင်ချက်
 ...သိသိသာသာ ကောင်းလာကြောင်း
 ...သာစွာ ကြားသိရပါသည်။
 ...နှစ်ထံသို့ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဗေဒင်
 ...ဆရာက မေးမြန်းကြသော
 ...သို့လိလိဝင်တန်း စာမေးပွဲကြီး ဖြေ
 ...ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူ
 ...တို့လည်း ဆရာတော်ကြီး၏
 ...တို့ကိုပင် ပေးဝေပြီး အဆောင်

အရွက်ပြုစေခဲ့ပါသည်။
 လာမေးသော ကျောင်းသား(၁၀)ဦး
 တွင် (၉)ဦးနှုန်း အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။
 (တခြား တစ်မြို့တစ်ရွာသို့ ဘော်ဒါ
 သွားတက်နေသော ကျောင်းသား
 ကျောင်းသူများကိုမူ အိမ်မှ မိဘများ
 က ကိုယ်စား ဆောင်ရွက်ပေး၍ရပါ
 သည်။)

ကျွန်တော်တို့မြို့မှ ရွှေပေါ်ကျွန်း
 ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်ရင်းဖြစ်သည့်
 အသက်(၈၀)ကျော်လတ်ပြီ ဖြစ်သော
 အဘဦးထွန်းဝေသည် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း
 တစ်နှစ်တစ်ခေါက် (သူ ယခင်က စက်
 ပြင်ဆရာကြီးအဖြစ် နှစ်အတော်ကြာ
 အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုခဲ့ဖူးသော)
 ဖျာပုံမြို့သို့ သွားရောက် လည်ပတ်မြဲ
 ဖြစ်ပါသည်။

ထိုမြို့ရှိ သူ၏ တပည့်တပန်းများနှင့်
 သိကျွမ်းသော မိတ်ဆွေတို့၏ သား
 သမီးများအား ဆရာတော်ကြီး၏
 စာမေးပွဲကျင့်စဉ်ကို နှစ်စဉ်ပေးဝေမြဲ
 ဖြစ်ရာ ကျင့်စဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ကြ
 သော ကျောင်းသားတိုင်း စာမေးပွဲကြီး
 အောင်မြင်ကြကြောင်းကို အဘ
 ဦးထွန်းဝေသည် ကျွန်ုပ်အား နှစ်စဉ်
 လာရောက်၍ ဝမ်းပန်းတသာ ပြောပြ
 မြဲဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း
 ဖြေဆိုကြမည့် ကျောင်းသားကျောင်း
 သူများတို့သည် ဆရာတော်ကြီး၏
 စာမေးပွဲအောင် ကျင့်စဉ်အစီအရင်ကို
 ယုံယုံကြည်ကြည် လေးလေးစားစား
 ဆောင်ရွက်ကြခြင်းဖြင့် အမှတ်ပြည့်
 ရရှိအောင် ဖြေဆိုနိုင်ကြမည်ဖြစ်ကာ
 ဂုဏ်ထူးများစွာကို စိတ်ကျေနပ်စွာ
 ရရှိနိုင်ကြပါစေသတည်း။

ဘဝ အစစ လှကြပါစေ။

အောင်နန္ဒ(ကျွတ်လတ်)

ကျွန်တော်အားဖြင့်

ကျွန်တော် (၁၅)နှစ်သားအရွယ်က
 ခြေချင်းဆတ်နှင့် ခြေဖမ်းတို့တွင် ခြေ
 ထောက်နှစ်ဖက်စလုံး ကြွက်နီများ လူ
 မြင်မကောင်းလောက်အောင် ပေါက်နေ
 ပါသည်။

တစ်နေ့တွင် အသိမိတ်ဆွေ အဘ
 တစ်ဦးမှ...

'မင်း ကြွက်နီတွေ ပျောက်ချင်ရင်
 ဒီဆေးနည်းနှင့် ကုပါ'
 ဟု ဆိုပြီး ဆေးနည်းကို ပြောပြပါ
 သည်။

ကျွန်တော်လည်း အဘပြောသည့်
 အတိုင်း ကုသရာ (၂)ရက်၊ (၃)ရက်
 အတွင်း ကြွက်နီများ သက်သာပျောက်
 ကင်းသွားခဲ့ပါသည်။ ဤဆေးနည်းဖြင့်
 အခြား ကြွက်နီပေါက်သူ (၄),(၅)
 ယောက်ကိုလည်း ရောဂါများ ပျောက်
 ကင်းအောင် ပြောဆို ကုသပေးခဲ့ဖူးပါ
 သည်။

ဆေးနည်းမှာ...

ဖန်ခါခေါက် အနည်းငယ်ကို တဖြင့် ခွာလှ
 ရှိရွက်ပိယံဟု တစ်သစ်ထားပါ။ နောက်
 တစ်နေ့မှာ ယင်းရွက်ပိယံထားသည့် ဖန်ခါ
 ခေါက်ကို ရေစင်အောင် ဆေး၍ ကျောက်ပြည့်
 မှာ ရေအနည်းငယ်နှင့် သွေးပါ။
 သွေးရှိရသော အနစ်များကို ကြက်နီများ
 ပေါ်ထွ် လှုပ်ပေးပါ။ နောက်နေ့ ရေချိုးသည်
 အချိန်တွင် ယင်းကြွက်နီများသည် သူ့အလိုလို
 နုတ်ကွန်သည်အထိ ပျောက်ပါလိမ့်မည်။

**ဆေးနည်း ပြောပြပေးသည့်
 ဦးအောင်ရွှေကို ကျေးဇူးတင်ရှိပါ
 ကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။**

စေခွာဦး(ထောင်င)

အောင်နန္ဒ(ကျွတ်လတ်)

ပျော်ရွှင်နှင့် ဗွယ်ရွှင်

ဇော်အောင်

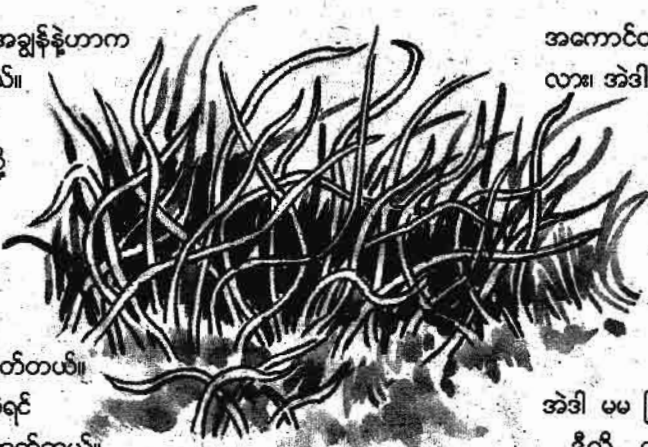
ကျွန်မသည် အငြိမ်းစားတိုင်းတရား သူကြီးခြံသို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ကျွန်မ သည် “အဘပေါ် နှိလား” ဟု ခြံစောင့် အား မေးလိုက်သည်။

အဘပေါ်သည် ပြင်ဦးလွင် ဓာတ် တော်ချိုင့်အနီး ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် ရဟန်းခံ သင်္ကန်းဝတ်နေသည်ဟု ခြံ စောင့်မှ ပြော၍...

‘ခြံထဲမှာ အဘပေါ်မြေးတွေတောင် လာ အနားယူနေကြတယ်’ ခြံစောင့်၏ စကားမဆုံးမီပင် ခြံထဲမှ အဘပေါ်မြေးများ ထွက်လာကြပြီး တစ်ဆက်တည်း ကျွန်မအား... ‘မမ့ဘယ်ကလာတာလဲ’ ဟူ၍ နှုတ်ဆက်ကြသည်။ ကျွန်မ မှ... ‘ပျင်းတာနဲ့ ဒီဘက်လှည့်လာတာ’

အဘပေါ် မြေးဖြစ်သူမှ... ‘ဒီမယ်... မမ... ဒါ ဘာကောင်... တွေလဲ မသိဘူး။ ဟိုရေချိုင့်... တွေ့လာလို့ ပုလင်းထဲထည့်ထား... ထိုပုလင်းထဲရှိ အကောင်များ ကျွန်မ သေချာကြည့်လို့... အခါ... ‘ဟယ်... ပုစွန်ဆိတ်လေးတွေ... ကင်းပုစွန်တွေရော’ ဟောဒီ နှုတ်

သိပ်မှာ လှသွားလို အချွန်နဲ့ဟာက နီးနီးပုစွန်ဆိတ်ခေါ်တယ်။ ဟိုထက်က အချွန်မပါ တဲ့ဟာက ကင်းပုစွန်လို့ ခေါ်တယ်။ သူ့မှာက အကြေးခွံမပါဘူး ပျော့စိပ်ပဲ။

သူက မိုးရွာထားတဲ့ အိုင်ထဲက ရေမှာ ရှိတတ်တယ်။ သူ့ကို နေရာရွေ့ထားခဲ့ရင် ခဏလေးနဲ့ သေသွားတတ်တယ်။ သေတဲ့သူတွေကတော့ ပုစွန်ဆိတ်တွေ နဲ့ရောပြီး ချက်စားကြတယ်။ အန္တရာယ် တော့ မရှိပါဘူး။

ခြေထောက်တွေကတော့ မြင်တဲ့ အတိုင်း အများကြီးပဲ။ သူ့မျိုးဆက်က ဘာမျိုးဆက်ရယ်လို့ တိတိကျကျ မသိ ဘူး။ တစ်ခါတလေ ပျောက်သွားလိုက်၊ မိုးရွာရင် ရေအိုင်ထဲ ပြန်ပေါ်လာလိုက် နဲ့

'ဒါတွေ အများကြီးရှိတယ် မမရေ... ခြံထဲ လာကြည့်ပါလား။ ခြံထဲက ရေ အိုင် သေးသေးလေးတွေထဲမှာ အများကြီးရှိတယ်။ ရေအိုင်ထဲက မြစ် ဖင် သေးသေးလေးတွေကလဲ တစ်ခါ တစ်ခါ ကနေသလို လှုပ်နေတယ်'

'သူ့ဘာသူ လှုပ်တာနေမှာပါ'

'မဟုတ်ဘူး မမ... လာကြည့်ပါဦး အဲဒါလေးက သိပ်ကြည့်ကောင်းတာပဲ'

အဘပေါ်မြေသည် ကျွန်မလက်ကို ဆွဲ၍ ခေါ်သွားသည်။ ရေအိုင်နှင့် မနီး မဝေး ရောက်သောအခါ အဘပေါ်မြေ သည် ပါးစပ်ကို လက်ညှိုးဖြင့် ပိတ် ကာ...

'ရှားတိုးတိုး... သူ့လန့်သွားမယ် ခြည်းဖြည်းလျှောက်'

ဟူ၍ ပြောကာ ဖြည်းဖြည်းစွာ အသံ လှုံ့အောင် လျှောက်လာပြီး ရေအိုင်ရှိ

ရာသို့ လက်ညှိုးညွှန်ပြလိုက်သည်။ ကျွန်မ ကြည့်လိုက်သောအခါ မြက် ပင်နှင့်တူသော မှော်ပင်များသည် လေ မတိုက်၊ ရေမလှုပ်ဘဲနှင့် လှုပ်ယမ်းနေ သည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ကျွန်မ မှ...

'အဲဒါ မြက်ပင် မဟုတ်ဘူး၊ နွယ်ရှင် ခေါ်တယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရင်း ရေအိုင်စပ်အနီး သို့ ထိုင်ကာ နွယ်ပင်များကို ကြည့် လိုက်ပြီး...

'သူ့ရဲ့ သဘောတရားက လူသံ ကြားရင် ရပ်သွားတယ်'

'သူ့မှာ နားပါလို့လား မမ'

'သူက မြွေများလိုပေါ့၊ မြွေဟာ တစ်ဖက်ရဲ့အသံဟာ သူ့ရဲ့ အရေပြား ကို အသံလှိုင်း ရိုက်ခတ်တယ်။ အဲဒီ အချိန်မှာ နားနဲ့ ကြားရသလို သိရှိ တယ်။ နွယ်ရှင်မှာလဲ အတူတူပဲ၊ လူသံ ဒါမှမဟုတ် သတ္တဝါ အရာဝတ္ထုတစ်ခုခု ရဲ့အသံကို နွယ်ရှင်ရဲ့ အမွှေးနုလေး တွေက လှုပ်ရှားပြီး သိရှိတယ်'

'ဒီလိုဆို မမ... သူ့မှာ အသက်ရှူဖို့ နှာခေါင်းရောပါလား'

'နွယ်ရှင်ရဲ့ ကျောဘက်မှာ အပေါက် အသေးလေးတွေ ရှိတယ်။ အဲဒါ အသက်ရှူပေါက်ပဲ။ သူ့ရဲ့ ခြေရင်းမှာ

အကောင်တချို့ သေနေတာ တွေ လား။ အဲဒါ သူ့နဲ့ ထိတွေ့လို့ ငါးလေး တွေ၊ ပုစွန်လေးတွေဟာ သေဆုံးကုန်ကြတယ်' 'ဒီလိုဆိုရင် နွယ်ရှင်က ပါးစပ်ပါလား' 'မမကြားဖူးတာကတော့ တချို့ ပါးစပ်ပါတယ်။ တချို့ ပါးစပ် မပါဘူး။

အဲဒါ မမ ဖြည်းဖြည်းရှင်းပြပါမယ်။ ဒီလို ရေထဲမှာရှိတဲ့ နွယ်ရှင်ကို နှစ်မျိုးနှစ်စား မြင်ဖူးကြားဖူးတယ်။ ဘယ်နှစ်မျိုး ရှိတယ်ဆိုတာကိုတော့ တိတိကျကျ မသိဘူး။

တချို့က မှော်ပင်၊ တချို့က နွယ်ပင်၊ ရေမှော်ပင်၊ ရေနွယ်ရှင်ဆိုပြီး ခေါ်ကြ သေးတယ်။ ဒါပေမယ့် ရေနွယ်ရှင်က မြက်ပုံစံ ရေမှော်ရှင်က ရှဉ့်မတက်ပုံစံ၊ ကညွတ်ပင်ပုံစံမျိုးအတိုင်းပဲ။ ရှဉ့်မတက် ပုံစံ အရွက်ကျရင် အဆိပ်ရှိတဲ့ မှော်ရှင် လို့ ခေါ်တယ်။ ငါးစားရင် ငါးသေတတ် တယ်။

ရေမှော်ရှင်ရော၊ ရေနွယ်ရှင်ရော သူ့ဘာသူ သေရင် သေသွားတတ် တယ်။ သေတဲ့အခါမှာ လှုပ်ရှားမှု မရှိ တော့ဘူး။ တစ်ခါတလေ ပြန်ပြီး အသက်ပြန်ဝင်တတ်တယ်။ အဲဒီအခါ သူ့နားလာတဲ့သတ္တဝါကို စားတတ် တယ်'

'ဒီလိုဆိုရင် မမရယ်... နွယ်ရှင် က သေလိုက်ရှင်လိုက် ခဏခဏ ဖြစ် တတ်လား။ ကုန်းပေါ်က သစ်ပင်တွေ ကတော့ တစ်ခါသေပြီးရင် ပြန်မရှင် တတ်ဘူး'

'ဒီ ရေမှော်ရှင်ရဲ့သဘောကို ပြောဦး မယ်။ အသက်မဝင်သေးတဲ့ နွယ်ပင်၊ မှော်ပင်တွေက ရိုးရိုးဓာတု အသက်ပဲ ရှိသေးတယ်။ အသက်ရှူတယ်ဆိုတာ

ကြီးထွားခြင်း၊ သန်မာခြင်းပွားများခြင်း မဟုတ်လား။ ဒါ ဓာတုအသက်ရဲ့ သဘောတရား။

လူတို့နဲ့ ကျန်တဲ့သတ္တဝါတွေက ဇီဝ အသက်ပဲ။ ဓာတုအသက်နဲ့ ဇီဝ အသက် မတူဘူးနော်။ နည်းနည်း ရှုပ်ထွေးသွားပြီထင်တယ်'

'ရှင်းမှာသာ ရှင်းပြပါ မမရယ်၊ ညီမ တို့ကလဲ ဒုတိယနှစ်၊ တတိယနှစ် ကျောင်းသူတွေပဲ'

'ဆက်ပြောပြီး ရှင်းပြဦးမယ်၊ ရေ မှော်ပင်၊ ရေနွယ်ပင်အနားကို သူတို့ရဲ့ အဖြစ်နားမှာ ရေသတ္တဝါပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ တခြားသတ္တဝါပဲ ဖြစ်ဖြစ် သွားသေခဲ့ရင် ဇီဝအသက်ဝင်သွားပြီး ရှင်သန်လှုပ်ရှား သွားပြန်တယ်။ နေရာတော့ မရွေ့ဘူး။

ဒီမှော်ရှင် နွယ်ရှင်တွေဟာ များသော အားဖြင့် ရေသေမှာပဲ ရှိတတ်တယ်။ တချို့ဆိုလို့ရှိရင် မှော်ရှင်ရှိတဲ့ ရေထဲမှာ သေးငယ်တဲ့ ရေသတ္တဝါ မဆိုထားနဲ့ ကြီးမားတဲ့ သတ္တဝါတောင် ရစ်ပတ်ပြီး ဆွဲနှစ်လိုက်တယ်။ ရေမှော်ရှင်၊ ရေနွယ် ရှင် ရှိတဲ့နေရာမှာ သတ္တဝါ တော်တော် များများ အသက်ဆုံးကြဲတယ်'

'မမ...ရေမှော်ပင် ရေနွယ်ရှင်အပြင် ကုန်းနွယ်ရှင်ရော မရှိဘူးလား'

'ကုန်းနွယ်ရှင်ရော၊ ကုန်းမှော်ရှင် ရောရှိတယ်။ ကုန်းမှော်ရှင်က နွားစား ရင် ဆီးရောဂါကောင်းတယ်။ အန္တရာယ် မရှိဘူး။ ကုန်းနွယ်ရှင်ကတော့ အန္တရာယ်ရှိတယ်။

သူကတော့လဲ ရေမှော်ရှင်ရဲ့ ဖြစ် လာပုံအတိုင်းပါပဲ၊ ကုန်းနွယ်ပင်ရဲ့ အဖြစ်နားမှာ သတ္တဝါတစ်ကောင် ကောင် သေခဲ့ရင် နွယ်ရှင်ဖြစ်သွား တယ်'

'ဒီလိုဆိုရင် မမ သူကရော ပါးစပ် တို့၊ နှာခေါင်းတို့ပါလား'

'သူ့ရဲ့ နွယ်တစ်လျှောက်လုံးက သူ့ ရဲ့ နှာခေါင်းပဲ၊ တချို့နွယ်ရှင်တွေကျ တော့ မြေပေါ်မှာ သူ့ရဲ့ အဖြစ်တွေက ထိုးထိုးထောင်ထောင် ဖြစ်နေတာ နွယ်ရှင်ရဲ့ နှာခေါင်းပဲ။

ညီမတို့...လမုပင် မြင်ဖူးလား။ လမု ပင်အောက်က မြေပြင်တစ်ဝိုက်မှာ ထိုးထိုးထောင်ထောင်ဖြစ်နေတာ အဲဒါ နှာခေါင်းပဲ။ ဒါနဲ့ အသက်ရှူသလို အရွက်ရဲ့အောက်ကလဲ အသက်ရှူ တယ်။ နှစ်မျိုးအသက်ရှူတာပေါ့'

'ဪ... အံ့ဩစရာကောင်းလိုက် တာနော် မမ၊ ဘယ်လိုလုပ်သိတာလဲ ဟင်'

'မမက စာပေတွေလဲ ဖတ်တယ်၊ သစ်ပင် ရုက္ခဗေဒအကြောင်းတွေလဲ တော်တော်များများ ဖတ်ဖူးတယ်။ ဂမုန်းကျမ်းတွေလဲ ဖတ်တယ်။

အဲဒီကျမ်းတွေကလဲ ဘိုးဘိုးကြီး လေ့လာဖတ်ရှုနေတဲ့ စာအုပ်တွေပဲ၊ ပြီးတော့ မမရဲ့ ဆရာတော် ဘကလေး မြကလဲ ရှင်းပြတယ်'

'ဒါနဲ့ မမ...သစ်ပင်ပင်တွေက ဘာ တွေများ ထူးဆန်းတာရှိနေလို့လဲ'

ညီမရယ် ဂမုန်းကိန္နရာဆိုတာ လူ ခြေတိတ်ရင် သူ့ရဲ့ သစ်ကိုင်းသစ်ရွက်

လေးတွေက က၊သလို လှုပ်ရှားနေ တယ်၊ လှုပ်သံကြားရင် ရပ်သွားတယ်။

ဂမုန်းလိပ်ပြာဆိုတာလဲ လိပ်ပြာ လေး ပျံနေသလို လှုပ်ရှားတတ်တယ်။ လှုပ်သံကြားရင်တော့ ရပ်သွားတာပဲ။

ပြီးတော့ သစ်ပင်တွေ လှုပ်တိုင်းလဲ ဂမုန်းကိန္နရာလို့ ပြောလို့မရဘူး။ သစ် ကမြင်းဆိုတာလဲ ရှိသေးတယ်။ သူလဲ အတူတူပဲ။

ကိုင်းတွေက လေမတိုက်ဘဲ လှုပ် ရှားနေတယ်။ သူကလဲ လှုပ်သံကြားရင် ရပ်သွားတာပဲ'

'တော်တော် အံ့ဩစရာကောင်း တယ်နော်မမ'

'ကဲ...ကဲ... နွယ်ရှင်အကြောင်း ပြောနေတာကို တခြားအကြောင်း တောင် ရောက်သွားပြီ နွယ်ရှင် အကြောင်း ဆက်ပြောဦးမယ်။

မမ ဘွားဘွားရဲ့အဖေဆိုရင် အင်္ဂလိပ်လက်ထက်က သစ်တောအရာ ရှိပေါ့။ အဲဒီ နွယ်ရှင်ပင်ကို တောထဲ သွားရင်း တွေ့ခဲ့တယ်။

ဘွားဘွားရဲ့အဖေ မမ ဘေကြီးကို တောထဲမှာ နွယ်ရှင်ပင်က မြွေလို တွန့်လိပ်ပြီး သူ့ခြေထောက်ကို ပတ် တယ်။ ပထမက နွယ်နဲ့ ငြိနေတယ် ထင်ပြီး မြှုတ်သေးတယ်။

နောက်က ကျန်တဲ့ နွယ်ရှင်တွေ ကလဲ ရစ်ပတ်ပစ်လိုက်တယ်။ ဘေကြီး က သူ့ခါးကြား အမြဲပါတဲ့ ဂေါ်ရခါး စားကောက်နဲ့ ဖြတ်ချပစ်လိုက်တယ်။ ပြတ်သွားတဲ့ နွယ်တွေက အိမ်မြှောင် အပြီးပြတ်သလို ခုန်နေသေးတယ်။

အဲဒီနွယ်ထဲကလဲ ရေတွေထွက်လာ တယ်။ သတ္တဝါတစ်ခုကို စားထားတဲ့ နွယ်ရှင်ဆိုရင် သွေးတွေတောင် ထွက် လာတတ်တယ်။

နွယ်ရှင်က ဆင်နှာမောင်းအတိုင်း

သူ့အတွင်းပိုင်းမှာ ပါးစပ်ရှိတဲ့ သဘောပဲ။ အဲဒါကြောင့် သွေးစုပ်နိုင်တဲ့ သဘောပဲ

ဟုတ်တယ်မမေ့၊ ညီမလဲ ကြားဖူးတယ်။ နွယ်ရှင်အကြောင်း ဆက်ပြော

နွယ်ရှင်အကြောင်း ဆက်ပြောမယ် ဆိုရင် အဘိုးရဲ့အဖေ ဘေကြီးကို နွယ်ရှင်က ဂျပန်တွေက လေးစားတယ်။ ဘေကြီးရဲ့ ခြံထဲမှာလဲ ကင်ပေတိုင် တပ်ဆွဲထားတယ်။ တစ်ချိန်မှာ အဘိုးဘေကြီး ပေါင်းပြီး တော်လှန်ခဲ့တယ်။

နွယ်ရှင်အကြောင်းပြောရင် ဒီအကြောင်း မပါရင် မပြီးလို့ ပြောပြရတယ်။ ဂျပန်တွေက တောထဲက ရလာတဲ့ နွယ်ပင်တစ်ပင်ကို ကျောက်ဆည်ရဲ့ အရှေ့တောင်ပေါ် ယမ်းတောင်နားမှာ စိုက်ပျိုးခဲ့တယ်။

ပြီးတော့ လူသွေးတွေနဲ့ လောင်းပြီး

စိုက်တာ၊ နောက်တော့ အဲဒီနွယ်ပင် တော်တော်ကြီးထွားလာတော့ သံတိုင်တွေနဲ့ ခြံခတ်ပြီး စိုက်တယ်။

ဆိတ်ကောင်လုံးကို အရှင်လတ်လတ် အဲဒီနွယ်ပင်ကို ကျွေးတယ်။ ဂျပန်ကို တော်လှန်တဲ့သူတွေကိုလဲ ကျွေးတယ်။

ဒီလိုလုပ်တာကို ဘေကြီးနဲ့ အဘိုးက မကြိုက်ဘူး။ အဘိုးနဲ့ ဘေကြီးက ချွေးကို ဖုံးချည်ပြီး အဲဒီ နွယ်ရှင်ရဲ့ လှောင်ချိုင်းနားကို ထားလိုက်တယ်။

နွယ်ရှင်က ရစ်ပတ်လိုက်တော့ ဖုံးပေါက်ကွဲသွားတယ်။ အဘိုးနဲ့ ဘေကြီးလဲ အဲဒီအချိန်ကစပြီး တော်လှန်ကြတာပဲ။ နောက်ဆုံးမှာ အဘိုးက ယမ်းတောင်ကို မီးရှို့မယ် လုပ်သေးတယ်။ ဘေကြီးက လက်မခံဘူး။ မြန်မာနိုင်ငံမှာရှိတဲ့ သယံဇာတကို မပျက်စီးစေချင်ဘူး။

မြန်မာတွေ တော်လှန်ရေးပြီးလို့မြန်

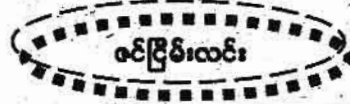
အုပ်စိုးတဲ့အခါမှာ မြန်မာနိုင်ငံအတွက် ကာကွယ်ဖို့ လက်နက်ထုတ်လုပ်ဖို့ ယမ်းတောင်ကို မီးမရှို့ခဲ့ဘူး။ ဒီနေ့ထိ ကျောက်ဆည်ရဲ့ အရှေ့တောင်ထောင့်မှာ ဂျပန်တွေ လက်နက်ထုတ်ခဲ့တဲ့ ယမ်းတိုက် တစ်ပိုင်းတစ်စ ရှိတယ်။

သူတို့ဖောက်ခွဲတဲ့ လမ်းတောင် ရှိတယ်။ နွယ်ရှင်အကြောင်း ပြောရင်း မပြောမပြီး ဒီအကြောင်းတွေကို အခြေခံပြီး ပြောခဲ့တယ်

ထို့နောက် ကျွန်မမှ...

'က... ညီမလေးတို့ မမလဲ မောလှပြီ အိမ်ကို ပြန်တော့မယ်' ဟု ပြောကာ အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့တော့ 'သည်။

သဗ္ဗသတ္တာ ဝေနေယျာ ချမ်းသာ ကိုယ်စိတ်မြကြစေ

စာမျက်နှာ (၁၆၁)မှ အဆက်

ဆက် အရှင်သူမြတ်သည် စာရေးသူတို့၏ အိမ်ခံမြို့နယ်သို့ လျှောက်ပေး တပေါင်းလဆန်း(၆)ရက်နေ့တွင် ကြွရောက်တော်မူခဲ့သည်။

ကြွရောက်စဉ်အခါက အငြိမ်းစား ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး နွယ်ရှင်၏ လျှောက်ထားမှုဖြင့် စေတီပျက်တစ်ဆူကို ပြန်ဆင်တည်တော်မူရန် စေတီပျက်ရှိရာနေရာသို့ လိုက်လံ တည်ထူတော်မူခဲ့သည်။

စေတီပျက်နေရာသို့ ရောက်သောအခါ ဆရာတော်ကြီးသည် ထိုစေတီပျက်၏နေရာ၊ ခြေပြင်ပြောင်ပြောင်လေး၌ ထိုင်တော်မူပြီး ပရိတ်တရား ရွတ်ဖွားခြင်း၊ မေတ္တာပို့သခြင်းများ ပြုခဲ့သည်။

(ဆရာတော်ကြီး ပရိတ်ရွတ် မေတ္တာပွားခဲ့ရာ မေတ္တာအာဇာနည် အောင်မြေနေရာကို စာရွှေသု မွေပိတ်ဆွေများ ချီးမြှင့်စေရန် ဇာတ်ပုံနှင့် ဖော်ပြထားပါသည်။)

ပရိတ်ရွတ်ဖွားပြီးအပြီး တည်ဆဲသောနေရာသို့ရောက်လျှင် မေတ္တာပွား ကျပ် (၅၀၀၀)ကို ဆရာတော်ကြီးမှ 'မ' တည်ကာ စေတီတော်ကို ပြင်ဆင် တည်တော်မူရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ၁၉၉၂ခုနှစ်၊ ဖတ်လ(၂၂)ရက်နေ့တွင် အများပြည်သူများ အသိုက်ပေါင်ခိုင်ရန် အလှူငွေကောက်ခံခြင်းများ ပြုခဲ့သည်။ ၁၉၉၂ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (၅)ရက်နေ့ နံနက်(၁)နာရီတွင် ပဉ္စမတင်မင်္ဂလာကို ကျင်းပခဲ့သည်။ စက်တင်ဘာလ

(၁)ရက်နေ့မှာတော့ အုတ်မြစ်စီခြင်းမင်္ဂလာ ကျင်းပခဲ့သည်။

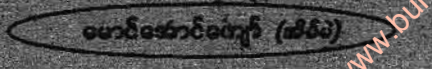
ဆရာတော်ကြီးသည် စေတီတော်အတွင်း၌ မြင်းမြို့မြို့မှ ရဟန္တာဓာတ်တော်များ၊ ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်ထော် မွေတော်များ၊ ဗုဒ္ဓဂါယာအောင်မြေများ ထည့်သွင်းဥာပနာခဲ့သည်။ စေတီတော်ကို "နိုင်ငံအေးအောင်တော်မူစေတီ" ဟု ဘွဲ့အမည် သမုတ်ခဲ့သည်။

စေတီတော်၏ ထူးခြားချက်တချို့မှာ မကြာခင်ပင် ရောင်ခြည်တော်လွှတ်ခြင်း၊ ဖြေပြောကန်တော့သည်နှင့် ရင်ထဲအေးချမ်းသွားခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။

ဤသို့ မေတ္တာရှင် ဟောင်းတန်း သာသနာပြုထုဂေဟော်ကြီး မေတ္တာပွား ပရိတ်ရွတ်ရာ ထောင်မြန်ရာနှင့်အတူဆက်တိုက် ချီးမြှင့်ရန် ကျင့်ကြံ ဖင်္ဂါကျင်း ပျောက်အတွင်း၌ ကိုနယ် အောက်ပူပင်သည်။

အကြောင်းအလျဉ်းသစ်လိုအိမ်မြို့နယ်သို့ရောက်ကြရည် ဆိုပါလျှင် ထောင်ထန်းသာသနာပြု ဆရာတော်ကြီး၏ မေတ္တာဓာတ်ပဉ္စမတင်မြေနေရာနှင့် နိုင်ငံအေးအောင်တော်မူ စေတီတော်ကို ဝင်ရောက်ဖြေပြောနိုင်ကြစေရန် စိတ်ညည်သန်၍ ဖွင့်ဖော်တင်ပြ လိုက်ရပါသည်ခင်ဗျာ။

အောင်ထော်မူစေတီထုဂေဟော်
သတ္တဝါအရှင် ဦးစံလှိုင်ကြံပါစေ
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓေ နမော

www.burmeseclassic.com

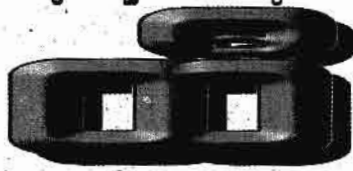
မတ်လတွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်
ဘာလေထီဖွင့်ပွဲတွင် ကံထူးကံကောင်း
နိုင်ကြစေရန် ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၉ ဂဏန်း
ခြေများကို ရွေးခြယ်ကာ ၈၊ ၄၊ ၃၊
၁ အကွရာများနှင့် တွဲဖက်ကံစမ်းနိုင်
သည်။

ဂဏန်းတူ အပူးထပ်များအလိုရှိပါ
က ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၉ အတွင်းမှ နှစ်လုံး
ထက်ပို၍ပါဝင်သော ထိလက်မှတ်ကို
ရွေးပါ။ (ဥပမာ။ ။ ၄၆၆၁၉၉ ကဲ့သို့
ဂဏန်းစဉ်ပါ ထိလက်မှတ်မျိုးကို
ရွေးနိုင်သည်။)

မိမိတို့မွေးလရာသီအလိုက် ကံအခွင့်
အလမ်းများကို အောက်တွင်ကြည့်ပါ။

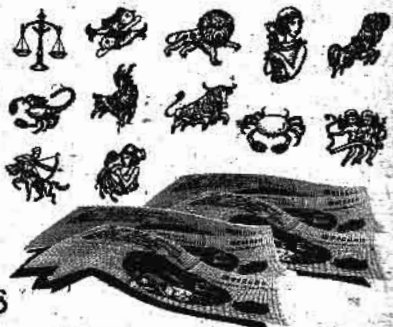
* * *

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက်

ဆွဲပြီးများ ဆွတ်ခူးခိုင်း

(ဥပမာ။ ။ ဖေဖော်ဝါရီ (၁၅)ရက်
နေ့တွင် မွေးသူသည် ကိုရာသီဖွား
ဖြစ်ရာ (၂)ဂဏန်း၊ အဖြူရောင်၊
အနောက်မြောက်ထောင့်အရပ် အင်္ဂါ
နေ့၊ ပတ္တမြား၊ ကျောက်မျက်တို့က
ကံလာဘ် ပွင့်လင်းစေလိမ့်မည်။
ထိကံစမ်းသောအခါ စပ်သော
အရသာ တစ်ခုခုစားသွားပါ။ စပ်တူ

ထိုးလိုပါလျှင် ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးနှင့်
စပ်တူ ပူးပေါင်းနိုင်သည်။
ကြာသပတေးသားသမီးနှင့် စပ်တူ
မထိုးသင့်ချေ။)

ထိလက်မှတ်အရောင်းဆိုင် တည်
နေရာနှင့်ပတ်သက်၍...

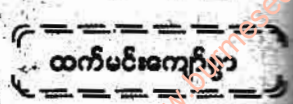
မြေပြင်ကွက်လပ် ပန်းခြံ၊ အပန်း
ဖြေဥယျာဉ်၊ ကုန်းတွင်းပိုင်း
မြောက်သွေရာနေရာ၊ တောင်
ကုန်း၊ ကုန်းမြင့်၊ လေဟာပြင်
ချေ။ ရဟန်းသီလရှင်တို့၏
ကျောင်းများ၊ ဝတ်ပြုဆုတောင်း
ရာ ဘုရားကျောင်း။

ဘုံဘုရားကျောင်း၊ ရှင်သီလီ
တန်ဆောင်း၊ စသည်အနီး၌
ဖွင့်လှစ်ရောင်းချသော ဆိုင်က
ဆုကြီးကို ဆွတ်ခူးပေးနိုင်ပါ
လိမ့်မည်။

ထိကံမြင့်ယတြာ ပြုလိုပါ
က...

ပါဒ်ရွက် (၄)ရွက်ကို အောက်ခင်း
၍ ထိုင်ကာ နာနတ်သီး (၄)စိတ်ကို
စားပြီးမှ ထိကံစမ်းပါလော။

ရရန်ရှိသော ငွေကြေး
လာဘ်လာဘများ အတားအဆီး
မရှိ ဝင်ရောက်၍ ထိဆုကြီးများ
ပေါက်နိုင်ကြပါလိမ့်မည်။

မွေးလရာသီ	အရောင်	စာရပ်	လာဘ်ပွင့် နေ့	ကျောက် မျက်	စပ်တူ ထိုးရန်	ရွှေငွေရန်	
ပိဿ ဟ်၂၂ပုဗျ	၄ အစိမ်း	မြောက်	တနင်္ဂနွေ	ရေခဲ	ပြ	တနင်္လာ	သောကြာ
ပြိဿ ဗျိ၂၂ပုဗျ	၆ အဖြူ	အရှေ့တောင်	စနေ	ခွင်	စိန်	အင်္ဂါ	အင်္ဂါ
မေတ္တန် မေ၂၂ပုဗျ	၃ ဖိနပ်	တောင်	တနင်္လာ	မီး	သတ္တ	သောကြာ	စနေ
ကရကန် ရှ်၂၂ပုဗျ	၉ အဖြူ	အရှေ့မြောက်	အင်္ဂါ	ငွေ	ကြောင်	ဗုဒ္ဓဟူး	ဗုဒ္ဓဟူး
သိဟ် ပု၂၂ပုဗျ	၇ အနက်	အနောက်	သောကြာ	စိန်	နီလာ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး
ကန် ဩ၂၂ပုဗျ	၀ အနက်	အနောက်	သောကြာ	စိန်	နီလာ	ဗုဒ္ဓဟူး	တနင်္လာ
တူ ကန်၂၂အောက်	၅ အင်္ဂါ	အရှေ့မြောက်	ဗုဒ္ဓဟူး	ချိုစိပ်	ဥသားရာ	တနင်္ဂနွေ	အင်္ဂါ
ပြိဿ အောက်၂၂ပုဗျ	၃ ဖိနပ်	တောင်	တနင်္လာ	မီး	သတ္တ	သောကြာ	တနင်္ဂနွေ
မန် နီ၂၂ပုဗျ	၆ အဖြူ	အရှေ့တောင်	စနေ	ခွင်	စိန်	အင်္ဂါ	စနေ
ဟကရ ဒီ၂၂ပုဗျ	၈ ပြောက်ကျား	အနောက်တောင်	ကြာသပတေး	ပင်သီး	ဂေါ်စိတ်	စနေ	ဗုဒ္ဓဟူး
ကံ ဇန်၂၂ပုဗျ	၂ အဖြူ	အနောက်မြောက်	အင်္ဂါ	ငွေ	ပုလဲ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး
စိန် ဇေ၂၂ပုဗျ	၀ အနီ	အရှေ့	ဗုဒ္ဓဟူး	စိပ်	ပတ္တမြား	ကြာသပတေး	အင်္ဂါ

ကမ္ဘာ့ပိဋကတ်ပြားသော ပြားအာဟာရ

ဝိဒ္ဓါးသူ
(စောဒိဋ္ဌိခြင်)

မြန်မာလူမျိုး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
သူတော်စင်တို့ကား ရတနာသုံးပါး
အနက်ထိပ်ထားကာ ကုသိုလ်တရား
ဖြစ်စေရေး ကြိုးစားပွားများ နေထိုင်
ကြသူများ ဖြစ်ပေသည်။
ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်၏
အညွှတ်ရင်း သာဝကကြီးများ ဖြစ်သည်
နှင့်အညီ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ဓမ္မာနုဿတိ၊
သဿာနုဿတိ ပွားများကြရပြီး
သိဒ္ဓိ၊ ဗဟိဒ္ဓိတန်ခိုးများ။ အကျိုးများ
အပွားစေရန် ကြိုးစားကျင့်ကြံရပါ
သည်။
သူတော်ကောင်းတို့၏ ဖြူစင်မြင့်
မြတ်သောစိတ်ဖြင့် သီလ၊ သမာဓိ၊
ညာ အခြေခံမူ သုံးရပ်ထား၍ သမထ
အကျင့်မြတ်ကို အပတ်တကုတ်
ကြိုးစားအားထုတ်ကြပါသည်။
ကျင့်စဉ်စခန်း ပြီးမြောက်အောင်မြင်
နေသည့်ကား ဆရာကောင်း။

ဆရာမြတ်တို့ထံ နည်းမှန်လမ်းမှန်
အကျင့်အကြံဉာဏ်ကို အသေအချာ
ရရှိမှသာ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ရရှိစေရန်
အကြောင်းအရင်းမှန် ဖြစ်နိုင်ပေလိမ့်
မည်။
ထို့အတွက် ဘဝအဆက်ဆက်
ဖြည့်တင်းခဲ့သော ပါရမီမျိုး ရိက္ခာစုနှင့်
လက်ရှိဘဝ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ
ကုသိုလ်ဖြစ်ရေး မပါမရှိ ပါနေပြန်ပါ၏။
မိမိဉာဏ်အသိငယ်ဖြင့် ဆည်းပူး
လေ့လာ သိမိသမျှ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်(၈)ပါး
မှာ ရှေ့ဘဝခန္ဓာဖြစ်စဉ်ကို မြင်နိုင်သော
ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်၊ ရူပါရုံ
အလုံးစုံကို မြင်သိနိုင်သော ဒိဗ္ဗစက္ခု
ဉာဏ်၊ ကိလေသာကင်းစင်ရန် ပယ်
ဖျက်နိုင်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဟု
ဆိုနိုင်သော အသဝက္ခဏဉာဏ်၊ တန်ခိုး
အမျိုးမျိုးအပုံပုံ ဖန်ဆင်းနိုင်သော
ဣဒ္ဓိဝိဒေဉာဏ်၊ အသံအမျိုးမျိုးကို

ကြားစေနိုင်သော ဒိဗ္ဗသောတဉာဏ်၊
သူတစ်ပါးစိတ်အကြံကို သိသော
ပရစိတ္တဝိဇာနဉာဏ်၊ စိတ်အကြံရှိ
တိုင်း ကိုယ်ပွားဖြစ်တည်နိုင်သော
မနောမယိဒ္ဓိဉာဏ်နှင့် ရုပ်နာမ်
ဖြစ်ပျက်ကို လက္ခဏာသုံးပါးဖြင့် မြင်
သိနိုင်သော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ ဖြစ်
ပါသည်။
ထို့အပြင် လယ်တီဆရာတော်ကြီး
၏ ဝိဇ္ဇာမဂ္ဂဒီပနိကျမ်းတွင် ဝိဇ္ဇာငါးပါးကို
အထင်အရှား ပြထားပြန်ပါသည်။
ထိုဝိဇ္ဇာတို့ကား (၁)ဝေဒဝိဇ္ဇာ၊
(၂)ပန္နဝိဇ္ဇာ၊ (၃)ကန္တာရိဝိဇ္ဇာ၊
(၄)လောကီယဝိဇ္ဇာ၊ (၅)အဓိဿ
ဝိဇ္ဇာတို့ ဖြစ်ပါသည်။
ဝိဇ္ဇာ(၅)မျိုးမှ ကန္တာရိဝိဇ္ဇာတို့သည်
ပြီးစီးစေတတ်သော သိဒ္ဓိတန်ခိုးကြောင့်
နတ်တို့အလား အသိဉာဏ်စိတ်တန်ခိုး
များ ရှိကြသည်ဟု မှတ်သားဖူးပါသည်။
ကန္တာရိဝိဇ္ဇာတို့သည် အတတ်ပညာ
များအနေဖြင့် ဆေးအတတ်၊ အင်း
အတတ်၊ ပြဒါးအတတ်၊ စမအတတ်
စသည့် ပညာရပ်များအား အထူးထူး
အပြားပြား ကျွမ်းကျင်စွာ တတ်မြောက်
ကြပြန်၍ သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါး ပြီးစီးနိုင်ကြသည်
ဟု ဆိုကြပါသည်။
ဝိဇ္ဇာလုပ်ရတ် ဓာတ်အတတ်နှင့်
ဗတ်သက်၍ ပင်ကိုဗိဇ ဝါသနာအရ
ဋ္ဌေကုန်လှပန်း ဆရာကမရှိ နည်းအသိ
ဖြင့် ပြဒါးဓာတ်ကို လေ့လာလိုက်စား
ခဲ့ဖူးပါသည်။ အသိမှ လက်တွေ့
အတတ်ပညာဆိုသို့ အမှန်လက်လယ်

လုပ်ကိုင်ကြရာတွင် ဆရာသည် မရှိမဖြစ် အရေးကြီးလှပါ၏။

စာအုပ်ဖတ်မှတ်ရာမှ နည်းအသိ တစ်ခုကို ရရှိ၍ ကြံဆလုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးပါ သည်။ နည်းအရ ပြဒါးဓာတ်လုံး ကောင်းရရန် စိတ်ရည်သန်၍ ပြဒါး ရည်တစ်ကျပ်သား၊ နာ(ခဲ) သုံးကျပ် သားအား မီးနွေးနွေးနှင့် သံဒယ်တွင် တွဲကာ တမာခေါက်ဖြင့် မွှေခြင်းဖြစ် ပါသည်။

တမာခေါက်၏ အရွယ်ကြောင့် ခဲ(နာ)များ ခဲပြာဘယ်လို ပြောင်းလဲသွား သည်။ အလယ်ပိုင်းရှိ နာပြာ သုံးကျပ် သား ရပါလျှင် ကျွန်ုပ်တို့က သာမန် ပြဒါးသားဖြစ်ကြောင်း ဆိုထားပါသည်။

သံဒယ်တွင် ကျန်သော ပြဒါးနှင့် ခဲ(နာ)တွဲထားသော လက်ကျန်သတ္တု ပျော်ရည်အား အအေးခံလိုက်ပါက သတ္တုအစိုင်အခဲ ပြဒါးခဲဟု ယူဆခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုရောစပ်ထားသော ပြဒါးခဲအား လုံအတွင်းထည့်ကာ လက်ချားချော် ဖြင့် ဓာတ်ဆက်ထိုးရသောနည်း ဖြစ်ပါ သည်။

အရောင်အဆင်း အလွန်နူးညံ့ လှပပြီး နှစ်လိုဖွယ် ဘော်သားဆိုက် ပြဒါးလုံးကို ရသည်က အမှန်ဖြစ်သော် လည်း အစစ်အမှန် ကြွင်းလိုကျန် ကာပါလာသည်က နာဟိတ်ခေါ် ခဲရိပ် တို့ ရှိနေခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ပြဒါးလုံး ဆိုသော်လည်း နာဟိတ် ခဲရိပ် ပါမပါ ကြည့်တတ်ရန် ပညာအသိ သိလိုလှပါ၏။

ခဲ(နာ)ဓာတ်နှင့် တွဲကာ ရရှိသော နှစ်လိုဖွယ်ပြဒါးလုံးဟု ဆိုသော်လည်း ပြဒါးလုံးစစ်စစ် ဓာတ်အနှစ်ကို မာန်သ အညစ် ကင်းစွာရရှိရန်က မလွယ်ကူ လှပါ။

နာ(ခဲ)ရိပ်ဓာတ်လုံးတွင် ကျန်ကျန်

သိစေရန် အလွယ်နည်းက စက္ကူအဖြူ စာရွက်အပေါ် ဓာတ်လုံးတင်ကာ ခြစ် ကြည့်ပါလျှင် ခဲရာထင်နေတတ်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဝါသနာအရ ကြိုးစားကာ ရရှိသည့် ဓာတ်ပြဒါးက ခဲရိပ်ထင် ဓာတ်သာဖြစ် ပေသည်။ ပြုလုပ်ခါစ နည်းကျလှသည် ဟုထင်မိပြီး ကြိုက်လို့ပြုကာ ဓာတ်လုံး တပြုပြ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ထိုမျှမက အမှတ်တရ ဖြစ်စေရ သည်က ဝါသနာတူ မိတ်ဆွေ တစ်ဦး က...

‘မင်းဓာတ်အဆင့်ဟာ ရှုနဲ့စပ်ရင် ထပ်တူ ဖြစ်နိုင်ပြီကွ’

ဟု ဆိုလာပြန်၍ ကျေနပ်အားရ ဝမ်းသာလှစွာ အခေါက်ရွှေ တစ်မတ် သား ဈေးမှာဝယ်၍ ဓာတ်သား တစ်ပဲ သားနှင့် ရွှေတိုးပွားအောင် စပ်ခဲ့ဖူးပါ သည်။

ရလဒ်သည်က ထင်ရှားလှပါသည်။ ဂဏန်းကျင်းအဝ ကျစ်ဆံ မြေသားကဲ့ သို့ ရွှေနှင့် နာမစင်သော ပြဒါးတို့ တွေ့ကာ ပွရောင်းရောင်း ဓာတ်လုံးကြီး ရပါတော့သည်။

မနေနိုင် မထိုင်နိုင် တူနှင့်ထူကြည့် ရာ ကြေသွားပြန်သဖြင့် ရွှေပြန်လည် ရရှိရေး မိုက်လှည့်ကာ ခက်ခက်ခဲခဲ ရယူခဲ့သော်လည်း ပြည့်ပြည့်ဝဝ အခေါက်ရွှေ ပြန်မရတော့ပါ။

ထိုအကြောင်းကား နာဓာတ်မစင် သော ပြဒါးဓာတ်လုံးအကြောင်းသာ ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဆရာအရှင်ရသေ့မြတ်နှင့်တွေ့ခြင်း

ဝန်ထမ်းဘဝ ပေးအပ်ရာ တာဝန် ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ရင်း မြန်မာ နိုင်ငံ နေရာဒေသ တော်တော်များများ ရောက်ခဲ့ဖူးပါသည်။

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကလေးစ တစ်ဖက်ကမ်း အောင်ချမ်းသာရွာလေး မှ တစ်ဆင့် ယခင်က ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာဗောဓိမြိုင် ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သည့် မဟာမြိုင် ‘တောခေါင်နန်းပလ္လင်’ အရပ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ရာမှ ရသေ့မြတ် ရှင်ပညာ ဒီပနှင့် ထူးထူးခြားခြား ဆုံတွေ့ခဲ့ရပါ သည်။

ဝိဇ္ဇာရေ အသိအတတ် နှံ့စပ်လှ သော ရသေ့မြတ်ထံမှ ပြဒါးဖမ်းခြင်း နည်းလမ်းများနှင့် လက်တွေ့အစင် များမှ ပြဒါးဓာတ်စစ်စစ် ထုတ်ယူပုံ တို့အား သင်ကြားပြသ နည်းရခဲ့ပါ သည်။

(၁၀၈)ပါးဆေးပော်မှု ငွေဦး

လောကီလုပ်ရော် အတတ်တို့တွင် လူသားအများစု ရှာဖွေနေကြသော ငွေဓာတ်သည် အလွန်အရေးကြီး သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ငွေနှင့်ပတ်သက်၍ လူအများစုဟာ ငွေကို နည်းလမ်းအမျိုးမျိုး ရှာဖွေကြ ပါသည်။

ငွေအများကြီးကြေညံ့၊ ငွေကုန်ဆုံး ကြညံ့၊ ငွေမရှိကြညံ့ စသည့် ဥပမာများ ဖြင့် ငွေ၏ ဂုဏ်လောကတွင် အရေး ပါပုံ ပြောပြခဲ့ပါသည်။

အချို့သော အယူအကောက်တွေ သည် ဆန်းပြား ဆန်းပြားလှပေမယ့် တဲအားကြီး နက်နက်နဲနဲ စဉ်းစားပြီး အမြေမထုတ်သင့်ကြောင်း မိန့်ကြား ကာ...

အဘလေး (၁၀၈)ပါးဆိုတဲ့ ဂဏန်း
မြန်မာလူမျိုး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေ
အတွက် အထူးအထွေ ပြောစရာမလို
ဆင်းကိန်းပဲ။ တော်တော်များများ
ကြားနားလည်ကြပါတယ်။

အဲဒီ(၁၀၈)ပါး ဆေးများနဲ့ပဲ ပြဒါးကို
သတ်ဖို့ အမျိုးမျိုး တွေးခေါ်ကြဆဲကြ
သေး။ ပြဒါးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ခေတ်
အောက်ဆက် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပြီးပြောက်
အောင်မြင်ခဲ့သူတွေလဲ မြန်မာနိုင်ငံမှာ
အထင်အရှား ရှိခဲ့ဖူးတာပေါ့။

ရသေ့သီတဲ ခရစ်နှစ်တွေ
အောက်ဆင့်ကမ်းခဲ့တဲ့ နည်းကတော့
ဝါသနာပါသူတွေကို ဝေမျှလိုရအောင်
အသေအချာ မှတ်သွားပါ'

**“ရှစ်ပါးသေစေ သူညွှန် ဝဋ္ဋေလုပ်၊
အစ်ကို “င” အကွရာယူ၊ ဉာဏ်ကို
ပျောက်စေတိုရ၏”** ဟုဆိုကာ (၁၀၈)မှ
အစပြန်ပုံကို ကြံဆပြခဲ့ပါသည်။

ဘရသေ့ သွန်သင်ပြသည်ကို
အော်တွေလုပ်ကိုင်ခဲ့ရာ အံ့ဩစရာ
ပြုစေအောင် ပုလဲအစစ် အညစ်ကင်း
သော ဓာတ်လုံးကို ရရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

ပြဒါးကို ခဲစေသော (၁၀၈)မှ ငွေ

ထိုခွက်ထဲ ပြဒါးရည်တစ်ကျပ်
အစနှင့် ငွေမှုန့်(သို့မဟုတ်)ဘော်မှုန့်
နှစ်မျိုးထည့်ပြီး ပြဒါးမြှုပ်အောင်
ရေထည့်ရပါသည်။ ဘရသေ့မိန့်သည်
“**ချေမီး လေး မြေ လေးပါးတွေ
အငွေတိုကျီချက် ပြဒါးပျက်၏”**
ဆိုပါသည်။

ထိုခွက်အား အငှားဖုံးဖြင့်
အညွှန်းမျှ စကြာဖိုမှ မီးအေးရပါက
ရည်ထဲ ငွေမှုန့်များ ပျော်ဝင်ကာ
ပြဒါးကြက်ချေးခဲရပါတော့သည်။

အသေခံပြီး ပြဒါးကြက်ချေးစုအား
အထိမြှုပ် ပါးသန့်သန့်ထဲ ထည့်ကာ

ပြဒါးရည် ညှစ်ချပါက အဝတ်စထဲ
ပြဒါးခဲ ရရှိပါတော့သည်။

ထိုသို့ သုံးကြိမ်မျှ ပြုလုပ်ပြီးပါက
ထုံလုံးအသွင် ပျဉ်းတွဲတွဲ ပြဒါးခဲကို
ရနိုင်တော့သည်။

ပြဒါးဓာတ်အစစ် ဓာတ်အနှစ်သား

‘ဉာဏ်အသိ အမှန်ရှိလိုကျော် ယှဉ်ရှင်
ဝိဇ္ဇာတစ်ပါး ဆေးပေးခဲ့ထား’
ဟု ဘရသေ့ ရွတ်ဆိုပြပြန်ပါသည်။

ပြဒါးအမာခဲ ပုလဲလုံးအသွင်
ပြဒါးစင်ကို ရယူရန် ဆေးနည်းကား
ဝါသနာရှင်တို့အတွက် မခက်ခဲလှပါ။
အကုန်အကျ နည်းပါးသော **ထုံ။
ဆေးရွက်ကြိုး။ ထန်းလျက်(အမည်း)။
တမာရွက်** အညီအမျှစုကာ ဆေး
ထောင်းထားရပါမည်။

ထုံလုံးအသွင် ပျဉ်းတွဲတွဲ ပြဒါးခဲ
အား လုံတွင်ထည့်ကာ အပေါ်မှာ ဆေးစိ
သိပ်၍ လုံပိတ်ဖော်မံပြီး မီးလတ်သုံး
ရန်သာ ဖြစ်ပါသည်။

နည်းမှန်လမ်းမှန် အခြေခံရှိသူတို့
အဖို့ အလွန်လှပသော အလေးချိန်စီး
သည့် ပြဒါးဓာတ်မီးထိုးခဲကို ရနိုင်ပါ
လိမ့်မည်။

ဆေးခွင်(၂)ပါး ဓာတ်ကစား

ဘရသေ့က ရှက်ရှက်ထွေးထွေး
ဓာတ်ဆေးဝါးများ မသုံးဆိုင်းပါ။
အထင်အရှား ဆေးခွင်(၂)ပါးကိုသာ

ပြဆိုခဲ့ပါသည်။ ပြဒါးလုံးကို မီးအဆင့်
တက်ပြီး ဓာတ်သေဖြစ်စေရန် ကြိုးစား
ရန်ကား ဆေးခွင်(၂)ပါးဖြစ်သည့်
လုံခြောက်ထိုးခြင်းနှင့် လက်ချားသုံး၍
မီးကစားရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဓာတ်အက်ခတ်ပညာအရ လက်ဝဲ
လက်ယာ လမ်းနှစ်သွယ် ရှိရာဝယ်
အစစ်အပွား ဝါသနာရှင်များအတွက်
တူထူ နန်းဆွဲခံခြင်း၊ မှတ်တင်ခံခြင်းဖြင့်
လိုရာခရီးသွားနိုင်ပြီး သိဒ္ဓိလမ်းအတွက်
အခေါက်ရွှေကျေး၍ လုပ်နည်းမှန်စွာ
ဆရာ ရှာရဝေလိမ့်မည်။

ဓာတ်သေသော ပြဒါးလုံး

‘ဓာတ်သေကို မိတ်ကြိုကာ ယုံကြည်စိတ်
ချ ဓာတ်သေရ၏’
ဟု မိန့်ပြန်ပါသည်။

ဓာတ်သေခြင်းဆိုသည့် သဘောကို
ရသေ့ရှင်က...

‘ဘော်၊ သံ နှာ၊ ရွှေ ကြေးကို အကုန်
ကျွေးသော်လည်း မူးရွှေမျှ ပဲလျော့ပုသာ
ဓာတ်သေသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ထို့အပြင် မည်မျှပင် မီးစီးထိုကာ သတ္တု
ဓာတ်များ ကျွေးသော်လည်း ကျွေးသော
ဓာတ်သာ ချော်ဖြစ်ရပြီး ပူလပြဒါးဓာတ်မှာ
အလေးချိန်မလျော့ ပူလပျက်ပုသာ
ဓာတ်သေသည်’

ဟု မိန့်မှာခဲ့ဖူး၍ ဘရသေ့ သင်ကြား
ပြသနားခဲ့ဖူးသော ပြဒါးဓာတ်
အကြောင်း သိမိသမျှ ရေးသားမိပါ
တော့သည်။

**ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာဗောဓိမြိုင်
ဆရာတော်ကြီးအား အာရုံဖြင့် ဦးစိုက်
လျက်...**

ဆီးချို လျှော့ချိ

နှင့် ကင်းပုံခါးသီး

မောကြော့ပြာ
(စီးပွားရေး)

ထုတ်ပြန်သော စာရင်းဇယားများ အရ ယခုအခါ ကမ္ဘာပေါ်တွင် လည်းကောင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံတွင် လည်းကောင်း၊ ဆီးချို၊ သွေးချိုရောဂါရှင် အရေအတွက် များပြားလာကြောင်း သိရှိရပါသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် သွေးချို၊ ဆီးချို ရောဂါဝေဒနာ အဖြစ်များလာခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါ ဘာကြောင့် ဖြစ်ရသလဲ၊ အကြောင်း ရင်းကို ရှာမတွေ့နိုင်သေးပါ။ (Unknown Cause)ပါ။

ယခင်ကာလများက ဆီးချိုရောဂါ ဟု အခေါ်များပါသည်။ ယခုအခါတွင်မူ သွေးချိုဆီးချိုရောဂါဟု ပြောင်းလဲခေါ်ဆိုလာပါသည်။

တကယ်တော့လဲ သွေးချိုပြီးမှ ဆီးချိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ရောဂါဖြစ်ပုံမှာ လူတို့စားသောက်သော အစားအာဟာရ အချို့ဓာတ်များ ပါဝင်ပါသည်။ ထို အချို့ဓာတ်ကို ပန်ကရိယအင်ဆီမုန်ချို အိတ်(သရက်ရွက်မဟုတ်ပါ)က အင်ဆူ လင်ထုတ်၍ချေဖျက်၍အားအင်(energy) အဖြစ် ပြောင်းလဲပေးပါသည်။

အကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာကြောင့် ပန်ကရိယက အင်ဆူလင်မထုတ်နိုင်ဘဲ (ဝါ) လုံလောက်အောင် မထုတ်နိုင်သောအခါ၊ သကြားဓာတ်များ၊ သွေးတွင်းတွင် များပြားလာပြီး သွေးတွင်း အချို့ဓာတ် တက်လာပါသည်။

ပုံမှန်ရှိရမည့် ပမာဏထက် အချို့ ဓာတ်များလာခြင်းကိုပင် သွေးချိုရောဂါ ဟု ခေါ်ခြင်းပါပေ။

သွေးချိုနေစဉ် အချိန်မီ မထိန်းနိုင်သောအခါ အချို့ဓာတ်က ဆီးထဲအထိ ပင် ပါလာပါသည်။

ထိုအခါ ဆီးချိုဖြစ်လာပါသည်။ ရောဂါရှင်အတော်များများသည် ဆီး

သွားပြီး ပုရွက်ဆိတ် တက်သည်ကို တွေ့ရသောအခါမှပင် “ဟာ ငါ ဆီးချို ဖြစ်နေပါလား” ဟု အံ့သြတကြီး သိရှိကြသူ များပါသည်။

စာရေးသူတွင် သွေးချို ဆီးချိုရောဂါ စတင်သည် မှာ တစ်နှစ်ခန့်ရှိပါပြီ။ စတင် သိရှိပုံကို ပြောရလျှင်မကြာခဏအာသဖြင့် ခဏခဏ အစားအစာပါ

သည်။ ထိုအခါ ကိုယ်အလေးချိန် တက်လာပါသည်။ (၁၅၄)ပေါင်ထိ ရှိလာပါသည်။ ထို့ပြင် ရေခဏခဏ ဆာပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရေခဏခဏသောက်သလို ဆီးမကြာခဏ သွားပါသည်။ ညဘက် အိပ်ချိန်တွင် မျက်နှာ၌ ယားယံမှုတွေ ရှိလာပါသည်။

စာရေးသူတွင် ကျောက်ကပ်၌ ကျောက်တည်ခြင်း၊ ဆီးကျိတ် ရောင်ရမ်းခြင်းများရှိသဖြင့် ဤရောဂါအတွက် ရေများများသောက်ဖို့ လိုပါသည်။ ထို့ကြောင့်သွေးချိုရောဂါ စတင်နေသဖြင့် ရေများများသောက်သည့် လက္ခဏာကိုမသိဘဲ ရေများများ သောက်ဖြစ်နေခြင်းကို ကောင်းသည် ဟု ထင်မြင်ခဲ့ရပါသည်။

သို့သော် ကိုယ်အလေးချိန်တက်လာခြင်း၊ ယားယံခြင်းထို့ကြောင့် သွေးချိုစစ်ကြည့်သောအခါ (၂၅၄)ထိရောက်ကြောင်း လန့်ဖျပ်စွာ သိရပါသည်။ ပုံမှန်မှာ (၁၈၀)ထက် မကျော်မီ ထိုအခါ သမားတော်နှင့်ပြုစုပေးမက်ဖော်မင်ဆေးကို စတင်သောက်တော့သည်။ သင်္ကာမကင်းဖြစ်သည့် အခါတိုင်း သမားတော်နှင့်ပြုစုပေးအစားအသောက်ကိုပါ ဆင်ခြင်သွေးချိုဆီးချို မကြာခဏ ပြန်ထိခြင်းများဖြင့် အလုပ်ရှုပ်ပါတော့သည်။ ဆရာဝန်များ၏ အဆိုအရ (Carbohydrate) ခေါ် ကစီဓာတ်ဝေဒနာကိုယ်တွင်း၌ သကြားဓာတ်ကို ဖျက်ခွင့်ပေးပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဝေဒနာရှင်များက ကစီဓာတ်ကို အထူး

နိုင်ဆုံး လျော့စားရပါမည်။

ထိုအစာတို့မှာ ဆန်(ထမင်း) ဂျုံ၊ အာလူး၊ ပြောင်းပိုးစသည်တို့ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အချိုစာများ မစားသင့်၊ အသီးအနှံများတွင်ပင် နာနတ်သီး၊ နှုရင်းသီး၊ သရက်သီးမှည့်တို့သည် အဆိုးဆုံးများဖြစ်ကြသည်။ ထန်းလျက်၊ ကြွသကာ၊ သကြား၊ နို့သီး၊ အချိုရည်များကိုစော့ လုံးဝရှောင်ရမည်။

သွေးချိုဆီးချိုရောဂါသည် နှလုံးရောဂါ၊ သွေးတိုးရောဂါ၊ ကျောက်ကပ်၊ တင်ဆာရောဂါများနှင့်လည်းဆက်နွယ်မှုရှိသဖြင့် အဆီများကို လျော့ရမည်။ ရောင်ရမည်။

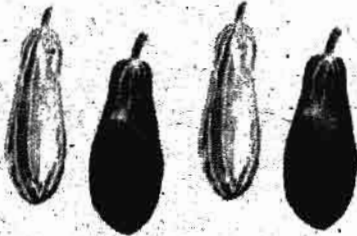
အထူးသဖြင့် (Red Meat)ခေါ် နီသော အသား(ဝါ)ခြေလေးချောင်းသားများ ရောင်ရမည်။ (White Meat)ခေါ် ကြက်ဘဲ (ခြေနှစ်ချောင်းသား) စားနိုင်သော်လည်း အရည်ခွံမပါရပါ။

ငါးစားနိုင်သည်။ အရွက်များမှာ အတည်ဆုံး အစာများပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဟင်းသီးဟင်းရွက်များကို များများစားဖို့ လိုပါသည်။ ဤကား စာရေးသူလေ့လာမိသမျှ အကျဉ်းချုပ် ထင်ပြခြင်းပါ။ ဘဝတူ ဝေဒနာရှင်များကို မျှဝေ အသိပေးခြင်းပါ။

စာရေးသူ သွေးချိုရောဂါဖြစ်လာသောအခါ ကောင်းသည်ဆိုသမျှ ဆေးနည်းတို့များမကျန် စားသုံးကြည့်ပါသည်။

ဟင်းသီးဟင်းရွက်များကို များများစားဖြစ်အောင် ကြိုးစားရပါသည်။ ထိုအခါ ခါးသော ဟင်းသီးဟင်းရွက်၊ ချဉ်သော အသီးအရွက်များနှင့် တည့်ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

ဤနေရာတွင် အထူးသဖြင့် တင်ပြချင်သည်မှာ ကင်းပုံခါးသီးအကြောင်းဖြစ်ပါသည်။ ကင်းပုံတွင် အချို့နှင့်အခါ

ဟု နှစ်မျိုးရှိပါသည်။ အချို့မျိုးကို ပေါပေါများများ တွေ့ရပါသည်။ ဈေးထဲတွင်လည်း အချို့သီးကိုသာ ရောင်းကြပါသည်။

ကင်းပုံရွက်များလည်း တွေ့ရပါသည်။ သို့သော် ကင်းပုံခါးသီးမှာ အတော်ရှားပါသည်။ လူတွေ့ကလည်း အခါဆို ကြောက်ကြသည်လေ။

တစ်ခါက ကြားသဖြင့် ကင်းပုံခါးသီးကို ခရမ်းချဉ်သီး၊ မွှင်ငါးပိအနည်းငယ် ပွန်နီခြောက်တို့ဖြင့် ကြော်ချက် ချက်စားဖြစ်ပါသည်။ မနက်၊ ည စားဖြစ်ပါသည်။ အတော်ခါးပါသည်။ တည့်သည်ဆို၍ စားခြင်းပါ။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ နောက်နေ့ညနေတွင် အဆုတ်ရောင်ရောဂါအတွက် ဆရာဝန်နှင့်သွားပြီး ပြစဉ် သွေးချိုရောဂါအခြေအနေကို စက်ဖြင့်တိုင်းသောအခါ (၇၈)သာရှိကြောင်း အံ့ဩဘနန်းတွေ့ရပါသည်။

အမှန်အားဖြင့် စာရေးသူသည် R.B.S (သွေးချိုတိုင်းခြင်း)တွင် (၁၂၀) နှင့် (၁၈၀)ကြားတွင်ရှိရန် အတော်ကြိုးစားရပါသည်။ (Fastirp)ခေါ် ည(၁၀:၀၀)နာရီမှ မနက်(၈:၀၀)နာရီအထိ အစာ မစားဘဲ နံနက်အခါ သွေးချိုတိုင်းလျှင် (၈၀)နှင့် (၁၂၀)ကြားတွင် ရှိရပါသည်။

ယခုညနေ ထမင်းစားပြီး ညနေ (၇:၀၀)နာရီခန့်တွင် တိုင်းရာ၌ (၇၈)သာ ရှိခြင်းမှာ တကယ် အံ့ဩဖွယ် ဖြစ်နေပါသည်။

မိမိအစားအသောက်များကို ပြန်လည်စဉ်းစားကြည့်သောအခါ ကင်းပုံခါးသီး၏ အစွမ်းကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားစွာ တွေ့ရပါသည်။ တကယ်ကို ခန္ဓာတွင်း သွေးချိုပမာဏကို ကျစေကြောင်း သက်သေပါ။

သို့သော် စာရေးသူတို့နေထိုင်ရာ မြောက်ဥက္ကလာတွင် လည်းကောင်း ကြုံသဖြင့် မြို့ထဲ(ရန်ကုန်)ရောက်၍ ဈေးများတွင်လည်းကောင်း၊ ရှာကြည့်သောအခါ ကင်းပုံခါးသီးမှာ တကယ်ရှားလှပါသည်။

စာရေးသူ အထင်အားဖြင့် ကင်းပုံခါးသီးကို တစ်ပတ်ခြားလောက် စားလျှင်ပင် သွေးချိုကို ကောင်းကောင်းထိန်းနိုင်မည်ဟု (၉၀%)ခန့် ယုံကြည်ပါသည်။

ဒါပေမယ့် လူတွေ့ကလည်း အခါကြောက်ကြပါသည်။ ကင်းပုံအချိုသီးကိုသာ စားကြလေ့ရှိပါ၏။ နယ်မြို့များ၊ ကျေးရွာများတွင်မူ ကင်းပုံခါးသီးများရှိတန်ကောင်းရဲ့ဟု ထင်မိပါသည်။

ထို့ကြောင့် သွေးချိုရောဂါရှင်များ ရော၊ ရောဂါမရှိသေးသူများအနေဖြင့် ပါ ကြိုတင်ကာကွယ်သည့်အနေဖြင့် တွေ့ရာသင်္ချိုင်း စားမဆိုင်းဟူသော စကားကဲ့သို့ ကင်းပုံခါးသီးနှင့်ကြုံလျှင် အမြန်ဆုံးဝယ်၊ အမြန်ဆုံးချက်စားခြင်းဖြင့် ရောဂါကို ကာကွယ်ကြပါဟု တိုက်တွန်းလိုက်ရပါသတည်း။

(သွေးချိုဆီးချို ရောဂါသည်လည်း သွေးတိုးရောဂါကဲ့သို့ပင် အသံတိတ် လူသတ်သမားဖြစ်၍ ကြိုတင် ကာကွယ်ကြပါကုန်...)

ရှင်လန်ချမ်းမြေ့ကြပါစေ
အောင်ချမ်းကြား (၂၂) နှစ်မြေ့

ရန်ကင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း) သဘာဝမွေတိုင်းရင်းသားခန်း

ဆရာ ဦးသန်းဆွေထွန်း

(တဆ-၀၂၀၆၂) နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော

လေငန်း လေဖြတ်ရောဂါ

ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ

မြောက်မြေ မောင်လှိုင်

လေငန်း၊ လေဖြတ် ရောဂါဟာ ရာသီမရွေး ကျား၊မ မရွေးဖြစ်တတ်တဲ့ ရောဂါတစ်မျိုးဖြစ်ပါတယ်။ ယနေ့ ခေတ်ကာလမှာ အသက်ကြီးပြီး ၀ တဲ့ လူတွေ လေငန်း၊ လေဖြတ်ရောဂါ ဖြစ်တတ်သလို၊ အသက်ငယ်ပြီး ပိန်တဲ့လူတွေလဲ သမုဋ္ဌာန်တရား (၄)ပါး လွန်ယုတ်လွဲမှား ပြုဖန်များရင် လေငန်း၊ လေဖြတ်ရောဂါ ဖြစ်တတ် ပါတယ်။

လေဖြတ်သူတွေရဲ့ (၈၀)ရာခိုင်နှုန်း ဟာ သွေးတိုးရောဂါ အခံရှိသူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ လေဖြတ်တဲ့ရောဂါရှင် (၄၀)ရာခိုင်နှုန်းဟာ သွေးတိုးရောဂါ အပြစ် ဆီးချို၊ သွေးချိုရောဂါပါ ရှိနေ တတ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ ဆီးချို ရောဂါတွေကို ထိန်းထားပြီး၊ လေငန်း၊ လေဖြတ်ရောဂါကို ကာကွယ်စောင့် ရှောက်နိုင်ဖို့အတွက် ဒဂုံမြို့သစ် တောင်ပိုင်းမြို့နယ်ကို ရောက်တဲ့အခါ ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်းနဲ့ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။

ဆရာ ဦးသန်းဆွေထွန်းက သဘာဝမွေဆရာကြီး ဦးထွန်းရည်နဲ့ သဘာဝမွေဆရာကြီး ဦးငြိမ်းမောင် တို့ရဲ့ တပည့်ရင်းဖြစ်ပါတယ်။ သေး ကုသက် နှစ်(၂၀)ကျော် ရှိနေပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်းနဲ့ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးခဲ့ပြီးနောက်

ဆရာ ဦးသန်းဆွေထွန်း (တဆ-၀၂၀၆၂)

- မေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည်တင်ပြ လိုက်ပါတယ်။
- 'ဦးတစ်ယောက် ဆရာနဲ့ ဆွေးနွေးချင်တဲ့ ကျောင်းသားတွေ လေငန်း၊ လေဖြတ် ရောဂါ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်း များကို ဆွေးနွေးမှာ ခြင်းပါပဲ။ ဗု ဟထမ လေငန်းရောဂါနဲ့ လေဖြတ် ရောဂါဟာ ဘယ်လိုကွဲပြားခြားနား တယ်ဆိုတာ မြေပြေပေးပါဆရာ'
- 'လေငန်းရောဂါဟာ တေဇာ ဓာတ်၊ ဝါယောဓာတ်လွန်ကဲပြီး ပထဝီဓာတ်နဲ့ အာပေါဓာတ် ယုတ် လျော့တဲ့ရောဂါ ဖြစ်ပါတယ်။ အခွန်နီဒီအိန်း ဘာသာဗျူကာကျမ်းမှာ

လေအားရှိလျက် အစိတ်အပိုင်း ဖောက်ပြန်၍ လေအကျဉ်းကျဉ်း ဖြစ်သောရောဂါကို လေငန်းဟု မှတ်လို့ ဖွင့်ဆိုထားပါတယ်။

လေဖြတ်ရောဂါကို ပက္ခာယထ လို့ခေါ်ဆိုကြပြီး၊ ပက္ခာ-ကိုယ်စိတ် အပိုင်း၊ ယာတ-သေခြင်း၊ သတ်ဖြတ် ခြင်း၊ ညှင်းဆဲခြင်းလို့ အဓိပ္ပာယ်ရပါ တယ်။

'အခွန်နီဒီအိန်းဘာသာဗျူကာကျမ်း မှာ ပက္ခာယထလေကား တစ်စိတ် တစ်ဒေသ ကွက်၍မဖြစ်၊ ဘယ် တစ်ခြမ်းမိလျှင် ခြေထောက်မှ ခေါင်း တစ်ခြမ်းထိ အထက်ပိုင်းဖြစ်လျှင် ခါးမှစ၍ ခေါင်းအထိ တစ်ခြမ်းတစ်ပိုင်း အကုန်မလှုပ်ရှားနိုင်အောင် (ရပ်ဆိုင်း အောင်)ဖြစ်တတ်သောလေကို ပက္ခာ ယာတလေဟုမှတ်လို့ ဖွင့်ဆိုထားပါ တယ်။

လေဖြတ်ရောဂါဟာ ပထဝီဓာတ် နဲ့ အာပေါဓာတ်လွန်ကဲပြီး တေဇာ ဓာတ်နဲ့ ဝါယောဓာတ်ယုတ်လျော့တဲ့ ရောဂါဖြစ်ပါတယ်။ လေငန်းရောဂါနဲ့ လေဖြတ်ရောဂါဟာ အဲဒီလို ကွဲပြား ခြားနားပါတယ်'

- 'လေငန်း၊ လေဖြတ်ရောဂါဖြစ်စေတဲ့ ဒါကြောင့်အားကို မြေပြေပေးပါ ဆရာ'
- 'လေငန်း၊ လေဖြတ်ရောဂါဖြစ်တဲ့

အကြောင်းအရင်းများကတော့...

သွေးတိုးရောဂါ၊ ဆီးချိုရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါအခံရှိသူများနဲ့ ခါးကြောရိုးနာမ်ကြော၊ အာရုံကြော ထိခိုက်အင်ရာရသူများဖြစ်တာ အများဆုံးသွေးရှိရပါတယ်။

လေဖြတ်သူတွေရဲ့ (၈၀)ရာခိုင်နှုန်း သွေးတိုးရောဂါအခံရှိသူများဖြစ်ပါတယ်။ လေဖြတ်တဲ့လူနာ (၄၀)ရာခိုင်နှုန်းလောက်ဟာ သွေးတိုးရောဂါအပြင် ဆီးချိုရောဂါပါ ရှိနေတတ်ပါတယ်။

သွေးတိုးရောဂါအခံရှိရင် လေဖြတ်ဖို့ သာမန်လူထက် (၅)ဆခန့် နှိပ်စပ်ပါတယ်။ ဆီးချို၊ သွေးချိုရောဂါအခံရှိရင် သာမန်လူထက် နှစ်ဆ သုံးဆအထိ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

သွေးတိုးရောဂါ၊ ဆီးချိုရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါရှိသူတွေဟာ အချို့ အဆိပ်၊ အဆီ အငန် အရသာများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ခြင်း၊ ဆေးလိပ်၊ အရက် လွန်ကျူးစွာသောက်သုံးခြင်း၊ အထိုင်အအိပ်များပြီး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်း၊ အချိန်အခါမဲ့ ရေချိုးခြင်း၊ ဆေးလိပ်လျှော်ခြင်း၊ အအေးခံလွန်ခြင်း။

ပန်ကာလေ၊ လေအေးစက်နဲ့ နေထိုင်အိပ်စက်ခြင်း၊ ကာမဂုဏ်လွန်ကဲခြင်းစတဲ့ အကြောင်းအချက်များဟာ လေငန်း၊ လေဖြတ်ရောဂါဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများ ဖြစ်ပါတယ်။

■ 'လေငန်း၊ လေဖြတ်ရောဂါ၊ ဂျူငြော့ လက္ခဏာများကို ထောက်ပြီး ဖြောင့်ထပ်ပြီး ဆရာ'

□ 'လေငန်း၊ လေဖြတ် ရောဂါရဲ့ ရှေ့ပြေးလက္ခဏာများကတော့... ခြေလက်ထုံကျဉ် လေးလံခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်ချင်သလိုဖြစ်ခြင်း၊ ခြေကပ်၊ လက်ကပ်ခြင်း၊ ခြေလက် ဆွဲခြင်း၊ သွေးတိုးနေခြင်း၊ မကြာ

အခြေ
ခေါင်းအုံနေခြင်း၊
ဘထိုင်အထ
မှုခြင်း၊
နောက်ကြောထက်ခြင်း၊
ခဏထွေဟာ...

ခဏထွေဝေခြင်း၊ မျက်စိအမြင် မကြည်လင်ခြင်း။

မျက်စိထဲ ဖီးပွင့်သလိုဖြစ်ခြင်း၊ ခံတွင်းနံ့ခြင်း၊ ဆံပင်ကျွတ်ခြင်း၊ နားယားခြင်း၊ အထိုင်အထမှုခြင်း၊ ညှပ်ရိုးအတွင်း အကြောရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ နောက်ကြောတက်ခြင်း။

အမြဲခေါင်းအုံနေခြင်း၊ အစားစား၍ အလွန်ကောင်းခြင်း၊ ဝမ်းအလွန်ချုပ်ခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာများဟာ လေငန်း၊ လေဖြတ်ရောဂါရဲ့ ရှေ့ပြေးလက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။

■ 'လေငန်း၊ လေဖြတ်ရောဂါ၊ ခြေထဲ လက္ခဏာများကို ထောက်ပြီး ဖြောင့်ထပ်ပြီး ဆရာ'

□ 'လေငန်း၊ လေဖြတ်ရောဂါရဲ့ ဖြစ်ဆဲလက္ခဏာများကတော့...

သွေးပေါင်ချိန် မြင့်တက်ခြင်း၊ စကားမဝီမသ ပြောခြင်း၊ (စကားမပြောနိုင်ခြင်း) လျှာတိုဝင်သွားခြင်း၊ ပါးတစ်ဖက်ခြုံ၊ မျက်စိတစ်ဖက်ပိတ်မရခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ သတိလစ်မေ့မြောခြင်း...။

သမ်းဝေခြင်း၊ နားအူခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်လေးလံထိုင်းရှိုင်းခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုအမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်သားကိုယ်ရေ ပူလိုက်၊ အေးလိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ လျှာထူ၍ ပြုတ်ထနေခြင်း...။ ပါးစပ်မှ သွားရည်များ ကျခြင်း။

ရွေးထွက်မည်ခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာအောက်ပိုင်း ရွေးမထွက်ခြင်း၊ အကြောတက်ခြင်း၊ ခြေလက်များ တဆတ်ဆတ်တုန်ခြင်း၊ ခြေလက်သေခြင်း၊ မောပန်းလွယ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်နှေးပြီး အသက်ရှူမြန်ခြင်း၊ စိတ်အားငယ်ခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာများဟာ လေငန်း၊ လေဖြတ်ရောဂါရဲ့ ဖြစ်ဆဲလက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။

■ 'လေငန်း၊ လေဖြတ်ရောဂါ၊ ကုဏ်းအာရုံကို ဖြောင့်ထပ်ပြီး ဆရာ'
□ 'လေငန်း၊ လေဖြတ်ရောဂါရဲ့ ကုထုံးကတော့ ဝေဒနာရှင်ဟာ သွေးတိုး သွေးတက်မရှိရင်...

မနက်(၈)နာရီခန့်မှာ တိုင်းရင်ဆေး အမှတ်(၂၅) မတ်မြင်းပိုရ်ကုန်းဆေးလက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့်ကို ရှောက်ရည် စတိုးဖွန်းတစ်ဖွန်းနဲ့ ရောစပ်ပြီး ရေခဲနွေးနွေးတိုက်ရပါမယ်။

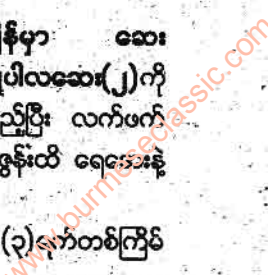
သွေးတိုးရောဂါအခံရှိသူကို ဆေးအမှတ်(၁၅)သွေးဆေးကြော့ လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့်ကို သကြားနဲ့ ဆတူရောစပ်ပြီး ရေခဲနွေးနွေး တိုက်ရပါမယ်။

နွေလယ်(၁)နာရီခန့်မှာ ဆေးအမှတ် (၂၇) ပြည်လုံးချမ်းသာဆေးလက်ဖက်ရည်တစ်ဖွန်းခန့် ရေခဲနွေးနွေး တိုက်ရပါမယ်။

ညနေ(၆)နာရီခန့်မှာ ဆင်တုံးမနွယ်အမှန် လက်ဖက်ရည် တစ်ဖွန်းခန့်ကို ရှောက်ရည်နဲ့ ရောစပ်ပြီး ရေခဲနွေးနွေး တိုက်ရပါမယ်။

ညအိပ်ရာဝင်ချိန်မှာ ဆေးအမှတ်(၁၂) စကျပါလဆေး(၂)ကို ဝမ်းအခြေအနေကြည့်ပြီး လက်ဖက်ရည်တစ်ဖွန်းမှ နှစ်ဖွန်းထိ ရေခဲနွေးနွေး တိုက်ရပါမယ်။

အဲဒီညဆေးကို (၃)ရက်တစ်ကြိမ်

ဝမ်းအခြေအနေကြည့်ပြီး တိုက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

လေငန်း၊ လေဖြတ် ရောဂါရှင်ကို ဘဝင်ကြောများ လျှော့ပေးခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေဖြောင့်အောင် အကြော ပြုပြင်ပေးခြင်း၊ အပူခိုးများ ထုတ်ပေး ခြင်းများ ပြုလုပ်ပေးရင် အချိန်တို အတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေ ပါတယ်။

လိမ်းဆေးအနေနဲ့ ဆေးအမှတ်(၂၉) သဗ္ဗဇေယျဆေးစပ်ကြီးနဲ့ ဆေးအမှတ် (၄၃) အကင်းဆယ်ပါးဆေးတို့ကို ဆတူ ရောစပ်၍ ဖီးတောက်အရက်နဲ့ ဖျော်ပြီး တစ်ကိုယ်လုံး မကြာခဏ လိမ်းပေး ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ညဘက်မှာ ဆေးအမှတ်(၂၉)နဲ့ ဆေးအမှတ်(၄၃)ဆတူရောစပ်ထားတဲ့ ဆေးမှုန့်ကို နမ်းဆီ (သို့မဟုတ်) မုန့်ညှင်းဆီနဲ့ ရောစပ်လိမ်းပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

လေငန်း၊ လေဖြတ်ရောဂါဝေဒနာရှင်ကို အပွင့်အကာသဓာတ်ရစေဖို့သက်ရင်း ကြီးရွက်၊ ဖုံးမသိန်ရွက်၊ ရှောက်ရွက်၊ ကွမ်းရွက်များကို ပေါင်းအိုးနဲ့ ချွေး အောင်းပေးရင် အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါ တယ်။

လေငန်း၊ လေဖြတ်ရောဂါရှင်ဟာ လျှာတိုခြင်း၊ စောင်းခြင်း၊ လေးခြင်း၊ ထူခြင်း၊ ဖြူခြင်းဖြစ်ခဲ့ရင် ဆေး အမှတ်(၃၂)နန်းတွင်းလျှာပွတ်ဆေးနဲ့ စပါးကြီးသည်းခြေတို့ ရောစပ်ပြီး လျှာ ကိုဆွဲပေးခြင်း၊ ညင်သာစွာ နှိပ်ပေးခြင်း တို့ကို ပြုလုပ်ပေးရပါမယ်။

စပါးကြီးသည်းခြေ မရရင် ဆေး အမှတ်(၂၅)မတ်မြင်းမိုရ်ကုန်းဆေးနဲ့ ဆေးအမှတ်(၂၃) ဆေးပုလဲကလာပ် တို့ကို ဆတူရောစပ်ပြီး မနက်တစ်ကြိမ်၊ ညနေတစ်ကြိမ်တစ်နေ့(၂)ကြိမ်လျှာပွတ် သရဖီ နုပျဉ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။
အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း စား ဆေး၊ လိမ်းဆေးများနဲ့ ကုသသွားရင် လေငန်း၊ လေဖြတ်ရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်ကင်း သွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်'

■ 'လေငန်း၊ လေဖြတ်ရောဂါမဖြစ် အောင် ကြိုတင်ကာကွယ် စောင့် ကျောက်နည်းများကို ထက်မြဲ မြောမြ ဝယ်ဦး ထရာ'

□ လေငန်း၊ လေဖြတ်ရောဂါကြိုတင် ကာကွယ် စောင့်ရှောက်နည်းများ ကတော့... ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်(၄)ပါးကို ညီညွတ်မျှတအောင်နေထိုင်ကျင့်ကြံ ဆင်ခြင် စားသောက်ဖို့ လိုပါတယ်။ သမုဋ္ဌာန်တရား(၄)ပါး လွန်၊ ယုတ်၊ လွဲမှား ပြုဖန်များရင် ရောဂါတစ်မျိုး မဟုတ် တစ်မျိုး ဖြစ်တတ်နိုင်သလို ရောဂါနှစ်မျိုးမှ သုံးမျိုးထိ တွဲပြီး ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

လေငန်း၊ လေဖြတ်ရောဂါမဖြစ် အောင် ဆင်ခြင်နေထိုင် စားသောက် ရမယ့် အချက်တွေကတော့ အဆီ ဓာတ်၊ အငန်ဓာတ်လွန်ကဲတဲ့ အစား အစာများကို ရှောင်ကြဉ်ဖို့ လိုပါတယ်။ ပူပြင်းတဲ့ ရာသီဥတုမှာ ရေနို့အဝတ် နဲ့ ပန်ကာလေ၊ လေအေးစက်နဲ့ နေ ထိုင်ခြင်း၊ အရက်သေစာသောက်စား ပြီး သမံတလင်းပေါ် အိပ်ခြင်း၊ အအေး ခံခြင်း ရှောင်ကြဉ်ပါ။

ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု နည်းပြီး အညောင်းထိုင်မှုများခြင်းကို ဆင်ခြင် ရပါမယ်။ မနက်စောစောလမ်းလျှောက် ခြင်း၊ ညနေချိန်လမ်းလျှောက်ခြင်းစတဲ့ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုကို လုပ်ဆောင် ရပါမယ်။

စိတ်ပိစီးမှုမဖြစ်အောင် စိတ်ကို အေးချမ်းစွာထားပါ။ သွေးတိုးရောဂါ

ရှိရင် သွေးပေါင်ချိန် မှန်မှန်ချိန်ပါ။ ဆီးချို၊ သွေးချိုရောဂါရှိရင် သကြား ဓာတ်ကို ပုံမှန်ဖြစ်အောင် ထိန်းသိမ်းပါ။

နေပူထဲမှလာပြီး ရေချိုးခြင်း၊ ရေခဲ ရည်သောက်ခြင်း၊ လေအေးစက်၊ ပန်ကာလေတို့နဲ့ နေထိုင်ခြင်း ရှောင် ကြဉ်ပါ။ အရက်၊ ဆေးလိပ်နဲ့ မူးယစ် ဆေးဝါးများကို လုံးဝရှောင်ကြဉ်ပါ။

အစားအစာများအနေနဲ့ ဝက်သား ဘဲသား၊ ငါး၊ မြင်း၊ ငါးတန်၊ ကျွဲသား၊ လိပ်သား လုံးဝရှောင်ကြဉ်ဖို့ လိုပါ တယ်။ ဒံပေါက်ထမင်း၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ၊ ကျွဲနို့တို့ကို သတိထားပြီး ဆင်ခြင်စား သောက်ပါ။

သွေးတိုးရောဂါအခံရှိလျက် ဒံပေါက်ထမင်း စားပြီး နာရီပိုင်းအတွင်း အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ ဆက်စားရင် လေဖြတ်တတ်တဲ့အတွက် အထူးသတိထားစားသောက်ဖို့ လိုပါတယ်။ အထူးသဖြင့်ရသာ(၆)ပါးမျှတအောင် စားတတ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ နောက်ဆုံး ပြောချင်တာကတော့ ကာမဂုဏ် လွန်ကဲခြင်းကို ဆင်ခြင်ပြီး သမုဋ္ဌာန် တရား(၄)ပါးကိုညီညွတ်မျှတအောင် နေထိုင် စားသောက်သွားမယ်ဆိုရင် လေငန်း၊ လေဖြတ်ရောဂါသာမဟာ ရောဂါအမျိုးမျိုးကို ကာကွယ်စောင့် ရှောက်နိုင်ကြောင်း ပြောခဲ့ရပါတယ်။

■ 'ကျေးဇူးတင်ဦးစားသော ထရာ'
□ 'ဆရာ ဦးသန်းဆွေထွန်းနဲ့ ဆက် သွယ်နိုင်တဲ့ လိပ်စာကတော့...'

ဆရာ ဦးသန်းဆွေထွန်း

သဘာဝဓမ္မတိုင်းရင်းဆေးခန်း
အမှတ်(၃၉) လှော်ကာလမ်းပင်ကြီး
(၁၀၅)ပင်ကွက်၊
အိမ်ထောင်စုကြီး၊ ပြုံးရွယ် ရန်ကင်း
ဖုန်း- ၀၁ ၇၀၃၀၆၄ ၀၉ ၃၁၀ ၇၂၃၄

မြောင်းမြ မောင်လှညီတင်

ကိုးနဝင်း ဘုရား

မောင်မြောက်ဝင်းမန်

ဘုရား... ကိုရင့်အတွက် ကိုးနဝင်း
ဘုရား

နိဗ္ဗာန်ရောက်မဆိုက်ပင် ဓမ္မဗိမာန်
ပွင့်လှပေးကြီး ဦးမြသန်းက
ဆင်းတုတော်လေး
ယူပင့်၍ ပေးလိုက်သည်။
ဦးမြသန်း၏ ကိုးနဝင်း
ဘုရားဟူသော စကား
စိတ်ဝင်စားသွားမိသည်။
ဥဏ္ဍိတော်
မခန့်သာရှိ၏။
နစ်လက်မခန့်
လေးလည်း ပါ၏။
ဥဏ္ဍိတော်
ပိပြင်၍ ကြည့်လို
အောင်နေသည်။ ထို့ကြောင့်
နစ်သက်နေမိသည့်အထဲ
“ကိုးနဝင်း ကက်ကင်းဘုရား”ဆို၍
ဆန်းလေးများ ရှိတတ်
ဦးမြသန်းအား မအောင်အည်း
ချင်တောင်းဆို မေတ္တာ
ပြန်ရပါတော့သည်။
ထူးထူးဆန်း
စိတ်ဝင်စားစရာလေးတွေ တွေ့
ရှာတတ်ဖွေတတ် ဖော်
လေးသန်းဆီ တစ်ခါ
March, 2016.

လာရင် တစ်မျိုးအသိတိုး၊ အမြင်တိုး
ရပါတယ်။ ဒီကိုးနဝင်းကက်ကင်း
ဘုရားအကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး
ရှင်းပြပါဦး’

ကျုပ်တို့ မြန်မာတွေက ကိုးနဝင်း
သိပ်ကြိုက်တတ်တာ ကိုရင်လဲ အသိ
သားပဲ။ ဒီတော့ ကိုးနဝင်းဘုရား
ထုလုပ်ကိုးကွယ်ရရင် ကောင်းမှာပဲလို့
အောက်မေ့လိုက်တော့ “ဘုရား”
ဆိုတာကိုက ဘု=ကြာသပတေး=၅ +
ရား=ဗုဒ္ဓဟူး=၄=၉” ကိုးနဝင်း ဖြစ်မနေ

ဘူးလား။
ဒီတော့ သူနဲ့ ကက်ကင်းအပြန်ဖြစ်
တဲ့ အသား၄+၅ကို စဉ်းစားတော့
လက်ပံတွေတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်က
ဗျူဟာလဲ ရွေးချင်ချင်ဆိုတော့ မကြိုက်
ချင်ဘူး။
ဒါနဲ့ လက်ဖက်သားတွေတော့
ကြိုက်သွားတယ်။ “လက်ဖက်”ဆို
တော့ နိုင်တယ်၊ ခံတယ်၊ ပွေ့ပွေ့ပိုက်
ပိုက်ကြီး ရှိတယ်။
ဒီဗျူဟာကို ကြိုက်တာနဲ့ လက်ဖက်
အကျဉ်းချုပ်နည်း ၁၈၈

၁၈၈

သားကို ထုထားတဲ့ “လက်ဖက်၊ ဘုရား”(၄+၅, ၅+၄) ကိုးနင်း ကက်ကင်းဘုရား ဖြစ်ပါတယ်

‘ဪ...ဪ... အောက်ကုလဲ လက်ဖက်ပလ္လင်ပေါ့’

‘မဟုတ်ဘူး သူ့ကျတော့ ယင်းမာ သားနဲ့ ထုထားတဲ့ ယင်းမာ ပလ္လင် (၄+၅, ၅+၄) ကိုးနင်း ကက်ကင်း ဖြစ်ပါတယ်။

သူ့ကို ပူဇော်တဲ့အခါ လင်ပန်းလေး ထဲမှာထည့်ပြီး ပူဇော်ပါ။ အဲဒီ လင်ပန်းက အပြာရောင်ဖြစ်ပြီး နှုတ် ခမ်းရစ်က အပါရောင်ပေါ့။ “လင်ပန်း ပြာဝါ” ဆိုတော့ “၄+၅, ၅+၄” နှင်းကက်ကင်းပဲပေါ့။

လေးသန်းပြောမှ ဘုရားစင်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ အပြာရောင် သံလင်ပန်းငယ်လေးမှာ ရွှေဝါရောင် အနားကွပ်နှင့် ပူဇော်ထားသော ကိုးနင်းကက်ကင်း ဘုရားဆင်းတု လေးကို ဖူးတွေ့လိုက်ရပါသည်။

‘ဒီဘုရားကို ဆက်ကပ်ပူဇော်ဖို့က တော့...’

- ပုန်လုံးရေပေါ် (၅+၄, ၄+၅)
- လိမ္မော်ဖျော်ရည် (၄+၅, ၅+၄)
- လိမ္မော်ပူလင်း (၄+၅, ၅+၄)

စသဖြင့် နှင်းကက်ကင်းများ ရှိပါ တယ်။ နှင်းသက်သက်ကတော့ လံပုနဲ့ မလှိုင်၊ ရှမ်းပြောင်း၊ လက်ဖက်နဲ့ ပန်းများကတော့ ရွှေပန်း မြတ်လေး။ ရေမွှေးပန်းတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

(၉)ပွင့်၊ (၉)ခက်လျှာပေါ့။ ဖယောင်း ဆိုလဲ (၉)တိုင်ပေါ့။ ရေတော်ဆိုရင် မြစ်ရေ-မိုးရေ (၉)ခွက်ပေါ့’

‘လေးသန်းရဲ့ နှင်းတွေကတော့ ကြိုက်ချင်စရာတွေချည်းပဲ။ လေးသန်း ရော ဒီဘုရားကို ပူဇော်တော့ ဘာတွေ များ ထူးခြားပါသလဲ’

၁၅၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

‘ထူးခြားတယ် ကိုရင်ရ... ကျုပ်ရဲ့ ပန်းထိမ်လုပ်ငန်းနဲ့ ဆက်စပ်လာသူ တွေဟာ ပမာဏအားဖြင့် “ကိုး” ဖြစ်နေတတ်ကြတယ်။

ကျုပ်ကို လာကန်တော့ကြရင် လက်ဆောင်လေးတွေက နှင်းဖြစ် နေတတ်တယ်။ ဥပမာ ဖရုံ(၅+၄)ယို လိုမျိုးပေါ့။ တိုက်ဆိုင်တာလေးတွေ ပေါ့ ကိုရင်ရယ်’

ပြီးတော့ ကျုပ် လိုချင်တောင့်တ တာလေးတွေ ဖြစ်ပေါ်ရရှိလာတတ် တယ်။ ကျုပ်တင်ထားတဲ့ ဆွမ်းတော်ပွဲ က သဘောသီးမှာ စမတွေ ပေါ်လာ တယ်။ စမပေါ်နေတဲ့ ပစ္စည်းပစ္စယံ လေးများ ဝင်လာ ရရှိတတ်ပါတယ်’

‘အဲ... သတိရလို့ မေးပါရစေ၊ လေးသန်း၊ ဒီဘုရားကို ပူဇော်တော့ ဘယ်လိုဂါထာတွေနဲ့ ပူဇော်ပါသလဲ နည်းစနစ်ကလေးပေါ့’

‘ဪ... ကိုရင်က ဝေးဝေးခေါင်ခေါင် တွေးနေတာကိုး မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ပုဂံ တော်ကိုးပါးကိုပဲ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရုံပဲ။ အနုလုံပုထိုးဖြစ်ဖြစ် ကွန်ရက်ဖြစ်ဖြစ် မိမိတို့ နှစ်သက်သလို ပွားများကြရုံပဲ’

‘ကဲ... ကိုးနင်းဘုရား မွေ့လက် ဆောင်အတွက် ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ် လေးသန်း’

ကျေးဇူးစကားနှင့်အတူ လေးသန်း အား လက်အုပ်ချီပြီး ဂါရဝပြုလိုက် သည်။

‘အာရုံကျကျ ယုံယုံကြည်ကြည် သာ ကိုးကွယ်ပူဇော် ကျင့်ကြံအားထု ကြည့်ပါ။ ကိုရင် သိပ်ကို ထူးခြား လိမ့်မယ်။ အဓိဋ္ဌာန်တင်ကြည့် ဝိုကောင်းပါတယ်။ ကျုပ်ကလေး

တစ်ဝါတွင်းလုံး အဓိဋ္ဌာန်နဲ့ လေး လုပ်ခဲ့တာမို့ ကိုယ်တွေ့ပါပဲ။

‘ဟုတ်ကဲ့ လေးသန်း၊ ဗျာပတ်မ ကြိုက်၊ အစီအရင်လဲကြိုက်၊ ကျုပ်လဲ လဲကြိုက်မို့ လုပ်ဖြစ်အောင် လုပ်မှလေး သန်း’

လေးသန်းတို့အိမ်မှ အထွက်တွင် ‘ဒီမှာ ကိုရင်’

‘ဗျာ လေးသန်း’

‘ဘုရားဘွဲ့တော် မပြောရသေး နော်’

‘ကိုးနင်းကက်ကင်းဘုရား မဟုတ် လား’

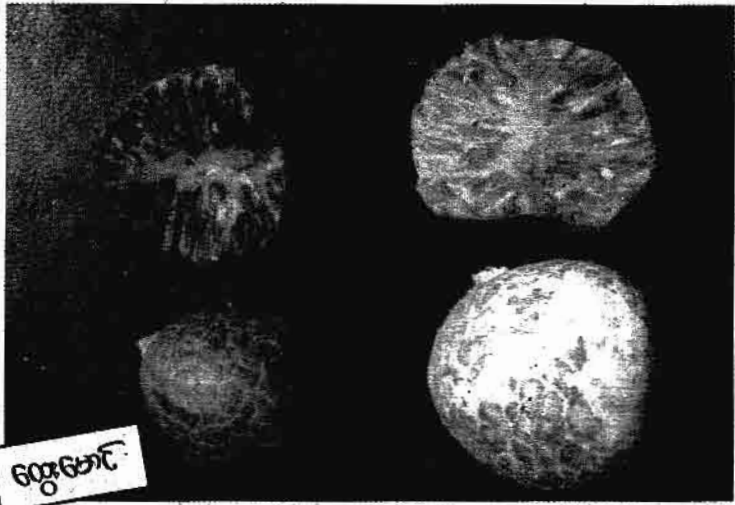
‘အဲဒါက အမျိုးအစားလေး ဘွဲ့တော် ဝေ “ရွှေဘုန်းပြည့်လှ” တဲ့’

‘ဗျာ... “ရွှေဘုန်းပြည့်လှ” လေး လား၊ ဒါဖြင့် “ရွှေဘုန်းပြည့်လှ” “၄+၅, ၅+၄” ပေါ့’

‘ဟုတ်ပါဗျား၊ ဟုတ်ပါဗျား ကိုးနင်း ကက်ကင်းဘွဲ့တော်ပါပဲဗျာ၊ ဟဲ့... ဟဲ့...ဟဲ့’

လေးသန်း၏ ဘုရားဘွဲ့တော် လည်း သဘောကျလှသောကြောင့် ပါးစပ်မှ တာတွတ်တွတ်ရွတ်ရွတ် “ရွှေဘုန်းပြည့်လှ” ကိုးနင်း ကက်ကင်းဘုရား ကိုယ်တော်မြတ် ဦးထိပ်သို့ မြှောက်တင်ကာ လက်ထဲ ကြားတွင် တင်မြှောက်ကန်တော့ သ် ပါတော့သည်။

အရှင်နန်းကွမ်းသီး (၁) ခြောက် ရှမ်းခြင်းကွမ်းသီး (၂) ဟု

ခြောက် ဝေါဟာရတွင် “ကွမ်းပန်း” သုံးနှုန်းလေ့ရှိကြသည်။ ပုဂံ နှစ်သုလေးထောင့်ကန်ကျောက်စာ ရေးတရာ၌ သင်ပုတ်ကွမ်းပန်း (သင်ပုတ်လုပ်ကျွေးတင်စိမ့်သောငှာ) ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြောင်း...။

အရှင်နန်းကွမ်း (ကွမ်းပန်း) မထိ ဝတ်စုံရည်သည် ပုလဲလှုံထွက်သွား (သင်ပုတ်) ဟူ၍ လည်းကောင်း...။

ထပ်ထပ်ကွေ့ထာ သတ်ပုံကွမ်းတွင် နန်းခြင်းတလန်းလန်း ကွမ်းပန်း (သင်ပုတ်) ဟူ၍ လည်းကောင်း...

ကွမ်းသည် ပန်းတစ်မျိုးဖြစ်၍ နန်းပန်း ထပ်တူပုဂံရည်တူ အမြတ်ပြုသုံးနှုန်းခြင်းဖြစ်၏။

သောကသာရဆုံးမစာ၌ “ဂြဟ နှစ်သည် ဂြဟနတ်များအား နှစ်သောအခါ (ပေါက်ပေါက်စသည် နှစ်သည်နှင့် ဆောက်တည်မပျက်) ထပ်ပြထား၏။ ပန်းငါးမည်ကား...

- ၁။ သက်ပေါက်ဆန်းပန်း
- ၂။ ကွမ်း (သီး၊ ကွမ်းရွက်)
- ၃။ ဆက်ဖက်
- ၄။ အန်း (သီး)
- ၅။ တွက်ပျော့ (သီး)

တို့ဖြစ်ကြ၍ နတ်ကန်တော့တွင် ဆည်သွင်းကြောင်း ဖော်ပြထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရကလည်း မြန်မာ ဘက္ကရာဇ် ရဇဝင် ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း (၁၅) ရက်နေ့ ရေးပြီးသည်ဆိုသော ဆံဝေပျို့တွင်...

‘ပင်ဆိုင်လက်ထက်၊ ပျိုရွယ်ထက်က ဝမ်းထွက်စေတေ ပုဂံသာကျွန်း၊ စာပေ ထက်က နေလှည့်ကျွန်း ထည့်လာကွမ်းပန်း၊ သိပ်ပြန်၊ ကျောင်းကန် အဖွန်ပွန်’ ဟု စပ်ဆိုထား၏။ ရှင်မဟာရဋ္ဌ

ကွမ်းစလေ့

အခေါ်အဝေါ်အမျိုး နှင့်

ပျားစာတိုင်

ပူဇော်အစီအစဉ်

သာရသည် ဒုတိယမင်းခေါင်၏ ခမည်းတော် ပြည်စုံမင်း သီဟသူ လက်ထက် သက္ကရာဇ် ၈၃၀ ခုနှစ်တွင် မွေးဖွား၍ ငယ်မည် “မောင်မောက်” ဟု တွင်သည်။

(၈) နှစ်သားအရွယ်တွင် အိမ်ရှေ့မင်း (နောင်တွင် ဒုတိယမင်းခေါင် ဖြစ်လာ သည်။) ၏ သားအမှတ်ဖြင့် မွေးစားခံရ ၏။။ အသက် (၁၆) နှစ်တွင် “ဘူအိုဒီတီ” လက်ကံကြီးကို စတင် ရေးသားခဲ့သည်။

ဒုတိယမင်းခေါင် လက်ထက် အသက် (၂၀) ပြည့်သော ရွှေဝပြည့်နှစ် တွင် ရဟန်းဘောင်သို့ဝင်ရောက်ကာ အရှင်မဟာရဋ္ဌသာရဘွဲ့ မည်တွင်၏။

ဒုတိယမင်းခေါင်ဘုရင်က သူရေး သားသော ပျို့ကဗျာရတုမော်ကွန်းများ

ကို လွန်စွာနှစ်သက်သဖြင့် ရဟန်းပျို့ ဘဝတွင်ပင် ကျောင်းထိုင်အပ်နှင်းကာ ဆရာတစ်ဆူအဖြစ် အသိအမှတ်ပြု ကြောင်း ရေးဖွဲ့ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအရှင်သည် **ရဇဝင် ခုနှစ်၊ သက် တော် (၆၂) နှစ်တွင်** ပျံ့နှံ့တော်မူ၏။

ဤတွင် ကွမ်းထည့် (ကွမ်းထိ) သည် ဟူသော ဝေါဟာရသည် အင်းဝခေတ် တွင် စတင်တွေ့ရှိရသော ပေါရာဏ စကားဖြစ်၍ ကောင်းမွန် ဖြင့်မြတ်သော ရာထူးနေရာ (သို့မဟုတ်) ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် ရည်ရွယ်သတ်မှတ်ခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ် ရရှိသည်။

မောင်းထောင်ဆရာတော် စီရင် သော “ပေါရာဏကထာဒီပက” ကျမ်း တွင် “**ကွမ်းထိပစ္စုတိဆရာမှန်းထား**” ဟု ဖော်ပြ၏။ ကွမ်းထည့်ခြင်းသည် ဆရာအဖြစ် ရည်မှန်း အသိအမှတ်ပြု ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရက ပါရမီတော်ခန်းပျို့၌ အလောင်းတော် သုမေဓာရှင်ရသေ့သည် ဒီပကရာ ဖြတ်စွာဘုရားထံမှ ဘုရားကေန် ဖြစ် မည်ဟု ဗျာဒိတ်တော်ရသည်ကို...

‘ဘုရားအံ့၊ ကွမ်းထည့်နေ့နှင့် ရသေ့ နှစ်ရာစောင်ခြည်မရ...’ ခရုဇ

ပြတ်စွာ သူပေါ်မှာ သာသနာလည်ရာ ရှင်၏ကံကို ပိုင်သစ်ပိုသည် ဟုအိတ်ရည် က...

ဟု ရေးဖွဲ့ထား၏။

မာယဒေဝလင်္ကာသစ်၌လည်း...

'ထိုရာအခါ ဥပရာဟု မင်္ဂလာကွမ်းထည့် ဘုန်းရောင်ပျံ၍ ပါဏ်ဂိုဏ်း ပါတင်ထား သည် ပိုသားနန်းဆက် နောက်နန်းတက် ကာ'

ဟု ရေးသား၏။

ကွမ်းထည့်ခြင်းကို ပါဠိဘာသာဖြင့် **"တမ္ပုလဒါန"** ဟု သုံးနှုန်း၏။ ဟိတော ပဒေသဒီကာ၌...

'သယအရူပကတ္တာ ကသ္မိကာရိယေ ကေနာပိ ကသာပိ နိယောဂကာလေ တမ္ပုလဒါနဿ၊ ပထာပုဗ္ဗေ အာသိ ကုဒိနိပိတ္ထဏော'

သမာဒေသုစကတ္တာ၊ လေးစား အပ်သော အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်သော ကြောင့်၊ **ကသ္မိကာရိယေ** မည်သည် ကိစ္စ၌မဆို။ **ကေနာပိ၊** မည်သူမဆို။ **ကသာပိ၊** မည်သူ့အားမဆို။ **နိယောဂကာလေ၊** ခန့်အပ်ရန်ခွင့် ပြုသောအခါ၌။ **တမ္ပုလဒါနဿ၊** ကွမ်းထည့်ခြင်း၏။ **ပထာ၊** အစဉ် အလာသည်။ **ပုဗ္ဗေပိ၊** ရှေးအခါ၌ လည်း။ **အာသိ၊** ရိုခဲ့ပြီ။ **ကုဒိနိပိ၊** ယခုအခါ၌လည်း။ **ဝတ္ထတေဝ၊** ရှိဆဲ ပင်။

ဟူ၍ ဖွင့်ဆိုထားလေသည်။

မြန်မာဘုရင်ခေတ်

ကွမ်းထည့်ပူဇော် အခမ်းအနား

ဘုရင်တို့သည် ရာထူးအလိုက် အမှု တော်ထမ်းများကို အခါအားလျော်စွာ မြို့စားရွာစား သနားတော်မူခြင်း၊ ဆင်း မြင်း၊ လက်ဝတ်ရတနာ၊ အဝတ် အထည် စသည် ချီးမြှင့်လေ့ရှိ၏။

၁၈၈ နက္ခတ္တမောင်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

ထို့ထက် ထူးခြားသော ချီးမြှင့်ခြင်း အနေဖြင့် ကွမ်းယာပေးကမ်း ချီးမြှင့် လေ့ရှိ၏။

ထိုသို့ ကွမ်းယာပေးသည်ကို **ကွမ်း ထည့်သည်**ဟု ခေါ်၏။ ယင်းသည် ဆုတော်လာဘ်တော်အဖြစ် ချီးမြှင့်ခြင်း မဟုတ်ပေ။ ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့တစ်ရပ် ချီးမြှင့်သော အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်သည်။

ထိုအခမ်းအနားတွင် ဘုရင်သည် ငွေဖလားတွင်ထည့်ထားသော ကွမ်း ယာကို လက်ယာလက်ဖြင့်ယူလျက် ပေး၏။ ဂုဏ်ပြုခံရသော အမှုထမ်း အရာထမ်းက အင်္ကျီဖျင်လက်ကို ဖြန့်၍ ခံယူရသည်။

ရာထူးကြီးငယ်မရွေး ဖျင်လက်ဖြင့် သာ ခံယူရ၏။ အိမ်ရှေ့ ဥပစာသည် လည်း ကွမ်းထည့်မင်္ဂလာခံယူကြောင်း မယဒေဝလင်္ကာ၌ အထက်ဖော်ပြပါ အတိုင်း ရေးဖွဲ့ထားခြင်းဖြစ်၏။

ရဟန်းလောင်းများ သိမ်အတွင်း၌ အင်္ဂါငါးရပ်ဖြင့် ကမ္မဝါရွတ်ဖတ်၍ ပစ္စည်း အဖြစ်သို့ သိက္ခာတင်ပြီးသည့်နောက် သိမ်မှဆင်းလာသောအခါ ဒါယကာ ဒါယိကာမများက လှူဖွယ်ဝတ္ထုတွင် ကွမ်းယာကို ပါဝင်လှူလောင်းကာ **"ဆရာအဖြစ် ယနေ့မှစ၍ ရည်မှတ် ပါသည်"**ဟု ကွမ်းထည့်လေ့ရှိကြ သည်။

ဤသည်ကား ယနေ့ခေတ်ကာလ ၌ အသုံးပြုမှုနည်းပါးသွားပြီဖြစ်သော **"ကွမ်းထည့်ခြင်း"**ဝေါဟာရနှင့် ပတ် သက်၍ မိတ်ဆက်ရှင်းလင်းတင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရှေ့ဆက်၌ အနန္တငါးဖြာနှင့် နတ် ဒေဝတာတို့အား တိုင်တည်ကာ ကွမ်း ထည့်ပူဇော်ခြင်း အစီအစဉ်တစ်ခုကို တင်ပြပေးပါမည်။

နုလုံးသားရေးရာ

ကွမ်းထည့်ပူဇော်မှုအစီအစဉ်

သံယောဇဉ် အခိုင်အယောင် ခံစားနားလည်နေရသော်လည်း ကြွေ ဆည်ခြင်း၊ မဝံ့မရဲဖြစ်နေခြင်း စသည် တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းကြောင့် မရေမရာရှိနေသည့် လူလင်ထံမှ ထင် ပေါ်ပွင့်လင်းမြင်သာစွာ ထုတ်ဖော် ကမ်းလှမ်းလာခြင်း (သို့မဟုတ်) လုံ့ လံမှ လက်ခံအသိအမှတ်ပြုခြင်း တုန့်ပြန်လာခြင်းတို့အတွက် ကွမ်းထည့် ပူဇော်သော အစီအစဉ်ဖြစ်သည်။

ကွမ်းသီး၊ ကွမ်း ထုံး၊ ထောင့်ဝင်းသော ကွမ်းယာ(၁၂)ယာကို မြိုင်ဆင်ထားရမည်။ ကွမ်းသီးတစ်ခုကို ခြောင်ကွမ်း (၁၂)လုံးကို အသုံးပြု၏။

ကောင်စွာကိုဖြန့်ဖြန့်၍ ဝိုင်းဝန်း အပူ အပြို ကင်စင်သော အညှာခါ ကွမ်း (၁၂)ရွက်တွင် ကွမ်းသီး ထုံး ထောင့် ထည့်၍ ယာ(ကထာဘူမိသီရိ ထိန်၌) ကြက်လျှာ(၁၂)ခုလည်း မြိုင်ဆင်ထားရမည်။

မိမိထွေးနေ နံနက်(၃)နာရီ (၃၆)မိနစ် အချိန်တွင် ကွမ်း(၅)ယာ (ကြက်လျှာ ၃)နှင့် ကွမ်း(၇)ယာ (ကြက်လျှာ ၇) နှစ်ယံးတန်၌သာ ထေတီမှထိုး (သို့မဟုတ်) ထေတီတန်းစင်၌ ကပ်လျှာ ရပါမည် အမွှာထီးခြားနှင့် သတ္တကာက (စုစာမုတ်)တို့အား တိုင်တည် ဆုတောင်း နုလုံးသားရေးရာ (အထက်ဖော်ပြပါ အဆက်အသံများ ခြေလည်လှမ်းပါလိမ့်)

ကွမ်းသီးသည် **ခြောင်၊ ရှေး ကြက်ချေး**ဟူ၍ သုံးမျိုးသုံးစားနည်း ခြောင်ကွမ်းသီးမှာ အမှည့်လွန်သော ကွမ်းသီးမှ အခွံကိုခွာပစ်၍ နေ့တစ်ပြည့် လှန်းပြီးနောက် ကြွင်းကျန်သော အလျှာများကို ထပ်ခံရွတ်သင်ထားသော ကွမ်းသီးဖြစ်သည်။

အမှည့်လွန်၍ ဆံခြည်ထွေးသော နီးပါး အခြေအနေဖြစ်ရာ ကွမ်းသီး မူလအရသာများ လျော့ပါးသည့် လူကြိုက်မများပေ။

သို့သော်လည်း အထားခံ၊ အသို လှောင်ခံသဖြင့် ရောင်းဝယ်သူ ကုန် သည်တို့ကား သဘောကျကြ၏။

ရွေးကွင်းသီးမှာ ရွှမ်းပြင်းအသီးမှ ခွာယူထားသော ကွင်းသီးဖြစ်သည်။ ပြောင်လက်ချောမွတ်နူးညံ့၍ ကွင်းသီး ၏ မူလအရသာနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့် စားသုံးသူတို့ ကြိုက်နှစ်သက်ကြ၏။

ကြက်ချေးကွင်းသီးကား အသီးနု များ ကောင်းစွာမရင့်မှည့်မီ (ရွှမ်းပြင်း အခြေအနေမရောက်မီ) အသီးများ ခြောက်၍ ရှုံ့တွာသွားသည့် ကွင်းသီးဖြစ် သည်။

[ဆေးကျမ်းအလိုအရ ကွင်းသီး ၌ တွေဝေပူးယစ်စေတတ်သော အာနိသင်ရှိရာ ကြက်ချေးကွင်းသီး၌ အလွန်ကြွယ်ဝစွာ ပါဝင်၏။

ကြက်ချေးကွင်းသီးကို ပဲကြီး လှော်ကဲ့သို့ လှော်ကာ ထုထောင်း ခေ့စိမ်ခြင်းဖြင့် ပူးယစ်ဆေးဝါးအတု (ဖင်ဆီဒိုင်းကဲ့သို့ ဆေးရည်သည် ချောင်းဆိုးဆန်းနာရောဂါ ပျောက် ဆေးဖြစ်သော်လည်း အချို့က ပူးယစ်ဆေးအဖြစ် သုံးစွဲကြ၏။

ယင်းတွင် ယင်းကွင်းသီးစိမ်ရည် အားထည့်သွင်းရာနှောကြခြင်းဖြစ် သည်။ မြုလုပ်ကြသည်ကို တွေ့မြင် ခဲ့ရဖူးသည်။]

ကြက်ချေးကွင်းသီးကို အိန္ဒိယနိုင်ငံ (တောင်ပိုင်း)နှင့် မလေးရှားနိုင်ငံတို့တွင် လူကြိုက်များကြသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ တွင်ကား ဈေးအနည်းဆုံးထားကြ သည်။ ပြောင်၊ ရွေးတို့ထက် အဖန် စာတ်ပိုများလေသည်။ တိုင်းရင်းဆေးဆုံ များတွင် ကွင်းသီးကြက်ချေးကို ထည့်သွင်းအသုံးပြုလေ့ရှိကြသည်။

အထက်ပါ ပုဇွန်ပူ အစီအစဉ်တွင် ပြောင်ကွင်းသီးကို အသုံးပြုခြင်းမှာ

“ပြောင်”ဝိဟာရ၏ ပွင့်လင်းခြင်း၊ ထင်သာမြင်သာဖြစ်ခြင်း အနက်ကို ရည်ညွှန်းဆောင်ယူခြင်းဖြစ်သည်။

ကွင်းပန်းဆိုသည့်အတိုင်း ပူဇော် ဖွယ် ပန်း(ကွင်းယာ)အဖြစ် ကပ်လျှ ခြင်းဖြစ်၏။ မိမိ အမြတ်တန်းထား အပ်သော ဘဝဖော်အဖြစ် ရည်မှတ် ကွင်းထည့်(ကွင်းထိ)ပူဇော်ခြင်းဖြစ်၏။

“ကွင်းယာ(၅)ယာကား ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ မိဘနှင့် ဆရာဟူသော အနန္တငါးဖြာကို ရည်ညွှန်း၍ “ကွင်းယာ (၇)ယာ” မှာ သတ္တဘာဂခေါ် ပူးစာ ရေးနတ်အား ရည်ညွှန်း၏။

သတ္တဘာဂသည် ပူးစာရေးနတ် အမည်ဖြစ်သကဲ့သို့ သတ္တ=ခုနစ်၊ ဘာဂ=အစိုးအရဟုလည်း အဓိပ္ပာယ် ရလေရာ ကွင်းယာခုနစ်ယာ ပြင်ဆင် လျှအိန်း၏။

ကွင်းထည့်ခြင်းကို တမ္ပုလဒါနဟု ခေါ်၏။ တမ္ပုလ=တပလ၏ ပိဋကတ်သင်္ချာမှာ ၃၊၃၊၆ ဖြစ်၏။ ပေါင်းလျှင် (၁၂)ဖြစ်ရာ ကွင်းယာ (၁၂)ယာ ပူဇော်၏။

ပူဇော်ရန်အချိန်မှာ နံနက် (၃)နာရီ (၃၆)မိနစ်ဖြစ်သည်။ ယင်းအချိန်သည် မြန်မာရှေးကာလ နာရီအနေဖြင့် သုံးချက်တီးချိန် ဖြစ်သည်။

မျှော်တော်ယောင်ပတ်ပိုးတွင်...

“သုံးချက်စည်ဆော်၊ ရိုက်ဆော် ကာသွင်းတယ်လေးလင်းပြန်ရနော်” ဟု စပ်ဆိုကြ၏။ သုံးချက်တီးချိန်ကား ကြင်ဖော်ကို ရမ်းရော်မှန်းဆသည့် သင်္ကေတ ဖြစ်လေသည်။

“ကြက်လျှာ” ကား “ကွင်း ထောင်” ကို နံထပ်တူ၊ အမြတ်ပြုထား ၏။

“ကွင်းလောင်း” မဟုတ်ပါ။

“ကွင်းထောင်း”သည် ကွင်းရွက်

အပိုထည့်စရာ တောင်း(သို့မဟုတ်) တလားပုံထည့်စရာကို ခေါ်တွင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ကွင်းထောင်”ကား “အထူး တလည် ပြင်ဆင်ထားသော ကွင်းယာ” ဖြစ်ကာ အထူးသဖြင့် ချစ်သူအမျိုးသားအတွက် ယာပေး သော ကွင်းယာကို ညွှန်းလေ့ရှိ၏။

ရှေးကာလက လုံမပျို့၊ ဝိုင်းငင် နေသော ညဉ့်ဦးအချိန်တွင် ရွာတွင်းရှိ လူပျိုကာလသားများက မိကောင်း ဖသားပီသစွာ ဧည့်သည်အဖြစ် လာရောက်လည်ပတ်တတ်ကြသည်။

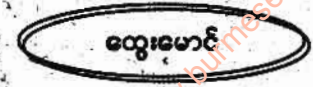
လုံမပျို့၏ချစ်သူအဖြစ် ရည်မှန်း ထားသူလည်း ပါဝင်လာတတ်သည်။

အိမ်ရှင်လုံမက ကွင်းဆေးလက်ဖက် ဧည့်ခံ၏။ ပျော်ရွှင်စွာ ရယ်မောစား သောက် ဝိုင်းဖွဲ့ကြပြီးနောက် ညဉ့် နက်ချိန်တွင် အခြားကာလသားများ ထပ်ပြန်ကြ၏။

သတို့သားလောင်း တစ်ဦးတည်း ကျန်သောအခါ မေတ္တာသစ္စာအထိမ်း အမှတ် ကွင်းထည့်ခြင်း အထိမ်းအမှတ် အဖြစ် (အထူးတလည် ယာထား သောကွင်းယာ) “ကွင်းထောင်” ကို သတို့သားလောင်းအား ပေး၏။

သတို့သားလောင်းသည် “ကွင်း လောင်” ကို ပါးစောင်ခဲကာ ထွက်ခွာ ရင်း ထိုဇနီးလောင်းအား သေတပန် သက်တဆုံး ပေါင်းသင်းနေထိုင်တော့ မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လျက် ကျေနပ်စွာ ပြန်လာခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့် “ကြက်လျှာ”သည် ချစ်မှုရေးရာအတွက် အရေးပါလှသော “ကွင်းထောင်” ကို ထပ်တူပြုထား ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

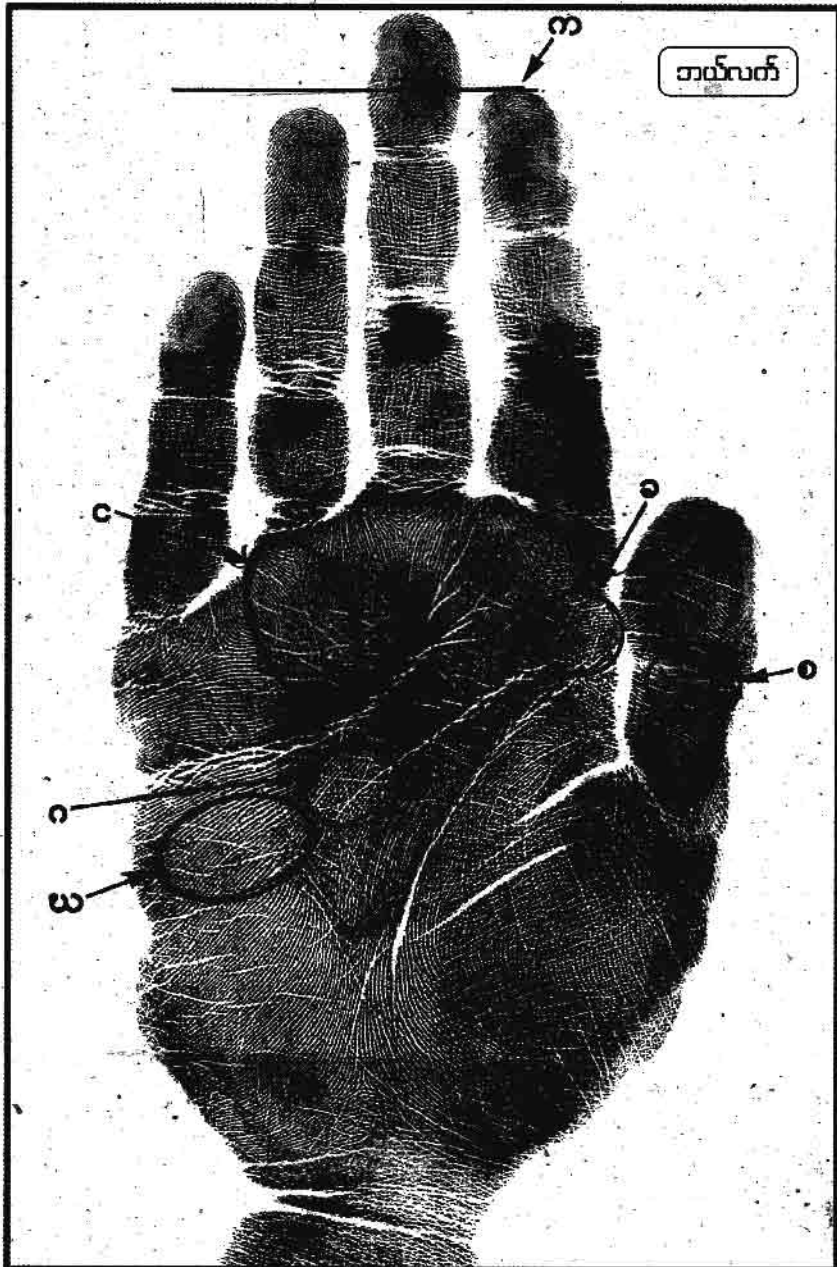

လက္ခဏာပဟေဠိ

အဖြေညှိကြမ်း

ဆရာကြီး ဦးဘောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာပဟေဠိပညာသုတေသီ

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ဘယ်လက်ဖဝါးပုံစံပိုင်ရှင်မှာ ခုန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တိုက်ကြီး၊ မြို့နယ်မှ ဆယ်တန်းအောင်ပြီးစ ကျောင်းသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ သူမ၏ လက်ဖဝါးပြင်ကို သေချာ

လေ့လာ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးပြီး မှ အောက်ပါ မေးခွန်းများကို ဖြေကြည့်ပါ။
၁။ "B.Ed", "GTC", "စီးပွားရေး" ဘယ်လိုက်ကို ရွေးချယ်ပြီး တက္ကသိုလ်ပညာ ဆက်လက် သင်ယူ သင့်ပါသလဲ။
၂။ ပညာရေးမှာ ပါရဂူဘွဲ့အထိ ရရှိနိုင်ပါသလား။
၃။ ဘဝမှာ နာမည်ကောင်း ဂုဏ်သတင်းကောင်း နှင့် လက်ရာကျော်ကြား အောင်မြင်သူ ဖြစ်နိုင်ပါသလား။
မိမိတို့၏ အဖြေများကို အကြောင်းပြချက်နှင့် တကွ သီးခြား စာရွက်လွတ်တွင် ရေးမှတ်ပြီးမှသာ လက္ခဏာပဟေဠိ အဖြေများနှင့် တိုက်ဆိုင် ညှိနှိုင်းကြည့် စေချင်ပါသည်။

ပဟေဠိ အဖြေများကို စာမျက်နှာ(၁၈၄)တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

ဆီးကျောက်တည်ဆေးနာများနှင့်

အစွမ်းထက်လှသည့် ဂျူးပုံသေး

အမျိုးသမီးများထက် အမျိုးသားများတွင် ဆီးကျောက်တည်ရောဂါ ပို၍ အဖြစ်များပါသည်။

ယခုဖော်ပြမည့် ဆေးနည်းလေးမှာ ဆီးပူခြင်း၊ ဆီးအောင့်ခြင်း၊ ဆီးကျပ်ခြင်း၊ ဆီးမပြတ်ခြင်း၊ ဆီးမသွားနိုင်ခြင်း စသည့် ရောဂါများအပြင် ဆီးကျောက်တည်သောဝေဒနာများပါ သက်သာပျောက်ကင်းပါသည်။

ယခုဆေးနည်းလေးသည် ချက်ချင်းထက်ထက် ဖော်၍မရပါ။ ရိုးရိုးဆေးနည်းများနှင့်မတူ တစ်မူထူးပါသည်။ ခက်ခဲလှသည်ဟု အပြစ်တင်ခဲ့လျှင်လည်း အပြောခံရပါမည်။

ဆေးရခဲ့လျှင်လည်း လွန်စွာ အစိုးထိုက်၍ ဆီးကျောက်တည်ဝေဒနာသည် (၂၀)ဦး အနည်းဆုံး ကုသပေးနိုင်၍ ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးရှိသောနေရာမှာ တောထဲတောင်ထဲတွင်နေသော တိရစ္ဆာန် ဂျူးပုံတစ်ကောင်အား ရရှိမှသာ ဆေးရပါမည်။ ဂျူးပုံကို တချို့က ကြောင်ပုံဟုလည်း ခေါ်ပါသည်။

သူ၏ပုံစံမှာ ခြေနှင့် လက်အကြား ဝမ်းခိုက်ဘေး ဘယ်ညာတွင် အရေပြားဖွဲ့လျားကျနေ၏။ သူသည် သစ်ပင်များပေါ်တွင်သာ တစ်ပင်မှ တစ်ပင်ကူး၏။

ထိုသို့ ကူးသည့်အခါ ထိုအရေပြားအား ဖြန့်ကာ၍ အတောင်ပံသဖွယ် လေဟုန်စီး၍ ကူး၏။ အပင်၏ အမြင့်ထိပ်သို့ တက်ပြီး၍ ထိုးပုံတံချလျက်

ဂျူးပုံ (ကြောင်စည်း)

တစ်ဖန် ထိုအပင်ထိပ်သို့ ပြေးတက် ဝဲပုံချသည့်ပုံစံဖြင့် သွားလာ၏။

အခြားမှာ အဝါ၊ အညိုများ၍ ခန္ဓာကိုယ်သည် အနီရောင်၊ နက်ပြာရောင် အများဆုံး တွေ့ရ၏။ ယောနယ်မှ ထိုအကောင်အား ဂျူးပုံဟုသာ ခေါ်ကြ၏။

ဂျူးပုံအား မုဆိုးလုပ်သူများသာ အရများပါသည်။ ဆေးလိုသောသူများ အနေဖြင့် မုဆိုးလုပ်သူအား မှာထားလျှင် အလွယ်တကူ ရနိုင်ပါသည်ဟု အကြံပြုပါသည်။

ဆေးဖော်တော့မည်ဆိုလျှင် ဆန်စေ့များအား ကြိုတင်ဆောင်ထားရပါမည်။ ဂျူးပုံ ရလျှင်ရချင်း အလျင်ဆုံး ဗိုက်ခွဲ၍ သူ၏ ဆီးအိမ်အား အတွဲလိုက် ဖြုတ်ယူ၍ ဆီးထွက်သော ပြွန်ပေါက်

အား ပိတ်ထားရပါမည်။

ထိုပြွန်ပေါက်မှ ဆန်စေ့များအား ဆီးအိမ်ထဲသို့ တစ်စေ့ခြင်း၊ တစ်စေ့ခြင်း စိတ်ရှည်စွာ ထည့်ရပါမည်။

ဆန်စေ့များထည့်၍ ပြည့်သွားလျှင် လေလုံစွာ သိမ်း၍ တစ်ညသိပ်ထားပါ။ နောက်တစ်နေ့တွင် ဆေးသုံး၍ ရပါသည်။

သတိပေးလိုတာ ရှိပါသည်။ အကြောင်းမှာ ဂျူးပုံသည် ဓွေးသံ၊ လူသံကြားလျှင်ပင် ကြောက်သော အလိုလို ပန်းထွက်ပါသည်။ သူ့ကို ရလျှင်ရချင်း ချက်ချင်းလုပ်မှသာ ဆေးများများ ရပါသည်။

အချိန် အတော်အတန်ကြာမှ ဆေးဖော်လျှင် သူ့ထံမှ ဆီးမရတော့ပါ။

အကြောင်းမှာ ကြောက်သေး အလိုလို ပန်းထွက်သော အကောင်မျိုးဖြစ်၍ ဆီးကုန်သွားလျှင် ဆေးမရတော့ပါ။

ရှူးပုံ၏ ပုံမှန်အရွယ်သည် (၇၀) ကျပ်သားခန့်မှ (၁)ဝိသာအထိ ရှိတတ်ပြီး (၂)ဝိသာခန့် အကောင် ကြီးများလည်း ရတတ်ပါသည်။

သာမန် ရှူးပုံ၏အရွယ်ကို သိရှိရန် အထူး သန့်စင်ပြီး (၄၀)ခန့် ထည့်၍ ခြေ ခြားထားကာ အောက်ဘက်တွင် ထန်စေ့ (၅၀)ကျပ်အထိ ထည့်နိုင်ပါသည်။

ဆေးစားပုံမှာ...

ဆီးကျောက်တည်သူဖြစ်လျှင် ပံ့ပိုးပေးရန် ဆန်တစ်စေ့ စားပါ။

ဒုတိယနေ့တွင် ဆန်တစ်စေ့အား ကျောက် ပျက်တွင် သွေး၍ ဆီးခံအား လိပ်ပါ။ ဆီး သွားလျှင် ခွက်တစ်ခုခံထား၍ တည်နေသော ကျောက်များ ကြေ၍ ထွက်ပါလိမ့်မည်။

ဆီးကျောက်တည် လေးအောက်ရှိလျှင် ဆန် (၂)စေ့သာကုန်၍ ကြိယူအစွမ်းထက်ပါသည်။

ရှူးပုံ၏ ဆေးအစွမ်းထက်ပုံမှာ သူ ပန်းထားခဲ့သော ဆီးစက်သည် မြေပြင်ပေါ်ဖြစ်လျှင် (သို့မဟုတ်) ကျောက်တုံးကျောက်ခဲပေါ် ဖြစ်လျှင် တိကျစွာ အမှတ်အသားပြုလုပ်၍ တစ်ညတာ သိပ်ထားပါ။

နောက်တစ်နေ့ ထိုနေရာအား ထမင်းစား ကြည့်၍ မြေပြင်ပေါ်သို့ စပါးလုံးတစ်ထောက်ခန့် ထောက်တုံး ပေါ်၍လျှင် စပါးလုံးတစ်ထောက်ခန့် သည် ကြေ၍ ခွက်ထွက်ပါသည်။

ဤနည်းဖြင့် ပျောက်ကင်းသော ဝေဒနာသည် အတော်များလှပါသည်။ ယုံကြည် စိတ်ချစွာ အသုံးပြုနိုင်ကြရန် အစိုးတန် ဆေးနည်းတစ်ခု မပျောက် ပျက်ရန် တင်ပြပေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။

စီးမင်း(မြောက်ဧည့်)

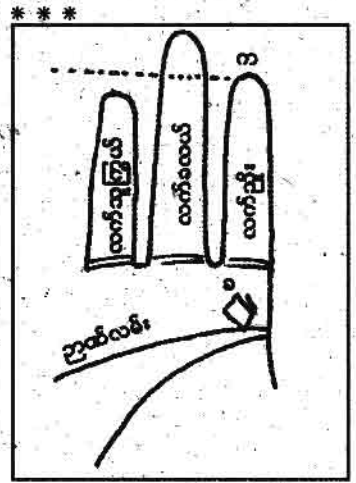
စာမျက်နှာ (၁၈၂)မှ အဆက်

လက္ခဏာပဗေဒန္တိ အဖြေများ

၁။ တက္ကသိုလ်ပညာ ဆက်သင်ရန် အတွက် "B.E.d" လိုင်းကို ရွေး ချယ်သင့်ပါသည်။

ထိုလိုင်းမှာ ပညာရေးလိုင်းဖြစ်၍ ကျောင်းပြီးသည့်အခါ စာသင်ပြသော ဆရာမအလုပ်မျိုးလုပ်ကိုင်ရန် အဆင် ပြေသည်။

သူမ၏ လက္ခဏာမှာ လက်ညှိုး ထိပ်ဖျားက လက်သူကြွယ်ထိပ်ဖျား ထက် ပိုရှည်နေခြင်း "က"အက္ခရာ နှင့် လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေး ဂြိုဟ်ခုံရှိ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းထိပ်မှာ လေးထောင့်ကွက်သင်္ကေတ ရှိခြင်း၊ "ခ"အက္ခရာတို့သည် ဆရာလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင် အကျိုးပေးနိုင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

၂။ ပညာရေးမှာ ပါရဂူဘွဲ့မျိုးအထိ ရရှိနိုင်ပါသည်။ ဉာဏ်လမ်းကြောင်း အဆုံးတွင် တြိဂံပုံသင်္ကေတကြာဖူးပုံသင်္ကေတ များ ရှိခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ "ဂ"နှင့်"ယ"အက္ခရာ။

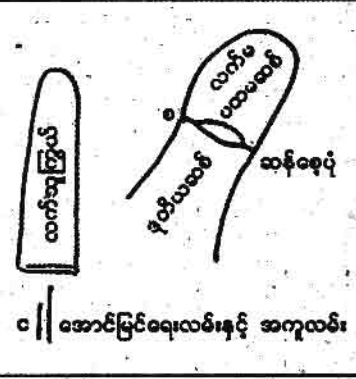
* * *

၃။ ဘဝမှာ နာမည်ကောင်း၊ ဂုဏ် သတင်းကောင်းနှင့် ထင်ရှား ကျော်ကြား အောင်မြင်နိုင်သူ ဖြစ်ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်... လက်သူကြွယ်အောက် တနင်္ဂနွေ ဂြိုဟ်ခုံမှာ အောင်မြင်ရေးလမ်းနှင့် အကူလမ်းများရှိခြင်း၊ "င"အက္ခရာ လက်မပထမနှင့် ဒုတိယအဆစ်ကြား မှာ ဆန်စေ့သင်္ကေတရှိခြင်း၊ "စ" အက္ခရာတို့ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

* * *

၄။ အောင်မြင်ရေးလမ်းနှင့် အကူလမ်း (လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြ ပါစေ)

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး မွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာပဗေဒပညာသုတေသီ

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ်နှင့်

ဘောင်ရွှေမြတ် (စစ်ကိုင်းတောင်)

ဆရာအရှင်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ (၂)

ယခင်လမှ အဆက်

အဘအောင်မင်းခေါင်၏

လမ်းညွှန်ချက်

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွင် အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဩဝါဒကို လက်ခံရရှိတော်မူလေ၏။ ထို့နောက် တောင်ကလောင်တွင် အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ အောင်ချမ်းသာရွာ အယ်ဒီတာကျောင်းတော်သို့ ပြန်လည် ဆောက်တော်မူလေသည်။

ဩဝါဒအရ တောင်ငူမြို့နယ် ကျွန်းတန်း၌ “အောင်မင်းခေါင်ကြီးစေတီ” အည်တော်မူပြီးနောက် မန္တလေး ထောင် မုဒီတိုက်နဂ္ဂလင်ကျောင်းတွင် နှစ်ပါးတော်မူလေ၏။

သက္ကရာဇ် ၁၃၁၀ ပြည့်နှစ်တွင် ချောတရည်မြို့နယ် ဦးကြီးဝက် ဆန်တော်ဝင်းအတွင်း၌ လမ်းညွှန်ချက်ဖြင့် “အောင်မင်းခေါင်ကြီးငြိမ်းချမ်းရေးစေတီ” တည်ခဲ့လေသည်။

၁၃၁၃ ခုနှစ်၌ သုဓမ္မဝတီပေါ်စံခေါင် ဆရာတော်နှင့်အတူ မရန်းတောင်ဆက်တွင် “အောင်မင်းခေါင်စေတီ” ဆစ်ဆူ တည်ထားခဲ့လေ၏။

သက္ကရာဇ် ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်မှ ၁၃၂၆ ခုနှစ်အတွင်း ဧကောင်ပုဂ္ဂိုလ် အာသော ထာရုံကျောင်း၌ ကျောင်းသားများအား ထွေထွန်းမှ ဒသမတန်းအထိ အင်္ဂလိပ်စာနှင့် သင်္ချာဘာသာရပ်ကို (၁၆)နှစ်ခန့် ကုသိုလ်ဖြစ် ပညာပါရမီဖြည့်ခဲ့လေသည်။

F.24A. March, 2016.

▲ မယ်ဒက်ကယ်ထေရောတော်ကြီး ဦးသံစု၏ ခဏဌာ ဝန်ထမ်း အိမ်ထောင်တွင် သွေးတော်လှူပြီး နောက်ဆုံးရိုက်ကူးထားပုံ

မယ်ဒက်ကယ်ထေရောတော်ဟု

အမည်ရရှိခြင်း

မော်လမြိုင်မြို့မှ သစ်ကုန်သည်ကြီး

ဦးဘချစ်၊

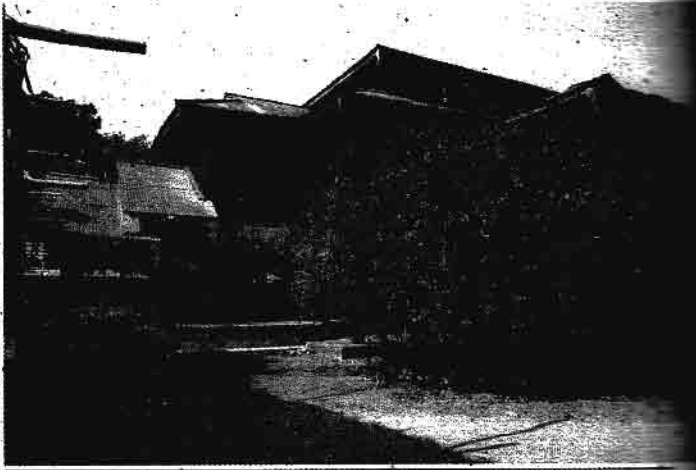
တောင်တွင်းကြီးမြို့ သစ်တော

ဝန်ထောက်ကြီး ဦးဘမိုး၊

တောင်ငူမြို့မှ ဘိလပ်စာရေးကြီး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပညာရေး သမဂ္ဂ

www.burmeseclassic.com

မယ်ဒက်ကယ်ဆရာတော်ကြီး၏ တာရှင်တော်အား ခံယူပုံမှာ (အောင်မင်းသားအောင်ကျော်ဦး)

မယ်ဒက်ကယ်တာရှင်တော်အတွင်းမှ ထူးခြားထင်ရှား ထင်ရှားခြား

ဦးသာလှိုင်၊

မန္တလေးမြို့မှ စပါးခွဲစားကြီး ဦးကြွယ် နှင့်မိတ်သင်္ဂဟများသည် အလုပ် အကိုင်ကမဖြစ်၊ စီးပွားရေးကပျက် အစစအရာရာ အဆင်မပြေကြသော ကြောင့် တရားအရာတွင် အထူး ကျော်ကြားလှသည့် “ရေတာရှည် မယ်ဒက်ဆရာတော်ကြီး”ထံ ရောက်ရှိ လာခဲ့ကြလေ၏။

မယ်ဒက်ဆရာတော်ကြီးထံ တရား အားထုတ်ကြရန် ရည်ရွယ်ရင်းဖြင့် အတူတကွ လာရောက်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ် လေသည်။

မူလရည်ရွယ်ချက်မှာ စိတ်ညစ်ညူး ခြင်း၊ စီးပွားရေး မကောင်းခြင်းကြောင့် စိတ်ပြေလက်ပျောက် လာရောက်ကြ ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော်ကြီး က သိသောကြောင့် တစ်ဦးချင်းစီ အတွက် သင့်ရာ ဆုံးမဩဝါဒပေး တော်မူလေသည်။

၁၀၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာတော်ကြီး၏ ဆုံးမဩဝါဒ အတိုင်း ခံယူဆောင်ရွက်ကြလေရာ မိမိတို့ အသီးသီး၏ လုပ်ငန်းဆောင်တာ ကိစ္စများ၊ လူမှုစီးပွားရေးကိစ္စများ အောင်မြင်ချမ်းသာကြလေ၏။

ထိုအချိန်ကာလမှ စတင်၍ မယ်ဒက်ဆရာတော်ကြီး ကယ်တင် စောင်မသောကြောင့်ဟု မယ်ဒက်ကယ် စေတီနှင့် မယ်ဒက်ကယ်ဆရာတော် ကြီးဟူ၍ အမည်တွင်လေတော့သည်။

စစ်ကိုင်းတောင်တွင် သီတင်းသုံးခြင်း

သက္ကရာဇ် ၁၃၂၆ ခုနှစ်တွင် စစ်ကိုင်းတောင်ရှိသို့ ကြွရောက်၍ ရက္ခန်းစင်တောင်နှင့် စစ်ကိုင်းတောင် လှည့်လည်လျက် ရှိနေခဲ့လေသည်။

ဆွမ်းဦးပူညှင် စေတီတော်ကြီး၏ တောင်ဘက် ပုပ္ဖါရုံရေကန်ကြီး၏ အထက်တွင် “ဆုတောင်းပြည့် အောင်မင်းခေါင်စေတီ” တည်ခဲ့လေ ၏။

၁၃၂၇ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလမှ စ၍

စစ်ကိုင်းတောင်ရှိ ဆွမ်းဦးပူညှင် စေတီတော်ကြီး ပြုပြင်စောင့်ရှောက် ရေး သံဃဂေါပကအဖွဲ့တွင် မီးစက် တာဝန်ယူပြီး သာသနာ့အလင်းရောင် ဆောင်တော်မူလေသည်။

နေဖြူချောင်ရှိ “အောင်မင်းခေါင် စာတိန်နန်း”တွင် သီတင်းသုံးနေလေ ၏။

အာဒာဒေအောင်မင်းခေါင် ကြွရောက်လာခြင်း

သက္ကရာဇ် ၁၃၂၇ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲ လဆန်း(၁)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ညတွင် ဆရာတော်ကြီးလေးပါးတို့သည် ဇူရင် ကျော်စေတီတော် ထီးတော်အတွင်း ဆွေးနွေးတိုင်ပင်နေကြလေ၏။

၁။ မယ်ဒက်ကယ်ဆရာတော်ကြီး ဦးသာလှ ၂။ သနုဗ္ဗဆရာတော်ကြီး ဦးစန္ဒိယ၊ ၃။ သနုဗ္ဗပြောက်ကျောင်းဆရာတော် ဦးသုဗ္ဗ ၄။ လှည့်ကျဆရာတော် ဦးအာစရပုံ ကြွ လေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် အာဒာဒေအောင်မင်း ခေါင်ကြွရောက်လာလေ၏။ မယ်ဒက်

မယ်ဒက်ကယ်ကျောင်းတော်၏ တောက်လျှောက်အနိမ့်အနိမ့် (လက်ယာဘက်မှ လျှောက်မှာ သံဃာနှင့် အားပေးတော်ကြီးနှင့် ဝဲဘက်မှာလျှောက်မှာ အားပေးသော တော်ကြီးတို့)

တယ်ဆရာတော်ကြီး ဦးသံဝရအား နှစ်ကိန်းတော်မူ၍ ဓာတ်စပေများ နှီးမြှင့်တော်မူပါသည်။

◆ နေပြည်တော်ကြီး ဦးစွဲယအား ယဇာတ်စပေ

◆ ဗျည်းကုဆရာတော်ကြီး ဦးအာစာအား ရေဓာတ်စပေ။

◆ ဦးသူရိယအား နေဓာတ်စပေများ အပ်နှံ၍ သာယာနတ်တန်များ ပေးအပ်လေ၏။

မယ်ဒက်ကယ် ဆရာတော်ကြီး ဦးသံဝရအား အဘအောင်မင်းခေါင် တို့ယ်တိုင် လေဓာတ်စပေ လက်ဝါးအပ်၍ ပြန်ကြွတော်မူပါသည်။

မယ်ဒက်ကယ်ကျောင်းသို့ ကျောင်းထိုင်ခြင်း

ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီတွင် စောင့်ရှောက်ရေးကိစ္စများ ဆောင်ရွက်နေစဉ် မှာပင် ဆရာတော်ကြီးသည် ရှင်ကျော်စေတီအား ရွှေထီးတော် တင်လှူခြင်း၊ စောင်းတန်း အုတ်လှေကားများ အသစ်ပြုပြင်ခြင်း၊ ဗောဓိပင်များစိုက်ပျိုးခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်တော်မူပါသည်။

နေပြည်ကျောင်း အောင်မင်းခေါင် ဓာတ်နန်းမှာ သီတင်းသုံးနေစဉ် ၁၃၃၂ ခုနှစ်ရောက်သောအခါ အောင်ချမ်းသာ ရွာမှ တပည့်ဒကာများ ရောက်ရှိလာကြလေ၏။

ဆရာတော်ကြီးအား မယ်ဒက်ကယ်ကျောင်းတွင် ပြန်လည်ကြွရောက် သီတင်းသုံးပါရန် တောင်းပန်လျှောက်ထားကြသောကြောင့် ရေတာရှည်မြို့သို့ ကြွရောက်ရလေ၏။ မယ်ဒက်ကယ် ကျောင်းတော်တွင် ပျံလွန်တော်မူသည့်အထိ သီတင်းသုံးတော်မူပါသည်။

မယ်ဒက်ကယ်စေတီတော် ဝေါပက အဖွဲ့တွင် ဩဝါဒါစရိယဆရာတော်ကြီး အဖြစ် သာသနာကိစ္စများကို မရပ်မနား ဆောင်ရွက်တော်မူလေ၏။

- ၁။ မယ်ဒက်ကယ်စေတီတော်ကြီးကို အသစ်မွမ်းမံပြုပြင်တည်ထားခြင်း
- ၂။ ပြည်လုံးချမ်းသာစေတီအား ပြုပြင်ခြင်း
- ၃။ ရွှေထီးအသစ်တင်လှူခြင်း
- ၄။ မယ်ဒက်ကယ်စေတီတော်ကြီး အသစ်တည်ဆောက်ခြင်း

- ၄။ မယ်ဒက်ကယ်စေတီ ယာယီလှုပ်တံတိုင်းများ ဆောက်လုပ်ခြင်း
- ၅။ မယ်ဒက်ကယ်ကျောင်းနှင့် ရှင်ဥပုတ္တမထေရ်အဆောင် ဆောက်လုပ်ခြင်း
- ၆။ ဂန္ဓကုဋ်အသားကျောင်းကို အုတ်တိုက်အသစ်ပြုလုပ်ခြင်း
- ၇။ ဗောဓိညောင်ပင်များ စိုက်ပျိုးခြင်း
- ၈။ ဗောဓိရွှေညောင်စေတီငယ်များ တည်ထားခြင်း
- ၉။ သုဂုဿတီမယ်တော်ကြီး အဆောင်အသစ် တည်ဆောက်ခြင်း
- ၁၀။ ပုပ္ဖိမြို့ အရှေ့ဘက် ဦးတင်တယ်နတ်ကွန်းအနီးတွင် “အောင်ချမ်းသာစေတီ” တစ်ဆူ
- ၁၁။ ပုပ္ဖိမြို့ ပျဉ်တလွန်ကွန်းအနီးတွင် “အောင်တော်မူစေတီ” တစ်ဆူ
- ၁၂။ ပုပ္ဖိမြို့ ရေညွှန်ကြီးရွာတောင်ဘက် တောင်တိမ်တွင် “အောင်မင်းခေါင်စေတီ” တစ်ဆူနှင့် ဗောဓိညောင်ပင်တစ်ပင် စိုက်တော်မူပါသည်။
- ၁၃။ မယ်ဒက်ကယ်စေတီတော်ကြီး၏ နယ်နိမိတ်တွင် ဗောဓိပင်များ စိုက်ပျိုးတော်မူရာ ဗောဓိပင်များအားလုံး ရှင်သန်ကြလေသည်။
- ၁၄။ စစ်ကိုင်းတောင် ပတ္တမြားစေတီတွင် စိုက်ပျိုးရှင်သန်လျက် ရှိလေ၏။

ဆရာတော်ကြီး၏ နေ့စဉ်အကျင့်စရတမ္မာများ

- ၁။ နေ့စဉ်နံနက်(၅)နာရီတွင် မယ်ဒက်ကယ်စေတီတော်ကြီး၏ (၂၅)ဌာနများတွင် အာရုံဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်းများ ကပ်လှူခြင်း။
- ၂။ နေ့စဉ်နံနက်(၆)နာရီတွင် ဟောဗောဓိပင်များကို ညောင်ရေလောင်းမေတ္တာပို့ခြင်း။
- ၃။ နံနက်(၇)နာရီမှ နေ့လယ်(၁၀)နာရီအထိ တရားအားထုတ်ခြင်း။
- ၄။ ည(၇)နာရီတွင် ကျောင်းရှိ သံဃာကုန်ဆင်းခေါ်၍ မယ်ဒက်ကယ်စေတီ

ရင်ပြင်တော်၌ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ အား မေတ္တာပို့ကြလေ၏။

၅။ လစဉ် မြန်မာလဆန်း(၁)ရက်မှ လဆန်း(၇)ရက်အထိ ဆွမ်းဖြူကို ဆားနှင့်သာ ဘုဉ်းပေးတော်မူရာ ခုနစ်နှစ်ကြာသည့်တိုင် ဖြစ်လေ၏။

၆။ သတ္တဝါများကို သနားငဲ့ညှာသော အားဖြင့် ပါဏပေတံ အူသက်ထက် ဆုံး အသက်သတ်လွတ် ဘုဉ်းပေး တော်မူလေသည်။

မယ်ဒက်ကယ်ဆရာတော်ကြီးက အာရုံပြုခေါ်တော်မူခြင်း

၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလထဲတွင် ကျွန်ုပ်မှာ ဂေါပကအဖွဲ့အတွင်းရေးမှူး နှင့် အမြင်ခြင်း မတူသောကြောင့် ဖိအားပေးခြင်းကို အကြိမ်များစွာ တွေ့ကြုံခံစားနေရလေ၏။

ထို့ကြောင့် တာဝန်မှ အနားယူရန် စိုင်းပြင်းနေပါသည်။ သို့အတွက် ဝေဇာ ရင်းများ ရှင်းလင်းရန်အတွက် မြို့နယ် စာရင်းစစ်အဖွဲ့ ခေါ်ယူရန် တင်ပြ တောင်းခံလိုက်လေ၏။ သို့ရာတွင် အတွင်းရေးမှူးမှ သဘောမတူသည့် အတွက် ခွင့်(၇)ရက် တင်လိုက်လေ၏။

ထိုနေ့မှာပင် ကျွန်ုပ်သည် အိမ်တွင် လည်း မနေလိုသောကြောင့် ပုပ္ပါးမြို့ ဆည်ပေါက်ရွာတွင် သီတင်းသုံးနေ သော ဒီပဲယင်းဆရာတော်ကြီး ဦးညွှတ်မ သိဒ္ဓိထံ သွားရောက်ရန် ထွက်လာခဲ့ လေ၏။

မန္တလေးမြို့၊ ကျွဲဆည်ကန် အဝေး ပြေးကားဝင်းရောက်သောအခါ စကား ဝါမန်းကား၊ ပုပ္ပါးမန်းကားများမှာ နေ့လယ်(၂း၃၀)နာရီ အချိန်ခန့်ဖြစ် သောကြောင့် ကားများ မရှိတော့ပါ။ သို့အတွက် မဟာမြတ်မုနိသို့ သွား ရောက်၍ ပုတီးစိပ်နေလေ၏။

၁၉၈၈ နဂပထမရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၁၉၉၄ ခုနှစ်က ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဆွမ်းစားနေပုံ
၁၉၉၇ ခုနှစ်က အာရုံပြုခေါ်တော်မူခြင်း
ဆရာတော်ကြီး၏ နောက်ဆုံးဖြစ်ပါသည်

ပုတီးစိပ်ခြင်း၌ (၄၅)မိနစ်ခန့် ကြာ သောအခါ ကျွန်ုပ်၏ နား၊ နားကပ်၍ စကားပြောသံ ကြားလိုက်ရလေ၏။ မိမိအား ပြောဆိုသော စကားမဟုတ် ဟု ထင်မိသောကြောင့် ပုတီးမှာပင် စိတ်စိုက် အားထုတ်နေလေ၏။
'ဟဲ့ကောင်... တောင်လုပ် ပြောကိလုပ် လုပ်မနေနဲ့ ဝါပီလာခုံ'
ဟု ပီပီစာသင်ကြားပြောသံကို ကြား လိုက်ရလေသည်။ ထိုအခါမှ မယ်ဒက် ကယ်ဆရာတော်ကြီးအသံ ဖြစ် ကြောင်း သိလိုက်ရသောကြောင့်

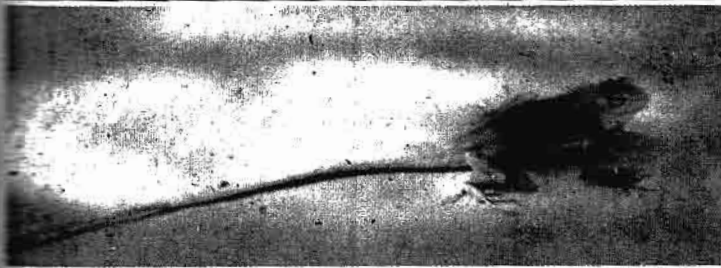
တပည့်ကလေး မောင်မောင်ထံ သွားရောက်ရလေတော့သည်။
ထိုအချိန်က မယ်ဒက်ကယ်ဆရာ တော်ကြီး ဦးသံဝရမှာ ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းနေလေရာ ရောဂါမှာ ကင်သ ဟု နောက်မှ သိရပါသည်။
တပည့်မောင်မောင်ထံ ရောက် သောအခါ အကျိုးအကြောင်း ပြော လိုက်လျှင်ပင် ချက်ချင်းသွားရောက် ရန် စီစဉ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ ဆရာတော်ကြီး တာရှည်သို့ ထွက်ခွဲကြလေတော့သည်။
ဆရာတော်ကြီးမှာ ကျန်းမာရေး

www.burmeseclassic.com

မယ်ဒက်ကယ်ဆရာတော်ကြီး၏ ကျွန်ုပ်တို့အဖို့
ထားခြင်းသာကြီးစား၊ အခါအခါအရားမှ ခြင်းအတွက်ရန်

ဗုဒ္ဓဘာသာပြောဆိုရန်လောလျှောက်သော မယ်ဒက်ကယ်ဆရာတော်ကြီး၏
ပိတောက်အဖွဲ့နှင့် ပုတ်သင်္ဘောတော်

ကောင်းသော်လည်း တကယ်
ထူကောင်းတစ်ဦးကဲ့သို့ သွားလာ
ထွက်ရှားနေသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့မှာ
အထူးစိုးရိမ်မှု မရှိကြပါ။

ဆရာတော်ကြီးက တွေ့လျှင်တွေ့
ချင်မှာပင် ကျွန်ုပ်အား စမရိုက်၍
နိမ့်ခြင်းပါသည်။ ကျွန်ုပ်က ဆရာတော်
ကြီး၏ **“အပီနို့ပါသောအသံ”**
အကြောင်း မေးမြန်းလိုသော်လည်း
မေးမြန်းခွင့် မရပါ။

ရောက်သည့် အချိန်မှ စတင်၍
မယ်ဒက်ကယ်စေတီတော် စနေ
ထောင့်အရပ်တွင် **“ဝေဒါသာကု”**
မိတ္တာတော် နှုတ်တိုက်ချပေးပြီး
အကြိမ်တစ်ထောင် ရွတ်ဆိုပူဇော်ခိုင်း
လေ၏။ ဝေဒါသာကုဂါထာဖြင့် ည

(၉:၀၀)နာရီမှ စတင်ရွတ်ပွား ပုတီးစိပ်
ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

နံနက် အရုဏ်တက်အချိန်တွင်
မယ်ဒက်ကယ်စေတီတော် တနင်္ဂနွေ
ထောင့်အရပ်မှ စတင်၍ အရပ်ထောင့်
တစ်ထောင့်လျှင် ကြီးလေးကြီးဂါထာ
(၂၇)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်၍ မေတ္တာ
ပို့ရပါလေ၏။

မယ်ဒက်ကယ် ကျောင်းတော်တွင်
ရောက်ရှိသည့်နေ့မှ စတင်၍ ဆရာ
တော်ကြီးအား ဝေယျာဝစ္စပြုလုပ်ခြင်း၊
စေတီဂမုန်းညှက်သွေး၍ လိမ်းပေးရ
ခြင်း၊ ခြေဆုပ်လက်နယ်ပြုပေးရပြီး
မေတ္တာပို့ခြင်း၊ ညောင်ရေလောင်းခြင်း
များကို (၃)ရက် (၃)ညတိုင်အောင်
ရွတ်ဆောင်ပြီးနောက် ခွင့်ရက်စေ့အပီ

ပြန်ခဲ့ရလေ၏။

ပြန်ခါနီးတွင် ဆရာတော်ကြီးက
ကျွန်ုပ်၏ နဖူးအား ထပ်မံ၍ စမရိုက်
ပေးပြန်ပါလေ၏။ ယခုအချိန် စမရိုက်
ပေးခြင်းမှာ ဆရာတော်ကြီး၏ နောက်
ဆုံးလက်ဆောင်သာလျှင်ဖြစ်ပါတော့သည်။

မယ်ဒက်ကယ် ဆရာတော်ကြီး
ဦးသံဝရမှာ ကျွန်ုပ် စစ်ကိုင်းမြို့သို့
ပြန်လည်ရောက်ရှိပြီး တစ်လခွဲခန့်
အတွင်း (၁၀-၂-၂၀၀၀)ပြည့်နှစ်
သက်တော်(၈၅)နှစ်၊ ဝါတော်(၅၅)
အရတွင် ထွက်ရပ်ပြုတော်မူပါသည်။

ပျံလွန်တော်မူသောအခါ ပုပ်ရိခြင်း
မရှိ၊ ရုပ်ဆင်းရူပကာ ပျက်စီးသွားခြင်း
မရှိဘဲ ကျိန်းစက် တရားမှတ်နေသကဲ့
သို့ ပူးမြင်ကြရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ဆန္ဒတော်
အတိုင်း အုတ်ဂူဖြင့် တည်ထားပူဇော်
ထားရပါသည်။

မယ်ဒက်ကယ်ဆရာတော်ကြီး

စုဆောင်ဆုဖြူသော ဓာတ်တော်များ

မယ်ဒက်ကယ် ဆရာတော်ကြီး
ဦးသံဝရသည် အဘအောင်မင်းခေါင်
၏ အမည်နာမတော်များဖြင့် စေတီ
တော်ပေါင်း ခုနစ်ဆူ တည်ထားတော်
မူပါသည်။ စေတီတော်များနှင့် ဗောဓိ
ပင်များကိုလည်း အတူစိုက်ပျိုးပူဇော်
လေ့ ရှိပါသည်။

စေတီတော်များအတွက် ဓာတ်
တော်များကို ဂန္ဓာရီခရီးသဖွယ် လှည့်
လည်၍ ကိုယ်တိုင်သွားရောက်
ပင့်ဆောင်ရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

- ၁။ ချင်းတွင်းမြစ်အနီး ဝဿာယကစေတီပျက်
မှ ပုလဲအဆင်တော်တော်(၁၀)ဆူ
- ၂။ မန္တလေးတောင်ပု ရွှေအဆင်တော်တော်
(၂၂)ဆူ
- ၃။ ကောလိယတောင်ပု ရွှေအဆင်တော်

- ၈၀။ ဆော်(၁၀)ဆူ
 - ၉။ အထက်တကောင်းပြီပူ ပြတ်လေးရုံ အဆင်းဆတ်တော် (၅၀၀)အဆူ
 - ၅။ ကလျာဏီလိပ်တော်ပူ ပြတ်လေးဆင့်အဆင်း ဆတ်တော် (၁၀)ဆူ
 - ၆။ အမရပူပြုပုထိုးတော်ကြီးပူ ပြတ်လေးဆင့် အဆင်းဆတ်တော် (၁၀)ဆူ
 - ၇။ ရွှေတိုင်း အဆက်အနွယ်များမှ ဇောင်း ကလေးစေတီပူ ဆတ်တော်အဆူ(၅၀၀)
 - ၈။ ပြည်ပြု နန်းတော်ဦးပူ ပုလဲအဆင်းဆတ် တော် (၁၇)ဆူ
 - ၉။ စစ်ကိုင်းတောပုံ ပုလဲအဆင်းဆတ်တော် အဆူ(၅၅၀)
 - ၁၀။ စစ်ကိုင်း ရွှေပြင်ပိတောက်ပူ ပုလဲအဆင်း ဆတ်တော် (၁၀)ဆူ
 - ၁၁။ ကျိုက်ထီးရိုးနတ်တောင်ပုံ ပြတ်လေးဆင့် အဆင်းဆတ်တော် အဆူ(၇၀)
 - ၁၂။ စစ်ကိုင်း ရွှေပြင်ပိတောက်ပူ ရဟန္တာဆတ် တော် အဆူ(၅၅၀)
- စုစုပေါင်း ဓာတ်တော် (၁၁၀၅၄)ဆူ တို့ကို မယ်ဒက်ကယ်စေတီတော်၌ ဓာတ်တော်အဆူ(၅၀၀၀)ကျော်၊ မယ် ဒက်ကယ် အောင်တော်မူစေတီ၌ ဓာတ်တော်(၁၀၀၈)ဆူနှင့် အခြားသော စေတီတော်များတွင် ထည့်သွင်းဌာပနာ ထားပါသည်ဟု မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့ လေ၏။
- စေတီတော်များ တည်ထားရာတွင် မဇ္ဈိမဒေသ သတ္တဋ္ဌာနမှ အောင်မြေ များနှင့်အတူ မဟာဗောဓိပိဋမှ ဗောဓိ သီးများ ရယူစိုက်ပျိုးပူဇော်ခဲ့လေ သည်။
- မယ်ဒက်ကယ် ဆရာတော်ကြီး ဦးသံဝရမှာ "တတိယမြောက် မယ်ဒက်ကယ်ဆရာတော်" အဖြစ် ခံယူတော်မူ၍ အဘအောင်မင်းခေါင် နှင့် သက်ရှိထင်ရှား တွေ့ဆုံလမ်းညွှန် ခြင်း ခံယူရရှိတော်မူပါသည်။
- ၁၉၀ နက္ခတ္တရာဇင်ဒြေပုဂ္ဂိုလ်း

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ဓနုဖြူချောင် "အောင်မင်းခေါင်ဓာတ်နန်း" တွင် အဘကိုယ်တော်တိုင် ထမောတ်၊ နေတတ်၊ ရေတတ်၊ လေတတ် စမ များ ရိုးမြင့်ခြင်း ခံယူတော်မူခဲ့ကြသော ဓနုဖြူကျောင်းဆရာတော် ဦးစန္ဒိမာ သည် အစောဆုံး ထွက်ရပ်ပြုပြီး ဖြစ် လေသည်။

ဓနုဖြူထရာတော်ကြီး ဦးစန္ဒိမာ၏ မင်းခေါင်ထော ရုပ်ဓန္ဓာတော်ကို ယနေ့တိုင် ဓနုဖြူကျောင်းအတွင်း မှုဖြင့်နိုင်ကြလေသည်။

လှည်းကူးကျောင်း ဆရာတော်ကြီး ဦးအာစရ၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ဆရာတော်၏ ဆန္ဒအတိုင်း ကျောင်း ဝင်းအတွင်း အုတ်ဂူအဆောင်ဖြင့် ပူးတွေ့နိုင်ပါသည်။

ဆရာတော် ဦးသူရိယမှာ အင်္ဂပူ ဗြူနယ် မထင်ရှားသော ကျေးရွာ တစ်ရွာတွင် တရားအားထုတ်လျက်ရှိ ကြောင်း မယ်ဒက်ကယ်ဆရာတော် ကြီးမှ မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

မယ်ဒက်ကယ် ဆရာတော်ကြီး၏ မပုပ်မသိုးသော ရုပ်ဓန္ဓာကို မယ်ဒက် ကယ်ကျောင်းတော်တွင် အုတ်လိုဏ်ဂူ ဖြင့် ပူးမြော်နိုင်ကြလေသည်။

မယ်ဒက်ကယ် ဆရာတော်ကြီး ပေါက်မြောက်သွားသည်မှာ ယနေ့ဆို လျှင် (၁၆)နှစ်မျှ ရှိနေလေပြီ။ ကျွန်ုပ် နှင့် တပည့်မောင်မောင်အား စခန်း တစ်နေရာမှ ယနေ့တိုင်အောင် လမ်း ညွှန်လျက် ရှိနေဆဲဟုသာ...။

အဝေရာဘေးမပေ အေးပြုရမ်းသာကြ ပါစေ။

အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ရွှေ
မ
ဝေ
ည
၀

ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရာဇင်ဒြေပုဂ္ဂိုလ်
စေတီ ၂၀၉-မြေပြင်၊
၂၉-လမ်း(အထက်)
မန်းဆဲးတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကင်း
ဖုန်း-၀၁ ၂၄ ၂၄၀၄

အံ့ဩစရာ သင်္ချာဂါထာ

နန္ဒကော် (လ/သ)

ညနေက ကိုရီးယားဇာတ်လမ်းတွဲ
တို့ စိတ်ဝင်စားမိသောကြောင့်
ထောင်တင် အိပ်ရာက နောက်ကျ၍
ထန်းကတန်း ဈေးသို့ ပြေးခဲ့ရသည်။
ညနေက နံနက်ရှစ်နာရီဆိုရင် ဈေးကွဲ
သည်။ ခြောက်နာရီခွဲ၊ နှစ်နာရီလောက်
နေသို့ရောက်မှ လိုအပ်သည့် ပစ္စည်း
သယ်လို့ရသည်။

ဈေးဝယ်ပြီးမှ အိမ်မှာကျန်ခဲ့သော
သားကို သတိရသည်။ သူ့အဖေရှိတာ
ထဲမှာ စိတ်ကို လျှော့ကာ မုန့်ဟင်းခါး
ဆိုတာ ဝင်ထိုင်ပြီး စကားကောင်းနေ
သောကြောင့် ဈေးရောင်းသူများ အိမ်
ပြန်ကြသည်ကို မြင်မှ ရှစ်နာရီထိုး
အပြီဟု သတိရကာ အိမ်သို့ သုတ်
သတ်လာခဲ့သည်။

အိမ်ရောက်သော် ကလေးကို
အထူး၍ အိပ်နေသေးသည်ဟု ထင်

ကာ ခြင်ထောင်ကို လှန်ကြည့်သော်
လည်း မတွေ့ရ။ မတင်တင် ပျာယာ
ခတ်သွားသည်။ ကလေးအဘိုး ဦးထွန်း
ညိမ်းဆီ သွားရောက်မေးသည်။

'ဦးကြီး သားလေးရောက်လားဟင်'
'မရောက်ပါလား။ နင်က ကလေး
ထားပြီး ဘယ်သွားနေလို့လဲ'

'ကျွန်မ ဈေးသွားတာ ကလေးအိပ်
နေသေးလို့ အိပ်ပါစေဆိုပြီး ထားခဲ့တာ
လေ'

'ကလေးနိုးပြီး ငါ့အပ်ခဲ့ပါလား။ အနီး
အနားရှာကြည့်ဦး'

'အနီးအနားမှာ မတွေ့လို့ ဦးကြီး
လာမေးတာလေ'

'နင်တော့ ခွကျဖို့ပဲ။ ကလေးတစ်ခု
ဖြစ်ရင် နင်တော့ မလွယ်ဘူး'
ဟုတ်ပါသည်။ သားအချစ် မြေး

အနှစ်ဆိုသည့်အတိုင်း သည်မြေး
ကလေးကို ဦးထွန်းညိမ်း ချစ်ရသည်မှာ
မောင်ချစ်ဥဟု နာမည်ကို ပင်မခေါ်ဘဲ
အသံလေးဟု တင်စားခေါ်နေသည်။

ဦးထွန်းညိမ်းမှာ ချွေးမအပူကို ကိုယ့်
အပူယူကာ မြေးကလေးအပေါင်း
အသင်းများနှင့် သွားတက် လာတတ်
သည့်နေရာများသို့ လိုက်ရှာနေသည်။
ကံကောင်းထောက်မ၍ အရှေ့ပိုင်းမှ
ကိုမြမောင်ဆီမှ သတင်းရသည်။ သူ့
အဖေနှင့် လယ်ပြင်သို့ မြက်ရိတ်ဖို့
လိုက်သွားသည်ဟု သတင်းရမှ ဦးထွန်း
ညိမ်း စိတ်အေးသွားသည်။

ဖြစ်နိုင်သည်က အသံလေးသည်
စပါးဖူးကို အလွန်ကြိုက်သည်။ သူ့
အဖေ လယ်ပြင်သို့ နွားစားမြက်ရိတ်ဖို့
သွားတိုင်း စပါးဖူးမှာသည်။

စပါးဖူးသည် စပါးနံ့အဖြစ် စပါးပင်မှ
အပြင်သို့ မထွက်မီ စပါးပင်မှ ခွဲထုတ်
ယူရသည်။ စား၍ ချိုဆီမဲ့သည့်
အရသာကို အသံလေး အလွန်ကြိုက်
သည်။ သို့နှင့် သူ့အဖေနှင့် လိုက်သွား
သည်မှာ ဖြစ်နိုင်သည်။

မတင်တင်သည် သူ့ယောက္ခမဆီမှ
တစ်ဆင့်ကြားရသောကြောင့် စိတ်
လက် ပေါ့ပါးသွားပြီး ထမင်းဟင်းချက်
ပြီးသည်နှင့် သားတော်မောင်ကို မျှော်
နေသည်။

ကိုးနာရီခွဲလောက်မှ ကလေးကို
သားအဖ အဖေက ရှေ့က မြက်ထမ်း
နှင့် သားတော်မောင်က နောက်က

စပါးဖူးတစ်ဆုပ်ကိုင်ပြီး ငိုလျက်လာ နေသည်ကို မြင်ရသည့် မတင်တင် ရင်ဖိုသွားပြီး...

'ကိုစိုး... သားကလေး ဘာဖြစ်လာ တာလဲဟင်၊ ငိုလို့ပါလား'

မတင်တင် သူ့ယောက်ျားကို မေး ရင်း ကလေးရင်ဘတ်မှာ သွေးစ ကလေးတွေကိုမြင်၍...

'ဟောတော့... ကလေးရင်ဘတ်မှာ လဲ သွေးတွေနဲ့ လက်သန်းမှာလဲ ပတ်တီးကြီးနဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ ကိုစိုးရယ်၊ ဖြော့ပါဦး ဦးကြီးမြင်ရင် ဒုက္ခပါပဲ'

မတင်တင်သည် ကလေးကို ပွေ့ချီ ပြီး ဖိနပ်ချွတ်ချလိုက်သည်နှင့် ကလေး သည် အမေနှင့် တွေ့မှ ဝမ်းနည်းသွား ဟန်တူသည် အော်၍တော့သည်။

'ကလေး... ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ပြောပါဦး။ ကလေးကိုများ လယ်ပြင် မြက်ရိတ်ရာ ခေါ်သွားရတယ်လို့ သား လေးမငိုနဲ့တော့ တိတ်တော့နော် အမေ ရှိတာပဲ'

ကိုစိုးသည် စိတ်တိုလာဟန်တူ သည်။

'အမယ်... ငပြူးကများ ငပြေကို အပြစ်တင်ရတယ်လို့ နင်က ကလေး ကို ခြင်ထောင်ထဲမှာ တစ်ယောက် တည်း ဘာလို့ထားခဲ့တာလဲ၊ ခြင် ထောင်ထဲမှာ ငိုနေလို့ လယ်ပြင်လိုက် မယ်ပြောပြီး ရော့ခေါ်သွားတာ၊ မျောက်လောင်းက တံစဉ်နဲ့ မြက်ရိတ် တာ လက်သန်းပြတ်သွားလို့ ငိုတာ'

'အမေလဲတော်... ဦးကြီးရယ် လာပါဦး သားလေးမှာ လက်သန်းပြတ် သွားလို့တဲ့'

ချွေးမ အော်သံကြားသောကြောင့် ဦးထွန်းညိမ်းအိမ်ပေါ်က အသော့ ကလေးပြေးလာပြီး သူ့အသံလေးကို

၁၂၂ နက္ခတ္တရာဇ်မြို့မဂ္ဂဇင်း

ချီကာ သူ့သားမောင်စိုးကို...

'လာ... အသံလေး ဖေကြီးဆီကို လာ။ ဟဲ့ကောင်ငစိုး... ကလေး ဘယ် လိုဖြစ်လာတာလဲ ပြောစမ်း။ အိပ်ရာထ ကလေးနီးရင် ငါ့ဆီ ပို့ထားခဲ့ပါလား။ ခုတော့ လယ်ပြင်မှာ မြက်ရိတ်ဖို့ ခေါ် သွားရတယ်လို့ အသံလေး ဖြစ်လာပြီး ဟုတ်လား အသုံးမကျတဲ့ကောင် ငါ လုပ်လိုက်ရနော်'

ကိုစိုးသည် ရယ်ပြီး...

'ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး အဖေရာ'

'ဘာ... ဘာမှ မဖြစ်ဘူးတဲ့လား။ အကျီတွေမှာ သွေးတွေပေလို့ မတင် တင် ဆေးခန်းသွားရအောင် ကလေး ချီစမ်း'

'အဟုတ်ပြောတာပါ အဖေရာ... အရေးပြားကလေး ရှိတာပါ။ ဒီလို အဖေရဲ့... သူက စပါးဖူး ခူးပေးပါပြော လို့ ကျွန်တော် စပါးဖူးသွားခူးနေတုန်း တံစဉ်ကို ယူပြီး မြက်ရိတ်တာလေ လက်သန်းကလေး တံစဉ်ရှုသွားတာ ပေါ့။

သွေးတွေထွက်လို့ ငိုတော့မှ ကျွန်တော် လာပြီး ကြည့်တော့ သွေး တွေကို ဟိုသုတ်သည်သုတ်နဲ့ အကျီပါ ပေရော အများကြီးထင်လို့ ကျွန်တော် လဲ စိုးရိမ်သွားတာပေါ့။

ကျွန်တော့်ပုဆိုးနား ဖြပြီး သုတ် ကြည့်တော့မှ အရေးပြားကလေး ရှု သွားတာ တွေ့ရတယ်။ ဗန္ဓုလသွေးပါ တဲ့ အဖေမြေးက သွေးကြည့်ပြီး ငိုနေ တာပေါ့။ သွေးကလဲ မတိတ်တော့ ကျွန်တော် စိုးရိမ်သွားတာပေါ့။

ဒါနဲ့ သတိရတာနဲ့ ဘကြီးဘုန်းကြီး ဖေးတဲ့ သွေးတိတ်မန်းဂါထာကို ကျွန်တော် ကလေးလက်သန်းကလေး ကို ခုနစ်ခေါက် မန်းလိုက်တော့ အံ့ဩ စရာပဲ အဖေရာ တစ်ခါတည်း သွေး

မထွက်တော့ဘူး။

ဒါနဲ့ ဘယ်လိုတွေ့သေးလဲ ဖေ တော့ ဘာမှ မတွေ့တော့ဘူး ပြောပြီး ကျွန်တော့် နောက်က လိုက်လာခဲ့တာ ရွာနားရောက်မှ ဘယ်က ဘယ်လို့ ငို တယ်မသိဘူး အဖေရာ'

ဦးထွန်းညိမ်းသည် အသံကလေး လက်သန်းမှ ပတ်တီးကလေးကို မြေ ကြည့်တော့မှ အရေးပြားကလေး ရ သွားတာကို တွေ့ရတော့မှ ပြုံးနိုင်ကြ တော့သည်။

သွေးတိတ်မန်း ဂါထာ

အဝလူသု တဥမ္မ သရိရေ
မံသ လောဟိတံ။

အနက်အဓိပ္ပာယ်

မေ-ငါ၏၊ သရိရေ-ခန္ဓာကိုယ်၌

မံသလောဟိတံ- အသွေးအသား သည်၊ အဝသုဿတု-ခန်းခြောက်သီ စေသတည်း။

မှတ်ချက်။ တစ်ပါးသူအား မြ လုပ်လိုသော်...

အဝသုဿတု စတ သရိရေ
မံသလောဟိတံ။

မှတ်ချက် ။ မေ-ငါ၏ ထေ- သင်၏။

(၇)ခေါက် အထိရာရသောနေရာထိ လက်ဖြင့် ကိုင်၍ မန်းပါလေ။

ဖြစ်ရပ်မှန်

ကျွန်တော် ကိုရင်ဝတ်ဆင် သရက်သီးလှီးရာ လက်ညှိုးကို သေ ဝိသောကြောင့် ဘကြီးဘုန်းကြီး သည်ဂါထာဖြင့် မန်း၍ ကောင်... ဖူးပါသည်။

[ဘကြီးဘုန်းကြီးအား လျက်...]

နက္ခတ္တရာ(လ/လ)

ရာတစ်ယောက် အဆင်ပြေနေလို့
ခြောက်ကြမြောက်ကြဖြစ်နေလို့ ကြည့်
ဆောင် ဒီကောင် မြောက်ကြမြောက်ကြ
ဖြစ်နေတာ စနေဂြိုဟ် တစ်ခါရမ်းမရှိ
သောအတွက် လူတွေ ပြောတတ်ကြ
တယ်လေ။

စနေဂြိုဟ်ရဲ့ အဆိုးအညံ့အကြောင်း
ကို သူတိုင်းနီးပါး ကြောက်ကြပါတယ်။
သဘောပေါက်လွယ်ကြပါတယ်။

ဒါပေမယ့် စနေဂြိုဟ်လို ဆိုးတဲ့
စနေဂြိုဟ် ထောင့်ဂြိုဟ် တစ်ခုဖြစ်တဲ့
ရာဟုဂြိုဟ်ရဲ့ အကြောင်းကိုတော့ဖြင့်
သူတိုင်း နားမလည်ကြပါဘူး။

ရာဟုဆိုတဲ့ ဟိုင်းဆင်မုန်ယိုပြီဆို
အင်တန် ကြောက်စရာကောင်းလှ
တယ်လို့ ပညာရှင်တော်တော်များများ
က ဆိုကြပါတယ်။

ရာဟုဂြိုဟ်အကြောင်းနဲ့ ရာဟုဂြိုဟ်
ရဲ့ နိဗ္ဗာန်တွေကို စာရေးသူသိသ
သောက် ပြောပြချင် အကြံပေးချင်ပါ
တယ်။

စနေဂြိုဟ်၊ ရာဟုဂြိုဟ်ဆိုတဲ့ ထောင့်
ဂြိုဟ်တွေရောက်ရင် စုန်းမှင်နတ်တို့
ကလေးတယ်။

ဆိုလိုတာက နတ်ဂြိုဟ်တာတို့၊
မိမိပြုစားခံရတာတို့ ဖြစ်တတ်တယ်။

ရာဟုဂြိုဟ်၊ ရာဟုဂြိုဟ်တို့က လူမှုရေး
အဆင့်အယူကတို့ လေးနား၊ ယားနား
တို့ ဖြစ်တတ်တယ်။

အကြောင့် မြင်အပ် မမြင်အပ်တဲ့
အဆင့်အယူကတွေတွေ့ရတတ်တယ်
လို့ ပညာရှင်တွေက ပြောကြတာပေါ့။

အနာရုံအနာရုံသားသမီးများ ရာဟုဂြိုဟ်
ကလေးက လည်းကောင်း၊ ရာဟုဂြိုဟ်
ကလေးကလေးက လည်းကောင်း၊
ရာဟုဂြိုဟ်ရဲ့ လူမှုရေးတွေ တကျက်
ကျက်ဖြစ်ပြီး မိသားစု အပူကတစ်မျိုး၊
ရာဟုဂြိုဟ်ရဲ့ လူမှုရေးကတစ်မျိုးနဲ့
အတူတူပဲ။
March, 2016.

ရာဟုဂြိုဟ် ဂြိုဟ်အိမ်ဂြိုဟ်စားနှင့် ကျင့်စဉ်

စိတ်ညစ်စရာ၊ စိတ်ဓာတ်ကျစရာတွေ
ဖြစ်လာတတ်ကြပါတယ်။

ဒီကြားထဲ ကျန်းမာရေး ညံ့ခွဲရင်
သဘောနိုးမဟုတ်လို့ မြင်အပ်မမြင်အပ်
တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ အနှောင့်အယှက်ပါ
လာရင် ဆေးမတိုးတော့ဘဲ မြေပူရာ
ကင်းမှောင့်ဆိုသလို ငွေကုန်လူပန်း
ဖြစ်ကြရတော့တယ်လေ။ ဒါတော့
အောက်ပါအတိုင်း ရာဟုဂြိုဟ်အိမ်၊
ဂြိုဟ်စားရင် အောက်ပါကျင့်စဉ်စရဏ
တစ်ခုကို ဆောင်ရွက်ပါက ရာဟုဂြိုဟ်
အဆိုးကို ကျော်ဖြတ်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ရာဟုဂြိုဟ်ကို ဂြိုဟ်အိမ်၊ သက်
ရောက် ရောက်နေကြသူတွေအတွက်
လျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော်ရှေ့မှာ
ဗုဒ္ဓေါ (သစ္စာပေးတရားတော်တို့ကို
ပိုင်ခြင်းထင်ထင် သိမြင်တော်မူ
သော မြတ်စွာဘုရား)ဆိုပြီး ပုတီး

(၉)ပတ်စိပ်တာတို့၊ မေတ္တာသုတ်တို့၊
ကံဇာတာဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နင်း အခိုက်
အညံ့တွေပြေစေမယ့် ပုဗ္ဗဏှာသုတ်စတဲ့
ပရိတ်တွေကို ရွတ်သင့်ပါတယ်။

ဘားမဲ့ဆရာတော်ကြီးက ဂုဏ်တော်
ကို အနုလုံ၊ ပဋိလုံပွားပါက လောကီ
ကိစ္စအားလုံး ပြီးနိုင်တယ်လို့ ရေးထား
တာကို ဘားမဲ့ကျမ်းတစ်ခုထဲမှာ ဖတ်ဖူး
ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဂြိုဟ်အစီးနင်းအခိုက်
အညံ့ကို ဂုဏ်တော်နဲ့ ကျော်နိုင်အောင်
ကြိုးစားကြပါလို့ အကြံဉာဏ်ပေးရင်း
နဲ့ စာရေးသူခံယူတဲ့ ရာဟုဂြိုဟ် အိမ်
ဂြိုဟ် ဂြိုဟ်စားနှင့်ကျင့်စဉ်ကို ဆွေးနွေး
အကြံပြုလိုက်ပါရစေ...

မုန့်ခေါ်
(ရေဆင်း-နေပြည်တော်)

ကျွန်ုပ်တို့အတွက် နေ့စဉ်ဘဝ၏အဓိကအရာများ

အကြောင်း

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၆ ခုနှစ် ကုန်ဆုံးတော့မည့်ဖြစ်ပြီး သက္ကရာဇ် ၁၃၇၇ ခုနှစ် ကူးပြောင်းခါနီး သင်္ကြန်ရုံးပိတ်ရက်ကာလများတွင်အသက်(၂၀)ကျော် ဖြစ်သော သားတော်မောင်ကို အဖွားဖြစ်သူက သူ မကွယ်လွန်မီ သာသနာဆောင်သို့ဝင်ပြီး ဒုလ္လဘရဟန်းဘဝဖြင့် မြင်လိုပါသည်ဟု တောင်းဆိုလာသဖြင့် မောင်အံ့တို့သားအဖ ဖားအောင်းမြို့လေးသို့ ပြန်ခဲ့ကြသည်။

ရောက်ပြီး နောက်တစ်ရက်မှာပင် သားနှင့်ညီဖြစ်သူတို့ကို ရဟန်းမပြုမီ ညနေပိုင်း၌ သာမဏေဝတ်ပေးခဲ့ပါ သည်။

သင်္ကြန်အကြံပြုနေ့တွင် သိမ်ကျောင်းဆရာတော် ဦးဆောင်လျက် သားနှင့်ညီတို့ကို သိမ်ဝင်ကမ္ဘဝါ နာကြား ဆောက်တည်ခံယူစေကာ ရဟန်းအဖြစ်သို့ သွတ်သွင်းပေးနိုင်ခဲ့ကြပါသည်။

ကိုယ်တိုင် ဒုလ္လဘရဟန်းခံလိုပါသော်လည်း အခြေအနေ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် မောင်အံ့ပွင်း မတက်နိုင်ခဲ့ပါ။

သင်္ကြန်အကျနေ့မှစ၍ အလုပ်အကိုင်မရှိ လူပိုကြီး မောင်အံ့တစ်ယောက် ဖားဆောင်းမြို့တွင် နားခိုရာကွက်သစ်ရပ်ရှိ ဦးလေးနန္ဒ၏ အိမ်အစစ်ခြံလေးတွင်သာ စာဖတ်၊ စာရေး ဦးလေးထံမှ ဗဟုသုတစုံလင် ကြားနာ၍ အချိန်ဖြန်းနေရပါတော့သည်။

ကံအားလျော်စွာ သင်္ကြန်အတက် နေ့၌ မော်ချီးသို့သွားကာ ခဲသတ္တု တူးဖော်သည့်အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်နေသူ နှစ်ဦးထံ ဦးလေးနန္ဒထံ ရောက်လာကြပြီး သူတို့တွင် ပါလာသော အဆောင်ပစ္စည်းများအား ထုတ်ပြနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ထူးထူးဆန်းဆန်းဆိုလျှင် တွေ့ချင်မြင်ချင်၊ ကြားချင်၍ စစ်စုတတ်သော မောင်အံ့မှာ သူတို့၏ စကားပိုင်းသို့ တိုးဝင်လေ့လာမိပါတော့သည်။

ဦးလေးခင်ဗျာ... အညာဒေသပေါက်မြို့နယ် ရေပြာကျေးရွာအုပ်စုက လာပြီး ခဲလုပ်နေကြတဲ့ သူတွေပါ။ မော်ချီး

ဒေသမှာ ခဲတူးဖော် လုပ်ကိုင်နေတာတွေ တစ်နှစ်လောက်ရှိပါပြီ။

မော်ချီးမှာ ဂန္တီရပစ္စည်းများ အကြောင်းပြောမိရင်းအတော်အတန် နားလည်တတ်ကျွမ်းတဲ့ ဦးလေးအကြောင်းကို ကြားရလို့ အညာမပြန်ခင် ကျွန်တော်တို့မှာပါတဲ့ ပစ္စည်းလေးကို ပြချင်၊ မေးချင်လို့ ဦးလေးဆီ ဝင်လာပါခင်ဗျာ

ဦးလေးက ဂန္တီရပစ္စည်းတွေ အကြောင်း သိပ်နားလည်လှတယ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဦးလေးရဲ့မခင်ကြီး ကိုယ်တိုင်က ဝါသနာပါပြီး ရှာဖွေ စုဆောင်းခဲ့တာကြောင့် ဦးလေးလဲဘာမျိုးဘိုးတူဆိုသလို ရှာဖွေလေ့လာဆဲပါကွယ်။

မောင်ရင်တို့က ဂန္တီရပစ္စည်းကို ဆောင်ထားချင်တာလား၊ ရောင်းချင်တာလား၊ လောဘဇောနဲ့ အမြတ်ထုတ်ချင်တာလားဆိုတာကိုတော့ ကွဲကွဲပြားပြား ပြောကြဖို့ လိုလိမ့်မယ်။ ဆောင်ထားဖို့ အဆောင်အဖြစ်က လွဲရင် ဦးလေးက ကျန်တာတွေကို အားမပေးဘူးနော်

လိုရင်းကို အပိုမပါ ပြောတတ်သည့် ရှမ်းတိုင်းရင်းသားပီပီ ဦးလေးနန္ဒက အပြတ်ပြောလိုက်သည်။

ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ကလဲ လောဘတက်ပြီး ရောင်းဝယ်ဖို့လာတာ မဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျာ။ မိဘဘိုးဘွားလက်ထက်ကတည်းက ဂန္တီရပစ္စည်းလေးတွေပို့ အုဆောင်ပစ္စည်းအနေနဲ့ ဆောင်ထားချင်တာပါ။

ဒီပစ္စည်းလေးတွေက ဘာပစ္စည်းတွေဖြစ်ပြီး ဘယ်လို အကျိုးကျေးဇူးတွေ ရှိတယ်၊ ဘယ်လို သိမ်းဆည်း

ယိုးဒယားအင်အားစုအထောက်အပံ့အကူပြုရာမှာပါ ဆင်တူတော်ခုံ

ထားသို့ရတယ်၊ အစောင့်အရှောက်တွေရှိတယ်၊ မရှိဘူးဆိုတာ သိချင်တာကြောင့်ရယ်၊ အစွမ်းသတ္တိကို ဘယ်လို စစ်ဆေးမယ်ဆိုတာ သိချင်ကြလို့ ဦးလေးဆီလာခဲ့ကြတာပါ ခင်ဗျာ

လာရောက်သူ နှစ်ဦးအနက် အသက်(၅၀)လောက်ရှိမည့် ဖြစ်သော အဖေဖြစ်မြင့်၊ အသားညိုညိုပုဂ္ဂိုလ်က ဦးလေးနန္ဒကို ရည်မှန်ချေခံစွာ ရှင်းပြပါသည်။ သူတို့တွင် ပါလာသော ပစ္စည်းများကိုလည်း ရွှေဆိုင်များတွင် အသုံးပြုသည့် ရတနာပစ္စည်းထည်ထည်ဘူးလေးများထဲမှထုတ်ကာ တစ်တစ်ပြခဲ့ပါသည်။

ဦးလေးက ပစ္စည်းလေးများကို ကိုင်စေ့စေ့စစ်စစ်ကြည့်ပြီး...

အင်း... ဒီအချောင်းလေးတွေက ဂရုပါ။ အဖိုးတန်တဲ့ ရေဆင်စွယ်ခဲနဲ့တော့ ထုပ်ရုံ၊ ဟာ... ဒီလေးထဲထဲထက်ပြန် တန်ဖိုးမြတ်ပေးတဲ့ ယိုးဒယားဆင်စွန် အင်အားစုလေးဟာ

သိတိုက်က ရဟန်းတော်... အစစ်အမှန်...
သိတိုက်က ရဟန်းတော်... အစစ်အမှန်...
သိတိုက်က ရဟန်းတော်... အစစ်အမှန်...

အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...
အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...
အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...

အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...
အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...
အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...

အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...
အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...
အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...

အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...
အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...
အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...

အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...
အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...
အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...

အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...
အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...
အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...

အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...
အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...
အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...

အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...
အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...
အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...

အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...
အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...
အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...

အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...
အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...
အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...

အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...
အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...
အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်... အစစ်အမှန်...

အမှန် အဆောင်တွေ၊ ကမ္ဘီရ ပစ္စည်းတွေ...
ဆိုတာ အစောင့်အရှောက် ရှိတယ်ကွ...
သူတို့ ကိုးကွယ်တာ မဟုတ်ရင်တောင်...
ရှိရှိသေသေ ထားရတယ်။ တစ်နည်း...
အားဖြင့် သိဒ္ဓိဝင်ပစ္စည်းခွဲ အလေးအမြတ်...
ပြုဖို့တော့ လိုတာပေါ့ကွ။

အခုတော့ သိဒ္ဓိဝင်ပစ္စည်းတွေကို...
ခုတင်အောက်မှာထားမှတော့ အစောင့်...
အရှောက်တွေက တယ်မှာ လာကြိုက်...
တော့မလဲလေ။ အင်းဘုရားဆိုတာကလဲ...
ဘုရားစင်မှာမထားဘဲကိုယ်နဲ့မကွာဆောင်...
ထားရမှာပဲ။

အဲဒီလို ဆောင်ထားနိုင်ဖို့အတွက်...
လည်ပင်းမှာ လောကတံသီးလို ချိတ်ဆွဲ...
နိုင်ဖို့ ကွင်းကလေးပါတာကို တွေ့တယ်...
မဟုတ်လား။ အဆောင်ပစ္စည်းဖြစ်တဲ့...
အတွက် ဆောင်ထားကြဖို့တော့ လိုမယ်...
ကွယ်'

ဟု ထပ်ဆင့် ရှင်းပြခဲ့ပါသည်။
ထိုအခါ ရေဆင်စွယ်ဆိုသောအချောင်း...
(၅)ခုပိုင်ရှင် ကိုလူပုက...

ဦးလေးရယ် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြော...
ရရင် အခု ရေဆင်စွယ်တွေထဲက တစ်ခု...
နှစ်ခုလောက်သာ အဆောင်အဖြစ်ထား...
ပြီး ကျန်တဲ့ဟာကို ဆင်ဖမ်းမယ့်သူ...
တွေကို ရောင်းဖို့ ယူလာတာပါ။

ကယားပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်...
တို့ဆိုတာ သစ်တောထူထပ်ပြီး ဆင်အသုံး...
ပြုမှုများတာကြောင့် ယူခဲ့တာပါ။
မော်ချီးမှာ ဝယ်မယ့်သူကို တိုက်ရိုက်...
မတွေ့ရဘဲပွဲစားသုံး၊ လေးဦးတော့ လာ...
ကြည့် ပါတယ်။

"စမ်းမယ်၊ ဆင်ရိုတဲ့ တောထဲ...
လိုက်ခွဲ" ဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့က နယ်...
မြေမကျွမ်း၊ လူယုံမရှိ၊ ဒေသစကား...
မတတ်တော့ မလိုက်ခဲ့ကြဘူးလေ။

ဒါကြောင့် ဒါတွေ စွမ်း၊ မစွမ်း...
ဘယ်လိုစမ်းသပ်ရမယ်။ အစောင့်အရှောက်...
ရှိမရှိ ဘယ်လိုသိနိုင်တယ်ဆိုတာ ညွှန်ပြ...
ပေးနိုင်ဖို့ ဦးလေးဆီလာတာပါ။
ကျွန်တော်တို့ကို တပည့်သားမြေးလို...
သဘောထားပြီး 'စောင့်ရှောက်ပေးပါလို့...
ပန်ကြားပါတယ် ခင်ဗျာ'

ဟု သနားစဖွယ် မျက်နှာငယ်နှင့်...
တောင်းခံလာလို့ ဦးလေးလည်း ခေါင်း...

တည့်တည့်တဖြင့် ကရုဏာသက်ကာ...
'အေးလေ တစ်နယ်တကျေးက...
အားကိုးတကြီး လာကြရတာ ဖြစ်လေ...
တော့ ဦးလေး သိသလောက် မှတ်...
သလောက် ကူညီညွှန်ပြပေးပါမယ်။
မင်းတို့ ပါလာတဲ့ ရေဆင်စွယ်ဆိုတာကို...
စစ်၊ မစစ် စမ်းတဲ့နည်းတွေက များသားပဲ...
ကွ။

ငှက်ပျောပင်အုပ်မှာ စမ်းတယ်၊ ကြက်စာ...
ကျော့တဲ့အထဲမှာ ထည့်စမ်းတယ်၊ ပိန်ညှပ်မှာ...
ထိုစိုက်စမ်းတယ်၊ ဆင်ဘွားရာ လမ်းမှာ...
ချစ်စမ်းတယ်၊ ခွေးစားမှာ ထည့်စမ်းတယ်၊
ပြုအိမ်စမ်းတယ်စတဲ့ ပျံ့နှံ့သော နည်းလမ်းတွေ...
ရှိကြပါတယ်'

'ကျွန်တော်တို့ နားလည်အောင်...
တစ်မျိုးစီ ရှင်းပြပေးပါ'
ဟု အကြီးလူက မေတ္တာရပ်ခံတော့...
ဦးလေးနနုက...

'အေး... ငှက်ပျောအုပ်မှာ စမ်းတယ်...
ဆိုတာက ငှက်ပျောပင်တစ်ပင်ကို ခုတ်ပြီး...
ချက်ချင်း ရေဆင်စွယ်ကို ထိုးထည့်ထား။
တစ်နာရီလောက်ကြာရင် ပြန်နုတ်ကြည့်...
ပစ္စည်းစစ်မှန်တယ်ဆိုလို့ကတော့ အုပ်ပိုင်မှာ...
အသစ်ထွက်ပလာဘဲ ငှက်ပျောပင်က...
ခြောက်ပြီး သေသွားလိမ့်မယ်။ ရေဆင်စွယ်...
မစစ်ရင်တော့ တစ်နာရီလောက်ဆို ငှက်...
ပျောအုပ်ပင်က ပြန်ထွက်မယ်။ နောက်ရက်...
ဆိုရင် အုပ်ပိုင်က တစ်ထွာကျော်လောက်...
ပြန်ထွက်ပြီး ငှက်ပျောပင် ဆက်ရှင်ပါမယ်။

ဆင်ဘွားမယ့်လမ်းမှာ ချထားရင် ဘယ်...
လောက်ကြီး ဘယ်လောက်ဆိုတဲ့ ဆင်ဖြစ်...
ဖြစ် ဒီနေရာကို ဖြတ်သွားရတော့။ နောက်...
ပြန်လှည့်လိမ့်မယ်ကွ။ ဆင်စားမှာ ထည့်...
ကျော့ရင်လဲ ဒီအစာကို ဆင်က မစားရ...
တော့ဘူးလို့ ဆိုတယ်။

ကြက်စာ၊ ခွေးစားတွေထဲ ထည့်ကျွေးရင်လဲ...
ဒီကောင်တွေ မစားရကြဘူးလေ။ ပြန်မှာ...
စမ်းရင်တော့ ရေဆင်စွယ်စစ်ရင် ပြန်မစား...
ဘူး။ မစစ်ရင်တော့ ပြန်မစားပြီး ပျက်စီးတတ်...
တယ်။

ဒီစမ်းသပ်နည်းတွေထဲမှာ ငှက်ပျောအုပ်...
ထိုစိုက်တဲ့နည်းကတော့ ဦးလေး အကြိုက်ဆုံး...
ခုတ်ယူကတော့ ဆင်သွားတဲ့ လမ်းမှာ ချားဘဲ...
နည်းမျိုးကွ။

တိရစ္ဆာန်အစာထဲ ထည့်စမ်းတဲ့ နည်းတွေ...
+ ကုမ္ပဏီရောင်းခြင်း + ရောင်း ၁၉၅

တော့ မကြိုက်ဘူးကွ။ အာလိုလဲဆိုတော့ သိဒ္ဓိဝင် ရွှေရုပ်ပစ္စည်းကို နာမ်နိရုဏလဲရောက် တန်ဖိုး ပထာနာလဲ ရောက်လို့ မကြိုက်တာပဲ။ ပြီး အက်စစ်တွေနဲ့ စမ်းတဲ့နည်းကတော့ ပထောင့်လို့ ပစ္စည်းပျက်စီး ရင် ရန်ပုံမှားတတ်လို့ ဖမ်းစေချင်ဘူးကွ။ ကဲ... ဒါကတော့ ဦးလေး သိသလောက် စမ်းသပ်နည်းတွေပဲ။ အခြား နည်းလမ်းတွေလဲ ရှိပြီဟာပဲ။ မောင်ရင်တို့ လေ့လာပြီး စမ်းသပ်ကြပါကွာ'

ဟု ဦးလေးက သိသမျှကို အသေးစိတ် ရှင်းပြခဲ့ပါသည်။

'ဦးလေးရယ် မထူးပါဘူး။ တစ်ခါ တည်း အဖြေသိသွားရအောင်ငှက်ပျော အူတိုင်နဲ့ စမ်းကြည့်ရအောင်ပါ။ ဦးလေး ခြံထဲမှာလဲ ငှက်ပျောပင်တွေ အများကြီး ရှိနေတာမို့ သူတို့ကများ သဘောတူရင် စမ်းကြည့်ကြတာပေါ့နော်'

ဟု မောင်အံ့က ကြားပွဲစား ဝင်လုပ် လိုက်သည်။ တကယ်တော့ မမြင်ဘူး။ မတွေ့ဘူး၍ တွေ့ချင်မြင်ချင်တာ ကြောင့် အရစ်ရည်မိခြင်းပါ။

ဧည့်သည်နှစ်ဦးက - လိုလိုချင်ချင် သဘောတူကြသဖြင့် ဦးလေး၏ ငှက်ပျောခြံထဲသို့ သွားကြပြီး အသီး မသီးသေးသည့် သားပေါက်ဝင်ပျို ငှက်ပျောပင်(၃)ပင်ကို ရင်စို့လောက် နေရာမှ ဓားဖြင့် ပိုင်းဖြတ်ကြပါသည်။

ထို့နောက် ရေဆင်စွယ်ဆိုသည့် အချောင်းလေးများအား တစ်စုံ(၂-ချောင်း)စီကို တစ်ပင်စီ ထိုးလိုက်၍ လည်းကောင်း၊ ဘက်ပွဲနေသည့် တစ် ချောင်းကို ကျန်တစ်ပင်၌လည်းကောင်း ဖြတ်ထားသည့် ငှက်ပျောအူတိုင်များ တွင် ထိုးစိုက်ခဲ့ကြပါ သည်။ ထို့နောက် ဦးလေးနန္ဒက...

'ကဲ နာရီဝက် တစ်နာရီလောက်မှ လာကြည့်ကြတာပေါ့။ တံပေါ်တက်ပြီး အခါးရည်သောက်၊ လက်ဖက်စားရင်း စကားစမြည်ပြောလို့ နားကြပါဦး။ မင်းတို့ပစ္စည်းတွေအတွက်တော့ စိတ် ချနေပါ။ ဦးလေးခြံထဲမှာ တုတ်တိုတစ် ချောင်းတောင် မပျောက်စေရပါဘူးကွ' ဟု ပြောကာ မောင်အံ့တို့လူစု တံပေါ်သို့ ပြန်တက်ခဲ့ကြသည်။ အခါးရည်သောက် လက်ဖက်သုပ်

▲ ယိုးဒယားတစ်ဘုရားကောင်း တက္ကသိုလ် အင်းစာများမှ

စားရင်း မောင်အံ့က...

'ဦးလေး သိဒ္ဓိဝင်ဂန္ထီရပစ္စည်းတွေမှာ အစောင့်အရှောက်တွေ ရှိတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အခုလို သိမ်းဆည်းထားသို့မူ မမှန်လို့ ပစ္စည်းက မစွမ်းတော့ဘဲ အသေဖြစ်သွားတတ် တယ်လို့ဆိုတာ ဟုတ်ပါသလား။ သိချင် လာတယ်ခင်ဗျ'

ဟု လျှာရှည်ခဲ့ခြင်းအပေါ် ဦးလေး နန္ဒက...

'အထိန်းအသိမ်း အထားအသို မတတ်ရင် ပစ္စည်းမှာစောင့်တဲ့ အစောင့် အရှောက်တွေ ထွက်သွားကြလို့ မစွမ်း တော့ဘဲ အသေဖြစ်သွားတာ မဟုတ် ပါဘူး။ အစွမ်းရှိတဲ့ ပစ္စည်းကတော့ မူရင်းအစွမ်းသတ္တိ ပျောက်သွားတာမျိုး မဟုတ်ဘဲ၊ ငုပ်သွားတာမျိုးတော့ ရှိ တတ်ပါတယ်။

ဆိုပါတော့ကွာ... အလွန်ထက်တဲ့ ဓားတစ်ချောင်းတောင် အသုံးမပြုဘဲ နံရံမှာ ထိုးတာကြာရင် သံချေးတက်၊ အသွားတုံးပြီး ဓားမဆက်တော့သလိုပဲ ပေါ့။ အဲဒီစားကို မီးနဲ့ပြန်သ၊ ဓားသွေး ကျောက်နဲ့ ပြန်သွေးရင် မူရင်းအတိုင်း အသွားထက်တဲ့ ဓားတစ်လက် ပြန် ရနိုင်သလို သိဒ္ဓိဝင်ဂန္ထီရပစ္စည်းတွေကိုလဲ

အစွမ်းပြန်ထက်အောင် သိဒ္ဓိပြန်တင်ပေး ရင် သွေးထားတဲ့ ဓားကောင်းတစ်လက် လို ပြန်လည် အစွမ်းရှိနိုင်ပါတယ်'

ဟု ရှင်းပြခဲ့သည့်အတွက် မှတ်သား ရပြန်ပါသည်။ ငြိမ်၍ တည်တံ့ညီတိတ်ဖြင့် နားထောင်နေသည့်အင်းဘုရားအဆောင် ပစ္စည်းပိုင်ရှင် အကြီးလူက...

'ဦးလေးခင်ဗျား ရေဆင်စွယ် စစ် မစစ် စွမ်းမစွမ်း စမ်းသပ်နည်းတော့ ဦးလေးရှင်းပြလို့ သိရပါပြီ။ ကျွန်တော်ရဲ့ အင်းဘုရားအဆောင်ကိုရော ဘယ်လို နည်းနဲ့ စမ်းသပ်နိုင်သလဲဆိုတာ သိလို ပါတယ် ခင်ဗျား'

ဘယ်လိုအဖြေမျိုး ပေးမလဲဟု မောင်အံ့ စိတ်ဝင်တစား နားထောင်နေ မိပါသည်။

ဦးလေးက ဘာမှ မပြောသေးဘဲ ကွမ်းအစ်ထဲမှ ကွမ်း၊ ကွမ်းသီး ထူး သေး စသည့် ပစ္စည်းအမည်စုံကို သူ ကြိုက်နှစ်သက်သည့် အချို့အတိုင်း ထည့်ကာ ကွမ်းတစ်ယာကို ဝါးနေ ခဲ့ပါသည်။

စိတ်ကြိုက်ဝါး၍ အားရတော့ ကွမ်းသွေးတွေကို ထွေးခံထဲသို့ ထွေး ကာ နှုတ်ခမ်းကိုသပ်လျက်...

'အေး...မောင်ရင် မေးသည့် အမေးပဲ။ ဘုရားဆင်းတုပုံတော် ခြစ်တဲ့ အတွက် ဘာမှ စမ်းစရာမလိုဘူး။ အစွမ်း က ထက်ပြီးသားပါ။ အင်းတွေ စွမ်းမစွမ်း ဆိုတာလဲ အင်းကို စီရင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကျင့်ကြံအားထုတ်မှု၊ စရုဏအား ထွေး ထိန်းမှု၊ သီလနဲ့ ဖြောင့်မတ်မှန်တန်ခိုး စေတနာထားရှိမှုတို့က အရေးကြီးတာပဲ။

'ဒီအချက်တွေနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တွေစီရင်တဲ့ အင်းဆိုရင် အစွမ်းထက် ပေါ့။ အင်း စွမ်းမစွမ်း၊ အစောင့်အရှောက် ရှိမရှိ သိချင်ရင်တော့ ငါးပါးသီလထုံး ဆောက်တည် အိပ်မက်ထောင်စပ် သိနိုင်ပါတယ်။

လပြည့်ညလို အခါကြီးရက်ကြီး တွေမှာ သစ္စာဆိုအဓိဋ္ဌာန်ပြီး သိလေ့ ရှိကြောင်း အိပ်မက်တောင်းရင် ခြံထဲမှာ အင်းစောင့်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ပေါ်လာ တယ်။

တချို့က ဘုရားဆင်းတု...

ရဟန္တာပုံတော်တွေပါတဲ့ အင်းအဆောင်
ကို စွမ်းမစွမ်းသိချင်လို့ အဆောင်ကို
သေနတ်ခွဲစမ်းတာမျိုး လုပ်ကြတယ်။
ဒါဟာ အကြီးဆုံးသောအမှားပဲ။

ဘုရားပုံတော်၊ ရဟန္တာပုံတော်များကို
သေနတ်ပစ်စမ်းတာဟာ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တွေနဲ့
ဘာသာရေးကို ဖော်ကားတာနဲ့ အတူတူပဲ။

အစစ်အမှန်အဆောင်ဖြစ်ရင် သေနတ်
ကျည်ထွက်ပြီး အစရာမရအောင်
ရည်တူအဆောင် ပျောက်သွားတတ်တယ်။
ဒီမဟုတ်လဲ ကျည်ဆန်က အနောက်ကို
ပြန်ထွက်ပြီးပစ်တဲ့သူကိုတောင် ထိမှန်
ထတ်လို့ အသက်အန္တရာယ်ကိုတောင်
ထိခိုက်နိုင်တာမို့ နီးနည်းနဲ့ မစမ်းပါနဲ့လို့
မှာချင်တယ်။

ဒါဖြင့် ဦးလေးရယ် အခု ဒီညီနောင်
များရဲ့ ဘုရားဆင်းတုတော် အင်းကွက်
ထစ်ဖက်နဲ့ အဆောင်ကို ဘယ်လိုအသုံး
ပြုမှာလဲဆိုတာ ရှင်းပြပါလားခင်ဗျ်။

ဟု မောင်အံ့က လူစာတံကြီးလုပ်
တာ တောင်းဆိုလိုက်သည်။

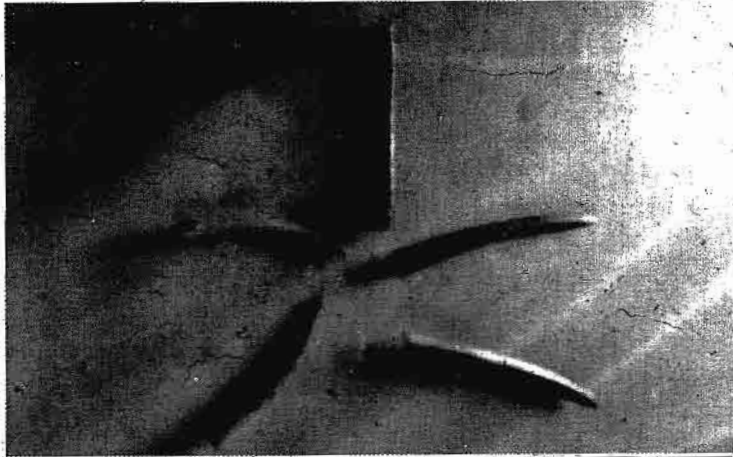
ဒီအဆောင်က အခုန ဦးလေးပြော
ခဲ့သလို လည်ပင်းမှာဆွဲပြီး ကိုယ်နဲ့မကွာ
ဆောင်ထားရင် စီးပွားလာဘိလာဘာ
တို့တက်မယ်။ အန္တရာယ်အပေါင်းမှကင်း
ဆေးမယ်။ မပျော်မှန်းနိုင်တဲ့ ငွေကြေးပစ္စည်း
တွေ ရတတ်တယ်။

ဒါက ဘာဆိုလိုတာကိုတော့ ထိမောက်
သလို အမွေရသလိုမျိုးကို ပြောတာပျ။
အပွင့်အလန်း အဆောင်ပေါ့ကွယ်။

မင်းတို့ သိချင်တဲ့ အရှောင်အလွှဲကိုစွ
တို့ ဆက်ပြောမယ်။ ဘုရားရှင်တော်မြတ်
ကြီးရဲ့ တန်ခိုးတော်၊ အာနုဘော်တို့နဲ့
အင်းစမအစီအရင်များရဲ့ အစွမ်းဆာတ္တိတို့
ကြောင့် သေနတ်ခွဲ ပစ်ခတ်ရရင်တောင်
ကျည်လွှဲတာ၊ ကျည်မထွက်တာတွေ ဖြစ်
မိလိမ့်မယ်။

ဒါကြောင့် အကယ်တန္တ မဆို
ကောင်း သူမှန်သူကန် ဓားပြများနဲ့ တွေ့
ခဲ့ရင် ရန်သူက မိမိရဲ့ ရှေ့ဘက်မှာဆိုရင်
အဆောင်ကို ရှေ့ဘက်မှာထားပါ။ နောက်
ဘက်မှာ ရန်သူရှိရင် အဆောင်ကို ကျော
ဘက်လှည့်ထားပါ။

ဘေးဘက်ကဆိုရင်လဲ အလားတူ
ဆာဘက်လှည့်ထားခြင်းဖြင့် ရန်တကာ
တို့ကို ကာစီးနိုင်စေပါမယ်လို့ ဦးလေးက

▲ ရေဆင်စွယ်ဟုဆိုသော ပစ္စည်း(အချောင်း)လေးများ

အထူးမှာချင်ပါတယ်။

‘ဦးလေးရယ် အခုလို ရှင်းရှင်းလင်း
လင်း သိရတာကြောင့် အလွန်ကျေးဇူးတင်
ပါတယ်။ ဗဟုသုတလဲ ကောင်းကောင်း
ရပြီး အသိဉာဏ်လဲပွင့်လင်းသွားရပါတယ်
ခင်ဗျ်။’

ဟု အကြီးလူက လက်အုပ်ချီကာ
ပြောခဲ့ပါသည်။

ဂန္တီရအနွယ်ဝင်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်
သက်၍သိသင့်သိထိုက်သည်များ၊ ရှောင်ရန်
ဆောင်ရန်များကို မေးမြန်းဆွေးနွေးကြပြီး
နောက် တစ်နာရီခန့်အကြာတွင်...

‘ကဲ အခုလောက်ဆိုရင် မင်းတို့
ရေဆင်စွယ် စစ်၊မစစ်၊ စွမ်း၊မစွမ်းသိရ
လောက်ပါပြီ။ လာသွားကြည့်ကြရအောင်’

ဦးလေးနန္ဒက ဦးဆောင်၍ ငှက်ပျော
ခြံထဲသို့ ဆင်းခဲ့ကြပါတော့သည်။

အားလုံးက စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် ငှက်
ပျောပင်(၃)ပင်တွင် ထိုးစိုက်ထားသည့်
အချောင်းလေးများကို ကြည့်လိုက်ကြရာ
အစုံလိုက် ထိုးစိုက်ထားသော တစ်ပင်နှင့်
ဘက်ပုံတစ်ချောင်း ထိုးထားသော ငှက်ပျော
ပင်တို့မှာ အသစ်ထွက်လာသော အူတိုင်
စိမ်းစိမ်းလေးတွေကိုဝမ်းနည်းစိတ်မကောင်း
ဖွယ် တွေ့ကြရသည်။

ကျန်တစ်စုံကို ထိုးထားသော ငှက်ပျော
ပင်မှာ အူတိုင်နေရာမှ မည်သည့် အရွက်
အညွန့် အူတိုင်ထွက်ခြင်းမရှိဘဲ ခြောက်
သွေနေသည်ကို အံ့ဩဝမ်းသာဖွယ် မြင်
တွေ့ကြရပါသည်။ မောင်အံ့တို့ကို
တဲပေါ်သို့ ပြန်တက်စေပြီး...

‘မြင်ကြတဲ့အတိုင်းပဲ... (၃)ချောင်း

ကတော့အတုကွ၊ ဆင်စွယ်ကို ရေဆင်
စွယ်နဲ့တူအောင် ပြုပြင်ထားရတာပဲလေ။
မင်းတို့ ကံကောင်းတာက ဟောဒီ (၂)
ချောင်းကတော့ အစစ်ဖြစ်နိုင်တယ်။

ဒါပေမယ့် မူရင်းအစွမ်းဆာတ္တိတော့
မရသေးဘူး။ ဦးလေးပြောခဲ့သလို ဓား
ကိုထက်အောင် သွေးဖို့ လိုနေသေးတယ်။
သိဒ္ဓိတင်ပြီးရင်တော့ မင်းတို့... မင်းတို့
လက်ခမောင်းခတ်ပေရော့ဟေ့’

ဟု ဦးလေးက ဝမ်းသာအားရ ရှင်းပြ
ပါသည်။

‘ဦးလေးရယ် သိဒ္ဓိက ဘယ်လိုသွား
တင်ရမှာလဲ၊ နည်းလမ်းရှိရင်လဲ လမ်းညွှန်
ပြောပြပါဦးခင်ဗျ်’

ဟု အကြီးလူမှ အားကိုးတကြီး
မေးရှာသည်။

‘အေး... သိဒ္ဓိတင်တယ်ဆိုတာ တုံး
နေတဲ့ ဓားကိုသွေးလိုက်သလိုပဲ။ ၎င်းနေ
တဲ့ တစ်နည်းအားဖြင့် အိပ်နေတဲ့
အစောင့်အရှောက်တွေကို သတိဝင်လာ
စေဖို့ နှိုးပေးလိုက်တာလို့ ပြောရမှာပေါ့။

ရတနာသုံးပါးကို ဝိုင်းပူဖော်တိုင်တည်
ရွတ်ပွားတာမို့ အစောင့်အရှောက်တွေ
နိုးလာမှာ မလွဲပါဘူး။ ခေတ်စကား
နဲ့ပြောရင် (power)တင်ပေးလိုက်တာ
လို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။ သိဒ္ဓိဆိုတဲ့ စကားလုံး
ရဲ့ အဓိပ္ပါယ်ကိုက ပြီးစီးခြင်း၊ ပြီးမြောက်
ခြင်းလို့ အဓိပ္ပါယ်ရတာမို့ သိဒ္ဓိတင်တာ
ဟာ အဆုံးတိုင် ပြီးမြောက်စေဖို့
အစီအမံများ ပြုလုပ်ခြင်းပဲပေါ့ကွယ်။
သိဒ္ဓိတင်ဂီထာများကို ရွတ်ပွား
ပူဖော်ပြီးရင် နိုးထလာကြစေမှာမို့

အစိုးရီတာများလို့လဲ ခေါ်ကြပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ “ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီးရဲ့ အစိုးရီ(၆)ဂါထာ” နဲ့ “ဗုဒ္ဓဝံ သလာကောင်းနီးရာ(၄)ဂါထာ” တို့ကို ပေါင်းပြီး အနီး(၁၀)ဂါထာနဲ့ သိဒ္ဓိတင်လို့ ရနိုင်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင်လဲ သိဒ္ဓိတင် ဂါထာပေါင်းများစွာ ရှိပါသေးတယ်။

ဦးလေးခင်များ ဒီသိဒ္ဓိတင်(၁၀) ဂါထာကို ချီးမြှင့်ပေးလို့ ရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ရလိုပါတယ်။ ဂါထာနဲ့ ပူဇော်သိဒ္ဓိတင်ရင် ဘယ်လို ဆောင်ရွက် ရမယ်ဆိုတာလဲ လမ်းညွှန်ပေးစေချင်ပါ တယ်ခင်ဗျာ

တို့များရဲ့ မြန်မာရိုးရာ ဂန္ထီရစုစည်း များနဲ့ သိဒ္ဓိတင်အစီအမံတွေကို မတိမ် ကော် မပပျောက်စေဖို့ ဦးလေးတို့လို အသက်အရွယ် ကြီးရင့်သူတွေက လူငယ်တွေကို လက်ဆင့်ကမ်း အမွေ ဖွေးရမှာ ဦးလေးတို့ တာဝန်ပါ။

မောင်ရင်တို့က အမြတ်တနိုး တန်ဖိုး ထားကြမယ်ဆိုရင်ဝမ်းမြောက်စွာနဲ့ဦးလေး က လက်ဆင့်ကမ်းပေးရမှာပေါ့ကွယ်။

ကဲ... ဒီတော့ သိဒ္ဓိတင်မယ်ဆိုရင် ကျေးဇူးရှင် ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီးရဲ့ အစီအမံအတိုင်းပဲ။ အစီအရင် ပြုလုပ် မယ့် မနက်(၉)နာရီအချိန်မှာ ပြုလုပ် မယ့်သူက ရေချိုးသန့်စင် ရေးညှော် ကင်းတဲ့ သပ်သပ်ရပ်ရပ် အဖြူရောင် အဝတ်အထည်ကို ဝတ်ဆင်ပြီးအနန္တော အနန္တငါးပါးကို ရည်စူးလို့ ဆွမ်းပြု (၉)ပွဲ၊ ဓရတော်(၉)စွက်၊ အလင်းတိုင် (၉)တိုင်နဲ့ ဆက်ကပ်လျှောက်ရမယ်။

ခဲဖွယ်ဘောစဉ် ချိုချစ်သစ်သီးတို့ အမွှေးတိုင်တို့ကတော့ တတ်နိုင်ရင် ကပ်လျှော့ပေါ့လေ။ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး ကန်တော့ပြီး အနည်းဆုံး(၅)ပါးသီလ ခံယူပါ။ (၈)ပါးသီလ၊ (၉)ပါး သီလများ ခံယူနိုင်ရင်တော့ အတိုင်းထက်အလွန် ပဲပေါ့။

သီလခံယူ ရှိခိုးပြီးတဲ့နောက် ဆုတောင်းအမျှဝေရပါမယ်။ ပြီးမှ သိဒ္ဓိ တင်မယ်ပစ္စည်းကို လက်မှတ်လို့ဖြစ်စေ၊ ဆင်ပေါ်မှာဖြစ်စေ ထားပြီး ပစ္စည်းကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်လို့ “အစိုးရီဂါထာ များ”ကို အနည်းဆုံး (၉)ခေါက်ကနေ (၁၀)ခေါက်၊ (၂၇)ခေါက်၊ (၃၆) ခေါက် စသဖြင့် နှင်းကိုက် မိမိ စိတ်ခိုင်ကြည်

သလို ရွတ်ပွားပေးရပါတယ်။ (၃)ရက် ကနေ (၉)ရက်ထိ အဓိဋ္ဌာန်စာင်ပြီးလဲ ပူဇော်ဆောင်ရွက်ရပါမယ်။

ဆောင်ရွက်သူရဲ့ သမာဓိ၊ စရတ အား ကောင်းရင်ကောင်းသလို အကျိုးပေး မြန်ပါလိမ့်မယ်။

ကဲ...သဘောပေါက်ပြီဆိုရင် ဗားမဲ့ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ “နမောဗုဒ္ဓါယ သိဒ္ဓိ” အနီးသိဒ္ဓိတင်မန္တန် (၆)ဂါထာနဲ့ “ဗုဒ္ဓဝံ သလာ” (၄)ဂါထာတို့ကို ဦးလေးက ရွတ်ပွားပူဇော်ပေးပါမယ်။ လိုက်ရေးကျေး ကြွပေါ့နော်

နမောဗုဒ္ဓါယသိဒ္ဓိ(၆)ဂါထာ

၁။ နရနရဟိတံ တရံ နရဒေဝဟိ ပူဇိတံ နရနံ ကမ္မသင်္ဂဟံ နမာမိ သုဂတံ ဂတံ။

၂။ မောဟမာနပဋိစ္စန္တံ မောဟယောယ ဒေဝိတံ မောဟနဂ္ဂိ သဒ္ဓိပဿံ မောဟတိန္တံ နမာမဟံ။

၃။ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓိတိ ဗုဒ္ဓတ္ထံ ဗုဒ္ဓနာပံ သုလဘတိ၊ ဗုဒ္ဓတ္ထံ သမနုပ္ပတ္တာ၊ ဗုဒ္ဓနာထံ နမာမဟံ။

၄။ တရုဗိတ္တာန သမ္ပန္နေါ တတုဂ္ဂတံ ပကာသိတံ တတော လောကော သမာဟိတော၊ တတု ဘူတံ နမာမဟံ။

၅။ ယယဝါဒေ သံပုဝဇ္ဇော၊ ယယဂ္ဂန္တု သာဝိတော၊ ယယတေဇန တာပိတော၊ ယယဒ္ဓိတံ နမာမဟံ။

၆။ သိဒ္ဓိပိ ဗုဒ္ဓရတနံ သိဒ္ဓိပိ ပကာသိတံ သိဒ္ဓိပိ ဓန သိဒ္ဓိပိ၊ သိဒ္ဓိပိယေ၊ ဒဒိတုပေ၊ ခက်ခဲသော ပါဠိအာသံထွက်

၁။ ကမ္မသင်္ဂဟံ = ကင်မသင်ဂဟံ

၂။ ပဋိစ္စန္တံ = ပတိတ်ဆန်နံ

မောဟနဂ္ဂိ = မောဟနဂ်ဂိ

သဒ္ဓိပဿံ = သဒ္ဓိပတိသံ

မောဟတိန္တံ = မောဟတိန်ခံ

၃။ ဗုဒ္ဓေါ = ဗုတ်ခေါ

ဗုဒ္ဓိတိ = ဗုတ်ခါတိ

ဗုဒ္ဓတ္ထံ = ဗုတ်တေတံ

သမနုပ္ပတ္တာ = သမနုပ်မတ်တော

၄။ ဓာရယိတ္တာန = ဓာရယိတ်တပါန

သမ္ပန္နေါ = သပ်ပုတ်ခေါ

၅။ သံပုဝဇ္ဇော = သံပုဝတ်တော

ယယဂ္ဂန္တု = ယယဂန်နပ်ပ

ယသိဒ္ဓိတံ = ယသိတ်မိတံ

၆။ သိဒ္ဓိပိ = သိတ်ခပ်ပိ

ဗုဒ္ဓရတနံ = ဗုတ်ရေတနံ

သိဒ္ဓိဉ္ဇာပိ = သိတ်ခင်ဇာပိ

သိဒ္ဓေဟိ = သိတ်ခေဟိ

သိဒ္ဓိပေယျံ = သိတ်ခံပေယျံ

အနက် ၁။ နရနရဟိတံ - လူနတ်တို့၏ အစီး အပွားကို ဓာရံ - ဆောင်တော်မူသော နရဒေဝဟိ - နတ်လူတို့သည်၊ ပူဇိတံ - ပူဇော်အပ်ထသော၊ နရနံ - လူတို့၏၊ ကမ္မသင်္ဂဟံ - ကောင်းမှု ကို ချီးမြှောက်တတ်သော၊ သုဂတံ - ကောင်းစွာ သွားရောက်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ဂတံ - ကြွမြန်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမာမိ - ရှိခိုးပါ၏။

၂။ မောဟမာနပဋိစ္စန္တံ - မောဟ၊ မာန တို့ကို ဖြတ်တော်မူသော၊ မောဟ ဝယာယ - မောဟကုန်ခန်းခြင်းငှား ဒေဝိတံ - ဟောကြားတော်မူသော၊ သဒ္ဓါ - အခါခပ်သိမ်း၊ မောဟနဂ္ဂိ - တွေဝေခိန်းမောခြင်းကိုလည်း၊ ပဿံ - မြင်တော်မူသော၊ မောဟတိန္တံ - မောဟကို ဖျက်ဆီးတတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ - အကျွန်ုပ် သည်၊ နမာမိ - ရှိခိုးပါ၏။

၃။ ဗုဒ္ဓေါ - မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓတ္ထံ - ဘုရားအဖြစ်သို့၊ သမနုပ္ပတ္တာ - ကောင်းစွာ ရောက်တော်မူလတ် သော်၊ ဗုဒ္ဓိတိ - ဗုဒ္ဓဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓနာပံ - ဗုဒ္ဓဟူသော အမည်ကို၊ သုလဘတိ - ကောင်းစွာ ရတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓတ္ထံ - ဘုရားအဖြစ်သို့၊ သမနုပ္ပတ္တာ - ကောင်းစွာ ရောက်တော်မူသည်ဖြစ် ၍၊ နာထံ - လူနတ်တို့၏ ကိုးကွယ် ရာ ဖြစ်တော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓံ - မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ - အကျွန်ုပ် သည်၊ နမာမိ - ရှိခိုးပါ၏။

၄။ သမ္ပန္နေါ - မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓာတုဘူတံ - ဓာတ်သဘောဖြစ်သော တရားတော်ကို၊ ဓာရယိတ္တာ - ဆောင် တော်မူ၍၊ ပကာသိတံ - ပြတော်မူ၏၊ ဓာတော - ဆောင်အပ်သော၊ လော ကော - လောကသည်၊ သမာဟိတော - ကောင်းစွာတည်၏၊ ဓာတုဘူတံ - ဓမ္မဓာတ်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ - အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ - ရှိခိုး ပါ၏။

၅။ ယယဝါဒေ - အခြေအရံ၏ အခြေ၌ သံပုဝဇ္ဇော - ကောင်းစွာ ယှဉ်သော၊ ယယဂ္ဂန္တု - ယယသဂန္တုဗ္ဗသာမိတော - ယယဂန္တုဗ္ဗသာမိတော်မူသော၊ သိဒ္ဓိပိ - ပြီးစေအပ်သော၊ ယယတေ ဇန - ယယတည်းဟူသော မိမြင်

၆။ သိဒ္ဓိပိ - သိတ်ခပ်ပိ၊ ဗုဒ္ဓရတနံ - ဗုတ်ရေတနံ၊ သိဒ္ဓိဉ္ဇာပိ - သိတ်ခင်ဇာပိ၊ သိဒ္ဓေဟိ - သိတ်ခေဟိ၊ သိဒ္ဓိပေယျံ - သိတ်ခံပေယျံ

၇။ ယယဝါဒေ - အခြေအရံ၏ အခြေ၌ သံပုဝဇ္ဇော - ကောင်းစွာ ယှဉ်သော၊ ယယဂ္ဂန္တု - ယယသဂန္တုဗ္ဗသာမိတော - ယယဂန္တုဗ္ဗသာမိတော်မူသော၊ သိဒ္ဓိပိ - ပြီးစေအပ်သော၊ ယယတေ ဇန - ယယတည်းဟူသော မိမြင်

၈။ သိဒ္ဓိပိ - သိတ်ခပ်ပိ၊ ဗုဒ္ဓရတနံ - ဗုတ်ရေတနံ၊ သိဒ္ဓိဉ္ဇာပိ - သိတ်ခင်ဇာပိ၊ သိဒ္ဓေဟိ - သိတ်ခေဟိ၊ သိဒ္ဓိပေယျံ - သိတ်ခံပေယျံ

၉။ သိဒ္ဓိပိ - သိတ်ခပ်ပိ၊ ဗုဒ္ဓရတနံ - ဗုတ်ရေတနံ၊ သိဒ္ဓိဉ္ဇာပိ - သိတ်ခင်ဇာပိ၊ သိဒ္ဓေဟိ - သိတ်ခေဟိ၊ သိဒ္ဓိပေယျံ - သိတ်ခံပေယျံ

၁၀။ သိဒ္ဓိပိ - သိတ်ခပ်ပိ၊ ဗုဒ္ဓရတနံ - ဗုတ်ရေတနံ၊ သိဒ္ဓိဉ္ဇာပိ - သိတ်ခင်ဇာပိ၊ သိဒ္ဓေဟိ - သိတ်ခေဟိ၊ သိဒ္ဓိပေယျံ - သိတ်ခံပေယျံ

၁၁။ သိဒ္ဓိပိ - သိတ်ခပ်ပိ၊ ဗုဒ္ဓရတနံ - ဗုတ်ရေတနံ၊ သိဒ္ဓိဉ္ဇာပိ - သိတ်ခင်ဇာပိ၊ သိဒ္ဓေဟိ - သိတ်ခေဟိ၊ သိဒ္ဓိပေယျံ - သိတ်ခံပေယျံ

၁၂။ သိဒ္ဓိပိ - သိတ်ခပ်ပိ၊ ဗုဒ္ဓရတနံ - ဗုတ်ရေတနံ၊ သိဒ္ဓိဉ္ဇာပိ - သိတ်ခင်ဇာပိ၊ သိဒ္ဓေဟိ - သိတ်ခေဟိ၊ သိဒ္ဓိပေယျံ - သိတ်ခံပေယျံ

၁၃။ သိဒ္ဓိပိ - သိတ်ခပ်ပိ၊ ဗုဒ္ဓရတနံ - ဗုတ်ရေတနံ၊ သိဒ္ဓိဉ္ဇာပိ - သိတ်ခင်ဇာပိ၊ သိဒ္ဓေဟိ - သိတ်ခေဟိ၊ သိဒ္ဓိပေယျံ - သိတ်ခံပေယျံ

၁၄။ သိဒ္ဓိပိ - သိတ်ခပ်ပိ၊ ဗုဒ္ဓရတနံ - ဗုတ်ရေတနံ၊ သိဒ္ဓိဉ္ဇာပိ - သိတ်ခင်ဇာပိ၊ သိဒ္ဓေဟိ - သိတ်ခေဟိ၊ သိဒ္ဓိပေယျံ - သိတ်ခံပေယျံ

၁၅။ သိဒ္ဓိပိ - သိတ်ခပ်ပိ၊ ဗုဒ္ဓရတနံ - ဗုတ်ရေတနံ၊ သိဒ္ဓိဉ္ဇာပိ - သိတ်ခင်ဇာပိ၊ သိဒ္ဓေဟိ - သိတ်ခေဟိ၊ သိဒ္ဓိပေယျံ - သိတ်ခံပေယျံ

၁၆။ သိဒ္ဓိပိ - သိတ်ခပ်ပိ၊ ဗုဒ္ဓရတနံ - ဗုတ်ရေတနံ၊ သိဒ္ဓိဉ္ဇာပိ - သိတ်ခင်ဇာပိ၊ သိဒ္ဓေဟိ - သိတ်ခေဟိ၊ သိဒ္ဓိပေယျံ - သိတ်ခံပေယျံ

စာလိတော - တောက်ဖော်သော
ဆာသန္တိတ် - ယသကို ဆောင်တော်မူ
သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟိ - အကျွန်ုပ်
သည်။ နမာမိ - ရိုနှိုးပါ၏။

သိဒ္ဓတ္ထိ - ပြည်စုံပြီးစီးခြင်းရှိသော၊ ဗုဒ္ဓ
ရတနံ - ဘုရားရတနာသည်။ မေ-
အကျွန်ုပ်အား။ သိဒ္ဓတ္ထဝါ - ပြီးစီးခြင်းကို
လည်းကောင်း။ မဟာလာဘဉ္စ - ကြီး
မြတ်သော လာဘ်လာဘကို လည်း
ကောင်း။ သဒါတု - ပေးတော်မူပါစေ
သတည်း။ သိဒ္ဓေ ဟိနေသိဒ္ဓေဟိ -
ဥစ္စာအဖုံဖုံ ပြည့်စုံခြင်းတို့ဖြင့်၊ မေ-
အကျွန်ုပ်အား။ သိဒ္ဓံဇေယျံ - ပြီးစီး
အောင်မြင်ခြင်းကို၊ သဒါတု - ပေးပါစေ
တည်း။

ဣန္ဒြိယံဟာ သိဒ္ဓိဗျာဓိ(၄)ဂါထာ
ဣန္ဒြိယံ ဝေတ၊ သောတ္ထိံ၊ ဒေဝါမာနုသကာ
ဥဘော၊
ယန္တံ ဟတ္ထိတံဗျာ၊ တံလာသယ ယတ္ထိတံ၊
ယထာပိ သမယေ ဝတ္ထု၊ ယန္တံ ဟတ္ထော ဒုဿ
ဏထေတံ ဟဟာရီ၊ ပုဂ္ဂယ ဒဿဟိ၊
ယထာ ယေကေဝိ၊ သမ္ပန္နိ ဟေဝိပုဂ္ဂာမိ
ဣန္ဒြေရ
ဏထေတံ ဟဟာရီ၊ ဗုဒ္ဓဿ ဝိနုဗောဓိယံ၊
ပုဂ္ဂဟယေ ယထာစန္ဒော၊ ဟိဂ္ဂဗျာဓိဝိရောစတိ
ဏထေတံ ပုဂ္ဂဟမနော၊ ဝိရောစ ဒဿ
ဃဟသိယံ။

ဣန္ဒြိယော ပါဠိအဘိဓာန်
ဝေဒယန္တိ = ဝေဒယန်တိ
သောတ္ထိ = သွတ်ထိန်
ဥဘော = အုဘော
မဟန္တံ = မဟန်တံ
ပတ္ထိတံဗျာ = ပတ်ထိတ်ဗျာရုံ
တံလာဘသု = တံလာဘတ်သု
ယထိဒ္ဓိတံ = ယထိတ်ဆိတ်
ပဝတ္ထေ = ပတ်တေ
ပုပ္ဖန္တိ = ပုပ်ဖန်တိ
ပုပ္ဖိနော = ပုပ်ဖိနော
သမ္ပန္နိ = သပ်ပန်နိ
ဗောဓိမဏ္ဍာမိ = ဗောဓိမန်ဒန်မိ
ဗုဒ္ဓဇေယျ = ဗုတ်ဗျာဇေယျ
ဗုဒ္ဓဿ = ဗုတ်ဗျာတ်သု
ပုဂ္ဂဟမာယေ = ပုန်နမာဇယ
ယထာစန္ဒော = ယထာစန်ဒေါ
ဝိနုဗောဓိ = ဝိနုဗုတ်ဇေါ
သဟသိယံ = သဟတ်သိယံ

ဟောဆောင်ခြင်း၊ ကွက်သစ်ပြုရာ
ဣန္ဒြိယဉာဏ်များအကြောင်း
ရှင်းပြောလျှင် ရှင်းတိုင်းရင်းသားကြီး ဦးဗုဒ္ဓ
အနက်

၁။ မဟာဝီရ - မြတ်သော လုံ့လရှိသော
ရှင်ရသေ့၊ ဒေဝါစ - နတ်တို့သည်
လည်းကောင်း။ မာနုသကာစ - လူ
အပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း။
ဥဘော - နှစ်မျိုးကုန်သော၊ တေ-
တို့နတ်လူတို့သည်၊ တေ - သင်ရသေ့
ကောင်းဘုရားလောင်း၏၊ သောတ္ထိ
- ချမ်းသာခြင်းကို ဝေဒယန္တိ - နှစ်သက်
ကြကုန်၏။

တုယံ - သင်ရသေ့ကောင်း ဘုရား
လောင်းသည်။ မဟန္တံ - ကြီးမြတ်သော
ဆုကို၊ ပတ္ထိတံ - တောင်တအပ်ပြီး တံ-
ထိုတောင်တသောဆုကို၊ ယထိဒ္ဓိတံ -
အလိုရှိသည့်အတိုင်း၊ ဇာဘသု - ရရှိပါ
စေသတည်း။

၂။ မဟာဝီရ - မြတ်သော လုံ့လရှိသော
ရှင်ရသေ့၊ သမယေ - သင့်လျော်
သောအခါသို့၊ ပတ္ထေ - ရောက်သည်
ရှိသော်၊ ပုပ္ဖိနော - ပွင့်လှေရှိကုန်သော၊
ဒုမာ - သစ်ပင်တို့သည်၊ ပုပ္ဖန္တိယထာ
ဝိ - ပွင့်ကြကုန်သကဲ့သို့လည်း။
တထေဝ - ထိုအတူပင်၊ တွံ - သင်
ရသေ့ကောင်း ဘုရားလောင်းသည်။
ဒဿပါရမီ - ဆယ်ပါးသော ပါရမီတို့ကို၊
ပုဂ္ဂယ - ပြည်ကျင့်လေလော့။

၃။ မဟာဝီရ - မြတ်သော လုံ့လရှိသော
ရှင်ရသေ့၊ ယေကေဝိ - ပွင့်သမျှလုံးစုံ
ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓိ - ဘုရားရှင်တို့
သည်။ ဗောဓိမဏ္ဍာမိ - သဗ္ဗညုထ
ဉာဏ်ကို ကြည်စေရာ ဖြစ်သော
ဗောဓိပဉ်ဉ္စ (ဝါ) ဗောဓိမဏ္ဍာမိ၌၊ ဗုဒ္ဓ
ဇေယထာ - သစ္စာလေးခွင် ဆယ်
ခြောက်အင်ကို သိမြင်သဖြင့် ပွင့်တော်
မူကြကုန်သကဲ့သို့၊ တထေဝ - ထို

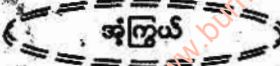
အတူသာလျှင်၊ တွံ - သင်ရသေ့ကောင်း
ဘုရားလောင်းသည်။ ဝိနုဗောဓိယံ -
မြတ်စွာဘုရားတို့ အောင်မြင်တော်မူရာ
မဟာဗောဓိပင်ခြေ၌၊ ဗုဒ္ဓဿ - သစ္စာ
လေးခွင် ဆယ်ခြောက်အင်ကို၊ သိမြင်
သဖြင့် ပွင့်တော်မူလော့။

၄။ ပုဂ္ဂဟမာယေ - လုံ့လရှိသော၊ စန္ဒော -
ဝန်းဝိုင်းပြည့်စုံစွာ လုံ့လရှိသည်၊
ပရိသုဒ္ဓေါ - ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်
သည်ဖြစ်၍၊ ဝိရောစတိယထာ - တင့်
တယ်သကဲ့သို့၊ တထေဝ - ထိုအတူ
သာလျှင်၊ တွံ - သင်ရသေ့ကောင်း
ဘုရားလောင်းသည်။ ပုဂ္ဂဟမနော -
ပြည့်စုံသော စိတ်အကြံရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဒဿ သဟသိယံ - တစ်သောင်းသော
လောကဓာတ်၌၊ ဝိရောစ - တင့်တယ်
ပါလော့။

[ဤဂါထာတော်များ၊ ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့
၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်
ရွှေ မြောစရိယ(မဟာဝိက္ခိန္ဒိမြန်မာဂုဏ်ထူး)
ဝိယဘာဏက - ဝိယနိကာယ ကောဝိဒ
(နိကာယဝိပလ)] မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။
ဂန္ထီရအနွယ်ဝင် ပစ္စည်းများ၏ ပိုင်ရှင်
နှစ်ဦးတို့မှာလည်း စိတ်နှလုံး ဝမ်းမြောက်
ကြည်နူးရွှင်မြူး တက်ကြွစွာဖြင့် ဦးလေး
နန္ဒကို ရိုသေစွာ ကန်တော့ကာ ပြန်သွား
ကြပါတော့သည်။

အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ် (၂) ဦး၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်
ယိုးဒယားအင်း ဘုရားအဆောင်နှင့် ရေ
ဆင်စွယ်ဟုယူဆရသော ပစ္စည်း (၅) ရောင်း
တို့ကို ဓာတ်ပုံရိုက် ခွင့်ပြုရာ ယခုစာမူတွင်
ထည့်သွင်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။
ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အမည်ကိုမူ ထည့်
သွင်းဖော်ပြခြင်း မပြုပါရန် ကာယကံရှင်
များ တောင်းပန်ခဲ့သဖြင့် အကြီးလူ ကိုလူပု
ဟု အညွှန်းပြုခဲ့ရပါသည်။

(ဤစာမူပါပစ္စည်းများကို လေ့လာ
လိုပါက ဦးလေးနန္ဒမှတစ်ဆင့် ဆက်
သွယ်နိုင်ပါကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။)
နောင် အလှူငွေသင့်ပါက ဦးလေးနန္ဒနန္ဒ
စုဆောင်းထားသည့် လက်ဝယ်ရှိ ဂန္ထီရ
ပစ္စည်းများနှင့် သိဒ္ဓိတင်ဂါထာများကို
ဆက်လက် တင်ဆက်ပါဦးမည်။

စောဟင်းကလေးနှင့် ပြဒါးမူလစ်

တစ်နေ့တွင် စာရေးသူသည် နံနက်
စောစော အိပ်ရာထကာ မျက်နှာသစ်
ကိုယ်လက်သန့်စင်၍ အိမ်ရှေ့စားပွဲ
တွင် ရေခန်းကြမ်းသောက်နေပါသည်။
ထိုစဉ် ဖုန်းသံမြည်လာ၍ ကောက်ကိုင်
လိုက်ရာ...

'ဟလို... အမိန့်ရှိပါ ခင်ဗျာ'
'ဟလို... နေသွေးလား'
'ဪ... ဟုတ်ကဲ့ ဘကြီးအောင်
ပြော အကြောင်းရှိလို့လား'

'အေး ငါနဲ့ အောင်ငြိမ်း(ကောင်းခန့်-
သခွတ်မြေ) လက်ဖက်ရည်ဆိုင်
ရောက်နေပြီ မင်းလာခဲ့တော့'
'ဟုတ်ကဲ့... ဘကြီးအောင်'

ယခုမှ ယင်းတို့နှစ်ဦးက အရင်
ရောက်နှင့်ကာ လှမ်းခေါ်သော
ကြောင့်...

သို့နှင့် အကြောင်းတစ်ခုခု ရှိလိမ့်
မည်ဟု တွေးကာ ကျွန်တော်လည်း
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ ထွက်လာခဲ့
ပါသည်။

ထင်သည့်အတိုင်းပင် ရောက်လျှင်
ရောက်ချင်း ယင်းတို့စားပွဲတွင် ဝင်ထိုင်
လိုက်သည်နှင့်...

'ရှေ့... မင်းကို ဒီလက်ဆောင်ပေး
မလို့'

ဟု ဆိုကာ ဘကြီးအောင်မှ မှတ်စု
စာအုပ်ကလေးတစ်အုပ် စာရေးသူအား

ကမ်းပေးလိုက်ပါသည်။

'ဘာတွေများ မှတ်သားထားလို့လဲ
ဗျ။ ငယ်ဘဝက ဇာတ်လမ်းတွေများ
လား'

ဟု စာရေးသူမှ နောက်ပြောင်လိုက်
ရာ...

'မဟုတ်ဘူးကွ မင်းနောက်မနေနဲ့၊
မင်း အသုံးတည့်မယ်ထင်လို့ ယူလာ
တာ။ **ငါတို့ဘုရားကြီးကျောင်း
ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မမူခင်က
သုံးတဲ့ အဂ္ဂိရတ်မှတ်စုတွေနဲ့ အင်း။
စမပုံတွေ မင်းကတော့ တိုင်းရင်းဆေး
တို့၊ ဓာတ်တို့ ဝါသနာပါလို့ ယူလာ
တာ'**

စာရေးသူလည်း စာအုပ်ကိုယူ၍
ဟိုလှန် ဒီလှန် လျှောက်ကြည့်ရာ
သဘောကျပြီး...

'ကောင်းတာပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော်နဲ့
တော့ ဟန်ကျတယ်။ အဂ္ဂိရတ်နည်းတို
လေး ဘာလေးတွေတော့ စမ်းကြည့်
ရတာပေါ့'

ရောက်တတ်ရာရာ စကားများ
ပြောဆိုပြီး စာရေးသူတို့သုံးယောက်
လမ်းခွဲကာ အိမ်ပြန်ခဲ့ကြပါသည်။
အိမ်ရောက်ရောက်ချင်း အဂ္ဂိရတ်
နည်းတိုများကို လျှောက်ဖတ်ကြည့်ရာ
ပြဒါးမူလစ်နည်းကိုတွေ့၍ စာရေးသူ
သဘောကျကာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်

မဂ္ဂဇင်းမှ ဝါသနာရှင် ပရိသတ်များသို့
မျှဝေလိုက်ပါသည်။

လုပ်နည်းလုပ်ဟန်မှာ အလွန်လွယ်
ကူပါသည်။

လုံပက်လက်တွင် ပြဒါးထည့်ပြီး မီးငွေ့ငွေ့
တွင် တင်ကာ တောဟင်းကလေးအရိုင်းပင်
သတ္တုနှင့် လောင်းထည့်ပြီး ငွေ့ပေးရန်
သာဖြစ်သည်။

ပေးဖို့နှင့် ပြုလုပ်ရာမလိုဘဲ မီးရဲနေသော
မီးခဲလေး ငါခဲပေါ်တွင်တင်ကာ သတ္တုရည်
လောင်းလိုက်၊ ငွေ့လိုက်နှင့် ပြုလုပ်ပေးရန်
သာဖြစ်သည်။

မကြာမီ ပြဒါးအတွင်းမှ ချေး(ဂျီ)များ
ထွက်ကာ မွေ့နေရင်း ပျစ်ခဲလာပြီး
အအေးခံလိုက်သည်နှင့် ပြဒါးအခဲ ဝေ
လိမ့်မည်။

ဝါသနာရှင် ပရိသတ်များ ဉာဏ်ရှိ
သလို ဆက်လက်အသုံးပြုနိုင်ရန်
ဝေငှလိုက်ရပါသည်။

[မှတ်စုစာအုပ် ယူလာပေးသော
ကိုကိုအောင်(မြကန်သာ)အားကျေးဇူး
တင်လျက်...]

သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု
မောင်နေသွေး (ဝက်လက်)

www.burmeseclassic.com

လောကီစစ် (ပိဋကဓရ) စစ်ကိုင်း

ကိုဗစ်အထိအထွက် ပထမအစီအစဉ်

အစီအစဉ်တို့၏ လောကီနယ်ပယ်၌
အထွေးပွလိသော ကံအလုပ်တို့
အစွမ်းရေး၊ လူမှုရေး စသည်တို့တွင်
အောင်မြင်တစ်ခါ၊ ရှုံးချိတစ်လှည့်နှင့်
အလေ့အထ။

အထိယုဂ်ဆုတ်ကပ် ဖြစ်သည်နှင့်
အောင်မြင်သည့်အချိန်တို့၌
အသေသော်လည်း...

အညံ့သောကာလတို့၌ ရှုံးနိမ့်ပြီးသော်
အကုသိုလ်သည် အဖော်
အခင်းနှင့် လာသည်” ဟူသော
အဘိဓမ္မာ ရှုံးနိမ့်ခြင်းများကို ဆက်
ကြုံတွေ့ရတတ်ကြပေသည်။

အညံ့ ကံညံ့နေသောအခါတို့တွင်
အတတ်ရာတည်ရာ မိမိရာရှိသူတို့ကား
အကြမ်းမခံ။ မိမိတို့၏ ရှုံးနိမ့်မှုကို
အညံ့တည်မတ်၍ အောင်မြင်မှုကို
အညံ့နိုင်ကြလေ၏။

အညံ့ကင်းသူတို့၏အဖိုးကား ပဏာ
အညံ့သကဲ့သို့ အပူမီးပိုင်းကြဲလျက်
အညံ့ကင်းဆုံးသည်အထိ ခံကြရတတ်
ရမည်။

အညံ့ အမိမိကင်းလျက် လောကီ
အညံ့အဝတ်တို့အား ပူနံ့သောကကြာ
အညံ့အတွက် အောင်မြင်မှုကို
အညံ့ရှာဖွေနိုင်ကြပါစေ ဟူသော
အညံ့စာရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ကိစ္စအရပ်

ရပ်ကို ပြေလည်စေနိုင်သော
လောကီယတြာ အစီအရင်တို့ကို
ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။
ယတြာအစီအရင်များ

၁။ တနင်္ဂနွေနံဖြစ်သည့် အိုးအိမ်ကိစ္စ၊
အလုပ်ကိစ္စ၊ အမှုကိစ္စ စသည်တို့
အတွက် အခက်အခဲများ၊ စိုးရိမ်
သောကများ ဖြစ်နေပါက...

တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် (၇)နာရီအချိန်တွင်
အုန်းသီးစိပ်(၈)စိပ်၊ ပဲကြော် (၃)လှော်ကို
အိပ်ပိုင်းနံ့တရားတွင် ကပ်လျှပ်။

ဂုဏ်တော်(၉)ပါးကို (၇)ပတ်
ပုတ်စိပ်ပြီး လိုအပ်သောဆုတောင်းမှု
ဖြုလုပ်ပါ။ တနင်္ဂနွေနှင့် ပတ်သက်
သော ကိစ္စအဝဝတို့ ပြေလည်၍
အောင်မြင်မှု ရရှိတတ်ပါသည်။

ဂုဏ်တော်(၉)ပါး

- ယော ဘဂါ ကုတိပိ အရဟံ
- ယော ဘဂါ ကုတိပိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ
- ယော ဘဂါ ကုတိပိ ဝိဇ္ဇာစရဏသပ္ပန္နော
- ယော ဘဂါ ကုတိပိ သုဂတော
- ယော ဘဂါ ကုတိပိ လောကဗိဒ္ဓ
- ယော ဘဂါ ကုတိပိ အနတ္တဓရေပုရိသ

- ယောဘဂါ ကုတိပိ သတ္တဝေဒပနုဿာနံ
- ယော ဘဂါ ကုတိပိ ဗုဒ္ဓေါ
- ယော ဘဂါ ကုတိပိ ဘဂဝါ။

(၇-ပတ်စိပ်ပါ)

၂။ တနင်္လာနံဖြစ်သည့် ကားကိစ္စ၊
ကျောင်းကိစ္စ၊ ခရီးသွားကိစ္စ စသည်
တို့အတွက် အခက်အခဲများ၊ စိုးရိမ်
သောကများ ဖြစ်နေပါလျှင်...

တနင်္လာနေ့နံနက်(၇)နာရီ အချိန်တွင်
လိပ်နံထဲတွင် ကြက်ဥပြု(၈)လုံး၊ ယောက်
တော်(၄)လှော်တို့ကို အိပ်ပိုင်းနံ့တရားတွင်
ကပ်လျှပ်။

ဂုဏ်တော်(၉)ပါးကို (၅)ပတ် ပုတ်
စိပ်ပြီး လိုအပ်သောဆုတောင်းမှုပြုပါ။
တနင်္လာနံနှင့်ပတ်သက်သော ကိစ္စ
အဝဝများ ပြေလည်၍ အောင်မြင်မှု
ရရှိတတ်ပါသည်။

၃။ အင်္ဂါနံဖြစ်သည့် စက်ကိစ္စ၊ ဆီကိစ္စ၊
ဆန်ကိစ္စစသည်တို့အတွက် အခက်
အခဲများ၊ စိုးရိမ်သောကများ ဖြစ်နေ
ပါလျှင်...

ဖီး(ဆီ)ယို (၈)ထုပ်၊ သလော်သီးစိပ်

(၃)စိတ်တိုက် အိမ်ဦးခန်းတန်းတွင် ကပ်လျှာ ပါ
ဂုဏ်တော်(၉)ပါးကို (၈)ပတ် ပုတီး စိပ်၍ လိုအပ်သောဆုတောင်းမှုပြုပါ။
အင်္ဂါနေ့နံနက်(၇)နာရီအချိန်တွင် ပြု လုပ်ပါ။

အင်္ဂါနံနက် ပတ်သက်သောကိစ္စ အဝဝများ ပြေလည်၍ အောင်မြင်မှု များ ရရှိတတ်ပါသည်။

၄။ ဗုဒ္ဓဟူးနံနက်တွင် ရွှေကိစ္စ၊ လူမှု ဇောကိစ္စ စသည်တို့အတွက် အခက် အခဲများ စိုးရိမ်သောကများ ဖြစ်နေ ပါလျှင်...

'ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် (၇)နာရီအချိန်တွင် သောက်ထော်(၈)ရွက်၊ ကျောက်ကျော (၂)ပွဲတို့ကို အိမ်ဦးခန်းတန်းတွင် ကပ်လျှာ ပါ

ဂုဏ်တော်(၉)ပါးကို (၆)ပတ် ပုတီး စိပ်၍ လိုအပ်သောဆုတောင်းမှုပြုပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးနံနက် ပတ်သက်သောကိစ္စ အဝဝများ ပြေလည်၍ အောင်မြင်မှု များ ရရှိတတ်ပါသည်။

၅။ ကြာသပတေးနံနက်တွင် မြေကိစ္စ၊ မိန်းမကိစ္စ စသည်တို့အတွက် အခက်အခဲများ စိုးရိမ်သောကများ ဖြစ်နေပါလျှင်...

'ကြာသပတေးနေ့နံနက်(၇)နာရီအချိန်တွင် ပဲကျော်(၈)ခု၊ အုန်းသီးစိပ်(၁)စိပ်တို့ကို အိမ်ဦးခန်းတန်းတွင် ကပ်လျှာပါ

ဂုဏ်တော်(၉)ပါးကို (၂)ပတ် ပုတီး စိပ်၍ လိုအပ်သောဆုတောင်းမှုပြုပါ။

ကြာသပတေးနံနက် ပတ်သက်သော ကိစ္စအဝဝများ ပြေလည်၍ အောင်မြင်မှု များ ရရှိတတ်ပါသည်။

၆။ သောကြာနံနက်တွင် သစ်၊ သံ ကိစ္စများ သွပ်ကိစ္စများ စသည်တို့ အတွက် အခက်အခဲများ စိုးရိမ် သောကများ ဖြစ်နေပါလျှင်...

'သောကြာနေ့နံနက် (၇)နာရီအချိန်တွင် သစ်သီးမျိုးစုံ (၈)လုံး၊ သီယမ်း(လှီးဟုတ်)၊ သီယမ်းထပ်ဖြူ(၃)ပွဲတို့ကို အိမ်ဦးခန်း တွင် ကပ်လျှာပါ

ဂုဏ်တော်(၉)ပါးကို (၄)ပတ် ပုတီး စိပ်၍ လိုအပ်သောဆုတောင်းမှု ပြုပါ။

သောကြာနံနက် ပတ်သက်သော အဝဝများ ပြေလည်၍ အောင်မြင်မှု များ ရရှိတတ်ပါသည်။

၇။ စနေနံနက်တွင် ထီးကိစ္စများ ထောင်တန်းကျခြင်း ကိစ္စများ စသည်တို့အတွက် အခက်အခဲများ စိုးရိမ်သောကများ ဖြစ်နေပါလျှင်...
'စနေနေ့နံနက် (၇)နာရီအချိန်တွင် နှစ် (၈)ရွက်၊ ယို(၃)ပွဲတို့ကို အိမ်ဦးခန်းတန်း တွင် ကပ်လျှာပါ

ဂုဏ်တော်(၉)ပါးကို (၁)ပတ် ပုတီး စိပ်၍ လိုအပ်သောဆုတောင်းမှု ပြုပါ။

စနေနံနက်ပတ်သက်သော အဝဝများ ပြေလည်၍ အောင်မြင်မှု ရရှိတတ်ပါသည်။

လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ

ဂါမထီဇော် (မိစ္ဆာဇေ) စစ်ကိုင်း

စာမျက်နှာ (၂၀၅)မှ စာဆက်

- ယင်းအခန်း(၇)မျိုးကို လက်ကော်ကျအောင် ချက်ပြီး ညစဉ် စားပွဲခန်းကြီး (၁)ခန်း သောက်ပေးပါက သွေးသန်၍ ဝမ်းမှန်ပြီး ကိုယ်တွင်းအနံ့ရိုးများ လျင်မြန်စွာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။
- ၃။ ကိုယ်နဲ့ဆိုးသူများ လိုက်နာ ကျင့်သုံးရမည့်အချက်များ
 - ချိုင်းနှင့်ပေါင်ခြံတို့တွင် ထုံးရည်ကြည်(သို့မဟုတ်) ကျောက် ချဉ်ရေကြည်ကို တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်ခန့် ဆွတ်ပေးပါ။
 - ရေချိုးလျှင် သံပရေခြံတွင် ဆားအနည်းငယ်တင်၍ ချိုင်းနှင့် ပေါင်ခြံတို့ကို ပွတ်တိုက်ပေးပါ။
 - ညအိပ်ရာဝင်တွင် ချိုင်းနှင့်ပေါင်ခြံတို့တွင် ကွမ်းရွက်ကိုစီး ကင်ပြီး ကပ်ပေးပါ။(အမွှေးအမှင်များ မရှိမှ ကွမ်းရွက်ကပ်၍ ရမည်ဖြစ်၍ အမွှေးအမှင်များ သန့်စင်ထားပါ။)
 - သမ္ဘာသီးကိုလည်း ပါးပါးလှီး၍ ကွမ်းရွက်ကပ်သကဲ့သို့ နာရီဝက် (သို့မဟုတ်) တစ်နာရီခန့် ကပ်ပေးနိုင်ပါသည်။

- ရေချိုးလျှင် ဆားခါးရေခန်းနှေးဖြင့် စိပ်၍ ချိုးပေးပါ။
- ညဘက် ရေချိုးပြီးလျှင် ချိုင်းနှင့် ပေါင်ခြံတို့ကို နံ့သာဖြူ (သို့မဟုတ်) ကရမက်ကို ဇာတိပျိုထ် အဆန်နှင့်ရောသွေး၍ လိမ်းပေးပါ။
အထက်ဖော်ပြပါ နည်းစနစ်အမှန်များကို ဆရာတော် ဦးစောနာထာရွှေ ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။
ယုံကြည်စွာဖြင့် လိုက်နာလုပ်ဆောင်ကြပါလျှင် မိမိတို့၏ ကိုယ်နဲ့ဆိုးခြင်းကြောင့် လူမှုအသိုင်းအဝိုင်း သို့ ဝင်ရမှာ ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ် ဘိမ်သော်စိတ်ဝင်နေသူများ သည် မိမိတို့၏ ကိုယ်သင်းရနံ့ကို လေညှင်းသို့ ပျံ့စွာ လှုပ်အလယ်မှာ ရဲရဲစွာနှင့် ပွဲလယ်တင်နိုင်ကြပါစေ။
ပန်းတိုင်ပေး၍ သွေးသောပန်းတိုင်လည်း လှူနိုင်ကြပါ။

ဦးစိမ်းစင်(၁၉၄၀၀၂)

ကျွန်ုပ်တို့၏

လေ့ကျင့်မှု ဝန်ဆောင်မှု

ဒီဇင်ဘာ (၁၉၈၀)

အကြီး ပုခွေးအုတ်ရည် မြင့်တက်
သည်နှင့်အမျှ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီး
သို့လည်း ပုံမှန်ဖြစ်ပြန် ရာသီဥတု
ပြောင်းလဲနေပြီး ပြောင်းလဲဖောက်ပြန်
ခြင်းကြောင့် စာရေးသူတို့ ငယ်စဉ်
ဆိုခဲ့ဖူးသော နွေ၊ ဝါ၊ ဆောင်းဟု ဆိုအပ်
သော ဥတုသုံးလီကို ပိုပြင်စွာ တွေ့ကြုံ
ရပြန်လျှင်လည်း...

အခုမှာ အေးမြသည့် ဆောင်းလ
ဇင်ဝါများကို လက်ချိုးရေတွက်၍
ရေနေလောက်အောင် ဆောင်းလ
ဇင် တိုတောင်းပြီး ပူအိုက်ခြောက်
သော ရာသီက ကြီးစိုးလာခဲ့လေပြီ။
သို့ဖြစ်၍ စားဝတ်နေရေးအတွက်
အညီညွတ်စွာ သွားလာနေရသည့်
အရာများမှာ များစွာသော လူတို့သည်
အောက်လှည့်ရာသီဥတုအထက်ကြောင့်
အညီညွတ်စွာ နေထိုင်ရ ကသိ
အောက် နိုင်လှပေသည်။

ထိုအထဲ ချွေးအနံ့ဆိုးပြီး ချိုင်းအနံ့
ထွက်မှုများမှာ ပို၍ ဒုက္ခတွေ့လှပ
သည်။ ထိုလက်ပတ်စော်နံ့သည်
အထက်ရှင်ကိုယ်တိုင်က ကိုယ်ချိုင်း
အနံ့ကို ကိုယ်တိုင်မရတာမျိုး ဖြစ်နေ
သော်လည်း။

“ဟန်သတင်း လေ့ကျင့်ဆောင်”
အသော စကားရပ်လေးသည်
အထက် မြောက်လှပါသော်လည်း
အနံ့သတင်း လေ့ကျင့်ဆောင်
အထက်တော့ အတောမသတ်
အနံ့သတင်း ချွေးအနံ့ကြလေမည်။ လေအောက်

မှ လူအများ မနှစ်မြို့စရာ ဖြစ်ပေသည်။
ဒီတော့ အပုပ်ကောင် ရုပ်ခွဲဆောင်
နေကြသည့် ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီး ချွေးနံ့
ပြင်းပြီး လက်ပတ်စော်ရတာ ဘာဖြစ်
သေးလဲဟု တချို့က ထင်ကြပေမည်။
သို့သော် အပုပ်ကောင် ရုပ်ခွဲဆောင်
နေကြရာတွင် ချွေးနံ့နှစ်မျိုးနှစ်စား
ရှိပါသည်ဟု ဆိုရပါမည်။

လှုပ်ရှားသွားလာမှုတို့ကြောင့် ခန္ဓာ
ကိုယ်ကြီးမှ ဇီဝကမ္မလုပ်ဆောင်မှု
အကြောင်းများကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာ
သည့် အပူဓာတ်များကို **သာမိုရယ်
ဂူလေးရင်း** (Thermoregulation) ဟု
ခေါ်သည့် ခန္ဓာကိုယ်ကြီး၏ အပူချိန်ကို
ထိန်းညှိပေးရသည့် ဖြစ်စဉ်ကြောင့်
ပုံမှန်ချွေးထွက်ခြင်းကို ဖြစ်ပေါ်စေသည့်
ချွေးနံ့သည် သာမန် ချဉ်စုတ်စုတ်
ချွေးနံ့ရတာမျိုးဖြစ်ပြီး...

ခန္ဓာကိုယ်ရှိ ပုံမှန်သာမန် ချွေးအိတ်
ချွေလင်းလေးပေါင်း မြောက်မြားစွာ
မှ ထုတ်လွှတ်ပေးလိုက်သည့် ချွေးရည်
ကြည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ယင်းချွေးရည်သည် သွက်လက်စွာ
စီးကျပြီး ခန္ဓာကိုယ်တွင် ကပ်စေးစေး
နှင့်မနေတတ်ကြပါ။ ယင်းကို ချွေးသွက်
ချွေးကောင်း ပုံမှန်ကျန်းမာရေးနှင့်
ညီညွတ်မျှစာသည့် ချွေးဟု ခေါ်ဆိုရ
ပေမည်။ (ချွေးရနံ့ မပြင်းပါ။)
သို့သော် ချွေးနံ့ပြင်း လက်ပတ်စော်နံ့

ကို ဖြစ်ပေါ်စေသော ချွေးသည် အရပ်ထဲ
မှ ခေါ်ဆိုကြသလို ချွေးစေးများဖြစ်၍
ကပ်စေးစေးနှင့် အနံ့ဆိုးကို ဖြစ်ပေါ်
စေပါသည်။

ထိုသို့ ချွေးစေးထွက်ခြင်းမှာ ခန္ဓာ
ကိုယ်မှာ ချိုင်း၊ ပေါင်ကြား၊ စအို
တစ်ဝိုက်တို့တွင် ခန္ဓာကိုယ် ဟော်မုန်း
ဓာတ်တို့နှင့် ဆက်နွယ်နေသော အပို
ချွေးအိတ်လေးများမှ ထွက်ပေါ်လာ
သည့် ချွေးနံ့အပြင်းစားများ ဖြစ်ကြ
လေသည်။-

အဲဒီ စေးကပ်ကပ် အဆီဓာတ်
တစ်မျိုး ပါဝင်နေသည့် ချွေးစေးများနှင့်
အရေပြားပေါ်မှ အထူးသဖြင့် ချိုင်း၊
ပေါင်ခြံနှင့် စအိုလိင်အင်္ဂါများတစ်ဝိုက်မှ
အညစ်အကြေးများနှင့် အချို့သော
ဘက်တီးရီးယားပိုးလေးများနှင့် ဓာတ်
ပြုပြီး စူးရှပြင်းထန်သည့် ဝေက်သာ
ဓာတ်(အပိုးနီးယား)နှင့် အဆီဓာတ်
ဖက်တီးအက်စ်စ်(Fatty acid)တို့ ဖြစ်
ပေါ်လာစေပြီး ဆိုးရွားစေသည့် စူးရှ
နံ့စော်သော ချိုင်းချွေးနံ့ဆိုး လက်ပတ်
စော်နံ့ကို ဖြစ်စေသည့် အဓိက
အကြောင်းရင်း ဖြစ်ပေသည်။

တစ်ဖန် မြန်မာစကားတွင် “ချွေးသံ
တရွဲရွဲ”၊ “သွေးသံလာရဲရဲ” ဟု

ချွေးနှင့်သံ၊ သွေးနှင့်သံ တွဲ၍ ပြောကြ
သည်မှာ အကြောင်းမဲ့ မဟုတ်ပါ။

ဆေးသိပ္ပံ ခန္ဓာဗေဒအမြင်နှင့် ဆန်း
စစ်လိုက်တော့ သွေးထဲမှာ သံဓာတ်
ပါဝင်နေသည်ကို လူသိများကြသော်
လည်း ချွေးထဲတွင် အထူးသဖြင့် ချိုင်း
နှင့် ပေါင်ခြံတစ်ဝိုက်မှ ချွေးထဲတွင်
ဟီမိုဆီဒရင်(Hemosiderin) ဆိုသည့်
သံဓာတ် ပါဝင်နေသည်ကို အံ့ဩဖွယ်
တွေ့ရှိရပါသည်။

[ထို့ကြောင့် စာရေးသူတို့ ရေး
မြန်မာတို့၏ တွေးခေါ်ယူဆချက်များ
သည် ယနေ့ သိပ္ပံအမြင်အထိ ရောက်
အောင် ကြံ၍ ညွှန်းဆိုပြခဲ့ကြပေသည်
ဟု အတိအလင်း သက်သေပြနေပေ
သည်။]

ယောက်ျားတွေ၏ ထွက်သည့်
ချွေးထဲမှာ ဖီရီမုန်း(Phermone) ဆို
သည့် ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်ကို ဆွဲဆောင်
နိုင်သည့် ဟော်မုန်းဓာတ်တစ်မျိုးသည်
လိင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်နေသည့် အချိန်တွင်
ထွက်ပေါ်လာတတ်ပြီး ထိုအနံ့သည်
သူ၏ လက်တွဲဖော်ကို သဘောကျ
နှစ်သက်စေပါသည်။

ထိုသို့သော ချိုင်းချွေးနံ့များဖြင့်၍
လက်ပပ်စော်နံ့သည်ဟု ဆိုကြသော
ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် အများတကာနှင့်
တန်းတူ ပုံမှန်ချွေးနံ့သာ ဖြစ်စေမည့်
ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများကို ပြုလုပ်၍
မရပေဘူးလားဟုဆိုလျှင် ထိုသူများ
အတွက် စနစ်တကျ ဂရုတစိုက် ပြုပြင်
ပေးလျှင် ရပါသည်ဟု ပြောချင်ပါ
သည်။

ချိုင်းအနံ့ဆိုး (လက်ပပ်စော်အနံ့)
ပျောက်၍ “ ကိုယ်သင်းရနံ့ လေညင်းသို့
ပျံ့နှံ့စေရန်” ပြုပြင်ကြမည်ဆိုလျှင်...
၁။ အစားအသောက် ပုံစံမှ စတင်၍
သတိပြုရပေမည်။

ချိုင်းအနံ့ဆိုးသူများသည် အစား
အသောက်နှင့် တိုက်ရိုက် ပတ်သက်
ဆက်နွယ်နေပါသည်။ ထို့ကြောင့်
ချွေးနံ့ကို ဆိုးရွာစေသည်...

- * ကပင်းသီး
- * ဆူးပုပ်ရွက်
- * ပုစွန်ချို၊ ငါးချို
- * ငါးပိကောင်
- * ငါးပိအလှူများ
- * ပဲပြာရည်
- * အုရင်းသီး
- * ပိုးအချိုခြောက်များ (ကြွက်နားရွက်ပိုက် စား
နိုင်ပါသည်။)
- * ဂျက်ကောင်
- * ကြက်သွန်နီ
- * ကြက်သွန်ဖြူ
- * အရက်
- * ဆေးလိပ်
- * အပုပ်ခံ၍ ပြုလုပ်ထားသော အစားများ
- * ပဲငါးပိ၊ ပဲပုပ်၊ တဲဥ
- * အမဲသား၊ ကလီစာများ၊ ငါးသလောက်

စသည် အစားများသည် ခန္ဓာကိုယ်
မှ ထွက်လာသည့် ချွေးနံ့ကို ပြင်းထန်
၍ အနံ့ဆိုးကို ဖြစ်ပေါ်စေသောကြောင့်
ယင်းတို့ကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။

- ၂။ တစ်ကိုယ်ရည် သန့်ရှင်းရေးကို
အထူးဂရုစိုက်ရပါမည်။
- * နေ့စဉ် အနည်းဆုံး (၂)ကြိမ်ခန့်
ရေချိုးသန့်စင်ပါ။
- * ချွေးနံ့စွဲနေသော အဝတ်အထည်

များကို ပြန်လည်၍ ဝတ်ဆင်ခြင်း
မပြုရဘဲ အနံ့အသက်ကင်းသည်
အထိ သေချာစွာ လျှော်ဖွပ်ပါ။
* ချိုင်း၊ ရင်ဘတ်၊ ပေါင်ခြံနှင့် ဆံ
မွေးများကို ရိတ်သင်ပေးပါ။

ထိုအမွေးအမုင်များတွင် အညစ်
အကြေးနှင့် ဘက်တီးရီးယားပိုများ
နို့အောင်း၍ ချွေးနှင့် ဓာတ်ပြုပြီး အ
ဆိုးကို ပိုမို၍ ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။
၃။ ကိုယ်ခန္ဓာ အနံ့ဆိုးပျောက်၏
အဓိကအချက်တစ်ခုမှာ...

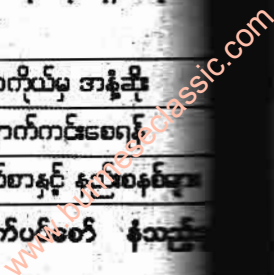
မိမိတို့၏ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း
လုပ်ငန်းခွင် အနံ့အသက်သည်လည်း
အဓိက အရေးပါသည့်အချက် ဖြစ်
သည်။

ဥပမာ...

- ◆ ငါးပိ၊ ငါးခြောက်ပွင့်လုပ်ငန်း
- ◆ ငါးအဝယ်ခိုင်း၊ ငါးဖို၊ ငါးစိမ်း ရောင်း
ခြင်းလုပ်ငန်း။
- ◆ ကြက်စာ၊ ငါးစာ စက်ရုံတွင် ထုတ်
သည့် လုပ်သားများ။
- ◆ သားရေနယ်လုပ်ငန်း။
- ◆ အမဲအချွတ်ရသည့်လုပ်ငန်း။
- ◆ အမဲသား၊ ငါး၊ သားသတ်လုပ်ငန်း
- ◆ ကန့်(ဆာလဖာ) အသုံးပြု၍ ထုတ်
သည့်လုပ်ငန်းများ...

စသည် လုပ်ငန်းခွင် အနံ့အသက်
များနှင့် ခန္ဓာကိုယ်မှ ထွက်လာသည့်
ချွေးနှင့် ဓာတ်ပြုပြီး ကိုယ်နံ့ ဆိုး
ပြင်းပြခြင်းကို ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။
(တတ်နိုင်လျှင် အခြားထုတ်
ပြောင်းလဲ၍ လုပ်ကိုင်ရန် ထို
သည်။)

- ၃။ ခန္ဓာကိုယ်မှ အနံ့ဆိုး
ပျောက်ကင်းစေရန်
- ၁။ ချိုင်းလက်ပပ်စော် နံ့သည်

များအတွက် အထိရောက်ဆုံး အစားသောက်၊ ဆေးအစာများ မှာ...

*ကျောက်ဖရုံသီးကို မကြာခဏ စား သုံးပေးရမည်။ မိမိ နှစ်သက်သလို ချက်ပြုတ်စားသောက်နိုင်သည်။

*ကျောက်ဖရုံယိုကို စားပေးနိုင် သည်။

*ကျောက်ဖရုံသီးတွင် ပါဝင်နေသော ခြပ်ပေါင်းများသည် ကိုယ်တွင်း အနံ့ဆိုးကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်သည့် အစွမ်းသတ္တိထူးများ ရှိပါသည်။ အထူးသင့်တော်သည့်...

(က) ကျောက်ဖရုံယိုချက်ဆေးနည်း

- ၁ ကျောက်ဖရုံသီးအနံ့ခွာပြီး (၂)ပိဿာ
- ၂ ယကြား (၅၀)ယား
- ၃ ဖျားနည် (၁၀)ယား
- ၄ ထောပတ် (၁၀)ယား
- ၅ နှင်းဆီ (၁၀)ယား
- ၆ ကြက်ဥက(၃)ပိ (၈)ပဲယားစီ
- ၇ ဇီရာ (၁)ကျပ်ယား
- ၈ နံနံ(လှော်ပြီးထည့်ပါ) (၁)ကျပ်ယား
- ၉ အိန္ဒိယဟလာစု (၁)ကျပ်ယား
- ၁၀ သစ်ကြဲပိုးခေါက် (၁)ကျပ်ယား

အထက်ပါဆေးများကို (၁)မှ (၅) အထိ ဆေးအမည်များကို ရေသင့်ရုံ ထည့်ပြီး လက်ကော်ရအောင်ချက်ပါ။

ပြီးလျှင် (၆)မှ (၁၀)အထိ ဆေးများ ကို အမှုန်ပြု၍ရော သမအောင်မွှေပြီး လေလုံစွာ သိမ်းထားကာ ညစဉ် စားပွဲ ဇွန်းကြီး(၁)ဇွန်း ပုံမှန် စားပေးပါ။

(ခ) သခွားသီးကို ထန်းလျက်နှင့် မကြာခဏ စားပေးပါ။

-သခွားသီးသုတ်၊ သခွားသီးဖျော်ရည် စသည်အားဖြင့် ကြိုက်နှစ်သက်သလို ပြုလုပ်၍ စားသောက်ပေးပါ။ သခွားသီး တွင် ကိုယ်တွင်းရနံ့ဆိုးကို ကင်းစင်စေ သည့် ခြပ်ပေါင်းများ ပါဝင်နေပါသည်။

(ဂ) မြင်းရွာရွက်သတ္တုရည် + သံပရာ ရည်+ဖျားရည်ကို ဆတူရောစပ် ၍ သောက်ပေးပါ။ (သို့မဟုတ်)

- ၁ မြင်းရွာရွက်မှုန့် (၁၀)ကျပ်ယား
- ၂ ကံကော်တစ်ဆံ (၅)ကျပ်ယား
- ၃ ရတ်ကောင်း (၂)ကျပ်ယား
- ၄ ဖျားနည် (၁၀)ကျပ်ယား

နှင့် တော၍ ဆီး(ဇီး)ကင်းခန့်လုံးပြီး တစ်နေ့(၃)လုံး ညဘက်တွင် ရေအေး နှင့် နေ့စဉ်သောက်ပါ။

(ဃ) သံပရာသီးတစ်ခြမ်းကို ဖန်ခွက် တွင်ထည့်ပြီး ရေခဲခဲပူလောင်း ထည့်ကာ အဖုံးအုပ်ပြီး နှပ်ထား ပါ။

အေးလျှင် သံပရာခြမ်းကို ယင်းရေခဲခဲထဲ ထည့်ထည့်ပြီး တစ်နေ့(၁)ကြိမ်သောက်ပါ။ သွေးသန့် ချွေးသန့်၍ အခိုးပွင့်ပြီး ကိုယ်နံ့ပျောက်စေပါသည်။

(င) လက်ဖက်စိမ်း (Green Tea) လက်ဖက်ခြောက် ကောင်း ကောင်းကို ရေခဲခဲကြမ်းနှင့် တစ်နေ့(၇)ခွက်ခန့် မှန်မှန် သောက်ပေးပါက အကျိုးပြုပါ သည်။

(စ) သစ်မွှေးပွင့်ခြောက် ကိုလည်း ရေခဲခဲစိမ်၍ နေ့စဉ် သောက်ပေး ပါကလည်း ကောင်းမွန်ပါသည်။

၂။ ကိုယ်နံ့ဆိုးသူများသည်...

ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေတို့ မချုပ် အောင် သတိပြုနေထိုင်ရပါမည်။ ဆီး၊

ဝမ်း၊ သွေး၊ လေတို့ မမှန်၍ အချုပ် များလာပါက ခန္ဓာကိုယ်တွင် မကောင်း သော မလအညစ်အကြေးဓာတ်များ ပွားများလာပြီး ကိုယ်တွင်းအနံ့ဆိုးကို ပို၍ ထွက်လာတတ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေတို့ ဖြောင့်မှန်ပြီး အပူအပုပ်ဓာတ် ကင်းစင် အောင် အညောင်းထိုင်များခြင်းကို ရှောင်ပါ။ နေ့စဉ်ပုံမှန် ကိုယ်လက် လှုပ်ရှားမှု လေ့ကျင့်ခန်း နာရီဝက်ခန့် (၃၀)မိနစ်ခန့် လုပ်ပေးရန် လိုပါသည်။

သို့မှသာ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှ ချွေး ပေါက်များမှတစ်ဆင့် ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ အပူအပုပ်နှင့် အညစ်အကြေး(မလ) ဓာတ်များဖြစ်သည့် အဆိပ်အတောက် များကို ချွေးမှနေပြီး သန့်စင်ထုတ်ပယ် ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ချွေးပေါင်း၍ ချွေးထုတ်ခြင်းသည် လည်း အထက်ပါအကျိုးကို ရရှိစေပါ သည်။

ဆေးအနေဖြင့် မှီဝဲလိုသော်...

(က) ဝမ်းကျန်ဝမ်းချုပ်သူများအတွက်

- ၁ ဖန်ကျည်းနှစ်(အသစ်) (၁၀)ကျပ်ယား
- ၂ ယကြား (၁၀)ကျပ်ယား
- ၃ ဆား (၈)ပဲယား
- ၄ နာနတ်ပွင့် (၁)ကျပ်ယား
- ယင်းဆေး(၄)မျိုးကို ရောတေ၍ ညစဉ် ကွမ်းသီးလုံးခန့် စားပေးပါ။

(ခ) သွေးသန့်ဝမ်းမှန်ဆေး

- ၁ ဆီးဖြူသီး (၂၅)ကျပ်ယား (ရေခဲပြုတ်၍ အနှစ်တိုက်ထားပါ)
- ၂ ယကြား (၁၅)ကျပ်ယား
- ၃ သံပရာသီး (၇)လုံး (ရေခဲပြုတ်၍ အနှစ်တိုက်ထားပါ)
- ၄ ဆားဦးဖုတ် (၈)ပဲယား
- ၅ နာနတ်ပွင့် (၁)ကျပ်ယား
- ၆ ဖျားနည် (၁၀)ကျပ်ယား
- ၇ နှင်းဆီ (၁၀)ကျပ်ယား

အင်္ဂလိပ်စာအလေ့အမြင်များ

ထွက်စေလိုလျှင် သတိယူ၍

၁၉၇၄ ခုနှစ်ကာလများက ကျွန်ုပ်အား တိုင်းရင်းဆေးပညာနှင့် အင်္ဂလိပ်စာပညာရပ်များ သင်ကြားပေးသည့် ဆရာဦးကျော်ညွန့်က “ထွက်စေလိုခြင်း” နှင့်ပတ်သက်၍ ဤသို့ သင်ပေး၏။

‘ထွက်စေလို ခြေကို ပြတ်အောင် ကပ်ကို ဆောင်’

တဲ့။
“ကပ်” ဆိုတာ သိရဲ့မဟုတ်လား ‘ဟုတ်ကဲ့ပါ... ခြေမပါတဲ့ သစ်သား ဝါး အရုပ်အဆင်းပါ။ သယ်ရလွယ်တယ်။ လူနာတို့ ပစ္စည်းပစ္စယတို့ သက်ပဲ့ရုပ်အလောင်းတို့ သယ်လေ့ရှိပါတယ်’

‘အေး... “ကပ်” မှာ ခြေမရှိတဲ့ အကြောင်း သိရင်ရပြီ။ “ကပ်” ဆိုမှ တော့ ခြေမရှိဘူးပေါ့။ ဒါက ဥပမာ ပေးတာပါ။

“ထွက်စေလို” ဆိုတာက ပိမိဆီမှာ မရှိအောင်၊ တခြားရောက်သွားအောင် လုပ်တာ။

ဥပမာ... အိမ်မှာလာပြီး ကပ်ရပ်နေတဲ့ ဧည့်မြှောင်ဧည့်ချောင်ကို အိမ်က ထွက်သွားစေချင်တယ်။ အိမ်မှာ အသုံးမလိုလို့ ပိုနေတဲ့ပစ္စည်းကို ရောင်းပစ်ချင်တယ်။ ဒါတွေပါ။

အထူးသဖြင့် ဈေးသည်တွေ ကုန်ပစ္စည်း အရောင်းထွက်အောင်၊ အရောင်းသွက်အောင် လုပ်လေ့ ရှိတယ်’

ထွက်စေလိုတဲ့ ပစ္စည်းကို အောက်

ကပ်ကြားနာသိစဉ်

ဆုံးထားပြီး အောင်လံထူ စစ်သူကြီးပွဲ

လင်္ကာအတိုင်း တိုင်တူကြည့်ပါ။

ထ် ၄ တိုင်ထိပ်

ထွက် ၀ ပြ

ထ် ၃ တန်းစီး

→ ထွက် ၆ တန်းကျပ်

နာ ၂ ပုဒ်နှစ်

သေ ၅ ထိက္ခန္ဓာ

→ ထွက် ၁ တိုင်ခြေ

ဥပမာ။ ။ အိမ်ရောင်းချင်တယ် ဆိုပါစို့...

တိုင်တူပြီးသောအခါ ဆရာက

အခေါ်အဝေါ်များကို ရှင်းပြသည်။

အိမ်ရဲ့နဲ့ တနင်္ဂနွေကို အောက်ဆုံး

တိုင်ခြေမှာ ထားတယ်။ “ခြေကို ပြတ်

အောင် ကပ်ကို ဆောင်” ဆိုတဲ့အတိုင်း

တိုင်ခြေက “အိမ်” ထွက်စေလိုရင်

တိုင်ကပ်(၆)သောကြာကို သုံးရတယ်။

သောကြာနေ့ သောကြာအချိန်

ဖြစ်တဲ့ [နန(၆)နာနကနေ (၇၄၀)

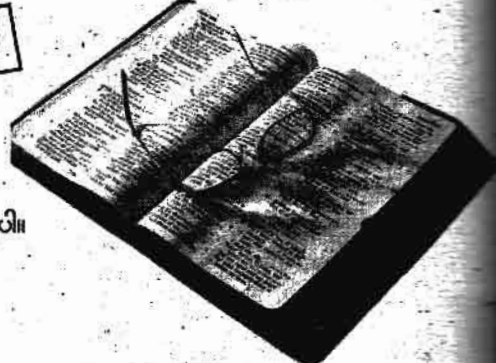
နာနီအတွင်း] ဗီဒီကင်း(၂၁)ကိုင်းနဲ့

အိမ်ရဲ့ သောကြာအရပ်(မြောက်

အရပ်)ကနေ တောင်ဘက်လှည့်ပြီး

သောကြာသားတစ်ဦးက (၂၁)ချက်

(၂၁=သောကြာဂြိုဟ်သက်) ရိုက်ပေးရ

“အိမ် အရောင်းထွက်ပါစေလိုထဲ စိတ်ထဲက ပြောပါ” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

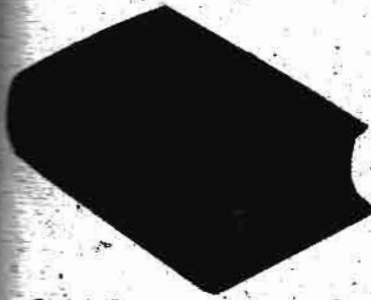
အထွက် အထွက်ချင်း တိုင်ခြေထားလျက် တန်းကပ်ဖြင့် ကန်ထုတ်သည် ဆို၏။

နောက်နှစ် အတန်ကြာသောအခါ မော်လမြိုင်၊ ဒေါင်းမင်းရပ်မှ ဝါသနာရှင် ကိုချမ်းအေးအား နက္ခတ္တဗေဒနှင့် အင်္ဂလိပ်စာပညာများ လက်ဆင့်ကမ်းပေး ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့တွင် ကိုချမ်းအေးက “စမ်းကြိုးရပ်” ရှိသူ၏ ခြံမြေကလေးကို ရောင်းလိုသဖြင့် အစီအစဉ်ပြုလုပ်ရန် အကူအညီတောင်းသဖြင့် မြေ-ကြာသပတေးကို တိုင်ခြေထားကာ တိုင်ကပ်ဂြိုဟ် အဂါအရ အဂါနေ့ အဂါအချိန်တွင် မြေကွက်၏ အရှေ့ တောင်ထောင့်အရပ်မှ ဆီးကိုင်း(၈) ကိုင်းကို (၈)ချက် ရိုက်ပေးရန် အကြံ ပြုခဲ့သည်။ သူက အဂါသားဖြစ်၍ သူ ကိုယ်တိုင်ပင် ရိုက်စေသည်။

နှစ်လမျှအကြာတွင် ကိုချမ်းအေး နှင့် ဆုံဖြစ်သည်။

‘နီးစပ်ရာကို ပြောသားပေမယ့်

တစ်ယောက်မှ လာမမေးဘူး။ သတင်း
စာထဲမှာ ကြေညာရမလို ဖြစ်နေတယ်’
‘နေပါဦး... ကျွန်တော်ပြောသလို
ထုပ်ရဲလား’

‘လုပ်ပါတယ် ညကတည်းက ဇီး
(ဆီး)ကိုင်း (ခ)ကိုင်းကို အနေထုတ်
ဖြစ်၊ ဆူးတွေသပ်ပြီး စုထားတယ်။
နံနက်(၆)နာရီ(၄၂)မိနစ်မှာ စရိုက်
ထယ်။ (၄၅)မိနစ်မှာအပြီး ကွက်တိတ်’
တစ်ခုခုတော့ လိုနေပါပြီ။ အတန်
ကြာအောင် စေ့စေ့တွေးမှ ရေးရေးပေါ့
၏

‘နေပါဦး... အင်္ဂါနေ့ဆိုတော့
ကျောင်းဖွင့်တယ်။ ကျောင်းဝတ်စုံ
ဝတ်ပြီး ရိုက်တာလား’

‘ဟုတ်တယ်လေ... တစ်ခါတည်း
ပြင်ဆင်ထားရတယ်။ ကျောင်းက ဝေး
တော့ အဲဒီအချိန်ထွက်မှ လမ်းလျှောက်
ချ ကားစောင့်ရနဲ့ အချိန်မီရောက်
တယ်’

‘လုံချည်အိမ်မီး၊ အင်္ကျီအဖြူနော်’
‘ဆရာကလဲ အဆန်းလုပ်ပြီး မေး
နေပြန်ပါပြီ။ ကျောင်းဆရာဝတ်စုံက
အဖြူအိမ်မီးပဲဟာ’

‘သေချာအောင်လို့ပါ။ ဒီအစီအစဉ်
အတွက် တိုင်ထူကြည့်ပါဦး။ ပြီးမှတွေ
ရဲ့ အရောင်အဆင်းလဲ တစ်ပါတည်း
ရေးပါ။ ရသေးရဲ့ မဟုတ်လား’

‘ဒီလောက်တော့ မှတ်မိပါသေး
တယ်ဗျာ’
‘အထက်ဆောင်ပန်း အောက်နင်းကြည့်ဟဲ့’

တန်းကပ်အထက်က သုံးရောင်ကို ခါး
အထက်ဆောင် အောက်သုံးရောင်ကို နှင်း
ကြမ်းပြု ခါးအောက်ပိုင်းထားရသတဲ့’

- ၀ အနီရင့်
- ၄ အစိမ်း
- ၀ အနက်
- တန်းကပ် → ၃ အနီဖျော့
- ၆ အပြာ
- ၂ အဖြူ
- တိုင်ခြေ → ၅ အဝါ

အထက် = အနီရင့် အစိမ်း အနက်
အောက် = အပြာ၊ အဖြူ၊ အဝါ
ရှိသင့်တယ်။ ခင်ဗျားက အဖြူကို
(အင်္ကျီအဖြစ်)အထက်မှာ ထားတယ်။
အစိမ်းကို (လုံချည်အဖြစ်) အောက်မှာ
ထားတယ်။ နှင်းကြမ်းကို ခေါင်းမှာ
ပန်းပြီး ဆောင်ပန်းကို အောက်နှင်းထား
တယ်’

‘ဟုတ်ပါပြီ... ကျွန်တော် သတိလစ်
သွားတယ်ဗျာ။ ဒီတစ်ခါတော့ သေသေ
ချာချာ ဂရုစိုက်ပြီးလုပ်ပါ့မယ်’
နောက်ပိုင်းတွင် ကိုချမ်းအေးနှင့်
လူချင်း မတွေ့ဖြစ်တော့သော်လည်း
သူ့ခြံမြေကလေး အရောင်းအဝယ်ဖြစ်
သွားသည့်အကြောင်းကို လူကြုံဖြင့်
အမှာပါးခဲ့လေသည်။

မရှေးမနှောင်းတွင်ပင် ကျောင်းများ
ပိတ်၍ မိခင်၏ အိမ်ဆိုင်တွင် ကူညီ
လုပ်ကိုင်ပေးစဉ် “ကျွန်တော်” အမည်
ရှိ သူငယ်ချင်းတစ်ဦး၊ မဖိတ်မခေါ်ဘဲ
အိမ်ရောက်လာသည်။

တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်နှင့် မဖြန့်ပါ။
အိမ်မှကိစ္စ ကူညီဖော်မရ၊ အဆင်သင့်
ပြင်ပြီးသော ထမင်းဟင်းကို စားသောက်
ရန်သာ သူ့တာဝန်ဟု မှတ်ယူပုံရ
သည်။
တပိုတပါးကိစ္စအတွက် “ဆိုပ်ကြည့်

ထားပေးပါ” ဟု ဆိုလျှင်လည်း
“ပျောက်ပျက်က မလျော်နိုင်” ဟု
ဆိုကာ မျက်နှာလွဲနေတတ်၏။

မတတ်သာသည့်အဆုံးတွင် ဆရာ
အား အကြံစာထုတ်တောင်းရသည်။

“ညှော်သည်ဖြစ်စေ၊ ငည့်မြှောင်ဖြစ်
စေ “ညှော်” ကသာ ပစာနဖြစ်တယ်။
တနင်္ဂနွေကိုသာ တိုင်ခြေပြုပါ” ဟု
အကြံပေးသည်။ ဆက်သက်၍...

“ညှော်” ကို ထွက်စေချင်ရင် အိမ်
အရှေ့တောင်ထောင့်က “ထုတ်” ကို
ရိုက်ရတယ်။ “ထုတ်” တဲ့ နိမိတ်ဆောင်
တယ်။ “ညှော်” ကို ရောက်စေ၊ လာစေ
ချင်ရင်တော့ “လျှောက်” ကို လက်
ပြန်ရိုက်ပါ။ “ယောက်” အသံထွက်က
“ရောက်” စေတဲ့ သဘောဆောင်
တယ်။ ဝင်စေလိုတာမို့ အဝင် = တန်းစီ
= အင်္ဂါအချိန်ဖြစ်တဲ့ သောကြာနေ့
မွန်းလွဲ (၂)နာရီ(၁၅)မိနစ်မှာ အပြီး
ရိုက်ရတယ်’

- ဝင် ၄ တိုင်ထိပ်
- ထွက် ၀ ပြ
- ဝင် ၃ တန်းစီး
- ထွက် ၆ တန်းကပ်
- နာ ၂
- သေ ၅
- ထွက် ၀ တိုင်ခြေ

‘ဆရာ... တိုင်ထိပ်က ဗုဒ္ဓဟူးလဲ
အဝင်ပဲ၊ ဘာကြောင့် မသုံးတာလဲ’
‘တိုင်ထိပ်ဖြစ်လို့ အမြင့်ဆုံးနေရာ
ရောက်နေတယ်။ ညှော်သည်က မပြန်
တော့ဘဲနေရင် မောင်ရင် တစ်သက်
လုံး တင်ကျွေးထားရမှာပေါ့’
ဟုလည်း ရှင်းပြခဲ့လေသည်။

အင်္ဂါစိစွာသုတေသီတစ်ဦး

ချစ်မှုရေးရာ

လက္ခဏာ

ကြည့်ပါ။

❖ ကွေးညွတ်သော နှလုံးလမ်းကြောင်းကို တွေ့ရတယ်။ (A.A) ဒါကတော့...

စိတ်ကူးယဉ်အချစ်ထက် လက်တွေ့အချစ်ကို လိုလားကြောင်း ပြပါတယ်။

❖ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းသည် အစဉ်ပျက် တိုပါတယ်။ (B.B) ဒါကတော့...

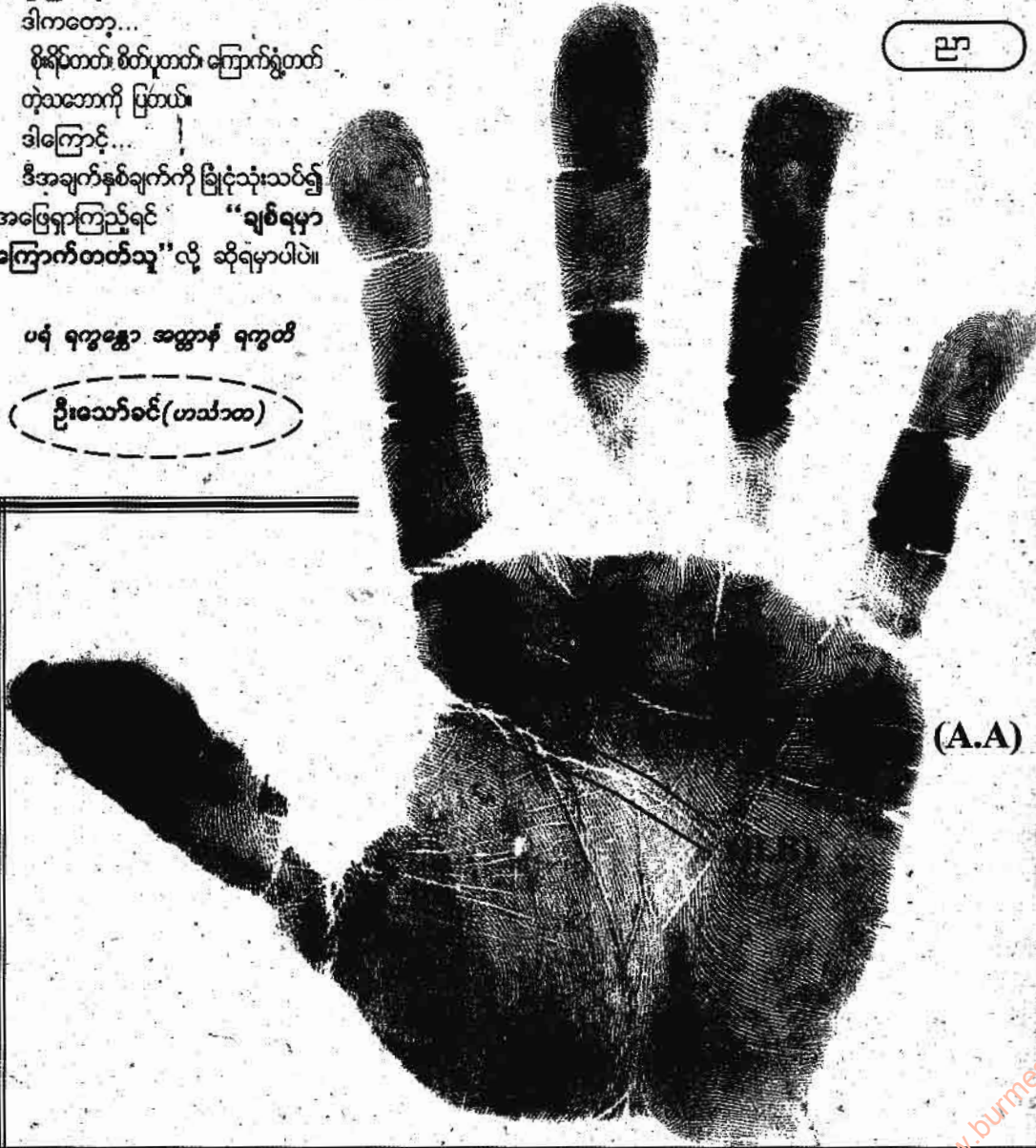
စိုးရိမ်တတ်၊ စိတ်ပူတတ်၊ ကြောက်ရွံ့တတ် တဲ့သဘောကို ပြတယ်။ ဒါကြောင့်...

ဒီအချက်နှစ်ချက်ကို မြဲငုံသုံးသပ်၍ အဖြေရှာကြည့်ရင် "ချစ်ရမှာကြောက်တတ်သူ" လို့ ဆိုရမှာပါပဲ။

ပရံ ရက္ခဏာ အတ္ထာန် ရက္ခဏာ

ဦးသော်ခင်(ဟင်္သာတ)

ဉာ

(A.A)

ကျွန်တော်တော် တပ

ဆေး အစီအစဉ်

သန့်သန့်သန့်တော်

သန့်သန့်သန့်တော် မဟုတ်
 အနောက်တိုင်းဆေးဝါး၊
 နေပူဆေးဝါးတို့ဖြင့် ပုံမှန်
 ကုသ၍ မပျောက်ကင်းနိုင်
 (ဝိဇ္ဇာဝေဒနာမဆိုင်ရာ)
 ဝေဒနာ အားလုံးအတွက်
 ဖြစ်သော ဆေးစာမဖြစ်သည်။
 တိုင်စက္ကူတွင် အလယ်၌
 (အင်း) ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေး
 ဝန်ထမ်းတို့၏ အဖွဲ့ကို စတင်ရေး
 ဖွဲ့ရာတွင် ပါဝင်ခဲ့ပြီး မကိုဠိ၊ နားကင်း၊
 စသည်တို့သည် ဆိုင်ယင်ကိုင်တွယ်
 ကြည့်ရှု(ကားယား)ရပ်နေသောပုံစံ
 ဖြစ်သည်။
 နုပွင့်တွင်းတွင်... စသောပ
 နားတင်းတွင်... နမပဝ
 သာ-ခုယင် (ပခုံး၊ ဝှမ်း၊ အကော့
 တွင်း) တွင် (နင်းနင်းနင်းပိတ်)၊
 (၈၊ ၉၊ ၁၀) ဝ-ခုယင်တွင်
 (၉၊ ၁၀) အ ည ပ ခ (သန်လျက်နှင့်
 နှစ်ထပ်ထပ်တည်းရှိနေ၏။)
 ခင်တွင်... လ ၀ အ ဏ၊ က ဃ
 န န ဘ ဝ ဟ၊ ဘ မ သ လ
 တန်း)
 သာထက်မောင်းတွင်... (၁) ပကဝ
 ဝဲထက်မောင်းတွင်... (၂) ညတနဝ
 ချက်တွင်... ဝ
 သီတွင်... သကဝမ၊ ဥဝနဏ
 တန်း)
 သီပြင်တစ်ဖက်တစ်ချက်စီ၌...
 (ခပ်လုံး)
 သာပေါင်တွင်... ဘမ၊ ဏဟ၊
 (၃)၊ စသ (လေးတန်း)
 အထယ်၌... တ၊ အ၊ (၄) သဝမစ၊
 (ငါးတန်း)
 ဝဲပေါင်တွင်... ထလ၊ ဃဥ၊ (၅) (၆)
 (လေးတန်း)
 နုခေါက်ကွေးတွင်... (၇)၊ (၈)

ကျွန်တော်တော် တပ

(တစ်ခုစီ)	ဝဲဘက်... (၉) ဝပစေ၊ ဥသညက၊
ခြေနှစ်ဖက်တွင်... ကွ၊ ထ	(၁၀) ညတနဝ၊ ဈအဥ
ခြေနှစ်ခုကြားတွင်... ပသ	ရုပ်ပုံနံ့စား
အင်္ဂါစာမများ	ဥ၊ အညဝကော ယံဂ္ဃော ဒဂ္ဃော
ယာဘက်... (၁) ဝပစေ၊ ဥသညက၊	ကျွန်တော်တော်တော် ချဉ်းဆရာချဉ်း ကပ်
(၂) (စပေဝ)၊ ပကဝဝ၊ ဈအဥ	ဆရာကပ် ထဆရာထ ကြဆရာထ

ဒီးနာခြင်း အတွက်

ထူးဆေးချက် (၃)

နိဂါမိ

ယခင်ပုဂ္ဂိုလ် အသက်

(၄-၁) ဝယ်ကြောကြီး

(၄-၁) ဝယ်ကြောကြီးဖြုတ်ပုံ

ခြေဝါးအလယ်တည့်တည့် (ခြေအကျယ်နှင့် အလျားတူ ထက်ဝက်ခန့်) ဗဟိုချက်နေရာ ဖြစ်သည်။ ထိုနေရာမှ ချောင်းထပ်ကာ အနည်းဆုံး ထိုင်၍ ပြုပြင်ပေးရမည်။ ခံစားချက်ပါ အထက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ခြေဝါးအပြင်စောင်းအပတ်ကို လက်မဖြင့် ခြေသန်းရှိရာသို့ နှုတ်ပေးကာ ဖြေပေးပါ။

(၄-၂) ဝယ်အစကြော

(၄-၂) ဝယ်အစကြောဖြုတ်ပုံ

အတွင်းခြေဝါးစောင်း အလယ်အောက်ဘက်သို့ လက်မဖြင့် ဖိနှိပ်၍ ထို့နောက် ခြေမအရင်းနှင့် ခြေထောက် အကြောကို လက်ညှိုးဖြင့် ထိခတ်၍ ဖြေပေးပါ။

(၄-၃) ခုံညှင်းကြော

(၄-၃) ခုံညှင်းကြောဖြုတ်ပုံ

ညှင်းနှင့် လက်လေးသစ် အကွာ

နေရာ လက်ဝါးဖြင့် ခုံညှင်းကို အုပ်ပြီး လက်လေးချောင်းဖြင့် ကြိတ်ခြေပေးရသည်။ ဒူးမှ ခြေဖျားအထိ ဖြာထွက်သွားသည်ကို ခံစားရ၏။

(၄-၄) ပေါင်ဖျားကြော

(၄-၄) ပေါင်ဖျားကြောဖြုတ်ပုံ

တံကောက်ခွက်အထက် လက်လေးသစ်နေရာ ခါးအောက်ပိုင်းကို တစ်ဖက်သို့ အနည်းငယ်စောင်းစေ၍ လက်မနှစ်ချောင်းဖြင့် နှိပ်ပေးရသည်။

ပေါင်တွင်းကြောဟုလည်း ခေါ်ကြသည့်နေရာဖြစ်သည်။ တံကောက်ကြော၊ ခြေသလုံးကြော၊ ပေါင်ကြောများ ဖြာ၍ ဖြာ၍ သွားသည်ကို ခံစားရပါမည်။

(၄-၅) တံကောက်ခွက်ကြော

(၄-၅) တံကောက်ခွက်ကြောဖြုတ်ပုံ

တံကောက်ခွက် ဝန်းကျင်နေရာကို လက်ညှိုး၊ လက်မဖြင့် အသာအသာ နှိပ်ပေးပါ။ အထက်ပါအတိုင်းပင် ခံစားရမည်။

(၄-၆) ပါဒရက်ဗဟိုအလယ်ကြော

(၄-၆) ပါဒရက်ဗဟိုအလယ်ကြောဖြုတ်ပုံ

တံကောက်ခွက်အထက် ပေါင်လယ်နေရာဖြစ်သည်။ တံတောင်ဖြင့် အသာအသာ ထောက်ပေးရမည်။ ခံစားချက်မှာ အထက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

ပထဝီဝန်ချက် ပြီး၏။

၅။ ခြေသလုံးသုံးနေရာဖြုတ်ခြင်း

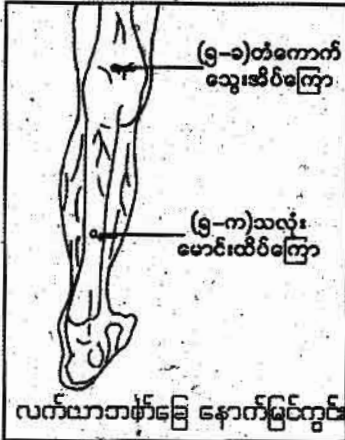
(၅-က) သလုံးမောင်းထိပ်ကြော

(၅-က) ခြေသလုံးမောင်းထိပ်ကြောဖြုတ်ပုံ

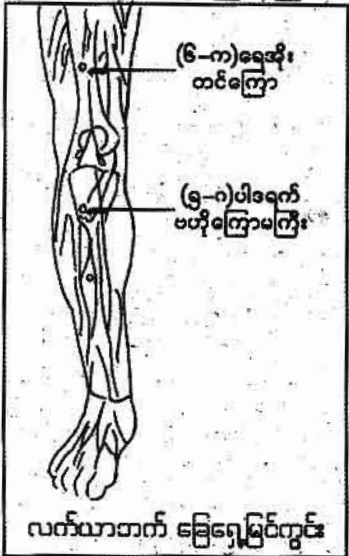
သလုံးမြင်းခေါင်းထိပ်နေရာ ဖြစ်သည်။ လက်မဖြင့် ဖိခတ်ပေးရသည်။ အထက်သို့ ပင့်ခတ်စဉ် တံကောက်ခွက်တွင်းရှောက်၍ အောက်သို့ ဖိခတ်စဉ် ခြေကျင်းဝတ်သို့ ဖြာထွက်ခံစားရ၏။

(၅-၁)တံကောက်ခွက်အိပ်ကြော

တံကောက်ခွက် အလယ်တည့်တည့်ဖြစ်သည်။ လက်မနှစ်ခု ထပ်၍ (၃)မိနစ်ခန့်ကြာသည်အထိ ဖိထောက်ထားပြီးမှ ကြွပါ။ အပူများ တရှိန်ရှိန် ဖြာထွက်မည်။

(၅-ဂ)ပါဒရက်ဗဟိုကြောမကြီး

ဒူးဆစ်အောက် လက်လေးလုံး ညှိသကျည်းရိုးအပြင် လက်သုံးလုံး အကွာနေရာ ဝေဒနာရှင်၏ ဒူးဆစ်ကို ပေါင်ပေါ်တင်ပြီးလျှင် တံတောင်နှင့်ဖိ၍ အထက်အောက် တွန်းဆွဲ လှိမ့်ပေးရသည်။

ဒူးကောက်ကျွေးတွင် တရှိန်ရှိန် ဖြစ်လာကာ ခြေသလုံးနှင့် ခြေဖမိုးတို့ အထိ ဖြာထွက်သွားပါမည်။

၆။ အခြားအကြောများ ပြုပြင်ခြင်း

(၆-က)ရေအိုးတင်ကြော

ဒူးအထက် လက်လေးသစ် အပြင် ဘေး၌ ရှိ၏။ လက်မ သို့မဟုတ် တံတောင်ဖြင့် လှိမ့်ပေးရ၏။ ဒူးခေါင်းတွင် ကျဉ်သွားသည်ကို ခံစားရ၏။

(၆-ခ)ခါးဆစ်ကြော

အာရုံကြောဟုလည်း ခေါ်သည်။ ခါးအထက် လက်(၅)လုံးခန့်၌ရှိ၏။ မှောက်လျက် အနေအထားတွင်

တံတောင်ဖြင့် ပထမ ခပ်ပြည်းပြည်း ထိုမှ ခပ်ပိမိ၊ ထိုမှ အောက်သို့ ဆွဲ၍ အားနှင့် ဖိထောက်ရသည်။

(၆-ဂ)တင်ပါးခွက်ဗဟိုကြော

တင်ပါးခွက်ချိုင့် အတွင်းနေရာ၌ ရှိ၏။ ဝေဒနာရှင်အား အနည်းငယ် စောင်း၍ တံတောင်ဖြင့် လှိမ့်ပေး ထောက်ပေးရသည်။

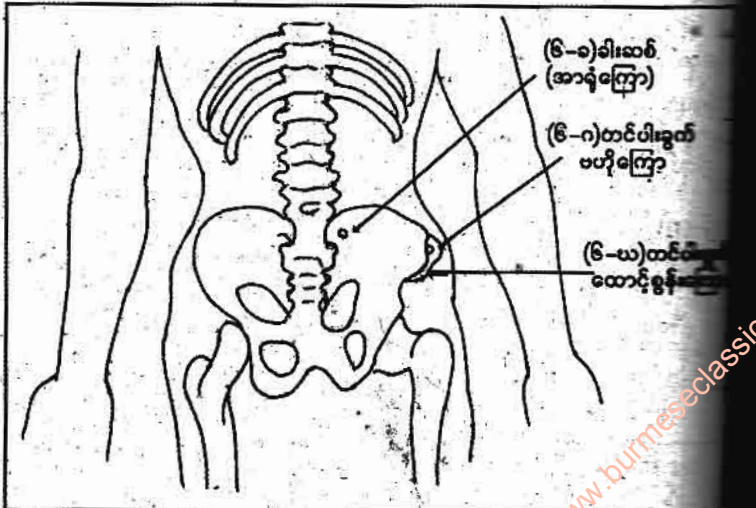
(၆-ဃ)တင်ပါးခွက်ထောင့်ခွန်းကြော

တင်ပါးခွက်ချိုင့်တွင်း အစွန်း၌ရှိ၏။ ဝေဒနာရှင်အား တစ်ဖက်သို့ စောင်း၍ ညင်သာစွာ ထောက်ပေးရသည်။ ပေါင်အပြင်မှ ဒူး၊ ခြေသလုံးအပြင် ကြောအထိ ပူသွားမည်။

(၆-င)ခြေမရင်းအကြော

ဖဝါး၊ ဖမိုး နှစ်ဖက်စလုံးကို လက်လက်ညှိုးဖြင့် လှိမ့်၍ နှိပ်ပေးပါ။ ကျန်ခြေချောင်းကြောများကိုလည်း လှိမ့်

ပြင်ပေးပါ။

လက်မရင်းနှင့် ကျန်လက်ချောင်းများအရင်းရှိ အကြောများကိုလည်း အထက်ပါအတိုင်း ပြုပြင်ပေးပါ။

ဤအကြောများသည် လိင်ဥကြောရောင်ရောဂါ၊ မှုတ္တရောဂါ၊ တိုနာရောဂါများကြောင့် ဖြစ်ရသော ခါးနာခြင်းများအတွက် အထူး ထောက်ကူပေးပါလိမ့်မည်။ လက်သေလက်ကပ်၊ သွက်ချာဖိဒ ရောဂါများကိုလည်း ကောင်းမွန်စေသည်။

အခြားပြုပြင်ရန် အကြောနေရာများနှင့် အမှတ်စဉ်(၈) သားအိမ် အနေအထား မှားယွင်းမှုကြောင့် ခါးနာခြင်းအတွက် ပြုပြင်ရန် အကြောနေရာများမှာ အန္တရာယ် သက်ရောက်စေနိုင်သော **မမ္မ(သေကွင်း)**ဋ္ဌာနများနှင့် နီးစပ် မှားယွင်းနိုင်သဖြင့် ချိန်လုပ်ခဲ့ပါသည်။

တတ်ကျွမ်း နားလည်သော အကြောပြင်ပညာရှင်များနှင့် တိုင်ပင်၍ ကုသမှုယူသင့်သော အကြောနေရာများ ဖြစ်ပါသည်။

ခါးနာခြင်း၏ အကြောင်းရင်းတစ်ခုထက်မက ရှိနေနိုင်သည့်အပြင် အကြောင်းရင်း တစ်ခုတည်းကို သေချာစွာ ရှာတွေ့ရန် မလွယ်လှသော်လည်း အထက်ပါ အကြောပြုပြင်နည်းများမှာ ခါးနာသူများအတွက် ယေဘုယျအားဖြင့် အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

ဆွဲဆန်ခြင်းကုထုံး (လေ့ကျင့်ခန်း)မှာလည်း ခါးနာသူတိုင်းအတွက် သင့်တော်သဖြင့် ဖော်ပြပေးပါမည်။

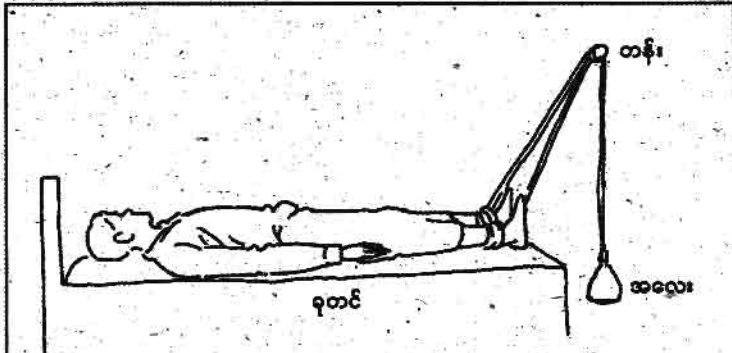
ကြမ်းပြင် သို့မဟုတ် ခုတင်ပေါ်တွင် စန့်စန့်အိပ်ပါ။ ခြေချင်းဝတ်တွင် အဝတ်စဖြင့် ချည်၍ မြင့်သောတန်းတစ်ခုအား ကျော်ကာ တစ်ဖက်တွင်

အုတ်ခဲစသည် အလေးတစ်ခု တွဲထားပါ။

အလေးချိန်ကို (၁)ပိဿာမှ (၁)ပိဿာ (၈၀)ကျပ်သားအတွင်း သင့်တော်သလို ရွေး၍ တပ်ဆင်ဆွဲပါ။ ခါးနာခြင်းဝေဒနာ ပျောက်ကင်းသည်အထိ သို့မဟုတ် မိနစ်(၂၀)ခန့် ဆွဲထားပါ။

နေ့စဉ်မှန်မှန် ပြုလုပ်ပေးနိုင်ပါသည်။ အဝတ်ကြိုးမှာ ခြေချင်းဝတ် မနာကျင်စေရန်ဖြစ်သည်။ နာကျင်သည့်အချိန်တိုင်းတွင် ဆွဲဆန်ခြင်းကို အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

အကြောပြုပြင်ရန် အကြောနေရာများကို ပုံနှင့်တကွ ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။ ဝေဒနာရှင်ကိုယ်တိုင်လည်း နှိပ်နယ်ပြုပြင်နိုင်ပါသည်။

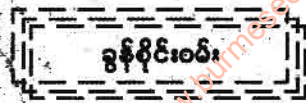
အားသုံးရန် ခက်ခဲသောနေရာများနှင့် နောက်ကျောကဲ့သို့ ခက်ခဲသော အခြေအနေများအတွက် အနှိပ်သည် ဖုတုံး၊ အနှိပ်သည် တုတ်ချောင်းများ အသုံးပြု၍ အဆင်ပြေပါလိမ့်မည်။

အချုပ်အားဖြင့် ခါးနာသူ၊ ခါးနာတတ်သူသည်...

- ❖ ပက်လက်ကုလားထိုင်၊ အင်းတက်တိုဖြင့် မအိပ်သင့်ပါ။
- ❖ အင်္ဂတေခင်းတွင်(ဖျား မွှော့များခုခံ ခင်းထားသော်လည်း) မအိပ်သင့်ပါ။ အနည်းဆုံး(၆)လက်မအမြင့်ရှိ လေဝင်လေထွက်ရှိသော ခုတင်ကဲ့သို့ အခုအခါဖြင့် အိပ်ပါ။
- ❖ ကွရိုယာပုတ် ပျူတအောင် နေထိုင်ပါ။ အလေးအပင်မခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။
- ❖ ဆီးဝမ်းလေ မှန်ကန်အောင် ကုစိုက်စားသုံးပါ။ အစားအသောက် ဆင်ခြင်ပါ။
- ❖ အပျိုးသားဝေဒနာရှင်တို့သည် လုပ်ရားသွားလာရာ၌ အတွင်းခံ အထိန်းဘောင်းဘီ ဝတ်ဆင်ပါ။
- ❖ အကြောပြေဆေးလိမ်းပေးပါ။(ကိုယ်တိုင် သို့မဟုတ် အကူအညီဖြင့်) အကြောပြုပြင်ပါ။
- ❖ ဆင့်လျော်သည့် လေ့ကျင့်ခန်းများ ပြုလုပ်ပေးပါ။

ခါးနာခြင်းဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ကြပါသည်။

[ကုညီရင်းလင်း ပြောပြပေးကြသော ဆရာများနှင့် သင်မြင်ကြားဆရာအားလုံး၏ သမားရုတ်ကို လေးစားစွာ ဂါရဝပြုလျက်...]

ရွားကျွမ်းကျင်ဆရာကြီး ဦးထွန်းသိန်း ချီးမြှင့်သည့် အစက်အပြောက် အမှတ်အသားကို ကြည့်၍

ရွားကျွမ်းကျင်ဆရာကြီး

ခွဲခြားနည်း

ရတနာဆိုင် (တံရွာ၊ အားလင်ကြီး)

တတ်တယ်။

စာဥလေးအရောင်နဲ့ တူလို့ "စအု" လို့ ခေါ်ကြတာပါ။ သဘောကောင်းတယ်၊ တည်ကြည်တယ်၊ ကျန်းမာရေးကောင်းတယ်။

၂။ ဝါစေ့များ = အစက်အပြောက်လေးတွေ ရေတွက်ကြည့်ရတယ်။ (၇)လုံးကျော်ရတယ်။ အစက်၊ အပြောက်လေးတွေက အရောင်တစ်မျိုးနဲ့ ဝါစေ့ကလေးတွေလို အစုအပြုံ ပေါ်ပေါက်နေတာပါပဲ။

အဲဒီဝါစေ့များကျတော့ သွက်တယ်၊ ကြွပ်တယ်၊ ဆတ်တယ် ခေါ်ပါတယ်။ ရှိတော့ရှိတယ် ရှားတယ်ပေါ့ဗျာနော့။ ၃။ လျှပ်တံပြက် = အဖြူရောင်ကွက်ကျား နွားဖြူဆိုရင်တော့ "ဖြူသော့သော့ အရောင်ပေါ့"။ ရေရှင်အုံကြားနဲ့ နောက်လက်နဲ့ ကြားထဲမှာ ရှိတာပါ။ ငြိမ်နေရင်တော့ မမြင်ရဘူး။ ဘယ်ညာ (၂) ဇက်စလုံး ရှိတတ်ပါတယ်။ သွားလိုက်လာလိုက် လှုပ်ရှားတဲ့ အခါမျိုးမှာ မြင်ရတာပါ။ လားနဲ့စာ

○ 'ဟော... သားတို့ သမီးတို့ ဆရာကြီးပါလား၊ ရောက်နေတာ ကြာပြီလား'

▲ 'ခုနလေးတင်ကပါပဲ။ နွားကျွမ်းကျင်ဆရာကြီးရယ်၊ ရွာထဲ လျှောက်လှည့် နွားတွေလိုက်ကြည့် ပေါ့ချောင်ကောင်း ဆွဲရအောင် ချောင်းမြောင်း ပြန်လာတာလား'

○ 'ကျုပ်က နွားသာ ဝါသနာကြီးတာ နွားပွဲစားမလုပ်ဘူး။ ကြေးတိုးလှလှ မွေးတာလေ။ အခုပြန်လာတာက ကျုပ်တို့မ "ရှင်ခင်မှတ်" အိမ်က နွားမကြီး သားကျ(မွေး)လို့ လူတွေ အုတ်အာသောင်းသဲ ဝိုင်းအုံ ကြည့်နေကြတဲ့ဆီ သွားတာဗျ'

▲ 'နွားမသားကျ (မွေး)တာပဲဗျာ အထူးအဆန်းလုပ်လို့'

○ 'ထူးတယ်ဆရာကြီးရေ... ထူးတယ်ဗျ။ နွားရှင်လင်မယားက (ဆရာကြီး သိတယ်နော်) မောင်မှတ်မြင့်+မခင်မှတ်တဲ့။ မွေးလာတဲ့ နွားလေးကလဲ "အမှတ်" ပါလို့ အဲဒါဝိုင်းအုံပြီး စုတ်တာသပ်သပ်နဲ့ အုံဩကုန်နိုင်ဖွယ်တဲ့'

▲ 'တိုက်ဆိုင်မှုပေါ့ဗျာ။ အမှတ်(၃)ခု ပြည့်တော့ ရတနာ(၃)ပါး စုံသွားတာပေါ့။ "ရတနာရှိရတနာစု" တဲ့ဗျ'

○ 'အဲဒါကြောင့် ကျုပ်တို့မ "ရှင်ခင်မှတ်" ကို ပြောခဲ့တယ်ဗျ။ ဘုန်းကြီး (၃)ပါးပင့် ဆွမ်းကျွေး၊ အဲဒါမှ ရွှေ ငွေ၊ ရတနာ တိုးပွားမှာရယ်လို့'

▲ 'အဲဒီနွားလေးမှာပါတဲ့ "အမှတ်" က ဘယ်မှာလဲဗျ။

○ "'ဘို့" ပေါ်မှာဗျ။ "အမှတ်" ရဲ့ သဘောကို ပြောရဦးမယ်။ သူက အပြေးပေါ်မှာ "မည်း" နေတာ၊ အမွေးကလဲ "မည်း" တာပဲ။ အဲဒီနေရာမှာ အခြားအမွေးတွေထက်

ပိုရှည်တယ်ဗျ။ လူ၊ နွား၊ အတူတူပါပဲ။ ကျုပ်ဖြင့် တစ်ခါမှ မကြုံဖူးဘူး။ နွားမှာ အမှတ်ပါရတယ်လို့'

▲ 'နွားကျွမ်းကျင်ဆရာကြီးပဲဟာတွေ ဖူးရမှာပေါ့ဗျ'

○ 'ကျုပ်လေ (၇)နှစ်သားကတည်းက ဘလေးဦးဘိုးဂေါင်နဲ့ နွားကျောင်းတယ်ဗျာ။ ကျောင်းကထွက်တော့ တောင်သူလုပ်၊ နွားကြေးတိုးမွေး၊ နွားသမားတွေနဲ့ပေါင်းနွားပညာသင်... အဲ...နောက်ဆုံးတော့ ဘဇွေးခင် (ဦးဘခင်) ဆီမှာ နွားပညာ လက်ပူးလက်ကြပ်သင်ခဲ့ရတာဗျ...။ အခုပြောနေတဲ့ "အစက်၊ အပြောက်၊ အမှတ်အသား" ပညာထဲမှာ "ဘို့၊ အမှတ်" မပါဘူးဗျ'

▲ 'ဘာတွေပါတာတုန်း ကိုယ့်ဆရာရဲ့'

○ 'အစက်၊ အပြောက်၊ အမှတ်အသား ကိုကြည့်၍ နွားကောင်း၊ နွားညံ့ခွဲခြားနည်း' အဲဒါလိုချင်တာ မဟုတ်လား ဆရာကြီး'

▲ 'မှန်လိုက်လေ ကိုယ့်ဆရာရယ်ဂိုးပေါက်ထဲ ကွက်တိတ် ဝင်သွားတာပါပဲ'

○ 'ကဲ ဘုတ်အုပ်ထဲ လိုက်မှတ်ပေးရော'

(က) နွားကောင်းတို့၏ အစက်၊

အပြောက် အမှတ်အသား (၅)မျိုး

၁။ စာဥ = စအုလို့ ခေါ်ကြတာ များတယ်။ ကိုယ်လုံးပေါ်မှာ ဘယ်နေရာ ဖြစ်ဖြစ် တွေ့ရတတ်တယ်။ အစက်၊ အပြောက်၊ အကွက်ကြီး တွေ့ရ

ကြည့်ရင်တော့ မြင်ရတာပေါ့လေ။
နာမည်နဲ့လိုက်အောင် လှုပ်စီး
ပြတ်လိုက်သလိုပဲ မြန်တာ။ ထမ်းပိုး
ဆောင်း၊ ခရီးတွင်ကျယ်တယ်ပေါ့။

၃။ လက်ကုန်းကြီး = ကွဲပြားတဲ့
အရောင်နဲ့ အစက်အပြောက်ပါပဲ။
လက်ပတ်ကြားလဲခေါ်တယ်။ ဂျိုင်း
(ချိုင်း)ကြားလဲခေါ်တယ်။ အဲဒီမှာ
(၂)ခု(၂)ဖက် ရှိရမယ်၊ ကြီးရ
မယ်။ နွားကောင်းပါပဲ။ ထမ်းပိုး
ကောင်းတယ်။

၄။ ရင်ကြားစာ = ရင်ဘတ်နဲ့
လက်ပြင်ကြားရှိတဲ့စာ (အပြောက်၊
အစက်)ပါပဲ။ နွားအကောင်(၁၀၀)
မှာ တစ်ကောင် တွေ့ခဲ့လှတယ်။

၆။ အိမ်မြှောင်(၂)ကောင် = အိမ်မြှောင်
နဲ့ ဆင်ဆင်တူတယ်။ သေးသေး
သွယ်သွယ် အငယ်စား(၂)ကောင်
(ဟိုဘက်၊ ဒီဘက်) ရှိရတယ်။ ရှေ့
လက်(၂)ဖက်ကြားကနေ စတာ
နောက်ရင်အုပ်။

အဲဒီကနေ အလယ်မျဉ်းမြှောင်ပြီး
(၂)ကောင်၊ ဆီးစပ်ထိရောက်သွား
တာ အလျားလိုက်၊ အမြှောင်လိုက်
နဲ့နေတာပါ။

ပိုင်ရှင် စီးပွားဥစ္စာ တိုးပွားတယ်၊
ကြည့်စုံတယ်လို့ ယုံကြည်တယ်။

၇။ မြောက်ကွက်ကြား = ကြန့်စုံလို့
လဲ ခေါ်ကြတယ်။ (၆)နေရာ စုံရ
တယ်။ (၁)ထိပ်ကွက်၊ (၂)ပြီးစွက်၊
(၃) ခြေလေးဖက် အဲဒီနေရာတွေ
အဖြူကွက် ရှိရပါတယ်။

"ပြီးစွက်လို့ ထိပ်မကွက်နွား"
ဆိုလိုတာက ထိပ်ကွက်ပြီး
ပြီးစွက်လဲ မစွဲဘူးတဲ့ ကြန့်စုံရပါ
သတဲ့။ နွားတကာ နွားထဲမှာတော့
ထိပ်ဆုံးပါပဲ။ အကောင်းဆုံးဆိုတာ
အတွေ့အနည်းဆုံး ဖြစ်မှာပေါ့။
"ယမတာ ရွှေကြိမ်လုံး"ထဲက
"နွားကြန့်စုံရှင်"ပါ။

**(ခ) နွားညှို့တိုက် အစက်၊ အပြောက်
အမှတ်အသား(၅)မျိုး**

၁။ ဝါစေ့နည်း = နွားကောင်း (၂)ဝါ
စေ့များလို့မများဘူး။ (၇)စေ့
အောက်နည်းတယ်။ အမှတ်စာရင်း
ထွက်တော့ ရမှတ်နည်းတာလိုပေါ့။
အဆင့်မမီဘူး။ လေးတယ်၊ ထိုင်း
တယ်၊ ထုံတယ်။ သခင်တွေ
အန္တရာယ် မရှိတာပါ။ အေးဆေးပဲ
ပေါ့လေ။

၂။ လက်ကုန်းလေး = နွားကောင်း
(၄)ခု လက်ကုန်းကြီး အသေးစား
ပါပဲ။ တော်တော်ငယ်တယ်။
လက်ပတ်ကြား ဂျိုင်း(ချိုင်း)ကြား
တွေမှာ တွေ့ရတာပါ။ ကြီးရင်တော့
အကောင်းသား၊ ငယ်တော့
အားပျော့တာပေါ့။ ကြောင်တာပေါ့။
တွန့်တာပေါ့။

၃။ တလားခံ = ရင်ဘတ်ကနေ
လည်ပင်းတစ်လျှောက် တက်သွား
တာ။ အဖြူစင်းကြီး။ လွတ်သွားရင်
အဝေးလွင့်ရော။ အကြောင်း
တစ်ခုခုနဲ့သေရော။
တွေ့တော့တွေ့ခဲ့တယ်။ တွေ့ကြို
ဆိုရင်တော့ အိမ်မန်ဝေသွားမယ်
သာ မှတ်ပေတော့။

၄။ တလားအုပ် = အပေါ်လည်ကုပ်
ကနေပြီး လည်ပင်းတစ်လျှောက်
အဖြူစင်း "တလားခံကအောက်၊
တလားအုပ်ကအပေါ်က" "တလား"
ဆိုမှတော့ မကောင်းတော့ဘူး။
လူသေ "အခေါင်း"ကို "တလား"
ခေါ်တာပါ။ တလားခံနဲ့ အကျင့်ခြင်း
အတူတူပါပဲ။ လွတ်သွားလို့ကတော့
"အခေါင်း" အုပ်ဖို့သာ ပြင်ပေရော။

၅။ တောက်တို့ = နွားကောင်း(၆)
အိမ်မြှောင်နဲ့ မကွာလှဘူး။
တောက်တို့က ကြီးတာနဲ့ အိမ်မြှောင်
က ငယ်တာ အဲဒါ ကွာသွားတာ။

ရင်အုပ် အဲဒီကမှ အလယ်မျဉ်း
ကြောင်းအတိုင်း မြှောင်ပြီး ဟိုဘက်
ဒီဘက် ဆီးစပ်ထိ ရောက်သွားတာ။
ကြီးတော့ "တောက်တို့" ခေါ်ကြတာပေါ့။
ပိုင်ရှင် စီးပွားပျက်၊ မှုခင်းဖြစ်၊
ဒုက္ခပွားရတတ်ပါသတဲ့။

၆။ အိမ်မြှောင်တစ်ကောင် = တောက်တို့
ငယ်တော့ အိမ်မြှောင်ပေါ့။ အလယ်
မျဉ်း ဟိုဘက်ဒီဘက် (၂)ကောင်
မရှိဘူး။ တစ်ကောင်တည်းရယ်။
အဖော်ကွဲနေတာပေါ့။ မစုံဘူး။
သူ့ရောက်ကတည်းက အကြံ
မအောင်ဘူး။ လုပ်ငန်းတွေ အဆင်
မပြေဘူး။ စီးပွားဥစ္စာဆုတ်ယုတ်တယ်။
မမွေးကောင်းဘူးပေါ့။

၇။ မဘဲတောင် = နွားကောင်း(၇)
ခြောက်ကွက်ကြားခေါ် ကြန့်စုံနွား
အဖျက်ခံလိုက်ရတာ။ (၆)မျိုးစုံ
လျက်သားနဲ့ ဘယ်နေရာ သွား
ဖျက်သလဲဆိုတော့ ဝမ်းဗိုက်ကို
ကြည့်ဗျာ...

အလိုလေးလေး... ဝမ်းဗိုက်မှာ
"အကျား" စင်းကြီးနဲ့ဗျာ... ဒုက္ခပါပဲ။
သူမပါရင် "ထိပ်သီး" ဗျာ "ထိပ်သီး"။
○ 'ကဲ... ဘယ်နယ်လဲ မေးစရာရှိရင်
မေးဗျာ။ အားမနာနဲ့

▲ အဲ... ဘို့မှာဖြစ်တဲ့ "အမှတ်" ကျ
တော့ရော နွားကျွမ်းကျင် ဆရာ
ကြီးအနေနဲ့ ဘယ်လိုအဓိပ္ပါယ် ဖွင့်
ဆိုပါမလဲ

○ ဘို့ဆိုတော့ "ထိပ်ဆုံး" တော့ပဲ
(Top)ပဲဗျာ ကူဌပေါ့။ ဘို့မှာ အဆီ
အသားတွေ ပြည့်ပြီးမောက်တင်း
နေတာကလဲ ကူဌဗျာ။ "ကူဌ ကူဌ"
လေဗျာ။ အရမ်းကောင်းတာပေါ့

▲ ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ နွားကျွမ်း
ကျင်ဆရာကြီးရယ်

ရတနာဆင်မင်း
(တုံ့ရွာ၊ တားလမ်းကြီး)

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်း

လှေကင်းရက်သံ ရွေးချယ်ပါ

ကျွန်ုပ်တို့သည် နံနက် ဝိုးလင်းအိပ်ရာမှ ထမုတ်စီနစ်လုံး စဖွင့်သည်မှစ၍ ဤနေ့ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံကောင်းသော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...။

ဤနေ့ ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံမကောင်းတတ်သော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...။ စသည်ဖြင့် မိမိတို့၏ နေ့စဉ် ကံကြမ္မာ အကောင်းအဆိုးကို လူတိုင်းလိုလိုပင် သိချင်ကြပေလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအား ဤနေ့ဤရက်သည် သင့်အတွက် ကံကောင်းနိုင်သည်၊ ဘာပဲလုပ်လုပ် အဆင်ပြေ အောင်မြင်နေမည်။ အရေးကြီးသောလုပ်ငန်း ဆောင်တာများကို လုပ်ပါ။

ဤနေ့ ဤရက်သည် မကောင်း၊ ပြဿနာများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ တတ်နိုင်သမျှ ငြိမ်ငြိမ်လေး နေပါ။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းတွေ ဘာမှ မလုပ်မိပါစေနဲ့...ဟု ထိထိရောက်ရောက် အနီးကပ် ကူညီပံ့ပိုး အကြံပေးလိုပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ တစ်ဦးစီ တစ်ဦးစီ၏ ကိုယ်ပိုင် ကံကောင်းသော နေ့ရက်များနှင့် ကံဆိုးသော နေ့ရက်များကို သေချာကန့်သိရှိခွင့် ရန်အလို့ငှာ စေတနာရှေ့ထား လက်ဆောင် ပါးကာရေးသားလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယင်းနေ့များကို လွှမ်းမိုးနေသော စိုးမိုးဂဏန်းများကိုမှ မြန်မာဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ တွက်ပုံတွက်နည်းမှာ သင်၏ အင်္ဂလိပ်မွေးရက်နှင့် တွက်လိုသောနေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းကို ပေါင်းပါ။ တစ်လုံးတည်း ကျန်အောင်ပေါင်းပါ။

ဥပမာ။ ။ အင်္ဂလိပ် (၂၃)ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသူဆိုပါစို့။

မတ်လ (၃၁)ရက်နေ့ကို တွက်လိုသည် ဆိုပါစို့။ (၃၁)ရက်နေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းမှာ (၇)ဟု တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ယင်းမွေးရက် (၂၃)နှင့်ပေါင်းလျှင် (၃၀) ရ၏။ ယင်း(၃၀)ကို တစ်လုံးတည်း ဖြစ်အောင် ပေါင်းလျှင် ၃ + ၀ = ၃ ရ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူအတွက် မတ်လ(၃၁)ရက်နေ့တွင် (၃)ဂဏန်း ကြီးစိုးနေ၏။

၁-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အသစ်စတင်ခြင်း၊ တီထွင်ဖန်တီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

သော အကူအညီများရရှိခြင်း၊ မိမိက အကူအညီ ပေးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၃-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ရည်မှန်းသည့် အတိုင်း အောင်မြင်မှုများ ကြုံရတတ်၏။

၄-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အကျပ်အတည်းများ စိတ်ညစ်စရာများ ကြုံရတတ်၏။

၅-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးရာ ကြုံရတတ်၏။

၆-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် လွယ်လွယ်တူတူ အခြေအချက်များ တိုးလိုးတန်ခွင့် ဖြစ်ခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၇-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်များ ဖတ်ပုတ်သော ဖြစ်ရပ်များ ကြုံရတတ်၏။

၈-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် စိတ်ညစ်ခြင်း၊ ထွက်ပေါက်ပိတ်ခြင်း၊ ရည်ရွယ်ချက် ဖျက်စီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၉-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ဘာသာရေး၊ ဆရာသမားနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများ ကြုံရတတ်၏။

မိတ်ဆွေအနေနှင့် ၄ ၈ ၆ ဂဏန်းရသော ရက်များကို သတိပြု ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။ အကောင်းဆုံးမှာ ၃ ၆ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယ အကောင်းဆုံးမှာမူ ၁ ၂ ၇ ၉ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်တော့သတည်း။

မကောင်းရက်ရွှောင်၊ ကောင်းရက်ဆောင်ကာ မြားမြောင်ကိုစွဲ ဆောင်ရွက်လျှင် ဆန္ဒပြည့်ဝ လှလှပပလှလှ အထူးအလယ် ဂုဏ်ဝင့်ကြွယ်သည် လောက်အံ့အကျိုးတည်း။ ကောင်းမှုအကြောင်းပြု ထောင်ပြည့်ပါစေ။

သို့စေရစ်(ကျက်လတ်)

✦ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လ ✦

တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး	သောကြာ	စနေ
		1 9	2 9	3 6	4 9	5 6
6 9	7 ၁	8 ၂	9 ၃	10 ၄	11 ၅	12 6
13 ၇	14 ၈	15 ၉	16 ၁	17 ၂	18 ၃	19 ၄
20 ၅	21 6	22 ၇	23 ၈	24 ၉	25 ၁	26 ၂
27 ၃	28 ၄	29 ၅	30 6	31 ၇		

မူလပြက္ခဒိန်ရက်စွဲများကို အင်္ဂလိပ် ၂-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် တောင်းထား

ဘုရားရှင်လက်ထက်က ဘုရားရှင် သမားတော်ကြီး ဆရာဝိဇ္ဇာကြောင်းကို စာပေကျမ်းဂန်တချို့တွင် ဖတ်ဖူးသည်။

ဆရာဝိဇ္ဇာ ငယ်ရွယ် ပညာသင်ကြားခဲ့သော ဆရာဖြစ်သူက သူ့တပည့်တို့အား သိရှိလို၍ “ဤမြေပြင်တွင် ဆေးဖက်မဝင်သော သစ်ပင်များ မရှိ” ဟု မှာကြားလွှတ်လိုက်၏။ ဝိဇ္ဇာက ဆေးဖက်မဝင်သော သစ်ပင်များ ဤမြေပြင်တွင် မရှိ၍ ရှာမတွေ့ကြောင်း ဆေးဖက်မဝင်သော သစ်ပင်များသာတွေ့ကြောင်း ပြန်လည်အစီရင်ခံစာ ထိုအခါ ဆရာဖြစ်သူက “အောင် တပည့် ဝိဇ္ဇာက သင်သည် သဘော စုံပြီ” ဟု အသိအမှတ်ပြု ချီးမွမ်းလိုက်လေသည်။

ဤမြေပြင်တွင် သက်ရှိတို့သည် မည်သည့်ကောင်း၊ သက်မဲ့တို့သည် မည်သည့်ကောင်း သူ၏ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အဖွဲ့အသတ္တိတူးများ ရှိကြ၏။ အစွမ်းအင်တူးများကို ကောင်းကျိုးဖြစ်စေ၊ မကောင်းကျိုးဖြစ်စေ အသုံးပြုနိုင်၏။ ဆိုးကျိုးဖြစ်စေ၊ အကျိုးရှိစေ ပြုလုပ်နိုင်၏။

သက်ရှိသက်မဲ့ ရုပ်ဝတ္ထုပင် မဆိုဘဲ သက်မဲ့တို့ကို မှည့်ထားသော ပညတ်အမည်နာမများပင်လျှင် ကောင်းကျိုး ဆိုးကျိုးအတွက် အသုံးပြုလိုရ၏။ ဤသည်ကို ပုဂ္ဂလပညတ်ဆေးပညာ” ဟု ခေါ်ဆိုသည်။

ဤနတ်တော်သည် ပုဂ္ဂလပညတ်ဆေးပညာကို စုံစုံလင်လင် အပြည့်အစုံ တတ်မြောက်သူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ အနည်းအကျဉ်းမျှသာ သက်တမ်းသူ ဖြစ်ပါသည်။ ရှားပါးသူများလျှင် မူရင်းပုဂ္ဂလပညတ်

ခွေးကုတ်ပျောက်ဆေး ပိတုန်းအစီအစဉ်

ပေါ်တေပုဒ်ဖြင့်

ပုဂ္ဂလပညတ်ဆေးပညာ နှင့်

အခြားမှတ်သားစရာများ

ဆေးကျမ်းကြီးလည်း မဖတ်ဘူးပါ။ ပင်ရင်း ဆေးကျမ်းကြီးကို မှီငြမ်းထားသော ကျမ်းငယ်တချို့ကိုသာ ဖတ်ဖူးပါသည်။ ပညတ်အမည်ကို အခြေခံပြီး ကုရသော ဆေးပညာဖြစ်၍ ဆေးလောကတွင် တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ဖြစ်နေပါသည်။ ယုံကြည်နိုင်ရန်လည်း အလွန်ခက်ခဲလွန်းလှပါသည်။ လူတိုင်းလည်း မလေ့လာ မသင်ယူကြပါ။

ဂျာနယ်ကျော် ဦးချစ်မောင်၏ဇနီး ဂျာနယ်ကျော်မမလေးသည် မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးပညာများကို တော်တော်ကျွမ်းသူ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် သူ ထပ်မံသင်ယူလိုသည့် ဆေးပညာ တစ်ရပ်က ရှိနေပါသည်။ ထိုဆေးပညာ ရပ်ကား “ပုဂ္ဂလပညတ်” ဆေးပညာ ဖြစ်ပါသည်။

ဂျာနယ်ကျော်မမလေး စဉ်းစား

သည်။ ပုဂ္ဂလပညတ်ဆေးပညာ သင်တန်းဆိုသည်မှာလည်း မကြားမိ။ ဘယ်ဆရာထံမှာ သွားသင်ရမည်နည်း။ တတ်ချင်လွန်းတော့ ကြိုးစား စုံစမ်းသည်။ တွေ့ပါပြီ။ ဆရာအမည် အိုင်ကလောင်ဦးလှိုင်။ သူ့ထံသွားပြီး တပည့်ခံမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ဂျာနယ်ကျော်မမလေး အိုင်ကလောင်ဦးလှိုင်ထံ ရောက်သွားသည်။ အကျိုးအကြောင်းပြော တပည့်ခံသည်။ ဦးလှိုင်က ဂျာနယ်ကျော်မမလေး အမည်ကို ကြားဖူးနေသည်။ သင်ပေးမည်။ တတ်ကျွမ်းအောင် သင်ပေးမည်။ ဦးလှိုင်က သူ သောက်နေသည့် ဆေးတံကိုကိုင်ပြီး ဂျာနယ်ကျော်မမလေးကိုမေးသည်။

‘မမလေး ဒါ ဘာလဲ’

ဂျာနယ်ကျော်မမလေးက သူ တတ်

ကျွမ်းထားသည် ဆေးပညာအရ ပြောသည်။

‘ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာပေါ၊ ဝါယော၊ ဓာတ်လေးပါးပါ ဆရာကြီး’

ဦးလှိုင်က ခေါင်းခါလိုက်ပြီး... ‘မဟုတ်ဘူး မမလေး မှားနေတယ် ပြန်ဖြေပါဦး’

ဂျာနယ်ကျော်မမလေး စဉ်းစား လိုက်သည်။ သဘောပေါက်သွားပြီး...

‘ဆရာကြီး ဆေးတံပါ’

‘အေး ဟုတ်တယ် ဆေးတံလို့ခေါ်ပြီး သုံးမှပေါက်ကွယ်၊ အပည်နာကို ယဉ်းရင် ပုဂ္ဂလပညတ်ဆေးပညာနဲ့ ကုလို့မကု။ ယလေး ဝေသေချာချာ ပုတ်ထားပါ’

ဤသည်မှာ အိုင်ကလောင်ဆရာ

ကြီး ဦးလှိုင်က ဂျာနယ်ကျော်မမလေး

ကို ပထမဦးဆုံး ပြောပြသင်လိုက်သော စကားဖြစ်သည်။

ဂျာနယ်ကျော်မမလေးသည် အိုင်

ကလောင်ဦးလှိုင်ထံတွင် ပုဂ္ဂလပညတ်

ဆေးပညာကို တတ်မြောက်အောင်

သင်ယူပြီး ယင်းဆေးပညာဖြင့် လူနာ

ပေါင်းများစွာကို ပျောက်ကင်းအောင်

ဆေးကုသနိုင်ခဲ့သည်။ ဆေးပညာ

စာအုပ်ပင် ထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။

ပုဂ္ဂလပညတ်ဆေးပညာကို အနည်း

အကျဉ်းတင်ဖြေလျှင် ကက်ကင်းသတ်

နည်းခေါ် ပြောင်းပြန်ချိုး၍သတ်

နည်း၊ နံတူထပ်ပြီးမိ၍ သတ်နည်း၊ အပေါ်မှ နာမ်စီးခွ၍ သတ်နည်း စသည်ဖြင့် ရှိပါသည်။

စလင်းကျောင်းလမ်းနေ ကျောင်း ဆရာကြီး ဦးခင်(ငြိမ်း)သည်

ကျွန်တော့်ထံသို့ ရောက်လာသည်။ သူက ရောက်ရောက်ချင်း...

‘ဆရာဦးမြလှိုင်ရေ ကျွန်တော်

ကံကောင်းလို့ မသေတယ်ဗျာ။ ပျား

ရည်ဆိုတာ သိပ်သည်းမှုအားကောင်း

လို့ သောက်ရင်း သီးသွားရင် လည်

ချောင်းပြန်ပိတ်ပြီး ချက်ချင်းသေနိုင်

တယ်ဆိုတာကို သိရဲ့သားနဲ့ ကျွန်တော်

သွားသောက်မိတယ်ဗျာ။

သီးပြီး လည်ချောင်းပြန်ပိတ်သွား

တာ အသက်ရှူမရတော့ဘူး။ သေ

တော့မယ်ဆဲဆဲမှာ ပုဂ္ဂလပညတ် ဆေး

ကျွမ်းကို သတ်ရပြီး အိမ်အောက်ကို

အမြန်ပြေးဆင်း မြေကြီးပေါ်က မြေမှုန့်

ကို လက်နဲ့ယူပြီး ပါးစပ်ထဲ ပစ်ထည့်

လိုက်တော့မှ “ဖတ်”ခနဲ လည်ချောင်း

ပြန် ပွင့်သွားပြီး အသက်ရှူရသွား

တော့တယ်။ ကံကောင်းလို့ပေါ့ဗျာ နံတူ

ချင်းသတ်တာကို သတ်ရသွားလို့ပေါ့

ဟု ရှင်းပြသည်။

ဟု တလွဲအထင်ရောက်သွားသည်။ ဝါးနှင့် ထောက်မိ၍ သေသည်ကို ချ

မသိ။

တချို့အိမ်တွေမှာ သံပရာပင် ကိုင်း

နေတာကို ဝါးနှင့်ထောက်မိသည်

အသီးတွေ ပိုပြီးသီးလာသည်။ ခြံ

က “ဟဲ့ ငါ့သံပရာပင်တွေ ပိုသီးနေ

လား”ဟု အံ့ဩမှု ဖြစ်သွားသည်။

သံပရာပင်ကို ဝါးနှင့်ထောက်မိ၍ ပို

သီးသည်ကို သူမသိ။ ရေးစရာတွေ

တော့ များစွာ ရှိသည်။ နည်းနည်း

ရေးရပါမည်။

အမည်နိစ္စစီးသတ်ကို နည်းနည်း

တင်ပြပါမည်။

တစ်ချိန်က မြန်မာနိုင်ငံမှာ ခြင်

ဆိုတာရှိသည်။ (၇)ရက်တစ်ကြိမ်

မြင်းအပြေးပြိုင်ပွဲရှိသည်။ ကျီ

ကွင်းသည် မြင်းပြေးပြိုင်ပွဲကွင်း

သည်။ ယခုခေတ် ထိုင်းနိုင်ငံက

ဓက်လာသည့် ဂဏန်းလောင်းက

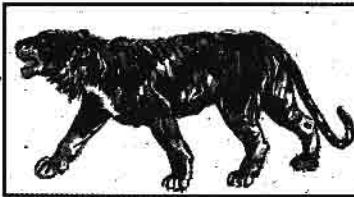
ပုံစံမျိုး တစ်နိုင်ငံလုံး မြို့နယ်တွေ

ခွေးရူးကိုက်ပျောက်အေး

ဤ ခွေးရူးကိုက်ပျောက်အေးနှင့် ပိတုန်းအစီအရင်ကို မိန့်မြှောက်ပြောပြ သည့် ဆရာတော်မှာ ဆရာတော် ဦးစန္ဒာဝရ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်က သူ၏ ဆွေမျိုးသား ချင်းထဲမှ အမှန်ဖြစ်ခဲ့သည်ကို အတုယူ ကျင့်သုံးလိုက် ကျင့်သုံးနိုင်ရန်အတွက် ပြောပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၅၂ ခုနှစ်လောက်က ပေါင်း

တည်မြို့။ ဆွဲပင်ကန်ရပ်ကွက်။ (၄၃) လမ်း၊ မွှာရုံကျောင်းသို့ ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်အဖြစ် ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ဇာတိက ပေါင်းတည်မြို့နယ်၊ ကြို့ပင် သာကျေးရွာကြီးက ဖြစ်ပါသည်။ မိခင် အမည်ကိုတော့ မမှတ်မိတော့ပါ။ ဖခင် အမည်က အုပ်စုသူကြီး ဦးစံလှဖြစ်ပါ သည်။ ဆွေမျိုးသားချင်းများက ချမ်းသာကြွယ်ဝကြပါသည်။

တစ်နေ့ သွေးသားညီအစ်ကိုတော် သူ တစ်ဦးကို ခွေးရူးကိုက်ပါသည်။ ဆေးဝါးကလည်း မရှိ။ ခွေးရူးကဆရာ လည်းမရှိ။ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ။ ကြားဖူး နားဝ သစ်ရွက်သစ်ပင် ဆေးမြီးတို့ များနှင့် ကုသကြပါသည်။ ရောဂါက မပျောက်။ နောက် ရက်ကြာတော့ ခွေးရူးပြန်တော့သည်။ ခွေးရူးစိတ်နှင့် ထရဲတွေကို ကုတ်ဖွတ်ကတ်၊ အခြားအိမ် သားများကို ကိုက်မှာစိုး၍ လူကို တန်းလျားကြီးနှင့်တွဲ၍ သံကြိုးချည် သော့ခတ်ထားရသည်။ မကြာမီရက် အတွင်း သေပေတော့မည်။

အောက်သွားသည်။ မြင်းပိုင်ရှင်များက အကြောင်းစုံတင်ပြသည်။ အမည်ပေး သော...

ဒီကိစ္စအတွက် ခင်များတို့ ဘာမှ မုန့် ကျွန်တော် အမည်ပေးလိုက် သ်။ အဲဒီအမည်မှည့်ပြီး ဝင်ပြိုင်ပေ သော့

ဟု ပြောဆိုပြီး အမည်ကို တွက်ချက် ညွှန်ပေးလိုက်သည်။

သိပ်ပြီးမကြာလိုက်ပါ။ (၇)ရက် အထိလောက်ပဲကြာသည်။ အမည် ဆောင်လာသည်။

ဟေ့ ဘိုးသာကွဟေ့ ဘိုးသာ၊ နေ့ တစ်ယောက်တည်းရှိတယ်။ သရင်လေးကို ကျော်ဖြတ်လိုက်စမ်း ဆောင်ဖြတ်လိုက်စမ်း

ဆိုသတ်တို့၏ အော်ဟစ်အားပေး သော ဆူညံလာသည်။

ထာယ်လည်း ဘရင်လေးကို ဆောင်ဖြတ်နိုင်ခဲ့သည်။ ဘရင်လေး ဆူညံ တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ကွယ် သွားသည်။ ဘိုးသာ ဘိုးသာဟု ထိပ်က ချစ်သောသည်။

ဘိုးသာအပိုင် မြင်းပိုင်ရှင်များက အကျေးအနပ်လွန်း၍ အမည်ပေး သရာကို ထိုက်ထိုက်တန်တန် သွား ဆောက်ကန်တော့လိုက်ကြသည်။

တော်လှန်ရေးကောင်စီ တက်ပြီး မြင်းပိုင်ပွဲများကို ပိတ်သိမ်းသည်အထိ ဘက်ကီသမား ဘိုးသာဆိုသည့် အမည် သထိပ်ဆုံးမှ ရပ်တည်လာနိုင်ခဲ့သည်။

ဤသည်တို့မှာ သဘောမျှသာ မဟုတ်အဖြစ် သိစေလို၍ တင်ပြရ ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အဓိက တင်ပြလို သည့်က ခွေးရူးကိုက်ပျောက်အေးနှင့် ပိတုန်းအစီအရင် ဖြစ်ပါသည်။

ကံတရားဆိုသည်မှာ ဆန်းကြယ် လှ၏။

တစ်နေ့ ဧည့်သည်တစ်ဦး အိမ် ရောက်လာ၏။ ခွေးရူးကိုက်လူနာကို တွေ့တော့ “ဟေ့...သွား...သွား အကွက်စင်း ကျားကြီးကျားရေပြား ရအောင်ရှာခဲ့။ ပျားရည်စစ်စစ်ပါ ယူခဲ့”ဟု ခိုင်းလိုက်၏။ ဆွေမျိုးသား ချင်း ရပ်ရွာသူရပ်ရွာသားများ ပိုင်းဝန်း ရှာကြရာ ကျားသားရေပြားလည်းရ၊ ပျားရည်စစ်စစ်လည်း ရခဲ့သည်။

ဧည့်သည်ဖြစ်သူက ကျားသားရေ ပြားကို မီးနှင့် ကြားဖိုက်ပြီး ပျားရည်နှင့် ကျော်ဖတ်၍ အလုံအလုံတွေ လုံးလိုက် သည်။ ဦးလှိုင် ခွေးရူးကိုက် လူနာကို သုံးလုံးတိုက်လိုက်သည်။ သော့ခတ်ထား သော သံကြိုးကိုလည်း ခြောက်ဆိုးလိုက် သည်။

နေလာ နှင်းပျောက်သွားသလို ယင်းအချိန်မှစ၍ ခွေးရူးမပြန်တော့။ အံ့ဩစရာ လူကောင်းပကတိ ဖြစ်သွား သည်။ နှစ်ရက် ထပ်ပြီး ဆက်တိုက် သောက်ခိုင်းသည်။ ဧည့်သည်ဆရာက ပြောသည်။ စားချင်တာစား၊ သွားချင် တာသွား၊ ဘုန်းကြီးပျံလည်း သွား၍ ရသည်ဟု ဆိုသည်။ တော်တော် အံ့ဩ စရာကောင်း၊ အထင်ကြီးစရာကောင်း သော မြန်မာတို့၏ ဘိုးဘွားစဉ်လာ တိုင်းရင်းဆေးပညာ ဖြစ်သည်။

ဆရာတော် ဦးစန္ဒာဝရက ပြော သည်။

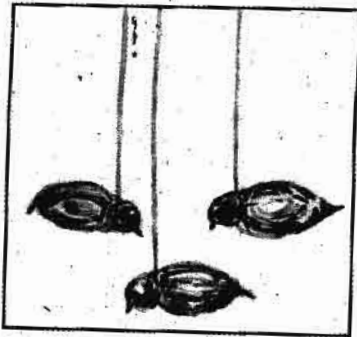
‘ခွေးရူးအကိုက်ခံရတဲ့သူဟာ ခွေးစိတ်နဲ့ သေရတာပဲ။ အပါယ်ကျန်တယ်။ တွေ့ရင် မသေအောင် ကယ်တင်ကြပါ။ ဆေးဖိုဝါးခ ယူကြပါနဲ့။ စေတနာ မေတ္တာနဲ့ ကူကြပါ။ ကုသိုလ်ပြုကြပါ’ ဟု ဆိုသည်။

ကျွန်တော်က လူငယ်ဘဝဖြင့် သေချာစွာ မှတ်သားထားလိုက်ပါ

သည်။

ပိတုန်းအစီအရင်ဟူသည်

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးစန္ဒာဝရ က ပိတုန်းအစီအရင်ကိုလည်း အမိန့်ရှိ သည်။ ထိုအချိန်က ၁၉၅၂ ခုနှစ်ဝန်း ကျင်က ရွာတွေမှာ ဓားပြပေါ်ပါသည်။ ပိုက်ဆံချမ်းသာသူတွေဆိုလျှင် ဓားပြ ရန် အလွန်ကြောက်ရသည်။ ဆရာ တော်၏ ဆွေမျိုးများက ချမ်းသာ၍

ဓားပြရန် ကာကွယ်ရန် ပိတုန်းအစီ အရင် လုပ်ကြသည်။

ပိတောက်သားနှင့် လုပ်ထားသော လှည်းပုံတောင်း အဟောင်းကို ရှာဖွေ ပြီး ပိတုန်းရုပ် ထုရသည်။ လှည်းပုံ တောင်းအသစ်(အသုံးမပြုရသေးသော) ပုံတောင်းကို မသုံးရပါ။

ပိတုန်းရုပ်ကို ကြည့်လိုက်လျှင် ပိတုန်းနှင့်တူအောင် ပီပီပြင်ပြင် ထုရပါ သည်။ ထုပြီးလျှင် အောက်ပိုင်းဖင် ဘက်မှ အပေါက်ဖောက်ရပါသည်။ ယင်းပိတုန်းအပေါက်ထဲသို့ ပြဒါးများ ထည့်ရပါသည်။

ပြဒါးထည့်ပြီးလျှင် ပဒိုင်းသား အနက်ဖြင့် ပိတ်ဆိုရပါသည်။ ပဒိုင်း သားအနက် မရလျှင်တော့ အခြား ပဒိုင်းသားကို သုံးရပါသည်။ သို့သော် ပဒိုင်းသား အနက်လောက်တော့ မပြည့်စုံဟု ဆိုပါသည်။

ပဒိုင်းသားနှင့် ပိတ်ဆိုပြီးလျှင် မစုပ်ဖယောင်းနှင့် အပေါ်မှ ခပ်ထူထူ ကလေး လိမ်းကျံပေးရပါမည်။

မုန့်ပယောင်း ဆိုသည်မှာ မှားဘဲ ဖွတ်၍ကသာ ဖယောင်းဟုတ်၊ မှားမှား ဝမ်းသာ၍ ကွန်သာ ဖယောင်း လည်းဟုတ်၊ အကြောင်းတစ်ရာ ကြောင့် မှားမှား နဂိုတိုင်း ထားပင် ခဲသည့် ဖယောင်းကို "မုန့်ပယောင်း" ဟု ဆိုပါသည်။ မုန့်ပယောင်းနှင့် မလိမ်း ကွန်နှင့် တစ်ပြိုင်အတူ ညက်ရောက်သူ အားမည်သွားပါသည်။

အားလုံးပြီးလျှင် ပိတုန်းရုပ်ကို ကြိုးနှင့်သီ အိမ်ပေါက်ဝ (သို့မဟုတ်) ခြံပေါက်ဝတွင် ကြိုးနှင့်ဆွဲပြီး...

'ဟဲ့ နှစ်တို့က ဓားပြ ခွန်ငါး ဝါက ပိတုန်း ငါးခွန် ကက်ကင်းနဲ့ နှစ်တို့ကို သတ်လိုက် ပြီ၊ ဒီနေ့ကစပြီး နှစ်တို့ ဝါဒိမ် ဝါဒိမအတွင်း ယဝင်နိုင်စေရ၊ ရှင်းဆရာရှင်း လင်းဆရာ လင်း ကာဆရာကာ ကွယ်ဆရာကွယ်' ဆိုပြီး အမိန့်ပြန်ပေးလိုက်ရပါ သည်။

* * *

ကျွန်တော်သည် ဆရာတော် ဦးစန္ဒာဝရ မှာကြားသည့်အတိုင်း ကျားသားရေပြားကို ပြာချပြီး များရည် နှင့်ရောစပ် အလုံးကလေးများ ပြုလုပ် ထားပြီး ခွေးရူးကိုက်လူနာများကို ဖိဝိတဒါန အခမဲ့ကုသပေးပါသည်။

ပထမ သမီးအရင်း ခွေးရူးကိုက်၍ စကုရပြီး ဒုတိယ အစ်ကိုအရင်းကို ခွေးရူးကိုက်ခံရ၍ ကုသပေးရပါသည်။ အခြားသူများကိုလည်း များစွာ ကုသ ပေးခဲ့ရသည်။ ခွေးရူးကိုက်ခံရသည်ဟု ကြားလျှင် လူကိုယ်တိုင် မသွားနိုင် သော်လည်း ဆေးလုံးကလေးများကို လူကြိုနှင့် လှမ်းပေးလိုက်သည်။

သည်လိုနှင့် နှစ်တွေကြာ ခေတ်တွေ ပြောင်းလာတော့ ကိုးတောင်အစင်း ကျားကြီး၏ အရေပြား ရှာမရတော့

ပေ။ ကျားကြီးအရေပြား ရှားသွားပြီ။ ကျားကွက် ကျားအရေပြားနှင့် အစား ထိုးကု၍မရ။ ခွေးရူးကိုက်ရောဂါ မကုရ တော့။

စိတ်ထဲမှာတော့ ကုချင်စိတ် အမြဲ ရှိနေသည်။ ခွေးရူးကိုက်ခံရသည်ဟု ကြားလျှင် စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုး ခံစားနေ ရသည်။

အချုပ်ဆိုရသော် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဆေးပင်ဆေးဝါး သစ်ပင်တွေ များ သလောက် ဆေးပညာရပ်တွေက လည်း စုံလှပါသည်။ အားလုံးလည်း သူ့နည်းသူ့ဟန် အစွမ်းထက်ကြပါ သည်။ တတ်ကျွမ်းသူတွေလည်း များ ကြပါသည်။

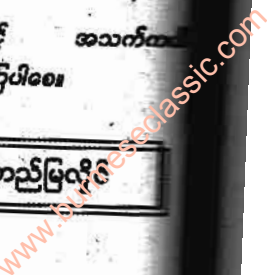
"လွယ်အိတ်မပါ ဆေးကုဆရာ" ဆိုသည့် စကားအရ အထွေထွေဆေး မြန်မာဆေးပညာရှင်များသည် ဆေး လွယ်အိတ်မပါဘဲနှင့် ရောက်ရာအရပ် မှာ အိမ်တွင်းအိမ်ပြင် ခြံတွင်းရှိ ပစ္စည်း များဖြင့် ရောဂါပျောက်ကင်းအောင် ကုသနိုင်သည့် ဆရာများ ဖြစ်ကြပါ သည်။ ကိုယ့်လူမျိုးဖြစ်၍ တမင်တင်မ ပြီး ပြောခြင်းမဟုတ်ပါ။ တကယ်လည်း အမှန်ရှိကြပါသည်။

မြန်မာဆေးလောကမှာ ပေါင်းတည် မြို့နယ်၏ အစဉ်အလာ ဆောင်ပုဒ်က တော့...

"တိုင်းရင်းဆေး အထင်မသေး နှင့်"၊ "တိုင်းရင်းဆေးဖြင့် အသက် ကယ်မည်" ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးပညာဖြင့် အသက်ကယ် ကုသိုလ်ပြုနိုင်ကြပါစေ။

ပေါင်းတည်မြို့လိုင်း

ခြေရာကိုကြည့် လူအရပ်သိ

ကျွန်ုပ်သည် တစ်ချိန်က လမ်းမကြီး
တစ်ခုနားတွင် စာအုပ်ဆိုင်တစ်ဆိုင်
နှင့် ဝန်ထမ်းတစ်ဖက်နှင့် ရိုးသားစွာ
သံစာရေး ရှာဖွေခဲ့ပါသည်။

စာအုပ်အငှားဆိုင်ဖြစ်၍ လာရောက်
ငှားရမ်းသူများက လူမျိုးစုံလှသည်။

မျိုးမျိုးအိုအို အသက်ကြီးကြီး စာပေ
ထိခတ်လိုက်စားသူများ ရှိကြပါသည်။

ကျွန်ုပ်ဆိုင်၏ ခေါင်းရင်းအိမ်သည်
ထက္ကသိုလ်ကျောင်းသူများ ငှားစား

သော အဆောင်ဖြစ်၍ မိန်းမပျိုလေး
များကို ညည လာရောက် ပိုးပန်းသိချင်း

ဆိုသံများနှင့် စံညီကားလှပါသည်။

ထို ညမင်းသားအဆိုတော်များနှင့်
ရောယောင်လျက် ကိုမိုးမောင်က

ဗွေချက်ကောင်းကောင်းနှင့် မိန်းကလေး
အဆောင် ခေါင်းရင်း၊ ခြေရင်း၊ ဖိနပ်

ချွတ်၊ နောက်ဖေးမကျန် အဝတ်
အထည်၊ ဖိနပ်၊ ငွေသားတချို့နှင့်

ခေတ်စားနေသော ဖုန်းလေးများကို
ရောသမမွေ့သွားခဲ့ရာ နံနက်မိုးလင်း

သော် အသံဗလံမျိုးစုံ ထွက်ပေါ်လာ
သည်ကို ကြားရလေသည်။

ထူးဆန်းသည်က **ဖိနပ်တစ်ရံ**
(ယောက်ျားစီး)နှင့် ခြေရာတစ်ရံ

ထင်ထင်ရှားရှား ကျန်ခဲ့သည်ကို တွေ့
ရ၍ အဆောင်ပိုင်ရှင် အဒေါ်ကြီးက

ခြင်းကြားကြီးနှင့် အုပ်ထားသည်ကို
တွေ့ရပါသည်။

အဆောင်ဆိုသည့်အတိုင်း ကျောင်း
သူပေါင်းစုံဖြစ်၍ အိမ်ပိုင်ရှင်ကသာ

ဦးဆောင်လျက် ရဲစခန်းနှင့် ရပ်ကွက်
ရုံးသို့ တိုင်ကြားရပါသည်။

ရေဆုံးကုန်းတစ်ဝက် ပြန်ရလိုငြား
ဖြစ်သော်လည်း သိပ်တော့ မမျှော်လင့်

ရပါ။ အဆောင်မှာမိုးတူ သူခိုးဆိုတာ
မိရိုးထုံးစံမရှိ။

ထိုအချိန်တွင် စာအုပ်ဆိုင်သို့လာ

သော လူကြီးတစ်ဦးနှင့် ညက
အဆောင်တွင် သူခိုးဝင်ခိုးကြောင်း
ပြောရင်း လူခြေရာနှင့် ဖိနပ်တစ်ရံ
ကျန်ခဲ့ကြောင်း ပြောပြရာ ရဲဝန်ထမ်း
ဟောင်းဖြစ်သူ ထိုဦးလေးမှ...

‘ခြေရာကျန်ရင် လူအရပ်ကို သိတာပေါ့။
အရပ်အမောင်းသိရင် သဲလွန်စတော့

နည်းနည်းပြောတော့ ဒီအတိုင်းထက်စာ
ရင် လူပုံလူပန်းသဏ္ဍာန်ကို ပြောလိုရင်

သူခိုးဖမ်းလို နိမ့်တာပေါ့ကွယ်’

‘ဒီလိုဆိုရင် လူပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို
ဘယ်လိုခန့်မှန်းမလဲ ဦးလေးရယ်’

‘ဒါက လွယ်ပါတယ်ကွယ်... ခြေရာကျန်ရင်
ခြေရာရဲ့အလျားကိုတိုင်း၊ အတိုင်းကို

(၆.၈)လက်မပေးပြန် လူရဲ့ အရပ်အမြင့်
ထွက်လာတယ်။

နောက်တစ်နည်းက ခြေဖဝါး
ကို တစ်ခုလုံး ပတ်ပတ်

လည်တိုင်းပြီး (၃)ပေပြန် အရပ်အမောင်း
ထွက်လာရော’

မယုံ၍ ကျွန်ုပ်စမ်းကြည့်ရာ နဖူးမှ
ဆံစနှင့် ခြေထောက်အထိ အရပ်

အမောင်းကွက်တိုဖြစ်နေ၍ လူပုံပန်း
သဏ္ဍာန် အရပ်အမောင်းကို ခြေရာ

ကြည့်ရုံနှင့် သိနိုင်ကြောင်း ပညာရပ်
တစ်ရပ် တိုးလာပါသည်။

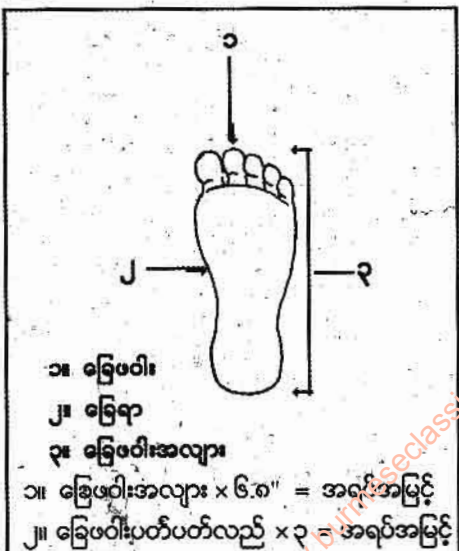
နောင်တွင် အဆောင်သူခိုးဆိုသူ
ခြေရာကို ခြင်းကြားကြီးနှင့် အုပ်ထား၍

ပဲလားမသိ၊ မိသောအခါ ထိုသူခိုး၏
အရပ်အမောင်းမှာ အထက်ဖော်ပြပါ

နည်းများနှင့် စမ်းသပ်ထားသည့်
အတိုင်း ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါလေ

တော့သည်။

ကျော်စင်ဖြူ

ဇယား

ဗျူးအား။ လှုပ်ခတ်ပစ္စည်းများ အလက်ထရောနစ်ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ ကိုယ်စားလှယ်၊ ပွဲစား၊ ရှေ့နေ ရှေ့ရပ်များ၊ အကျိုးဆောင်များ လုပ်ငန်းကောင်းမည်။

ဇော်လင်းအား။ လုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေ အောင်မြင်မည်။ ချီးကျူးခံရခြင်း၊ ဂုဏ်ပြုခံရခြင်းများရှိမည်။

အိမ်တွင်းအား။ မိသားစုတစ်ခု ချစ်ချစ်ခင်ခင် နေထိုင်ကြရမည်။ သားသမီးများအတွက် ကြည့်နူး ဝမ်းသာကြရမည်။

အချစ်အား။ ချစ်သူ၏ အထက်အမြင် လွှဲခြင်းကို ခံရတတ်၍ အနေအထိုင် အပြောအဆို အပြုအမူအားကို ဆင်ခြင်ပါ။

ပညာအား။ ပညာရေး ကံစာတာ တက်နေပါသည်။ နည်းနည်း ကြိုးစားရုံဖြင့် များများအောင်မြင်မည်။ မည်သည့် သင်တန်းမဆို တတ်နိုင်သည်။

ကျန်းမာအား။ အကြောနာခြင်း၊ ခြေလက်နာကျင်ခြင်း၊ အထူး သဖြင့် ခြေထောက်ခေါက်ခြင်း၊ ရော်လဲခြင်း ဖြစ်တတ်၍ အသွား အလာ အနေအထိုင် သတိရှိပါ။

ထောင်ချိတ်အား။ ၂ ၃ ၉ ၂၂ ၁၆ ၁၈ ၂၁ ၂၅ ၂၇ ၃၀။

ကျွန်းမာအား။ ၂ ၄ ၈ ၁၀ ၁၃ ၁၅ ၁၉ ၂၂ ၂၆ ၂၈။

ထိခိုက်အား။ ၂ ၅ ၁၁ ၁၄ ၁၅ ၂၀ ၂၃ ၂၄ ၂၅ ၃၀။

ထိခိုက်အားအား။ ၂ ၃ ၄ ၉ ၁၀၀၀၀များများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ၂။ ပိတောက်ပန်း(၆)ခက် (သို့မဟုတ်) ပိတောက် ဣန္ဒြေ(၆)ခက်ကို ဘုရားတွင် ကပ်လျှပ်ပေးပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

ဇယား

ဗျူးအား။ ငွေကြေးလဲလှယ်ခြင်း၊ ငွေကြေးရောင်းဝယ်မှုလုပ်ငန်း များ အကျိုးအမြတ်များမည်။ ငွေပန်းထိမ်လုပ်ငန်း၊ ငွေထည်ပစ္စည်း များ အရောင်းအဝယ် ကောင်းမည်။

ဇော်လင်းအား။ အလုပ်တာဝန်များကို အချိန်မီ အောင်မြင်စွာ ပြီးစီး၍ ဂုဏ်ပြုခံရခြင်း (သို့မဟုတ်) ဆုကြေးငွေ ရရှိမည်။

အိမ်တွင်းအား။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေသာယာမည်။ အိမ်ထောင် ဖက်ကလည်း စီးပွားရေး၊ ငွေရေးကြေးရေး အောင်မြင်နေ၍ မိသားစုတစ်ခု ပြဿနာမရှိဘဲ အေးချမ်းစွာ နေထိုင်ရမည်။

အချစ်အား။ အချစ်ကြောင့် အိမ်မှ ထွက်သွားရတတ်သည်။ (သို့မဟုတ်) မိမိချစ်သူ ရပ်ဝေးသို့ သွားရလိမ့်မည်။

ပညာအား။ ပညာရေး ကံစာတာတက်နေသောကာလဖြစ်သည်။ နည်းနည်းကြိုးစားရုံဖြင့် များများအောင်မြင်မည်။

ကျန်းမာအား။ အဆစ်အမျက်များ နာကျင်ကိုက်ခဲတတ်သည်။ (၁၅)ရက်ကျော်က သက်သာသွားမည်။

ထောင်ချိတ်အား။ ၂ ၅ ၉ ၁၁ ၁၄ ၁၈ ၂၀ ၂၃ ၂၄ ၂၅ ၃၀။

ကျွန်းမာအား။ ၂ ၄ ၈ ၁၀ ၁၃ ၁၅ ၁၉ ၂၂ ၂၆ ၂၈ ၃၀။

ထိခိုက်အား။ ၂ ၄ ၈ ၁၀ ၁၃ ၁၅ ၂၀ ၂၃ ၂၄ ၂၅ ၃၀။

ထိခိုက်အားအား။ ၂ ၄ ၅ ၉ ၁၀၀၀၀များများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

၂၂၂ နက္ခတ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လ (၁)ရက်မှ (၃၁)ရက်နေ့အထိ ခုနှစ်ဂုဏ်သားသမီးများအတွက်

ယောစာတမ်း

ဆရာရောင်ခြည်

အထောင်ယတြာ။ ၂။ သဲအိုထဲတွင် ကံကော်စွန့် (၁၅)ညွန့်ထိုး၍ ဘုရားတွင် ကပ်လျှပ်ပေးပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

အင်္ဂါ

ဗျူးအား။ အမျိုးသမီးအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ အလှကုန်များ၊ ချုပ်ပြီးသား(အသင့်ဝတ်ဆင်) အထည်များ အရောင်းအဝယ် ကောင်းမည်။ အကျိုးအမြတ်များမည်။

ဇော်လင်းအား။ ရသင့်သော ငွေကြေးများရရန် နောင်နေ့နေ့လိမ့်မည်။ လူကြီးများ၏ လုပ်ငန်းကံများ မရှိ၍ ငွေကြေးနစ်နာမည်။

အိမ်တွင်းအား။ သားသမီးတို့နှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်တိုင်းမကျ ဖြစ်ရတတ်သည်။ နှစ်ဖက်ဆွေမျိုး များကြောင့် ငွေကုန်များတတ်သည်။

အချစ်အား။ အချစ်ရေးကတော့ အဆင်ပြေနေမည်။ မမျှော်လင့်ဘဲ လက်ထပ်ခွင့်ကြုံမည်။

ပညာအား။ ပညာရေးကို စိကြိုးစားလိုက်ပါ။ အခက်အခဲ ပြဿနာတွေ့သော် စိတ်မပျက်ပါနှင့်။

ကျန်းမာအား။ လေထိုးလေအောင်ဖြစ်ခြင်း၊ ရင်ဘတ်အောင်မြင် တို့ ဖြစ်တတ်၍ အစားအသောက် သတိထားပါ။ ဝမ်းရင်ကို အအေးမခံပါနှင့်။

ထောင်ချိတ်အား။ ၂ ၅ ၉ ၁၂ ၁၄ ၁၈ ၂၀ ၂၃ ၂၄ ၃၀။

ကျွန်းမာအား။ ၂ ၄ ၈ ၁၀ ၁၃ ၁၅ ၁၉ ၂၂ ၂၆ ၂၈ ၃၀။

ထိခိုက်အား။ ၂ ၅ ၉ ၁၂ ၁၄ ၁၈ ၂၀ ၂၃ ၂၄ ၂၅ ၃၀။

ထိခိုက်အားအား။ ၂ ၃ ၄ ၅ ၉ ၁၀၀၀၀များများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ၂။ ဆောင်ရွက် ပြောဆို ယှဉ်ပြိုင်ရန် ကိစ္စများရှိပါ အင်္ဂါညွန့် (၁၀)ညွန့်ကို ဘုရားတွင် ကပ်လျှပ် ပေးဆုတောင်းပါ။

ဗုဒ္ဓဘုရား

ဗျူးအား။ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး၊ ဆေးအရောင်းအဝယ် ဆန်စပါးအရောင်းအဝယ်တို့ အမြတ်များမည်။ နိုင်ငံခြားနှင့် ပူးတွဲ လုပ်ကိုင်ရသော လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။

ဇော်လင်းအား။ ဝန်ထမ်းတို့ ခရီးထွက်၍ အလုပ် လုပ်ရမည် အတွေးအခေါ် အယူအဆ များ၍ ဆုံးဖြတ်ချက် မှားတတ်သည်။

အိမ်တွင်းအား။ အိမ်ထောင်ဖက် ခရီးထွက်ရမည်။ ငွေကြေးကုန် သွားသော်လည်း ငွေကြေးကို နေ့စဉ်နေ့စဉ် ပြီးမှ ရမည်။

အချစ်အား။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေနေရာမှ အနေအထိုင်

www.burmeseclassic.com

အပြောအဆို အပြုအမူကြောင့် ချစ်သူက သံသယဝင်
သော်လည်း။

ပညာရေး။ ။ စာမေးပွဲ ဖြေဖြစ်အောင်ဖြေပါ။ ကံညံ့လျှင်
ညွှတ်နှင့်၊ ဝီရိယကို အားကိုးပါ။

ကျန်းမာရေး။ ။ ဗိုက်အောင်ခြင်း၊ ဗိုက်နာခြင်းဖြစ်ပြီး
ဝမ်းပျားများ သွားတတ်၍ ဝမ်းနူးစာများကို မစားပါနှင့်။

အောင်မြင်ရေးများ။ ။ ၂၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၉၊
၃၀၊ ၃၂၊ ၃၄၊ ၃၅၊ ၃၆၊ ၃၇၊ ၃၈၊ ၃၉၊ ၄၀၊ ၄၁၊ ၄၂၊ ၄၃၊ ၄၄၊ ၄၅၊ ၄၆၊ ၄၇၊ ၄၈၊ ၄၉၊ ၅၀၊ ၅၁၊ ၅၂၊ ၅၃၊ ၅၄၊ ၅၅၊ ၅၆၊ ၅၇၊ ၅၈၊ ၅၉၊ ၆၀၊ ၆၁၊ ၆၂၊ ၆၃၊ ၆၄၊ ၆၅၊ ၆၆၊ ၆၇၊ ၆၈၊ ၆၉၊ ၇၀၊ ၇၁၊ ၇၂၊ ၇၃၊ ၇၄၊ ၇၅၊ ၇၆၊ ၇၇၊ ၇၈၊ ၇၉၊ ၈၀၊ ၈၁၊ ၈၂၊ ၈၃၊ ၈၄၊ ၈၅၊ ၈၆၊ ၈၇၊ ၈၈၊ ၈၉၊ ၉၀၊ ၉၁၊ ၉၂၊ ၉၃၊ ၉၄၊ ၉၅၊ ၉၆၊ ၉၇၊ ၉၈၊ ၉၉၊ ၁၀၀။

အောင်မြင်ရေးများ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းများများ
အောင် ရွေးချယ်ပါ။

အောင်မြင်ရေးများ။ ။ အောင်အိုးထဲတွင် အုန်းပုန်း(လှိုယုတ်) အုန်းညှန်
၆ ညှန် ကိုကော်ညှန်(၁၅)ညှန် သပြေ(၁၉)ညှန် ထည့်၍ အိမ်ရှိ ဘုရားအား
ဆီယူပူဇော်ပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

ပြာသဒ္ဒါ

ဗျာဓိရေး။ ။ ကိုယ်စားလှယ်လုပ်ငန်း၊ အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်း၊
ပူးတွဲလုပ်ငန်း၊ ရှေ့နေလုပ်ငန်းတို့ အကျိုးအမြတ်များမညီကာလ
ဖြစ်သည်။ ရွှေ့ရွှေ့ထည်ပစ္စည်းများ၊ ရွှေ့ပန်းထိမ်လုပ်ငန်း ဝင်ငွေ
ပျက်သည်။

ဗျာဓိရေးများ။ ။ စီးပွားရေးဆန်သော အလုပ်များ လုပ်ကိုင်ရ
သည့် မိမိအထက်လူကြီးများကြောင့် လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေသာယာမည်။ အိမ်
ဆောင်ဖက်ကလည်း ငွေဝင်ကောင်းပြီး သားသမီးများကလည်း
ပညာရေး စီးပွားရေး ကျန်းမာရေးတို့ အလွန်ကောင်းနေသော
ကြောင့် စိတ်ချမ်းသာသော မိသားစုဖြစ်မည်။

ဗျာဓိရေး။ ။ မိမိက စကားများ အပြုအမူ အနေအထိုင်များသော
ကြောင့် ချစ်သူ၏ အထင်လွဲမှုကို ခံရကိန်းဖြစ်နေသည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးကံစာတာ တက်နေသည်ကလေးဖြစ်သည်။
အထွေထွေဆိုရန်ရှိလျှင် ရဲရဲဝဲဝဲ ဖြေဆိုပါ။ ထူးချွန်စွာအောင်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းကိုက် ဝေဒနာ ခံစားရတတ်သည်။
စိတ်ရောကိုယ်ပါ အပန်းဖြေ အနားယူပေးပါ။

အောင်မြင်ရေးများ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၃၀၊
၃၂၊ ၃၄၊ ၃၅၊ ၃၆၊ ၃၇၊ ၃၈၊ ၃၉၊ ၄၀၊ ၄၁၊ ၄၂၊ ၄၃၊ ၄၄၊ ၄၅၊ ၄၆၊ ၄၇၊ ၄၈၊ ၄၉၊ ၅၀၊ ၅၁၊ ၅၂၊ ၅၃၊ ၅၄၊ ၅၅၊ ၅၆၊ ၅၇၊ ၅၈၊ ၅၉၊ ၆၀၊ ၆၁၊ ၆၂၊ ၆၃၊ ၆၄၊ ၆၅၊ ၆၆၊ ၆၇၊ ၆၈၊ ၆၉၊ ၇၀၊ ၇၁၊ ၇၂၊ ၇၃၊ ၇၄၊ ၇၅၊ ၇၆၊ ၇၇၊ ၇၈၊ ၇၉၊ ၈၀၊ ၈၁၊ ၈၂၊ ၈၃၊ ၈၄၊ ၈၅၊ ၈၆၊ ၈၇၊ ၈၈၊ ၈၉၊ ၉၀၊ ၉၁၊ ၉၂၊ ၉၃၊ ၉၄၊ ၉၅၊ ၉၆၊ ၉၇၊ ၉၈၊ ၉၉၊ ၁၀၀။

အောင်မြင်ရေးများ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင်
ရွေးချယ်ပါ။

အောင်မြင်ရေးများ။ ။ ဆောင်ရွက်ရန် ပြောဆိုရန် ယှဉ်ပြိုင်ရန် ကိစ္စရှိပါက
အထွေထွေ သိပ္ပံညွှန်(၂၇)ညွှန် ထပ်လျှင် ရွက်လှပန်း(၁၇)ခက်ကို နှင်းပြီး
အိမ်တွင်ပါ။

ဆရာပြော

ဗျာဓိရေး။ ။ ငွေပန်းထိမ်လုပ်ငန်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်း
သည့် ငွေလဲလှယ်ခြင်း၊ ငွေကြေးရောင်းချခြင်းလုပ်ငန်းများ အကျိုး
အမြတ်များမည်။

ဗျာဓိရေးများ။ ။ မိမိ၏ လုပ်ငန်းတာဝန် ချို့ယွင်းမှုကြောင့်
မိမိ၏ အထက်လူကြီး၏ ပြစ်တင်ပြောဆိုခြင်းကို ခံရမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ သားသမီးကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး အိမ်
တွင်းရေး အဆင်မပြေ ဖြစ်ရတတ်သည်။ သားသမီးအိမ်မှ
ထွက်သွားတတ်၍ သာသာယာယာ ပြောဆိုဆုံးမပါ။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေသာယာမည်။ ချစ်သူ
နှင့် ချိန်းတွေ့၍ ဘုရားပူး (သို့မဟုတ်) လျှောက်လည်ခြင်း
ပြုလုပ်ရမည်။ ပျော်စရာ ချစ်ခမ်းတစ်ခုပင်ဖြစ်မည်။

ပညာရေး။ ။ စာမေးပွဲဖြေရန်ရှိလျှင် ရဲရဲဝဲဝဲ ဝင်ရောက်
ဖြေဆိုပါ။ အချစ်ရေးကြောင့် ပညာရေးကို အထိခိုက်မခံ
နိုင်ပါနှင့်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ရင်ဘတ်အောင်ခြင်း၊ ရင်ဘတ်နာခြင်းတို့
ဖြစ်တတ်သည်။

အောင်မြင်ရေးများ။ ။ ၄၊ ၅၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။
ကျွန်းကျွန်းများ။ ။ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၉။
ဇီဝိတိကျွန်းများ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၂၊
၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ဇီဝိတိကျွန်းများ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင်
ရွေးချယ်ပါ။

အောင်မြင်ရေးများ။ ။ ဆောင်ရွက်ရန် ကိစ္စရှိလျှင် သီ(၆)သီအိမ်(၈)လုံး
ဘုရားဆင်၍ မြက်ပါဆုပ်ကို နှင်းပြီးသွားပါ။

စာရေး

ဗျာဓိရေး။ ။ ရွှေ့အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်း၊ ရွှေ့ပန်းထိမ်လုပ်ငန်းများ
ကောင်းမည်။ အမြတ်များမည်။ ကိုယ်စားလှယ်၊ ပွဲစား၊ ရှေ့နေ
ရှေ့ရပ်များ၊ ဖောက်သည်သစ်များ၊ အမှုသည်အသစ်များ ရရှိ၍
လုပ်ငန်းကောင်းမည်။

ဗျာဓိရေးများ။ ။ မိမိလုပ်ငန်းတာဝန်အပြင် ငွေကြေးကိုင်တွယ်
သုံးစွဲခွင့်ရသော တာဝန်တစ်ရပ် ထပ်မံရရှိမည်။ မိမိ၏ ရိုးသားမှုကို
ပြန်ခွင့်ရမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်ထောင်ဖက် လုပ်ငန်းကောင်း ငွေဝင်ပြီး သား
သမီးများကလည်း နိုင်ငံခြားခရီး အဆင်ပြေမည်။

အချစ်ရေး။ ။ အပြောအဆို အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ပါ။ အထင်များ
အထင်လွဲတတ်သော အပြုအမူများကို မပြုလုပ်ပါနှင့်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေး ကံစာတာတက်ပြီး အချစ်ရေး ပြဿနာ
တက်သော အချိန်အခါ ဖြစ်နေသည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ သွားကိုက်၊ သွားနာ၊ သွားကျိုး ဖြစ်တတ်သည်။
သွားအကျိုးမခံပါနှင့်။

အောင်မြင်ရေးများ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၉။
ကျွန်းကျွန်းများ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၈၊ ၃၀။

ဇီဝိတိကျွန်းများ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၄၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉။
ဇီဝိတိကျွန်းများ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၄၊ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင်
ရွေးချယ်ပါ။

အောင်မြင်ရေးများ။ ။ ဆောင်ရွက်ရန် ယှဉ်ပြိုင်ရန် ကိစ္စရှိလျှင် ရွက်လှပန်း
(၄)ညွှန်ကို ဘုရားဆင်၍ ဇော်စိမ်(၃)ခက်ကို နှင်းပြီးသွား။

ကျန်းမာ ချမ်းသာပါစေ
ဆရာ ရောင်းခြည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၂၃

www.burmeseclassic.com

အဆုတ်ရောဂါပျောက်ဆေးဖြိုး

အဆုတ်ရောဂါသည် တောရောဂါဖြိုးပါ ကူးစက်နိုင်သည်။ ချောင်းဆိုးခြင်း၊ ရင်ဘတ်အောင့်ခြင်း (၂၁)ရက်ကျော်သည်အထိ မပျောက်လျှင် အဆုတ်ရောဂါဖြစ်ရန် သေချာနေသလောက်ဖြစ်သည်။

သလိပ်စစ်ခြင်း၊ ဓာတ်မှန်ရိုက်ခြင်းဖြင့် ဆရာဝန်နှင့် တိုင်ပင်ကာသလျှင် အလွယ်တကူ ပျောက်နိုင်ပါသည်။ ဆေးကို (၆)လမှ (၈)လအထိ မှန်မှန်စားရန်လိုသည်။

သို့သော် တောနယ်အရပ်၌ နေထိုင်သော တောင်သူဦးကြီးများ အနေဖြင့် အဆုတ်ရောဂါ (ခေါ်) တီဘီရောဂါ ပျောက်လိုပါက ဆေးရုံဆေးခန်းသွားရန် အခက်အခဲရှိပါက အောက်ပါဆေးနည်းကိုသုံးရန် “**ပျဉ်းမနားမြို့ ဥသျှစ်ကုန်းဆရာတော်**” က မိန့်ကြားပါသည်။ ဆရာတော်၏ ဆေးနည်းကား နည်း(၄)နည်း ဖြစ်ပါသည်။

ပထမနည်း

နံ့သာဖြူ	၁ကျပ်သား
ရုတ်ကောင်း	၁ကျပ်သား
ဇာတိပွိုလ်သီး	၁ကျပ်သား
လေးညင်း	၁ကျပ်သား
ပန်းနု	၃ကျပ်သား
ဖက်သာ	၃ကျပ်သား
နံ့သာနီ	၅ကျပ်သား
ကရမက်	၅ကျပ်သား
နွယ်ချို	၅ကျပ်သား
စန္ဒကုန်း	၅ကျပ်သား

ပေါင်း အလေးချိန် (၅၀)ကျပ်သားကို ပရဆေးဆိုင်မှဝယ်၍ အားလုံးကို အမှုန်ပြုသမအောင်မွှေ ဖန်ဘူးတွင်

ထည့်ထားပါ။

ဤဆေးကို နံနက်(၆)နာရီတွင် တစ်ကြိမ်၊ နေ့လယ်(၁၂)နာရီတွင် တစ်ကြိမ်ကွမ်းသီးခန့်ရေနှင့်တော၍စားပါ။

သွေးအန်ခြင်း၊ သွေးပါခြင်း၊ ဝမ်းသွေးလွန်ခြင်းကို ပိတ်စေပြီး သွေးလေညီမျှစေသည်။ နှလုံးခုန်၊ ရင်တုန်၊ မောပန်း၊ မူးဝေခြင်းကို ပျောက်ကင်းစေသည်။

ဒုတိယနည်း

သက်ရင်းကတိုးအဖြစ်ရင့်ရင့်

လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်	၅၀ကျပ်သား
သိန္ဓော	၂ကျပ် ၈ပဲသား
ဆားပုပ်	၂ကျပ် ၇ပဲသား

ပေါင်း အလေးချိန် (၅၅)ကျပ်သားကို အမှုန်ပြု၍ သမအောင်မွှေ ဖန်ဘူးတွင် ထည့်ထားပါ။

မနက် ထမင်းစားပြီးစတွင်တစ်ကြိမ်၊ ညနေ ထမင်းစားပြီးစတွင် တစ်ကြိမ် မနီကျည်းစေခန့် စားပါ။ ချောင်းဆိုးခြင်း၊ အစာမကျေခြင်းကို ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

တတိယနည်း

ဇာတိပွိုလ်သီး	၁၀ လုံး
လေးညင်းပွင့်	၂ ကျပ်သား
ရုတ်ကောင်းစေ့	၂ ကျပ်သား

ဤဆေး(၃)မျိုးကို အမှုန်ပြုလုပ်ပြီး ပျားရည်စစ်စစ် (၅၀)ကျပ်သားကို အိုးသန့်သန့်တွင်ထည့်၍ မီးဖိုပေါ်မှာ တင်ပါ။ ပွက်လျှင် ဆေးမှုန်ကို ထည့်ပြီး သမအောင်မွှေပါ။

မတူးမချစ်ပါစေနှင့်။ အအေးခံပြီး ဖန်ဘူးတွင် ထည့်ထားပါ။ နံနက်(၈)နာရီတစ်ကြိမ်၊ ညနေ(၄)နာရီ

တစ်ကြိမ် တစ်နေ့နှစ်ကြိမ်ကျ သောက်ပါ။ ကွမ်းသီးလုံးခန့်စားပါ။ စားပြီး ရေခွေးကြမ်းသောက်ပါ။

ပိုးကို သေစေ၏။ အဆုတ်များ၌ သော အနာကို ပျောက်ကင်းစေ၏။ ပါစကဝမ်းမီးကို တောက်စေ၏။

စတုတ္ထနည်း

စပန်းပွိုလ်သီး	၂ကျပ်သား၊ ၁၀ကျပ်သား
ပွေးကင်း	၁၀ ကျပ်သား
ဆားပုပ်	၂ကျပ် ၈ ပဲသား
သိန္ဓော	၂ကျပ် ၈ ပဲသား
ဖက်သာ	၅ကျပ်သား
ပန်ကျည်သီးပုဏ္ဏ	၁၀ ကျပ်သား
ထန်းလျက်	၄၀ ကျပ်သား

ယင်းဆေးကို အမှုန်ပြု၍ သမအောင်မွှေ၍ ဖန်ဘူးထဲတွင် ထည့်ထားပါ။ ညအိပ်ရာဝင်ခါနီး၌ ကွမ်းသီးကြီးခန့်စား၍ ရေသောက်ပါ။ ဝမ်းချွန်ခြင်းကို ပျောက်၍ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေကို ညီမျှစေသည်။

အဆုတ်ရောဂါဖြစ်၍ သွေးအန်ခြင်း၊ ချောင်းဆိုးခြင်း၊ သွေးပါခြင်း၊ ဝမ်းသွေးလွန်ခြင်းဖြစ်ပါက အထက်ပါဆေးနည်း (၄)မျိုးထဲက ကြိုက်နှစ်သက်ရာ သုံး၍ ပါ။ အဆုတ်ရောဂါဖြစ်သူများ ကြက်သားဝက်သား၊ အမဲသား မစားရပါ။

လတ်ဆတ်သော ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ များများစားပြီး ခွားခွီးသောပေးရန် လိုပါသည်။

တေးသံရင် ကြည်လောင်

များကလည်း စိတ်ကောင်းရှိ၍ ပျော်ပျော်နေတတ်သော ကိုသိန်းဆောင်တို့လူစုကို စိတ်ချသဖြင့် သူတို့သားကို တားမြစ်ခြင်းမပြုဘဲ လွှတ်ထားကြလေသည်။

ကိုသိန်းဆောင်နှင့် ကိုမြမင်းတို့နှစ်ယောက်မှာ မအိပ်ခင်အချိန်၌ ညစဉ်လိုလိုပင် နပန်းချပြီး အားပြိုင်လေ့ရှိကြသည်။ သူတို့အိပ်သော အိမ်မှာ နပန်းချနေကြသော အသံဖြင့် ပိုင်းဒိုင်းကြ ဆူညံနေတတ်လေသည်။

တစ်ခုသော ဆောင်းရာသီ စပါးများ ရိတ်သိမ်းချိန်တွင် ကိုသိန်းဆောင်အတွက် ကြမ္မာငင်သော အချိန်ဆိုကာ မှားအံ့မထင်။ သမီးယောက်ဖ နှစ်ယောက်အတူ ကောက်ရိတ်နေကြစဉ် ကိုချစ်မောင်က...

'အစ်ကိုရေ နေ အတော်စောင်းသွားပြီ။ ပြန်ကြစို့ ကျန်တာ နောက်နေ့မှ ဆက်ရိတ်ကြမယ်။ နေဝင်တော့မယ်'

ဟု မြန်ရန်ပြောလေသည်။ ကောက်ရိတ်သည် ဆိုရာ၌ သူများလယ်ကို အငှားရိတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ နေ့စားရိတ်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ ကျင်းပြတ်(ကေပြတ်) ရိတ်ကြခြင်း ဖြစ်သဖြင့် လယ်တစ်ကွက်ပြီးပြတ်ရန် အနည်းငယ် ကျန်နေသေး၍ အပြီးလက်စသတ်လိုသော ကိုသိန်းဆောင်က...

'နေပါဦးကွာ ပြီးတော့မှာပဲ။ အလွန်ဆုံးရိတ်ရင် နောက်(၁၀)မိနစ်ပေါ့' ကိုစဉ် ကိုသိန်းဆောင်က...

'အား... ချစ်မောင်ရေ ငါ့ကို ထိသွားပြီဟေ့။ ဟိုအကောင်ဖြစ်မယ်ကွ။ (မြေပွေးကို ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။) မင်းဘက်ကို လာနေတယ် သတိထားနေ'

ဟု ပြောလေသည်။ ထိုအခါ ကိုချစ်မောင်က...

'အစ်ကို တိုပြန်မှ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဆက်မရိတ်နဲ့တော့ ပြန်မယ် နေလဲ ဝင်သွားပြီ'

ဟု ပြောသော်လည်း ကိုသိန်းဆောင်က...

'ဒီမှာ နောက် နှစ်ဆုပ်စာလောက် ရိတ်လိုက်ရင် လက်စသတ်ပြီပဲကွာ။ မင်းထိုင်စောင့်နေ။ ငါပဲ ဆက်ရိတ်လိုက်မယ်'

ဟုဆိုကာ ဆက်ရိတ်နေပြန်သည်။ အားလုံး လက်စသတ်သွားသောအခါ မှပင် နှစ်ယောက်သား ပြန်လာခဲ့ကြလေတော့သည်။

ရွာအဝင် လမ်းမကြီးတွင် ကိုသိန်းဆောင်တစ်ယောက် မျက်စိများ ပြာဝေလာကာ လမ်းမမြင်တော့သဖြင့် ကိုချစ်မောင်က တွဲခေါ်လာခဲ့ရလေသည်။ ကိုသိန်းဆောင်မှာ မြေဆိပ်တက်ပြီး ဇက်ကျိုးကျနေပေပြီ။ (ခေါင်းမထောင်နိုင်တော့။)

အိမ်သို့ ရောက်သောအခါတွင် ကိုချစ်မောင်နှင့် မထွေးတင်တို့က အိမ်နီးချင်းများကို အကူအညီတောင်းကာ မြို့ဆေးရုံသို့ ကိုသိန်းဆောင်အား ထမ်း၍ ပို့ကြရတော့သည်။ ကိုသိန်းဆောင်မှာ ဆေးရုံသို့ မရောက်မီ လမ်းတစ်ဝက်မှာပင် သတိလစ်သွားခဲ့လေသည်။ ဆေးရုံရောက်၍ ဆရာဝန်များ ကြိုးစားကုကြပါသော်လည်း လုံးဝ သတိပြန်မရတော့ပေ။

ကိုသိန်းဆောင်ကို ဆေးရုံတင်ပြီး သုံးရက်မြောက်ည၌ ကိုသိန်းဆောင်တို့အိမ် မျက်စောင်းထိုးတွင်ရှိသော ဒေါ်တင်မေတို့အိမ်တွင် မိသားစုဝင်းဖွဲ့စကားပြောနေချိန်တွင် ကိုသိန်းဆောင်တို့အိမ်မှ တံခါးဖွင့်သံ၊ အိမ်ပေါ်သို့ ခြေသံခပ်ပြင်းပြင်း နင်းလျှောက်သံနှင့် အိုးခွက်ပန်းကန်သံများ ကြားရ၍ ဒေါ်တင်မေက...

'ဟဲ့... ဟိုဘက်အိမ်က ထွေးတင်တို့ လာကြပြီလားဟေ့။ သိန်းဆောင်ဘယ်လိုနေသလဲ နေကောင်းသွားပြီပြန်လာတာထောင် အသံပပြုဟယ်'

စသည်ဖြင့် အဆက်မပြတ် မေ့ထုတ်ရင်း အပြစ်တင်သံနောက်က လိုက်ပြီး လက်နှိပ်ဓာတ်မီးထိုးကာ ရှေ့ပေါက်မှ ထွက်ကြည့်သော်လည်း ကိုသိန်းဆောင်တို့အိမ်တွင် မိသားစုသဖြင့် ဒေါ်တင်မေက သူ့ခင်ဖွန့်ခေါ်၍...

'ထွေးတင်တို့ဟော့ ပီလဲယုန်းကြား ဘာတွေဖြစ်လာကြလဲပယ်တူး သွားကြရအောင်'

ဆိုကာ နှစ်ယောက်သား သွားကြည့်ကြလျှင် ဒေါ်တင်မေတို့မှာ အတူအံ့သြသွားကြရလေသည်။ အကြောင်းမှာ ထိုအိမ်မှ တံခါးဖွင့်သံနှင့် ဆူညံခြေသံများနှင့် အိုးခွက်ပန်းကန်သံများကို သူတို့အားလုံး နားနှင့်ဆတ်ဆတ်ကြားခဲ့ကြပါလျက် ယခု အိမ်မှာ တစ်ပိတ်လျက်သား ရှိနေပြီး တစ်ပိတ်လျက်သား ခြေသံများ ကြောင့်ပဲတည်း။

ဒေါ်တင်မေတို့ ဇနီးမောင်နှံထံသို့ ဘေးအိမ်များကို ထိုအကြောင်း ပြကြလျှင် အိမ်နီးချင်းများက သူလည်း ဒေါ်တင်မေတို့ ကြားကြရအသံပလဲများကို ကြားကြရကြောင်း ဒေါ်တင်မေတို့ သွားပြီး မေးနေကြပြီမို့ နားထောင်နေကြခြင်းကြောင့် ပြောပြကြလေသည်။ ထိုအခါ ဆိုပါလျှင် ကိုသိန်းဆောင်တစ်ယောက် အခြေအနေ မကောင်းတော့ဟု လုံးက ယုံကြည်လက်ခံကြလေသည်။ ထိုအချိန်မှာ ည(၁၃၀)ခန့် ရှိနေပေပြီ။

နောက်နေ့နံနက်တွင် ကိုချစ်မောင်နှင့် မထွေးတင်တို့ ဇနီးမောင်နှံများ မှသာယာသောမျက်နှာဖြင့် မှုတ်တော်မူသော အမှုအရာများ

ထည်စလယ်များကို သယ်ပိုးကာ
လာကြသဖြင့် ရွာသူရွာသားများက
သိန်း၍ သတင်းမေးမြန်းကြသော
ည(၈:၃၀)နာရီအချိန်တွင် ကွယ်
လွန်သွားခဲ့လေပြီဟု မထွေးတင်က
မှတ်ချည်လည်ဖြင့် ပြောပြရှာလေ
သည်။ အလောင်းကို စခေးရိုက်ကသော
မြို့ လူငှား၍ ပြန်သယ်ခဲ့၍ သူတို့ဇနီး
သင်္ကက ရှေးဦးစွာ ပြန်လာခဲ့ကြလေ
သည်။

ကိုသိန်းဆောင်၏ အလောင်းကို
လာလေ့ ထုံစံအစဉ်အလာအတိုင်း
ရက်လည်မှ သူဗြဟ်ကြမည်ဖြစ်၍
ရက်မြောက်ညည့် ခေါင်းတလားကို
ဆင်စုံစက္ကူများဖြင့် လှပအောင်
ဆင်ယင်နေကြလေသည်။ ထိုအိမ်တွင်
ကာလသားများ၊ အမျိုးသမီးငယ်များ၊
အကြီးပိုင်းမှ အမျိုးသားကြီးများ၊
အမျိုးသမီးကြီးများ အစုံအလင်
ဆုတ်ရှိနေကြလေသည်။

ထိုစဉ်မှာပင် ကာလသားခေါင်းဖြစ်
သော ကိုထွန်းမောင်က...

‘တို့အထဲမှာ သိန်းဆောင်ရောက်
နေတယ်’

ဟု ပြောဆိုလေသည်။ လူကြီးတစ်
ယောက်က...

‘ကောင်လေးတွေ ထင်ရာလျှောက်မပြောနဲ့
ကွဲ သိန်းဆောင်ကို ဟိုမှာ ခုံတင်ထားတာ
မတွေ့ဘူးလား’

ဟု မာန်မဲကာ အလောင်းပြင်ထား
နေရာကို ညွှန်ပြလေသည်။ ထိုအခါ
ကိုထွန်းမောင်က...

ဦးလေးကလဲ ကျွန်တော်တို့ စက္ကူညှပ်
နေတဲ့နေရာမှာ သိန်းဆောင် တကယ်ရှိနေ
တယ်၊ ဦးလေး ယုံရင် ကျွန်တော် လက်
တွေ့ပြယ် ကြည့်ဦး၊ က... သိန်းဆောင်
ဇနီး ဦးအောက်နေတာကို ဒီအိမ်ပေါ်
မှာ ရှိနေတဲ့လူတွေ ယုံအောင် ဟောဒီ
စက္ကူလေးကို ယူပြီး လူတိုင်းကို လိုက်ပြ
လိုက်ပါ’

ဟု ပြောလိုက်သောအခါ...

ကိုထွန်းမောင် ကိုင်ပြလိုက်သော
စက္ကူစ ရှည်မျောမျောလေး တစ်ခု
သည် ကိုထွန်းမောင်လက်ထဲမှ တစ်စုံ
တစ်ဦး၏ ယူဆောင်ခြင်း မရှိပါဘဲနှင့်
ထူးဆန်းစွာဖြင့် အိမ်အတွင်းတွင်
တလှူလှူဖြင့် လှည့်ပတ်ပျံသန်းနေလေ
သည်။ အိမ်အတွင်းရှိလူများ အံ့ဩ
မှင်တက်မိ၍ ကြည့်နေစဉ်မှာပင် စက္ကူစ
လေးမှာ မူလနေရာသို့ ပြန်လည်ရောက်
ရှိသွားလေသည်။ ထိုအခါ ကိုထွန်း
မောင်က...

‘ကဲ ကျွန်တော်ပြောတာ ယုံကြည်
မဟုတ်လား’

ဟု သူ့စကား မှန်ကန်ကြောင်း
ဂုဏ်ယူစဉ်ကြားစွာ ဆိုလာပြန်လေ
သည်။ ထိုနောက်တွင် မိမိတို့ လုပ်ကိုင်
ဆောင်ရွက်နေမှုများကို ပြီးစီးအောင်
လုပ်ကိုင်ကြပြီးသောအခါ လူစုခွဲ၍
ကိုယ်စီကိုယ်ငင် အိမ်ပြန်ကြလေတော့
သည်။

* * *

ရက်လည်ဆွမ်းသွတ်သည့် အစနေ
(၆)ရက်မြောက်ညည့် အသံချဲ့စက်
ဆရာသည် ည(၉)နာရီ ရှိပြီဖြစ်၍
စက်ပိတ်၍ အိပ်လေတော့သည်။ ထို
အချိန်ကာလက အသံချဲ့စက်ဖွင့်သူ
များသည် ည(၉)နာရီထက် ပို၍ စက်
မဖွင့်ကြရပေ။ အကယ်၍ (၉)နာရီ
ထက် ကျော်လွန်၍ စက်ဖွင့်ခဲ့လျှင်
ဒဏ်ရိုက်ခြင်းကို ခံကြရသည်။

ထို့ကြောင့် စက်ဆရာက ည(၉)နာရီ
တွင် စက်ပိတ်၍ အိပ်တော့သည်။

ချက်ပြုတ် လုပ်ကိုင်နေကြသူများက
တော့ မအိပ်ကြသေးဘဲ (၁၀)နာရီ
ကျော်မှ အိပ်ကြရလေသည်။

ကူညီလုပ်ကိုင်ကြသူများနှင့် လာ
ရောက်အိပ်စက်ကြသူများမှာ အိမ်
အတွင်းခန်းနှင့် ညှပ်ခန်းတွင် အသီးသီး
အိပ်စက်ကြသော်လည်း စက်ဆရာ
တစ်ယောက်မှာ အိမ်ရှေ့ ခေါင်းရင်း
ခန်း မိမိစက်အနားတွင် တစ်ယောက်
တည်း စောင်ခေါင်းပြီးခြုံကာ အိပ်စက်
နေရလေသည်။ နံနက်ပိုင်း(၄)နာရီ
တွင် စက်ပြန်ဖွင့်ရဦးမှာမို့ နှစ်နှစ်ခြိုက်
ခြိုက်ပင် အိပ်ပျော်နေလေသည်။

ထိုညတွင် လူအားလုံး အိပ်နေပျော်
နေကြစဉ် သန်းခေါင်ယံအချိန်၌ စက်
ဆရာ နားထဲတွင် ခြေသံများကြား၍
လန့်နိုးသွားလေသည်။ အိပ်မက်
မက်သည်ထင်၍ ပြန်အိပ်ရန် မျက်လုံး
များ မှိတ်လိုက်စဉ် အိမ်ခေါင်းရင်း
ဘက်မှ ဖိနပ်သံ တဖျပ်ဖျပ် ကြားလိုက်
ရ၍ နားစွင့်နေလိုက်သည်။

ထိုခြေသံမှာ သူ့အိပ်နေသော နေရာ
အနီးရှိ အပေါက်ဝ အရောက်တွင်
ရပ်သွားလေသည်။ စက်ဆရာလည်း
မျက်လုံးအနည်းငယ်ဖွင့်ပြီး စောင်းငဲ့
ကြည့်သော်လည်း ဘာမှ မမြင်မတွေ့ရ
ပေ။ အကယ်၍ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်
ဖြစ်လျှင် အပြင်မှ လရောင်မိန့်ပျံ့ဖြင့်
မြင်နိုင်ပေမည်။ အခုတော့ ဘာဆို
ဘာမှ မမြင်မတွေ့ရ၍ စက်ဆရာမှာ
ခေါင်းနားပန်းကြီးကာ ကြက်သီးမွေး
ညှင်းများ ထသွားရလေတော့သည်။

စက်ဆရာလည်း ကြောက်လွန်း၍
စောင် ခေါင်းပြီးပြန်ခြုံထားလိုက်တော့
သည်။ ဆောင်ရာသီမို့ အလွန်အေးနေ
သော အချိန်မျိုးမှာပင် စက်ဆရာ၏
တစ်ကိုယ်လုံးတွင် ဇောချွေးများ စိုရွဲ
နေလေတော့သည်။ အသံပလံများကို
တော့ နားစွင့်ထားနေဆဲပင်ဖြစ်၍
အိမ်ခွင်းရှိ လူအားလုံးမှာတော့ စက်
ဆရာမှလွဲ၍ အိပ်မောကျနေကြ၏။

တချို့လူများက ဟောက်ခေါ်ပင် နေသေးသည်။

ထိုစဉ်မှာပင် ခြေသံကြားလိုက်ပြန်သည်။ ယခုခြေသံကတော့ ပြန်ထွက်သွားသောခြေသံဖြစ်၏။ စက်ဆရာစိတ်အတွင်းမှ...

'ဟူး...တော်ပါသေးရဲ့၊ ပြန်ထွက်သွားလို့'

ဟု တွေးပြီး သက်ပြင်းမောချလိုက်ပြီးနောက် မကြာမီမှာပင် ပြန်လာနေသောခြေသံ ကြားလိုက်ရပြန်သဖြင့် စက်ဆရာခမျာမှာ...

'ဗုဒ္ဓေါ့ ပြန်လာနေတဲ့ ခြေသံပါလား။ အခုည ငါတော့ ဒုက္ခရောက်ပြီ ထင်ပါရဲ့'

ဟု တွေးနေစဉ်မှာ ခြေသံမှာ အနားသို့ ရောက်လာပြီး အိမ်မှာ သိမ့်ခနဲ ဖြစ်သွားလေသည်။

ထိုမမြင်ရသော ခြေသံရှင်မှာ အိမ်ပေါ် တက်လိုက်သဖြင့် အိမ်မှာ သိမ့်ခနဲ ဖြစ်သွားရလေသည်။ ပြီးတော့ သူ့စက်ပုံပေါ်သို့ တစ်စုံတစ်ခုတင်ပြီး ပြန်ဆင်းသွားပြန်လေသည်။ ဤသို့ဖြင့် တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ် သွားလိုက်ပြန်လိုက် စက်ပုံပေါ်တင်လိုက် လုပ်နေ၍ စက်ဆရာမှာ ဆက်၍သည်းမခံရတော့။ ကြာလျှင် သူဒုက္ခရောက်တော့မည်ထင်သည်။ သူတစ်ယောက်တည်းကိုမှ ရွေးပြီး ခြောက်လှန့်နေခြင်း ဖြစ်ဟန်ရှိသည်။

စက်ဆရာမှ ကြောက်လွန်း၍ ခိုက်ခိုက်တုန်အောင်ချင်းသည့် ရာသီမှာပင် သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ဇောချွေးများ ရေချိုးထားဘိသကဲ့သို့ တစ်ကိုယ်လုံး ရွဲရွဲစိုနေတော့သည်။

စက်ဆရာသည် ခြေသံပြန်ထွက်သွားချိန်တွင် ဆက်၍အောင်အညံ့မနေရဲတော့သဖြင့် အတင်းကုန်းထကာ မီးထွန်းပြီး အိမ်ပေါ်တွင် အိပ်နေသူများကို ခပ်ကျယ်ကျယ် အသံပြု၍ နှိုးလိုက်ရတော့သည်။ အိမ်ပေါ်မှ လူများအားလုံး နိုးသွားတော့မှ အကျိုး

အကြောင်း ပြောပြပြီး သူ့စက်ပုံပေါ်ကြည့်မိလိုက်သောအခါ သံပုံလေးသုံးပုံကို တွေ့လိုက်ရတော့သည်။

စက်ဆရာက အခုအချိန် စက်ဖွင့်လိုက်လျှင် မည်သူမျှ အိပ်မရဘဲ နီးနေလျှင်ဖြင့် တစ္ဆေအခြောက်ခံရတော့မည် မဟုတ်ဟုတွေးပြီး စက်ဖွင့်လေတော့သည်။ စက်ကို အချိန်မတော်ဖွင့်၍ ဒဏ်တပ်မည် ဆိုလျှင်လည်း အကျိုးအကြောင်းပြော၍ တောင်းပန်ရပေတော့မည်။ လောလောဆယ် တစ္ဆေအခြောက်မခံရရန် ဤတစ်နည်း ရှိတော့သည်မို့ စက်ကို ကျယ်လောင်စွာ ဖွင့်ရင်း မိုးစင်စင် လင်းခဲ့ရတော့သည်။

(၇)ရက်လည်၍ သံယာတော်များ ပင့်ဖိတ်ပြီး ဆွမ်းကပ် ပရိတ်တရားတော်များ နာကြားကြ၍ ထိုပြုသမျှ ကောင်းမှုကုသိုလ် အစုစုတို့ဖြင့် ကိုသိန်းဆောင်ကို ရည်စူးကာ အမျှအတန်း ပေးဝေကြလေသည်။ ထိုနေ့ရက်မှစ၍ ကိုသိန်းဆောင်၏ ခြောက်လှန့်မှုများ ရပ်တန့်သွားခဲ့လေတော့သည်။ မည်သူ့ကိုမျှ မခြောက်လှန့်တော့ပေ။

* * *

ကိုမြမင်းတို့ သူငယ်ချင်းတစ်စုတို့သည် ရွာအစွန်ရှိ သူတို့အုပ်စု အိပ်နေကျဖြစ်သော အိမ်ကလေးဆီသို့ ကိုသိန်းဆောင် ဆုံးပါသည့်နေ့မှစ၍ မည်သူမျှမသွားကြ။ မအိပ်ကြသည်မှာ (၇)ရက်လည်ပြီးနောက် (၁၅)ရက်ခန့် ရှိခဲ့ပေပြီ။

ထိုနေ့တွင် ကိုမြမင်းနှင့် ကိုဖုန်းမြင့်တို့ ဆုံကြစဉ် ကိုမြမင်းက သူတို့ အိပ်နေကျအိမ်ကလေးသို့ သွားအိပ်ကြရန် ပြောသဖြင့် ကိုဖုန်းမြင့်ကလည်း ရေငတ်စဉ် ရေတွင်းထဲကျသူသကဲ့သို့ အဆင်သင့် သဘောတူပြီးသား ဖြစ်လေသည်။

ညနေစောင်းအချိန်တွင် ကိုမြမင်းနှင့် မောင်ဝင်းကိုတို့ နှစ်ယောက်သာ ရောက်သေးသည်။ ကိုဖုန်းမြင့်က ရောက်မလာသေး။ ထိုအိမ်တွင် ထားသောသူတို့၏ အိပ်ရာလိပ်၊ စောင်ခေါင်းအုံးတို့မှာ သူတို့ထားသည့် အတိုင်း ခြေရာလက်ရာမပျက် ရှိနေကြလေသည်။

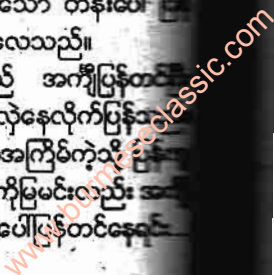
အိမ်ပေါ်တက်၍ ဖုန်းများကို တံမြက်စည်းဖြင့် လှည်းပြီး ကိုမြမင်းက ဆိုက်သည်ဆိုပြီး အင်္ကျီကိုချွတ်ကာ ထိုအင်္ကျီကို အိမ်ခေါင်တိုင်နှစ်တိုင်တွင် အဝတ်တင်ရန် သွယ်တန်းထားသော ကြိုးပေါ်တွင် ဖြန့်၍ တင်ထားလိုက်ပြီး အိမ်ခေါင်းကာ ပက်လက်လှဲနေလိုက်သည်။ မောင်ဝင်းကိုမှာ အိမ်အပေါက်တွင် ထိုင်နေလေသည်။

ထိုစဉ်တွင် ကိုမြမင်း တင်ထားသော အင်္ကျီမှာ တန်းပေါ်မှ ကိုမြမင်းဆီ ရင်ဘတ်ပေါ်သို့ ပြန်ကူးကာ ကျယ်လေသည်။ ကျလာပုံမှာ လူတစ်ယောက်လက်နှစ်ဖက်ကား၍ ခုန်ချသကဲ့သို့ ဖြစ်နေလေသည်။ ကိုမြမင်းက...

'ဟာ... သိန်းဆောင် ပင်းက ဒီဟိုနေ့က ကိုကျွန်ုပ် အဲဒီလို ကိုယ့်ဟာကိုယ် အေးနေကွာ၊ မင်းတို့က ဟုတော့ကွာ ကိုယ့်စည်နံ့ကိုယ်နေ'

ဟု ဆိုကာ အင်္ကျီကို သူ့ကိုယ်ပိုင်ခွာ၍ မူလထားသော တန်းပေါ် ပြန်တင်ထားလိုက်လေသည်။

ကိုမြမင်းသည် အင်္ကျီပြန်တင်ပြီး အိပ်ရာပေါ် ပြန်လှဲနေလိုက်ပြန်သောအင်္ကျီမှာ ပထမအကြိမ်ကဲ့သို့ ပြန်လှဲလာပြန်သည်။ ကိုမြမင်းလည်း အင်္ကျီခွာက တန်းပေါ်ပြန်တင်နေရင်း

‘ငါ...မသား သိန်းဆောင် မင်း တို့ယုံဘာကိုယ်နေကွာ၊ ငါ စိတ်တိုလာ ပြီ’

ဟု ပြောနေပြန်သည်။ မောင်ဝင်းကို မှာ ကိုမြမင်း ပြောဆိုလုပ်ကိုင်နေပုံကို ထိုင်ကြည့်နေမိလေသည်။ ကိုမြမင်း အင်္ကျီပြန်တင်ပြီး ပြန်အိပ်လိုက်ချိန် တွင်...

အင်္ကျီမှာ လူဝတ်ထားသလို ပြန်ကျ လာလေပြီ။ အင်္ကျီနှင့်အတူ လူမည်း မည်းကြီး ပါလာခဲ့သည်။ လက်နှစ်ဖက် က ရှေ့သို့ ဆန့်တန်းပြီး ကိုမြမင်း၏ လည်ပင်းကို ညှစ်လေတော့သည်။ ဘေးမှကြည့်နေသော မောင်ဝင်းကို အမြင်မှာတော့ လူမည်းမည်းကြီး မပါ။ အင်္ကျီကိုသာ မြင်နေရသည်။

အင်္ကျီကိုယ်ထည်မှာ ပထမ၊ ဒုတိယ အကြိမ်များနှင့် မတူဘဲ ကိုမြမင်း ခိုက်ပေါ်တွင် လူတစ်ယောက် ကားရား ခွ၍ ထိုင်နေပုံမျိုးဖြင့် ရှိလေသည်။ ကိုသိန်းဆောင် အသက်ထင်ရှား ရှိစဉ် တုန်းကလည်း ကိုမြမင်းနှင့် အခင်မင် ဆိုမှ။ ပြောမနာ၊ ဆိုမနာ၊ ဆဲမနာ။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အခိုင် မခံ အရှုံးမပေးဘဲ ဤအိမ်လေးမှာပင် ညစဉ်ညတိုင်း နပန်းသတ်ပွဲ ကစားနေ တာဖြစ်လေသည်။ အင်္ကျီစားသန် သော ကိုသိန်းဆောင်နှင့် ကိုမြမင်း။ ယခုအခါတွင်တော့ အင်္ကျီစားသန် သော တစ္ဆေကိုသိန်းဆောင်နှင့် ကိုမြမင်းတို့ ဤအိမ်လေးမှာ ပြန်ဆုံကြ ရပြန်ပြီထင်။

ကိုမြမင်းကလည်း လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် အင်္ကျီ၏ လည်ပင်းနေရာကို ပြန်ညှစ် ရင်း လုံးထွေးသတ်ပတ် ရှန်းကန်နေ လေသည်။ ကိုမြမင်းအဖြစ်ကို ကြည့် ပြီး မောင်ဝင်းကိုမှာ အိမ်ပေါ်မှ ဆင်း ပြောပြီး ရွာထဲရှိလူများကို အော်ဟစ်ခေါ် ၍ အကူအညီတောင်းနေလေသည်။ အချိန်ကား မောင်ရီဖျိုးဖျ ဝိုးချုပ်စ အချိန် ဖြစ်လေသည်။

ရွာထဲမှ ထိုအိမ်နှင့် အနီးအနားအိမ်

များမှ လူကြီး၊ လူလတ်၊ လူငယ်ပါ မကျန် အများအပြား စုရုံးရောက်ရှိ လာကြပြီး ကိုမြမင်းကို ဝင်ခွဲကြရာ အထိုးအကြိတ် အကန်အကြောက် ခံကြရ၍ မည်သူမျှ အနားမကပ်ပုံ တော့ပေ။

ထိုအချိန်တွင် ဟိုမဲရောက် ဒီမဲရောက် အကြမ်းဆရာပေါက်စဖြစ် သော ဦးအောင်ကြီး ရောက်ရှိလာပြီး ရေမွှေးခွက်(အမွှေးနံ့သာ တစ်ခုခုကို ရေနှင့်ဖျော်ထားသောခွက်)နှင့် သပြေ ပန်းခက်ကိုက်ကာ ကိုမြမင်းကို သပြေ ပန်းခက် ရေမွှေးဆွတ်ပက်ပြီး...

‘အနောင်အယုက်တွေဖယ်၊ ကိုယ့် နေရာ ကိုယ့်နေ ငါဆရာအခမ်းနဲ့’ စသည်ဖြင့် ပြောဆိုနေစဉ် ကိုမြမင်း ထံမှ ခြေအစုံ ဝင်လာပြီး ရင်ဘတ်ကို ဆောင်အကန်ခံလိုက်ရသဖြင့် ဦးအောင် ကြီးမှာ ခေါင်းရင်းဘက် အိမ်ထဲရံနှင့် အတူ အိမ်အောက်သို့ လွင့်ကျပွားပြီး သတိလစ်နေရောတော့သည်။ အံ့ဖွယ် စွမ်းပကားရှင် ဆရာပါတကား။

ရွာသားများမှာ ထိုအဖြစ်အပျက် ကြောင့် တစ်ရွာလုံးနီးပါး ရောက်ရှိနေ ကြ၍ ဦးအောင်ကြီးကို ပြေးပွေ့ယူပြီး အိမ်ပြန်ပို့သူက ပျိုကြရနှင့် အတော် အလုပ်ရှုပ်ကုန်ကြသည်။ ညပင် ဖြစ် သော်လည်း လာရောက်သူများ၏ မီးရောင်တို့ဖြင့် တစ်အိမ်လုံးမှာ ထိန်ထိန်လင်းနေလေသည်။

ကိုမြမင်းမှာ မျက်လုံးများပြူးကာ ပါးစပ်မှ အမြှုပ်များ ထွက်နေသည်။ သူနှင့် လုံးထွေးသတ်ပတ်သော အင်္ကျီမှာ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကိုမြမင်း၏ လည်ပင်းကို သိုင်းဖက်ထားဆဲရှိနေ သည်။ ကိုမြမင်းကလည်း မည်းမည်း မြင်ရာ ထိုးကြိတ်ကန်ကြောက်နေ၍ ဘယ်သူမှ အနားမကပ်ရဲကြပေ။

ထိုစဉ် ရွာထဲမှ အဘိုးအိုတစ်ဦး ရောက်လာပြီး...

‘ဟဲ့ကောင်တွေ မင်းတို့ ဒီအတိုင်း ကြည့် နေရင် မြမ်း သေလိမ့်ပယ်၊ အရပ်တန်းက

သိန်းဆောင်နဲ့ပြင်း နှုန်းသတ်နေကျဆို ဖေယ့် လူအချင်းချင်းက အသားနဲ့ မဟုတ်ဘူး၊ မြင်းပါ သိန်းဆောင်နောက် လိုက်ရလိမ့်ပယ်’

ဟု ဆိုလေသောကြောင့် လူအုပ် အတွင်းမှ ကိုဖုန်းမြင့် ထွက်လာပြီး... ‘သိန်းဆောင်ရယ်... မင်းတို့နှစ် ယောက် နပန်းသတ်တာ ဒီလောက်ဆို တော်ကြရာပေါ့ကွာ။ မြမင်းလဲ သေလုရမယျား ဖြစ်နေပြီကွာ။ မင်းကို မြမင်း မခိုင်တော့ပါဘူး။ ကိုယ့်သူငယ် ချင်း အချင်းချင်းတွေပဲ။ ဒီလောက် ကျီစားရရင် ကျေနပ်ပါတော့ကွာ။ ငါ မင်းတို့နဲ့ အခင်ဆုံးသူငယ်ချင်း တစ်ယောက်အနေနဲ့ တောင်းပန်ပါ တယ် တော်ပါတော့’

ဟု ဝင်ပြောလိုက်သော တစ်ခဏ မှာပင် ကိုမြမင်း ငြိမ်ကျသွားကာ သူ ကိုယ်ပေါ်မှ အင်္ကျီမှာလည်း ကွာကျ သွားတော့သည်။

လူ့ဘဝတွင်သာ အင်္ကျီစားသန်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ တစ္ဆေဘဝ ရောက်သည့် တိုင် အင်္ကျီစားသန်သော ကိုသိန်း ဆောင်အား နောက်နေနံ့နက်တွင် ထိုအိမ်သို့ သံဃာတော်များ ပင့်ဖိတ်၍ ထပ်မံ ဆွမ်းသွတ်ကြပြန်လေသည်။

ဒုတိယအကြိမ် ဆွမ်းသွတ်ပရိတ် တရားတော်များ နာကြားကာ ကိုသိန်း ဆောင်အား မေတ္တာပို့ အမျှအတန်း ပေးဝေလိုက်ကြသည်။ ထိုအိမ်ကို လည်း ပိုင်းဝန်းဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ကြ လေတော့သည်။ ထိုနေ့ ထိုရက်မှစ၍ ကိုသိန်းဆောင်၏ အင်္ကျီစားသန်မှု၊ ခြောက်လှန့်မှုတို့သည် လုံးဝပျောက် ကွယ်သွားရလေတော့သည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်၏ ဖခင်နှင့် ထိုရွာမှ တချို့ သောလူများ ဆုံဖြစ်တိုင်း သတိတရ ခြေရာဆိုနေကြဆဲ၊ အမှတ်ရနေကြပြီ ရလိမ့်။

သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာ ဟောစွာ
// ခုအောင်ကျော်သူ (ခ)မမြင့် //
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၉

မောင်ရွှေလွင်
(မအူဝင်)

ဗျာဒိတ်သော သင်္ကေတ

ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်တို့မြို့၏ ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက်တစ်ခုတွင် ဆံသ ဆိုင်လေး ဖွင့်လှစ်၍ အသက် မွေးဝမ်းကျောင်းပြုနေသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ချိန်က ကျွန်တော်သည် အစိုးရ ဝန်ထမ်းဘဝဖြင့် အသက် မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုခဲ့ဖူးသူ တစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်၏ ဆံသဆိုင်လေး သည် ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက်ထဲတွင် တည်ရှိသောကြောင့် လူကြီး၊ ကလေး စသဖြင့် လူမျိုးစုံ လာရောက်၍ ဆံပင်ညှပ်ကြပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်၏ ဆံသ ဆိုင်လေးသို့ ဆိုက်ကားနင်းဆရာ တစ်ဦးနှင့် ငါးလသားအရွယ် ကလေး ကို ပွေ့ချီထားသော အမျိုးသမီးတစ်ဦး တို့ ရောက်ရှိလာကြပြီး ဆိုက်ကားနင်းဆရာက ကျွန်တော်ကို...

‘ဆံပင်ညှပ်ဆရာရေ... ကျွန်တော့် သားလေး၊ ဆံပင်ညှပ်ချင်လို့ ညှပ်ပေး ပါဦးဆရာရေ’

ဟု ဆိုလာ၍ ကျွန်တော်က ထိုဆိုက် ကားဆရာကို...

‘ခင်ဗျားကလေး... ဆံပင်ညှပ်တာ

တော့ ဟုတ်ပါပြီ ကလေးက ငယ်လွန်း တော့ ခင်ဗျားက ဆံပင်ညှပ်ဆုံသည် ကုလားထိုင်ခုံပေါ် တက်ထိုင်ပြီး ကလေးကို ပွေ့ချီပေးထားမှ ကလေးကို ကျွန်တော်က ဆံပင်ညှပ်ပေးလို့အဆင် ပြေမှာဗျ’

ကျွန်တော့်အပြောကို ကလေးအဖေ ဆိုက်ကားဆရာ က နားလည်သဘောပေါက်၍ သူကိုယ်တိုင် ငါးလသားအရွယ် သား ဖြစ်သူကို ပွေ့ချီ၍ သူ့ပေါင်ပေါ်တင်ကာ ဆံပင်ညှပ်ဆုံလည်ပေါ် တက်ထိုင်လိုက် သည်။

ကျွန်တော်လည်း ဆံပင်အညှပ်ခံ မည့် ကလေးငယ်ကို ဆံပင်ဖြတ်စပျား မပေးကျံစေရန် ခြံ့ပင် ပတ်ခြံပေးလိုက် ပြီး ကလေးအဖေ ဆိုက်ကားဆရာ ကို...

‘အနေးယာဉ်ဆရာရေ... ခင်ဗျား ကလေးကို ဆံပင်တိုတိုပဲ ညှပ်ပေးရမှာ လား’

ဟု မေးလိုက်ပါသည်။ ထိုဆိုက်ကား ဆရာကလည်း ကျွန်တော်ကို...

‘ဟုတ်ကဲ့... ကလေးဆံပင်က မွှေးဆံပင်ဗျ။ တစ်ခါမှ မညှပ်ရသေးဘူး၊ တိုတိုပါးပါးသာ ညှပ်ပေးပါဗျာ’

လို့ ဆိုလိုက်၍ ကျွန်တော်လည်း ဆံပင်ညှပ်လျှပ်စစ်မော်တာ(Electric Hair Clipper)ကို ညှာလက်မှ ကိုင်၍ ခလုတ်ဖွင့်လိုက်ပြီး ကလေးခေါင်းကို ဘယ်လက်မှ ထိန်းချုပ် ကိုင်တွယ်လိုက်ကာ လည်ကပ်အစပ်မှစ၍ ဆံပင်များကို နောက်စေ့ကျော်ကျော်အထိ တစ်ချက်ခြင်း အပြောင်တို ညှပ်လိုက်ပါသည်။

ကလေးကလည်း ဆံပင်အညှပ်မခံဘူး၍ ရုန်းကန် ငိုယိုနေပါသည်။ ကျွန်တော် ကလေး၏ နားထင်နှစ်ဖက်မှ ဆံပင်တွေကို အပြောင်ထပ်၍ ညှပ်ပါသည်။

ကလေးငယ်ထိပ်ရှိ ဆံပင်တွေက ထူလွန်း၍ အံ့ပါးသွားစေရန် ဆံပင်ညှပ် ဝစ္စည်းကိရိယာများ တင်ထားသော ခုံပေါ်မှ ဘီးတစ်ချောင်းကို ဘယ်လက်ဖြင့် ကောက်ယူလိုက်ပြီး ငယ်ထိပ်ရှိ ဆံပင်များကို ဘီးတစ်ချက်လှန်ပြီး လိုက်ပြီး ဆံပင်ညှပ်စက်ဖြင့် တစ်ချက် ထိုးချလိုက်သည်။

ထိုအခါ ‘ဆံပင်များ တိုသွား၍ ကလေး၏ ငယ်ထိပ်တွင် ကျပ်စေ့ အပိုင်းထက် အနည်းငယ်ကြီးသည့် သွေးတို့ပင် စို့နေသော ဒဏ်ရာကြီးကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။’

ကျွန်တော်လည်း ထိုဒဏ်ရာကြီး တွေ့လိုက်ရ၍ နှုတ်ဖျားမှပင် ‘ဟာ’ ဟု အာမေဇိုတ်သံ ထွက်သွားလိုက်မိ၍

ကလေးအဖေ ဆိုက်ကားဆရာက ကျွန်တော် စိုးရိမ်စိတ်ဝင်သွားမှန်းသိ၍...

‘ဆရာရေ... ကလေးဆံပင်ကို ဆက်သာ ညှပ်ပါ ကလေးခေါင်းက မွှေးပျံ့ အော်ရာကြီးပါဗျာ။ ကျွန်တော်သာက လှုပ်စား ဖြစ်နိုင်တယ်ဗျ။’

မွှေးစကဆို သူ့ခေါင်းက ဒဏ်ရာက သွေးစိမ်းတွေထောင် ထွက်နေတာဗျ။ ကျွန်တော်အမျိုးသမီး ကိုယ်ဝန်းနုစကလဲ အိပ်ပျက်တွေ အကြိမ်ကြိမ် မက်ခဲ့တယ်ဗျ။ ‘ဘယ်လို အိပ်မက်တွေများ မက်လို့လဲဗျ။ ကျွန်တော်ကို ပြောပြလို့ မရဘူးလား’

ဟု သူ့စကားကို လမ်းကြောင်းစ ပေးလိုက်၍ ထိုဆိုက်ကားဆရာက သူ့အိပ်မက်အကြောင်းကို ဆက်၍ ပြောပြပါသည်။

‘ကျွန်တော် အိပ်ပျက်ပျက်တာက ထူးဆန်းတာဗျ။ အိပ်ပျက်က အကြောင်းအရာတစ်ခုတည်းကို အကြိမ်ကြိမ် မက်ခဲ့တာ အိပ်ပျက်ပျက်တိုင်းလဲ ပြုစွဲနဲ့ တိုက်ဝါကြီးနှစ်လုံး ရှေ့ ရှေ့ကတလဲယာ ပြုစုပျက် ဆိုက်ကားနင်း ပြန်လာရတယ်။’

ဆိုက်ကားနင်း ပြန်လာတိုင်းလဲ ဆိုက်ကားန

အနောက်ပုံမှာ လူငယ်တစ်ယောက် ခေါင်းပေါက်ထားတဲ့ အော်ရာကြီးနဲ့ ထိပ်လျက်လာပြီ “ဦးနဲ့ လိုက်နေပါရစေ” လို့ အိပ်ပျက်ပျက်တိုင်း အိပ်ပျက်ပျက်တိုင်း အပြောပြောတယ် ‘ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားက တိုက်ဝါကြီးနှစ်လုံးဘက်ကို အိပ်မက်မမက်ခင် အိပ်မက်ရဲ့အပြင်မှာ တကယ်ကို ဆိုက်ကားနဲ့ နင်းသွားဖူးထားမှာပေါ့’

ဟု ဆိုက်ကားဆရာ၏ အိပ်မက်အကြောင်းကို စိတ်ဝင်စားစွာ ကျွန်တော်က ထပ်မေးလိုက်မိပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ဆိုက်ကားဆရာ၏ ကလေးကို ဆံပင်ညှပ်ပေးပြီးသွားပြီဖြစ်၍ ကလေးကို ဆိုက်ကားဆရာက သူ့အမျိုးသမီးလက်ထဲ လှမ်းပေးလိုက်သည်။ ကျွန်တော် အမေးစကားကို ဆိုက်ကားဆရာက ဆက်၍ အဖြေပေးစကားတွေ ဆက်ပြောလိုက်ပြန်ပါသည်။

‘ဆံသဆရာကလဲဗျာ... ကျွန်တော်တို့ ဆိုက်ကားဆရာဆိုတာ နေရာအတော်များများကို သွားဖူးတယ်။ အဲဒီတိုက်ဝါကြီးနှစ်လုံးဘက်ကို ကျွန်တော်အမျိုးသမီး ကိုယ်ဝန်ရှိစက ညဘက်ခရီးသည် သုံးလေးခေါက်လောက် လိုက်ဖို့ဖူးထားတယ်။’

ကဲ...ကဲ ဆံသဆရာရေ... စကားတော့ ပြောလို့ ကောင်းပါရဲ့။ ကျွန်တော် သားလဲ ဆံပင်စတွေနဲ့ ယားလွန်းနေပြီ သွားဦးမယ်ဗျို့’

ဟု နှုတ်ဆက်သွားပါသည်။ ဆိုက်ကားဆရာ၏ ငါးလသားအရွယ် ကလေးက သူ့မိခင်ပွေ့ချီထားသော ရင်ခွင်ထဲမှ မျက်လုံးဝိုင်းလေးဖြင့် ကျွန်တော်ကို လှမ်းကြည့်နေပါသည်။

ထိုကလေး၏ ငယ်ထိပ်တွင် ဆံပင်တွေ တို၍ ပါသွားသောကြောင့် ကျွန်တော်အပိုင်းထက် အနည်းငယ်ကြီးသော

သွေးစို့နေသည့်ဒဏ်ရာကို ကျွန်တော် အထင်သားကြီး တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ထိုဆိုက်ကားဆရာ ပြောသွားသော စကားတွေကို ကြားလိုက်ရသော ကျွန်တော်၊ ထိုဆိုက်ကားဆရာ၏ ငါးလသားအရွယ် သားဖြစ်သူ၏ ငယ်ထိပ်မှ ကျပ်စေ့ဝိုင်းထက် အနည်းငယ် ကြီးသည့်ဒဏ်ရာကို တွေ့လိုက်ရသော ကျွန်တော်သည် ကျန်ခဲ့သော နှစ်နှစ် ကျော်ကျော်က ကျွန်တော်တို့ မြို့စွန့်က တိုက်ဝါကြီးနှစ်လုံးရှေ့ ရေကာတာ လမ်းမကြီးပေါ်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော အဖြစ်တစ်ခုကို သတိရလိုက်မိပါသည်။

ထိုအချိန်က ကျွန်တော်သည် အစိုးရခန့်ထမ်းတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ဝတ်နေတွင် ကျွန်တော်နှင့် ကျွန်တော် တို့ဌာနမှ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ဝန်ထမ်း ကိုရဲကျော်သူတို့ကို ကျွန်တော်တို့ ဌာန မှ အရာရှိက သူနှင့် သူ့အမျိုးသမီးမှာ တိုင်းရုံးသို့ အရေးကြီး အစည်းအဝေး တစ်ညအိပ် သွားရောက် တက်ရမည် ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ သူ့အိမ်တွင် ကလေးများ သာ ကျန်ခဲ့မည်ဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ကို ဇာလေးများ စောင့်ရှောက် ကြည့်ရှုပေးရန် အကူအညီ တောင်း၍ ကျွန်တော်နှင့် ကိုရဲကျော်သူ တို့ ညအိပ်သွားရောက် စောင့်ရှောက် ပေးခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်နှင့် ကိုရဲကျော်သူတို့ ည အိပ်ပြီး နံနက်ငါးနာရီအချိန်တွင် အိပ်ရာမှ နိုးထလာကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးထံသို့ ကျွန်တော်တို့ ရုံး(Duty)မှ တာဝန်ကျပ်နံထမ်းက ကျွန်တော်တို့ အရာရှိအိမ်နှင့် မလှမ်း မကမ်း တိုက်ဝါကြီးနှစ်လုံးရှေ့ ရေ ကာတာလမ်းမကြီးပေါ်တွင် လူငယ်

တစ်ဦး ခေါင်းတွင် ပေါက်ပြဲဒဏ်ရာ တစ်ချက်နှင့် သေဆုံးနေကြောင်း တယ်လီဖုန်း ဆက်၍ အကြောင်းကြား လာပါသည်။

သို့နှင့် ကျွန်တော်နှင့် ကိုရဲကျော်သူ တို့ကို လူသေအလောင်းအနားသို့ သွား ရောက် ကြည့်ရှုဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ထိုနေရာ သို့ ရောက်သွားချိန်တွင် သေမှုသေခင်း နှင့် သက်ဆိုင်သော တာဝန်ရှိသူတွေ က ဓာတ်ပုံရိုက်ခြင်း၊ လိုအပ်သည်များ မှတ်တမ်းတင်ခြင်းများ ပြုလုပ်နေကြ ပါသည်။

တာဝန်ရှိသူတို့ လိုအပ်သည်များ ပြုလုပ်ပြီးချိန်တွင် ကိုရဲကျော်သူက သေဆုံးသူ၏ ခေါင်းမှ ဒဏ်ရာကို ကြည့်လို၍ အလောင်းနား ကပ်သွား ကာအနီးမှ သစ်ကိုင်ခြောက် ကောက် ယူပြီး ဒဏ်ရာကို ဖုံးအုပ်နေသော ဆံစတွေ ဖယ်ရှားလိုက်ပြီး ကျွန်တော် ကို

‘ဟာ... ဟေ့ကောင် ယင်းထွန်း ဒဏ်ရာက ရိုက်ချက်ပြီးထယ် ကြည့်စမ်းပြီး ဆံစတွေ ပါ ကျွတ်ထွက်နေတယ်’

ဟု ကျွန်တော်ကို ပြလိုက်၍ ထို ဒဏ်ရာကြီးကို ကျွန်တော်ကြည့်ဖြစ်ခဲ့ ပါသည်။ ဒဏ်ရာက သေဆုံးသူ၏ ငယ်ထိပ်နေရာတွင် စားပွဲတင် တင်းနှစ် ကစားသော ပိန်ပေါင်လုံးခန့် ဆံပင် တွေ ကျွတ်နေသော အကွင်းလိုက် ဒဏ်ရာကြီးဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ထိုတိုက်ဝါကြီး နှစ်လုံးနားတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော အဖြစ် အပျက်များဖြစ်ပွားပြီး တစ်နှစ်ကျော်ခန့် အကြာတွင် အစိုးရဝန်ထမ်းဘဝမှ နုတ် ထွက်ကာ ရန်ကုန်မြို့ ဆင်မလိုက်ဈေး အနီး ဝင်းတည်းခိုခန်းအရှေ့မှ ဆံသ ဆရာ ကိုအောင်နှင့် ကိုဆန်းနိုင်ဦးတို့ ထံတွင် ဆံပင်ညှပ် လက်မှုပညာသင် ယူ၍ ကျွန်တော်တို့ မြို့မှာပင် ဆံပင် ညှပ်ဆိုင်လေးဖွင့်၍ အသက်မွေးဝမ်း ကျောင်း ပြုခဲ့ပါသည်။

ယခု ကျွန်တော်အတွက် ထူးဆန်း နေသည်မှာ ကျန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ခန့်က မြို့စွန့်က တိုက်ဝါကြီးနှစ်လုံးနား သေ ဆုံးသွားသော လူငယ်၏ ခေါင်းမှ ဒဏ်ရာကြီးနှင့် ဆိုက်ကားဆရာကို အိပ်မက်တွေ အကြိမ်ကြိမ်ပေးခဲ့ပြီး မွေးဖွားလာသော ငါးလသားအရွယ် ကလေး၏ ခေါင်းမှ ဒဏ်ရာကြီးတို့ သည် တစ်နေရာတည်း၊ တစ်ပုံစံတည်း တူညီနေကြောင်း တွေ့လိုက်ရသည်။

ထို့ပြင် ဆိုက်ကားဆရာက သူ့ သားကို လူဝင်စားဖြစ်ကြောင်း ပြောဆို ခြင်းသည် ထိုကလေးခေါင်းမှ ဒဏ်ရာ ကြီးက ကျွန်တော်အတွက် ထိုကလေး သည် လူဝင်စားဖြစ်နေကြောင်းကို မမှားနိုင်သော သင်္ကေတတစ်ခုဖြစ်နေ မှန်း ကျွန်တော်သာ သိလိုက်ရပါတော့ သည်။

မောင်ရင်ထွေး(ကျေပင်)

www.burmeseclassic.com

ထွန်းလေးမြတ်
(ရွှေတောင်)

အောက်လမ်းဆရာကြီးဘဝမီးနှင့်

တလေ့ပိုင်းနှင့် အဘွားပု

နံနက်(၇း၀၀)နာရီအချိန်...
 'ကိုကျော်ရေ ဒီကို ခဏလာပါဦး'
 ဇနီးလုပ်သူ မခင်သီအသံကို
 ကိုကျော် ကြားလိုက်ပါတယ်။
 'လာပြီဟေ့၊ ဘာများပြောစရာရှိပါ
 သလဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး'
 ဆိုပြီး အနားကို ရောက်လာပါ
 သလဲ။
 'တခြားတော့ မဟုတ်ပါဘူး ကိုကျော်
 နေ...မနက်ဖြန်၊ သန့်ဘက်ခါ ကိုင်း
 ညွှန်ရတော့မယ်၊ ပြီးတော့ လယ်လဲ
 ဘက်ထွန်ဖို့တွေ ရှိနေတယ်လေ၊
 ညွှန်မတို့မှာ နွားက တစ်ကောင်ပဲ

ကျန်တော့တာမို့ လိုတဲ့ နွားတစ်ကောင်
 အတွက် ဘယ်လိုလုပ်မလဲလို့ ရှင်ကို
 ခေါ်မေးတာပဲ'
 'အဲဒီကိစ္စဆို မပူနဲ့ နွားငှားရမှာပေါ့'
 'ရှင်ကသာ နွားငှားမလေး ဘာလေး
 ပြောနေ၊ ရွာထဲမှာ သူ့အလုပ်နဲ့ သူ့နွား
 နဲ့ ဘက်စိဘက်စိ ရှိနေကြတာ ဘယ်
 သူက နွားငှားမှာလဲ၊ ရှင်သတိမထားမိ
 ဘူးလား'
 'ဟာ...မခင်သီကလဲ ရွာထဲမှာ နွား

ငှားမယ့်သူ မရှိမှန်း ငါလဲ သိတာပေါ့။
 မပူနဲ့ ကျွန်းတန်းရိုးမှာ နွားတွေ အများ
 ကြီးမွေးထားတဲ့ နွားငှားနေတဲ့
 'ဘဝမီး' ဆိုတာရှိတယ်။ အဲဒီကို ငါ
 သွားပြီး ငှားလာခဲ့မယ်။ မင်း စိတ်
 မဆင်းရဲပါနဲ့'
 လို့ ပြောရာ မခင်သီမှ...
 'ဒါဖြင့် ဘယ်တော့သွားပြီး ငှားမှာလဲ
 ပြောစမ်းပါဦး'
 လို့ ပြောရာ ကိုကျော်မှ...

'ငါ (၈၀၀)နာရီလောက် ဒီက ထွက် ပြီးသွားမှာ စိတ်သာချ၊ အပြန် နွား တစ်ကောင် ပါလာစေရမယ်'

လို့ ပြောပြီး (၈၀၀)နာရီလောက်မှာ သူတို့နေတဲ့ ယောဒေါင့်ကနေပြီး ကျွန်း တန်းရိုးကို ထွက်လာပါတယ်။ ကိုကျော် အသက်က(၄၀)လောက်၊ မခင်သီ အသက်က(၃၅)နှစ် အရွယ်ကောင်း တွေပေါ့။

ယောဒေါင့်ရွာက ရွှေတောင်မြို့နဲ့ ဆိုရင် (၁)မိုင်ကျော်ကျော်လောက် ဝေးပြီး ယောဒေါင့်နဲ့ ကျွန်းတန်းရိုးရွာ သည် (၅)မိုင်လောက်ဝေးပါတယ်။ ခပ်သွက်သွက်ကလေး သွားရင် (၁၀၀၀)နာရီလောက်မှာ ကိုကျော် တစ်ယောက် ကျွန်းတန်းရိုးရွာကို ရောက်သွားပါပြီ။

ဘစ်မီးအိမ်ကို မသိသဖြင့် လမ်းမှာ တွေ့တဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်ကို ဘစ်မီး အိမ်သွားချင်လို့ မေးကြည့်ရာ ဘစ်မီး အိမ်သည် "ကျွန်းတန်းရိုးရွာ၏ ရွာဖျား တွင် ခြံအကျယ်ကြီးနှင့်နေကြောင်း၊ နွားအသေး၊ အကြီး အကောင်(၂၀) ကျော်လောက်ရှိကြောင်း ဘစ်မီးနဲ့ ဆက်ဆံရင် ကြည့်ဆက်ဆံဖို့ရယ်၊ ဘစ်မီးဆိုတာက အောက်လမ်းဆရာ ကြီးဖြစ်ကြောင်း၊ တစ်ရွာလုံးက သိ ကြောင်း...

သူ့မှာ သရ(၅)ကောင်လောက်မွေး ထားကြောင်း၊ ရွာခံက ကဝေမတွေ သာမက၊ တခြား ကဝေမ အားလုံး ဘစ်မီးဆို ဝိမိတ်တန်အောင် ကြောက် ရကြောင်း၊ သူ့အိမ်မှာ နွားတွေ တိုင်မှာ ချည်မွေးထားတာ တစ်ကောင်မှ မပျောက်ကြောင်း၊ သူ့ခိုးများလည်း မခိုးဝံ့ကြောင်း...

သူ့အိမ်မှာ တံခါးပျားလဲ မရှိဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဘာမှ မပျောက်ဘူး။ သူ့ခိုး

သူ့ခြံထဲဝင်ရင် ဘာကောင်ကြီးမှန်း မသိ၊ ထွက်လာပြီး ခြောက်လှန့် ကြောင်း" ပြောပြရာ ကြားရသူ ကိုကျော်တစ်ယောက် အလိုလိုနေရင်း ကြောက်စိတ်တွေ ဝင်လာပါတော့ တယ်။

နွားငှားဖို့ကလဲ ရှိနေတော့ ကြောက် ကြောက်နဲ့ပဲ ဘစ်မီးအိမ်ကို ရောက် သွားပါတယ်။ "ဘစ်မီးရှိပါသလား" လို့ ကိုကျော် လှမ်းမေးလိုက်ပါစွယ်။ "အေး... ရှိတယ်ဟေ့" ဟု အိမ်ထဲမှ ပြန်ထူးသံကြားရပါတယ်။

အိမ်ထဲရောက်တော့ ဘစ်မီးကို တွေ့မြင်လိုက်ရပါပြီ။ အသက်က (၈၀) လောက် ခန့်မှန်းလို့ ရပါတယ်။ လူ ကလဲ သန်သန်မာမာကြီး၊ စကားပြော တော့ အသံကျယ်ကြီးနဲ့ "လာ... လူလေး၊ ဘာကိစ္စရှိသလဲ" လို့ ဆီးပြီး မေးပါတယ်။ "ထိုင်ပါဦး" လို့လဲ ပြောပါ တယ်။

ကိုကျော်လဲ ဝင်ထိုင်ပါပြီ။ 'ဘစ်မီး... ကျွန်တော့်နာမည် မောင်ကျော်ပါ။ ယောဒေါင့်ရွာကပါ။ ကျွန်တော့်လာရင်းကိစ္စကတော့ နွား ငှားချင်လို့ပါ။ ကိုင်းထွန်း၊ လယ်ထွန်းဖို့ နွားအကြီးကြီး တစ်ကောင်လောက် လိုချင်လို့ပါ'

'အေး... မင်းကြိုက်တဲ့နွား ခြံထဲမှာ ဆင်းကြည့်၊ ကြိုက်တဲ့ကောင် ငါ့ကို ပြော'

လို့ ပြောပါတယ်။ နွားငှားတာ စပါးနဲ့လဲ ငှားပါတယ်။ ငွေကြေးအပြတ်နဲ့လဲ ငှားပါတယ်။ လယ်ပြီး နွားတစ်ကောင်ငှားခ စပါး (၂၅)တင်း ပေးရပါတယ်။ ငွေကြေးနဲ့ ဆို တစ်ကောင်ငှားခ ငွေ(၁)သိန်း လောက်ပေးရပါတယ်။

ကိုကျော် နွားထားတဲ့နေရာကို သွား

ပါတယ်။ နွားတွေကို ကြည့်လိုက်တော့ နွားအလတ်နဲ့ နွားအငယ်တွေပဲ ရှိတော့ တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ သူငှားချင်တဲ့ နွားအကြီးတစ်ကောင်မှ မရှိတော့ဘူး ဘစ်မီးလဲ နွားထားတဲ့ နေရာဆင်းလာ ပြီး "လူလေး မင်းစိတ်ကြိုက် နွားတွေ လား" လို့ မေးပါတယ်။ ကိုကျော်မှ

'အဘ ကျွန်တော်လိုချင်တဲ့ နွား အကြီး တစ်ကောင်မှ မရှိဘူး ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ'

လို့ ပြောရာ ဘစ်မီးမှ...

'ဘာမှမပူပါနဲ့ လူလေးရာ၊ ငါ့ဘီ ပြန်အပ်ဖို့ရှိတဲ့ နွားကြီးတစ်ကောင် စစ်ကိုင်းကျွန်းမှာရှိတယ်။ ပြန်အပ်မယ် ရက် (၃)ရက်တောင် ကျော်နေပြီ၊ ဒီကောင်မ ခုထိ လာမအပ်သေးဘူး မင်းနဲ့ငါ အဲဒီကို သွားကြမယ်။ ငါ သူ့ဆီက နွားဖိုးလဲ ရစရာရှိတာ တောင်းရဦးမယ်'

ဆိုပြီး နှစ်ယောက်သား ကျွန်းတန်း ရိုးမှ စစ်ကိုင်းကျွန်းသို့ သွားကြပါတယ်။ ကျွန်းတန်းရိုးနဲ့ စစ်ကိုင်းကျွန်းမှာ (၅)မိုင်လောက်ဝေးပါတယ်။ နေ့လယ် (၁၀၀)နာရီလောက် စစ်ကိုင်းကျွန်းသို့ ရောက်သွားကြပါပြီ။ ရောက်ရောက်ရင် ဘစ်မီးက "ဟေ့... ခင်တုတ်ရှိသလား လို့ အော်ခေါ်ပြီး အိမ်ထဲကို ဝင်သွား တယ်။ မခင်တုတ်က...

'ရှိပါတယ်၊ ဩော်... ဆရာကြီးမ လား၊ ထိုင်ပါဦး'

မခင်တုတ်မှာ အသက်(၃၀) လောက်ရှိပြီး ဝဝတုတ်တုတ်ပါ။ ဘစ်မီး မှ ...

'နင် ငါ့နွားအပ်ဖို့ ရက်စေ့လို့ နင် (၃)ရက်တောင် ကျော်နေပြီ။ အင်မအပ်၊ ငွေလဲ မရှင်း၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာ လဲ'

လို့ ပြောရာ မခင်တုတ်က...

ဆရာကြီး ကျွန်မစိုက်တဲ့သီးနှံတွေ
 အောင်မြင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ကျွန်မ
 ဆီခွဲ နောက်ကျနေတာပါ။ နောက်
 ဆီပတ်လောက် 'စောင့်ပါဦး ဆရာ
 ကြီးရယ်'
 လို့ ပြောရပါတယ်။
 ဘစိမ်းက...
 'ဗိုက်ဆံက နင်ပြောတဲ့ရက် လာ
 နားကတော့ ငါ ခုပြန်ယူသွားမယ်။
 နားငှားမဲ့သူလဲ ပါလာတယ်'
 မင်တုတ်က...
 'ဆရာကြီးလဲ မော့လာတယ်။ ရေ
 ဆာမှာပဲ။ အဆာပြေ ကိုင်းထွက်၊
 ဆေးစားပါဦး'
 လို့ပြောပြီး ဖရဲသီးအလတ်တစ်လုံး
 ခွဲ ချပေးထားတယ်။
 တို့ကျော်လဲ ဗိုက်ကလဲ ဆာ၊ ရေ
 ထဲထဲ ထက်ဆိုတော့ ဖရဲသီးအလုံးကို
 ခွဲမလို လုပ်နေစဉ် ဘစိမ်းက
 'လူငယ်၊ မခွဲနဲ့ အဲဒီဖရဲသီး ငါ့ပေး'
 မြေကြီးပေါ် လွှတ်ချပြီးတော့
 ခွဲဖန်တော့ ဆောင့်ပြီး တက်နင်း
 ပါတယ်။ ဖရဲသီးအလုံးလဲ ဝှမ်းခနဲ
 ကွဲသွားပါတော့တယ်။
 သူ့ပြားချက်ကတော့ ဖရဲသီးအလုံး
 ခွဲမှ လူသွေးကဲ့သို့ နီနီရဲရဲ အရည်
 တွေ ထွက်ကျလာတာ မြင်လိုက်
 တယ်။
 တို့ကျော်လဲ လန့်သွားတာပေါ့။
 ဘစိမ်းက စိတ်ဆိုးတဲ့ မျက်နှာအမူ
 ပြောခဲ့...
 'ဟေ့...ခင်တုတ် လာစမ်းပါဦး၊ နင်
 ဘာကောင်အောက်မေ့လို့ ဒီလို
 လုပ်သလဲ ပြောစမ်း'
 လို့ ပြောလိုက်ရာ မခင်တုတ်မှာ
 လူငယ်လဲ တစ်ကိုယ်လုံးလဲ တုန်ယင်
 ထက်အုပ်ကလေးချိ၍...
 'ဘရယ် ကျွန်မမှားပါတယ်၊ ကျွန်မ

ဘကို စမ်းမိပါတယ်။ ကျွန်မကို ခွင့်လွှတ်
 ပါ'
 လို့ ပြောပြီးထိုင်၍ ဦးချတာ တွေ
 လိုက်ရတယ်။ ဘစိမ်းမှ...
 'နင့်ဘာသာ ကစေမ ဟာလို့ ဘာကြီးဖြစ်
 နေနေ၊ ဝါက နင့်ကို ကြောက်မယ်များ နင်
 ထင်နေသလား၊ ငါ နင့်ကို ချက်ချင်း သေ
 အောင် လုပ်နိုင်တယ်။ ဒါမှာ ဧည့်သည်ရှိလို့
 နင်သက်သာတယ်မှတ်'
 လို့ ပြောပြီး...
 'ဖရဲသီး အသစ်တစ်လုံး လာချပေး။
 ဒီအောက်မှာရှိနေတဲ့ ဖရဲသီးကို ရှင်း
 ပစ်လိုက်'
 လို့ ပြောလိုက်ရာ မခင်တုတ်လဲ
 ပျာပျာသလဲနဲ့ နောက်ဖရဲသီးတစ်လုံး
 လာချပေးပါတယ်။
 ကိုကျော်ကတော့ ဓားရော ဖရဲသီး
 ကိုပါ မကိုင်ရဲတော့ပါ။ ငြိမ်ကြည့်နေပါ
 တယ်။ ဒီတော့မှ ဘစိမ်းက...
 'လူငယ်ခွဲတော့ ဘာမှ မဟုတ်
 တော့ဘူး'
 လို့ ပြောလိုက်ရာ ကိုကျော်လဲ ဓား
 ကို ယူပြီး ဖရဲသီးရဲ့ အလယ်က ပိုင်း
 ချလိုက်ပါတယ်။ ဖရဲသီးနီရဲပြီး မူလ
 အတိုင်း ရှိနေတာ တွေ့ရတယ်။ ဘစိမ်း
 မှ...

'ထပ်ပြီး အစိတ်ကလေးတွေ လုပ်
 ကွာ'
 လို့ ပြောသဖြင့် အစိတ်ကလေးတွေ
 စိတ်လိုက်ပါတယ်။
 ဘစိမ်းတစ်ယောက် ငြိန်ရေရှက်ရေ
 တစ်စိတ်ပြီး တစ်စိတ် အားရပါးရ
 စားနေပါတော့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ
 ကိုကျော်တစ်ယောက် ဖရဲသီးစိတ်ကို
 ယူပြီး မစားရဲသေးပါ။ ဒီတော့ ဘစိမ်း
 က...
 'လူငယ်၊ မင်းဘာလုပ်နေတာလဲ၊
 ယူစားလေ'
 လို့ ပြောမှ တစ်စိတ် ယူစားလိုက်ပါ
 တယ်။ ချိုအေးနေတာပဲ။ နောက်ထပ်
 တစ်စိတ်စားပြီး စားချင်စိတ်ရှိပေမယ့်
 စိတ်ထဲက ကြောက်နေလို့ ယူမစားရဲ
 တော့ပါ။
 ဘစိမ်းက...
 'အစာလဲပြေ၊ ရေငတ်လဲ ပြေသွား
 ပြီ။ ဟေ့ ခင်တုတ် ငါပြန်မယ် ငါ့ကို
 ငါ့သားကြီး ပြန်အပ်'
 လို့ ပြောရာ မခင်တုတ်လဲ နွားကြီး
 ကို ဆွဲလို့ ရောက်လာပါပြီ။ ဘစိမ်းမှ
 'ပေး ငါ့ကို ပြန်အပ်' ဆိုပြီး နွားကြီးကို
 လှမ်းယူလိုက်ပါတယ်။ နွားကြီးကို
 ကြည့်ပြီး...
 'ငါ့သားကြီး နည်းနည်းတော့ ပိန်သွားတယ်
 လူငယ်၊ နောင်ကျော် ဖင်းကို ငါ့သားကြီးကို
 အပ်တယ်။ ရော...နွားကြီး ခိုင်းလဲခိုင်း
 ကျွေးလဲ ကျွေးပေါ်'
 ဆိုပြီး နွားကြီးကို ကိုကျော်လက်ထဲ
 အပ်လိုက်ပါတယ်။
 နွားကြီးရဲ့ဦးခေါင်းကို ပွတ်ပြီး ဘစိမ်း
 က...
 'သားကြီး ဒီလူငယ်နောက် လိုက်သွား။
 အဲဒီ ငါ့သားကြီးရဲ့ သလဲ၊ ကောင်းကောင်း
 ပွန်ပွန် လုပ်ကိုင်ကျွေး လိုက်လို့ဟာမေးနေ
 ဆိုပြီး ဦးခေါင်းကို ပွတ်ပေးနေစဉ်မှာ
 နတ္ထရောင်ခြည်ပွင့်... ၂၀၇

နွားကြီးကလဲ လူစကား နားလည်သလို နဲ့ မျက်လုံးလေးတွေ ပြူးပြီး နားရွက် ကလဲ တဖျပ်ဖျပ် ခတ်လှိုက် ငြိမ်၍ နားထောင်နေတာ တွေ့လိုက်ရတယ်။

ကိုကျော်လဲ နွားကြီးကို ဆွဲပြီး နွားကြီး ကို ခေါ်လာပါတော့တယ်။ နှစ်ဦးသား ပြန်လာရာက လမ်းခွဲလဲ ရောက်ရော ဘစ်မီးက...

'ငါက ဒီကနေ ပြန်မယ်၊ မင်းက ဒီ လမ်းက ပြန်ပေါ့။ ခြောက်... တစ်ခုပြော ရဦးမယ်၊ မင်းတို့ ယောဒေါင့်မှာ ငါ တပည့်မတစ်ယောက် ရှိတယ်။ သူ့ နာမည်က အဘွားပုတဲ့၊ မင်းသိလား မောင်ကျော်'

'သိတာပေါ့ ဘရယ် ကျွန်တော်တို့ အိမ်နားကပဲ'

'ကဲ ငါသွားပြီ' ဆိုပြီး ဘစ်မီးတစ်ယောက် ကျွန်း တန်းရိုးဘက် ပြန်သွားပါပြီ။

ကိုကျော်လဲ ယောဒေါင့်ကို ပြန်လာ ပါတယ်။

အဘွားပုဆိုတာက ယောဒေါင့်ရွာ ထဲမှာ နာမည်ကြီးတစ်ယောက်ပါ။ သူ့မှာ ဆရာကြီးတစ်ယောက် ပေး ထားတဲ့ ကဝေရုပ်ကလေး ရှိကြောင်း သူ့ကိုယ်တိုင်လဲ စုန်းအတတ် ပညာ တတ်ကြောင်း ယောဒေါင့်တစ်ရွာလုံး သိကြတယ်။

သူကလဲ ပေါ်တင်ပဲ၊ လက်မထောင် ပြီး ပြောင်းဖူးပေါ်ချိန် ပြောင်းဖူးစိုက် တဲ့အိမ်သွားပြီး "ကောင်မတွေ ငါ့ကို ပြောင်းဖူးပေးဦး" လို့ ပေါ်တင်ပြော တောင်းတော့တာပဲ။ သူ့ကို ကြောက် ကြလို့ စေတနာရှိရှိ၊ မရှိရှိ ပေးကြရ တယ်။

မပေးလို့တော့ တစ်ခုခုဖြစ်ပြီသာ မှတ်၊ ခရမ်းသီးပေါ်ချိန် ခရမ်းသီး၊ ခရမ်းချဉ်သီးပေါ်ချိန် ခရမ်းချဉ်သီး

ပဲသီးပေါ်ချိန် ပဲသီး၊ ဖရုံသီး၊ ဘူးသီး ဘာပေါ်ပေါ် အဲဒီအိမ်ကို အဘွားပု ရောက်လာပြီး ပေါ်တင်တောင်းတော့ တာပဲ။

အတောင်းခံရသူတိုင်းကလဲ ကြောက် လို့ ပေးကြရတယ်။ ကိုကျော်နဲ့ ရုံးဖြတ် လမ်းရှိ မနောမယ်ဒွီဆရာကြီး ဦးစိန်လှ တို့ အသိမိတ်ဆွေတွေဆိုတော့ ကိုကျော်ပြောပြလို့ ဘစ်မီးနဲ့ အဘွားပု အကြောင်းတွေကို ဆရာကြီးဦးစိန်လှ သိနှင့်နေပါတယ်။

ကိုကျော်လဲ လယ်ပြီးလို့ နွားငှားခ ရော၊ နွားရော ဘစ်မီးထံ ပြန်အပ်ပြီး ပါပြီ။ အဲဒီနောက် (၆)လအကြာလောက် မှာ ရုံးဖြတ်လမ်းရှိ မနောမယ်ဒွီ ဆရာ ကြီးဦးစိန်လှထံ ယောဒေါင့်မှ လူငယ်လေးတစ်ယောက် ည(၈:၀၀) နာရီအချိန် လာပင့်သဖြင့် ဆရာကြီး ဦးစိန်လှ လိုက်သွားပါတယ်။

ဟိုရောက်တော့ အသက်(၃၀) လောက်ရှိတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် လူးလှိမ့် အော်ဟစ်နေတာ ကြားရပါ တယ်။

'အမယ်လေး လုပ်ကြပါဦး ပေါင်ထဲ မှာ သံချွန်ကြိုးနဲ့ ထိုးတဲ့အတိုင်း ခံနေရ တယ်။ ကယ်ကြပါဦး' လို့ အော်ဟစ်ညည်းတွားနေတာ

တွေ့လိုက်ရပါတယ်။

ဆရာကြီးဦးစိန်လှမှ ဝေဒနာရှင် နာမည်နဲ့ နေ့နာမ်ကို မေးကြည့်ရာ "ဝေဒနာရှင် မိန်းကလေး နာမည် မှာ မလှလှဖြစ်ကြောင်း၊ သူ့နေ့နာမ် မှာ ဗုဒ္ဓဟူးသမီးဖြစ်ကြောင်း" ခြေ ပြလို့ ဆရာကြီး သိရတဲ့အခါ...

'ဗုဒ္ဓဟူးသမီး နောင်ယုက်နေသော မိစ္ဆာတတ်ဝင်စီးစေ၊ အထက်ပုဂ္ဂိုလ်များ အမိန့်'

လို့ အမိန့်ပေးလိုက်ရာ မလှလှမှာ နဖူးကို လက်တွေ့ခိုက်ပြီး ဝင်စီးပါတော့ တယ်။ ဆရာကြီးက...

'ဘာလို့ နောင်ယုက်ရတာလဲ... မကျေနပ်လို့လဲ'

လို့ မေးရာ...

'ဆရာကြီး... ဒီကောင်မက နှစ် အင်မတန်ကြမ်းတာ၊ အဆဲအဆိုတွေ ကလဲ ပါသေးတယ်။ ကျွန်မ စောက်စင် ကပ်လို့ လုပ်လိုက်တာပဲ'

'သင်က ဘာအတတ်ပညာနဲ့ နှစ် ဖြစ်အောင် ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ'

'ဆရာကြီး ကျွန်မဟာ ကျွန်မဆရာကြီး ထားတဲ့ ကဝေရုပ်ကလေးတစ်ခု ရှိတယ် အဲဒီအရုပ်ကလေး အပြိုင်က လက်ထောက် လောက်ပဲ ပြိုင်တယ်။ အရုပ်ကလေး လက်တစ်ဆုပ်စာလောက် ရှိတယ်။ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ထိုင်နေတာပဲ။ သစ်သားနဲ့ ထုထားတယ်။

ခေါင်းက ဆံပင်ကတော့ အစိမ်းသော သွားတဲ့ မိန်းကလေးနဲ့ ဆံပင်ကို ပြိုင်ထုတ် ပြီး ခေါင်းမှာ မကျွတ်အောင်ထိုး စိုက်ထား ပါတယ်။ ပြီးတော့ အောက်လမ်းနဲ့ ဆေးစိပ်ပြီး ထုလုပ်ထားတာ။ ကံနဲ့ ဘာနေသားသမီး ခေါင်းကိုက်နေတာ ကဝေရုပ်ရဲ့ ခေါင်းကို သံချွန်ကြိုးနဲ့ အဖျားမှာ သန်လျက်ပုံ ရွှန်းထားတဲ့ သံချွန် ကဲ့ ထိုးလှည့်လိုက်ရင် ခေါင်းတွေ ကိုက်ခတ်

www.burmeseclassic.com

တာပဲ။

ဗိုက်အောင့်ခေ့ချင်ရင် ကဝေရပ်ရဲ့ ဗိုက်ကို သံချွန် သန်လျက်ပြားကလေးနဲ့ ဗိုက်ကို ထိုးလှည့်လိုက်ရင် ဗိုက်တွေ အောင့်တော့ တာပဲ။ ခုကဝေရပ်ရဲ့ ပေါင်ကို ဗုဒ္ဓဟူးသမီး ပေါင်ကို ကိုက်ခေ့ပြီး သံချွန်သန်လျက်ပြား ကလေးနဲ့ ထိုးလှည့်လို့ ခုလို ဖြစ်နေတာ' လို့ ပြောပြပါတယ်။

ဆရာဦးစိန်လှမှ...

'သင့်ရဲ့ ဆရာကြီးဆိုတာ ကျွန်း တန်းရိုးက ဘစ်မီးမဟုတ်လား'

လို့ ပြောရာ...

'ဟာ ဆရာကြီးက ကျွန်မဆရာကို ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ အံ့ဩပါရဲ့'

'မအံ့ဩနဲ့ အဲဒီအရပ်ကို ချထား လိုက်။ သံချွန်၊ သံပြားနဲ့ မကလိနဲ့ လို့ အမိန့်ပေးလိုက်ရာ...

'ချလိုက်ပါပြီ ဆရာကြီးရယ်'

ပြောပြီး ထွက်သွားရာ ဗုဒ္ဓဟူးသမီး မလှလှ သတိရလာပြီး ပေါင်လဲ လုံးဝ မကိုက်တော့တာ တွေ့ရတယ်။

'ဝမ်းသာလိုက်တာ ဆရာကြီးရယ် ကျွန်မဖြင့် ဘယ်လိုမှ မခံစားနိုင်ဘူး။ သေသွားတာမှ ကောင်းဦးမယ်လို့ စိတ် ညစ်နေတာ၊ အမယ်လေး ခုတော့ ဆရာကြီး ကျေးဇူးကြောင့် တော်ပါ သေးတယ်'

သူ့ယောက်ျားလုပ်သူမှ...

'နင် ပါးစပ်မကြမ်းနဲ့၊ အဆဲအဆို တွေလဲ မလုပ်နဲ့၊ အဲဒါကြောင့် နင် အလုပ်ခံရတာ နောက်ဆင်ခြင်'

လို့ လှမ်းပြောပါတယ်။

ဆရာဦးစိန်လှလဲ...

'ငါ့ကိုစွဲပြီးပြီမို့ ငါပြန်ဦးမယ်'

လို့ ပြန်တော့မယ်လုပ်နေတုံး...

'အယ်လေးကယ်ပါဦး ဆရာကြီးရယ်၊ ကျွန်မ ဗိုက် ခုလေးတင် အောင့်လာတာ နေလို့မရ ဖြစ်နေတယ်။ ကျွန်မက အိပ်ရေ့

အိပ်ကပါ'

ဆရာဦးစိန်လှ ကြည့်လိုက်တော့ အမျိုးသမီးက အ သက်(၂၀)ကျော် အသားဖြူဖြူ ပိန်ပိန်ပါးပါးလေး "ဘာ နေသမီးလဲ" လို့မေးရာ "သူ့နာမည် မိုးနှင်းဖြူ ကြာသပတေးသမီး" ဟု သိရာ ဆရာကြီးက...

'ကြာသပတေးသမီး နှောင့်ယှက် ထားတဲ့ ဓိတ္တာဓာတ် ဒီခန္ဓာကိုယ်မှာ ဝင်စီးစေ'

လို့အမိန့်ပေးလိုက်ရာ ကြာသပတေး သမီး မိုးနှင်းဖြူကိုယ်မှာ ဝင်စီးပါတော့ တယ်။

ကြာသပတေးသမီး နှုတ်မှ...

'ဆရာကြီးကလဲ အလကားနေ ခေါ် နေတာပဲ'

ဟု အပြစ်တင်လိုက်ပါတယ်။ ဆရာ ဦးစိန်လှမှ...

'ဒီဟာလဲ သင့်လက်ချက်ပဲ မဟုတ် လား။ ကဝေရပ်ရဲ့ ဗိုက်ကို ထိုးလှည့်နေ တာ မဟုတ်လား'

လို့ မေးရာ...

'ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီးရယ်၊ ခုလေးတင် လုပ်လိုက်တာပါ။ ဒီကောင်မ လဲ နှုတ်ကြမ်းတာပဲ။ ဆရာကြီးကို ကြောက်လို့၊ မလွန်ဆန်နိုင်လို့ ကျွန်မ

ခုပဲ ကဝေရပ်ကလေးကို ချထားလိုက် ပါမယ်'

ပြောပြီး တစ်ခါတည်း ထွက်သွားပါ တယ်။

ထွက်မသွားခင်မှာ ဆရာဦးစိန်လှ က...

'အဲဒီကဝေရပ်ကလေး ဆရာကြီး ကို လှူပါလား'

လို့ အလှူခံကြည့်ရာ...

'မယူနိုင်ကြောင်း၊ မယူနိုင်ကြောင်း ပြီးဆက်သစ် တပည့်တစ်ယောက် တွေ့ရှင် ပေးခဲ့မယ်။ အဲဒါမှ ဖန်ရင် သေရင်တောင် အခေါင်းထဲ ထည့်ယူသွားမှာ'

လို့ ပြောပါတယ်။ "တော်တော် လေး အစွဲအလမ်းကြီးပြီး ကဝေရပ် ကလေးကို တန်ဖိုးထားလွန်းပါ တကား"

လို့ ဦးစိန်လှ တွေးလိုက်မိတယ်။ သံသရာမှာတော့ ခံရပေဦးမယ်။

မိုးနှင်းဖြူ သတိရလာလို့ မေးကြည့် တော့ ဗိုက် လုံးဝ မအောင့်တော့ဘူး။ မိုးနှင်းဖြူက...

'ခုလို ဆရာကြီးမျိုး ရှိနေလို့သာပေါ့၊ ဆရာကြီးသာ မရှိရင် မလွယ်ဘူး'

လို့ ပြောကြပါတယ်။

"ဆရာကြီး ပြန်ပါတော့မယ်" ဆိုပြီး ပြန်ခဲ့ပါပြီ။

လမ်းရောက်တော့ ဆရာဦးစိန်လှရဲ့ အတွေးထဲမှာ အောက်လမ်းက တစ်မျိုး၊ ကဝေကတစ်ဖုံ၊ ကလေဝရပ် ကတနည်း။ ဪ...လောကကြီး ဒါ လောက် ရှုပ်ထွေးနေတာ ကြောက်စရာ ကြီးပါတကား။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ပါစေ။

ထွန်းအေးကြိုင်(ရွှေအောင်)

မာရ်လောကဒားသမ္မတ

လူကို ကူညီတတ်ကြ၏

၆၀ နှစ်

မောင်စိုးမြင့်တို့ရွာနှင့် မြို့မှာ (၂) တိုင်ခရီးလောက်ဝေးပြီး တောများ၊ လယ်ကွင်းများကို ဖြတ်ကျော်ကာ မြို့နှင့် ရွာ၏ အလယ်လောက်၌ သိပ်မနက်လှသော်လည်း အတောင်(၄၀) ကျော် (၅၀)နီးပါးမျှ ကျယ်ဝန်းသည့် ချောင်းကောကြီးတစ်ခုက ခြားလျက် ရှိ၏။ ထိုချောင်းမှာ နွေရာသီ၌ ရေမရှိသော်လည်း မိုးအခါ၌ကား ရေပြည့်နေကြ။

နမ (၆)ယောက်ရှိပြီး မောင်စိုးမြင့်က ဒုတိယ အကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ မိဘများက တောသူတောင်သားများပီပီ “တောင်ယာလယ်လုပ် ဓားမခုတ်” ဖြင့် မိရိုးဖလာ လုပ်ကိုင်ကြသူများ ဖြစ်၏။ သားသမီးများကိုလည်း ရွာ၌ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ လွဲ၍ စာသင်ကျောင်းမရှိသည့်အတွက် ဆီမီးဆွဲမြို့သို့ တက်ကာ စာပေသင်ကြားကြစေ

သည်။ အစ်ကိုနှင့် ညီမလေးများကတော့ လေးတန်း၊ ငါးတန်းအရောက်၌ ကျောင်းမှ ထွက်ကာ မိဘတို့နှင့် မိုးတူပေါင်ဖက် လယ်ယာလုပ်ငန်းများကို ကူညီလုပ်ကိုင်ကြ၏။ သို့သော် ဉာဏ်ပညာထက်မြက်သော မောင်စိုးမြင့်ကိုကား ကျောင်းမှ လုံးဝမထွက်စေဘဲ စာပေပညာကို ဆက်လက် သင်ကြားစေသည်။

www.burmeseclassic.com

ယခုတင်ပြမည့် ဇာတ်လမ်းလေးမှာ မောင်စိုးမြင့် (၈)တန်းကျောင်းသား ဘဝ ကြုံတွေ့ခဲ့သည့် တကယ်အဖြစ် အပျက်လေးဖြစ်၏။

မောင်စိုးမြင့်မှာ အဒေါ် တစ်ယောက် အိမ်မှ တည်း၍ ကျောင်းတက် ရသည်။ အစားအသောက်က ဝိုင်း

လုပ်ပိုင်းစား ဘဝမျိုးနှင့် ကျောင်းအား ချိန်များတွင် အဒေါ်ရောင်းသော ဈေးဆိုင်၌ ကူညီ ဈေးရောင်းရ၏။

ရွာကိုတော့ တစ်ခါတစ်ရံမှသာ ပြန် လေ့ရှိသည်။ အဖေနှင့် အမေကလည်း အိမ်ကို စိတ်လည်း၍ စာပေသင်ကြားမှု ပြုလေ့ရှိမှာ စိုးသောကြောင့် ခဏ ခဏ ရွာကို မပြန်စေလိုပေ။

မောင်စိုးမြင့် (၈)တန်းရောက်သော နှစ်၌ပင် ဝါဆိုလပြည့်ကျော်တွင် အိမ်၌ ရွာဦး ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ ကျောင်းတိုင်ဆရာတော်ကြီးနှင့် ခန်းနေ ဦးညွှန်းနှစ်ပါးကို ဝါဆိုသင်္ကန်း ဆက် တစ်ပည့်ဖြစ်သဖြင့် မောင်စိုးမြင့်ကို ဝါဆိုသင်္ကန်းကပ်သို့ ခေတ္တလာရောက် ရန် အစ်ကိုဖြစ်သူကို ခေါ်စေ၏။

ကျောင်းပိတ်ရက် မဟုတ်သည့် အတွက် ကျောင်းပိတ်မှ ဝါဆိုသင်္ကန်း တပ်နှင့် ချိန်ကိုက်၍ လာခဲ့မည်ဖြစ် ကြောင်း ပြောကာ ကျောင်းပိတ်ရက်၌ အဒေါ်တို့နီးမောင်နှံကို ခွင့်တောင်းပြီး ညနေတစောင်း ရွာသို့ ပြန်ခဲ့လေသည်။

ခါတိုင်းနေ့များ၌ သိပ်မကြီးလှသော် လည်း မိုးတဖန်နှင့် ရွာနေကြ။ သို့သော် နီးနေတော့ မိုးလင်းကတည်းက နေကြီး တ ကျကျတောက်ပူနေသဖြင့် မိုး ကြောင့် ဖွက်ထနေကြသည့် လမ်းလေး များမှာ ထပ်သွားကြသည်။

ညနေတစောင်း ရွာသို့ပြန်လာသော မောင်စိုးမြင့်တစ်ယောက် လမ်းထပ်

ထပ်ကလေးမှ လယ်ကွင်းများ။ တော စပ်များကို ခပ်ဖြည်းဖြည်း လျှောက်လာ ခဲ့သည်။

တစ်တိုင်လောက် လျှောက်အပြီး၌ မြို့နှင့်ရွာကြားမှ ချောင်းကောကြီးကို ရောက်လာသည်။ ချောင်းက လယ်ကျူ ရေတွေနှင့် ပြည့်လျှံနေပြီး နွံနစ်တို့ဖြင့် နောက်ကျနေသည်။

ချောင်းက ချောင်းကောဆိုသော် လည်း ရေပြည့်နေလျှင် လူတစ်ရပ် မရှိချင်။ ခက်သည်က မောင်စိုးမြင့်က ရေမကူးတတ်။ နေကလည်း ဝင်လှ ဝင်ခါနီး ဖြစ်နေပြီ။ ညနေတစောင်း ပျံသန်းလေ့ရှိသည့် ပျံလွှားငှက်တို့မှာ အပ ဗျိုင်းတို့ပင် အိပ်တန်းတက်ကြပြီ ဖြစ်၏။

မောင်စိုးမြင့် ဘာဆက်လုပ်ရမှန်း မသိတော့။ ချောင်းကြီးကို ကြည့်ပြီး ကြုံရာမရ ဖြစ်သွားသည်။ သည်အတိုင်း ဆို နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်ဖို့သာ ရှိ တော့၏။

‘ဟူး’

မောင်စိုးမြင့် စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် လေပူကြီးကို မှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။ ခုလိုအချိန်မျိုး သူ့ကို တစ်ဖက်ကမ်းပို့ နိုင်မည့်သူ တစ်ယောက်ယောက် ပေါ် လာလျှင် ကောင်းမှာပဲဟုလည်း တွေး လိုက်မိသည်။

ထိုအချိန်တွင်ပင် ချောင်းကောကြီး

၏ အထက်ဘက်ဆီမှ အနီရောင် ဝတ်စုံလေးကို ဝတ်၍ ပုသိမ်ထီးလေး

ဆောင်းထားသည့် သူနှင့် ရွယ်တူလောက်ပင် ရှိမည်ဟု ထင်ရသော

အသားဖြူဖြူ မိန်းကလေးတစ်ဦး ချောင်းကောကြီးအတိုင်း ကမ်းကိုသိ၍ သူ့ရှိရာဘက် လျှောက်လာနေသည်ကို ရုတ်တရက် တွေ့လိုက်ရ၏။

မောင်စိုးမြင့် အံ့ဩသွားသည့် ဒီအချိန် ကြီးလာနေတာ ဘယ်က မိန်းကလေး ပါလိမ့်ဟုလည်း တွေးနေမိ၏။ သူတို့ရွာ မှာလည်း ဒီမိန်းကလေးမရှိ နံဘေး ရွာတွေဖြစ်သော ငှက်တော်မြီးရွာတို့ သစ်ပုတ်ရွာတို့ကလည်း မဟုတ်နိုင်။ ဒါဆို...

မောင်စိုးမြင့် စဉ်းစားနေစဉ်ပင် မိန်းကလေးက အနားရောက်လာ သည်။

‘ဟိုတက်ကုန်ဖို့ဟား ဘာလဲ ရေမကူးတတ် လို့ဟား’

ရောက်မဆိုက်ပင် မိန်းကလေးက မောင်စိုးမြင့်ကို မေးလိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်ဟ... ဟိုဘက်ကမ်း ကူးဖို့ပဲ။ ငါက လွှဲစင်ရွာကပါ။ ကျောင်း ပိတ်တုန်း ရွာမှာ အဖေ့နဲ့အမေတို့ ဝါဆိုသင်္ကန်းကပ်ကြမှာမို့ ပြန်လာတာ၊ ဒါပေမယ့် ချောင်းကောကြီးက ရေပြည့် နေလို့ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ တွေးနေ တာ။ ငါက ရေမကူးတတ်ဘူးလေ’ မောင်စိုးမြင့်က ရှင်းပြလိုက်၏။

‘ဪ’

‘နင်ကော ရေမကူးတတ်ဘူးလား’ ‘ဟိုက ရေကူးတတ်ရုံထပ်ကူးဟု ခေါ်ပေါ် တောင် ဖြတ်လမ်းလျှောက်နိုင်တယ်’

‘ဟာ... ဒါဆို၊ ဒါဆို...’ ဟိုဘက်

ကမ်း ပို့ပေးစမ်းပါဟာ'

မောင်စိုးမြင့်က အကူအညီ တောင်းလိုက်သည်။

'ရယ်တယ်ဟယ်... နင်က ကုသိုလ်ရမယ့် နေရာ သွားတာပဲ၊ အဲဒီလိုလူကို ကူညီရတာ ငါလဲ ကုသိုလ်ရမယ်'

'ဟာ... ရတာပေါ့ဟာ၊ သူတစ်ပါးကို ကူညီတတ်ဆိုတာ ကုသိုလ်ရတာပေါ့' မောင်စိုးမြင့်က အားကိုးတကြီး ပြောလိုက်၏။

'ဒါဆို နင် ခဏလေး စောင့်နေဦး။ ငါ့အပါးကြီးကို နင် ဟိုဘက်ကမ်းပို့ဖို့ ခွင့်တောင်းလိုက်ဦးမယ်'

'ဘယ်မှာလဲ နင့်အပါးကြီးက၊ ငါ မှောင်နေပါဦးမယ်ဟာ'

'ခဏလေးပါ၊ ခု ငါပြန်လာခဲ့မယ်၊ အပါးကြီးက သဘောကောင်းပါတယ်' မိန်းကလေးက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် သူ့အနားက ထွက်သွားသည်။

မောင်စိုးမြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ စစ်ပင်ကြီးအောက်တွင် သားသားနားနား သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဆောက်ထားသည့် ပျဉ်ထောင်သွပ် မိုး သုံးပင်အိမ်လေးတစ်လုံးကို တွေ့လိုက်ရ၏။

စောစောက ဒီအိမ်လေးကို ငါ မမြင်ပါဘူး။ ဒါတိုင်းလဲ ဒီနားမှာ အိမ်မရှိပါဘူး။ ခုမှ ဒီအိမ်က ဘယ်က ရောက်လာတာပါလိမ့်။ ဧည့်... မှောင်လို့ စောစောက ငါမမြင်တာပဲ ဖြစ်မှာပါလေ။

ဒီကွင်းရှင်တွေ လယ်လာလုပ်ရင်း နေတာဖြစ်မှာပါဟု မောင်စိုးမြင့် တွေးရင်း အမျိုးသမီးငယ် ပြန်အလာကို စောင့်နေလိုက်သည်။

မကြာပါချေ။ အမျိုးသမီးငယ် ချက်ချင်းဆိုသလို ပြန်ရောက်၏။

'ကဲ... ကိုယ်တော်ချော လာ၊ ယောက်ျား

ရင့်ဟကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီ ရေကူးတတ်ဘူရယ်လို့

အမျိုးသမီးက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် မောင်စိုးမြင့်လက်ကို ဆွဲကာ ချောင်းကောကြီးဆီ ရှေ့မှနေ ဆင်းသွား၏။ မောင်စိုးမြင့်လည်း မရေတရဲနှင့် ပါသွားသည်။

'ဖြစ်ပါ့မလားဟ' မောင်စိုးမြင့်က ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့် မေးလိုက်သည်။

'လာစမ်းပါ' အမျိုးသမီးက ဇွတ် သူ့လက်ကို ဆွဲရင်း ရေထဲဆင်းလိုက်၏။ အံ့ဩစရာ ကောင်းသည်မှာ အမျိုးသမီးလေးသည် သူ့ပြောသကဲ့သို့ပင် ရေထဲ ဖြစ်မသွား၊ ရေပေါ်တွင် မြေပြင်ပေါ်၌ သွားသကဲ့သို့ လမ်းလျှောက်သွားနိုင်ခြင်း ဖြစ်၏။

တစ်ဖက်ကမ်း ရောက်တော့မှ မောင်စိုးမြင့်လက်ကို လွှတ်လိုက်သည်။

'ထူးဆန်းလိုက်တာ နင်အရမ်းတော်တာပဲ၊ ကိုယ်ဖော့တတ်တယ်နော်' မောင်စိုးမြင့် အမျိုးသမီးငယ်ကို ကြည့်ရင်း တအံ့တဩ ပြောလိုက်၏။

'သို့သော် ချက်ချင်း အမျိုးသမီးငယ်က တစ်ဖက်ကမ်း ပြန်ကူးသွားသည်။ ကမ်းထိပ်၌ ကရင်သင်တိုင်းကြီး ဝုတ်

ထားသည့် ဆေးတံဖွာနေသော ကရင်အမျိုးသား အဘိုးအိုတစ်ယောက်က သူ့ကို ကြိုနေသည်။

မောင်စိုးမြင့်ကြည့်နေစဉ်ပင် ကရင်တိုင်းရင်းသားအဘိုးအိုနှင့် အမျိုးသမီးငယ်တို့ လက်ချင်းချိုက်ကာ စောစောက စစ်ပင်ကြီးအောက်မှ အိမ်လေးဆီ လျှောက်သွားကြ၏။ အိမ်ထဲဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားမှ သူလည်း နေလုံး မပျောက်ခင် ရွာရောက်ရန် အပြေးတပိုင်း လျှောက်ခဲ့တော့သည်။

သူ လမ်းမှာ ကြုံခဲ့ရသည့် အဖြစ်ကို ရွာရောက်သည်နှင့် အဖေအမေ အပါအဝင် ရွာသူရွာသားများကို ပြောပြရာ အားလုံး တအံ့တဩ ဖြစ်ကြလေ၏။ အကြောင်းမှာမူ ထိုနေရာ၌ မကြာခင်ကမှ နော်မူယာတို့သားဖအား သောင်းကျန်းသူများ သတ်သွားကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။

သို့သော် မောင်စိုးမြင့်ကတော့ မြို့အပြန် အမျိုးသမီးငယ်နှင့် စစ်ပင်ကြီးအောက်မှ အိမ်လေးကို မတွေ့ရတော့သဖြင့် အဖေအမေနှင့် ရွာသူရွာသားများပြောသော နော်မူယာတို့ သားဖနှစ်ယောက် မကျွတ်မလွတ်ဘဲ ပရလောကသားတွေ ဖြစ်နေကြောင်း သိလိုက်ရပါသည်။

သို့သော် သူ့ကို ကူညီခဲ့ကြသူများ အနေနှင့် အထူးကျေးဇူးတင်ရှိလျက် ကောင်းမှုကုသိုလ် လုပ်တိုင်းလုပ်တိုင်း ယနေ့တိုင်အောင်ပင် အမျှအတန်းပေးဝေလျက် ရှိပေသည်။

[ဤစာတိုလမ်းလေးအား ပြောပြသည့် ဆရာကြီးဦးစိုးမြင့်(ခ)သိပ္ပံမင်းလွင်အား ကျေးဇူးတင်ရှိလျက်]

စိုးလင်းစောင့်
(မြန်မာအောင်)

ကျောင်းအောက်မှ

ဒွိုက်နန်းရွှေကျား နှင့်

ထူးခြားသော ဆရာလေး

ဝဲခူးတိုင်းဒေသကြီး အနောက်ခြမ်း
နီညိုမြို့နယ်၊ ညောင်လေးပင်ရွာတွင်
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း နှစ်ကျောင်း
ရှိသည်။ (ပြောပြခဲ့သည်မှာ နှစ်ကြာ
ဖြစ်၍ ဘယ်ကျောင်း ဆိုသည်ကို
မစေရသူ မေ့နေပါသည်။)

ဘုန်းတော်ကြီးသည် အိုမင်းမစွမ်း
နုနုပါပြီ။ ကျောင်းဝန်းထဲတွင်
အဆောက်အအုံများကလည်း ယခုလို
မရှိပါ။ ထို့ကြောင့် ဥပုသ်နေ့
မှာပင် ကျောင်းပေါ်တွင် သီလပေး၍
သီလပေးပြီး အမျိုးသမီးဥပုသ်သည်
များ ကျောင်းအောက်ထပ်သို့ ဆင်းနေ
ကြရသည်။

ဟိုစဉ်က ဥပုသ်ကျောင်းသို့ ဆွမ်း
ဆက်တိုက်စီနှင့် သွားကြ၏။ ကျောင်း
ထွက် တစ်နေ့လုံးနေ၍ ညနေစောင်းမှ
အိပ်ကို ပြန်ကြသည်။ ယခုအခါ
ကျောင်းမှာ တစ်နေ့လုံးနေသူ မရှိ
အဆောက် ရှားသွားပါသည်။

ယောက်ျားဥပုသ်သည်များမှာ ဘုန်း
တော်ကြီး ရှေ့တွင် ရှိသည်က
တစ်ကြောင်း၊ ပုတီးစိပ် တရားနုလုံး

သွင်းနေကြ၍ စကားနည်းကြပါသည်။
အမျိုးသမီး ဥပုသ်သည်များမှာ
ဘုန်းကြီးကွယ်ရာတွင် နေထိုင်ကြပြီး
အမျိုးသမီးများပီပီ ဥပုသ်ကျောင်း
ရောက်သည်နှင့် စပ်မိစပ်ရာ ရပ်ရေး
ရွာရေး၊ သားရေးနားရေး၊ သားရေး
သမီးရေးအပြင် အိမ်ထောင်ရေး၊
လူမှုရေးများ စုံလင်အောင် စကားတွေ
ဖောင်ဖွဲ့နေကြသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးမှာ အပေါ်ထပ်တွင်
တစ်ပါးတည်း သီတင်းသုံးပြီး ကျောင်း
သားလေးများက အောက်ထပ်တွင်
အိပ်ကြသည်။ ဥပုသ်နေ့တစ်ညတွင်
ပုတီးစိပ်ပြီး၍ မျက်စိမှတ်ကာ...

'ကျောင်းကြီးကလဲ အိုနေပြီ ကျောင်း
အသစ် ပြန်ဆောက်ရရင် ကောင်းလေ

ပလာ၊
ဟု စဉ်းစားနေမိ၏။
ထိုအချိန်တွင် ကျောင်းလှေကား
အတက်ဝမှ အလင်းရောင်များ မြင်
လိုက်ရပြီး အပေါ်ထပ်တစ်ပြင်လုံး
ဝင်းထိန်သွားသည်။ အမျိုးသမီးနှစ်ဦး
သည် လက်ဝတ်လက်စား ရွှေငွေ
ရတနာမျိုးစုံကို သင်ပန်းငယ်တစ်ခုလုံး
ပြည့်မောက်အောင် ထည့်လာလျက်
ဘုန်းတော်ကြီးကို ကပ်လျှူပူဇော်သည်။
'ဘုန်းဘုန်းအတွက် စာပညာတော်တို့
ညီအစ်မ လျှူဒါန်းပါတယ် ဘုရား'
ဘုန်းတော်ကြီးက သူတို့ညီအစ်မ
နှစ်ဦးကို ကြည့်လိုက်၏။ ရှေးက
နန်းဝတ်နန်းစား ပုံစံမျိုးတွေ
လက်ဝတ်လက်စား ပြည့်ပြည့်ပုံစံနှင့်

ရှုပ်ရှည်ချောမောလှပသူများ ဖြစ်ကြကာ ညဉ့်နက်ပိုင်းမှ လာရောက်ကြသောကြောင့် သာမန်လူများမဟုတ်သိုက်နန်းရှင်များသာ ဖြစ်မည်ဟု အတင်သိလိုက်၏။ ထို့ကြောင့်...

'ဘုန်းဘုန်းအတွက်တော့ မလိပ်တူ။ ကျောင်းဆောက်ဖို့အတွက်ဆို အလှူခံပါတယ်'

ဟု ပြောလိုက်၏။

'ကျောင်းဆောက်ဖို့ မဟုတ်ပါဘူးဘုရား၊ ဘုန်းဘုန်းအတွက် လှူတာပါဘုရား'

'ဘုန်းဘုန်းအတွက်က ဆွမ်း၊ ကွမ်း၊ ဝေယျာဝစ္စ ပြည့်စုံပါတယ်။ ကျောင်းဆောက်ဖို့သာ လှူပါ ဒကာမတို့'

'ကျောင်းဆောက်ဖို့တော့ မလှူပါဘူးဘုရား၊ ဘုန်းဘုန်းအတွက်သာလှူတာပါ။ ဘုန်းဘုန်းအတွက် မလှူရင် သည်းခံပါဘုရား၊ တပည့်တော်တို့ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါ'

သူတို့ ကျောင်းလှေကားအဆင်းအရောက်တွင် အပေါ်ထပ်တစ်ပြင်လုံး မှောင်အစိကျသွားသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးမှာ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးယူ၍ ကျောင်းအောက်ထပ်သို့ ဆင်းကြည့်လိုက်၏။ ကျောင်းတံခါးများအားလုံး ပိတ်လျက် ကျောင်းသားများလည်း အားလုံး အိပ်မောကျလျက်ကလွဲ၍ ဘာမှ မတွေ့ရ။

ဤလိုနှင့် သုံးညတိတိ ဘုန်းတော်ကြီးထံ ရတနာများ လာရောက်လှူဒါန်း၏။ ဘုန်းတော်ကြီးက ကျောင်းဆောက်ဖို့သာ အလှူခံ၍ မလှူဘဲ ပြန်သွားပြန်သည်။

လေးရက်မြောက်သော ညတွင် ညီအစ်မနှစ်ယောက်အပြင် မောင်ဟု ယူဆရသူတစ်ဦး ပါလာပြန်၏။ ဘုန်းတော်ကြီးအား ရတနာလင်ပန်းကို ကပ်လှူပူဇော်ပြန်သည်။

ဘုန်းတော်ကြီးမှ "ဘုန်းဘုန်းအတွက် အလှူမခံပါ။ ကျောင်းဆောက်ဖို့သာ အလှူခံမည်"ဟု ပြောသောအခါ ညီအစ်မနှစ်ယောက်က ဘုန်းတော်ကြီး သက်နန်းများကို ဆွဲချွတ်ကြ၏။ လူဝတ်လဲပြီး သူတို့ကို ယူ(လက်ထပ်)ဖို့အကြောင်း ပြောပါတော့သည်။ ဘုန်းတော်ကြီးမှ...

'ဖယ်စမ်း သာသနာ့ဖျက်မတွေ့ နှစ်တို့အပါယင်ရဲတုံဟာ ထာဝရနေချင်လို့လား၊ သွားစမ်း နောက်ဆုတ်ကြ ဖိုကို မထိနဲ့ နှစ်တို့ရတနာတွေလဲ ပါလို့ရင်ဘူး သွားကြ သွား...ဖိုကျောင်းပေါ်က ဆင်းကြ'

ဟု ပြောလွှတ်လိုက်မှ ညီအစ်မနှစ်ယောက်နှင့် မောင်ဖြစ်သူတို့ ကျောင်းပေါ်က ဆင်းသွားပါသည်။

နောက်ရက်များတွင် ဘုန်းတော်ကြီးမှာ စဉ်းစားပါသည်။ တစ်ပါးတည်း သီတင်းသုံးရမှာကြောက်၍ မသင့်တော်ဘူးဟု ယူဆကာ ရွာသားများကို အသိပေးလိုက်၏။

ရွာသားများက ညစဉ် အလှည့်ကျ နှစ်ယောက်စီ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းအပေါ်ထပ်တွင် စောင့်၍အိပ်ကြရသည်။

ရွာသားများ လာရောက်စောင့်ခါစ ညတွင်သာ သိုက်နန်းရှင်များ မလာသော်လည်း နှစ်ရက်ခြား၊ သုံးရက်ခြား

လောက် ရောက်ရောက်လာတတ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ မောင်ဖြစ်သူဇနားသိုင်းက၍လည်းကောင်း၊ ဝါလာတတ်၏။

ထို့ကြောင့် ရွာသားများလည်း ကြောက်လာကြပြီး ထိုအကြောင်းအရာများကို ဘယ်သို့ ဖြေရှင်းရမည်ဟု စဉ်းစားတိုင်ပင်ရတော့သည်။

ထိုဖြစ်ရပ်နှင့် မရှေးမနှောင်းကတည်း..... ဂိုဏ်းမှ ဆရာလေးတစ်ဦး ညောင်လေးဖင်ရွာသို့ ရောက်လာ၏။ (ဆရာလေးဆို၍ သီလရှင်မဟုတ် အသက်ငယ်ငယ်လေးဖို့ခေါ်ခြင်းဖြစ်၏။)

ကိုတင်လှိုင်၊ ကိုမြလှိုင်တို့ ညီအစ်မနှင့် ရင်းနှီးသောကြောင့် သူတို့အိပ်မတည်းခိုသည်။

ရပ်ထဲရွာထဲမှ ပယောဂ ရောက်သည်များကို ကုသပေး၏။ လူငယ်များကို..... ဂိုဏ်းပညာနှင့် မြန်မာ့သီလပညာများကို သင်ပေးသည်။

ကိုယ်ကျင့်တရား ကောင်းအောင် နေကြဖို့ လူငယ်တွေကို အမြဲဆုံးမပေး၏။ ကိုယ်ကျင့်တရား ကောင်းလွှင့်လိုရာဆန္ဒ ပြည့်စုံနိုင်ကြောင်း ဆလေးက အမြဲပြောဆို ဆုံးမပါသည်။

ရပ်ထဲရွာထဲမှ သြဇာအာဏာရှိသူများက ဆရာလေး နေပုံထိုင်ပုံနှင့် သူပညာကို သဘောကျ၍ ဘုန်းတော်ကြီး၏ အခက်အခဲကို တင်ပြဆွေးနွေးပြီး အကူအညီ တောင်းကြသည်။

ဆရာလေးကလည်း ဘာသာသနာအရေး ဖြစ်သောကြောင့် ကူညီမည့်အကြောင်း ပြောလိုက်သည်။ ချိန်းဆိုသောညတွင် အောက်ဖိးဆွဲနှစ်လုံးဖြင့် တစ်ကျောင်းထပ်ထပ်ထိန်းနေသည်။ တစ်ရွာလုံးထိ စိတ်ပါဝင်စားသူများသာ ဆရာလေး

ဘက်နန်းရှင်တို့ ဘယ်လို တွေ့ဆုံ
ဆွမ်းမလဲဟူသော အတွေးများဖြင့်
ဆက်ရှိလာကြ၏။

ဆရာလေးက ကိုတင်လှိုင်၊
ဦးလှိုင်တို့ ညီအစ်ကိုအပြင်
ဥယျာဉ် (၄,၅)ယောက်ကို
ဆော်ခေါ်ထား၏။

ဘယ်နှစ် တစ်ဖက်မှ ကြမ်းတမ်းလာ
သွင် ဝိုင်းဝန်းချုပ်ကိုင်စေလိုဖြစ်သည်။
ဥယျာဉ်မှ ခေါင်းစွဲရှိသော အမျိုးသမီး
များကို မရှိသတ်ရှေ့သို့ ဖိတ်ခေါ်လိုက်
၏။ (ခေါင်းစွဲဆိုသည်မှာ ဥပမာ
ခေါင်းကြီး၊ မင်းလေး၊ ခေါင်းစွဲရှိလျှင်
ဆိုရရှိလိမ့်အား၊ အလိုရှိပါက ဝင်၍
ပူဇော်ခြင်းဖြစ်၏။

ခေါင်းစွဲရှိသည်၊ လိပ်ပြာယဉ်
သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ဝင်ပူဇော်လျှင်
သယ်ပုဂ္ဂိုလ်မဆို အလွယ်တကူ
ဝင်ပူ၍ ပြောသည်ဟု သိရသည်။)

ဤကျောင်းတွင် သာသနာပြုနေသော
ဘုန်းတော်ကြီးအား ညှောင်း လာရောက်
ဆောင်ယူနေသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ကြွရောက်
ကြပြီး သင်တို့ကို ကျွန်ုပ် မဟာနန္ဒ ဖိတ်ခေါ်
ထားသ် သင်တို့ လိုအပ်ချက်တွေလဲ
ပြောပါ။

ဟု ဆိုလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်
ဆက်များ တဆတ်ဆတ်တုန်၍
သိုက်နန်းရှင်များ ဝင်ပူပါသည်။

အမျိုးသမီးတစ်ဦးမှာ ယောက်ျား
တစ် ဘေးသိုင်း ဇာနေ၏။ ကျွန်နစ်ဦးက
အမျိုးသမီးပုံစံမျိုး ဖြစ်သော်လည်း
“ရှုရှုရှုရှု” အသံတွေ ထွက်နေပြီး
အသံထွက်နေကြပါသည်။

“ပြောပါ ဘယ်သူတွေလဲ၊ ဘာတွေ
ဆိုအပ်သလဲ ပြောပါ”

ဟု ဆရာလေးက ပြောလိုက်၏။
ဆိုအခါ တစ်ဦးမှ...

“အေး... တို့မောင်နှမဆုံးယောက်ဖာ

ဒီကျောင်းအောက်တည့်တည့်က သိုက်ကို
စောင့်နေရတဲ့ သိုက်နန်းရှင် မောင်နှမသုံးဦး
ဖြစ်တယ်။

တို့စောင့်တဲ့ သိုက်က နောင်ပွင့်ပယ်
အရိမေတ္တာယူတုန်းပွင့်ရင် လှူဖို့ ပစ္စည်း
တွေကို စောင့်နေရတဲ့ ဘုရားသိုက်ဖြစ်တယ်။

ဘယ်သူ့ပဲ ဟူးလို့ နောင်ယုက်လို့ မရဘူး
‘ဘုရားသိုက်ကို စောင့်နေရတာ
သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်ကို ဘာပြုလို့
အနှောင့်အယှက် လုပ်ရတာလဲ၊
ပြောစမ်းပါဦး’

‘ဟဲ့... နင်တို့ရွာက မိန်းမတွေက...’

‘ကျွန်ုပ်ကို ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်း နင်ငါ
မပြောပါနဲ့၊ ရိုရိုသေသေ ပြောပါ’

‘ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာလေးရယ်
ဒေါသထွက်သွားလို့ပါ။ ဒီရွာက မိန်းမတွေ
က ဥပုသ်စောင့်ပြီးရင် ပုတီးစိပ်လို့ တရား
နည်းလွန်းလို့ မရှိဘူး ရပ်ကြောင်းရွာကြောင်း
လင်ကြောင်းသားကြောင်းတွေ ပြောတော့
ကျွန်ုပ်တို့ မောင်နှမတွေ နားရှက်တယ်။

ဒီကြောင့် ဒီကျောင်း ဒီနေရာက ပြောင်း
သွားအောင် လုပ်တာ၊ ဘုန်းတုန်းက သီလ
သမာဓိ ပညာတွေ ရှိနေတော့ နောင်ယုက်
လို့ မရဘူး’

‘နင်တို့ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်ကို
မနှောင့်ယှက် မဖျက်ဆီးနဲ့လေ၊
အပါယ်လေးဘုံမှာ အမြဲ သံသရာလည်
နေချင်လို့လား၊ နင်တို့ မနေနိုင်ရင်
သင့်တော်မယ့်နေရာကို နင်တို့သိုက်
ပြောင်းသွားပါလား’

ဒီကျောင်းထဲမှာ နေရာလပ် မရှိ
လောက်အောင် သိုက်တွေက အပြည့်
ရှိတာ ဆရာလေးရဲ့၊ နေရာပြောင်းရ
တာ မလွယ်ဘူး။ အခက်အခဲ
ရှိတာတယ်။ ဒီကျောင်းနဲ့ရဲ့
အနှောက်မြှောက်ထောင့်
လေးမှာ ကျောင်းတစ်
ဆောင်စာလောက်

ကွက်လပ်ကလေး တစ်ခု ရှိတယ်။
‘အဲဒီနေရာမှာ ဇရပ်တစ်စောင်
ဆောက်ပြီး အမျိုးသမီးတွေ သီလယူ
ပြီး ဇရပ်ပေါ်မှာ သွားနေခိုင်းပါ။ ဇရပ်
ဆောက်ဖို့လဲ ကျွန်မတို့ လှူပါမယ်’

‘အဲဒီလို ဇရပ်ဆောက်ပြီး သွားနေ
ရင်ကော နင်တို့ ဆက်နှောင့်ယှက်ဦး
မှာလား’

‘မနှောင့်ယှက်ပါဘူး ဆရာလေး
ရယ်’

‘နှောင့်ယှက်ရင် ဘယ်လို လုပ်ရ
မလဲ’

‘ဆရာလေး ကြိုက်သလို ဆုံးမပါ’
ဤလိုနှင့် ဘုန်းတော်ကြီးအား
နှောင့်ယှက်နေသော သိုက်နန်းရှင်ကိစ္စ
ပြီးစီးသွား၍ ဘုန်းတော်ကြီးမှာ
အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာ ဆက်လက်
သီတင်းသုံးနေပါတော့သည်။

သို့သော် ဇာတ်လမ်းက ဤတွင်
မပြီးဆုံးသေးပါ။ ထိုကိစ္စများ ပြီးစီး
သွားသော်လည်း ဆရာလေးကိစ္စက
ပေါ်လာပြန်သည်။

ဆရာလေးက ‘လူပျိုလူလွတ်
လူရည်သန်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ကျောင်း
ကိစ္စကို ဖြေရှင်းပြီးနောက် ဆရာလေး
သတင်းက ပို၍ အမျိုးသမီးလောက
တွင် မွှေးပျံ့လာသည်။

ဆရာလေး၊ ဆရာလေးနှင့် ပျိုပျို
အိုအို နှုတ်များမှာ ရေပန်းစားလာ
သောအခါ လူငယ် ကာလသားတို့နှင့်

အိမ်ထောင်ရှင် အမျိုးသားတို့ အမြင်
စောင်းလာသည်။ မျက်နှာပွင့်ဆေး
ရှိသလိုလှ။

‘ဆရာလုပ်ပြီး သူများသားပယာကို ကြံ
စည်နေတာ အဲဒါ ဆရာလား’

စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုး ပြစ်တင်
ဝေဖန်နေတော့သည်။

ကိုတင်လှိုင်၊ ကိုမြလှိုင်တို့ ညီအစ်ကို၊
မိဘများ၊ သူကြီးနှင့် လူကြီး(၃,၄)
ယောက်လောက်ကသာ ဆရာလေး
ကို အကောင်းမြင်(အမှန်မြင်)ပါသည်။

ဆရာလေးက အမျိုးသမီးများနှင့်
ဆက်ဆံရာတွင် ညီမတန် ညီမ၊ အစ်မ
တန် အစ်မ၊ ဒေါ်လေးတန် ဒေါ်လေး
စသည်ဖြင့် ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး
ခင်ခင်မင်မင် ရင်းရင်းနီးနီးရှိ၍ ကိုယ်
ကျင့်တရား ကောင်းမွန်ပါသည်။

အပျိုများ၊ လင်ရှိမယားများ ဆရာ
လေးခြင်ထောင်ကို အချိန်မဲ့ အခါမဲ့
လာရောက် နှိုး၍ ခေါ်သည်ကိုပင်
ဆရာလေးက ကိုယ်ကျင့်တရား မပျက်
ခဲ့ပါ။

ဒါက အတူနေသူ ကိုတင်လှိုင်တို့
မိသားစု လက်တွေ့ဖြစ်သည်။ ဤ
အဖြစ်မျိုးကလည်း တစ်ကြိမ်မက
(၃,၄)ကြိမ်ဖြစ်သည်။ ကြာသော် အလို
မပြည့်သူများက အကောက်ကြံပါ
တော့၏။

တစ်နေ့ နေ့ခင်းတွင် မကျေနပ်သူ
(၅၀)ခန့် စုပေါင်း၍ ကိုင်းဆုတ်စား
ကိုယ်စီဖြင့် ဆရာလေးဆီ လာပါတော့
သည်။ ဆရာလေးမှာ အများနှင့်
တစ်ယောက် ဖြစ်ပါသော်လည်း ခုခံ
ရန် ပြင်ဆင်နေသောကြောင့် ကိုတင်
လှိုင်တို့ မိဘများက...

‘သာဓက အများနဲ့တစ်ယောက် မှားမှား
ပုန်ပုန် မုဆပ်ပါနဲ့ကွာ ဦးလေးတို့ အင်အား
စကားကို နားထောင်ပါကွာ၊ ဖင်းဘက်က

ပုန်တယ်ဆိုတာ နတ်သိကြား သိပါတယ်။
ဦးလေးတို့ ဒေါ်လေးတို့ စိတ်ချမ်းသာအောင်
ရှောင်နေပါကွယ်’

ဟု ဆို၍ ‘ဟင်း’ခနဲ သက်ပြင်းချ
ကာ ရွာနှင့် မနီးမဝေး သက်ငယ်
ကျင်းတောထဲသို့ တိုးဝင်သွားပါတော့
သည်။

(၂)ကေခန့်ကျယ်သော သက်ငယ်
ကျင်းတောကို လူများစွာ တောနင်းရှာ
သော်လည်း ဘယ်လိုမှ ရှာမရကြပါ။

နောက်ဆုံးတွင် ဒေါသထွက်နေ
သော လူအုပ်က သက်ငယ်ကျင်းတော
ကို မီးရှို့ဖို့ ဆုံးဖြတ်ကာ ပိုင်း၍မီးရှို့
ကြပါသည်။

ရွှေရာသီကလည်းဖြစ်ပြန် နေက
လည်းပူချိန် သက်ငယ်များကလည်း
ခြောက်သွေ့နေသောကြောင့် မီး
တောက်အားကောင်းလျက် တဟုန်း
ဟုန်း တောက်လောက်နေပါသည်။

ကိုတင်လှိုင် မိသားစုနှင့် ရပ်ရွာ
လူကြီးအချို့က ဆရာလေး ဘယ်လို
ပြေးထွက်လာမလဲဟု ရင်တမမဖြင့်
စောင့်ကြည့်နေကြ၏။

မကြာမီမှာပင် သက်ငယ်ကျင်း
တောကြီး ပြာကျကာ မီးငြိမ်းသွားပါ
တော့သည်။ သို့သော် အိမ်တစ်နေရာ
စာ(၁၅-စောင် ပတ်လည်ခန့်) မီး
မလောင်ဘဲ ကျန်ရစ်ခဲ့သော နေရာသို့
သွားရောက်ကြည့်သောအခါ သက်
သောင့်သက်သာ အနေအထားဖြင့်

မြေကြီးပေါ်တွင် ပက်လက်လှန်လဲ
သော ဆရာလေးကို တွေ့လိုက်ကြ
သည်။

‘လာကြဟေ့ ဒီမှာရှိတယ်။ မဖြေ
စေနဲ့ ပိုင်းထားကြ’ ဟု အော်ဟစ်ရင်း
ဓားကိုင်ထားသောလူများ စုရုံးရောင်
ရှိလာသည်။

ထိုအခါတွင် ရပ်ပေါ်ရွာပေါ် ကြေး
ရှိသော သူကြီးက ဆရာလေးအပေါ်
ဝမ်းလျားမှောက် ဖက်ထားပြီး...

‘မလုပ်ကြပါနဲ့ကွာ၊ ဆရာလေး
လူကောင်းလေးပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရား
ကောင်းပါတယ်။ ငါ့ကိုယ်တိုင် လက်
ပါကွာ၊ ဖင်းတို့ တားနဲ့ခတ်ချင်ရင် ငါ့ကို
ခတ်ကြ ဆရာလေးကို မခုတ်ကြနဲ့။

ဖင်းတို့ သူတော်ကောင်းကို ပြစ်မှား
အပယ်ခံရရုံ နေရာဟာ ဖင်းတို့နေရာ
သွားလိမ့်ပယ်။ ဖင်းတို့ ခတ်ချင်ရင် ငါ့ကို
ခတ်ကြ’

ဟု ပြောလိုက်၍ ဓားကိုင်ပိုင်းနေသူ
များ နောက်ကို ရှေ့သွားကြပါ
သည်။ ထိုနေ့မှစ၍ ဆရာလေး
ညောင်လေးပင်ရွာကို ကျောခိုင်း၍
ထွက်ခွာသွားပါတော့သည်။

**စာကြွင်း။ ။ တစ်ချိန်က ညောင်
လေးပင်ရွာသည် ညီညွတ်စည်ညီ
သလို လူမိုက်များလည်း ခေါ်
သည်။ သို့သော် လူကြီးစကား
နားထောင်ကြပါသည်။**

ညောင်လေးပင်ရွာမှ ကုန်းတလုံ
သို့ လာရောက် အိမ်ထောင်ကျ
ဦးတင်လိုင်၏ ပြောပြချက်အား ချန်
သင့်သည်ကို ချန်လှပ်၍ ဆီ
အောင် ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်
ကြောင်း...။

သမ္မာစာ၌ ပြည့်ဝကြပါစေ။
ဦးလင်းအောင်(မြန်မာအောင်)
www.burmeseclassic.com

(၁)

စိန်စိန်

ခွဲ (မဏ္ဍာ)

ကလေးတစ်ယောက်

မရုဏ်ပုခက်

မွေးကတည်းက နှလုံးရောဂါပါလာခဲ့သော သားလေးသည် ဆေးရုံ မကြာခဏတက်ရကာ ယခုအကြိမ်တွင် ဆေးရုံမှ လက်လျှော့လိုက်၍ အိမ်သို့ ပြန်လည် ခေါ်ဆောင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ခေါ်ဆောင်ခဲ့၍ (၂)ရက်အကြာတွင် သားလေး မောင်ပြည့်ဖြိုးတစ်ယောက် လူ့လောကကြီးမှ ထွက်ခွာသွားခဲ့ရရှာလေသည်။

‘ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ သားလေးရယ်’ ဖခင်ဖြစ်သူ ကိုထွန်းသန်း၏ ရင်နှင့်စွာ ပြောလိုက်သောစကား...

‘သားလေးရယ် အဖေတို့ကို ခွဲသွားပြီလား’ မိခင်ဖြစ်သူ မနုနစ်နစ်၏ ရင်နှင့်စွာ ပြောဆိုလိုက်သော စကား။ ယင်းစကားများကို သားငယ်လေး မောင်ပြည့်ဖြိုးကတော့ ကြားနိုင်တော့မည် မဟုတ်တော့ပါပေ။

ပုခက်တွင်းမှ အသက်ပိညာဉ် ကင်း

မဲ့နေသော မောင်ပြည့်ဖြိုး၏ ရုပ်ခန္ဓာ အားကြည့်ကာ မိဘနှစ်ပါးနှင့် အစ်မနှစ်ယောက်တို့မှာ သဲကြွေလှမှု ကြေကွဲဝမ်းနည်းနေကြရလေ၏။

(၂)နှစ်ကျော်ကျော် သားလေးက မသေဆုံးမီ ဆေးရုံမှ ပြန်ဆင်းခဲ့ရာတွင် အိမ်သို့ ရောက်ရောက်ချင်းပင် သူနှစ်သက်သော စတီးပုခက်ထဲမှာသာ နေလိုကြောင်း ပြော၍ မိဘများမှ သူ့အလိုကျ ထားပေးခဲ့ရ၏။

သားလေးက စတီးပုခက်ကလေးကို သဘောကျမည်ဆိုကလည်း သဘောကျလောက်လေ၏။ ပုခက်ကလေးက အလျား(၃)ပေ၊ အနံ(၁)

ပေခွဲရှိပြီး အမြင့်မှာ (၈)လက်မခန့် ရှိပေ၏။

ပုခက်၏ ခေါင်းရင်းဘက်တွင် ကြယ်ပုံလေးများပါ၍ ခြေရင်းဘက်တွင် အသည်းပုံ အပေါက်တစ်ပေါက် ပါရှိလေ၏။ အသည်းပုံ အပေါက်မှာ အနည်းငယ်ကြီးသည်ဟု ထင်ရ၏။

ဤ စတီးပုခက်ကလေးကို သားလေးမွေးပြီး ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ကိုထွန်းသန်း၏ အစ်ကိုဖြစ်သူက သားယောက်ျားလေးမွေးသည့် အတိုင်း အမှတ်အပြစ် မနှုလေးမြို့မှ ငယ်၍ လှက်ဆောင်ပေးခြင်းဖြစ်လေ၏။

သားငယ်ကလေးကလည်း သူ၏

ပုခက်ကလေးကို သံယောဇဉ် ရှိလွန်းလှ၏။ သိတတ်သောအရွယ်မှစ၍ သူ့အစ်မများတောင်မှ သူ့ပုခက်ပေါ်သို့ တက်၍ မထိုင်ရပေ။

သူ့ပုခက်ပေါ်သို့ တစ်ယောက်ယောက်များ တက်ထိုင်နေသည်ကို တွေ့ပါက အတင်းပင် ဆင်းခိုင်းတော့၏။

ယခုတော့ သူနှစ်သက်သော ပုခက်ကလေးအတွင်းမှာပင် တစ်ဘဝ ချုပ်ငြိမ်းခဲ့ရရှာပြီ ဖြစ်လေသည်။

မောင်ပြည့်ဖြိုး၏ အသုဘအား မိဘများက ရင်နာနာဖြင့် မြေချပေးခဲ့ရ၏။ သားလေးအလွမ်းပြေအဖြစ် ပုခက်ကလေးကို နေရာမပျက်ပင် သူ့အခန်းထဲ၌ ဆင်ထားခဲ့လေ၏။

မိဘများက လွမ်းလျှင် သားလေး၏ အခန်းကို ဖွင့်ပြီး အလွမ်းပြေ ကြည့်ကြ၏။ အခန်းသန့်ရှင်းရေး ပြုလုပ်သော နေ့များတွင်သာ သားလေး၏ အခန်းကို လေဝင်၊ လေထွက်ကောင်းစေရန် ဖွင့်ထားပြီး ညပိုင်းတွင် ပြန်ပိတ်ထားကြ၏။

မောင်ပြည့်ဖြိုး ဆုံးပါးသွားပြီး တစ်လခန့်အကြာတွင် တစ်နေ့နံနက် ခင်း၌ (၁၁)နှစ်အရွယ် သမီးကြီးဖြစ်သူ မှ...

'အဖေ့အဖေ... ညတုန်းက ယမီလေ ဖော်လေးအခန်းထဲက ပုခက်ကလေးအသံ ကြားနေရယ်'

'ဟုတ်ရဲ့လား သမီးရယ်... အဖေ တို့ဖြင့် မကြားမိပါလား'

'အဖေလဲ မကြားမိပါဘူး သမီးရယ် သမီးစိတ်ထင်လို ဖြစ်ပါမယ်'

'ယမီ ကနေ့မှာ ကြားရတာပဲ အဖေတို့ လဲ နောက်ဆို ယတိန်နားထောင်ကြည့်ကြ ပါဦး'

သမီးကြီး၏ ပြောစကားကြောင့်

ကိုထွန်းသန်းမှာ သတိဖြင့် နားထောင်ခဲ့ရာ လကွယ်ည တစ်ည၏ ညသန်းခေါင်ယံအချိန်တွင် သူတို့အခန်းနှင့် ကပ်လျက် သားလေး၏ အခန်းတွင်းမှ ပုခက်လွှဲသံ ကြားရလေ၏။

ကိုထွန်းသန်းမှာ အိပ်ပျော်နေသော ဇနီးသည်အား မနှိုးတော့ဘဲ အိပ်ရာမှ အမြန်ထ၍ အခန်းချက်ကို ဖွင့်ကာ အပြင်သို့ ထွက်လိုက်၏။

ထို့နောက် သားလေး၏ အခန်းကို အမြန် တွန်းဖွင့်လိုက်ပြီး အဝင်ပေါက်၏ အတွင်းဘေးတွင်ရှိသော မီးခလုတ်ကို နှိပ်၍ ဖွင့်လိုက်၏။

'ဟင်'

ကိုထွန်းသန်း၏ အာမေဓိတ်သံက တုန်ယင်စွာဖြင့် ထွက်ပေါ်လာခဲ့ရလေသည်။

ဟုတ်ပါသည်။ ကိုထွန်းသန်း အံ့ဩမည်ဆိုကလည်း အံ့ဩလောက်ပါပေ၏။ မည်သူမျှမရှိသော အခန်းတွင်းမှာ ချိတ်ဆင်ထားသော ပုခက်ကလေးသည် ဖြည်းလေး ညင်သာစွာဖြင့် လွှဲယမ်းနေသည်ကို ကိုထွန်းသန်း တွေ့ရလေ၏။

ကိုထွန်းသန်းမှာ ပုခက်ကို ကြေကွဲစွာကြည့်ရင်း မျက်ရည်များလည်း ကျဆင်းလာခဲ့ရ၏။

'သားလေးရယ်... ဒီလောက်တော့ပုခက်ကလေးကို စွဲလမ်းရလားကွာ'

ကိုထွန်းသန်းက ကြေကွဲမှုအား မျှီသိပ်ကာ မီးခလုတ်ကို ပိတ်လိုက်ပြီး သားလေး၏ အခန်းကို ပြန်ပိတ်ထားခဲ့လေ၏။

ထို့နောက် အိပ်ခန်းတွင်းသို့ ပြန်ဝင်လာပြီး အိပ်ရာထက် လှဲလိုက်ကာ မဆုံးသောအတွေးများဖြင့် ချာချာလည်လျက် မိုးစင်စင်လင်းခဲ့ရတော့၏။

နောက်နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင်

လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်းဖြင့် ဇနီးသည် မနုဇဉ်အား...

'ငါ့အဖေ... သားလေးရဲ့ ပုခက်ကလေးကို စွန့်ပစ်လိုက်ရအောင်လားကွာ။ ဒီပုခက်ကလေးကို တွေ့မြင်နေရတိုင်း သားလေးကို ယတိန်ရဲ့ ရင်နာနေရလို့ ပင်ပန်းတာကလေး ဘယ်လိုလဲ'

'ရှင်သဘောပါပဲရှင်... ပုခက်ကလေးကို မြင်ရတိုင်း ကျွန်မလဲ ခံစားရတာပါပဲ'

'အေးလေ... ဒါဆိုလဲ ဒီညပဲ အမှိုက်ပုံမှာ သွားပြီး စွန့်ပစ်လိုက်တော့မယ်'

(၂)

မန္တလေးမြို့၏ မြောက်ဘက်တွင် ရှိသော မြို့လေးတစ်မြို့တွင် ဖြစ်၏။ ထိုမြို့ကလေးတွင် ဇော်သန်းတို့မိသားစု နေထိုင်ကြ၏။ ဇော်သန်း၏မိသားစုက စီးပွားရေးသိပ်ပြီး အဆင်မပြေသော်လည်း မိသားစု လူဦးရေ များပြား၏။

စွန့်ပစ်ပစ္စည်းကောက်၍ အဝယ်ခိုင်သို့ ပြန်သွင်းကာ ဝမ်းကျောင်းရသော ဇော်သန်းမိသားစုတွင် ဇော်သန်းနှင့် သူ့မိန်းမ စန်းစန်းမှ ကလေးက (၇) ယောက်မျှ ထွန်းကား၏။

ဖခင်ဖြစ်သူ ဇော်သန်းက အလှူမက်လာ၊ ဘုရားပွဲများရှိက မဏ္ဍပ်အငှားလိုက်သော လက်ခစားအလုပ်၊ လက်သမားနောက်လိုက်အလုပ် စသည်ဖြင့် ကျပန်းအလုပ်လုပ်၍ မိန်းမဖြစ်သူ စန်းစန်းနှင့် ကလေး(၄)ယောက်က ကော်ကောက်ခြင်း၊ သံကောက်ခြင်း၊ စက္ကူဂျပ်ပြားကောက်ခြင်း၊ ပုလင်းခွံကောက်ခြင်းတို့ လုပ်ကာ ဝင်ငွေရှာကြရ၏။

အိမ်တွင် (၆)နှစ်သမီးလေးက သူ့အောက်မှ (၄)နှစ်နှင့် (၂)နှစ်ကလေးတို့ကို ဇာိန်းသိမ်းရ၏။

သမ္မာအာဇီဝဖြင့် လုပ်ကိုင် စား

သောက်ကြသဖြင့် စားဝတ်နေရေး အတွက် ဇော်သန်းတို့မိသားစုမှာ အထူးတော့ မပူပင်ကြရပေ။

တစ်နေ့ နံနက်စောစောတွင် မိသားစုများအားလုံး ထမင်းကြော်စားပြီးနောက် အသီးသီးလုပ်ငန်းခွင် ဝင်ရန် တာဝန်ခွဲကြတော့၏။

သားအကြီးနှင့် ညီ(၂)ယောက်က တစ်ဖွဲ့အဖြစ် အမှိုက်ကောက်ထွက် သွားကြပြီး စန်းစန်းနှင့် သမီးကြီးတို့က တစ်ဖွဲ့အဖြစ် အမှိုက်ကောက်ထွက် ကြလေ၏။

အလုပ်နားနေသော ဇော်သန်းနှင့် အငယ်ဆုံးကလေး(၃)ယောက်က အိမ်စောင့် ဖြစ်လေ၏။

စန်းစန်းနှင့် သမီးကြီးဖြစ်သူတို့ နှစ်ယောက်မှာ ကော်၊ ဂျပ်၊ သံစသည်ဖြင့် လိုက်ကောက်ရင်းဖြင့် မြို့စွန်အနီးအနားသို့ပင် ရောက်ခဲ့ကြ၏။

မြို့စွန်အနီး အမှိုက်ပုံသို့အရောက်တွင် သမီးကြီးဖြစ်သူမှ...

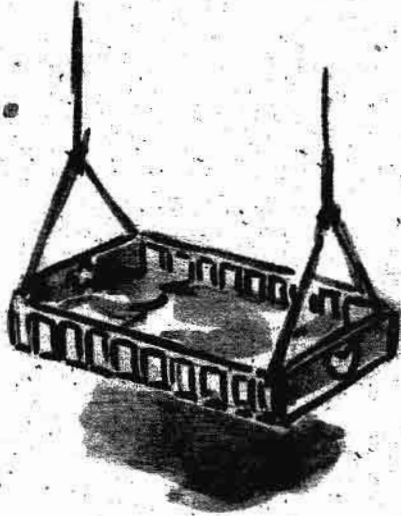
'ဟယ်...အမေရေ... ဒီမှာ ပုခက်ကလေး လှလိုက်တာ လာကြည့်ပါဦး'

သမီး၏အသံကြောင့် စန်းစန်းက အမှိုက်ပုံအနီးသို့ ကပ်၍ ကြည့်လိုက်၏။

'အေး... ဟုတ်သားပဲ သမီးရေ ဒီပုခက်ကလေးက လာစွန့်ပစ်သွားတာ ဖြစ်ရမယ်ဟေ့'

'ဟုတ်တယ်အမေရေ... သမီးတို့ ယူသွားရအောင် အိမ်မှာ အငယ်ဆုံး မောင်လေးကို ပုခက်နဲ့ သိပ်ရတာပေါ့'

ဤသို့ဖြင့် ကော်၊ သံ၊ စက္ကူဂျပ်ပြား၊ ပုလင်းခွံများ နံနက်ပိုင်းကောက်အပြီးတွင် သားအမိနှစ်ယောက်ပစ္စည်း အဝယ်ဒိုင်၌ ပစ္စည်းများ ရောင်းပြီး ပုခက်ကလေးကို ယူကာ ဆိုက်ကား ငှားစီးပြီး အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့ကြလေ

သည့်။

အိမ်သို့အရောက်တွင် ဇော်သန်းအား ပုခက်ကလေးရရှိပုံ အကျိုးအကြောင်းပြောပြပြီး အငယ်ဆုံး သားလေးအတွက် သူတို့ တဲအိမ်အတွင်း၌ ပုခက်ဆင်၍ သားလေးကို ပုခက်တင်ကြလေ၏။

ပုခက်ကလေးအား ဘယ်သူက ဘာကြောင့် စွန့်ပစ်သည်ကို မစဉ်းစား မဆင်ခြင်ခဲ့ကြပါ။

ပုခက်တွင်းသို့ ကလေးကို ထည့်စတွင် ကလေးက လဲနံ့သဖြင့် သူတို့ မိသားစုမှာ ရယ်အားသန်ခဲ့ကြရ၏။

ကလေးက တစ်ခုခုကို လဲနံ့၍ ငိုခြင်းအား ကလေးသည် ပုခက်မစီးဘူး၍ ပုခက်လန့်ကာ ငိုခြင်းဟုသာ ယူဆခဲ့ကြသည်။

ပုခက်လှလှလေးတွင် ကလေးကို ထည့်ကာ တစ်မိသားစုလုံးမှ သူတစ်လှည့်၊ ငါတစ်လှည့်ဖြင့် ပုခက်လွှဲပေးကြသဖြင့် ကလေးမှာလည်း ပုခက်စီးရသည်ကို သဘောကျ နှစ်မြိုက်လာခဲ့၏။

တစ်နေ့နံနက်ပိုင်း မိသားစုစုံညီချိန်တွင် အိမ်၌ ကလေး(၂)ယောက်ကို

ထိန်းရသော (၆)နှစ်သမီးလေးက...

'အမေ... မောင်လေးရဲ့ ပုခက်ကို သမီးလွှဲပေးနေတုန်း ပုခက်ထဲမှာ တခြားကောင်လေး တစ်ယောက်လဲ ထိုင်နေတာ တွေ့ရတယ်။ သူက မောင်လေးကို ယှစ်ထက်ထိုက်နဲ့ ကြည့်နေတာ တွေ့ရတယ်'

'ဟုတ်ပါပဲလား သမီးရယ် မဖြစ်နိုင်ပါဘူး'

'ဟုတ်တယ်အမေ... သူ့ကို သမီးက သွားခိုင်းမှ ပုခက်ထဲမှာပဲ ပျောက်သွားတယ်။ ဘယ်ရောက်သွားမှန်းမသိဘူး'

'ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး သမီးရယ်... အဖေလဲ- ရိုပါတယ် မကြောက်ပါနဲ့ ဇော်သန်းက ပြောလိုက်မှ သမီးလေးလည်း ဘာမျှ ထပ်မပြောတော့ဘဲ တိတ်သွားတော့၏။

နောက်တစ်ပတ်ခန့်အကြာတွင် ဖြစ်၏။ ညနေပိုင်း ထမင်းစားပြီး မိသားစု စုံနေချိန်တွင် အိမ်စောင့်ရင်း ကလေးထိန်းရသော သမီးလေးမှ...

'အဖေ... နေ့လယ်တုန်းက ပုခက်ထဲမှာ အိမ်နေတဲ့မောင်လေးရဲ့ ခြေထောက်ကို အောက်အပေါက်ကနေပြီး ကောင်လေး

တစ်ယောက်က ဆွဲခဲ့နေတာ သမီးတွေလို တုတ်နဲ့ လိုက်ရိုက်မှ ပျောက်သွားတယ်။ အရင်တစ်ခါ မောင်လေးရဲ့ ပုခက်ထဲမှာ လာထိုင်နေတဲ့ကောင်လေးပဲ'

'အေး... အေး... ပြောမရရင် တုတ်နဲ့ ရိုက်ပေါ့သမီးရယ်'

ဟုသာ ဇော်သန်းမှ ပေါ့ပေါ့တန်တန် ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုသို့ဖြင့် အချိန်တစ်ပတ်ခန့်ကြာပြီး တစ်ရက်တွင် နေ့လယ်ပိုင်းအချိန်၌ စန်းစန်းနှင့်ကလေး(၄)ယောက် ကော် (အမှိုက်)ကောက် ထွက်သွားကြလေ၏။ ဇော်သန်းက လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ဘက်ထွက်ရန် ပြင်တော့သည်။ (၆)နှစ်အရွယ်သမီးကို ကလေး(၂)

ယောက်အား ထိန်းရန် မှာကြားခဲ့ပြီး လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့၏။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် အပေါင်းအသင်းများနှင့်တွေ့၍ လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း စကားပြောရင်း ဆိုင်မှပြသသော ဗွီဒီယိုကြည့်ရင်း အချိန်အတော်ပင် ကြာသွားခဲ့ရ၏။

‘ကိုဇော်သန်း... ကိုဇော်သန်း အပြန်လိုက်နဲ့ ဒီမှာ ဆံ့ကလေးကို လိုက်ကြည့်ဦး’

ဟူသော စကားကြားရမှ ကြည့်လိုက်ရာ သူတို့အိမ်ဘေးမှ မမိုးမိုးဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဇော်သန်းမှ...

‘မိုးမိုးရေ... ကလေးဘွားဖြစ်လို့လဲဟ’

‘ပြောပြဖို့ အချိန်မရဘူး အမြန်လိုက်ခဲ့’

ဟုပြောကာ မိုးမိုးမှာ မျက်စိပျက်၊ မျက်နှာပျက်စွာဖြင့် ပြန်သွားသဖြင့် ဇော်သန်းလည်း မိုးမိုးနောက်မှ အမြန်လိုက်သွားခဲ့၏။

ခြံစည်းရိုး ကာရံထားခြင်းမရှိသော သူ၏ တံအိမ်ပေါက်ဝ၌ ယောက်ျား၊ မိန်း(၄/၅)ယောက်ခန့် တွေ့၍ “ဘာများဖြစ်နေပါလိမ့်” ဟု မိုးမိုးသွားခဲ့ရ၏။ ဇော်သန်းက တံအတွင်းသို့ အမြန်ဝင်၍ ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဟင်...ဟာ’

ဇော်သန်းမြင်ရသည်က ပုခက်တွင်း၌ရှိသော သူတို့၏ အငယ်ဆုံးသားလေးမှာ ပုခက်၏အောက်ခြေရင်းဘက်၌ရှိသော အသည်းပုံအပေါက်မှ အောက်သို့ လျော့ကျကာ ဦးခေါင်းသည် အသည်းပုံနှင့် ငြိနေပြီး ပုခက်နှင့် ကြီးဆွဲချသကဲ့သို့ ဖြစ်နေလေ၏။

ကလေးကတော့ မလှုပ်ရှားတော့ပါချေ။ ဇော်သန်းမှာ မျက်ရည်များ ကျလာပြီး...

‘သားလေး... သားလေး အသက်မှ ရှိသေးရဲ့လားဗျာ’

ဟု ပြောကာ အတင်းဝင်မွေ့လေ၏။ အသည်းပုံတွင် ငြိနေသော ဦးခေါင်းကို ပလာယာယူပြီး မနည်း “ဟ” ထုတ်ယူရ၏။

ထိုအခါမှ ကလေး၏ ဦးခေါင်းကို ထုတ်ယူ၍ ရလေ၏။ ကလေးမှာ အသက်မရှိတော့ချေ။ လည်ပင်းကျိုး၍ သေရှာပြီဖြစ်၏။

‘တို့တွဲလဲ ကလေးပလေးဆိုနေလို့ ပြောလာကြည့်တော့ ဒီအတိုင်း တွေ့တာပဲ ဇော်သန်းရေ... တို့လာတဲ့အချိန်မှာ ကလေးက အသက်မရှိတော့ဘူး’

‘ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ သားလေးရယ်’ ဇော်သန်းမှာ ယူကျုံးမရ ဖြစ်ရ၏။

သမီးလေး၏ ပြောစကားကိုသာ နားထောင်ပြီး ကောက်ရသော ဒီပုခက်ကို အချိန်မီ စွန့်ပစ်ခဲ့ပါက ဒီလိုဖြစ်ဆိုးမျိုး ကြုံရလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

လောဘစိတ်နှင့် ပရလောကကို မယုံကြည်သော (သို့မဟုတ်) အယုံအကြည်မရှိသော စိတ်တို့ကြောင့် ကလေးတစ်ယောက် ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

အားလုံး ကိစ္စများ ပြီးစီးသွားချိန်တွင် ဇော်သန်းက ကွင်းပြင်တွင် စတီးပုခက်

ကလေးကို မီးပုံတိုက်ကာ ပုဆိန်ဖြင့် ထုခြေပြီး သံအဝယ်ခိုင်တွင် သံရည်ကျိုရန် ရောင်းပစ်လိုက်လေ၏။

ဇော်သန်းတို့မိသားစု၏ ကြေကွဲခြင်း၊ ဒေါသဖြစ်ခြင်းကို ယင်းပုခက်ကလေးအား ဖျက်ဆီးလိုက်ခြင်းကြောင့် အတော်အတန်ပင် ဖြေသိမ့်နိုင်သလို ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

လူ့ဘဝတွင် ရှိစဉ်က မိမိစီးခဲ့သော ပုခက်ကလေးအား စွဲလမ်း နှစ်သက်ခဲ့သော ကလေးငယ်တစ်ယောက်သည် တမလွန်ဘဝသို့ ရောက်သွားသောအခါတွင်လည်း အစွဲအလမ်း ဟူသည့် တစ်မက်မှစိတ်ကြောင့် မကျွတ်မလွတ်ရှိကာ အခြားကလေးအား ဒုက္ခရောက်စေခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အကယ်၍များ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် အမှိုက်ပုံတွင် ပုခက်လှလှလေးတစ်ခုများ တွေ့ခဲ့ပါက မိမိအိမ်တွင် အသုံးမပြုကြစေလိုကြောင်း စေတနာကောင်းဖြင့် သတိပေးလိုက်ရပေသတည်း။

ဝန်ခံချက်။ ။ အဖြစ်မှန်အား ခံစားရေးပွဲ ပါသည်။

ဦးစိုး(မတ္တရာ)

အစဉ် ပြည့်နှစ်၊ ဝါဆိုလ၏ နေ့လယ်
ဆိုရာ...

ဝါဆိုရိုးက အင်နှင့်အားနှင့် ရွာသွန်း
ဇာတ်ရှိသည်။ ရံဖန်ရံခါ လေပြင်းပါ
ဆိုက်ခတ်နေသဖြင့် ရာသီမှာ အေးစိန်
နေသည်။

သား တင်ထွန်းအောင်က ကျောင်း
သွားနေသည်။ တစ်အိမ်လုံး ကျွန်ုပ်
သို့နီးမောင်နံ နှစ်ဦးတည်းသာ ရှိ
သည်။

ကျွန်ုပ်သည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်
အစွမ်းတွင် မိမိရေးခဲ့သော ဆောင်းပါး
များ ဝတ္ထုတိုများကို ပြန်လည်ဖတ်ရှု
နေသည်။ ဇနီးသည်မဆွေက စောင်ခြံ
၌ ကွေးနေသည်။

'အစ်ကိုစန်းလွင်ရေ... အစ်ကိုစန်း
လွင် ရှိလား'

အိမ်ရှေ့မှ ခေါ်သံက မိုးသံလေသံ
များအား ဖြတ်သန်းပြီး အိမ်တွင်းသို့
ထိရောက်လာသည်။

'ဘယ်သူများလဲ ရှိတယ်ဟေ့ ဝင်ခဲ့
ဘွာ'

ကျွန်ုပ်လည်း ဖတ်လက်စ မဂ္ဂဇင်း
ကို ရှု၍ ခြံဝသို့ ထကြည့်လိုက်သည်။
အစ်ကိုယ်လုံး မိုးရေများ စိုရွှဲလျက်ရှိ
သော မောင်သန်းဦးအား တွေ့ရသည်။

'လာ...လာ...မောင်သန်းဦး မိုးထဲ
ရေထဲ ဘယ်လိုများ ဖြစ်လာတာလဲ၊
ဆွေရေ ထပါဦးကွာ မောင်သန်းဦး
ဘာတယ်။ ပုဆိုးနဲ့အင်္ကျီပါ ယူခဲ့ပါဦး'

ကျွန်ုပ်သည် မောင်သန်းဦးအား
အိမ်ထဲသို့ ဖိတ်ခေါ်ရင်း ဇနီးသည်
ဆွေကိုလည်း လှမ်း၍ပြောလိုက်
သည်။

မောင်သန်းဦးသည် ကျွန်ုပ်၏
အပေးစကားကို ဘာမှ ပြန်မဖြေ။
ဆွေ ယူလာပေးသော ပုဆိုးနှင့်
အင်္ကျီများကိုသာ ယူပြီး လဲနေသည်။

▲ စာရေးဆရာနှင့် ကိုရီးကြီးတို့
မန္တလေးတောင်တွင် အမှတ်(၇) (လွယ်စိတ်လွယ်ထားသော ကိုရီးကြီးဖြစ်သည်)

မပူပေးဘူးဘူး

သေဆုံးခြင်းတော

ဘာမှာ ဖျာပုံ-ဖရာပီ(၆)

ပြီးသည်နှင့် ညှစ်ခန်းထဲသို့ ဝင်ထိုင်
သည်။

'ကဲ မောင်သန်းဦး သိပ်ချမ်းနေပြီ
ထင်တယ်။ ရေခွေးပူပူလေး သောက်
နှင့်ဦး။ အစ်မ ကော်ဖီသွားဖျော်လိုက်
ဦးမယ်'

ဟု ပြောပြီး မဆွေက မီးဖိုချောင်
ဘက်သို့ ထွက်သွားသည်။

မောင်သန်းဦးသည် လာရင်းကိစ္စ
ကို မပြောသေး။ ရေခွေးကြမ်းပူပူကို
မူတ်သောက်နေသည်။ အတော်ချမ်း
နေဟန်တူပါသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း
အလိုက်သိစွာဖြင့် မမေးတော့။ သူ့
အပြောကိုသာ စောင့်နေလိုက်ပါသည်။

'ဒီလို အစ်ကိုရ အစ်ကိုစိုးကြီးဆုံး
လို့ အစ်ကိုကို လာခေါ်တာ'

'ဘာ ကိုစိုးကြီးဆုံးပြီ၊ မင်း နောက်

နေတာလား မောင်သန်းဦးရာ'
'နောက်တာ မဟုတ်ဘူး အစ်ကို၊
တကယ်ပြောတာပါ။ ဒီနေ့မနက် ထမင်း
စားပြီးချိန်မှာ ဆုံးသွားတာ'
ကိုစိုးကြီး သတင်းကြားရသည်မှာ
ကျွန်ုပ် အလွန် စိတ်ထိခိုက်မိပါသည်။
ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ကိုစိုးကြီးမိသားစုမှာ
ဆွေမျိုးတော်စပ်ခြင်း မရှိပါ။

သို့သော်လည်း သူ့အိမ်ကိုယ်သွား၊
ကိုယ့်အိမ်သူလား၊ သူ့ရှိကိုယ်စား၊
ကိုယ်ရှိသူကွေ့။ သူ့ရှိကိုယ်ယူ ကိုယ်ရှိ
သူပေးနှင့် ဆွေမျိုးရင်းချာထက်ပင်
ခင်မင်ကြသူများဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့နေသော ဖျာပုံမြို့နယ်၊
ဂျီဝါကျောင်းစုရွာနှင့် ကိုစိုးကြီးတို့နေ
ရာကွေ့ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၈

သော ဘိုကလေးမြို့နယ်၊ လွှထောင်ရွာမှာ နီးလှသည်တော့မဟုတ်။ မြစ်ချောင်းအင်းအိုင် ပေါများသော မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသမို့ သွားရေးလာရေးကမလွယ်။

သို့ပါသော်လည်း နေပူပူ မိုးရွာရွာ ရေကြီးကြီး သည်ခရီးကို မညည်းမညူ မမောမပန်း သွားလာနေကျဖြစ်သည်။ လာလိုလျှင် အနီးကလေး မလာလိုလျှင် ခရီးဝေးဆိုသည် ရှေးစိုးစကား ရှိခဲ့ဖူးသည် မဟုတ်ပါလား။

'ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲများ၊ တစ်နေ့က တောင် အောင်ကျော်သူနဲ့ သားအဖ နှစ်ယောက် ကိုကြီးမြင့်သစ်စက် သစ်လာခွဲရင်းနဲ့ အိမ်မှာ ထမင်းတောင် စားသွားသေးတယ်'

'ဒီလို အစ်ကိုရေ ဒီနေ့ပနက် ထမ်းလဲ စားပြီရော ပိယားစိုင်းဖွဲ့ ရေခွေးကြမ်း သောက်နေတုန်း ဟက်လက်လန်လဲပြီး အသက်ထွက်သွားတာပဲ။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ရှိနေတာ။ သေတာ ပြန်လိုက်တာ အစ်ကိုရာ အဲပါရော' ဟု ပြောပြီး ရေခွေးကြမ်းသောက် နေသည်။

မောင်သန်းဦး ကိုစိုးကြီးတို့မှာ တစ်ရွာတည်းသားများ ဖြစ်ကြသည်။ သွေးသားတော်စပ်ခြင်းမရှိ။ သို့သော် လည်း ဆွေမျိုးရင်းချာပမာပင် ခင်မင် ကြသူများဖြစ်သည်။

'တစ်ခုခုများ အမှားအယွင်း ရှိလို့ များလားကွာ'

'မှားတာကတော့ မပြောပါနဲ့တော့၊ အစ်ကိုရာ သူတို့ခြံထဲမှာ သရဲကို အစောင့်ထားတာ အစ်ကို သိတယ် နော်'

မှန်ပါသည်။ ကိုစိုးကြီးတို့ ခြံထဲ၌ သရဲကို အစောင့်ထားပါသည်။ သရဲ အစောင့်ထားသည် အကြောင်းက

သည်လိုပါ။ ဟိုတစ်ချိန်က လွှထောင်ရွာကလေး ၌ သူရိုးကချာ သူပုန်ကထ၊ ဓားပြက ပေါ၊ ဇိုက်သူက ဇိုလ်လုမ်း၊ အုပ်ချုပ်ရေး က မပီပြင်၊ လူတစ်လူ ငါတစ်မင်း အချင်းချင်း သတ်ဖြတ်လျက် ရှိကြ သည်။

ထိုအချိန်၌ အဆိုပါရွာတွင် ကိုသောင်းမအေးငြိမ်း လင်မယား နှစ်ယောက်ရှိကြသည်။ အသက်ငယ် ငယ် ဗလကောင်းကောင်း အားကောင်း မောင်းသန် ကျန်းမာရေးက ဒေါင်ဒေါင် မြည်အောင် ကောင်းကြသူများဖြစ် သည်။

စိတ်တူကိုယ်တူ ယုံကြည်ချက်တူ ကြသည်သာမက မောင်ထမ်းလျှင် မယ်ရွက် လိုက်ဖက်သော လင်မယား။ လယ်ထဲတွင် သူရင်းငှားမငှား၊ ခြံထဲ လည်း ကိုယ်တိုင်ဆင်းကြသည်။

နွေစပါး ဇိုတ်သိမ်းရောင်းချပြီး သည်နှင့် ဒေသထွက် ငါးပိ၊ ငါးခြောက်၊ ပုစွန်ခြောက်များအား ဝယ်ယူပြီး မြေလတ်ပိုင်းသို့ သွားရောက်ရောင်းချ သည်။

အပြန်တွင် လှေတစ်စင်းဝယ်၍ ပဲ၊ ပြောင်း၊ ငရုတ်၊ ကြက်သွန်များ တင်ဆောင်ကာ စုန်ဆင်းခဲ့ကြသည်။ အသွားကုန်လည်းမြတ်၊ အပြန်ကုန် လည်းမြတ် ဝယ်ယူလာသည့် လှေကို ပြန်ရောင်းတော့လည်း မြတ်ပြန်သည်။

လယ်ထဲကလည်းရ၊ ခြံထဲကလည်း ဝင်၊ အရောင်းအဝယ်ကလည်း အဆင် ပြေတော့ လွှထောင်တစ်ရွာလုံး အချမ်း သာဆုံးဖြစ်လာသည်။ သည်တော့ ဓားပြက ချမ်းသာမပေး ရွှေနှင့်ငွေသာ မက အဝတ်အထည်များပါ တိုက်ယူ ကြသည်။

ကိုသောင်းမအေးငြိမ်းတို့ နှစ်

ယောက် အဝတ်တစ်ထည် ကိုယ်တစ် ဖြင့် ဘဝကို ပြန်၍ စသည်။ စီးပွားကောင်းလာသည်နှင့် ဓားပြတိုက်ကြ သည်။ သမင်မွေးရင်း၊ ကျားစားရင်း ဖြစ်နေသည်။ သည်လိုနှင့် ဓားပြ တိုက်ခံရသည့် အကြိမ်မှာ မနည်း တော့ပေ။

ခြံကထွက်သည့် အုန်းသီး၊ ကွမ်းသီး၊ ငှက်ပျောသီး၊ မာလကာသီး၊ သရက် သီး၊ ပိန္နဲသီးများသည်လည်း သူတို့ချမ်း စားရသောခြံ ဖြစ်နေသည်။ ကိုသောင်း တို့ လင်မယား စိတ်ဓာတ်ကျစ ပြုလာ သည်။ လုပ်ချင်ကိုင်ချင် ကြိုးစားချင် စိတ်လည်း မရှိတော့။

တစ်နေ့ ရပ်ဝေးမှာနေသည့် ကိုသောင်း၏ မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ရောက်လာသည်။ ထိုမိတ်ဆွေက သရဲ ကို အစောင့်ထားရန် အကြံပြုသည် ကိုသောင်းတို့ လင်မယားနှစ်ယောက် လည်း လွယ်လွယ်ပင် ခေါင်းညှစ် လိုက်သည်။ ရေနှစ်နေသို့ ကောက်ခံ တစ်မျှင်ကို အားထားမိခြင်း ဖြစ် လိမ့်မည်။ သရဲကို အစောင့်ထားရန် အစီအရင်အားလုံးကို အဆိုပါ မိတ်ဆွေ ကပင် ပြုလုပ်ပေးသွားသည်။

'ဟော...ကို ဘာတွေစဉ်းစား တာလဲ၊ မောင်သန်းဦး မေးနေတယ် လေ'

မဆွေအသံကြားမှ ကျွန်ုပ်အတွေး ပြတ်သွားသည်။

'ဪ...အေး...အေး သိတာပဲ ကွာ၊ သိရုံတင် ဘယ်ကမလဲ၊ မိန့်တို့ တိုင်း ခြံထောင့်က ကုက္ကိုပင်ကြီး အောက်မှာ အမဲသားအစိမ်း ကျွေးရတာကို အစ်ကို မကြာ ကြိုတယ်လေ'

'အင်း ဟုတ်ပြီ အဲဒီကုက္ကိုပင်ကြီး ကို မနေ့က သူရင်းငှားတွေခေါ်

အစ်ကိုစိုးကြီး လှဲတယ် အစ်ကို
ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေကွာ၊ ဒီအပင်ကြီး
သို့ သို့လှဲတယ်။ ခြံထဲမှာ ကုက္ကိုပင်
အများကြီး ရှိရဲသားနဲ့၊ ဒါနဲ့
လေးသောင်းတို့ ဒေါ်ဒေါ်မအေးငြိမ်း
ဘဲကလဲ မတားကြဘူးလား'

ထားပါပြီကောလားဗျာ၊ မထားဘဲ တယ်ရှိ
ပုံထဲ အနံ့ရိကလဲ တားတာပဲ။ ကျွန်တော်
ထား ဝင်တာပေးတယ်။ အစ်ကိုလိုတဲ့
အပျိုင်း သူက ဇွတ်သား သစ်ပင်ရင့်မှ
သစ်ကောင်းတယ်တဲ့။ အခြားအပင်တွေက
သူ့ထောက် မရင့်လို့တဲ့ဗျာ'
ဟု ပြောပြီး မောင်သန်းဦး ကော်ဖီ
သောက်နေသည်။

ဦးသောင်းမအေးငြိမ်းတို့မှ သား
သီး(၄)ယောက်မွေးဖွားသည်။ မအုန်း
နီ မောင်အောင်မင်း၊ မောင်အောင်မြင့်
နှင့် မောင်တင့်ဆန်းတို့ဖြစ်သည်။ သား
သီး(၄)ယောက်စလုံး အသီးသီး
အိမ်ထောင်ကျကြသည်။

အကြီးဆုံးသမီး မအုန်းနီသည်
အိမ်ကျော်ရွာမှ ကိုစိုးကြီးနှင့် အိမ်
ထောင်ပြုပြီး မိဘများနှင့် မခွဲမခွာ
အတူ လုပ်ကိုင်စားသောက်သည်။
ကိုစိုးကြီးမအုန်းနီတို့သည် အောင်
ကျော်သူနှင့် တင်တင်ဝင်းဟူ၍ သား
သမီးနှစ်ယောက် ဖွားမြင်သည်။

ကိုစိုးကြီးသည် တစ်ဖက်တိုးလုပ်တတ်
သည်မှလွဲ၍ အေးသည်၊ ရိုးသည်၊
သဘောကောင်းသည်။ အသောက်
အစား အပျော်အပါးမရှိ။ လုပ်ရည်ကိုင်
ရည်ရှိသူဖြစ်သည်။

ယောက္ခမနှစ်ယောက်ကို မိဘ
သဖွယ် သဘောထားသလို ယောက်ဖ
များကိုလည်း ညီလေးအရင်းပမာ
ခွစ်ခင်သည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ ကိုစိုးကြီး၏ အလုပ်
အကိုင် အကြံအစည် မှန်သမျှကို

မည်သူမှ အတင်းအကျပ် ကန့်ကွက်
ခြင်း၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိကြ။

ဒီလိုနဲ့ ယုန်ကတည်းက တစ်ယောက်ယောက်
တစ်ယောက်လဲပြီး ဂွာချွတ်တာ၊ နေ့လယ်
လောက်မှာ ပြတ်တယ်ဆိုပါတော့ အစ်ကို
သစ်တစ်ပင်လုံး ပြတ်သွားပေမယ့် သစ်ပင်
ကလဲ ပဲသွားအား အစ်ကိုရေ ဆိုင်းထားတဲ့
ကြိုးကနေ လူအင်အားနဲ့ဆွဲလဲ မလဲ
သတ်ရိုက်လဲ မယိုင်း ကုတ်နဲ့ကော်လဲ
မရွေ့ဘူး အစ်ကို၊ အရမ်းဆန်းတယ်လို့
ပြောရမှာပဲဗျာ။

သစ်ပင်က ပဲသွားပင်လေးတန် သစ်ကိုင်
တွေ အညီအမျှ ထွက်နေလို့ ဟန်ချက်ညီပြီး
ပဲသွားတစ်ချောင်း မသန်းပါဘူး။ အခုဟာက
ကိုင်တွေက နေရောင်ရတဲ့ တစ်ပင်တည်း
မှာ ရှိပြန်တာ။ အပင်ကလဲ အဲဒီအားပဲ
ယိုနေတာ။ အဲဒါ ပဲသွားဆိုတာ ချဉ်း
စားကြည့်တော့ အစ်ကိုရေ
ဟု ပြောပြီး ဆေးလိပ်တစ်လိပ်အား
မီးညှိ၍ ဖွားရှိုက်နေသည်။

'အဲဒီတော့ ဘယ်လိုလုပ်ကြလဲ'
ဟု တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်သက်စွာ
နားထောင်နေသည့် မဆွေက ဝင်မေး
သည်။

'ဘယ်လိုမှ မလဲတဲ့အဆုံး အစ်ကိုစိုး
ကြီးက...

'ဘယ်အကောင်က မလဲအောင် လုပ်ထား
တာလဲ ယုန်ဖြန့်အထိ စောင့်ပယ်။ လဲရင်
လဲ မလဲရင် မီးပျိုးပယ်'
လို့ကြိမ်းပြီး အိမ်ကိုပြန်ခဲ့ကြတယ်။
ညမောင်ရီလဲသန်းရော သစ်ပင်လဲ

သံ ကြားရတော့တာပဲ။ အဲဒီအချိန်မှာ
ကျွန်တော်တို့ ဝိုင်းဖွဲ့စကားပြောနေကြ
တာ အိမ်ထောင်တုန်သွားတယ်။ နဂို
ကတည်းက ကြောက်စိတ်ဝင်နေလို့
လားတော့ မသိဘူး။ သစ်ပင်လဲသံကြီး
က ကြောက်စရာကောင်းလိုက်တာ
ဗျာ၊ အခု ပြောနေရင်းတောင် ကြက်သီး
တွေ ထူနေတယ်'

ဟု ပြောပြီး ဆေးလိပ်ဆက်သောက်
နေသည်။

'ကဲ မဆွေရေ ကိုယ်တို့သွားဖို့
အတွက် အထုပ်အပိုးပြင်တော့။ လမ်း
မှာ မိုးမချုပ်မှဖြစ်မှာ'

'ပြင်ထားပြီးပြီ ကို အဆင်သင့်ပဲ
သွားချင်ရင် သွားလို့ရပြီ'

'ဒါနဲ့ ညကျရင် မင်းတို့သားအဖ
နှစ်ယောက်တည်း တိမ်းတိမ်းဝေဝေ
ဖြစ်နေမယ်။ မင်းတူမ မခင်မျိုးထွန်း
ကို ဒေါ်အိမ်ပေါ့'

'ကျွန်မတို့အထွက် နောက်ဆံတင်း
မနေပါနဲ့ သွားသာသွားပါ။ မအုန်းနီ
ကိုလဲ ပြောလိုက်ဦး ရက်လည်ဆွမ်း
သွတ်မှ ညအိပ်လာခဲ့မယ်လို့'

သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်နှင့် မောင်သန်းဦး
မိုးထဲရေလဲမှာပင် ခြေကျင်ခရီးနှင့်ခွဲ
ကြသည်။ ညမောင်ရီသန်းချိန်တွင်
လွှဲထောင်ရွာ ကိုစိုးကြီးအိမ်သို့
ရောက်သည်။

ကျွန်ုပ်ကို မြင်သည်နှင့် မအုန်းနီနှင့်
သားသမီးများ အော်ဟစ်ငိုကြသည်
မှာ တစ်အိမ်လုံး ဆူညံသွားသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း လုံးဝ စိတ်မကောင်း။
မျက်ရည်မကျအောင် မနည်းကြိုးစား
နေရသည်။ သေဆုံးနေသည့် ကိုစိုးကြီး
(အိမ်နေသကဲ့သို့) မြင်ရပြန်တော့
ယူကျွေးမရ ဖြစ်မိသည်။

ည(၁၀)နာရီခန့်တွင် ညှော်သည်များ
ရှင်းသွားသည်။ ဆွေရီရင်းချာများ

သာ ကျန်တော့သည်။ သည်တော့မှ အသုဘချရေး၊ နေရာထိုင်ခင်းပြုလုပ်ရေး၊ မြို့သို့အဝယ်အခြမ်းထွက်ရေး၊ ဧည့်ခံကျွေးမွေးရေး အစီအစဉ်များကို အသေးစိတ် ဆွေးနွေးညှိနှိုင်း တိုင်ပင်ကြသည်။

အလုံးစုံ ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ပြီးချိန်တွင် သန်းခေါင်ကြက်ပင် တွန်နေလေပြီ။ မိုးသည် သဲသဲခဲခဲ ရွာနေဆဲဖြစ်သည်။

ကိုရီးကြီးရုပ်အလောင်းအား ကြည့်လိုက်ရာ လွန်စွာ အံ့ဩသွားမိသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ခုနစ် ဝမ်း နှစ်ဘာလ (၂) ကျော်အနာရီ သက်သတ်လွတ် ခြင်းမျှသာရှိပြီး သုသာန်တကာလသည် အသုဘကမ္ဘာများ စီးခြင်းထက် ခြင်္သေ့သို့ သို့မဟုတ် လူသေအလောင်း ထိန်းရှာမှုကို ကြုံတွေ့ဖူးပါသည်။

သည်ကဲ့သို့ ရာသီဥတု အေးစိမ့်နေချိန်တွင် လူသေအလောင်းများမှာ အလျင်အမြန် ဖူးရောင်ပုပ်ပွခြင်းမရှိ။ ပုပ်ပွသည်တိုင်အောင် သည်ကဲ့သို့ ဖူးရောင်ပုပ်ပွခြင်း ပုံစံမျိုးကို တစ်ခါမှ မကြုံဘူး။

မျက်နှာ၊ ရင်အုပ်နှင့် လက်မောင်းတို့မှာ ဖူးရောင်နေပြီး ခန္ဓာကိုယ်၏ အခြားနေရာများမှာ လူကောင်းဟုတ်အတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။ အမှန်မှာ လူသေအလောင်းများသည် ဝမ်းဗိုက်

မှ စတင် ဖူးရောင်ပုပ်ပွသည်သာ ဖြစ်သည်။

ကိုရီးကြီး၏ အလောင်းမှာ (၃)ရက်ထား၍ မြေမြှုပ်သည်တိုင် ဝမ်းဗိုက်နှင့် ဝမ်းဗိုက်အောက်ပိုင်းမှာ ဖူးရောင်ပုပ်ပွခြင်းမရှိ။ တံတောင်ဆစ်အောက်ပိုင်းမှာလည်း လူကောင်းအတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။

ရင်မှာ မို့မောက်နေသည်။ မျက်နှာမှာ ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် ဖူးရောင်နေသည်။ မျက်စိနှစ်လုံး ပြူးထွက်နေသည်။ နှုတ်ခမ်းမှာ ရောင်၍ လန်နေပြီး လျှာမှာ နှုတ်ခမ်းအပြင်သို့ (၃)လက်မခန့် ရှည်ထွက်နေသည်။

အသုဘပို့သူများကတော့ “ပရလောကသားသတ်လို့ သေတာကြောင့် အခုလို ထူးထူးဆန်းဆန်း ဖြစ်နေတာ” ဟု ပြောနေကြပါသည်။

ဟုတ်သည်၊ မဟုတ်သည်၊ မှန်သည်၊ မှားသည်တော့ ကျွန်ုပ် ဉာဏ်မမီပါ။ ထူးဆန်းနေသည်မှာတော့ အမှန်ဖြစ်ပါတော့သည်။

ရှင်လန်းချစ်မြေ နိုင်ပါစေ။

ဘဘပုံ-ဇာပုံ-ဗရာပို(၆)

စာမျက်နှာ (၂၅၆)မှ အဆက်

ဝိသားအဖြစ် ပြန်ရောက်နေတဲ့ ဖော်တစ်သက်လုံး ကျန်းမာအောင် ခုခံအောင် ပြောရင်းအောင် ပညာရအောင် အဖွဲ့ကုန်ဆောင်ရွက်ပေးဖို့ ကတိပေးတယ်။

ကတိအတိုင်း တည်ရပါပေမယ့် ဖော်ဟောရင် ပင်းကို ဘဝအဆက်ဆက် အကျွန်ုပ်တို့ဆီပါပယ်။ ကတိတည်ကတိ ပုံကြည့်ပြီး ဒုတိယအကြိမ် အင်တန်လို့ ဝိုက် ဟောကောင်လို့ မခေါ်ဘဲ အေးလို့ခေါ်ပါ။

ကျွန်ုပ်တို့က ကျေနပ်တယ်လို့ ချီးမြှင့်လို ပြောလိုက်မှ မောင်ရွှေထွန်းက အကကြိုက်ငွေသောင်းကို ဖေဖေလို့ ကျေနပ်တယ်လို့ပြောမှ ကိစ္စအားလုံး အဆုံးပြယ် အကကြိုက်

လို့ ပြည်ပြည်စုံစုံ ပြောပြလိုတော့တာပါပဲ။

* * *

တနင်္ဂနွေနေ့ ရောက်တယ်ဆိုတာ ငွေသောင်းက ဆရာတော်ကြီး၏ အတိုင်း တိတိကျကျ လိုက်နာဆောင်ရွက်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ ငွေသောင်းကို လက်ခံပြီးတဲ့ ငွေသောင်းပြောကတိစကားကို ကြားပြီးတဲ့ မောင်ရွှေထွန်းလေးက...

‘ကျေနပ်ပါတယ် ဖေဖေ’

လို့လဲ ပြောလိုက်ရော ငွေသောင်းရော၊ မောင်ကြိုင်ရော ဆရာတော်အပါအဝင် အားလုံးသော ဧည့်သည်တွေက ဝမ်းသာကြည်နူးသွားကြသလို...

ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ သာမန်ဆိုပြီး သားကို ပွေဖက်လိုက်တဲ့ ငွေသောင်းကို ကြည့်ပြီး မနိုးဆီအအားလုံး ပြုံးပျော်ခဲ့ကြဖူးပါတယ်။

ပန်းတနော် နေ့သတ်

စာရှုသူ... သူတော်... ပညာရှင်တို့အင်အား...
ဤဆောင်းပါးပါ အဖြစ်အပျက်မျိုးများ မိမိပတ်ဝန်းကျင်နှင့် မိမိကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့ဖူးပါက နက္ခတ္တရောင်ခြည်ဖွဲ့စည်းသို့ ရှေးသားပေးပို့ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။
လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ဖွဲ့စည်း

ပြေးဖောင်းတဲ့ ချစ်ဇာတ်

ကျေးလက်တောရွာတွေရဲ့ လမ်းပန်း ဆက်သွယ်ရေးကိုကြည့်ရင် ဟိုးအရင် တုန်းက လှေနဲ့လည်းနဲ့၊ နောက်တော့ စက်လှေတွေ၊ သင်္ဘောတွေနဲ့ စက်ဘီးနဲ့၊ ဒီနေ့ခေတ်မှာတော့ ရေလမ်းထက် ကုန်းလမ်းကို သုံးတာများလာတယ်။

အများအားဖြင့် သုံးတာက ကားလမ်း။ ကိုယ်ပိုင်ကားတွေ၊ ကုန်တင်ကားတွေ၊ အဝေးပြေးကားတွေ အသွားအပြန်လုပ်တဲ့လမ်း။

ကားတွေနဲ့ အပြိုင် ခရီးသည်တင်တဲ့ ယာဉ်တွေထဲမှာ ဒီနီးဒေါင်းဆိုတဲ့ ဝွန်ဒေါင်းတွေနဲ့ ဆိုင်ကယ်တွေလဲ ပါတယ်။ ဆိုင်ကယ်ကယ်ရီတွေ သူတွေထဲမှာ စံဋ္ဌေး၊ ငွေသောင်းနဲ့ မောင်ကြိုင်လဲပါတယ်။

သူတို့သုံးယောက်က သိပ်ပြီး ခင်မင်ရင်းနှီးကြတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ အေးမြရွာမှာနေတယ်။

* * *

ညနေခြောက်နာရီ ထိုးပြီးပြီ။ ကျောင်းကုန်းကို ကယ်ရီပို့ပြီး ပြန်လာ

တဲ့ မောင်ကြိုင်၊ သူ့ဆိုင်ကယ်မှာ ထိုင်လိုက်လာတဲ့လူက ကိုကျော်ဇော။ ကိုကျော်ဇောက တံခွန်တိုင်ရွာမှာ နေတာ။ ကိစ္စရှိလို့ လိုင်းကားနဲ့ ကျောင်းကုန်းမြို့ကို နေ့လယ်ကတည်းက သွားခဲ့တာ။ ကိစ္စမပြီးဘဲ ကြာနေတုန်း ကယ်ရီလာပို့တဲ့ မောင်ကြိုင်နဲ့ တွေ့လို့ ပြန်လိုက်လာတာ။

တံခွန်တိုင်ရွာနဲ့ အေးမြရွာက နီးနီးလေး။ ဆိုင်ကယ်က ဆီးပင်ကြီးနား အရောက် မျက်နှာချင်းဆိုင်လျှောက်လာတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို မြင်တယ်။ သူက ခေါင်းငိုက်စိုက်ချလို့။

အဲဒီ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချ လမ်းလျှောက်လာတဲ့လူ ဘယ်သူဆိုတာ မောင်ကြိုင် သိတယ်။ သိလို့ စက်ရိုက်လျှော့ပြီး ရပ်လိုက်ရင်း မေးလိုက်တယ်။

'ဟေ့ကောင် စံကြီး ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ၊ မင်းဆိုင်ကယ်ရော'

စံကြီးလို မောင်ကြိုင် တရင်းတန်းခေါ်တာ ခံရတဲ့လူက စံဋ္ဌေး၊ စံဋ္ဌေးက ခေါင်းမော့ပြီး ပြောတယ်။

'ဦးမြအေး ပြန်သိမ်းသွားပြီ' ဦးမြအေးဆိုတာ အေးမြရွာသာ။ တောသူဋ္ဌေးဆိုပါတော့။ သူ့အိမ်ရှေ့မှာ ဝပ်ရှော့တစ်ခု ထောင်ထားတယ်။ ကားတွေ၊ ဆိုင်ကယ်တွေပြင်တယ်။ အိမ်ကလဲ အိမ်ဆိုင်။ ဆိုင်ကယ်ပစ္စည်းတွေ၊ ကားပစ္စည်းတွေ ရောင်းတယ်။ မောင်ကြိုင်တို့ ဆိုင်ကယ်အုံနား ဆိုင်ကယ်ပိုင်ရင်။

မျက်နှာမှာ ဒဏ်ရာတွေ ရထားတဲ့ စံဋ္ဌေးကိုကြည့်ရင်း မောင်ကြိုင်က... 'မင်း ဆိုင်ကယ်တိုက်တာထား' 'ဟိုက်ဟူး' မျောက်တံ လှံကြက်နဲ့ ရှေ့ဆက်ပသွားတဲ့ နောက်... ကလေးကို ယိုက်ပိအေးလဲ မျောက်တံ

'မင်း တော်တော်နာနေလား'
 'ရတယ်'
 'ငါ လိုက်ပို့ပေးရမလား'
 'လမ်းထိပ်တောင် ရောက်တော့
 မယ်၊ ရတယ်'
 စံဋ္ဌေးနဲ့ ငွေသောင်းနေတာက ဆီး
 ပင်ကြီးရှိတဲ့ရွာ၊ မောင်ကြိုင်ကသာ
 အေးမြရွာမှာနေတာ၊ မောင်ကြိုင်က
 စံဋ္ဌေးကို စိတ်မချဘူး။
 'မင်း အိမ်အထိ လျှောက်နိုင်ပါ
 မလား'
 'ငါ အိမ်ကိုမပြန်သေးဘူး၊ ငွေသောင်း
 တို့အိမ်ကို အရင်ဝင်မယ်'
 ရွာလယ်မှာနေတဲ့ စံဋ္ဌေးတို့အိမ်နဲ့
 စာရင် ငွေသောင်းတို့အိမ်က ပိုနီး တယ်။
 ရွာဝင်ပြီးတာနဲ့ ငွေသောင်းတို့ အိမ်
 ရောက်မယ်။ ဒီတော့မှ စံဋ္ဌေးက
 ငွေသောင်းတို့အိမ်ထဲ ဝင်နားမယ်။
 ပြီးမှ ငွေသောင်းက သူ့အိမ်အထိ
 လိုက်ပို့ပေးမယ်။ အဲဒီလို မောင်ကြိုင်
 ထင်ခဲ့တာ။
 သူတို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်
 စကားပြောတာကို ကြည့်ပြီးနားထောင်
 နေတာက မောင်ကြိုင်ရဲ့ ဆိုင်ကယ်မှာ
 ပါလာတဲ့ ကိုကျော်ဇော။
 ဆိုင်ကယ်ကို စက်ပြန်အနီးမှာ
 ကိုကျော်ဇောက မောင်ကြိုင်ရဲ့ခြေ
 ထောက်ကို လက်နဲ့ပုတ်ပြီး...

'ဟေ့ကောင်...ဟေ့ကောင်'
 ဆိုင်ကယ်မောင်းရင်း မောင်ကြိုင်
 က...
 'ဘာလဲ ကိုကျော်ဇော'
 'စံဋ္ဌေး မရှိတော့ဘူး'
 'ရွာလမ်းထဲ ဝင်သွားလို့ ဖြစ်မှာပေါ့'
 ဆီးပင်ကြီးရွာအဝင်မှာ ဆီးပင်ကြီး
 တစ်ပင်ရှိတယ်။ ပြီးတော့ ထန်းပင်တွေ
 ရှိတယ်။ ကုက္ကိုပင်တွေလဲ ရှိတာပဲ'
 'ယုတ်ဘူ ဒီလမ်းပေါ်မှာတင် ပျောက်သွား
 ထာ'
 ထိုအခါ မောင်ကြိုင်က...
 'ဟား...ဟား...ဟား... ကျွန်တော့်
 သူငယ်ချင်း စံကြီးက ကိုယ်ယောင်မပျောက်
 ထတ်ပါဘူးဗျ'
 ဆိုပြီး ရယ်ရယ်မောမော ပြောခဲ့ဖူး
 ပါတယ်။
 ထိုစဉ် နေဝင်သွားပြီး အမှောင်
 ဖုံးလာသောကြောင့် ဆိုင်ကယ်မီးကို
 မောင်ကြိုင် ဖွင့်မောင်းရတယ်။
 * * *
 'အူပဲ...အူပဲ...အူပဲ'
 'ယောက်ျားလေးတော့'
 'ငွေသောင်းရေ... မင်းတော့
 ရှင်တစ်ဆူ ခြေပေး'
 ငွေသောင်းရဲ့မိန်းမ မနို့ဆီ ဒုတိယ
 သားရတနာမွှေးဖွားတဲ့နေ့။ ပထမ
 ကလေးက မိန်းကလေး၊ သုံးနှစ်သမီး

ရှိပြီ။ နာမည်က မွေးမွေးလေး။
 'ညာတက်ခြေရင်ထက်မှာ အပည်းရောင်
 အမှတ်ကြီးက ထင်းထင်းကြီးဆိုတော့
 ဒီကောင် တော်တော်ခြေပေးမှာ သေရာ
 တယ်'
 မွေးလာသော ကလေးရဲ့ ခြေချင်း
 ဝတ်ရှိ အမှတ်ကြီးကိုကြည့်ပြီး ဦးပန်းဖူး
 ဆိုသော လူကြီးတစ်ဦးက မှတ်ချက်
 ပေးခဲ့တယ်။ ထို့ကြောင့် မောင်ကြိုင်
 က...
 'ငါ စံဋ္ဌေးကို သိပ်သတိရတာပဲ
 ငွေသောင်း'
 ဆိုတော့ ငွေသောင်းက...
 'အေးကွာ ဘာဖြစ်လို့လဲယဟီတူ။ ငါက
 စံဋ္ဌေးကို သတိရနေတယ်။ ဒီ
 ကောင်ညာတက်ခြေရင်ထက်မှာလဲ ပိုသား
 လိုအပည်းအမှတ်ကြီးရှိတယ်။ ပင်း သတိရ
 လား ယောင်ကြိုင်'
 'သတိရတာပေါ့ကွာ၊ တို့သုံး
 ယောက်က ငယ်သူငယ်ချင်းတွေပဲ
 ဟာ၊ အင်း... ဆိုင်ကယ်မှောက်ပြီး
 သေတဲ့နေ့ ညနေစောင်းမှာ ငါ တံခွန်
 တိုင်က ကိုကျော်ဇောကိုတင်ပြီး
 ကျောင်းကုန်းက ပြန်လာတယ်။
 ဆီးပင်ကြီးနားရောက်တော့ ရှေ့က
 ခေါင်း ခေါင်းစိုက်စိုက်ချ လျှောက်လာ
 တဲ့ စံကြီးကို မြင်လို့ ဆိုင်ကယ်ရပ်တယ်။
 တို့နှစ်ယောက် စကားတွေပြောကြ
 တယ်။
 ငါ သူ့ကို လိုက်ပို့မလို့ လုပ်တာကို
 ရပါတယ်ဆိုပြီး ဆက်လျှောက်သွား
 တာ၊ ဆိုင်ကယ် ပြန်မောင်းအတွက်
 လမ်းလျှောက်နေတဲ့စံကြီး ရုတ်တရက်
 ပျောက်သွားတာ နောက်ပြန်လှည့်
 ကြည့်နေတဲ့ ကိုကျော်ဇောက မြင်လို့
 ငါ့ကိုပြောခဲ့တယ်။
 ငါက သစ်ပင်တွေနဲ့ အတွယ်ကို
 စံကြီးရောက်သွားလို့ မမြင်တော့တာ

လို့တွေးပြီး ကိုကျော်စောကို ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်း စံကြီး ကိုယ်ယောင် မပျောက်တတ်ပါဘူးပျလို့တောင် ရယ် ပြီး ပြောခဲ့သေးတာကနေ စံကြီးကို မြေချတဲ့နေ့အထိ မှတ်မိနေပါတယ် ကွာ'

လို့ ငိုသံပါကြီးနဲ့ ပြောတော့ ကလေး နှစ်ယောက်အဖေ ငွေသောင်းကလဲ မျက်ရည်တွေပဲလို့...

ဪ... ညီရင်းအစ်ကိုတွေလို ချစ် ခွဲကြတဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်းတွေဆိုတော့ လဲ သံယောဇဉ်တွေက အမျှင်တန်းနေ မှာပေါ့လေ။

* * *

ရွာဦးကျောင်းဆရာတော် ဦးစက္ကိန္ဒ က ငွေမောင်းရဲသားကို မောင်ရွှေထွန်း လို့ နာမည်ပေးခဲ့တယ်။

မောင်ရွှေထွန်းလေး စကားမပီ ကလာ ပီကလာ ပြောတတ်တဲ့အရွယ် ရောက်တာနဲ့ သူ့အဖေ ငွေသောင်းကို "အော့တောင် နာ့ပတ်ချန်ပေး" လို့ ကြွေးတောင်းတာ။

မောင်ရွှေထွန်းလေး စကား ပီပီ သသ ပြောတတ်တော့လဲ ငွေသောင်း ကို တစ်ခါမှ "ဖေဖေ" လို့ "အဖေ" လို့ မခေါ်ဘူး။ သူခေါ်တာက...

"ဟော့ကောင်" တဲ့။

"ငွေသောင်း" တဲ့။

အပ်ကြောင်းထပ်တဲ့ သူ့စကားက တော့...

"ဟော့ကောင် ငါ့ပိုက်ဆံပေး" တဲ့။

သူ့အဖေ မနို့ဆီက...

'သားက ဖေဖေဆီက မနို့ဖိုးတောင်း တာလား'

ဆိုတော့...

'မဟုတ်ဘူး ကြွေးတောင်းတာ'

တဲ့။

'ဘာကြွေးလဲကွ'

လို့ ငွေသောင်းကမေးတော့ မောင်ရွှေထွန်းလေးက ငွေသောင်းကို မျက်မှောင်ကျ ကြည့်ပြီး...

'ဟော့ကောင် ယင်းက ယုတန်းယုပြီး ပြန်ပေး ပို့တော့မေ့တယ်'

တဲ့။

ငွေသောင်းက ခေါင်းကုတ်ရင်း...

'ဘာကြွေးလဲ ငါ မသိဘူး'

လို့ ပြောတော့...

'မောင်ကြိုင်ကိုမေးကြည့်'

တဲ့။ မောင်ကြိုင်ဆိုတဲ့ လူက သူ့

အဖေ ငွေသောင်းနဲ့ သက်တူရွယ်တူ၊ လပိုင်းရက်ပိုင်းသာ ကြီးတာ ငယ်တာ တွေ ကွာမယ်။ သူ့ဦးလေးအရွယ်။

'မင်းထက် အသက်အများကြီး ကြီးတယ်။ မောင်ကြိုင်လို့မခေါ်နဲ့။ ဦးမောင်ကြိုင်လို့ခေါ်'

ဆိုပြီး ငွေသောင်းက ဆူတယ်။

ဆူပေမယ့် မောင်ရွှေထွန်းက မနို့မနို့ပုံစံနဲ့...

'မောင်ကြိုင်လို့ပဲခေါ်မယ်။ တစ် သက်လုံး ဒီလိုပဲခေါ်တာ'

တဲ့။

* * *

'မောင်ကြိုင်ရ သားက ငါ့ကို သူ့ပိုက်ဆံ ပြန်ပေးဆိုပြီး ကြွေးတောင်းတယ်ကွာ။ ဘာ ကြွေးလဲဆိုတော့ ယင်းကိုပေးကြည့်တဲ့ အဲဒါ ဘာကြွေးလဲ ယင်း သိလား'

ငွေမောင်းရဲ မေးတဲ့စကားကို မောင်ကြိုင်က ဘယ်လိုဖြေတတ်မလဲ။

'ငါ ဘယ်သိမလဲကွ'

'မင်းသိတယ်တဲ့၊ မောင်ကြိုင်သိ တယ်တဲ့၊ မင်းကို ဦးမောင်ကြိုင်လို့ ခေါ်ခိုင်းတာ မခေါ်ဘူး။ တစ်သက်လုံး ဒီလိုပဲ ခေါ်ခဲ့တာတဲ့'

အဲဒီစကားကြားတော့မှ မောင်ကြိုင် က တစ်စုံတစ်ခုလုပ်ဖို့ သတိရတယ်။ အဲဒါ ရွာဦးကျောင်းဆရာတော် ဦးစက္ကိန္ဒ ဆီ သွားပြီးမေးလျှောက်ကြည့်ဖို့။ ဒါကြောင့်...

'ငွေမောင်း လာ ငါတို့ ဆရာတော် ဆီသွားမယ်'

လို့ ခေါ်ပြီး သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ရွာဦးကျောင်းကို သွားခဲ့ကြတယ်လေ။

ကျောင်းရောက်တော့ ဘုရားခန်းထဲ မှာ တရားရှုမှတ်နေတဲ့ ဆရာတော်ကို အဆင်သင့် တွေ့ရတာပါပဲ။ သူတို့က ဘုရားရှိခိုး၊ ဆရာတော်ကို ကန်တော့ ပြီး ငြိမ်ငြိမ်လေးနေခဲ့ကြတာ။

ဆရာတော် ဦးစက္ကိန္ဒက ဘယ်အချိန် ကတည်းက ဘုရားဝတ်ပြုပြီး တရား ရှုမှတ်နေတာလဲ မသိဘူး။ သူတို့နှစ် ယောက် ရောက်သွားပြီး ဆယ့်ငါးမိနစ် လောက်ကြာမှ မေတ္တာဖို့ အမျှဝေလို့ပြီး တယ်။ ပြီးမှ သူတို့ကိုတွေ့တော့...

'ဒကာကြီးတို့ ကိစ္စရှိလို့လား'

ဆိုတော့ ငွေသောင်းက "ဒီလိုပါ ဘုရား..." ဆိုပြီး သူ့သား မောင်ရွှေ ထွန်း သူ့ကို အဖေလို့ ဖေဖေလို့ မခေါ်ဘဲ ဟော့ကောင်လို့ ခေါ်တာကနေ သူ့ကို ကြွေးတောင်းတဲ့အထိ ကြွေးကို မောင်ကြိုင်သိတယ် ဆိုတာပါမကျန် နံနံလင်လင် တင်ပြပြီး...

'အဲဒါ တပည့်တော် ဘာလုပ်ရမှန်း မသိလို့ ဆရာတော်ကို အားကိုးပြီး လာရောက်လျှောက်ထား မေးမြန်းတာ ပါဘုရား'

ဆိုမှ ဆရာတော်က ကလေးရဲ့ ခုနစ်သက္ကရာဇ် မွေးနေ့တွေကိုမေး

စာရွက်ပေါ်မှာ တွက်ချက်လို့...

အင်း ဒကာကြီးရဲ့ သား မောင်ရွှေထွန်းက လှုပ်စားပဲကွ လှုပ်စားတောင်မှ အဝေးကြီးက မဟုတ်ဘူး ဟောဒီ ဒကာကြီး ကိုငွေသောင်းနဲ့ တရင်းတန်း ရှိခဲ့တဲ့လူ လို့ ပြောရာက မောင်ကြိုင်ကိုကြည့်ပြီး...

ဒကာကြီး ကိုငွေသောင်းနဲ့သာ တရင်းတန်း ရှိတာမဟုတ်ဘူး။ ဟောဒီ ဒကာကြီး ကိုမောင်ကြိုင်နဲ့လဲ တရင်းတန်း ရှိခဲ့တဲ့လူ

လို့လဲ ဆိုရော မောင်ကြိုင်က ဝမ်းသာအားရနဲ့...

တပည့်တော် သိပြီ ဘုရား သိပြီ။ ဟောကောင် ငွေသောင်း ငါသိပြီ

လို့လဲ ပြောလိုက်ရော ငွေသောင်းက မောင်ကြိုင်ကိုကြည့်ရင်း...

ဘာလဲ အကြွေးကိစ္စလား ဆိုတော့ မောင်ကြိုင်က...

ဟုတ်တယ် အဲဒါလဲ ပါတယ် လို့ ပြောအပြီးမှာ ဆရာတော်

ဦးစက္ကီနွဲ့က...

ဘာတွေကို သိတာလဲ ဒကာကြီးရဲ့ ပြောစမ်းပါဦး

ဆိုပြီး မေးတော့တာပါပဲ။ ဒီတော့မှ မောင်ကြိုင်က...

ငွေသောင်းရဲ့သား မောင်ရွှေထွန်းက စံဋ္ဌေး ဝင်စားတာ သေချာပါတယ် ဘုရား

ဒကာကြီးက ဘာလို့ သေသေချာချာ ပြောနိုင်ရတာလဲ

စံဋ္ဌေး ဆိုက်ကယ်မှောက်ပြီး သေတဲ့ညှာပဲ ငွေသောင်းရဲ့ မိန်းမ မနို့ဆီ ဒုတိယကလေး မွေးပါတယ်ဘုရား။ စံဋ္ဌေး ဆိုက်ကယ်မှောက် ပြီးသေတာ တပည့်တော် မသိသေးခင် တပည့်တော် ကျောင်းကုန်းက ဆိုက်ကယ်နဲ့ ပြန်အလာ စံဋ္ဌေးက ကိုယ်ထပ်ပြု စကားတွေ ပြောတာ...

ယူဒီကို မပြန်သေးဘဲ ငွေသောင်းတို့ အိမ်ကို ဝင်မယ်လို့ ပြောသွားတာ တပည့်တစ်ယောက်တည်း မြင်တာကြားတာ မဟုတ်ပါဘူး။ တပည့်တော်ဆိုက်ကယ်နဲ့ ပြန်လိုက်လာတဲ့ တံခွန်တိုက်က ကိုကျော်စောလဲ သိပါတယ် မြင်ပါတယ်ဘုရား။

မနို့ဆီ ကလေးမွေးတာလဲ မွေးလာလို့ ဆရာတော် နာမည်ပေးထားတဲ့ မောင်ရွှေထွန်းလေးနဲ့ ညာဘက်ခြေထောက် ခြေချင်းဝတ်က အမှတ်ပည်းပည်းကြီးကလဲ စံဋ္ဌေးနဲ့ ညာဘက်ခြေထောက် ခြေချင်းဝတ်က အမှတ်ပည်းပည်းကြီးနဲ့ အတူတူပါဘုရား မောင်ကြိုင်ရဲ့ စကား အဆုံးမသတ်

သေးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ငွေသောင်းက ဖြတ်မေးပါတယ်။

အကြွေးက...

မင်းရယ်၊ ငါရယ်၊ စံကြီးရယ် ကျောင်းကုန်းကို တစ်ပြိုင်တည်း ကယ်ရိပို့ရတာ မင်း မှတ်မိလား

ငွေသောင်းက စဉ်းစားပြီး... မှတ်မိတယ်

အဲဒီတုန်းက မင်း ကက်ဆက် တစ်လုံး ဝယ်ခဲ့တာကိုရော မှတ်မိလား

ဆိုမှ ငွေသောင်းက...

ဟာ... ငါ မှတ်မိပြီ။ အဲဒီတုန်းက ကက်ဆက်ဖိုး ပိုက်ဆံလိုလို့ မင်းဆီမှာ ချေးတာ၊ မင်းကလဲ မင်းရဲ့သမီး အတွက် ခေါက်ထီးတစ်လက်ဝယ်လို့ ပိုက်ဆံမကျန်တော့ဘူး။ ဒီတော့ စံကြီး ဆီက ငွေငါးရာ ငါ ချေးရတာ မှတ်မိပြီ

လို့လဲ ဆိုလိုက်ရော မောင်ကြိုင်က...

မင်း အိမ်ပြန်ရောက်တာနဲ့ မောင်ရွှေထွန်းကို ရော မင်းကို ငါပေးရမယ့် မင်းဆီက ချေးထားတဲ့ ပိုက်ဆံ ဆိုပြီး ငွေငါးရာ ပြန်ပေးလိုက်ပေါ့ကွ လို့ အကြံပေးတော့ ငွေသောင်းကလဲ...

ကောင်းတယ်ကွာ လို့လဲ ပြောရော ဆရာတော်က

ခေါင်းခါရင်း...

မကောင်းဘူး အဲဒီလို ငွေငါးရာ ပြန်ပေးရုံနဲ့ အကြွေး မကျေဘူး။ ဒကာကြီးကိုငွေသောင်းက ငွေငါးရာ ချေးယူ တုန်းက မောင်ရွှေထွန်းဆီက မဟုတ်ဘူး။ မောင်ရွှေထွန်းဘဝ မရောက်ခင် ဒကာကြီးကိုစံဋ္ဌေးဘဝတုန်းက

မောင်ကြိုင်ရော၊ ငွေသောင်းပါ ဘာပြောရမုန်းမသိတော့။

ဒါဆို ဒီအကြွေးကျောအောင် တပည့်တော် ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ ဘုရား

လို့ ငွေသောင်းက မေးတော့မှ ဆရာတော်က...

ဒကာကြီး ကိုငွေသောင်း လုပ်ရမှာက နေကောင်ရက်သာ နေကောင်ရက်သာဆို တော့ အင်း...လာယ့် တနင်္ဂနွေနေ့ ယုတ် (၉)နာရီအရောက် အိမ်နီးချင်းတွေနဲ့ ရပ်ရွာကလူကြီးတွေကိုဖိတ် ကျွဲလဲ ကြွလာခဲ့ ယယ်။

အားလုံးရဲ့မှာ အားလုံးကို သက်သေထားပြီး မောင်ရွှေထွန်းကို... သား မောင်ရွှေထွန်း မင်း ဟိုဘဝတုန်းက ဝိုက်ပယ်ချင် မောင်စံဋ္ဌေး ဘဝတုန်းက မင်းဆီက ငါ ချေးယူထားတဲ့ ငွေငါးရာကို ဆရာတော်နဲ့ လူကြီးတွေကို အသိသက်သေထားပြီး ငါ ပြန်ပေးတင် ယုတ်ရုံပြောပြီး ငွေငါးရာ ပြန်ပေးလိုက် ပြီးတော့ အားအဖြစ် အခု ယူတာမှာ

အဘိုးတလမ္မာနှင့်

မိန့်ဘလားထောင် ရုဏ်းသုတ် (၃)

ဝသန္တသက္ကရာဇ်

ယခင်လူမှအဆက်

တစ်နေ့...

ထိုမှတ်တမ်းများကို ပြန်လည်စိစစ်ဖတ်ရှုရန် ဗြိတိသိန်မြို့တွင်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့ချိန် ကျွန်ုပ်သည် ထိုပုန်းခြံသို့ ရောက်လျှင် နာရီစင်နှင့် ဇရပ်ဘက် ညောင်ခြေထောက် အပင်ကြီးနှစ်ပင် ရှိရာ အုတ်ခုံတွင် ထိုင်နေကျဖြစ်သည်။

ထိုင်နေကျနေရာသို့ ရောက်ရှိသွားသောအခါ ကျွန်ုပ်အမည်ပါ စာတစ်အိတ်ကို တွေ့ရသဖြင့် မည်သူထားခဲ့

မှန်း မသိသဖြင့် ကောက်ယူဖတ်လိုက်သောအခါ...
“လူလေး ဟော်ပိုကျော်”

www.burmeseclassic.com

ဒီနေရာလေးကို ယုန်ပြန်ယုန်(၉)နာရီ အရောက်လာပြီး ထိုင်ပြထိုင်နေပါ။

အမျိုးသမီးတစ်ဦး ရောက်လာလိမ့်မယ်။ ဆောက်လုပ်ရေး ကုမ္ပဏီတစ်ခုအတွက် ညစောင့်အလုပ်လုပ်ဖူးတဲ့ လူလေးကို လာပြောရင် လက်ခံလိုက်ပါ။

ဒီလို လက်ခံလိုက်တဲ့အတွက် လူလေးနဲ့ အတိုး ပိုပြီး နီးကပ်သွားပြီလို့ ယုံကြည်လိုက်ပါ။

“အဘိုး နိုင်တလမွန်”

ကျွန်ုပ်သည် အဘိုးတလမွန်နှင့် ပတ်သက်၍ အံ့ဩရင်း အံ့ဩခဲ့ရပါသည်။ အဘိုးတလမွန်သည် ဘယ်က ဘယ်လို ပေါ်ပေါ်လာနေမှန်း မသိပါ။

ထိုမသိမှုမှ သိနေခြင်း တစ်ခုသည် ကား အဘိုးသည် ကျွန်ုပ်ကို ထာဝစဉ် စောင့်ကြည့်၍ ကျွန်ုပ်၏ အနားတွင် ရှိနေသည်ကား သေချာသော အမှန် တရားပင် ဖြစ်သည်။

မှန်ပါသည်။

အဘိုးတလမွန်သည် မိန်ဘလာ တောင်ရတနာသိုက်အကြောင်း ကျွန်ုပ် ကို လေ့လာစုံစမ်းခိုင်းပြီးနောက် ကျေနပ်အားရ ဖြစ်သွားဟန်တူ၏။ ယခုတစ်ဖန် ညစောင့်အလုပ်ကို လုပ်ရန် စေခိုင်းပြန်သဖြင့် ကြည်ဖြူစွာပင် လုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်ထားလိုက်၏။

ထို့ကြောင့် နောက်နေ့ နံနက် (၉) နာရီ မတိုင်မီ ကျွန်ုပ် ငြို့လယ်ပန်းခြံသို့ သွားရောက်ကာ ထိုင်နေကျနေရာတွင် ထိုင်လျက် ကွမ်းတစ်ယာ ဝါးနေလိုက်သည်။

ကွမ်းတစ်ယာညက်မတိုင်မီ ကျွန်ုပ် အနီးသို့ သားသားနားနား ဝတ်ဆင်ထားသော အသက်(၃၀)ကျော်အရွယ် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ရောက်ရှိလာပါသည်။

ထိုအမျိုးသမီးသည် ကျွန်ုပ်ထိုင် ၂၅၀ နှစ်ကျော်မြောက်မြောက်

လျက်ရှိသော အုတ်ခုံတန်း တစ်ဖက်တွင် ရဲရဲတင်းတင်း ဝင်ထိုင်ပြီးနောက် ကျွန်ုပ်၏ လက်ထဲမှ စာအုပ်နှင့် ဘောလုံးပင်ကို ကြည့်လျက်...

အမျိုးသမီး။။ ဦးက စာရေးဆရာလား’

ကျွန်ုပ် ။ ‘စာရေးဆရာ မဟုတ်ပါဘူး။ စာဖတ်သမားတစ်ဦးပါ’

အမျိုးသမီး။။ ‘ဦးနာမည်က’

ကျွန်ုပ် ။ ‘မိုးကျော်’

အမျိုးသမီး။။ ‘ဘာ အလုပ်အကိုင်လုပ်ပါသလဲ’

ကျွန်ုပ် ။ ‘စစ်ပြန် အငြိမ်းစားပါ။ လောလောဆယ်တော့ အလုပ် မရှိသေးပါဘူး’

အမျိုးသမီး။။ ‘ဦးအတွက် အလုပ်တစ်ခု ရမယ်ဆိုရင် လုပ်နိုင်ပါ့မလား’

ကျွန်ုပ် ။ ‘ဘာအလုပ်လဲ’

အမျိုးသမီး။။ ‘ညစောင့်လုံခြုံရေး’

ကျွန်ုပ် ။ ‘ဘယ်မှာ လုပ်ရမှာလဲ’

အမျိုးသမီး။။ ‘တလမွန် ဆောက်လုပ်ရေးမှာ’

ကျွန်ုပ် ။ ‘ဗျာ...တလမွန်မှာ’

အမျိုးသမီး။။ ‘ဟုတ်တယ်လေ သံဖြူ

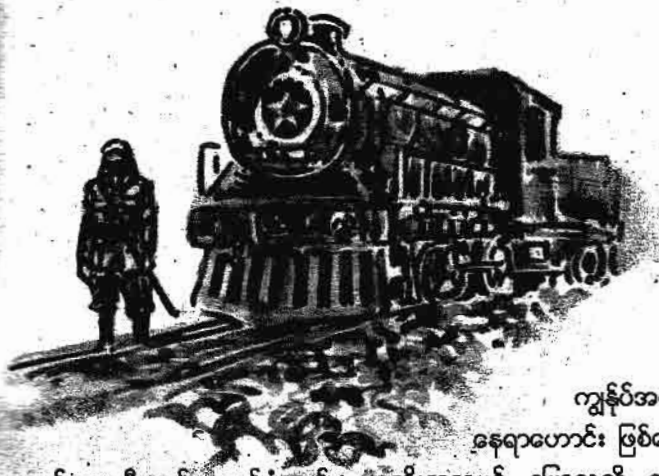
ရော် - ပင်သွားလင်းမှာ သေမင်းတမန် မီးရထားလမ်းပေါ်ပထမဆုံးပြေးဆွဲခဲ့တဲ့ မီးရထားစက်ခေါင်းအမှတ် ‘C-0522’ ကို သံဖြူရော်မြို့နယ် စည်ပင်သာယာရေး မီးရထားပို့ဆောင်ရေးတို့ ပူးပေါင်းပြီး ပြသထားတယ်လေ။

ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တွေ၊ ပြည်တွင်း ဘုရားဖူးတွေ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း လာကြည့်ကြတဲ့ နေရာမှာ အတံလမွန်ကုမ္ပဏီ(TALAMON Co., Ltd) က မီးရထားပြတိုက်(Museum) အရောင်းဆိုင်ခန်းတွေ(Shop house) မြို့တော်ခန်းမ(City Hall) တွေထဲ ဆောက်တော့မှာ ဦးက ဒီမှာ ညစောင့်လုပ်ရမယ်’

အမျိုးသမီးက ကျွန်ုပ်ကို ရှင်းပြစဉ်အတွင်း ကျွန်ုပ်စိတ်က တလမွန်ကုမ္ပဏီဟု ကြားလိုက်ရသည့်အတွက် တအံ့တဩ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ကျွန်ုပ်သိရသော အဘိုးတလမွန်သည် ဘယ်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကုမ္ပဏီ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးပါနည်။ လူထူးလူထူးကြီး (သို့မဟုတ်) ဝိဇ္ဇာကြီးသူတော်စင်ဘိုးတော်ကြီးလား။

အဘိုးတလမွန် မည်သို့... F.33E. March, 2006

ထလမွန်ကုမ္ပဏီသည် ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ဆက်စပ်နေပါသနည်း။

သာမန် တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုပင်လော။ ကျွန်ုပ် တွေးတောစဉ်းစား၍ မရနိုင်ပါ။ ပသို့ပင်ဖြစ်စေ ညစောင့်အလုပ်ကို ကျွန်ုပ် လက်ခံလိုက်ပါသည်။ ကျွန်ုပ် အလုပ် လက်ခံလိုက်သည့်အတွက် ထိုအမျိုးသမီးက အနက်ရောင် ကော်ဘူးလေးတစ်လုံးကို အတင်းပေးခဲ့ပြီး ပန်းခြံတွင်းမှ ထွက်သွားပါသည်။

[မှတ်ချက် ။ ။ ထိုအမျိုးသမီး ဘယ်သူဘယ်ဝါမှန်း ကျွန်ုပ် မသိရပါ။ ယနေ့တိုင် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရခြင်း မရှိသော်လည်း သူမ ထက်ဆောင်အဖြစ် ပေးခဲ့သည့် အနက်ရောင်ကော်ဘူးလေးကို ဖွင့်ကြည့်သောအခါ(TLM တီအယ်လ်အမ်) စာတန်းနှင့် အနက်ရောင်နာရီလေးတစ်လုံးကို တွေ့ရသည်။

အလွန်လှပသည့် ထိုနာရီလေး၏ ထူးခြားချက်မှာ ကိုက်နှစ်ရာထိ ကောင်းစွာမြင်နိုင်သော မီးပွင့်လေးတစ်ခုပါရှိသည်။ ကျွန်ုပ် မြတ်နိုးစွာ ပတ်ထားဆဲဖြစ်သည်။

နောက်နေ့တွင် အလုပ်ရှိရာသို့ ကျွန်ုပ် သွားရောက်ပြီး တာဝန်စတင်ထမ်းဆောင်ရပါသည်။ ထိုနေရာသည်

ကျွန်ုပ်အတွက် နေရာဟောင်း ဖြစ်နေ၏။

အဲဘိုးတလမွန် ပြောသလို စစ်ပြန်ကြီး တစ်ကျော့ပြန် ဖိုကျော် ကျင်လည်ခဲ့ရာ ဖြစ်နေသည်။

တစ်ချိန်က အုန်းစီမံကိန်းနေရာ၊ ဂျပန်တို့ စခန်းချခဲ့သည့်နေရာ၊ မြို့နယ်စည်ပင်သာယာမှု ပန်းခြံနှင့် နားခိုရာ စခန်းဖြစ်ခဲ့သည့်နေရာ၊ သားသတ်လုပ်ငန်းဖြစ်ခဲ့သည့်နေရာ ယခု ထိုအရာအားလုံး ပျက်စီးချုပ်ငြိမ်းသွားခဲ့ပါပြီ။

(၆)ကေကျော် ကျယ်ဝန်းသည့် နေရာတွင် မလေးရှားပိတောက် (အော်ရေးရှား)ပင်များနှင့် လှပသော တောအုပ်ကလေးပမာ အဝါအဖြူ ပိတောက်ပန်းများပွင့်လျက် တစ်မျိုးကြည့်ကောင်းနေသည်။

မြေကွက်လပ်တစ်ခု၌ ယာယီရုံးအဆောက်အအုံတစ်လုံးနှင့် ပစ္စည်းပိုဒေါင်တစ်လုံးသာရှိသည်။ ယိုးဒယား (ထိုင်း)-မြန်မာ မီးရထားလမ်း (သေမင်းတမန်လမ်းဟု တွင်ခဲ့သော THE RAILWAY OF DEATH တွင် ပထမဦးဆုံး စတင်ပြေးဆွဲခဲ့သော မီးရထားစက်ခေါင်းအမှတ် C-0522 ကိုလည်း ရထားသံလမ်းပေါ်တွင် ပြသထားသည်ကို တစ်ဖက်တွင် လှမ်းမြင်နေရသည်။

နေဝင်သွားခဲ့ပြီ။ ညသည် တစ်စတစ်စ မှောင်မှိုက်လာသည်။

ထိုဝင်းအတွင်းမှာ ဆင်မည်းကြီး တစ်ကောင်အလား မလှုပ်မယှက် ဆန့်ဆန့်ကြီး ရှိနေသော မီးရထားစက်ခေါင်းကြီးနှင့် ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်တည်းရှိသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ပြုနေကျ ဝတ်အတိုင်း ဘုရားရှိခိုးပြီး ပရိတ်တော်များကို အသံကျယ်ကျယ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပြီး ည(သ)နာရီခန့်တွင် ကျောခင်းရန် ကွပ်ပျစ်ပေါ်သို့ လှဲချလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်လက်ထဲမှာ အဘိုးတလမွန် ပေးထားသော ပုတီးကိုင်လျက် ဂုဏ်တော်ကွန်ချာစိပ်နေစဉ် ကျွန်ုပ်နှင့် မလေးလှသော မလေးရှားပိတောက်ပင်များရှိရာဘက်တွင် အဖြူရောင်ဝတ်စုံနှင့် လူရိပ်သဏ္ဍာန်တစ်ခုကို လျှပ်တစ်ပြက် မြင်လိုက်ရသည်။

ဘယ်သူမှန်းမသိ၍ လက်နှိပ် ဓာတ်မီးနှင့်ထိုးကြည့်ရာ ဘာမျှ မမြင်ရပါ။ ကြက်သီးများ ထသွားသည်။

တိတ်ဆိတ်သောည၊ မှောင်မှိုန်နေချိန် တစ်ယောက်တည်းဖြစ်၍ အနည်းငယ်ကြောက်သလိုလို ဖြစ်လာသည်။ စိတ်ကိုတင်၍ ပုတီးစိပ်မြဲ စိမ်နေစဉ်...

'လူလေး မောင်မိုးကျော် မကြောက်ပါနဲ့ အတို၊ ဖင်အနားမှာ ရှိနေတယ်။ ည(၇) နာရီတိတ်မှာ စက်ခေါင်းအမှတ် C-0522 ဘက်ကိုသွားပါ။ စက်ခေါင်းထိပ်မှာ စစ်ဝတ်စုံ အပြည့်ဝတ်ထားတဲ့ ဂျပန်စစ်သားတစ်ယောက်ကိုတွေ့ရင် "ဂျင်နရယ်တိုကျို" လို့ ခေါ်ပြီး နှုတ်ဆက်လိုက်ပါ။

သူက "ဆာဂျင်မိုကျော်" လို့ ပြန်ပြောပြီး ပျောက်သွားလိမ့်မယ်။ သူ ပျောက်ကွယ်သွားတာနဲ့ စက်ခေါင်းပေါ်က ဂျပန်စစ်ဘိုဗို စစ်ဝတ်စုံ ဂျပန်တစ်ချက်ကြီးတန်းထက်ကို ယူပြီး လူလေး ပြန်လာခဲ့ပါ။

ယူလာခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းတွေကို လူလေး
လုံခြုံအောင် သိမ်းဆည်းထားရမယ်။
သား အခုလုပ်နေတဲ့ တလမှန်ဆောက်
လုပ်ရေးကုမ္ပဏီက မီးရထားစက်
ခေါင်းရဲ့ ကိုက်တစ်ရာလောက်မှာ
သေမင်းတမန် မီးရထားလမ်း
ပြတိုက်(Museum)ကို တည်ဆောက်
ပြီး ပြတိုက်ဖွင့်ပွဲနေ့မှာ ဒီပစ္စည်းတွေကို
ပြတိုက် တာဝန်ခံလက်ထဲ စာရင်း
အတိအကျနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ
ပေးအပ်လိုက်ပါ။

အရေးကြီးတဲ့ အချက်က ဓားအိမ်
ထဲမှာ မြေပုံတစ်ချပ် လိပ်ထည့်ထား
တယ်။ ဒီမြေပုံကို လူလေး ထုတ်ယူပြီး
လျှို့ဝှက်သိမ်းဆည်းထားပါ။

ဒီမြေပုံက နိုင်ငံတော်အတွက်
အဖိုးတန်တဲ့ “မိန့်ဘလားတောင်
ရတနာသိုက်”ရဲ့ လမ်းပြမြေပုံ(Road
Map)ပဲ။ ရှေ့ဆက် ဘာလုပ်ရမယ်ဆို
တာ အဘိုး ထပ်ပြောမယ်။

အခု လူလေး လုံခြုံရေးတာဝန်ကျ
တဲ့နေရာကို ပြန်သွားပြီး ပရိတ်ပဋ္ဌာန်း
တွေထပ်ပြီး ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။ ဓမ္မပူဇာ
ကုသိုလ်တွေကို အမှုအတန်းပေးစေ
ပါ။

အထူးသဖြင့် လူလေးနဲ့ တခင်တွေ့
လိုက်ရတဲ့ “ဂျင်နရယ်တိုကျို” ကို
ပရလောကသားဘဝက ကျွတ်လွတ်
အောင် ဆောင်ရွက်ပေးပါ။ ကဲ သွားပေ
တော့ လူလေး

ကျွန်ုပ်၏ အနီးတွင် ရုပ်သဏ္ဍာန်
မမြင်ရဘဲ အနားကပ် ပြောလိုက်သော
အဘိုးတလမှန်၏ အသံကို ကြားရပြီး
နောက် နာရီကို ကြည့်လိုက်ရာ (၁၂)
နာရီထိုးရန် (၁၀)မိနစ်ခန့်လိုတော့
သည်ဖြစ်၍ လက်နှိပ်ခတ်မီးကြီးကို
ပံ့ခံသိုင်းလွယ်ကာ စက်ခေါင်းအမှတ်
C-0522 ရှိရာသို့ ကျွန်ုပ် လျှောက်သွား
၂၆၀ * ကျော့ရောင်ခြည်ပစ္စည်း

လိုက်ပါတော့သည်။
ထိုအချိန်တွင် စက်ခေါင်းရှိရာဘက်
မှ ခွေးတစ်ကောင်၏ ဂူးဂူးဝါးဝါးအူသံ
ကြောင့် အနည်းငယ် ကြောက်ရွံ့သွား
မိသော်လည်း ငါယောက်ျားပဲ။ စစ်သား
ဟောင်းတစ်ယောက်ပဲ။ တစ်ကျော့ပြန်
မိုးကျော်ပဲဆိုသည့် သတ္တိစိတ်ကို
မွေးကာ သွားရပေဦးမည်။

စစ်ခေါင်းအနီးသို့ ရောက်ရှိသွား
သောအခါ မှုန်ဝါးဝါးလရောင်ဖြင့်
လူအရိပ်တစ်ခုကို မြင်လိုက်ရသည်။
အဘိုးတလမှန် မှာကြားသည့်အတိုင်း
တစ်သဝေမတ်မိး ဆောက်ရွက်ခဲ့ပြီး
နောက် ကျွန်ုပ် နေရာသို့ ပြန်လာခဲ့
သည်။

**(မှတ်ချက်။ ။ ကျွန်ုပ်နှင့် တွေ့ဆုံ
ခဲ့သော ဂျပန်စစ်သားမှာ သာမန်
စစ်သည်မဟုတ်ဘဲ ဂျပန်ဘုရင့်
တပ်မတော်မှ စစ်ဝန်ကြီး “ဂျန်ရယ်
တိုကျို” ဖြစ်သည်။**

၁၉၄၂ ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင် ယိုးဒယား
(ထိုင်း)-မြန်မာမီးရထားလမ်း ဖောက်
လုပ်ရန် စီမံကိန်းရေးဆွဲ အမိန့်ထုတ်
ပြန်ခဲ့သော ဂျပန်ထိပ်တန်း အရာရှိကြီး
တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။)

* * *

TALAMON co.,Ltdမှ သေမင်း
တမန်မီးရထားလမ်း ပြတိုက်ကို
(၃-၄-၂၀၁၅)ရက်နေ့တွင် ကန်တော့
ပွဲပေးကာ စတင် ဆောင်ရွက်နေပါပြီ။
ကန်တော့ပွဲပေးသည့် ထိုည(၁)
နာရီခန့်တွင် ပြတိုက်နေရာ၏ တစ်ဖက်
တွင်ရှိသော မီးရထားစက်ခေါင်း
အမှတ် "C-0522" တွင် အချင်း(၁)မ
ခွဲမျှရှိသော မီးလုံးပိုင်းကြီး ငါးလုံးသည်
မီးရထားခေါင်းကို လှည့်ပတ်နေကြောင်း
တစ်ခါတစ်ရံ ထိုမီးလုံးများသည်
မီးရထားစက်ခေါင်းထိပ်တွင် ပေါင်း
၍လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်ထိပ်
တက်လိုက်ဆင်းလိုက်နှင့် ထိုမီးလုံးများ
ထိပ်တွင် မှတ်ဆိတ်ကျင်စွယ် ဖြူဖြူ
အဖြူရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ထားသော
ခေါင်းပေါင်းစဖြူ တလွင့်လွင့်
အဘိုးအိုတစ်ဦးကိုလည်း မြင်ရသည်။
**(မြင်တွေ့ရသည့်နေ့ကား ရှေး
တန်ခူးလပြည့်နေ့ဖြစ်၍ ထိုနေ့
အောက်မှ မြင်ကွင်းမှာကျွန်ုပ်အထူး
တစ်သက်မပေ့နိုင်စရာ ဖြစ်
သည်။)**
အဘိုးတလမှန်မှလွဲ၍ အခြား
သူ ဖြစ်နိုင်ပါမည်နည်း။

ဟိုယခင် အတိတ်ကာလ ကျွန်ုပ်
စစ်မှုထမ်းနေစဉ် မွန်ပြည်နယ်၊ မုဒုံ
မြို့နယ်၊ ရောင်းဒေါင်းတပ်စခန်း၌
တွေ့ခဲ့ရသည့် အဘိုးတလမွန်ကို ယခု
တစ်ဖန် ထင်ထင်ရှားရှား သိသကဲ့ကဲ့
မြင်လိုက်ရသည့်အတွက် ကျေနပ်
ဝမ်းသာမဆုံး ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

‘အဘိုး...အဘိုး...အဘိုးတလမွန်’
ကျွန်ုပ် ဝမ်းသာပီတိစိတ်ကို ထိန်း
ချုပ်မရဘဲ လှမ်းခေါ်လိုက်စဉ်မှာပင်
အဘိုးတလမွန်နှင့် ဆန်းကြယ်သော
မီးလုံးကြီးများ ရုတ်တရက် ပျောက်
ကွယ်သွားကြသည်။

လရောင်ခြည်အောက်၌ စက်ခေါင်း
ကြီးက ထီးထီးမားမား။

စင်စစ် အဘိုးတလမွန်သည်
ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်၏မိသားစုကို စောင့်
ရှောက်ပေးခဲ့သည့် ကျေးဇူးရှင်။ အဘိုး
၏ကျေးဇူး များစွာရှိသောကြောင့်
မှန်းဆစိတ်နှင့် ရိုသေစွာ ကျွန်ုပ်
ကန်တော့လိုက်ပါသည်။

ထိုပြတိုက်ကို ၂၀၁၅ ခုနှစ် အတွင်း
ဖွင့်လှစ်နိုင်ရန် စီစဉ်ထား၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဂျင်နရယ်တိုကျိုထံမှ
ရရှိထားသည့် ပစ္စည်းများကို မကြာ
မကြာ သေတ္တာထဲမှ တိတ်တဆိတ်
ထုတ်ယူကြည့်ရင်း ဂျပန်ဓားရှည်ကြီး
၏ ဓားအိမ်အတွင်းမှ ရတနာသိုက်
မြေပုံကို ကြည့်ကာ...

မိနိဘလာတောင်၏ လျှို့ဝှက်
ရတနာသိုက်အညွှန်းနှင့် ပတ်သက်၍
အဘိုးတလမွန်မှ ဘယ်နေ့ဘယ်အချိန်
တွင် ကျွန်ုပ် ဘာဆက်လုပ်ရမည်ကို
ညွှန်ကြားမည့် စကားသံများ ပေါ်ထွက်
လာချိန်ကို စောင့်မျှော်ရင်း...

ပြတိုက်ဖွင့်လှစ်ပွဲနေ့၌ အဘိုး
တလမွန်သည် အသွင်သဏ္ဍာန်
တစ်မျိုးမျိုးနှင့် ရောက်ရှိလာမည်ဟု

ယုံကြည်လျက် “ဂျင်နရယ်တိုကျို” နှင့်
ဆုံတွေ့ခဲ့ရသည့် မီးရထားစက်ခေါင်း
အမှတ် “C-0522” ရှိရာသို့ မကြောက်
မရွံ့စိတ်နှင့် ညစဉ် သွားရောက်ခဲ့ပါ
သည်။

ထို့အတူ ကျွန်ုပ်နှင့် အဘိုးတလမွန်
စတင် ဆုံစည်းခဲ့သည်မှစ၍ ယနေ့ထိ
ကြုံဆုံရသော ဆန်းကြယ်မှုများကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၏ စာရှုသူ
များ စိတ်ဝင်စားဖတ်ရှုရန် ဂန္တီရ
ဝတ္ထုများ ရေးသားနေသည့် ဆရာ
ဘသက်နှင့် စာရေးဆက်သွယ်လိုက်ပါ
သည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် အဘိုးတလမွန်၏
တွေ့ဆုံ ဆန်းကြယ်မှုများကို ဆရာ
ဘသက် စိတ်ဝင်စားမှုရှိ၍ ရေးဖြစ်ခဲ့
လျှင် “အဘိုးတလမွန်နှင့် မိနိဘလာ
တောင်ရတနာသိုက်” ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်
သည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၌
ပါလာနိုင်ဖွယ် ရှိပေသည်။

ထိုနေ့ထိုရက်ကို စောင့်မျှော်လျက်
ကျွန်ုပ်တာဝန်ကျရာ တလမွန် ဆောက်
လုပ်ရေး ပြတိုက်မျှော်စင်ပေါ်မှ ရတနာ
သိုက်ရှိရာ မိနိဘလာတောင်ကို လှမ်း
မျှော်ကြည့်ရင်း တစ်ချိန်က ကြည့်ခဲ့ဖူး
သည့် “THE BRIDGE ON THE
RIVER KWAI ကွေးမြစ်ပေါ်က
တံတား” ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားမှ အော်
စကာဆုရ ဗြိတိသျှမင်းသားကြီး
“ALEC GUINNES” ၏ သရုပ်ဆောင်
မှုများကို မြင်ယောင်နေမိပါတော့
သည်။ (မှတ်ချက်။ ။ စာရှုသူများထံ
တွင် ဂျပန်ဓော် စစ်အသုံးအဆောင်
ပစ္စည်းများ ရှိပါက ပြတိုက်အတွက်
ဆက်သွယ်ကြပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါ
သည်။)

၎င်းသည် သုန်သက်လွင်

စာမျက်နှာ (၂၆၄) မှ အဆက်

ပြောဆိုနှုတ်ဆက်ကာ ပြန်သွားကြ
လေသည်။

* * *

ထို့နောက် တစ်ပတ်ခန့်အကြာ
ကျွန်တော်တို့ မိသားစု သားကြီးရှိရာ
တောင်ငူမြို့သို့ အလည်အပတ်သွား
ရာ နှစ်လကျော်ကြာသွားသည်။
ထိုမှ မိမိတို့ နေထိုင်ရာ မင်းလှမြို့
သို့ ပြန်ရောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့မှာ
ပင် ဆရာတော်ကြီးထံ ရောက်သွား
ခဲ့၏။

ကျွန်တော်အား မြင်လျှင်မြင်ချင်း
ဆရာတော်ကြီးသည် ပြုံးပြနှုတ်ဆက်
ရင်း ကျက်သရေခန်းထဲသို့ ဝင်သွားပြီး
ချက်ချင်းဆိုသလို ‘စာအုပ်ထူကြီး
နှစ်အုပ်ကိုင်ကာ ပြန်ထွက်လာသည်။
‘ကိုင်း...ရော ဒကာကြီးအတွက်
ဒကာကြီးဦးမြသိန်း ဝိုလိုက်တာ’
ဟု ဆိုပါသည်။ စာအုပ်နှစ်အုပ်လုံး
မှာ ဖတ်ရှုပြီးဖြစ်သည့် ဘာသာရေး
စာအုပ်များ ဖြစ်သော်လည်း ကိုယ်ပိုင်
မရှိသေး၍ များစွာဝမ်းသာရပါသည်။
စာအုပ်ဖုံးအား လှန်လိုက်ရာ ပထမဆုံး
စာရွက်လွတ်ပေါ်၌...

‘မိတ်ဆွေကြီး ဦးသန်းဝင်းအတွက်
ကျေးဇူးတင် ဝမ်းမြောက်ခြင်း အထိမ်း
အမှတ်လက်ဆောင်’
ဟု ရေးထားသော စာတန်းကို
တွေ့လိုက်ရသည်။ ထို့ပြင် ဆရာတော်
ကြီးမှ...

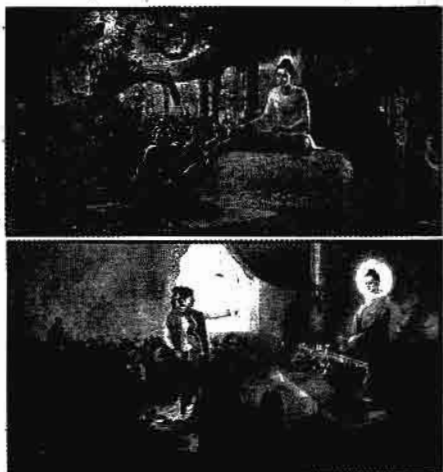
‘အလှူလုပ်ဖို့ မကြာခင် သူတို့
မိသားစု အစုံအလင် ရောက်လာလိမ့်
မယ်ဗျ’

ဆိုသဖြင့် အခြေအနေ အရပ်ရပ်
အားလုံးကို နားလည်လိုက်ရပါတော့သည်။

ကိုစနေ

အောင်မြင်မှုရမ်း အသံကြားတဲ့အခါ

ကိုရင်

ရပ်ရေးရွာရေး လူမှုရေးကိစ္စများ ကြောင့် မရောက်သည်မှာ ကြာပြီဖြစ် သည့် သဒ္ဓမ္မပစ္စယာတရကျောင်း တိုက်ဆရာတော်ကြီး ဦးဂုဏဝန္တ ထံသို့ တတ်အားသမျှ လှူဖွယ်ကလေး များ ယူဆောင်၍ ထွက်လာခဲ့ပါသည်။

ရောက်လျှင် ပါလာသည့် လှူဖွယ် မုန့်ပဲများအား - ဆရာတော်ကြီးထံ လာရောက်လှူဒါန်းပြီး ကျန်းမာရေး အခြေအနေများ အပြန်အလှန် မေးမြန်းကြပါသည်။

ထို့နောက် စာပေဝိသနာတူရင်း ဖြစ်သည့်အလျောက် ထုံးစံအတိုင်း ဖတ်မိမှတ်မိသမျှ ကလေးထဲမှ အကြောင်းအရာအချို့ကို အတန်ကြာ အောင် ဆွေးနွေးဖြစ်ကြပါ၏။

ထိုအခိုက် အသက်ခြောက်ဆယ် ကျော်ခန့် အမျိုးသားကြီးတစ်ဦးနှင့် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးတို့ ကျောင်းပေါ် သို့ တက်လာသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ သူတို့မှာ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်ဟန်ရှိပြီး ကြွယ်ဝချမ်းသာသူများ ဖြစ်ကြောင်း မြင်ရုံဖြင့် သိသာလှပါသည်။

တစ်ဆက်တည်းဆိုသလို နှစ်ဦးလုံး ၏ မျက်နှာများပေါ်တွင် သောကရိပ် များ လွှမ်းခြုံနေသည်ကိုလည်း အကဲ ခတ်လိုက်မိ၏။

သူတို့နှစ်ဦးသည် ဆရာတော်ကြီး

ရှေ့အရောက်တွင် အလွန်ရှိကျိုးသော အမှုအရာဖြင့် ဝတ်ဖြည့်ပြီး လှူဖွယ် များအား လှူဒါန်းကြသည်။ ဆရာတော် ကြီးမှလည်း ဆုတောင်းမေတ္တာများ ပို့သပါသည်။

‘ဆရာတော် ကျန်းမာပါရဲ့လား ဘုရား’

‘အိမ်... အလွယ်ပြောရရင်တော့ ကျန်းမာတယ်ပဲ ဆိုပါစို့။ ဒကာကြီးတို့ ရော ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး ပြည့်စုံကြရဲ့လားဗျ’

ဆရာတော်ကြီး၏ အမေးစကား အား နှစ်ဦးစလုံး ချက်ချင်းပြန်လည် ဖြေကြားခြင်းမရှိဘဲ တုံ့ဆိုင်းနေကြ၏။

“ဘယ်ကစလျှင် ကောင်းမည်လဲ”

ဟု စကားစ ရှေးနေခြင်း ဖြစ်ဟန်တူပါ သည်။ အတန်ကြာမှ သက်ပြင်းရှည် ကြီးချပြီး အမျိုးသားကြီးမှ...

‘အဲဒီကိစ္စတွေကြောင့် ဆရာတော် ကြီးဆီ ရောက်လာတာပါ ဘုရား’

ဆိုကာ ကျွန်တော်တက်သို့ မသိ မသာ လှည့်ကြည့်လိုက်ပါသည်။

မျက်နှာစိမ်းတစ်ဦးရှေ့တွင် အတွင်း ရေးကိစ္စများ ဖွင့်ဟလိုဟန်မရှိ။ အကဲ ခတ်မိဟန်ရှိသော ဆရာတော်ကြီးမှ...

‘ကိစ္စပျိုပဲဗျား ဒကာကြီးနဲ့ ဒီဒကာကြီးက လဲ ဘုန်းကြီးနဲ့ ရင်ဆိုင်ပါ။ လိုအပ်ရင် ဆင်ဖျားတို့အတွက် အကြံဉာဏ်ကောင်း တောင်း ပေးနိုင်မယ့်လူပါ။ ပြောစရာရှိတာ သာ ပြောပါ’

ဆို၍ ညွှန်သည်နှစ်ဦးနှင့် မိတ်ဆက် ပေးသဖြင့် အင်းစိန်မြို့တွင် နေထိုင် သည့် ဦးမြသိန်း၊ ဒေါ်ခင်ခင်ဆိုသူတို့ ဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော်၏ ရဟန်း ဒကာများဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး စကားအဆုံးတွင် ဦးမြသိန်း အနည်းငယ် နေရာပြင်ထိုင် လိုက်ပြီး...

‘တပည့်တော်တို့ ပိယာစု အနုပညာ အဆက်အခံတွေ ဆက်တိုက်ဆိုသလို တွေ နေရပါတယ်ဘုရား။ လုပ်သမျှ ကိုင်သမျှ အစစအရာရာ အလွဲလွဲ အချော်ချော်ချင် ပါပဲ။’

အတိုက်အခိုက်တွေများ ရှိလားလို့တောင်း သံသယထိပ်တယ် ဘုရား’

‘အင်း... ပြောပါဦး’

‘တပည့်တော် လှိုင်သာယာ တည်ထားတဲ့ အသားဘူးစက်ရုံ နှစ်ရုံ လုံး အရင်က အောင်မြင်ခဲ့သလောက်

www.burmeseclassic.com

အခု ကုန်ကြမ်းပြဿနာကြောင့် တစ်လ
တို ဆယ်ရက်လောက်ပဲ လည်နိုင်
တော့တယ် ဘုရား။

အလုပ်သမားတွေရဲ့ စားစရိတ်နဲ့
လစာအတွက်တောင် မရလို့ အိတ်ထဲ
ထ စိုက်နေရတာ လေးလရှိသွားပြီ။
ပြောရင် အရှုံးပေါ်နေပြီပေါ့။ အဲဒီလို
ဖြစ်တာ သမီးကြီး ဦးစီးတဲ့ စက်ရုံတင်
မဟုတ်ဘူး။ တပည့်တော်ကိုင်တဲ့
စက်ရုံပါ ကြုံနေရတာပါ။

‘တခြားစက်ရုံတွေရော ဒီလိုပဲလား’
‘တခြားစက်ရုံတွေပါ ဒီအတိုင်းဆို
ဘယ်ပြောမလဲ ဘုရား။ အများနဲ့ပို
ပြေသာသပေါ့။ အခုဟာက တပည့်
တော် စက်ရုံတွေသာ ဖြစ်နေတာ
ဘုရား။’

နောက်ပြီး အခြားစက်ရုံတွေကို
ပို့နေတဲ့ ကုန်ကြမ်းဖောက်သည်တွေက
အရင်က တပည့်တော်လူတွေပါ။
လူပုဂ္ဂိုလ်ချင်းလဲ အတော်လေးရင်းနှီး
ပါတယ်။

ငွေရေးကြေးရေး လူမှုရေး ဘာ
ပြဿနာမှ မရှိဘဲ တပည့်တော်နဲ့
အဆက်အသွယ်ဖြစ်ပြီး တခြားကို
ရောက်သွားလို့ တအံ့တဩနဲ့ အတိုက်
အခိုက် ရှိလေသလားလို့ သံသယတင်မိ
တာပါ။

‘အင်း... ထင်လောက်စရာပေါ့လေ’
‘နောက်ပြီး...’

ဦးမြသိန်းသည် စကားကို မဆက်
ဘဲ တွေ့တွေ့ကြီးစဉ်းစားနေ၏။ ပြောရ
ကောင်းနိုး မကောင်းနိုး ချိန်ဆနေပုံရ
ပါသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဆုံးဖြတ်ချက်
ချလိုက်ဟန်ဖြင့်...

‘ပြောရမှာ ရှက်စရာတောင်
ကောင်းပါတယ်ဘုရား’

‘ပြောစရာရှိတာ ပြောမှပေါ့ ဒကာ
ကြီးရဲ့ လူရင်းတွေပဲ’

‘မြေးအကြီးကောင်ပေါ့ ဘုရား။
မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို သဘော
မတူဘဲ အတင်းခိုးပြေးလို့ အမှုနဲ့
ရင်ဆိုင်နေရတယ်ဘုရား။’

တပည့်တော်တို့ မိသားစုမှာ အရှုံး
မီးပိုင်းသလိုပါပဲ။ တပည့်တော်တို့ကို
ကူညီပါဘုရား။ ပစ်မထားပါနဲ့’
ဆရာတော်ကြီးသည် မသိမသာ
သက်ပြင်းချပြီး...

‘ကိစ္စမြားမြောင် လူတို့ဘောင်လို့ဆို
မဟုတ်လား။ ကိုင်း...ကိုင်း အရမ်းလဲ
စိတ်ပူမနေကြနဲ့ အားထားရာ ကိုးကွယ်
ရာ ရှိပါသေးတယ် ဟုတ်လား။’

ဘုန်းကြီးကတော့ **ဒကာကြီးတို့
အခက်အခဲတွေကို ဘာသာရေးနည်း
နဲ့ ပြေလျှင်းဖို့အကြံ** ပေးလိုက်မယ်’

‘မိန့်ပါ ဘုရား’
ဆရာတော်ကြီးသည် ချောင်းတစ်
ချက် ဟန့်လိုက်ပြီးနောက်...

‘တခြား ဟုတ်ပိုလားဗျာ။ အဆက်အခံ
မှုနဲ့ကို ကျော်လွှားပြီး အထွတ်အထိပ်ကို
ရောက်ခဲ့တဲ့ မောင်သစ္စာရဲ့ လက်စွဲဂါယာ
ဆော်ကြီးကို ပေးလိုက်မယ်။’

ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ စွဲစွဲပြုပြင်
ထား အံ့ဩစရာ ကောင်းလောက်အောင်
ထူးခြားတဲ့ တွေ့ထုတ်ဖော် ဒကာကြီးရေ’

‘မိန့်ပါ ဘုရား’
‘မောင်သစ္စာဆိုတာ သိရဲ့မဟုတ်

လား’
ဦးမြသိန်း ဟိုကြည့် ဒီကြည့်လုပ်
ရင်း...

‘မိန့်ပါ ဘုရား’
‘မောင်သစ္စာဆိုတာ ဘုရင့်နောင်ပင်စားရား
ကြီးရဲ့ သားအငယ် ယင်းရဲနန္ဒပိတ်လို့ခေါ်တဲ့
ညောင်ရမ်းမြို့စားပေါ့’

‘မှန်ပါ’
‘ဘုရင့်နောင် မင်းတရားကြီးရဲ့
သားကြီး ဟံသာဝတီပြည့်ရှင် နန္ဒဘုရင်

ခေါ် ငါးဆူဒါယကာမင်းကြီးဟာ ဝိဇ္ဇာ
ယာန လောကီပညာရပ်များဖြစ်တဲ့
အင်းအိုင်၊ ခါးလှည့်၊ လက်စွဲ၊ မန္တန်၊
ယတြာ၊ ဓာတ်ရိုက်၊ ဓာတ်ဆင်ဘက်
မှာ တစ်ဖက်ကမ်းခတ်အောင် ကျွမ်း
ကျင်တဲ့ ဗားမဲ့ဆရာတော်ကို စိတ်အလို
မကျလို့ ညောင်ရမ်းမြို့ကို ပို့လိုက်
သတဲ့’

‘ဘာကြောင့်ပါလဲ ဘုရား’

‘အတိအကျ မသိရပေမယ့် ဖြစ်နိုင်
ခြေရှိတာက ဝိဇ္ဇာယာနလောကီပညာ
အစွမ်းကြောင့် ထီးနန်းနဲ့ ရာပေလွှင်
ကို ထိပါးလာနိုင်သလို သာသနာတော်
ကြီး မှေးမှိန်သွားနိုင်တဲ့ အလားအလာ
ကြောင့်လို့ ယူဆရတယ်။ အဲဒီအချိန်
က လောကီပညာဘက်ကို လိုက်စား
တဲ့သူတွေ ပေါများလွန်းလို့ ဆိုပဲဗျ’

‘ဪ...’

‘ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီး ညောင်ရမ်း
ကို ရောက်သွားချိန်မှာ ညောင်ရမ်း
မြို့စားဖြစ်တဲ့ မောင်သစ္စာက ဆရာ
တော်ကြီးကို ဆက်လက်ကိုးကွယ်
တယ်ဗျ။’

ဒါဟာ မောင်သစ္စာ ဘုရင်ဖြစ်ဖို့
အကြောင်း ဖန်လာတာလို့တောင်
ပြောနိုင်တယ်’

‘ဘာကြောင့်လဲ ဘုရား’
‘အကြောင်းက ဒကာတော်ဖြစ်တဲ့

ညောင်ရမ်းမြို့စား မောင်သစ္စာကို ဆရာ
တော်ကြီးက "အောင်ခြင်ခြင်ပေးအောင်ပေးအောင်"
တော်ကြီးကို စီရင်ပေးခဲ့တယ်။ ညောင်ရမ်း
ပင်သားကလဲ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ရွတ်
ဖတ်သရဏ္ဍယ်ခဲ့တယ်။ အကျိုးတရားက
တော့ သတ္တရာပင် ဣစ္စ နှစ်မှာ မောင်သစ္စာ
ပင်အဖြစ် ရရှိခဲ့တယ်။

အင်းဝပြည်ကြီးကို အလစ်တစ်ဖန် ပြန်
လည်တည်ထောင်ပြီး ညောင်ရမ်းပင်တရား
ကြီးအမည်နဲ့ ညောင်ရမ်းခေတ် ညောင်ရမ်း
ပင်ဆက်ကို တည်ထောင်နိုင်ခဲ့တယ်။

ဆရာတော်ကြီးသည် စကားပြော
နေရာမှ ခေတ္တရပ်နားပြီး အနီးရှိ
ရေဘူးအတွင်းမှ ရေတစ်ခွက်သောက်
ပြီး ဆက်ပြန်၏။

'ပထမဆုံး လုပ်ရမယ့်က အကျိုးစက်ရုံကို
အလိုလိုနေရင်း အဆက်အသွယ်ဖြစ်သွား
တဲ့ ကုန်ကြမ်းပိုသုတွေနဲ့ အကျိုးပြေးကို
တရားခွဲအဖွဲ့ထားသူတွေကို စုစုပေါင်းစုစု
ပေတ္တာပိုပဲ။

နောက်ပြီး ကျုပ်ပေးလိုက်တဲ့ ဂါထာတော်
ကို ထပ်ယူက်ရွတ်ပါ။ ဂ...အကျိုး
ဦးသန်းဝင်းက ကျုပ်ပြောတဲ့ ဂါထာနှစ်ပိုဒ်ကို
ရေးပေးလိုက်ပါ။

ဆိုသဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ရေး
ပေးလိုက်လေသည်။

၁။ ယရံ ယက္ခံ ဂဇံ စောရံ
စိတ္တမာနန္တံ သစ္စကံ
နာဂံ ဟံ ဝိနိ ဝိနော
ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

၂။ ယရံ အာဠာဝကံ ဟတ္ထိံ
အင်္ဂုလိမာလ စိတ္တမာ
ကုဒန္တံ နာဂ ရာဇဉ္ဇ
ဗဟံ အဝိနိ တေဇယာ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ၁။ ယက္ခံ = ယက်ခံ
- စိတ္တမာနန္တံ = စိန်စမာနင်စ
- သစ္စကံ = သစ်စက်

- ၂။ အာဠာဝကံ = အာလာဝကံ
- ဟတ္ထိံ = ဟတ်ထိန်
- အင်္ဂုလိမာလ = အင်ဂုလိမာလ
- စိတ္တမာ = စိန်စမာ
- ကုဒန္တံ = ကုဒန်တံ
- ရာဇဉ္ဇ = ရာဇင်စ

အာနက်

၁။ ယရံ - မာရ်နတ်သားကိုလည်း
ကောင်း။ ယက္ခံ - အာဠာဝက ဘီလူး
ကိုလည်းကောင်း။ ဂဇံ - နာဠာဂီရီ
ဆင်ကို လည်းကောင်း။ စောရံ -
အင်္ဂုလိမာလခေါ်ကြ သူ့ခိုး လူဆိုး
ဓားပြကိုလည်းကောင်း။ စိတ္တမာနန္တံ
- စိတ္တမာန ခေါ်ဆိုရသော မိန်းမယုတ်
ကိုလည်းကောင်း။ သစ္စကံ - သစ္စက
ပရိသိက္ခာကိုလည်းကောင်း။ နာဂံ -
နန္ဒောပနန္ဒခေါ်ကြ ထင်ရှားနဂါးမင်း
ကို လည်းကောင်း။ ဗဟံ - ဗက
ဗြဟ္မာမင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝိနော
- မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိနိ -
အောင်မြင်တော်မူခဲ့လေပြီ။ (တဿ
တေနေ - ထိုအောင်တော်မူငြား
မြတ်စွာဘုရား တန်ခိုးတော်အား
ဖြင့်)။ မေ - အကျွန်ုပ်အား။ ဇယ
မင်္ဂလံ - အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။
ဟောတု - ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၂။ ယရံ - မာရ်နတ်သားကိုလည်း
ကောင်း။ အာဠာဝကံ - အာဠာဝက
ဘီလူးကိုလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိံ -
နာဠာဂီရီဆင်မင်းကို လည်းကောင်း။
အင်္ဂုလိမာလ စိတ္တမာ - လူဆိုးခေါ်ရ
အင်္ဂုလိမာလ၊ မိန်းမယုတ်ခေါ်ကြ
စိတ္တမာနကိုလည်းကောင်း။ ကုဒန္တံ -

ကုဒန္တဟု ခေါ်ကြသမိုက် သစ္စက
ပရိသိက္ခာကိုလည်းကောင်း။ နာဂရာဇဉ္ဇ
- နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းကိုလည်း
ကောင်း။ ဗဟံ - ဗကဗြဟ္မာကိုလည်း
ကောင်း။ တေဇယာ - တန်ခိုးတော်
ဖြင့်။ အဝိနိ - အောင်မြင်တော်မူ
လေပြီ။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရာဇင်မြည်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ပါရမီပုဂ္ဂိုလ်
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ မြွေစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိဋ္ဌိတ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီယသာထက-ဒီယနိကာထ
ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)] မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

ဦးမြသိန်းသည် ကျွန်တော်ရေးသား
ပေးသည့် ဂါထာစာရွက်အား ယူဆော်
ပြီးနောက်...

'ပထမအပိုဒ်က တိပ်ခွေထဲမှာ
ကြာနီကန်ဆရာတော်ကြီး ရွတ်ထား
မကြာခဏ ကြားရလို့ အလွတ်ရေး
ပါပြီ ဘုရား။ ဒုတိယအပိုဒ်ကိုပဲ ကျွန်
မှာပါ'

'ဟုတ်တာပေါ့ ဒကာကြီးရဲ့ ကြာနီ
ကန်ဆရာတော်ရဲ့ ဘွဲ့အမည်နဲ့ထည့်
သူ့ရဲ့ တရားတိပ်ခွေတွေ အနောက်
နိုင်ငံအသီးသီးကို ရောက်နေတဲ့ မြန်
မာလူမျိုးတွေဆီ ပျံ့နှံ့သွားခဲ့ရတာ
သာခက်တစ်ခုပေါ့ဗျ'

'ကျေးဇူးပါ ဘုရား။ တပည့်တော်
တစ်အိမ်သားလုံး ကြိုးစားရွတ်ပါ
ဘုရား'

'ဆိုကာ ဆရာတော်အား ဝတ်ပြု
ပြီး ကျွန်တော်ကိုပါ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း

အာရုံ နှစ်ပတ် (၄)

ဒေါ်သန့်စိတ္တ
(B.Sc, H.G.P, Dip.Ed)

ယခင်လူ့ အသက်

ဆရာတော်၏ဆန္ဒက “အဆင့် အတန်းမြင့်မြင့်၊ အထက်တန်းကျကျ၊ ယုံယုံကြည်ကြည်၊ လေးလေးစားစား သတိမြဲမြဲ၊ ဝီရိယထက်ထက်၊ စည်းကမ်းရှိရှိ တာန်ဝန်ကျေကျေ” နာယူ ကျင့်ကြံအားထုတ်စေချင်သည်။ ယောဂီ များကို တရားပြသရာတွင် ဆရာတော် က မာတန်လျှင်မာ၊ ပျော့တန်လျှင် ပျော့၊ ချော့တန်လျှင်ချော့၊ လျှော့တန် လျှင်လျှော့၏။

ဆရာတော် တရားဟောသောအခါ ရှင်းလင်း ပြတ်သား၏။ ပါဠိကို ရွတ်ပြု ၏။ ဘာသာပြန် ရှင်းပြု၏။ ဗုဒ္ဓဟောခဲ့ သော စက်မသုတ္တန်တရားတော် ဟောသည်ဆိုလျှင် အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၊ ဗုဒ္ဓအင်္ဂုတ္တိနိပါတိ သုတ်တော်ကို ဟော၏။ ရှင်းပြ၏။ သီတံထိုး၍ ချပေး၏။

‘ခါနီးကလေး လွန်ကြောင်း၊ ကမ္ဘာနဲ့အော် ကြုံကြုံခမ်း၊ ရောဂါကင်းပျောက်၊ ကျန်းမာ ရောက်၏၊ စာနည်းအစာ ကြေကုန်ပါ၏၊ လမ်းလျှောက်သမာဏိကြာ အာရုံ၏၊ စကြို အကျိုး ကြုံပါမျိုးတည်း’

‘ဗုဒ္ဓက စကြိုလျှောက်နည်းကို တမ္ဘာမှာ ဦးဆုံး စခဲ့သူဖြစ်ကြောင်း၊ တျန်းမာရေးကို အားပေးကြောင်း၊ တျန်းမာရေးအတွက် လမ်းလျှောက်ရန် လိုကြောင်း’

ဟောပြုပါသည်။ ဆရာတော်က ကျန်းမာစေသော

နည်း(လက်သံပေါက်ကို ချပေးသည်။ အမိပွါယံကို ရှင်းလင်းပေး၏။)

‘ပင်းကြီး ယာဂ၊ စကကြာ မုသာစည် ပြင်သည်ဒုတ္တန်း၊ ယပ်တန်းဒါန၊ အဒေါသ မေတ္တာဘုံကျော်မှာ’

မင်းတုန်းမင်းကြီး ယာဂ(ဆန်ပြုတ်) သုံးဆောင်၍ ကျန်းမာ၏။ စကုဆရာ တော်(ကြာစု)သီး သုံးဆောင်၍ ကျန်းမာ သည်။ သာစည်ဆရာတော် (စတုမဓူ) သုံးဆောင်၍ ကျန်းမာသည်။ ဒုတ္တန်း (ဒုတ်လန်း)ဆရာတော် ဘုရားပြင်၊ ကျောင်းပြင်၊ တံတားပြင်၊ လမ်းပြင်၍ ကျန်းမာသည်။

ယပ်တန်းဆရာတော် သူတစ်ပါးက လျှာသော ပစ္စည်းမှန်သမျှ အကုန်လျှာ၍ ကျန်းမာသည်။ (ယပ်တန်းဆရာတော် ကြီး၏နည်းကို ဆရာတော် ဆလွန် မတန် နှစ်သက်သည်ပဲ ဖြစ်ပါမည်။ ယနေ့ထိ လျှာနေဆဲပါ။) မဟာဘုံကျော်

ဆရာတော်ကြီးကတော့ မေတ္တာဖြင့် နေလေ့ရှိ၏။ (ဒေါသဖြစ်သည့်အချိန် မရှိ)။ ထိုကြောင့် ကျန်းမာ၏။

ဆရာတော်ထံ လာရောက် တရား အားထုတ်ကြသော ယောဂီများ ကြိုးစားပြီး တရားမှတ်လျှင် ချီးကျူး ၏။ လျော့လျော့ပေါ့ပေါ့ တရားမှတ် လျှင် မထောက်မညာ ပြောပါသည်။ နှိပ်ကွပ်သင့်သူကို နှိပ်ကွပ်ခြင်း၊ ချီးမြှောက်သင့်သူကို ချီးမြှောက်ခြင်း သည် ဘုရားရှင်၏ လမ်းစဉ်ပါ။

တရား လာအားထုတ်ကြသော သံဃာများရှိခဲ့ပါ၏။ မထောက်မညာ ပြောခံရသော သံဃာရှိခဲ့ပါ၏။ ထို သံဃာက(ဆရာတော်၏ တရားပြသ မှု)ကို ပြဿနာ လုပ်ခဲ့ပါ၏။ ပြဿနာ က အလွန်မတန် ကြီးမားလှ၏။ လောကဝံမုန်တိုင်းကြီး တိုက်ခိုက်ခြင်း ကို ဆရာတော်(အသက် ၆၀ကျော်)၌ ခံခဲ့ရပါသည်။

ဆရာတော် သည်းခံခဲ့ပါသည်။
“သည်းခံမှ မြတ်သည်” ဆိုသော
ဘုရားစကားတော်ကို နှလုံးသွင်းခဲ့ပါ
သည်။ “ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင်သော်
မှ လောကဓံမုန်တိုင်းကြီးများ တိုက်
ခိုက်ခံရသည်ပဲလေ” ဟု ဆရာတော်က
ဟောကြားခဲ့ပါသည်။

ရွာဘုန်းကြီးလေးဘဝက (ငယ်
ရွယ်နုပျိုစဉ်က) ရောဂါမျိုးစုံ ရှိခဲ့၏။
ဆွမ်း မဘုဉ်းပေးနိုင်။ ဒကာများက
နွားနို့(မလိုင်အပြည့်) ဖန်ခွက်တစ်ခွက်
ကပ်လှိုပါသည်။ ကိုရင်ငယ်ငယ် (ဝေ
တုတ်တုတ်)လေးက ကိုယ်တိုင် ကပ်
ချင်သည်။ နွားနို့ဖန်ခွက်တင်ထား
သော ပန်းကန်ပြားကို ယူဆောင်လာ
သည်။

ဘုန်းကြီးလေးရှေ့နား ဖျာစွန်းကို
ခဲလုတ်တိုက်မိ၍ နွားနို့ဖန်ခွက် ကွဲသွား
သည်။ ဘုန်းကြီးလေး မဘုဉ်းခဲ့ရပါ။
ဝဋ်ကြွေးကြောင့်ဟု ရွာဘုန်းကြီးလေး
သတ်မှတ်ပါသည်။

ရွာဘုန်းကြီးလေးဘဝ ရောဂါများ
ခံစားရသည်ကို ဝဋ်ကြွေးဟု သတ်မှတ်
ပါသည်။ တောင်ဘုန်းကြီးလေးဘဝ
က တောင်ခြေရွာသားများ တိုက်ခိုက်
သည့်-လောကဓံကို ဝဋ်ကြွေးဟု သတ်
မှတ်ပါသည်။

ဆရာတော် (အသက် ၆၀)ကျော်
သံဃာတစ်ပါး၏ ထိုးနှက်သည့်
လောကဓံကို ဝဋ်ကြွေးဟု သတ်မှတ်ပါ
သည်။ အခါတစ်ပါး ရွာ(၉)ကျောင်း၌
ကထိန်အလှူ ရှိပါသည်။ ဆရာတော်
တရားဟောပြီးပါပြီ။ ကျောင်းအောက်
၌ အလှူရှင်များ၊ ဧည့်သည်များ၊ ရွာ
သားများ စားသောက်ကြ၏။

ကျောင်းပေါ်မှ ဆရာတော်ကို ဆွမ်း
ကပ်ဖို့ မေ့နေ၏။ (၁၂၀၀)နာရီကျော်မှ
သတိရကြ၏။ ဆရာတော် ဆွမ်းမဘုဉ်း

ရပါ။ ဆရာတော်က ဝဋ်ကြွေးဟု သတ်
မှတ်ပါသည်။ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင်
ဆရာတော် ပြင်းထန်စွာ နာမကျန်း
ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ ဝဋ်ကြွေးဟု ဆရာ
တော်က သတ်မှတ်ပါသည်။ ဆရာ
တော်က သည်းခံနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဗုဒ္ဓ၏
လမ်းစဉ်အတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးခဲ့၏။

သာသနာပြုရာတွင် မတွန့်ဆုတ်ပါ။
စိတ်ရောကိုယ်ပါ အပင်ပန်းခံပြီး ဆရာ
တော်မြတ် ကြီးစားခဲ့ပါသည်။ ပြည်
တွင်း၊ ပြည်ပ ဌာနအားလုံးအတွက်
အစဉ်တိုးတက်စေရန် လုံ့လစိုက်ပါ
သည်။

အမေရိကန်၊ လော့စ်အိမ်ဂျလီမ်မြို့
(...)ရာမကျောင်းကြီး ဆောက်လုပ်နိုင်
ခဲ့ပါသည်။ စင်ကာပူနိုင်ငံ (...)ကျောင်း
ဆောက်လုပ်နေဆဲပါ။ ဆရာတော်
သာသနာပြုခြင်း အရာထင် အောင်မြင်
သည်ဟု ဆိုရပါမည်။

အဓိကကျလှသော သူတော်
ကောင်း လက္ခဏာများတွင် ကျေးဇူး
ဆပ်သည်။ ကျေးဇူးသိသည်တို့ ပါဝင်
ပါသည်။ မန္တလေးမြို့ (...)တိုက်
(ဆရာတော်မြတ်ကို မအပ်နှံမီ) မူလ
သီတင်းသုံးခဲ့သော ဆရာတော်ကြီး
(အိုမင်းပြီး မျက်စိအလင်းမရော)နှင့်
ပြုစောင့်ရှောက်ခဲ့သော ဆရာတော်
တို့(၂)ပါးကို အစစ ပြည့်စုံအောင်
ဆရာတော်မြတ်က စောင့်ရှောက်ခဲ့ပါ
သည်။

ပျံလွန်တော်မူသောအခါ ပြုဖွယ်ရာ
များ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ အရိုးစေတီ
တည်ထားပေးပါသည်။

ဆရာတော်မြတ်၏ ငယ်ဆရာတော်
သည် သက်တော်ရှည်၏။ သက်တော်
ကြီးရင့်လာသောအခါ မန္တလေးမြို့
(...)တိုက်သို့ ဆရာတော်မြတ်က ပင့်
ဆောင်ခဲ့၏။ အစစ ပြည့်စုံအောင်

ဆရာတော်မြတ်က ပြုစု ကျေးဇူးဆပ်
ခဲ့ပါသည်။ ပျံလွန်တော်မူသောအခါ
ပြုဖွယ်ရာများ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။
အရိုးစေတီ တည်ထားခဲ့ပါသည်။

ဆွမ်းအမကြီး အသက်ကြီးလာ
သောအခါ သီလရှင်ဘဝသို့ ကူးပြောင်း
ခဲ့၏။ မန္တလေးမြို့ (...)တိုက်၌ သီလရှင်
အိုကြီးကို ဆရာတော် စောင့်ရှောက်
ထားပါသည်။ လွန်သည်အထိ စောင့်
ရှောက်ထား၏။

မန္တလေးမြို့ (...)တိုက်တွင် (...)
ကျောင်းတော်ကြီး ဆောက်လုပ်ရန်
ဆရာတော်မြတ် စီစဉ် ညွှန်ကြားခဲ့ပါ
သည်။ ၁၉၉၄ ခုနှစ်တွင် (၁၀ကျမ်း
သံ၊ ၄ ရွှေ) ရွှေချောင်း (၅၂)ချောင်း
ဖြင့် ဆရာတော်မြတ်ကိုယ်တိုင်
(မြေကြီး၌) ပန္နက်ရိုက်ခဲ့ပါသည်။

ထိုရွှေချောင်း (၅၂)ချောင်းကို ငွေ
သားအဖြစ် ဂေါပကများက ပြောင်းထဲ
ပါသည်။ ထိုငွေဖြင့် ကျောင်းတော်ကြီး
ဆောက်ပါသည်။ အလှူရှင်(၁၂)ဦး
လှိုင် ရွှေ(၁)ချောင်းနှုန်းပါ။ အချို့
ရွှေ(၂)ချောင်း၊ (၃)ချောင်း လှူကြပါ
သည်။ ရွှေချောင်း(၆၀၀)ကျော်၊ အလှူ
ငွေ မြောက်မြားစွာဖြင့် ကျောင်းတော်
ကြီး၏ မြေညီထပ်ကို ဆောက်ခဲ့ပါ
သည်။

ထုထည် ကြီးမားလှသော
ကြီးမားလှသော ကျောင်းတော်ကြီးပါ။
ပထမထပ်ကို ဇနီးမောင်နှံ(ဥပဒေ
ပညာရှင်ကြီးများဖြစ်ပြီး လူမှုထူးချွန်
ဘွဲ့ရ)က လှူခဲ့ပါသည်။

ထိုကျောင်းတော်ကြီး ဆောက်လုပ်
ရန် (သာသနာပြုရန်) ဆေးတစ်မျိုး
ဆရာတော်မြတ်က တီထွင်ခဲ့ပါသည်။
ဆရာတော်မြတ် အမြဲနိဝေသာ (...)
ဆေးတော်ကြီးပါ။ တရားလာ အား
ထုတ်ကြသော ယောဂီများကို အစဉ်

အမြဲ ဆေးအလှူပေးပါသည်။
 မြန်မာနိုင်ငံအထက်ပိုင်း ယောက်ျား၊ မြန်မာနိုင်ငံအောက်ပိုင်း ယောက်ျားကလည်း (သာသနာပြုရန်) အလှူငွေ ထည့်ဝင်၍ ဆေးထုပ်များကို (အိမ်သို့ယူဆောင်၍) သုံးစွဲအားပေးကြသည်။ ဆရာတော်မြတ်၏ ဉာဏ်စွမ်းဖြင့် တီထွင်ထားသော ဆေးမှာ လူတိုင်းအတွက် အသုံးတည့်ပါ၏။
 ဆရာတော်မြတ် အမြဲပိုသုံးစွဲသော ဆေးများ ရှိပါသည်။

၁။ ဘုရားဆေး၊ နွားသေး (နွားသေးတွင် ဆီးဖြူသီး၊ ဖန်ခါးသီး၊ သစ်ဆိမ့်သီး၊ ဆားတို့ဖြင့် စိမ်ထား၏။ (အမေရိကန်၊ စင်ကာပူသို့ ဆရာတော်မြတ်ကြွရာတွင် ပုလင်းကို ချိုင်းကြားညှပ်ပြီး ယူသွားပါသည်။)
 ၂။ နဂါးခေါင်းနှင့်ပန်းပေါင်း (ထန်းပင်အမြစ်အမှုန့်နှင့် ပျားရည်) (အပူဓာတ်ရရှိအောင် သုံးဆောင်ပါသည်။)

၃။ (...ဆေးတော်ကြီး (သာသနာပြုရန်အတွက် ဖော်စပ်သော ဆေးတော်ကြီး)

၄။ တမာလက်ဖက် (တမာရွက်ပြုတ်၊ ချင်း၊ နှမ်းဆီဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော လက်ဖက်)

ဗိုက်ထဲမှ ပါစကဝမ်းမီး (အစာခြေရည်၊ အက်ဆစ်ရည်) အေးသူ (အက်ဆစ်ရည်နည်းသူ)များ အစာမကြေရောဂါရှိ၏။ ခန္ဓာတစ်ခုလုံး အပူဓာတ်နည်းသည်။ ခန္ဓာကိုယ်မှ ညှိပိုစိန်၏။ အစာအိမ်ခြေရည်၊ အက်ဆစ်ဓာတ်နည်းသည် (ပါစက ဝမ်းမီးနည်းသည်။) (မန္တဝမ်းမီး)ဟု ခေါ်ကြသည်။

ပါစကဝမ်းမီး အလွန်မတန် ပူသူများ မကြာမကြာ အစားပေးရသည်။ အစာကြေလွန်းသူဖြစ်၏။ ခန္ဓာအိမ်

တစ်ခုလုံး အပူ(တေဇော) များသည်။ အစာမစားရလျှင် လူက နံ့ဆူညံ့၏။ တုန်တုန်ချည့်ချည့် ဖြစ်လာသည်။ အားမရှိ။ မကျန်းမာ။ အစာအိမ်ခြေရည် အက်ဆစ်ဓာတ် များသည်။ (ပါစက ဝမ်းမီးတောက်သည်) (တိက္ခဝမ်းမီး)ဟု ခေါ်ကြသည်။

သမဝမ်းမီးရှိသူများ အစားအစာကို ကောင်းစွာ ကြေစေနိုင်သည်။ သမဝမ်းမီးရှိသူက အချိန်ကျမှ စား၏။ စားသောအစာ ကောင်းစွာ ကြေ၏။ ဝမ်းတွင်၌ ကျက်၏။ ကျန်းမာရေးကောင်း၏။ အပူအအေး မျှတ၏။

“ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမေ” ဆိုသည်မှာ ဗိုက်အတွင်း ဝမ်းမီးကောင်းခြင်းကို ပြောပါသည်။ အစာအိမ် ကောင်းသည်။ အစာအိမ်ရောဂါ မရှိမှ ကျန်းမာသည်။

တရားအားထုတ်သူသည် အစာအိမ်ရောဂါ မရှိမှ တရားကို အားထုတ်နိုင်သည်။ တရားရနိုင်သည်။ (အရေးကြီးသော)ဗိုက်တွင်းမှ ဝမ်းမီးအကြောင်း ဆရာတော် ဟောပါသည်။ အလွန်မတန် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ပါ။

ကျန်းမာရေးအတွက် ရှောင်ရန်၊ ဆောင်ရန်များလည်း ဆရာတော်မြတ်

က ဟောပါသည်။ လျှာက ကြိုက်ပြီး ဗိုက်က လက်မခံသော စားစရာများ (ရေခဲသေတ္တာမှ ရေ၊ ရေခဲ၊ ရေခဲမုန့်)ကို ရှောင်ရပါမည်။ ပါစကဝမ်းမီး ပျက်စီးစေသော စားစရာများပါ။

ကြော်ခဲသော အစားအစာများ (ကောက်ညှင်း၊ ပြောင်းပူ၊ မြေပဲဆန်၊ လှူများ လုပ်ထားသော ဘိစကွတ်မုန့်ထုပ် စသည်) ရှောင်ရပါမည်။ မကြေနိုင်၊ မကျက်နိုင်သော အစားအစာများ ကြောင့် ဝမ်းချုပ်လာပါသည်။ ရောဂါအမျိုးမျိုး ရနိုင်ပါသည်။

ရာသီဥတုကို မဆန့်ကျင်ရန် ဆရာတော်မြတ်က ဟောပြောပါသည်။ ပူသောရာသီဥတုတွင် ချွေးတစ်စုံဖြင့် နေနိုင်ရပါမည်။ အပူကို သည်းခံနိုင်ရပါမည်။ လေအေးစက်ခံခြင်း၊ လေတိုက်ခံခြင်း၊ ယပ်လေခပ်ခြင်း မပြုရန် သတိပေး၏။

ချွေးသိပ်ပြီး (အေးသွားသောအခါ) ရောဂါမျိုးမျိုး ဖြစ်စေနိုင်၏။ အေးသောရာသီဥတုတွင် အအေးဒဏ် သည်းခံနိုင်ရပါမည်။ အနွေးစက်ဖွင့်၍ နေခြင်း၊ မီးပူလှိုင်းခြင်း၊ အလွန်ပူသော စပ်သော အစားအစာစားခြင်း မပြုရန် သတိပေး၏။

ကိုယ်ခန္ဓာတွင် အပူဓာတ်များ စုလာလျှင် ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်စေနိုင်၏။ ဆရာတော်မြတ် ဟောကြားသော တရားများသည် ဗုဒ္ဓက ဟောခဲ့သော တရားများပါ။

ဆရာတော်မြတ် အစားအသောက်များကို (ဗိုက်က လက်မခံသော အစားအစာများ) ရှောင်ပါသည်။ နိဗ္ဗိဇ္ဇာပတ်သက်သော အစားအစာများ ရှောင်ပါသည်။ ဆီများများ မစားပါ။ (ယောက်ျားကို လည်း ဆီရွဲ၍ မကျွေးစေပါ။) ဟင်းချိုမှုန့် လုံးဝ မစားပါ။ (ယောက်ျားကို

လည်း ဟင်းချိုမှုန့် မစားစေပါ။ မကျွေးစေပါ။

၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ(၁၆) ရက်၊ ညနေ(၅:၀၀)နာရီ မွှောရုံပေါ်တွင် ဆရာတော်၊ ကျောင်းဒကာ၊ ကျောင်းဒကာ၏မိခင်၊ ကျောင်းဒကာ၏အဒေါ်၊ တရားကြပ် သီလရှင်လေး ဒေါ်(...)တို့ ရှိနေသည်။ ဆရာတော်က...

‘ဒကာကြီး (တတိယပတ် စဖို့) မနက်ဖြန်မနက် တရားဝင်ကြမယ့်လူ ဝံ့ပြီလား’

ဒကာက...

‘ဆရာတော်ဘုရား (၂)ယောက် လိုနေပါတယ်ဘုရား၊ မရောက်ကြသေးပါဘုရား။ မကွေးကောလိပ်က ဆရာမနဲ့ (...) မြို့က အထက်တန်းပြဆရာမပါ။ (...) မြို့က ဆရာမက ၁၉၉၂ ခုနှစ်ကတည်းက သူ ကြိုပြီး စာရေးခဲ့ပါတယ်။ ဒီဇင်ဘာ (တတိယပတ်) သူ (ကျောင်းပိတ်ချိန်) တရားလာဝင်ဖို့ တာပည့်တော် အကြောင်းကြားပေးထားပါတယ် ဘုရား။

ပုဂံမြို့နဲ့ ဆရာမမြို့က အလွန် မတန်ဝေးတာပါ ဘုရား၊ ခရီးရှည်ကြီးပါဘုရား’

ဆရာတော်က...

‘မကွေးကောလိပ်က ဆရာမ ယောဘူ။ (...) မြို့က အထက်တန်းပြဆရာမက ယောဘူနဲ့ ရောက်နေပြီ ဟိကား၊ နေထယ်၊ ပုဂံမြို့ (...) ကျောင်းကို ဟိကားနဲ့ လာလိမ့်မယ်၊ မကြာခင် ရောက်လာမယ်၊ အိမ်ကလေးက (ခုနစ်) ပြောပါသည်။ လား သူက (...) မြို့က မဟုတ်ဘူး (ဇာတိ မြို့ကို ပြောပါသည်) က ကလေးပါ’

ဆရာတော်က ပြောသည်။ သူတို့ နားမလည်ကြပါ။ ကျောင်းဝင်းအတွင်း ဗင်ကားဝင်လာသောအခါ ဆရာတော်က...

၂၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

‘(ဇာတိမြို့ကို ပြောပါသည်။) ကကလေး လာပြီ’

ဟု ပြောပါသည်။ ကျောင်းဒကာနှင့် လူစုံက ဆရာမကို ကြိုဆိုကြပါသည်။ နေရာချပေးကြပါသည်။ မွှောရုံနှင့် အလွန်နီးသော (...) ဆောင် (အဆောင်-၁) တွင် ထိုင်ဆုံးခန်း၌ နေရာပေးကြပါသည်။

ဆရာတော်ပြောသော မြို့အမည် (ဇာတိမြို့အမည်) အကြောင်း မေးကြပါသည်။ ဆရာမက (ဇာတိမြို့အမည်) ထိုမြို့သည် မွေးဇာတိမြို့ဖြစ်ကြောင်း ပြောပါသည်။ ကျောင်းဒကာအဖွဲ့ ဘဝင်ကျသွားကြပါသည်။

ကျောင်းဒကာနှင့်အဖွဲ့က ဆရာမကို မွှောရုံခေါ်သွားပါသည်။ ဆရာတော်အား လှူဖွယ်အစုစုနှင့် ဆရာမကန်တော့ပါသည်။ (ဆရာတော်ကို မမော်ပူးသေးပါ။) (ဦးနှိမ်ချနေ၍ ဖြစ်ပါသည်။) ဆရာတော်က...

‘(နာမည်ကိုခေါ်ပါသည်။) (ဇာတိမြို့အမည်) ကလေးပါနော်’

ဆရာမက ဝမ်းသာအားရနှင့်...

“ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား” (ဆရာတော်ကို မော်ရွှေဖူးသောအခါ မိမိ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူဘဝက အဒေါ်နှင့်အတူ ဖူးဖူးသော ဆရာတော်ဟု ချက်ချင်းမှတ်မိ၏။

အဒေါ်က မန္တလေးမြို့၊ (...) ရပ်၊ ကျောင်းအမ ဘုရားအမပါ။ အဒေါ်က သက်လွတ် ဆွမ်းလောင်းလှူ၏။ မိမိက သကြားဆီး လှူ၏။ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာသောအခါ တရားပြဆရာ အဖြစ် ပြန်၍ ဖူးမြင်ရပါပြီ။ ဝမ်းသာလှ၏။ အံ့ဩလှ၏။ ထူးဆန်းပါပေစွ။ ဤ ပုဂံ (...) ကျောင်း၌ ဆရာတော် သီတင်းသုံး တရားပြနေသည်မှာ ၁၉၉၁ ခုနှစ် ကတည်းကပါတဲ့။)

(အဆက်အသွယ်မရှိ၍ ထူးဆန်းမှုကို အံ့ဩချခြင်းပါ။) ဆရာတော်က...

‘ကလေး ယုန်ဖြူ (၁၇) ရက်နေ့က (၂) ရက်ထိ တရားအားထုတ်ရမယ်၊ စကားမပြောရဘူး၊ စည်ကမ်းချက်တွေ ဖတ်ကြည့်လိုက်နာရမယ်၊ ကြိုးစားအားထုတ်ရမယ်၊ ဖြစ်သလား’

ဆရာမက “စကားမပြောဘဲ နေနိုင်ပါတယ်ဘုရား၊ စည်းကမ်းများ လိုက်နာနိုင်ပါတယ်ဘုရား၊ ကြိုးစား အားထုတ်နိုင်ပါတယ်ဘုရား၊ ကတိပေးပါတယ်ဘုရား” (တိတိကျကျ လုပ်တတ်သောဆရာမက အလွန်မတန် နှစ်သက်ပါသည်။) ဆရာတော်က...

‘ကလေးကို ဂရုစိုက်ပါ။ သူက ကတိပေးတဲ့အတိုင်း လိုက်နာမယ့်သူပါ။ အခု ယောဂီကလေး ဖြစ်သွားပြီ’

ကျောင်းဒကာအဖွဲ့ ဝမ်းမြောက်လှပါ၏။ ယောဂီကလေးဟု နှစ်ပေါင်းများစွာ ဆရာတော်က ခေါ်ပါသည်။

မြစ်ခြေမြို့မှ ယောဂီဟောင်းတစ်စု ဆရာတော်ကို ကန်တော့ရန် လာပါသည်။ ထိုယောဂီတစ်စု မိန်းမပျိုရွယ်လေး ပါလာပါသည်။ ဆရာတော်ကို ကန်တော့ကြ၏။ ဆရာတော်က ဆုပေးသည်။ ဆရာတော်က...

‘ဒါ နတ်သမီးလေးလား’

(မိန်းမပျိုရွယ်ကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ပြောပါသည်။) ယောဂီတစ်ဦးက...

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

ထိုကလေးမ (မိန်းမပျိုရွယ်) (၅) နှစ်သမီးက နတ်သမီးရုပ်ပုံများကို အလွန် နှစ်ခြိုက်၏။ ဆရာတော်က “နတ်သမီးလေး” ဟု ခေါ်ခဲ့၏။ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာပြီး (မိန်းမပျိုရွယ်) မှ ဆရာတော်က မှတ်မိနေသေးသည်။

ယောဂီဟောင်း၏ အမည် မြို့ကိုးကွဲ ဆရာတော် တမ်းပြောနိုင်သည်။ မမှား

ဒါ သတိကောင်းလှ(ယခု သက်တော် ကြီးရင့်နေပြီ ဖြစ်သော်လည်း မှန်ကန်စွာ သိမှတ်စွာ သတိရရ ပြောနိုင်ပါသည်။)

ရိုးသားသူ၊ သစ္စာရှိသူများ အကြောင်း ဆရာတော် ချီးမွမ်း ဂုဏ်ထင်လေ့ ရှိပါသည်။ ၂၀၀၆ ခုနှစ်တွင် တောင်တော်မြတ်၌ ဆရာတော် ဝါကပ်တော်မူစဉ်ကပါ။ သီတင်းကျွတ်လဆန်း(၁)ရက်တွင် လူအိုရုံဖွင့်ပွဲ အခမ်းအနား ရှိပါသည်။

တောင်ခြေကျေးရွာများမှ ကလေးများကို ဖိတ်ခေါ်ပြီး ထမင်း၊ ဟင်း၊ အဖျော်ရည်မျိုးစုံ၊ မုန့်မျိုးစုံ ကျွေးမွေးပါသည်။ ဧည့်သည်များကိုလည်း ကျွေးမွေးပါသည်။ လူအိုရုံ ဒကာ၊ ဒကာမများ ဧည့်သည်များကို တရားဟောပါသည်။ **(ဆရာတော်၏ မွေးနေ့လည်း ဖြစ်ပါသဖြင့် အဝေးမှ ဧည့်သည်များ ခေါ်ပါသည်။)**

ဆရာတော်၏ မွေးနေ့တိုင်း (နှစ်စဉ် အလှူဒကာမ မိသားစုမှာ သောင်ဦးမြို့၊ ဖွဲ့နွဲ့ကပါ။ ယနေ့ထိ လှူဆဲ ဒကာမပါ။) (လူအိုရုံမှ အဘိုး၊ အဘွားများကို ထန်းစိထိုင်စေပါသည်။) တရားဟောပြီးသောအခါ လှူဖွယ်အစုစုနှင့် အဘိုး၊ အဘွားများကို ပရိသတ်များက လှူကြပါသည်။ လူအိုရုံ ဖွင့်ပေးသော ရည်ရွယ်ချက်ကို ဟောပါသည်။

လူအိုရုံမှ အဘွား ဒေါ်ပြား(ဝေယျာဓွကုသိုလ်ရှင် ပြုခဲ့သူပါ။ နှစ်ပေါင်းများစွာ တောင်တော်မြတ်တွင် ဝေယျာဓွ လုပ်ခဲ့သူပါ။)အကြောင်း ဟောကြားပါသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်များစွာကပါ။ ဆရာတော် တောင်တော်မြတ်၌ ဝါကပ်ခဲ့ပါသည်။ ဝါကျွတ်သောအခါ မန္တလေးမြို့ (...)တိုက်၏ ကထိန်သို့ ကြွပါသည်။

ပြီးလျှင် ရန်ကုန်မြို့ (...)ပိပဿနာရိပ်သာ၊ အခြားအခြားသော ဆရာတော် ဌာနများသို့ ကြွပါသည်။

တရားဌာနများတွင် အခြားသော မြို့ကြီး၊ မြို့ငယ်များတွင် တရားပြသ (တရားအံလှူ) ပေးနေခဲ့ပါသည်။ တစ်နှစ်ပတ်လုံးပါ။ နောက်နှစ် တောင်တော်မြတ်၌ ဝါဆိုပြန်ပါသည်။

ဝေယျာဓွ ဒေါ်ပြားက ဆရာတော် ပစ္စည်းများကို ဆရာတော်အား ပြန်ကပ်ပါသည်။ လွယ်အိတ်တစ်လုံးလည်း ပါရှိသည်။ ထိုလွယ်အိတ်ထဲတွင် ရွှေနာရီ(ရွှေစစ်စစ်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားပါသည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံမှ လှူခဲ့ခြင်းပါ။)က ရှိနေပါသည်။

တစ်နှစ်ကြာ ဆရာတော်၏ ပစ္စည်းများ မပျောက်အောင် ဒေါ်ပြား သိမ်းဆည်းထား၏။ အလွန်ရိုးသားသော သစ္စာရှိသော ဝေယျာဓွကြီးပါ။

လူအိုရုံတွင် ဒေါ်ပြား ချိမ်းသာစွာ နေခွင့်ရပါသည်။ (လူအိုရုံတွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပါပြီ။) အသက်(၈၀)နီးနီး ဂေါပကကြီး(ဟောင်း)၊ ဦးခင်(အဘိုးခင်)၏ တောင်တော်မြတ်တွင် လုပ်ကိုင်ခဲ့သော စွမ်းဆောင်မှုကို ချီးကျူး၏။ ရိုးသားမှုကို ချီးကျူး၏။ သစ္စာရှိမှုကို ချီးကျူး၏။ (ဂေါပကဟောင်းကြီး ဦးခင်ကွယ်လွန်သွားပါပြီ။)

၁၉၈၈ ခုနှစ် အမေရိကန်နိုင်ငံသို့

ကြွစဉ် ဆရာတော်မြတ် အင်္ဂလိပ်စကား မပြောတတ်ပါ။ ကပ္ပိယမှာ စိုက်ပျိုးရေး တက္ကသိုလ်(မန္တလေး)မှ ဆရာဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်ထံ ရောက်လာသော ပင့်စာ(အင်္ဂလိပ်)ကို ဘာသာပြန်ပြီး ဆရာတော်ကို လျှောက်ကြားပါသည်။

ပြန်စာကို ကပ္ပိယကြီး ရေးသားပါသည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ လိုက်ပါသွားပြီး စကားပြန်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ပါသည်။

အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် ဆရာတော် တရားဟော(မြန်မာလို)လျှင် တရားပြလျှင် Dr.(...)(မြန်မာနိုင်ငံပေါက်၊ အမေရိကန်တွင်နေထိုင်သူ)က စကားပြန်ပါသည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ ဒုတိယအကြိမ်၊ တတိယအကြိမ်များတွင် ဆရာတော်မြတ် အင်္ဂလိပ်စကားလုံးများကို သုံးစွဲပြောကြားနိုင်ပါသည်။

ဆရာတော် ချိုင်းကြားညှပ်ပြီး ယူဆောင်သွားသော **“ဘုရားဆေး၊ ခွားဆေး”** ပုလင်းကို စစ်ဆေးနေသူက မေးလျှင် **“Buddha medicine”** ဟု ဆရာတော်က ဖြေကြားပါ၏။ **(စစ်ဆေးသူက “OK” ဆို ပြီးသွားပါသတဲ့။)**

ဆရာတော်မြတ် မြန်မာနိုင်ငံ၌ တရားဟောရာတွင် အမေရိကန် အသုံးအနှုန်းများကို အင်္ဂလိပ်လို (ပီပိသသကြီး)ပြောနိုင်ပါသည်။ ဇယာဂီများ (ဆရာတော်မြတ်၏ ဉာဏ်ထက်မှုကို) အံ့ဩကြရပါသည်။

(ယခု သက်တော် ကြီးရင့်နေပြီဖြစ်သော်လည်း အင်္ဂလိပ်စကားလုံးကို ပီပိသသ ပြောနိုင်ပါသည်။ သွားတစ်ချောင်းမှ မရှိသော်လည်း မြန်းစကား အင်္ဂလိပ်စကား ပီသပါသည်။ ဝေထွက်သော အသံဖြင့် မပီမသ

မပြောပါ။)

တပည့်ယောဂီများက ဆရာတော် မြတ်အား လှူကြသော ပစ္စည်းများက များလှစွာပါ။ မြို့ကြီး၊ မြို့ငယ်များသို့ တရားပြသ ကြွတော်မူပါသည်။ (ဥပမာ - မြန်မာနိုင်ငံအထက်ပိုင်း ဗန်းမော်မြို့မှ လှူခဲ့သော လှူဖွယ် များကို မန္တလေးမြို့(...))တိုက် သံဃာ များ(စာသင်သားများ)အား ပြန်လှူပါ သည်။)

သွားတိုက်ဆေး၊ သွားတိုက်တံလိလူ သံဃာကို သွားတိုက်ဆေး၊ သွားတိုက် တံ လှူပါသည်။ ဆပ်ပြာလိုသူ သံဃာ ကို ဆပ်ပြာလှူပါသည်။ တဘက်လို သူကို တဘက်လှူပါသည်။ တရုတ်မုန့် ထုပ် စက္ကူဖာများစွာ၊ ပန်းသီးဖာများ စွာ၊ လိမ္မော်သီးဖာများစွာကိုလည်း (သံဃာတော်များအတွက်ပါ) လှူ သည်။

ကိုရင်လေးများ(ဆရာတော် ပြန် လာလျှင်) အလွန်မတန် ဝမ်းသာကြပါ သည်။ (ဥပမာ-မြန်မာနိုင်ငံအောက် ပိုင်း ဖျာပုံမြို့)မှ လှူခဲ့သော အလှူ ပစ္စည်းများကို ရန်ကုန်မြို့ (...) ဝိပဿနာရိပ်သာမှ သံဃာများကို ပြန်လှူပါသည်။

ယောဂီများက ဆရာတော်မြတ် အား အဖိုးတန် အသုံးအဆောင်များ လှူလေ့ ရှိပါသည်။ ဆရာတော်မြတ် က လှူသောဌာနမှာပဲ ထားခဲ့ပါသည်။ ဌာန(၁၂)ဌာနတွင် ဆရာတော်မြတ်၏ အသုံးအဆောင်များ ရှိပါသည်။ တစ်နှစ်လျှင်တစ်ခါ ထိုဌာနများက ဂေါပကတို့က ရောင်းချပါသည်။ ဆရာတော်မြတ်က ခွင့်ပြုရောင်းချစေ ပါသည်။

ယောဂီများက ပြန်လည်ဝယ်ယူ ကြပါသည်။ (မြတ်မြတ်နိုးနိုး သိမ်း

ထားရန်ပါ။) ရရှိသော ငွေများသည် ထိုဌာနများတွင် (အသုံးလိုသောနေရာ များတွင်) အသုံးချစေပါသည်။ ဆရာ တော်မြတ်ကတော့ ဘာပစ္စည်းမှမရှိပါ။ (ဘာမှ မသိမ်းထားလိုချင်ပါ။) ရသမျှ အလှူကို သာသနာပြုရန်အတွက် သုံးပါသည်။

ဆရာတော်မြတ်က ရိုးရာယဉ်ကျေး မှုအမွေအနှစ်တို့ကို (နှောင်းလူများ အတွက်) တန်ဖိုးထား၊ ထိန်းသိမ်းထား ပါသည်။ ပုဂံမြို့ (...)ကျောင်း မွှာ ရုံတွင် နှစ်ပေါင်းရာချီ ကြာခဲ့ပြီဖြစ် သော ရှေးခေတ်လှည်းယာဉ် (၁၉၉၁ ခုနှစ်က ကားတန်ဖိုးနှင့် ညီသောငွေ ဖြင့် ဝယ်ပြီး)ကို (ပုဂံမြို့ (...)ကျောင်း၊ မွှာရုံ၌ ယနေ့ထိ ရှိနေပါသေးသည်။) ထိန်းသိမ်း ပြသထားပါသည်။

ပုဂံမြို့ (...)ကျောင်းတွင် ဆရာတော် မြတ် သီတင်းသုံးသော တစ်ထပ်တိုက် ကျောင်း ရှိပါသည်။ (တစ်ပါးတည်း) သီတင်းသုံးပါသည်။ (ရွာဘုန်းကြီးလေး ဘဝမှ ယခု သက်တော်ကြီးရင့်လာ သော်လည်း တစ်ပါးတည်း သီတင်း သုံးပါသည်။)

ထို တစ်ထပ်တိုက်ကျောင်းဘေး မန်ကျည်းပင်ကြီးအောက်၌ ပျူစော ထီးမင်း၊ သေည်လည်ကြောင်မင်း၊ ကျန်စစ်မင်းတို့၏ ရုပ်တုများ ရှိပါသည်။

ရှင်အရဟံမထေရ်၏ ပုံတော်ကို တော့ ၁၉၉၄ ခုနှစ် ပုဂံမြို့ (...)ကျောင်း မွှာရုံအနီး ရုပ်တုအဖြစ် ကိုးကွယ် ထားပါသည်။ (ပုဂံခေတ် ထွန်းကားစဉ် က အထင်ကရ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများကို မှတ်တမ်းတင်၏။)

ရန်ကုန်မြို့ (...)ဝိပဿနာရိပ်သာ၌ ကျေးဇူးသိသူက ကျေးဇူးဆပ်ထား သော စက်ဘီးအိုကလေး ရှိပါသည်။ ကြာမြင့်ခဲ့သော ကာလတုန်းကပါ။

တောင်တော်မြတ်၌ ဆရာတော်မြတ် ဝါဝင်စဉ် အချိန်ကပါ။ ရန်ကုန်မြို့ မလ္လာတစ်စု တရားအားထုတ်ရန် လာကြ ပါသည်။

ထိုလူစုတွင် လမ်းကောင်းနှင့် မလျှောက်နိုင်သော လူတစ်ဦး ပါခဲ့ သည်။ ခြေထောက်နှစ်ချောင်း ပြိုင်တူ မထောက်နိုင်ပါ။ ခါးက မဆန့်နိုင် ကျောက ကုန်းနေ၏။ ထိုင်လျှင်လည်း ပုံပုံမကျပါ။ ကိုးရိုးကားရားကြီး၏ ဘုရားကို ကောင်းစွာ ဝတ်မချနိုင် ဆရာတော်ကို ဝတ်မချနိုင်ပါ။

အသက် (၁၈)နှစ်သားဘဝက (၃) တင်းဝင် ဆန်(၃)အိတ်ကို ကျောဆွဲ မှာ ထမ်း၏။ လှေကား(၃)ထပ်ထိ တက်သည်။ ခါးတွင် မျက်ခနဲ ဖြစ်သွား သည်။ ဆန်အိတ်တွေ ပစ်ချပြီး အော် နေခဲ့ရ၏။ နာလွန်းသဖြင့် လှိုင့်နေခဲ့၏ အရိုးကြားထဲ အကြောဝင်သွား၏ (၃၉)နှစ်ကြာသည်အထိ မည်သည့် အနိပ်သည်ကမှ ပျောက်အောင် ထေ့ နိုင်ကြပါ။

အသက်(၅၅)နှစ် ရိုလာဝိဇ္ဇာ ဆရာတော်မြတ်ထံ ရောက်လာပါ၏။ ဆရာတော်က တရားပြသ၏။ ထိုအခါ အားထုတ်လို့မရ။ ရပ်ကမ္မဋ္ဌာန်ကြီး အားထုတ်စေ၏။

ခြေထောက်တစ်ဖက်က ရုပ်ထွင် တစ်ဖက် ဖဲနောင်ကြွထားရ၏။ အနံ့ ကြားထဲ အကြောက ညှပ်နေသဖြင့် ခြေထောက်နှစ်ဖက် ပြိုင်တူ မရနိုင် ပါ။ အလွန်မတန် နာကျင်၏။ သို့သော် အားထုတ်ရှာ၏။ အားမလျော့ခဲ့ပါ။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဒေါ်သုမနဝိစိတ္တ
(B.Sc, H.G.P, Dip. Ed)

သားသမီးရရန်

ယတြာ

ဒါပေမယ့်
(ရွှေကျွန်း)

တစ်နေ့သို့ ကျွန်ုပ်သည် မင်းဆရာ
ဣန္ဒြာပညာရှိကြီး၏ မြေးဖြစ်သူ
ဆရာဒေါ်အိမ်တွင် ရှေးဟောင်း မေဒင်
ပညာများအကြောင်းကို ဆရာဒေါ်နှင့်
ဆွေးနွေးနေကြစဉ်...

‘ဆရာဒေါ် ရှိပါသလားရှင်’

‘ရှိတယ် ရှိတယ် လာ တက်ခဲ့ဟေ့’

ညဉ့်ခန်းအတွင်းသို့ သားသား

နား ရှိုးကျကျ ဝတ်ဆင်ထားကြ

သာ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်တွင်

ထာကြပါသည်။ ဆရာဒေါ်က...

‘ဘာကိစ္စများ ရှိကြပါသလဲ’

‘ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အကူအညီ

ထားချင်လို့ပါ’

‘ဆရာ ကူညီနိုင်တာဆိုရင် ကူညီပါ

ဦး က ပြော’

‘ဒီလိုပါ ဆရာ၊ ကျွန်မနဲ့ ကိုတင်တို့

ထက်ထပ်ကြတာ သုံးနှစ်ကျော်ပါပြီ။

ကျွန်မတို့ နှစ်ဦးလုံးက သားသမီး

အလိုရှိနေကြတယ်။ အမျိုးမျိုးကြိုးစား

ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် မရဘူး။

သားသမီးရဖို့ ဆုတောင်းပြည့်

တယ်ဆိုတဲ့ နေရာတွေလဲ သွားပြီး

ဆုတောင်းပြီးပါပြီ။ ဆရာဝန်နဲ့လဲ

မေးမောင်နှံနှစ်ဦးလုံး ဆေးစစ်ခံပြီးပါ

ပြီ။

ဆရာဝန်က ပြောတော့ ဘယ်သူ

ကမှ ညွတ်ယွင်းချက် မရှိဘူးတဲ့။ ကျွန်မ

တို့လဲ စဉ်းစားရ ခက်နေတယ်ဆရာ။

အခု ကိုတင်က ဆရာဆီကို လွှတ်

ထုတ်တာပါ။ ဆရာတို့ရဲ့ လောကီ

ပညာအရ ယတြာလုပ်သင့်တာ ရှိရင်

ဆို လုပ်ရအောင်လို့ပါ။ ကျွန်မတို့ကို

ကူညီပါဦးဆရာ’

‘ရပါတယ်ကွယ်။ ဆရာ ညွှန်ကြား

တဲ့အတိုင်း ယတြာကို အတိအကျ

လုပ်လိုက်ပါ။ ကဲ မင်းမွေးနေ့ကို ပြော’

ဆရာဒေါ်သည် စာရွက်တစ်ရွက်
တွင် အောက်ပါ အင်းကွက်လေး
တစ်ကွက်ကို ရေးသားလိုက်သည်။
ပြီးနောက် အကူအညီတောင်းသူ
အမျိုးသမီးကို ပေးလိုက်သည်။

၂	၇	၅
၁	၂	၃
၄	၆	၈

‘ဆရာ ဒီစာရွက်လေးကို ဘာလုပ်
ရမှာလဲဟင်’

‘ရှင်းပြမယ်လေ သေချာနား

ထောင်ပြီး မှတ်ထားပါ။ ပထမဆုံး

ကျောက်ဖန်သီးတစ်လုံးကို ရှာပါ။

ရေဆေးလိုက်ပါ။ သံချောင်းနဲ့ ဒီစာ

ရွက်ထဲက အင်းကို ကျောက်ဖန်

သီးပေါ်မှာရေးပါ’

‘ကျွန်မ ရေးရမှာလား။ ကျွန်မ

ယောက်ျား ရေးရမှာလား ဆရာ’

‘ဘယ်သူရေးရေး ရပါတယ်။

ကျောက်ဖန်သီးပေါ်မှာ အင်းချပြီး

နောက် ရှပ်ပန်းထည့်နဲ့ အလုပ်တင်ပြီး

မင်းတို့လင်မယားအိပ်တဲ့ ခေါင်းရင်းမှာ

သုံးည ထားအိပ်ပါ။

အဲဒီအချိန်အတွင်းမှာ ကလေးရယူ

ဖို့ မင်းတို့ ကြိုးစားရမယ်။ သားကောင်း

ရတနာ ရချင်ရင်တော့ မင်းတို့နှစ်

ယောက်စလုံး အသက်သတ်လွတ်စား။

ငါးပါးသီလပြု၊ အနန္တောအနန္တငါးပါး

ဦးထိပ်ထားပါ’

‘ဆရာ ခေါင်းရင်းမှာ ဘယ်နှရက်

လောက်ထားရမလဲ’

‘သုံးည အိပ်ထားပါ။ ပြီးနောက်

ရေမှာ မျှောလိုက်ပါ’

‘ရေကန်မှာ သွားပြီးမျှောရင် ရပါ

သလား ဆရာ’

‘မရဘူးကွယ်၊ ရေသေမှာ မမျှောရဘူး။ ရေရှင်မှာသာ မျှောရမယ်။ ရေစီးနေတဲ့ မြစ်ဆိပ်မှာတို့၊ ချောင်းတို့မှာ မျှောရမယ်’

‘ဘယ်အချိန်မှာ မျှောရမလဲ ဆရာ’

‘မနက်စောစော ကျိုးမနီးမီ မျှောပါ။ ငါးနာရီ အချိန်ဆိုရင် ကောင်းပါတယ်’

‘ဒီအတိုင်း ဆောင်ရွက်ရင် ဘယ်လို အကျိုးထူးများ ရနိုင်ပါသလဲ ဆရာ’

‘ဒီယတြာကို တိတိကျကျ ဆရာမှာ တဲ့ အတိုင်းသာ လုပ်ပါ။ မကောင်းမှု မှန်သမျှ ပြေပျောက်သွားမယ်။ အမှန် တကယ် သားသမီးရမယ်။ အမှတ် မထင်သူတွေအတွက်လဲ ပူစရာမလို၊ သားသမီး အဖတ်တင်မယ်။ မင်္ဂလာ လဲ ရှိမယ်’

‘ကျေးဇူးပါပဲဆရာ၊ ဆရာမှာတဲ့ အတိုင်း ဆရာပေးတဲ့ ယတြာကို တိတိကျကျ လုပ်ဆောင်ပါမယ်။ ဆရာ ကိုလဲ ကန်တော့ပါတယ်’

အမျိုးသမီးသည် စာအိတ် တစ်အိတ်ကို စားပွဲပေါ်တင်ပြီး ဆရာ ဒေါက် ထိုင်၍ ကန်တော့ပါသည်။

‘သာဓကွယ်...သာဓ...သာဓ မင်း တို့ မိခားစု ကျန်းမာချမ်းသာကြ၍ လိုအင်ဆန္ဒနဲ့ တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ပြည့်စုံကြပါစေ။ သားကောင်းရတနာ များလဲ အပြန်ဆုံး ထွန်းကားလာပါစေ ကွယ်’

‘ဆရာ ကျွန်မတို့ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး’
အမျိုးသမီးနှစ်ဦး ဆရာဒေါ်အိမ်မှ ဆင်းသွားကြပြီးနောက် ကျွန်ုပ် သိလို သည်များကို ဆရာဒေါက်ကို မေးမိပါ သည်။

‘ဆရာဒေါ်ပေးတဲ့ ယတြာက အမှန် တကယ် သားသမီးရတနာ ရနိုင် သလား’

‘ရနိုင်တယ် ဆရာအောင်ရေ ဒါ ကျွန်တော်တို့ ဘိုးဘွားများ လက်ထက် က သုံးခဲ့တဲ့ယတြာပါ။ ရှေးခေတ် မင်းမိဖုရားများ သားသမီးရတနာ မထွန်းကားရင် ဒီယတြာကို ပေးခဲ့ တယ်’

‘အချိန်တယ်လောက်ကြာရင် ရနိုင် သလဲ ဆရာဒေါ်’

‘အပြန်ဆုံး ကိုးလ၊ အကြာဆုံး တစ်ဆယ့်ရှစ်လအတွင်းမှာ သားသမီး ရနိုင်ပါတယ်’

‘စောစောက မိန်းကလေးက တနင်္လာသမီးနော်၊ ဒါဆို တခြား နေ့နံ သမီးတွေအတွက် ဘယ်လို အင်းမျိုး ချရမလဲ’

‘ဆရာအောင် သိချင်ရင် ပြောပြ မယ်၊ နေ့နံ(၇)နေ့အတွက် ရေးချရ မယ့်အင်းတွေကို အစီအစဉ်အတိုင်း သာ မှတ်ပေးတော့ဗျို့’

* * * —————>

‘နေ့နံ (၇)နေ့အတွက် အင်းတွေ တော့ ရပါပြီ။ အဲဒီအင်းတွေကို ဟို အမျိုးသမီးကို ပြောလိုက်တဲ့အတိုင်း ကျောက်ဖရုံသီးပေါ်မှာပဲ ရေးရမှာလား ဆရာဒေါ်’

‘ဟုတ်တယ် ဆရာအောင်ရေ သံချောင်းနဲ့ အင်းကို ရေးရမယ်။ လုပ်ဆောင်ရမှာကတော့ စောစောက မှာလိုက်တဲ့ အတိုင်းပါပဲ။

မိမိမွေးနေ့အလိုက် ကျောက်ဖရုံ သီးပေါ်မှာ ရေးရတာသာ ကွာခြားမှု ရှိတယ်။ တိတိကျကျတော့ လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ရမယ်နော်’

‘ကျေးဇူးပဲ ဆရာ ဒေါ်ရေ ခုလို ရှေးဟောင်းပညာတွေကို မထိန်ဂှက် ဘဲ ပြောပြတဲ့အတွက် နောင်လာမယ့် မျိုးဆက်သစ်တွေအတွက်လဲ ပညာ

ဗဟုသုတရတာပေါ့ဗျာ’

‘ကျွန်တော်ကတော့ ဒီလို ကိုယ်ထိ တဲ့ ပညာတွေကို ပြန်လည် ပေးထေ တာ ကုသိုလ်ရတယ်လို့ ထင်တယ်။ ဒီယတြာတွေကို လုပ်ဆောင်ကြည့် တစ်ဦးတစ်ယောက် လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်ဝ အောင်မြင်သွားတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် ကျေနပ်ဝမ်းမြောက် စိတ် ဖြစ်ရပါတယ်။ နောက် ကြုံရင်ပဲ ပညာလေးတွေ ထပ်မံ ဝေမျှပါဦးမယ်’

အားလုံး လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ။

နိုင်ဇော်အောင်(ရွှေကျွန်း)

၁။ တနင်္ဂနွေသီအတွက် ၂။ တနင်္လာသီအတွက်

၁	၆	၄
၈	၁	၂
၃	၅	၇

၂	၇	၆
၁	၂	၃
၄	၆	၈

၃။ အင်္ဂါသီအတွက်

၃	၈	၆
၂	၃	၄
၅	၇	၁

၄။ ဗုဒ္ဓဟူးသီအတွက်

၄	၁	၇
၃	၄	၆
၆	၈	၂

၅။ ကြာသပတေး သီအတွက်

၅	၂	၈
၄	၅	၆
၇	၁	၃

၆။ သောကြာသီအတွက်

၆	၃	၈
၅	၆	၇
၈	၂	၄

၇။ စနေသီအတွက်

၇	၄	၂
၆	၇	၈
၁	၃	၅

[၁]

စင်စစ်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဝိဇ္ဇာ အကြောင်း ကောင်းကောင်းသိရှိသူ တစ်ဦး မဟုတ်ပါ။ ဝိဇ္ဇာဟူသော စာလုံး ကို အထက်တန်းကျောင်းသို့ စတင်၍ ပညာသင်ကြားစဉ်က စတင် သိရှိခဲ့ လေ၏။

မိမိဇာတ်ချက်ကြော့ မွေးရပ်မြေဖြစ် သော နေပြည်တော် လယ်ဝေးမြို့တွင် ထိုစဉ်က အထက်တန်းကျောင်း တစ်ကျောင်းသာရှိပြီး ဝိဇ္ဇာနှင့် သိပ္ပံ အထက်တန်းကျောင်းဟု ဆိုင်းဘုတ် တင်စဉ်က “ဝိဇ္ဇာ” ဟူသော စာလုံးကို စတင် ရင်းနှီးခဲ့ခြင်းဖြစ်လေ၏။

ထိုကာလက ဝိဇ္ဇာ+သိပ္ပံ ပညာရပ် ဟူ၍ ခွဲခြားပြီး ဝိဇ္ဇာပညာရပ်အဖြစ် ထထဝီ၊ သမိုင်း၊ စီးပွားရေး၊ မြန်မာစာ၊ အင်္ဂလိပ် စာစသည်ဖြင့် အဓိက သင်ယူ ပြီး ဘီအေ(B.A)ဘွဲ့ကို ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ဟူ၍

F.35A. March, 2016.

ကြေရည်သုတ်

ခပ်စားစားစားစားစား

ကောသလ

ပေးခြင်းဟုသာ သိရှိ နားလည်ခြင်း ဖြစ်၏။

အသက်အရွယ် အတန်ရလာ၍ ဘာသာရေးစာပေများ ဖတ်ရှုလေ့လာ သောအခါ ဝိဇ္ဇာဆိုသည်မှာ သိခြင်း၊ အဝိဇ္ဇာဆိုသည်မှာ မသိခြင်းဟု နားလည်ရပြန်၏။

ယင်းနောက် ဂန္ထီရစာပေဟု ခေါ်ကြ သော ပရလောက၊ လောကီပညာများ ကို ဖော်ပြသော မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်၊ စာစောင်များ ပေါ်လာသည့်အခါတွင် ဝိဇ္ဇာဆိုသည်မှာ လောကီသားများအား

ကယ်တင်ရန်၊ ဘာသာရေးကျင့်စဉ်များ အားထုတ်နေသူ၊ မိမိသက်တမ်းကို ဆွဲဆန်၍ တန်ခိုးသိဒ္ဓိအမျိုးမျိုးရှိသူ စသည်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဆေးဝိဇ္ဇာ၊ အင်းဝိဇ္ဇာ စသည်ဖြင့် အစွမ်းထက်ရာ ပညာကို လိုက်၍ တန်ခိုးပြသူ စသည် ဖြင့်လည်းကောင်း အမျိုးမျိုး ဖတ်ရှုရ လေ၏။

ထိုသို့ ဖတ်ရှုရာ၌ ဝိဇ္ဇာဟူသည် ပုံစံအမျိုးမျိုး၊ နေရာအမျိုးမျိုးမှ အလွယ် သတ္တိအမျိုးမျိုးဖြင့် နေထိုင် လွှဲကပ်ပေါ် လာသည်ဟုလည်း ဖတ်ရှုယူလေ၏။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၅၃

သို့သော် ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ဝိဇ္ဇာကို လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာဟု ယူဆရသူ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဦးကို လည်းကောင်း တွေ့ရှိဖူးခြင်း မရှိခဲ့ပါ။

သို့သော်လည်း **စိတ်သာချ အတည်၊ ဝိဇ္ဇာမ၊ မည်**ဟု ယုံကြည်၍ ငယ်စဉ်ကာလ ဝိဇ္ဇာကို စိတ်ဝင်စားသော သူငယ်ချင်းတစ်ဦး ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

ထိုစဉ်ကာလက ကျွန်ုပ်သည် အများသူငါ လူငယ်များနည်းတူ ခေတ်မီသော၊ တိုးတက်သော၊ လက်တွေ့ကျသော၊ အသုံးပြုနိုင်သော၊ သိပ္ပံနည်းကျသော စသည့် စကားလုံးများနှင့်သာ သဘောကျလုံးထွေးနေချိန်လည်းဖြစ်၏။

သူငယ်ချင်း၏ နာမည်မှာ ထင်အောင်ကျော်ဖြစ်ပြီး ငယ်စဉ်ကာလကပင် ခင်မင်သော သူငယ်ချင်းကောင်း ဖြစ်လေ၏။ ပညာရေးတွင် မတော်လွန်း၊ မညံ့လွန်း အလယ်အလတ် ရှိပြီး အမြဲတစေ ပြုံးနေတတ်သူဖြစ်၏။

လက်တွေ့၊ စိုက်ပျိုးရေးချိန်၊ စစ်ပညာအချိန်၊ အားကစားအချိန် စသော ပင်ပန်းရသည့်အခါတွင်လည်း သူငယ်ချင်းများကို ကူညီတတ်သူ ဖြစ်၏။ သူ၏ အစ်ကိုမှာ မူလတန်းဆရာဖြစ်ပြီး ဖခင်မှာ မြန်မာဆေးဆရာဖြစ်၏။

ဗိန္ဒောဆရာဖြစ်ပြီး ဆရာစိန်ဟု ခေါ်ဝေါ်လေ၏။ အတန်ငယ် ချိုင့်သူဖြစ်ပြီး နေအိမ်ပိုင်းကွက် မပိုင်သူဖြစ်၍ မွှောရုံဝင်းကြီးထဲတွင် အိမ်ငယ်လေးတစ်လုံး ဆောက်၍ နေရလေ၏။ သူ၏ ဖခင်ကြီးမှာလည်း အမြဲ ပြုံး၍ သဘောကောင်းပြီး သျှောင်ထုံးနှင့်ဖြစ်လေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့က ကွယ်ရာတွင် ဆရာကြီးသျှောင်စိန်ဟု နောက်ပြောင် ခေါ်ဝေါ်တတ်လေ၏။ ထိုသို့ခေါ်သော်လည်း ထင်အောင်ကျော်မှာ စိတ်ဆိုးလည်း ထင်အောင်ကျော်မှာ စိတ်ဆိုး

တတ်သူ မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် သူငယ်ချင်းများက ခင်မင်ကြခြင်းဖြစ်လေ၏။ သူ၏ ပါးစပ်မှလည်း အငြိမ်မနေ၊ တကွတ်တွတ်ရွတ်နေတတ်၏။ ကြားရသမျှ **"ဗုဇွေါ့၊ ဗုဇွေါ့"** ဟုသာ များသောအားဖြင့် ရွတ်နေတတ်၏။ သူ၏ ဖခင်ကြီးမှာ ဗိုလ်မှူးတတ်သဖြင့် ဘိုးတော်သျှောင်စိန်ဟုလည်း နောက်ပြောင်ကြ၏။

ယင်းတို့အိမ်မှာ ဆင်းရဲသော်လည်း မနက်ပိုင်းတွင် အရှူးတစ်ယောက် ရောက်လာတတ်၏။ အရှူးမှာ မည်သည့်အရပ်မှ လာ၍ မည်သူဟု မသိရသော်လည်း မွှောရုံကြီး၏ ဝရန်တာတွင် အိပ်စက်၍ ထင်အောင်ကျော် တို့အိမ်သို့ လာတတ်၏။

ထိုအခါ ဘိုးတော်သျှောင်စိန်က ခိုင်းသဖြင့် ထင်အောင်ကျော်က ထမင်းကျွေးရ၏။ အရှူးမှာ အိမ်ထဲသို့ မဝင်၊ အိမ်အောက်က စောင့်နေ၏။

အိမ်အောက်ဟု ဆိုခြင်းမှာ ထင်အောင်ကျော်တို့နေအိမ်မှာ (၃)ပေခန့်မြင့်သော ဝါးကြမ်းခင်း ခင်းထားသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထင်အောင်ကျော်က ကြွေရည်သုတ် သံပန်းကန်ပြားတွင် ဟင်းများပုံ၍ ကွပ်ပျစ်မှာ ချပေး၏။

အရှူးက ယူသွားပြီး အိမ်ရှေ့ သစ်ပင်အောက်တွင် သွား၍ စား၏။ ယင်းနောက် ပန်းကန်ပြားကို စားသောက်ပြီး ပြန်ထားပေး၏။ နေ့စဉ်ကျွေးလေ့ရှိ၏။

အရှူးမှာ အသားဖြူဖြူ ဆံပင်ရှည်ရှည်ဖြစ်ပြီး တရုတ်နှင့် တူသောကြောင့် တရုတ်အရှူးဟု အလွယ်ခေါ်ကြ၏။ ကျွန်ုပ်မှာလည်း နေ့စဉ်မြင်တွေ့နေရ၍...

'ဟေ့ကောင်... နေ့တိုင်း အရှူးကို

ကျွေးနေရတာ အလုပ်မရှုပ်ဘူးလား' ဟု မေးလေ၏။ ထိုအခါ ... 'အရှူးလို့ မခေါ်ပါနဲ့ကွာ' ဟု ထင်အောင်ကျော်က ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်က...

'အရှူးမဟုတ်ရင် စိတ်မနှံ့တဲ့သူပေါ့' ဟု ထပ်ကွန့်လေ၏။ ဧချီအခါ ထင်အောင်ကျော်က...

'ဝိဇ္ဇာမှာ လိပ်စာမရှိဘူးဆိုတာ ကြားဖူးလားကွ' ဟု မေး၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ထပ်မံ၍... 'မကြားဖူးဘူး။ လိပ်စာမရှိရင် သန်းခေါင်စာရင်းလုပ်ပေါ့ကွာ၊ ဟား... ဟား'

နောက်ပြောင်ပြန်၏။ ထင်အောင်ကျော်က ပြုံး၍သာ နေလေ၏။

မကြာမီ ထင်အောင်ကျော်၏ အစ်ကိုမှာ အလယ်တန်းပြဆရာအဖြစ် ရာထူးတိုးသွားပြီး ကျောင်းဝင်းအနီးတွင် သစ်ပင်သော တိုက်အိမ်ကလေး တစ်လုံး ဆောက်၍ နေထိုင်နိုင်လေ၏။ ထင်အောင်ကျော်မှာ (၁၀)တန်းအောင်ပြီး သစ်တောတက္ကသိုလ်သို့ တက်ရောက်သွားလေ၏။

ကျွန်ုပ်နှင့် ထင်အောင်ကျော်မှာ ထင်အောင်ကျော်၏ ငယ်ချင်းများဖြစ်၍ ထင်အောင်ကျော် တက္ကသိုလ် တက်ရောက်သောအခါ ယင်းနေထိုင်ရာ အဆောင်သို့ သွားရောက် လည်ပတ်လေ၏။ ယင်းနေထိုင်သော သထုံဆောင်မှ ညပိုင်းတွင် အခဲတင်မှု... ထင်ပန်၍ လှည်းတန်းသို့ လက်ဖက်ရည်သောက် ထွက်ထင်၏။

တစ်နေ့သ၌ ထင်အောင်ကျော်နှင့် လက်ဖက်ရည်သောက်ပြီး ပြန်လာရာတွင် ထင်အောင်ကျော်က အဖွဲ့အစည်းမှ လက်ကိုင်ပဝါကို ထုတ်၍ မျက်နှာမှ ခွေးများကို သုတ်၏။

ထိုအခါ ယင်းအိတ်အတွင်းမှ ဝတ္ထုတစ်ခုသည် ကတ္တရာလမ်းပေါ်သို့ “ထောက်” ခနဲ မြည့်၍ ကျသွားလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်စုလည်း မလင်းတလင်း မီးရောင်အောက်တွင် ကျသွားသော ဝတ္ထုကို ဝိုင်း၍ ရှာပေးကြလေ၏။

ထိုအခါ ကတ္တရာလမ်းချိုင့်ခွက်ကြီးအတွင်း ကျနေသော ပြောင်ပြောင်လက်လက် လောက်စာလုံးငယ်ငယ်၊ ဇန်ဂေါ်လီလုံးအရွယ် ဘောလုံးကလေးတို့ တွေ့လေ၏။ ထင်အောင်ကျော်က ယူပြီး လက်ကိုင်ပဝါဖြင့် ထုတ်ပြီး အိတ်ထဲ ထည့်သဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း...

‘အဲဒါ ဘာလဲကွ’

ဟု မနေနိုင်မထိုင်နိုင် မေးလေ၏။ ထင်အောင်ကျော်က ပြုံးနေပြီး ပြန်မဖြေသဖြင့်...

‘ဟေ့ကောင်... အဲဒါ ဓာတ်လုံးဆိုတဲ့ဟာလား’

ဟု မေးရလေ၏။ ထင်အောင်ကျော်က...

‘အေး...ဟုတ်တယ်၊ ဝိဇ္ဇာကပေးတာကွ’

ဟု ဖြေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း...

‘ဒါကြောင့်ထင်တယ်၊ မင့်ဓာတ်လုံးက တော်တော်စွမ်းပုံရတယ်။ ကတ္တရာလမ်းကို အပေါက်ကြီးတောင် ဖြစ်သွားတယ်’

ဟု နောက်ပြောင်လေ၏။ စင်စစ်သူ၏ ဓာတ်လုံးဆိုသောအရာမှာ ကတ္တရာလမ်းပေါက်ကြီးထဲ ကျသွားခြင်းသာ ဖြစ်လေ၏။ ထင်အောင်ကျော်က ကျွန်ုပ်၏ လှောင်ပြောင်စကားကို အမှုမထားဟန်ဖြင့် ပြုံး၍သာ နေလေ၏။

လက္ခဏာ ဟောပြောခန်းသို့ လူငယ်တစ်ယောက် ရောက်ရှိလာလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း နေရာထိုင်ခင်းပေး၍ ဟောပြောရန် ပြင်ဆင်ရလေ၏။ ယင်းလူငယ်ကိုလည်း တွေ့ဖူးမြင်ဖူးသလို ရှိသော်လည်း ကောင်းစွာ မှတ်မိခြင်း မရှိ။

ဗေဒင်မေးမြန်းသူများမှာ အမြဲတစေ တွေ့နေရသူများ မဟုတ်သဖြင့် အလွန်ရင်းနှီးသူများမှအပ ကျန်ညွှတ်သည်များကို ကောင်းစွာ မှတ်မိရန် လွယ်ကူသော အလုပ်မဟုတ်ပေ။

တစ်ခါတစ်ရံ လူပုဂ္ဂိုလ်ကို သိနေသလို ထင်ရသော်လည်း နာမည်ကောင်းစွာ မမှတ်မိသည်လည်း ရှိ၏။ ထိုအခါ များစွာ အားနာစရာ ကောင်းလေ၏။ ယခုလည်း ထိုလူငယ်လေးကို...

‘စိတ်တော့မရှိနဲ့နော် မြင်ဖူးသလိုလို တော့ရှိတယ်’

ဟု ပြောရလေ၏။ ထိုအခါ လူငယ်လေးက...

‘မြင်ဖူးသလို ရှိတာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်ခင်ဗျာ’

ဟု ဖြေလေ၏။ ထိုကြောင့်...

‘ဪ... ဗေဒင်မေးဖူးတာကိုး ဘယ်သူများလဲ’

ဟု မေးမြန်းရလေ၏။ ထိုအခါ... ‘မမေးဖူးပါဘူး၊ တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးပါဘူး’

ဟု ဖြေလေ၏။ သို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်က...

‘မတွေ့ဘူးဘဲ မြင်ဖူးသလို ထင်နေမိတာလား’

ပြန်လည် မေးမြန်းရလေ၏။

‘ကျွန်တော်က ဦးရဲသူငယ်ချင်း ဦးထင်အောင်ကျော်ရဲ့ သားပါခင်ဗျာ’ ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါမှ ကျွန်လည်း သူငယ်ချင်းထင်အောင်ကျော်ငယ်စဉ်က ပုံနှင့် အလွန်တူနေကြောင်း ရိပ်မိလာပြီး...

‘ဪ... ဒါကြောင့်ကိုး၊ တွေ့ရတာ ဝမ်းသာလိုက်တာ ထင်အောင်ကျော်ကော နေကောင်းရဲ့လား’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ၊ နေကောင်းပါတယ်။ အဖေက ဦးရဲနေရာကို ညွှန်ပြီး သွားဖြစ်အောင် သွားဖို့နဲ့ စာတစ်စောင်လဲ ပေးလိုက်လို့ပါ။ ကျွန်တော်က ဆရာဝန်ပါ ခင်ဗျာ။ ထင်လင်းဇော်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ပုဂံဘုရားဖူးလာရင်း ဝင်လာတာပါ’

ထင်လင်းဇော်က ကျွန်ုပ်အား စာတစ်စောင် ထုတ်ပေး၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ထင်လင်းဇော်အား မြသလွန်စေတီတော်ကြီးသို့ လိုက်လံ ပို့ဆောင်ပေးလေ၏။ သူပြန်သွားသောအခါတွင် ကျွန်ုပ်လည်း သူငယ်ချင်း ထင်အောင်ကျော်၏ စာကို ဖောက်၍ ဖတ်လေ၏။ စာပါ အကြောင်းအရာများမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်လေ၏။

သူငယ်ချင်း...

ငါ... ထင်အောင်ကျော်ပါ။ ငါလဲ ကျောင်းပြီးတော့ သစ်တောဌာနမှာ အလုပ်ဝင်ပါတယ်။ အလုပ်လုပ်တဲ့အခါ ဝါသနာပါရာ သုတေသနဌာနမှာ ဝင်

လိုက်ပါတယ်။ ခုတော့ ငါလဲ အငြိမ်းစား ယူပါပြီ။ မင်းလဲ စာရေးပြီး ဗေဒင် လက္ခဏာ ဟောပြောနေတယ်လို့ သိပါတယ်။ ဘာသာရေးလဲ အတော်အတန် လိုက်စားတယ်လို့ ကြားရပါတယ်။ ဝမ်းသာပါတယ်။

မင်း ငယ်စဉ်က Progressive ဖြစ်တာကို အားသန်တယ်မဟုတ်လား။ ခုလို အင်ဂျင်နီယာတစ်ယောက်က သိပ္ပံဘာသာရပ်တွေအပြင် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အလုပ်တွေပါ စိတ်ပြန်ရောက်လာတာကို ကြိုဆိုပါတယ်။ မင်း ငယ်စဉ်က ဝိဇ္ဇာပညာရပ်ဆိုတာကို အထင်ကြီးခဲ့ဘူး မဟုတ်လား။

အထူးသဖြင့် လောကီဆိုင်ရာပညာတွေ ဖြစ်ရင်တွေကို အမြင်မကြည်ဘူး မဟုတ်လား။ တကယ်တော့ ငါ့အဖေက ဆေးကု၊ အင်္ဂါရတ်ထိုးတတ်ပြီး သမထတာဝန် အားသန်တယ်။ ငါတို့ မိသားစု ဆင်းရဲတာကို မင်းလဲ အမြင်ပါပဲ။ နောက်တော့ ငါ့အစ်ကို ရာထူး အဆင့်ဆင့်တက်တယ်။

အိမ်ပိုင်းကလေးဝယ်၊ အိမ်ကလေးဆောက်၊ နောက် တိုက်ကလေးဆောက်၊ ငါလဲ တက္ကသိုလ်တက်ခဲ့တယ်။ ငါ့အဖေရဲ့ မြန်မာဆေးကုလဲ သဘောကျလို့ ဆေးထုတ်လုပ်ရေးလုပ်တာ ဆေးငါးမျိုးကို ရန်ကုန်ထိ ပို့ရတယ်။ အဲဒါကြောင့် ပိုပြည့်စုံလာတယ်။

နောက် ငါ့ညီမလေးက ဘွဲ့ရပြီး အဲဒီဆေးကို ဦးဆောင်လုပ်ရင်း ဆေးတိုက်ကြီး ဖြစ်လာတယ်။ ငါလဲ သစ်တောတက္ကသိုလ်တက်ပြီး အလုပ်ရတယ်။ အလုပ်ထဲမှာ သမ္မာအာဇီဝ မဟုတ်တာ မလုပ်ဘူး။ ပြည့်ပခရီးစဉ် သွားရတယ်။

ဆိုလိုတာကတော့ ငါတို့အားလုံး ချမ်းသာလာကြတယ်။ ချမ်းသာတာနဲ့

အမျှ ကုသိုလ်အမှုလုပ်ရတယ်။ အဖေက အမေနဲ့အတူ ဘုရားတွေပြင်တယ်။ ကျောင်း၊ သိမ်၊ ဖရပ်တွေ ပြင်တယ်။ ရဟန်းခံ ရှင်ပြုပေးတယ်။ တရားရိပ်သာတွေ လှူတယ်။ ရိပ်သာမှာ တရားပတ်လဲ ဝင်တယ်။ ဘုရားထီးတင်တယ်။ ပဌာန်းပွဲ ကျင်းပပေးတယ်။

ငါတို့ညီအစ်ကိုမောင်နှမ အားလုံး အတူ ဒါနကုသိုလ် ပါဝင်ကြတယ်။ ပုံမှန် ပုတီးစိပ် တရားထိုင်တယ်။ ပြောချင်တာက ဥစ္စာရှုပြီး ရတာကိုလဲ ကောင်းမှုနဲ့ပဲ ပျော်မွေ့တယ်။ အဲဒီငွေတွေ ဘယ်လို တိုးပွားလာရတယ် ဆိုတာ ပြောပြချင်တာပါ။ မင်းကိုပြောရင် မင်း လက်ခံနိုင်လောက်တဲ့ စိတ်ရှိနေပြီ ထင်လို့ပါ။

ငါ ငယ်ငယ်က တရုတ်အရှူးလို့ မင်းခေါ်တဲ့ ဒုက္ခသည်တစ်ယောက်ကို ထမင်းကျွေးတတ်တယ် မဟုတ်လား။ မင်းကတောင် ငါ့ကို လှောင်ပြောင်ခဲ့သေးတယ်။ တကယ်တော့ ဒါတွေက အဖေခိုင်းတာပါ။ အဖေက...

“ငါတို့ဘောင် ဆင်းရဲလှပြီ၊ ငါတို့ထက် ဆင်းရဲသူရှိတော့ ရှိတာ ပျူဖေကြတာပေါ့ သားရယ်”

ဆိုပြီး ကျွေးခဲ့တာပါ။ ကျွေးတဲ့အခါလဲ အဖေက...

“သားရယ် သူလဲ လူ့တစ်ယောက်ပဲ၊ ရိုင်းရိုင်းပြောရင် ငွေကလေး ကြောင်ကလေးတွေတောင် အဖေတို့က ငွေကြာနဲ့

ကျွေးတတ်ပါသေးတယ်။ တိရစ္ဆာန်ထက် တော့ လူက အများကြီး ပြုပြင်တတ်တယ် ဆင်းရဲသားဖြစ်ပါစေ၊ တောင်ရမ်းသူဖြစ်ပါစေ သဒ္ဓါနဲ့ပဲ ဖေပါ၊ ကျွေးပါ” လို့ ပြောတယ်။

ငါကလဲ အဖေပြောသလို စေတနာနဲ့ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ကျွေးခဲ့တာပါ။ အိမ်မှာ သမဝါယမက ပေးတဲ့ ကြွေရည်သုတ် သံပန်းကန်ပြား အဖြူတစ်ချပ်ရှိတယ်။ အသစ်ပေါ့ကွား အဲဒါနဲ့ပဲ ကျွေးခဲ့တာပါ။

နေ့စဉ်မပျက် တစ်နေ့ (၂)နပ်ပေါ့ကွား၊ မနက်၊ နေ့လယ်ပေါ့။ ညစာတော့ လာမစားဘူးကွ။ မနက်ကတော့ ငါတို့ စားသလို ပဲပြုတ်၊ ထမင်းကြမ်း၊ ငါးစိဖုတ်ပေါ့ကွား၊ ဒီလိုနဲ့ (၆)လတိတ် ကျွေးခဲ့ပါတယ်။ တစ်နေ့တော့ နေ့လယ်စာ စားပြီး အဲဒီ ကိုတရုတ်က...

“ကောင်လေး... ယုန်ဖြန့်ကစပြီး ငါ့ လာမစားတော့ဘူး။ ခရီးထွက်တော့မယ်” လို့ ပြောတယ်။ အဲဒီ ကိုတရုတ်က တစ်ခါမှ စကားမပြောဖူးဘူး။ များသောအားဖြင့် ဓမ္မာရုံဝရန်တာမှာ အဝတ်ထုပ်တစ်ထုပ်နဲ့ ထိုင်ပြီး ဘာမှန်းမသိတာတွေ ပါးစပ်က တိုးတိုးတိုးတိုး ရွတ်နေ၊ ပြောနေတတ်တာပါ။ ငါထဲ အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ပါပဲ... ဒါနဲ့...

“လာစားလဲ ရပါတယ် ကိုတရုတ်ရဲ့”

လို့ ပြောလိုက်တယ်။ သူက ပြုံးပြီး ဘာမှ မပြောဘဲ ပန်းကန်ကို အောက်က စဉ့်အိုးမှာ သွားဆေးတယ်။ တကယ်တော့ သူက တစ်ခါမှ ပန်းကန်ဆေးတယ်မရှိဘူး။ စားပြီး ရေကြမ်းပြင်မှာ တင်ခဲ့တာပါပဲ။

ဆေးပြီးတော့ သူပုဆိုးနဲ့ ခြောက်အောင် သုတ်တယ်။ နောက်တော့ သစ်ပင်အောက်ကို သွားတယ်။

ပြီးတော့ လက်ညှိုးနဲ့ ပန်းကန်ပြားမှာ ထောင်ခြစ်မြောက်ခြစ် လုပ်တယ်။ နောက်တော့ ငါ့ကို လာပေးတယ်။

“သိမ်းထား ကောင်းလေး မပျောက်စေနဲ့” လို့ ပြောတယ်။ ငါလဲ “ဟုတ်တဲ့ တိုတရုတ်” လို့ သူ ကျေနပ်အောင် ပြောလိုက်တယ်။

တကယ်တော့ သံပန်းကန်ပြားမှာ ထက်ညှိုးနဲ့ လျှောက်ရေးနေတာ ဘာမှ ထင်မိပါဘူး။ ဘာမှလဲ မရှိပါဘူး။ ငါလဲ ပန်းကန်ပြားကို သိမ်းထားဆို တော့ ခေါင်းရင်းဘက်က စင်ကလေး ပေါ် ထင် ထားလို့ က် တယ်။ ဒီလိုနဲ့ ထစ်ပတ်လောက် ကြာသွားတယ်။ တိုတရုတ်လဲ အဲဒီနောက် မတွေ့ရ တော့ဘူး။

တစ်နေ့တော့ ငါလဲ အိမ်မှာ ကျောင်း ပိတ်တုန်း သန့်ရှင်းရေးလုပ်တယ်။ ဒါနဲ့ စင်ပေါ်တင်ထားတဲ့ ပန်းကန်ပြားလေး ထဲ ပန်းကန်စင်ပေါ် ပြန်တင်ဖို့ ယူ လိုက်တဲ့အခါ ပန်းကန်ပြားပေါ်မှာ အနီ ရောင်နဲ့ ရေးထားတာတွေ တွေ့ရတာ ပဲ။ ငါက ဒါဟာ အိမ်သားတစ်ယောက် ရေးထားတယ် ထင်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်သူမှ မရေးခဲ့ဘူး။ အဖေ့ကို နောက်ဆုံးနေ့မှာ ကိုတရုတ်က ပန်းကန်ဆေးပြီး လက်ညှိုးနဲ့ ရေးသွား ခဲ့တယ်လို့ ပြောလိုက်တော့မှ

“သားရေး... ဝိဇ္ဇာမှာ လိပ်စာမရှိတူး ဆိုတာ ဒါပဲကွ”

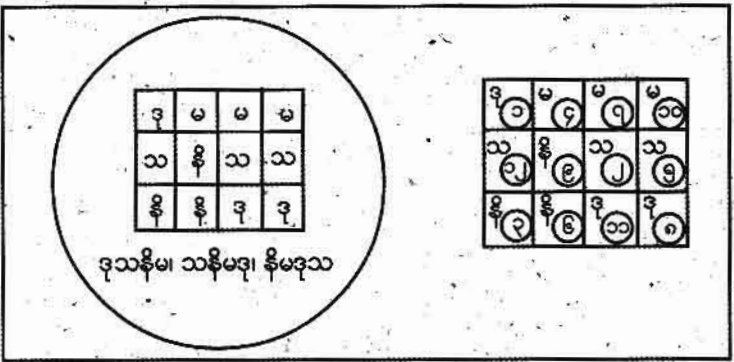
လို့ ပြောတယ်။ အဖေ ဘာဆိုလို့ ထယ်ဆိုတာ အဲဒီအရွယ်မှာပဲ ငါသိ ထိုက်တယ်။

ဒါနဲ့ အဖေက အဲဒီပန်းကန်ပြားကို ရွှေရောင်ဖိစက်လေးနဲ့ပတ်ပြီး ခေါင်း ရှင်းဘက်က စင်ကလေးတစ်ခုပေါ် ထင်ထားတော့တာပဲ။ အဲဒါ ရလာပြီး ကြောခင် အစ်ကိုက ရာထူးတိုးတယ်။

ပြီးတော့ ငါတို့ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခု ပြောရရင် အဖေ ထိုးနေတဲ့ အဂ္ဂိရတ် က ရွှေဖြစ်လာတယ်ကွ။ တစ်လဲကို တစ်ဆယ်ကျပ်သားနှုန်းနဲ့ တစ်နှစ် တိတိ ရတယ်။ နောက်တော့ မရပါဘူး။

အဲဒါကို ဆေးဆိုင်ဖွင့်၊ အိမ်ဆောက် အရင်းအနှီးလုပ်ရင်း ငါလဲ တက္ကသိုလ် တက်နိုင်လာတယ်။ အဖေလဲ ဆေး ဆိုင်ကို ညီမကိုလွှဲပေးပြီး သာသနာပြု လုပ်ငန်းတွေ လုပ်လာနိုင်တယ်။ အဲဒီ ပန်းကန်ပြားပေါ်မှာ ရေးထားတာက ဟောဒီလိုကွ။ ငါ ရေးပြမယ်။

* * *

အဖေကတော့ နားလည်မှာပေါ့။ အောက်က ရေးထားတာက အင်းဆန် လို့ပြောတယ်။ ဒု...ကနေ မြင်းသွားချရ တယ်လို့ ဆိုတယ်။

နောက်တော့ အဖေက ရွှေပြား၊ ငွေပြား (၄)ခုနဲ့ ပွားပြီး သားသမီးတွေ ကိုပေးပြီး အဆောင်အဖြစ် ထားခိုင်း တယ်။

အဖေကတော့ အဲဒါကို နက္ခတ်နဲ့ တွက်တယ်။ မင်းတို့ဗေဒင်ဆရာတွေ က ကိုယ့်မွေးနေ့ မနက်(၀၉း၄၅)နာရီမှာ လုပ်တတ်တယ်လို့ ပြောတယ်။ ကြုံ တုန်း အဖေပြောတဲ့ အင်းချနည်းကို ပြောလိုက်မယ်။

၁။ အင်းပေါင်(ဘောင်) သားတဲ့အခါ

“ယု ကွ ခု နာ မ သော ဒေ ငါ န်”

ကို မပြတ်ရွတ်၊

၂။ အင်းပေါင်ပြတ်၍ ဆက်တဲ့အခါ “ဥုံ ဗုဒ္ဓံ မာစေသော” ကို မပြတ် ရွတ်၊

၃။ အင်းဆန်အက္ခရာ ရေးသွင်းတဲ့အခါ “အဋ္ဌ မဂ္ဂဂါနိ၊ ထိဝိဋကတ္တယံ၊ သုညံစေတ ဘဝိဿတီ” ကို မပြတ် ရွတ်၊

၄။ အင်းဆန်ဂဏန်း ရေးသွင်းတဲ့အခါ “ဥုံ မတ္တ ရတ္တ ဝိနိစ္စသ” ကို မပြတ်ရွတ်...

ဒါလဲ မင်း လောကီပညာလိုက်စား

နေတော့ မြင်မယ်ထင်ပါတယ်။ ငါက တော့ အဖေပြောပြလို မှတ်စုစာအုပ်ထဲ မှတ်ထားလိုက်တာပါ။ အဲဒီနောက် ငါ တို့မိသားစုအားလုံး ဘယ်လို ပြည့်စုံ လာပြီး ကောင်းမှုတွေ လုပ်လာနိုင်တယ် ဆိုတာ ထပ်ပြောဖို့ မလိုတော့ဘူးထင် ပါတယ်။

ရွှေပြားငွေပြားပေါ် ချတဲ့အခါ အဲဒီ အင်းဆန်ဂါထာနဲ့ တစ်ထောင်ရွတ်ဖတ် ပွမ်းပေးရတယ်။ အဲဒီနေ့မှာ ငါးပါး သီလခံ၊ ဘုရားမှာ ဆွမ်း၊ ရေချမ်း၊ ပန်းတင်၊ ဂုံထိတော်၊ ပရိတ်တော်ပွား များရတယ်။

အိမ်မှာ ဆိုင်မှာ ထားရင်လဲ စီးပွား တက်တယ်လို့ အဖေက ပြောတယ်။ ရွှေပြားငွေပြား မဟုတ်ပေမယ့် ကတ်

မနေ့သင့်သော၊ မနေ့အင်္ဂါသော

အိမ်နဲ့ သူတို့များ

ဂျီပီစီ (လယ်လှ)
(အထက်မင်းလှ)

ကျွန်တော်သည် ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလထုတ် အမှတ်(၁၅၅)၊ စာမျက်နှာ(၂၄၆) နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း၌ ဆောင်းပါးရှင် အေးချမ်းမော်(မင်းလှ) ရေးသားသည့် "မိဘ ခေါင်းရင်း သားသမီး နေသင့်၊ မနေသင့်" ဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုပြီး

ကျွန်တော်တို့ရွာတွင် မြင်တွေ့နေရသော အိမ်နိဗ္ဗာန်များနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံရသော အခက်အခဲများကို ဖြတ်ကျော်သွားခဲ့ကြသော မိသားစုများ အကြောင်းကို ရေးသား ဖော်ပြပါမည်။

ပထမဦးစွာ အိမ်နိဗ္ဗာန်၏ အကြောင်းကို ရှင်းပြပေးချင်ပါသည်။

အိမ်နိဗ္ဗာန်ဆိုသည်မှာ ညီအစ်ကို မောင်နှမတစ်ဦး၏ အိမ်နိဗ္ဗာန်ကြားတွင် တခြားမိသားစုဝင် တစ်ဦးဦးမှ ထောက်လှမ်းနေထိုင်သော အိမ်ကို အိမ်နိဗ္ဗာန်ဟု ခေါ်ပါသည်။

ထိုသို့ နေထိုင်ကြရသော မိသားစုများ များစွာပင် ရှိနေပါသည်။ ထိုမိသားစုအားလုံးလိုလိုပင် စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး ဆုတ်ယုတ်သည့် ဒုက္ခမျိုးစုံ ကြုံတွေ့နေကြရသည်က များပါသည်။

ထိုမိသားစု အများစုမှ ပထမဦးစွာ "ဦးမောင်" ၏ မိသားစုအကြောင်းကို တင်ပြလိုပါသည်။

မူလက ဦးမောင်၏ အိမ်နေရာသည် ဦးလှကြိုင်၊ ဒေါ်မအုံးတို့အိမ်နှင့် ဦးသန်း၏ အိမ်ကြားတွင် တည်ရှိနေပါသည်။

နောင်တွင် ဦးလှကြိုင်၊ ဒေါ်မအုံးတို့၏ သမီး မလှရီမှာ ဦးသန်း၏ တစ်ဦးတည်းသောသား ကိုတင်ပိုင်နှင့် အိမ်ထောင်ကျရာ မလှရီသည် ကိုတင်ပိုင်၏အိမ်တွင် လိုက်နေရပါသည်။

နှစ်များမကြာမီ နှစ်ဖက်မိဘများ ဆုံးပါးသွားကြသောအခါ ဦးလှကြိုင်၊ ဒေါ်မအုံးတို့၏ အိမ်နေရာတွင် ယင်းတို့ ၂၂၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သားဖြစ်သူ ကိုထွန်းလှက နေထိုင်ပြီး ဦးသန်း၏ အိမ်နေရာကို ယင်းတို့သား ကိုတင်ပိုင်၊ မလှရီတို့က အမွေရရှိကာ နေထိုင်ကြသောအခါ ဦးမောင်၏ အိမ်သည် ကိုထွန်းလှနှင့် မလှရီတို့၏ မောင်နှမနှစ်ယောက်၏ အိမ်နှစ်အိမ်ကြားတွင် အိမ်နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သွားပါတော့သည်။

အစပိုင်းနှစ်များတွင် ဦးမောင်တို့ မိသားစု၏ စီးပွားရေးနှင့် ကျန်းမာရေးမှာ မသိသာသေးသော်လည်း တစ်နှစ်ထက် တစ်နှစ် စီးပွားရေး ကျဆင်းလာပြီး မိသားစုဝင်တို့၏ ကျန်းမာရေးမှာလည်း ချို့ယွင်းလာပါတော့သည်။

ဦးမောင်၏အိမ်တွင် လူမမာ မပြတ် သလောက်ဖြစ်လာပြီး စီးပွားရေးမှာလည်း လှည်းရောင်း၊ နွားရောင်းမှ ယာမြေများပါ ရောင်းချရသည်အထိ ဖြစ်လာပါတော့သည်။

ရွာမှ သက်ကြီးရွယ်အိုများက ဦးမောင်အား ယင်း၏ အိမ်နေရာမှာ အိမ်နိဗ္ဗာန်ဖြစ်နေ၍ အိမ်ပိုင်းမှ ခိုက်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ကြာလာလျှင် စီးပွားရေးသာမက လူတို့၏ အသက်ကိုပင် ထိခိုက်နိုင်ကြောင်း ပြောကြရာ ဦးမောင်သည် ယင်း၏ အိမ်ပိုင်း တစ်ခြမ်းကို တစ်ခြားမိသားစုတစ်ဦးအား ရောင်းချ နေထိုင်စေခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန်ကြမှသာ ဦးမောင်၏ မိသားစုမှ ကျန်းမာရေးများ ပြန်လည်ကောင်းမွန်လာပြီး စီးပွားရေးလည်း ပြန်လည် အဆင်ပြေလာသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ခုတ်ယဿိသားစုမှာ ဦးတင်အောင် ဒေါ်ငွေပိုင်တို့မိသားစု ဖြစ်ပါသည်။ အစပိုင်းတွင် ဦးထွန်းအေးနှင့် ဒေါ်ပြန်တို့၏ မောင်နှမနှစ်ယောက်၏ အိမ်နှစ်အိမ်ကြားတွင် တည်ရှိနေသော်လည်း ဒေါ်ပြန်၏ အိမ်ခေါင်းရင်း၌ ယင်းတို့၏ မိခင် ဒေါ်အေးမှာ သီးခြား သူ့အိမ် သူ့ပိုင်းလေးနှင့် ဖြစ်နေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဦးတင်အောင်၊ ဒေါ်ငွေပိုင်တို့၏အိမ်မှာ အိမ်နိဗ္ဗာန် မဖြစ်သေးသော်လည်း ဒေါ်အေး ကွယ်လွန်သွားသောအခါ ယင်းအိမ်နေရာကို ဒေါ်ပြန်က အမွေရလိုက်သဖြင့် ဦးတင်အောင်၏ နေအိမ်မှာ အလိုလို ဦးထွန်းအေးနှင့် ဒေါ်ပြန် မောင်နှမနှစ်ယောက်တို့၏ အိမ်နှစ်အိမ်ကြားတွင် အိမ်နိဗ္ဗာန် ဖြစ်သွားပါသည်။

နှစ်အနည်းငယ် အလွယ်တူပင် ဦးတင်အောင်၊ ဒေါ်ငွေပိုင်တို့၏မိသားစု

များမှာ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့လာပြီး စီးပွားရေးများ ကျဆင်းတို့ ဖြစ်လာပါတော့သည်။

အသက်ကြီးသူများက ဦးတင်အောင်အား ယင်း၏ နေအိမ်မှာ အိမ်နို့ညှပ်ဖြစ်နေ၍ အိမ်ပိုင်းကို ရောင်းချ၍ ခွေပြောင်းနေထိုင်ကြရန် အကြံပေးသော်လည်း ဦးတင်အောင်မှာ မိမိပွေ့ပွေ့ဖြစ်နေ၍ နှမြောသည်က တစ်ကြောင်း...

အိမ်နို့ညှပ်ဖြစ်နေ၍ ဝယ်မည့်သူ မရှိသည်က တစ်ကြောင်း၊ သို့နှင့် ထိုအိမ်မှာပင် ဆက်လက် နေထိုင်လာခဲ့ရာ ဒုက္ခမျိုးစုံနှင့်ပင် အသက်ငယ်ငယ်နှင့် ထူလောကမှ ထွက်ခွာသွားခဲ့ရပါသည်။

ကျန်ရစ်သူ ဒေါ်ငွေပိုင်မှာလည်း ထင်ယောက်ျားဖြစ်သူ ခေါင်းချသွားသည့် ထိုအိမ်ပိုင်းကို ရောင်းရမှာလည်း နှမြော့ ဆက်လက်နေထိုင်၊ နေထိုင်ရမှာလည်း ကျန်မိသားစုဝင်များ၏ ကျန်းမာရေးထိခိုက်မှာလည်း စိုးရိမ်ဖြစ်နေပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ဒေါ်ငွေပိုင်၏တူမဖြစ်သူ မချိုက အဖေဖြစ်သူ ဒေါ်ငွေပိုင်၏ အိမ်ခြေရင်းဘက်၌ ဈေးဆိုင်တည်ကာ ဈေးရောင်းချင်ကြောင်း သို့သော် အိမ်ပိုင်းဝယ်ရန် သူမမှာ အခက်အခဲဖြစ်နေကြောင်း လာရောက် တိုင်ပင်သည်။

ထိုအခါ ဒေါ်ငွေပိုင်သည် မချိုအား ဈေးရောင်းရန် လက်ခံလိုက်ပြီး သူမ၏ အိမ်ခြေရင်းဘက်တွင် ဈေးဆိုင်ဆောက်စေကာ ထိုဈေးဆိုင်လေးကို ဧည့်ရုံးခြား၍ သီးခြားပိုင်းလေး အဖြစ် ခွဲဝေပေးလိုက်ပါသည်။

ထိုအိမ်နေရာကို အငှားသဘော ထည်းမဟုတ်၊ ကာလပေါက်ဈေးဖြင့်

ရောင်းချခြင်းလည်း မဟုတ်ဘဲ အိမ်ပိုင်းတန်ဖိုးကို စတိသဘောမျိုး (ဥပမာ- ကျပ် ၅၀၀- ၁၀၀၀)ဖြင့် ရောင်းချ၍ နောင်တစ်ချိန် ဒေါ်ငွေပိုင်၏ သားသမီးများ ကြီးပြင်းလာသောအခါတွင် ထိုအိမ်ပိုင်းလေးကို ထိုဈေးဖြင့်ပင် ပြန်လည် ဝယ်ယူမည့်အကြောင်း ပြောဆိုသဘောတူကာ မချိုအား ဈေးရောင်းစေခဲ့ပါသည်။

မကြာမီ နှစ်များမှာပင် ဒေါ်ငွေပိုင်၏ မိသားစုမှာ ကျန်းမာရေးနှင့်တကွ စီးပွားရေးပါ ပြန်လည် အဆင်လာသည်မှာ ကျွန်တော်တို့ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ပါသည်။

ယနေ့အချိန်ထိ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် မပြောင်းမရွှေ့နိုင်သေးဘဲ ဒုက္ခရောက်နေကြရသော အိမ်နို့ညှပ်ဖြစ်နေသူများသည် အဘဦးမောင်နှင့် အမေဒေါ်ငွေပိုင်တို့၏ နည်းလမ်းမျိုးဖြင့် ဖြေရှင်းကြည့်ကြစေလိုပါသည်။

သည့်ထက် ကောင်းမွန်သောနည်းလမ်းကောင်းများလည်း ရှိကောင်း ရှိပါလိမ့်မည်။ ကျွန်တော် သိရှိသမျှကိုသာ ရေးသားရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤဆောင်းပါးသည် ကျွန်တော်၏ ပတ်ဝန်းကျင်မှ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်များ ဖြစ်သော်လည်း ကာယကံရှင်များ၏ အရှက်နှင့် သိက္ခာကို ထောက်ရှု၍ အမည်များကိုသာ လွှဲပြောင်း ရေးသားထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သတ္တဝါအများ ကျန်းမာ ချမ်းသာ ကြပါစေ။

ကိုင်းတင်(လယ်ဇာ)
(အထက်မင်းလှ)

စာမျက်နှာ (၂၇၇)မှ အဆက်

ပြားပေါ်မှာ အဲဒီအတိုင်း ရေးဆွဲပြီးစီရင်ပေးတာလဲအမေကလုပ်ပေးတတ်တယ်။

အဲဒီ ပန်းကန်ပြားလေးကိုတော့ အဖေက မှန်ခီရို အသေးလေးလုပ်ပြီး ဘုရားစင်အောက်မှာ အခုထိ ထားခဲ့တယ်။ အဖေက (၈၅)နှစ်ရှိတော့ အမေနဲ့ တရားခိုက်သာမှာပဲ နေတယ်။

အစ်ကိုကြီးကတော့ ဝှော့ရုံ၊ ဘုရားမှာ ဂေါဟကလုပ်နေပါပြီ။ ညီမလေးကတော့ သူ့အိမ်ထောင်နဲ့ စီးပွားရေးလုပ် သာသနာပြုနေပါတယ်။

ငါ့သားကတော့ ဆရာဝန်ဖြစ်ပြီး အလုပ်လုပ်နေတယ်။ ငါ့ဇနီးကတော့ များသောအားဖြင့် တရားပတ်ဝင်နေတယ်။ ငါကတော့ မကြာခင်မှာပဲ တောနေယဉ်းနဲ့ ရဟန်းဘောင် ဝင်တော့မယ်။

တောရ ကျောင်းကလေးလဲ ဆောက်ပြီးပါပြီ။ လောကီချမ်းသာကို မလိုတော့ဘူး။ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာ၊ ဝိပဿနာနဲ့ နေတော့မယ်။ မိစ္ဆာအစစ်ဖြစ်တဲ့ ဘုရားရှင်ရဲ့ လမ်းစဉ်အတိုင်း သွားမယ်။

မင်းကတော့ လောကီနယ်ထဲမှာ ရှိပြီး အလုပ်လုပ်နေဆဲပဲ သူငယ်ချင်းကို လောကီလက်ဆောင်ပေးရင်း နှုတ်ဆက်ချင်လို့ ငါ့သား ထင်လင်းဇော် ပုဂံသွား ဘုရားဖူးရင်း ဒီစာကို ပေးလိုက်တာပါ။

ကျန်းမာပျော်ရွှင် အောင်မြင် ချမ်းသာပြီး တရားထူးတရားမြတ်များ ရလွယ်၊ သိလွယ်ပါစေ။

သူငယ်ချင်း...

ထင်အောင်ကျော် ကျွန်ုပ်လည်း ထင်အောင်ကျော်၏ စာကို ဖတ်ပြီး သူငယ်ချင်းကို များစွာ သတိရ အောက်မေ့နေမိ၏။ ငယ်ရွယ်စဉ်က သူငယ်ချင်းကို အမျိုးမျိုး လှောင်ပြောင်ခဲ့သည်ကိုလည်း စိတ်တွင်းမှ တောင်းပန်လိုက်ပါ၏။ ဝိပဿနာလမ်းသို့ တတ်လှမ်းမည့် သူငယ်ချင်းအားလည်း တရားထူး ရရှိနိုင်စေရန် အတောင်းပေးမိပါတော့သည်။

ကောင်းသော

အလုပ်အကိုင် ရာထူး

အရွှေ့အပြောင်းများအတွက်

ဂန္ထီရနည်းလေးတစ်ခု

စာရေးသူအနေနှင့် စာရှုသူ ဝါသနာရှင်များအတွက် အကျိုးထူးစေသော အစီအရင်၊ ပုတီးစိပ်အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်များကို အစဉ်သဖြင့် လေ့လာရှာဖွေ တင်ပြနေပါသည်။

ယခုတွင်လည်း ပညာရေးဝန်ထမ်း၊ ကျန်းမာရေးဝန်ထမ်း စသည်ဖြင့် ဝန်ထမ်းစိတ်ဆွေများ အားလုံးအတွက် အလုပ်အကိုင်၊ ရာထူး အပြောင်းအရွှေ့ ကျိန်းသေရစေသော ဂန္ထီရနည်းလေးတစ်ခုကို ရေးသားတင်ပြပါရ စေခင်ဗျာ။

ဝန်ထမ်းများသည် မိမိတို့နှင့် သက်ဆိုင်ရာဌာနများမှ တာဝန်ချထားသော နေရာများတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ကြရသည်။

အချို့မှာ မိဝေး၊ ဖဝေး၊ မိမိဇာတိရပ်ရွာနှင့် ဝေးကွာသော နေရာများတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ကြရသည်။

ထိုသို့သောအခါ၌ မိမိတို့၏ ဇာတိရပ်ရွာနှင့်နီးသော နေရာသို့ ပြန်ပြောင်းရန် အပြောင်းအရွှေ့ လျှောက်လွှာများ တင်ကြသည်။ အချို့လည်း ရာထူးတိုးနှင့် အပြောင်းအရွှေ့လျှောက်ကြသည်။ သို့ပေမယ့် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် အပြောင်းအရွှေ့မရကြ။

အဆင်မပြေ ဖြစ်ကြရသောအခါမျိုး၌ အောက်ပါ ဂန္ထီရအစီအရင်ကို လုပ်ဆောင်ခြင်းအားဖြင့် အပြောင်းအရွှေ့များ အဆင်ပြေစေပါလိမ့်မည်။

အစီအရင်မှာ

မိမိအပြောင်းအရွှေ့ လျှောက်လွှာတင်ပြီးသွားသည်နှင့် မိမိလုပ်ကိုင်ရာ ကျောင်း၊ ရုံး စသည်များ၏ ခြံဝင်းထဲမှ ငှက်ပျောပင်တစ်ပင်ကိုယူပါ။

ငှက်ပျောပင် မရှိက အခြားအပင်တစ်ပင်ကို ယူပါ။ အပင်ကို ယူသော အခါ၌ ရုက္ခစို၊ ဘုမ္မစိုများကို မေတ္တာပို့သပြီးမှယူပါ။

“အပြောင်းအရွှေ့ရအောင် ဝိုင်းဝန်းစောင့်ရှောက်ပါ” ဟု ဆုတောင်းပါ။

ထို နတ်ယူလာသော ငှက်ပျောပင် (သို့မဟုတ်) အပင်တစ်ပင်ကို မိမိနေထိုင်ရာ အိမ်ခြံဝင်းထဲ၌ ရှင်အောင် စိုက်ထိုအပင်ကို မေတ္တာသုတ်နှင့် ဓာရဏ ပရိတ်တော်တို့နှင့် ရွတ်ပွားမန်းမှုတ်ထားသော ပရိတ်ရေနှင့် နေ့စဉ်လောင်းပါ။ ထိုအပင်ရှင်ပါက မိမိအပြောင်းရွှေ့လိုရာသို့ ကျိန်းသေပြောင်းရပါသည်။

ထိုအပင်သည် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့်(ဥပမာ-ပိုးကျွတ်ဖြစ်စေ၊ ဆိတ်၊ နွား စသည်တို့ကဲ့သို့ သတ္တဝါများ သောက်၍ဖြစ်စေ) အပင်သေသွားပါက မိမိတင်ထားသော အပြောင်းအရွှေ့ကိစ္စ မအောင်မြင်တတ်ပါ။

အပင်စိုက်ရင်း အကျိုးထူးပါစေ။

(ကိုယ်တွေ့ ဂန္ထီရနည်းကလေးကို ပြောပြပေးပါသော အ.လ.က(ခွဲ) လက်ပံကုန်းကျောင်းမှ ဆရာမဒေါ်စန်းစန်းအား ကျေးဇူးတင် ဂါရဝပြုလျက်...)

သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ၊ နမာမိ

မောင်အောင်ကျော်(ဆိပ်မဲ)

နဝါးတိုက်မှာ တွေ့ရသော ခြေထောက်

နဂါးပေပေး

ကော့ငါးခန့် (သဒ္ဓတ်မြေ)
ဝက်လက်

ကမ္ဘာ့အသိအမှတ်ပြု “ဟံလင်း
ရှေးမြို့ဟောင်း”သည် ဝက်လက်နယ်
အတွင်းတွင် ပါဝင်၍ ရွှေတိုမြို့မှ ခန့်မှန်း
၁၅ မိုင်ခန့်မျှ ဝေးပြီး ဝက်လက်
မြို့၏ မြောက်ဘက် မြောက်မိုင်ကျော်
အကွာ၊ ခုနစ်မိုင်ခန့်တွင် တည်ရှိပါ
သည်။

“စံရုပ်ရာ တစ်ယောက်ကြွင်း
ထံထင်းစံတဲ့မင်း” ဟု ဆိုသော စကား
နှင့်အညီ ဟံလင်းပျူမြို့ဟောင်း၌
မင်းဆက်ပေါင်း(၇၉၉)ဆက် စိုးစံ မင်း

လုပ် အုပ်ချုပ်ခဲ့သည့် ပျူလူမျိုးတို့၏
ရှေးမြို့တော်ဟောင်း ဖြစ်သည်ဟု
အရပ်စကားအရ ပြောဆိုခဲ့ကြ၏။

ရှေးဟောင်း သုတေသနဌာနမှ တူး
ဖော်ထားသော ကုန်းအမှတ် ၂၅-၂၆
ရှိ ရုပ်ကြွင်းတို့နှင့် အသုံးအဆောင်
ပစ္စည်းတို့သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း

လေးထောင်ခန့်မှဟု သမိုင်းပညာရှင်
တို့ ခန့်မှန်းထားကြလေရာ အထက်ပါ
ပါးစပ်ရာဇဝင်နှင့် နီးစပ်မှုရှိသည်ဟု
စာရေးသူ ယူဆမိပါသည်။

“ဟံသာနဂရ”ခေါ် ဟံလင်းမြို့
ဖျောင်းသည် တစ်ချိန်က နဂါးတို့နှင့်
ဆက်နွယ်မှုရှိသောမြို့ဟု ဆိုကြ၏။

ဟံလင်းကို စတင်ထူထောင်သော “နဂါးပေါ်(ကရဘော်)မင်းမှ စတင်ပြီး နောက်ဆုံး မင်းဆက်ဖြစ်သော “ပြုမင်း-ပြုမင်း” ညီနောင် လက်ထက် အထိ နဂါးတို့ လာရောက် ခစားရ သည်ဟု ရှေးလူကြီးသူမတို့၏ ပြော စကားအရ လည်းကောင်း...

အထင်အရှားရှိသော “နဂါးရုန်း ကန်” နှင့် “မောင်ဘီလာ-မောင်စကား” နဂါးညီနောင်တို့၏ တွင်းနေရာတို့ကို ယခုထက်တိုင် တွေ့ မြင်နိုင်သည့် အထောက်အထားအရ လည်းကောင်း ထိုအထက်ပါ ပါးစပ် ရာဇဝင်သည် ဟုတ်သလိုလို ကျွန်ုပ် ယူဆမိ၏။

နောက်ဆုံးမင်းဆက် ဖြစ်သော ပျူမင်းလက်ထက်တွင် နောင်တော် ပျူမင်းသည် ညီတော်ကို သူခိုင်းစေ သော အလိုဆန္ဒအား လိုက်နာ လုပ် ဆောင်မှု မရှိသဖြင့် ကွပ်မျက်ရာမှ ပြည်တွင်း စစ်မီးကြီးလောင်ပြီး ပျူတို့၏ ဗြဟ္မတော် ပျက်စီးကွယ်ပျောက်ခဲ့ရသည် ဟု သိကြ၏။

ထိုအခါတွင် လာရောက် ခစားနေ

ကြသော နဂါးတို့သည်လည်း လွတ်ရာ သို့ ထွက်ပြေးကြလေသည်။

ထိုသို့ မြေကို လျှိုး၍ ပြေးကြရာမှ နောက်သို့ လှည့်လှည့်ပြီး ဦးခေါင်းမော် ပြီးကြည့်ရာမှ ယခု ဟံလင်း၏ တောင် ဘက်အတန်းတွင် နဂါးကြည့်ခေါ် “နဂါးကျစ်” တို့ဖြစ်ပေါ်၍ လာခဲ့သည် ဟု ရှေးလူကြီးတို့၏ ပုံပြင်လိုလို ပြော စကားအရ သိခဲ့ရပါသည်။

စာရေးသူတို့၏ “သဒ္ဓတ္တောရွာ” သည်ဟံလင်း၏ အနောက်တောင်ဘက် ယွန်းယွန်း(၄)မိုင်ခန့်အကွာတွင် တည် ရှိ၍ သဒ္ဓတ္တော၏ အရှေ့ဘက် တစ်မိုင် ကျော်အကွာတွင် “ကုန်းကြီး” ကျေးရွာ တည်ရှိပါသည်။

ထိုကုန်းကြီးရွာ၏ အနောက်ဘက် မလှမ်းမကမ်းတွင် နဂါးကျစ်တို့ တည်ရှိ ပါသည်။

ထိုနဂါးကျစ်တို့၏ ငုံ့သဏ္ဍာန်မှာ အညာအကျွန်းတို့တွင် ခြေလှမ်းညွှန်လေ့ ရှိသော ထန်ကြမ်းနှင့် သစ်ကြောင့်တို့ အလယ်ဖောက်ရှိ အောင်ကြွကာ အောက်မှာတော့ နွဲ့သဏ္ဍာန်ရှိပြီး တစ်ပါ တစ်ပါ၍ မှက်ထွက် စီထင်လေ့ရှိ၍ အကျယ်တဝန်းမှာ အသမ အစိတ်

ငါ့ဆယ် တစ်ကြိမ်သာ နဂါးကျစ်တို့မှာ တာဝေး နှစ်တာခန့် ကျယ်ဝန်းသည်။

ထိုနဂါးကျစ်ပေါ်မှာတော့ ကျွယ် ကိုင်းပင်နှင့် ပိတ်ပင်များ ပေါက်ရောက် ၏။ နံဘေးနှုတ်ခမ်းတို့မှာတော့ ငြေ သားတင်းတင်းအောက်တွင် နွဲ့ပျော့ နှင့် တက်နင်းလျှင် အိပ်ပျော်နှင့် စာရေး သူတို့ ကလေးအရွယ်က ထိုအပေါ်၌ တက်ခုန်ကာ ဆော့ကစားတတ်ကြ သည်။

ကျွယ်ကိုင်းပင်တို့အကြား၌ ငြွေဆိုး များ အောင်းတတ်သဖြင့် လူကြီးမိသ တို့က ကျွန်ုပ်တို့ ကလေးတစ်သိုက်တို့ နဂါးကျစ်အလယ်အထိ ဝင်မဆော့ခေါ် အမြဲတမ်း သတိပေးပြောဆိုလေ့ ရှိပါ သည်။

* * *

ဥပတိုင် မြင်တွေ့ရသော

မီးအလင်းတန်းများ

ကျွန်ုပ်၏ ဘိုးဘွားများ ပိုင်ဆိုင်သော လယ်ကွက်များသည် ကုန်းကြီးရွာ၏ အနောက်ဘက်တွင်ဖြစ်၍ ကုန်းကြီးရွာ ၏ အနောက်တောင်ယွန်းယွန်းတွင် နှစ်ကေခန့်ကျယ်သော “ခေါင်းကြီး အမည်ရှိ နဂါးကျစ်ကြီး” တစ်ခု ရှိ ပါသည်။

(နဂါးကျစ်စာငယ်များ ထူး တဝေး စုပြုံနေရာ ကျယ်ပြန့်သော နဂါးကျစ်ကြီးအဖြစ် တွေ့မြင်ရပါ သည်။) ဘယ်အတွက်ကြောင့် ခေါင်းကြီး နဂါးကျစ်အမည်တွင်သည် တော့ မှသိပါ။

ထိုနဂါးကျစ်ကြီး၏ အနောက် မြောက်ဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် အ ငါးဆယ်ခန့် နဂါးကျစ်တစ်ခု ရှိပြီး စာရေးသူတို့ ဘိုးဘွားပိုင် လယ်ကွက် သည် ထိုနဂါးကျစ်နှစ်ခု၏ အကြား

သည်ရှိပါသည်။
ကျွန်ုပ်တို့ရွာနှင့် နည်းနည်းအလှမ်း
လမ်းအခက်အခဲရှိသဖြင့်
ဘက်ကြီးစပါးရိတ်သည်နှင့် တော
ဘက်ကာ(တောသို့ ပြောင်းရွှေ့ပြီး)
ထီးတလင်းကိုင်လေ့ရှိပါသည်။ ကျွန်ုပ်
သည်လည်း ကလေးအရွယ် ဖြစ်သဖြင့်
ထိုအခါအတွက် အတူလိုက်ပါ ပြောင်း
နေထိုင်ရပါသည်။

ထသာသောတစ်ည စာရေးသူ၏
အဖေ လှည်းနှင့် စပါးနယ်နေစဉ် ကျွန်ုပ်
သည်လည်း လှည်းတက်စီးကာ လှည်း
နောက်ပြီးမှ ကောက်ပြန် ကောက်ရိုး
မှပေါ်သို့ ခုန်ချလိုက်၊ လှည်းပေါ်ပြန်
ပြီး ထက်လိုက်နှင့် ကလေးတို့ ဘာဝ
ဆွာကစားနေသည်။

ခဏကြာသော် ခန္ဓာကိုယ်၌
ဘောက်ရိုးမှုန့်တို့ ကပ်ကာ ယားယံ
ဆာသောကြောင့် လှည်းပေါ်သို့ ပြန်
ဆက်ကာ ပက်လက်လှန်အိပ်ရင်း
အလင်းကြီးနှင့် ကြမ်းလေးတွေကို
ကြည့်ပြီး လှည်းစီးနေစဉ်..

‘ဝိုး...ဝိုး...ဝိုး...ဝိုး...ဝိုး...’

မြေပြင်မှ အထက် ဝါးနှစ်ရိုက်ခန့်
အမြင့်တွင် မီးတန်းကြီးတစ်ခုသည်
ဈာန်လောင်သော အသံနှင့် ဝါးရင်း
တုတ်ကို လွှင့်ပစ်လိုက်သကဲ့သို့ ဒေါင်
ချာခိုင်းပြီး ခေါင်းကြီးနဂါးကျစ်မှ ပျံတက်
လာကာ ကျွန်ုပ်တို့ အနောက်မြောက်
ဘက်ရှိ နဂါးကျစ်ထဲသို့ ဆင်သက်ကျ
ရောက်သွားသည်။

‘ဟော...ဟော...အဲဒါဟာကြီးလဲ အဖေ’
ကျွန်ုပ် မေးရာ အဖေက...

‘အဲဒါ မြေပျံတို့ နဂါးပျံတို့ပေါ့ သာရာ၊
ဒါကြောင့် နဂါးကျစ်ထဲ ဝင်မဆော့ဖို့ အဖေ
ဇုံသာကို ပြောတာပေါ့’

ထိုညက နဂါးကျစ်တစ်ခုမှ တစ်ခု
သို့ နဂါးအမျိုးအနွယ်ဝင် မြေပျံတို့

ခေါက်တုံလူးလာ ပျံသန်းနေသည်ကို
သုံး လေးကြိမ်မျှ မြင်ရ၏။

ထိုအခြင်းအရာကို တောတက်
တလင်းကိုင်နေကြသော အခြားတဲတို့
မှလည်း ညတိုင်း မြင်ကြရသည်ဟု
သိရသည်။

‘ဪ...နဂါးဆိုတဲ့ သတ္တဝါတွေ
ဟာ ရုပ်ပုံတွေထဲမှာ ကျွန်ုပ်မြင်ဖူး
သကဲ့သို့ ဦးခေါင်းပေါ်မှာ အချွန်
အတက် အမောက်ကြီးတွေနှင့်
မြေလျှိုးမိုးပျံနိုင်သကဲ့သို့ ဣန္ဒြိယဒိ
တန်ခိုးရှင်တွေများလား...

* * *

နဂါးသံလော...နွားသံလော

စာရေးသူ ဆယ့်သုံးနှစ်သားအရွယ်
တစ်ဝမ်းကွဲအစ်ကိုများ ဖြစ်သော
ကိုညသောင်း၊ ကိုညဏ်လှိုင်၊ ကိုကြည်
သောင်း ညီအစ်ကိုသုံးယောက်နှင့်
စာရေးသူတို့သည် ကြွက်ပစ်ရန်
ခေါင်းကြီးနဂါးကျစ်သို့ ရောက်ခဲ့ကြ
သည်။

ထိုခေါင်းကြီးနဂါးကျစ်သည် ကြွက်
နှင့် မိန့်ငှက်တို့ ကျက်စားရာတစ်ခုဖြစ်၍
ကြွက်သတ္တဝါတို့သည် တွင်းဖောက်
ခိုအောင်းစရာမလို ကျူပင် ကိုင်းပင်
ပိတ်ပင်တို့၏အကြား၌ အသိုက်အအုံ
အဖြစ် တည်ဆောက်ကာ ခိုအောင်း

နေထိုင်လေ့ ရှိကြသည်။

ညီအစ်ကို သုံးယောက်ထဲတွင်
အငယ်ဆုံး ကျွန်ုပ်နှင့် အသက်အရွယ်
မတိမ်းမယိမ်းဖြစ်သူ အစ်ကိုကြည်
သောင်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့က တစ်လံ
လောက်ရှည်သည့် တုတ်တို့ကို ကိုင်
ကာ နဂါးကျစ်အတွင်းဝင်ပြီး ပိတ်ပင်၊
ကျူပင်တို့ကို တုတ်နှင့်ရိုက်ပြီး ကြွက်
ခြောက်ရသည်။

ကွက်လပ်ဘက်သို့ ပြေးထွက်လာ
သော ကြွက်တို့ကို အစ်ကိုနှစ်ယောက်
က လေးခွနှင့်ပစ်သည်။ တုတ်နှင့်ရိုက်
သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ၌ မိန့်ငှက်တို့
ထွက်လာလျှင်လည်း လေးခွနှင့်
ရအောင်ပစ်ကြ၏။

နှစ်ကေခန့်ကျယ်သော နဂါးကျစ်
အစုအစုထဲတွင် တော်တော်နှစ်
အောင် ရိုက်ခြောက်အပြီးမှာတော့
ကြွက် အကောင်နှစ်ဆယ်ခန့်နှင့်
မိန့်သုံးကောင်ရ၏။

ထိုမျှနှင့် အားမရကြသေးပေ။ ကိုင်း
ပင်ဒိုက်သရောတို့နှင့် အလွန်ရှုပ်ထွေး
သော အရှေ့မြောက်ဘက်အစပ် နဂါး
ကျစ်မကြီးတစ်ခု ဥသားကျန်သော
ကြောင့် ထိုနဂါးကျစ် အနားအရောက်
မှာတော့...

‘ဖူး...ဖူး...ဖူး...ဖူး...ဖူး...ဖူး...
ဖူး...ဖူး...’

ကျွဲနွားသတ္တဝါတို့၏ နှာမူတ်သံကဲ့
သို့ ကျယ်လောင်သော အသံကိုကြား
ရာ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်စွာနှင့်
ညီအစ်ကိုလေးယောက်လုံး ထိုနေရာမှ
ဖုန်းနှင့်တင်ပါး တသားတည်းကျ
အောင် ထွက်ပြေးခဲ့ကြရတော့သည်။

‘ဪ...နဂါးဆိုတဲ့ သတ္တဝါသည်
ကျွဲနွားနွားများကဲ့သို့ တရားရူးနဲ့
နှာမူတ်တတ်ပါသလား။’

* * *

နဂါးဟု ယူဆသောသတ္တဝါကို

ကိုယ်တိုင်တွေ့သူ

သူ့နာမည် ကိုဖိုးသစ်...

ကိုဖိုးသစ်ဆိုလျှင် ဟိုတစ်ချိန်က ကုန်းကြီးရွာပေါ်တွင်မက အနီးတစ် လျှောက်ရွာတွေမှ မဒီသူ မရှိလောက် ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်...

ကိုဖိုးသစ်သည် အရက်ပုန်းချက်၏။ ထို့ကြောင့် အရက်စွဲသော အရက် သမားတို့ ဇနီးမယား သမီးသားနှင့် မိဘဆွေမျိုးများပါ တစ်နွယ်ငင် တစ်စင် ဆိုသလို မကြည်မသာ ငြိငြင်စိတ် တို့နှင့် သိကြ၏။

ထိုခေတ်ကာလက ယခုကဲ့သို့ အရက်ဆီကို ရေနှင့်စပ်ရောင်းသော "ဘီအီး" အရက်များ မပေါ်သေးသဖြင့် ထူနှောင်းခေါက်နှင့်ထန်းလျက်ကို စိမ်း၍ ချက်သော တောအရက်များသာ တော အရက်သမားတို့ သောက်သုံးကြရ သည်။

အရက်ချက် ရောင်းသူများကလည်း တစ်ရွာတွင် တစ်ဦးဆိုသလိုရှိ၏။ ယစ်မျိုးက ခွင့်မပြုသောကြောင့်သာ တိတ်တိတ်ပုန်း ချက်ရောင်းကြရသည်။

ယနေ့လည်း ယစ်မျိုးမှ လာရောက် ရှာဖွေမည်ဟု ကြိုတင် သတင်းရထား သောကြောင့် ကိုဖိုးသစ်တစ်ယောက် အကာအကွယ်ကောင်းသော ခေါင်း ကြီးနဂါးကျစ်ထဲသို့ အရက်သွားချက် ရန် အရင်နေ့ကတည်းက စိမ်ရည်အိုး၊ ပေါင်းအိုး၊ ဖိုခုံလောက်ကအစ ထင်းတို့ ကိုပါ ကြိုတင်၍ ပို့ထားနှင့်ပြီးဖြစ်၏။

ယခု ပုလင်းခွဲတို့ ထည့်ထားသော ဝန်နီအိတ်ကို ကျောပိုးကာ ခေါင်းကြီး နဂါးကျစ်ရှိရာ ရွာ၏ အနောက်တောင် ဘက်သို့ ထွက်ခဲ့သည်။

ခေါင်းကြီးနဂါးကျစ်ထဲကို ရွာနှင့်

နီးရာ အရှေ့ဘက်မှ ဝင်၍ မရပေ။ အနောက်ဘက်မှလှည့်ပြီး ဝင်ရ၏။ ခေါင်းကြီးနဂါးကျစ်သည် အပြင်မှ ကြည့်လျှင် တစ်ခုတည်းသော နဂါး ကျစ်ဟု ထင်ရသော်လည်း အတွင်းဝင် သွားမှ နဂါးကျစ်အသေးများ စုပြုံ ဆက်စပ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထိုနဂါးကျစ်တို့၏ အရှေ့မြောက် ထောင့်ရှိ နဂါးကျစ်တစ်ခုမှာ တခြား နဂါးကျစ်တို့ထက် ပိုကျယ်၍ ကျူကိုင်း နှင့်ပိတ်ပင် ဒိုက်သရောတို့ ပို၍ထူထပ် ပြီး မြေသားမှာလည်း အခြားတို့ထက် မြင့်မောက်နေသည့် ခေါင်းကြီး နဂါးကျစ်တစ်ခုလုံး၏ ပင်မနဂါးကျစ် ဖြစ်ဟန်တူ၏။

ထိုနဂါးကျစ်၏ အနောက်ဘက် အခြေတွင် ဖျာသုံးလေးချပ်စာခန့် မြေပြောင်ရှိ၍ ထိုကွက်လပ်တွင် ဖို တည်ပြီး အရက်ချက်ရန် ကိုဖိုးသစ် စီစဉ်တော့သည်။

နံဘေးပတ်လည်မှ နဂါးကျစ်များ ဝန်းရံနေသည့်အတွက် ထိုနေရာကို မည်သူမှ မမြင်နိုင်ပေ။

နောက်နေ့တွေ့၍လည်း ဒီနေရာသို့ သာ အမြဲချက်တော့မည်ဟု စိတ်ကူးပြီး စတင် ချက်လုပ်ရန် ဖိုခွင်တည် ငုံ့ပြီး မီးမွှေးနေစဉ်...

'ရဲ့...ရဲ့...ရဲ့...ရဲ့...'
ပင်မနဂါးကျစ်ကြီးထဲမှ ကိုင်ပင် ဒိုက်သရောတို့ကို တစ်ခုခုနှင့် ပွတ်တိုက် တရွတ်ဆွဲသံ ပေါ်လာပြီး ထိုအသံ

သည် နဂါးကျစ်အစပ်ထဲသို့ ရောက် လာသဖြင့် ကိုဖိုးသစ် ဦးခေါင်း ခေါ် ကြည့်မိသည်။

'အမယ်လေး'

နဂါးကျစ်ထဲမှ ထွက်လာသော အကောင်ကိုမြင်၍ ထိတ်လန့်ပြီး ခေါ် ထိုင်လျက် နောက်သို့ လက်ထောက် ကာ ပက်လက်လန်သွားသည်။

နောက်မှ သတိဝင်လာကာ ဖင်တရွတ်ဆွဲ၍ တရွေ့ရွေ့ နောက် သို့ဆုတ်လျက် ခပ်လှမ်းလှမ်းရောက် မှ ထကာ ပြေးခဲ့လေတော့သည်။

ထိုအချိန်မှစပြီး ကိုဖိုးသစ် ထစ် ယောက် ခေါင်းကြီးနဂါးကျစ်ဘက်သို့ ယောင်၍မျှ ခြေဦးမလှည့်တော့ပေ။ သူ မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်ရသည့် အကောင်ကြီးသည်ကား...

လယ်ထွန်သည် ထွန်တုံးအရွယ် အစားခန့်ရှိပြီး နှစ်လံမျှရှည်ကာ အရောင်ခပ်စပ်နှင့် ဦးခေါင်းသိ၍ ခြေဦး အပိုပါသည့် အလွန်ကြီးမားသော ခြေ ကြီးပင်တည်။

* * * *

နောက်ဆက်တွဲ ဖော်ပြချက်

[ယခုအခါတွင် ထိုခေါင်းကြီးနဂါး ကျစ်ဝန်းကျင်၌ ရေလွှဲတွင်း နှစ်ဆယ် ခန့်ပေါက်ပြီး ကြက်သွန်စိုက်ပျိုးရေး အဖြစ် သုံးစွဲကြသဖြင့် ခေါင်းကြီး နဂါးကျစ်နှင့်တကွ နဂါးကျစ်အသေး လုံး ကန်ကြီးများသဖွယ် ရေချို၍ ပျားဖြစ်ကာ နဂါးကျစ်တို့ လျှောက် ကွယ်သွား၍ ထိုနေရာနံတို့တွင် ငါးမှ လွတ်ပြီး မွေးမြူရေး လုပ်နေကြ ဖြစ်ပါသည်။]

ကျန်းမာ ရမ်းသာကြပါစေ။

ကောင်းခန့် (သစ္စာတို့) ဝက်လက်

ဆေးရုံပေါ်ပွ

အတွေးအကြံများ

စောဗိသွင် (ရန်ကုန်)

မျက်စိဆေးရုံကြီးဝယ်

အဘွား အတွင်းတိမ်ဖြစ်၍ မျက်စိခွဲရမည်ဆိုတော့ ဆေးရုံတက်ခဲ့ရသည်။ မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လည်ချောင်း ဆေးရုံတွင် တက်ရပြီး ဆေးရုံက အလံပြတုရားလမ်းတွင် တည်ရှိပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်းအစိတ်လောက်က ဖြစ်ပါသည်။ ယခု ထိုနေရာတွင် မျက်စိဆေးရုံ ရှိမရှိ မသိတော့ပါ။ အမေက အလုပ်နှင့်ပို့ နယ်ရောက်နေကြပြီး အဘွားဆေးရုံတက်ရ၍ အမေကိုယ်စား အဘွားကို လာစောင့်ပေးရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အဘွားတို့အိမ်သည်လည်း ယခုအခါ ဆေးရုံနောက်ဘက်လမ်း ဖြစ်သည့် ဆင်းဒဝစ်လမ်း(ယခုအခေါ်

ဗိုလ်ရာညွန့်လမ်း)မှနေ၍ အနော်ရထာလမ်းသို့ ပြောင်းသွားသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ်က အိမ်နှင့် ဆေးရုံနီး၍ တော်သေးသည်။ ဆေးရုံနောက်ပေါက်မှ ဗွတ်လာလျှင် ဆင်းဒဝစ်လမ်းထဲသို့ ရောက်သည်။ ဆေးရုံတက်လျှင် လိုအပ်သောပစ္စည်းများကို သယ်ဆောင်ခဲ့ရပြီး ခွဲပြီးသည့်ညမှစ၍ ညဘက် စောင့်အိပ်ပေးရသည်။

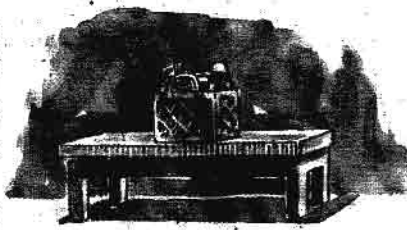
တက်ခါတက အခန်းမဟုတ်ဘဲ

မျက်စိခွဲပြီး လူနာများကို တစ်ခန်းစုထားသည်။ အခန်းက သုံးယောက်ခန်း ဖြစ်ပါသည်။ ပထမညတွေမှာ လူသုံးယောက် အပြည့်ရှိသော်လည်း တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်ကြတော့ ကျန်နှစ်ယောက်က ဆေးရုံက ဆင်းသွားကြပြီ။

အဘွားကတော့ သောက်ထားသော ဆေးအရှိန်တွေနှင့်လား မသိညာဉ်တွင် နှစ်မြိုက်စွာ အိပ်ပျော်နေတတ်သည်။ ကိုယ့်အိပ်ရာမဟုတ်၊ ကိုယ့်အိမ်မဟုတ်တော့ ခုတင်ဘေးအောက်မှာ ဖျာခင်းပြီး အိပ်စောင့်ရသော်လည်း ကောင်းစွာ အိပ်မပျော်ပါပေ။

ညကိုးနာရီမထိုးမီ သူနာပြုများ ညဆေးသောက်ရန် လာတိုက်ပြီး ကတည်းက အခန်းကို ပိတ်ထားပြီး အခန်းထဲသို့ လူဝင်လူထွက်မရှိတော့ပါပေ။ ညနေခြောက်နာရီကတည်းက လူနာကြည့်ခိုက် ကုန်လွန်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ အိပ်မရ၍ စားစရာများထည့်ရန် ပေးထားသည့် သံဗီရိုလေးပေါ် တင်ထားသည့် နာရီကြည့်လိုက်တော့ ည ဆယ့်တစ်နာရီကျော်ပြီဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ကော်ရစ်တာမှ လမ်းလျှောက်သံကြားရပြီး ကိုယ့်အခန်းစတွင် ခြေသံရပ်သွားသည်။ အခန်းတံခါးသည်လည်း အပြင်မှ တွန်းဖွင့်ခြင်းကြောင့် ဟလာလေသည်။

သည်အချိန်ကြီးမှ ဘယ်သူများ လည်းဟု ထရန်ပြင်လိုက်သည့် အချိန်တွင် ခေါင်းတစ်လုံးက တံခါးကြားမှ ပေါ်လာသည်။ ယောက်ျားတစ်ယောက်၏ ခေါင်း။

ထားထားက လန့်ပြီး ဘယ်သူလဲဟု မေးလိုက်သည့်အချိန်တွင် ထိုခေါင်းက အခန်းဝမှ ချက်ချင်း ရုပ်သွားပြီး တံခါးလည်း ပြန်စွေသွားပါသည်။

အဘွားက အိပ်ပျော်နေ၍ ထွက်ပြီး မကြည့်ဖြစ်တော့ပါ။ နောက်တစ်နေ့ ညရောက်လာတော့ ထိုအချိန်လောက်မှာပဲ တံခါးက ပွင့်လာပြန်ပါသည်။ ထိုသူပါပဲ။

ဆံပင်စုတ်ဖွား မျက်နှာအမ်းအမ်းနှင့် အသက်ကတော့ လေးဆယ်ကျော်လောက်ထင်ပါသည်။ အခန်းတံခါးဖွင့်ကာ လူတစ်ကိုယ်လုံးနီးပါး ဝင်လာဖို့ ဟန်ပြင်ပါတော့သည်။

‘သူနိုးလား... သူများအခန်းကို ဘာလို့လာ ဖွင့်တာလဲ၊ ဆရာမ... ဆရာမ လာကြပါဦး’

ထားထားက အခန်းထဲကနေ အော်ခေါ်နေ၍ ပြေးလာသော ခြေသံနှင့်အတူ အပြာဝတ်ဆရာမတစ်ယောက် ရောက်လာပါသည်။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ညီမ၊ လူနာ ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘လူနာ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ အခန်းတံခါးကို ယောက်ျားတစ်ယောက် လာ...လာ ဖွင့်နေတာ နှစ်ညရှိပြီ။ ဆရာမလာတော့ အပြင်မှာ လူတစ်ယောက်ကို မမြင်ဘူးလား။ သူနိုးလားမသိဘူး။ ထားထားကတော့ သူနိုးလို့ ထင်တာပဲ ဆရာမရယ်’

‘မဖြစ်သော ဆေးရုံတံခါးက လူနာကြည့်ခန်း ကုန်ကုဏ္ဍက ဝိတ်ထားတာ အစောင့်လဲ ရှိတာပဲ အစောင့်က ယောက်ျားလေးဆို ပေးဖို့ မိန့်မဆောင်ဘက်ကို ဘယ်တော့မှ မလာဘူး။ သူတာဝန်ကျတဲ့နေရာမှာပဲ နေတာ’

မိန့်မဆောင်ဆိုတော့ ဘယ်ယောက်ျားမှ ညဘက်ဝင်လို့လဲ မရဘူး။ သူနိုးလဲ ဝင်လို့ မရပါဘူး။ အခန်းတံခါးကို ခုန့် ခုအိပ်ပျော် ဆရာမတို့လာရင် တံခါးခေါက်လိုက်မယ်နော် မကြောက်ပါနဲ့’

ထားထားက မကြောက်တတ်ပါ။ နှစ်ညတိုင်တိုင် အခန်းတံခါး လာလာ ဖွင့်နေသောသူကို နောက်နေ့ညတော့ အမိဖမ်းမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားပါသည်။

လိုလိုမည်မည် တစ်တောင်ကျော် တုတ်တစ်ချောင်းကို အနားတွင် ဆောင်ထားကာ မအိပ်ချင်အောင် လက်ဖက်ရည်သောက်၊ လက်ဖက်စားပြီး အဘွားဘေးက ခုံတန်းလေးတွင် ထိုင်နေမိသည်။ ခုတင်က နံရံနှင့်ကပ်ထားပြီး အခန်းထဲသို့ ဝင်သော တံခါးပေါက်နှင့် အနီးဆုံးဖြစ်နေသည်။

ခုံတစ်ခုံနှင့် အခန်းဆကိုလည်း ပိတ်ထားကာ အလွယ်တကူ တွန်းလျှင် မပွင့်နိုင်အောင် ပစ္စည်းများ ထည့်ထားသော ခြင်းတောင်းတစ်တောင်းကိုလည်း တင်ထားပါသေးသည်။ ဘယ်လိုတင်တင် ခုံနှင့် ခုထားထား အချိန်တန်တော့ တံခါးကို လာတွန်းပါတော့သည်။

ခုံခံနေ၍ တံခါးချက်ချင်း မပွင့်ခင်ကတည်း အခန်းတံခါး နည်းနည်းဟလာသည်နှင့် ခုံကို ဖယ်ကာ တံခါးကို ဆောင့်ဖွင့်လိုက်ပါသည်။ လူတစ်ယောက်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့သောအခါ...

‘ဘာ လာလာလုပ်နေတာလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ တံခါးကို ညှစ်ပြီး လာလာဖွင့်နေတာလဲ ရှင် သူနိုးလား၊ ရာဇဝင်လိုက်မှာနော်၊ မိန့်မ’

ဆောင်အခန်းတံခါးကိုမှ ဘာလို့လာလာ ဖွင့်နေတာလဲ’

ပါးစပ်ကလည်းပြော လက်ထဲက တုတ်တိုနှင့်လည်း ဆောင့်တွန်းလိုက်မိသည်။ လေကို တွန်းရသလိုပါပဲ။ သူ့ဗိုက်နှင့်တုတ်ကို ထိနေတာကို သေချာ မြင်ရပေမယ့် ထိသည်ဟု မထင်။ ထိုသူ ဘာမှမပြောဘဲ ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွား၍ အနောက်မှ လိုက်ရန် ပြင်စဉ်မှာပင် မျက်စိရှေ့က ပျောက်သွားတော့သည်။

အခန်းက လှေကားနှင့်လည်းမနီး တခြားအခန်းတွေကလည်း ပိတ်ထားကြ၍ ဘယ်ကိုမှ ဝင်သွားသည်ကို မတွေ့။ ဒီတော့မှပဲ သံရဲဟု ရေရွတ်လိုက်မိပြီး အခန်းထဲ အမြန်ဝင်ကာ တံခါးကို ပိတ်ထားလိုက်မိသည်။

နောက်နေ့တွင်တော့ ဆေးရုံနှင့် အိမ်နီး၍ နေစဉ် အိမ်ကနေ လာပြခွင့်ကုသခွင့်ပြုပါရန် အကျိုးအကြောင်း ပြောပြကာ ဆေးရုံမှ ဆင်းခွင့်တောင်းခဲ့ပါသည်။

‘ဆေးရုံဆိုတာတော့ ရှိတယ် မရှိဘူး ပြောမရဘူးလေ။ မျက်စိခွဲထားတဲ့ လူနာက သိပ်လှုပ်ရှားလို့ မရဘူး။ ညော်မိခံလို့ မရဘူး။ ဖြစ်နိုင်ရင် ဆေးရုံက မဆင်းစေချင်သေးဘူး အခန်းပြောင်းပေးမယ်။ ပတ်တီးဖြေပြီးမှ ဆင်းစေချင်တယ်’

ဆရာဝန်ကြီးစကား နားထောင်ကာ အခန်းပြောင်ဆွဲပြီး လူလည်း အပြည့်၍ မလာနိုင်တော့ပါ။ ဒါကတော့ မျက်စိဆေးရုံတွင် ကြုံခဲ့ရသည်ကိုစွဲပါပဲ။

အဘွားဆေးရုံကဆင်းပြီး တစ်ပတ်ကြာတော့ ထားထားလည်း နယ်ပြန်ပြင်ရပါတော့သည်။

‘သမီးလဲ နေချင်ပါတယ် အဘွားရယ်။ ကျောင်းစာမေးပွဲကနီးဆုံး ကျော့ဦးပျက်ရက်များလို့ မဖြင့်လို့ အနိတီလီလီလဲ အဘွားကို လာဆေး’

ပေးမယ်ပြောတာ မေမေခွင့်ရတော့လဲ တစ်လှည့်လွှတ်လိုက်ပါမယ်။ ခွင့်ယူပြီး ရန်ကုန်ပြန်ထားတာ မကြာသေးတော့ မေမေက လာဖို့ ခွင့်မရလို့ပါ။

အဘွားကို ထားခဲ့ရသည်မှာ စိတ် မချသော်လည်း မတတ်နိုင်ပါပေ။ အဘွားမွေးစားသမီး အန်တီလီယာက လာစောင့်ပေး၍ တော်သေးသည်။ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ် ပြန်ရောက်တော့ အဘွားကိုစိတ်မချကြောင်းပြောမိသည်။

‘ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ သမီးရယ်၊ သမီးဦးလေးအလုပ်က ရန်ကုန်မှာပဲဆို တော့ သူ့သားအဖေကို တစ်ယောက် တည်း ဘယ်ထားခဲ့ချင်ပါ့မလဲ သမီး ဦးလေး ဖုန်းဆက်ပြောတုန်းက သမီး တို့ ဆေးရုံမှာ လန့်ကြဲလို့ဆို’

‘ဟုတ်တယ် မေမေရယ်၊ လူတစ် ယောက် နေ့တိုင်း လာလာပြီး အခန်း တံခါးဖွင့်တာလေ နောက်တော့ မျက်စိ ရှေ့တွင် ပျောက်သွားမှ သရဲမှန်း သိရ တာ။ သမီးက သိပ်မကြောက်တတ်ပါ ဘူး။ သမီးခွေလဲရွံ့တိ၊ အခန်းလဲ ပြောင်း ပေးလိုက်လို့တော်သေးတာ အဘွားက တော့ အိပ်ပျော်နေတော့ မသိဘူးပေါ့’

‘သမီးအဘွား နီးနေလဲ ကြောက်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အဘွားက သိပ်သတ္တိ ကောင်းတာ မေမေ့ကို မွေးတုန်းက ဖူင်မခါနာဆေးရုံကြီးမှာပေါ့ အဘွား ကြံ့ခွဲရတဲ့ အိမ်တုန်းက အဖြစ်အပျက် တ မေမေပြောပြမယ်’

ဂျင်မခါနာဆေးရုံကြီးဝယ်

မခင်နှင်းက သားဦးဖို့ နှစ်ယောက် ခန်းကိုသာ ယူလိုက်သည်။ မကြောက် ထတ်သော်လည်း တစ်ယောက်ခန်း တွင် ညဘက် တစ်ယောက်တည်း နေရမှာကိုတော့ မနေချင်ပါပေ။ မွေး ငြိမှ လူနာစောင့် ငှားမည်ဟု စိတ်ကူး ထား၍ နှစ်ယောက်ခန်းဆိုတော့ အဖော်လည်း ရပေမည်။ ထိုစဉ်က တစ်ယောက်ခန်းဆို

ပိုက်ဆံပိုပေးရသည်။ သူတို့အခေါ် တော့ အထူးခန်းပေါ့။ ဟောလ်ခန်းထဲ တွင် မွေးလူနာခုတင်များ တန်းစီထား ကာ ပိုက်ဆံမပေးရဘဲ မွေးလို့ရသော ရိုးရိုးအခန်းများလည်း ရှိပါသည်။ မခင်နှင်း မမွေးခင်က အဝင်တံခါး ပေါက်အနီး အစွန်ဆုံးခုတင်တွင် နေရ သည်။ ဘေးခုတင်တွင် မခင်နှင်းထက် အသက်လေးငါးနှစ် ပိုကြီးပုံရသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်။ သူကလည်း မမွေးသေးပါပေ။

ဘေးခုတင်မှ အစ်မကြီးသည် ည ဘက် သိပ်အိပ်ပုံမရပါ။ ဆေးလိပ် ထထ ဖွာနေသည်ကို မခင်နှင်း နီးလာ တိုင်း တွေ့ရ၍ မအိပ်ဘူးလားဟု လှမ်း နှုတ်ဆက်စကားတော့ ပြောမိကြ သည်။ အစ်မကြီးမွေးပြီးတော့ တစ်ရက် ပဲနေကာ ဆေးရုံက ဆင်းသွားသည်။ ချုပ်ရိုးပင် မဖြေရသေးဘဲ ဆင်းသွား သော အစ်မကြီးကို နားမလည်။

အိမ်ရောက်မှ ဆရာဝန်ခေါ်ဖြေမယ် လို့တော့ ပြောသွားခဲ့ပါသည်။ အစ်မကြီး ဆေးရုံက ဆင်းသွားတော့ ထိုခုတင်သို့ မခင်နှင်းကို ပြောင်းပေးလိုက်သည်။ မခင်နှင်းနေရာတွင် မွေးလူနာသစ် တစ်ယောက် ရောက်လာသည်။ ထို အချိန်တွင်မခင်နှင်းက မွေးပြီးပြီဖြစ်သည်။ အိမ်မှယူလာသော ကြက်သား ကြော်တို့ စားစရာတို့ကို ခုတင်ဘေးရှိ သံမဏိအသေးလေးပေါ်တွင် ပလတ် စတစ် အုပ်ဆောင်းအသေးလေးနှင့်

အုပ်ထားသည်။ ကလေးမွေးပြီး သွေး မလန်စေရန် သောက်ဖို့အတွက် အိုး ဘရန်ဒီ အရက်ပုလင်း အသေးပြား လေးကိုလည်း တင်ထားသေးသည်။ ဇီရိုလေးထဲတွင်တော့ စားစရာမှန်တို့ ထည့်ထားသည်။ ပြဿနာက ထို ခုတင်သို့ ပြောင်းသော ညတွင်ပင် စပါတော့သည်။ ဆာရီအဖြူအရည်ကို ဝတ်ထားသော ကုလားမတစ်ယောက် သူက မခင်နှင်း၏ ခုတင်ဘေးတွင် လာရပ်ကာ ကြည့်နေသည်။

မခင်နှင်းက ဘယ်သူလဲလို့မေးတော့... ‘နင့်ကို ဝါစာမယ်၊ နင့်ကို ဝါစာမယ်’ ဟု ပြောကာ လက်ကိုချုပ်ထား သည်။ သူ့လက်ကလည်း ရေခဲလို အေးစက်နေသည်။

မခင်နှင်းက နင့်ကို ဝါစာမည်လို့ ဆိုက်တည်းက နိုးရိုးလူတော့မဟုတ်ဟု ထင်ကာ ဘုရားစာတွေ ရွတ်ပြီး အတင်းရုန်းသည့်အခါ လက်ကိုလွှတ် ပြီး အခန်းပြင်သို့ဆာရီဖြူ တလွင့်လွင့် ဖြစ် ထွက်ပြေးသွားတော့သည်။

မခင်နှင်းလည်း စားပွဲပေါ်ရှိ အိုးဘရန်ဒီ အရက်ပုလင်းထဲမှ အရက် အနည်းငယ် မော့သောက်ကာ အခန်း ပြင်သို့ ထွက်ပြီး ဆရာမတွေကို နားနေ ခန်းအထိ လိုက်ရှာမိသည်။

‘ဆရာမ... ကုလားမတစ်ယောက် ကျွန်မ ကို လက်လာချုပ်ပြီး နင့်ကိုဝါစာမယ်လို့ ပြောတာ၊ အခု ရုန်းလို့ ထွက်ပြေးသွားပြီ သရဲမြောက်တာထင်တယ် တစ်ယောက် လောက် လာစောင့်ပေးမလား’

‘ညီမကလဲ ကုလားမ သူ့ယောက်ျား ပျောက်လို့ လိုက်ရှာနေတာ နေမှာပါ မကြောက်ပါနဲ့။ ဟဲ့...ဘေဘီ သူ့ကို သွားစောင့်ပေးလိုက်ပါ။ နင် အခန်းရှင်း တာ ထားခဲ့တော့ ဆရာမတို့ လုပ် လိုက်မယ်’

လက်သုတ်ပဝါတွေ လေ့င်းနေသော မဘေဘီက မခင်နှင်းနောက်ကို လိုက်

www.burmeseclassic.com

လာခဲ့ပြီး စောင့်ပေးခဲ့သည်။

‘အစ်မ ညစောင့် ဘာလို့ မငှားတာလဲ၊ ကျွန်မကိုငှားပါလား ကျွန်မစောင့်ပေးမယ်လေ’

‘နေလဲကောင်းနေတော့ မငှားဘူးလို့ ပြောလိုက်မိတာ မဘေတီ အခုစောင့်ပေးတဲ့ ညတွက်ခက် ကျွန်မပေးမှာပါ။ မနက်ဖြန်ဆေးရုံက ဆင်းတော့မှာ မနေတော့ဘူး။ မဘေတီတို့က ဒီဆေးရုံမှာ အလုပ်လုပ်နေတော့ သိမှာပါ။ ကျွန်မကို အမှန်အတိုင်း ပြောပြအစ်မ လက်ကို လာချုပ်တဲ့ ကုလားမက သရဲမဟုတ်လား’

‘အစ်မ ဆရာမတွေကို ပြန်မပြောရဘူးနော်၊ ဘေတီကို ဆေးရုံက နှင်ထုတ်လိမ့်မယ်။ အဲဒီကုလားမက နာနတ်တောကတဲ့၊ အစ်မအိပ်တဲ့ ခုတင်မှာ ဆေးရုံတက်တာ၊ ကလေးမွေးပြီးပြီးချင်း မသေဘူး။ အဲဒီခုတင်မှာ နေရင်း သူ့ကလေးက အရင်ဆုံးသွားပြီးမှ သူ့လဲ စိတ်ထိခိုက်ပြီး သွေးတက်ပြီး ဆုံးတယ်ဆိုလားပဲ။’

‘ဒီခုတင်ကို စိတ်စွဲနေတာ ဆေးရုံတက်တဲ့ လူတိုင်းကို အဲဒီလိုပဲ ခြောက်တတ်တယ်။ နောက်ပြီး အစ်မတို့က စားစရာတွေကို ခုတင်ဘေးထားတော့ စားချင်လို့လဲ လာတာနေမှာပေါ့။ ဒီခုတင်မှာတက်တဲ့ မီးနေသည်တိုင်း တစ်ညအိပ်ပဲ နောက်နေ့ဆို ဆေးရုံက ဆင်းပြေးတော့တာပဲ’

‘ဒါ့နားဟယ် အဲဒီခုတင်ကို ဖယ်လိုက်တာ မဟုတ်ဘူး။ သူစိတ်စွဲလန်းတဲ့ ခုတင်ရှိတော့ရင် သူ့ဘယ်လာပါတော့မလဲ၊ မဘေတီတို့ဆေးရုံ က သိသိနဲ့ ထားတာလား၊ တခြားလူနာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ မီးနေသည်တွေ သွေးလန်း သေ ကုန်မှ ခက်နေမယ်။’

‘အိပ်ပေးသင်္ဘောဆိုတယ် လက်ကို ချုပ်ထားနိုင်တာ သူ့ချုပ်ထားတဲ့လက်ကို ယူပြီး ရှုန်းရတာ သရဲကလေးတွေက သူတို့ကို ကိုင်လို့မဟုတ်ဘူးဆို လေ့ကို ဖမ်းရသလိုပဲလို့ ကြား

ဖူးခဲ့တာ။
‘ဖတ်ဘူး ယူကပြန်တော့ အိပ်ကိပြန်တော့မယ် ဒါကြောင့်ထင်တယ် ဒီခုတင်မှာ ပထမရိုက် အစ်မကြီး မအိပ်ဘဲ ထထိုင်နေပြီး ဆေးရုံက ပြန်ပြန်ဆင်းသွားတာ’

အိမ်ပြန်ရောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ်တရားနာပြီး အိမ်ကို ပရိတ်ရေတို့ဖြင့် ပက်ဖျန်းလိုက်သည်။ ဒါကတော့ ဂျင်မခါနာဆေးရုံကြီး (လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်ကျော်ကအခေါ်အဝေါ်)တွင် မေမေကြုံခဲ့ရသောအကြောင်းကို ပြန်ပြောပြခြင်းပါပဲ။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင် မေမေနှစ်တန်းအရွယ်တွင် မေမေတို့ အိမ်ရှေ့သုံးထပ်တိုက်ကြီးကို သူဌေးတစ်ဦးက တစ်တိုက်လုံးဝယ်ကာ အိမ်ပြောင်းလာကြသည်။ ထိုအိမ်ရှင်၏ဇနီး အစ်မကြီးမှာ မေမေအမေနှင့် ဆေးရုံတွင် တစ်ခန်းတည်းနေခဲ့ရသော အစ်မကြီးပင် ဖြစ်သည်။ သူတို့ အိမ်တက်လုပ်တော့ ဖိတ်၍ သွားခဲ့ရာမှ သူကလည်း မှတ်မိကြောင်း ပြောဖြစ်ကြသည်။

‘ငါ့ဗိုယိုကို ခြောက်တာကတစ်နှစ် အစ်မကြီးကတော့ အိပ်လိုက် ပရအောင် နို့တာညီမပြောတဲ့အတိုင်း ဆာရီအိမ်နဲ့ပဲ ငါ့ကလေးပြန်ပေးနဲ့ ကလေးကို ကလေးခန်းသယ်သယ်ထားရလို့ တော်သေးတယ်။ အတူတူရှိနေရင် လူများ လူမထားပဲ။ အစ်မလဲ စဉ်းစားနေတာ ညီမပြောသလို သရဲက လူကို တို့ထိလို့ ရလို့လား။ သူက လာနို့တော့ သူ့လက်က အေးစက်နေတာပဲ။ ဒါကြောင့်ငါ့ဗိုလို့ အိပ်ကို မအိပ်ရဲတော့ပဲ ထထိုင်နေတာ ဒါဆို သူ့သေခဲ့တဲ့ ခုတင်ကို ရောက်တဲ့ မီးနေသည်တိုင်းကို ခြောက်တယ် ထင်တယ်နော်’

မေမေ ပြန်ပြောပြ၍ မေမေကို မွေးစဉ် မေမေအမေ သမီးတို့အဘွား ကြုံခဲ့ရတဲ့ ဂျင်မခါနာဆေးရုံကြီးပေါ်မှ အဖြစ်အပျက်ပါပဲ။

ထားထား ရန်ကုန်ခွင့်နှင့်ပြန်စဉ်ထားထားအစ်မဝမ်းကွဲ ဝမ်းကိုက်၍ ကန်တော်ကလေးမှ ကူးစက်ဆေးရုံကို သွားပြရာ ဝမ်းကိုက်ပိုးတွေ့၍ ဆေးရုံတက်ရသည်။ သူတို့အိမ်တွင်လည်း ကိုယ်ခွဲမရှိ၍ ပထမနေ့၌ ညစောင့်လည်း မငှားဖြစ်သေးပါ။

ထိုညတွင် အစ်မကို စောင့်ပေးဖို့ တာဝန်ယူရသည်။ အခန်းကျယ်ကြီးထဲတွင် လူနာက အစ်မတစ်ယောက်တည်း ရှိသည်။ အဝတ်အငှားလျှော်သည် အမျိုးသမီးက နောက်နေ့ညတွင်တော့ သူ့အငှားစောင့်ပေးမည်ဆို၍ အဆင်ပြေသွားသည်။

ညအိပ်ခါနီး အိပ်ရာမဝင်ခင် ညီအစ်မနှစ်ယောက် အိမ်သာသွားကြသည်။ အိမ်သာရောက်ရန် အခန်းကျယ် တစ်ခန်းကို ကျော်ဖြတ်ရသေးသည်။ ထိုအခန်းက မီးမထွန်းထားပါပေ။ ဆေးရုံဝင်းမှ ထွန်းထားသော ခင်ခိုခိုခိုခို အလင်းရောင်ကသာ အခန်းထဲကို အနည်းငယ် ရောက်ပါသည်။ အိမ်သာမှ အပြန်တွင် အခန်းထောင့်ဘက်ကို မျက်စိရောက်သွားတော့ လူတစ်ယောက် မတ်တတ်ရပ်နေသည့် အနေအထားမျိုး အရာတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ကြည့်နေစဉ်မှာ လှုပ်ရှားသွားသည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။ စိတ်ထင်လို့ပဲလား။ လူနာကို မမြင်စေရန် ဖက်ခေါ်ခဲ့ပြီး အခန်းထဲရောက်တော့ သက်ပြင်းချနိုင်ခဲ့သည်။ ဘုရားစာတွေကို မအိပ်မချင်း ရွတ်နေမိသည်။

‘ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ နံရံတစ်ခုပေါ်မှာ အခန်းထောင့်မှာ မတ်တတ်ကြီး သွားပြီး ယား မကြည့်ရဲပါဘူး ယခုဆို ကို ခြောက်နေဦးမယ်’
ကြည့်မယ် မကြည့်ဘူး
လွန်ခွဲနေရာမှ တကယ့်သေဆုံး

ငှက်ပျောပင်ဖော် နတ်သမီး

မျိုးတင့်
(ညောင်လေးဝင်)

ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က ငှက်ပျောပင်
ညိုနှင့် ဆက်ရွယ်နေခဲ့သော ဇာတ်လမ်း
အစ်ပုဒ်ရှိခဲ့သည်။ ဂန္ထရုဆန်သော ဖြစ်
ခဲ့သို့ ယနေ့တိုင် မမေ့နိုင်သေးဘဲ ရှိ
သည်။

ကျွန်တော်၏ မွေးဇာတိ ရွာကလေး
သည် စစ်တောင်းမြစ်ကြီး၏ ကမ်းပါး

တစ်နေရာ၌ တည်ရှိသော ပဲခူးတိုင်း
ဒေသကြီး။ ညောင်လေးပင်မြို့နယ်
အတွင်းရှိ မင်္ဂလာကုန်းရွာကလေး ဖြစ်
သည်။

ရှေးအခါက တစ်ရွာလုံး မီးလောင်၍
တက်တက် ပြောင်ခဲ့ဖူးသောကြောင့်

မီးလောင်ကုန်းဟု ခေါ်ခဲ့သေးသည်။
နောင်တွင် လူကြီးများက ပညာရှိသူ
ရဟန်းတော်မြတ်များ၏ သြဝါဒကို
ခံယူကာ မင်္ဂလာရှိသော မင်္ဂလာကုန်း
ရွာဟု မှည့်ခေါ်ခဲ့ကြသည်။

စစ်တောင်းမြစ်ကြီးသည် ကျွန်တော်
နက္ခတ္တရောင်မြဲချိန်မှစ၍ ၂၀၀၉

www.burmeseclassic.com

၏ ငယ်ပေါင်းချစ်ဆွေကြီးဖြစ်သည်။ မြစ်နားကမ်းနား၌ ကြီးပြင်းမွေးဖွားခဲ့ရသော ကျွန်တော်သည် စစ်တောင်းမြစ်ကြီးကို ငယ်စဉ်ကပင် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော်၏ ကလေးဘဝအိပ်မက်များတွင် စစ်တောင်းမြစ်ကြီးသည် လွှမ်းမိုးနေခဲ့သည်။

ကျွန်တော်တို့ ကလေးဘဝတွင် စစ်တောင်းမြစ်ထဲ၌ ရေကူးကြသည်၊ လှေစီးကြသည်၊ ငါးများကြသည်၊ ရေထဲ၌ ပျော်ရွှင်စွာ ရေငုပ်ပြိုင်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် စစ်တောင်းမြစ်၏ ရေစီးသံတို့ ကျွန်တော်၏ နှလုံးသွေးလှည့်ပတ်သံအလား သံယောဇဉ်ကြီးမားခဲ့သည်။

ခက်သည်က စစ်တောင်းမြစ်ကြီးသည် သာယာလှပလွန်းသော နွေဦးရာသီများတွင် ခင်မင်ရင်းနှီးဖို့ ကောင်းသလောက် မိုးကာလများတွင် သူ၏ ဗီဇဆိုးကို ထုတ်ပြတတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ စစ်တောင်းမြစ်သည် မိုးရောက်သည်နှင့် ဆိုင်းမဆင့်မဲ့ဆင့် အခိုးတံခွန်လွှင့်တော့သည်။

မြွေကြီးတစ်ကောင် ပါးပျဉ်းထောင်သလို တဟဲဟဲ၊ တဟီးဟီး ညည်းညူအော်ဟစ်ကြိမ်းဝါးလျက် တွေ့ကရာ ပါးမျိုတိုက်စားရင် ဝရုန်းသုန်းကားစီးဆင်းတော့သည်။

ကျွန်တော်တို့ကမူ ကလေးဘဝအရွယ်တွင် စစ်တောင်းမြစ်ကြီးကို အပြစ်မပြင် အချစ်အခင်မပျက်ပါသော်လည်း ကျွန်တော်အဖေနှင့် အမေတို့မှာ စိုးတထိတ်ထိတ်နှင့် မျက်စိမျက်နှာပျက်နေကြသည်။ ဘယ်တော့များ ကမ်းပါးပြိုလေမလဲဟု စိုးရွံ့ ကြောက်လန့်နေသည်။

စစ်တောင်းမြစ်၊ မြစ်ရေတိုက်စား၍

ကမ်းနားတွင် နေထိုင်ကြသော ကျွန်တော်အဖေနှင့် ဆွေမျိုးများသည် အကြိမ်ကြိမ် ရွှေ့ပြောင်းခဲ့ကြရသည် မဟုတ်ပါလား။

သည်နှစ်တော့ ကျွန်တော်တို့ ကံကောင်းကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ တစ်စုကလေးသည် ကမ်းပါးပြိုသောနေရာထဲတွင် မပါသွားခဲ့၊ ဘုရားတရင်း ဆုတောင်းခဲ့သော အမေသည် “တော်ပါသေးရဲ့ဇော်” ဟု သက်ပြင်းရှိုက်ရင်း ရေရွတ်ရှာသည်။

မှတ်သုံရာသီအဆုတ်တွင် စစ်တောင်းမြစ်ပျိုသည် သူမဟုတ်တော့သလို ရေငိုင်းအိကလေးတွေနှင့် ငြိမ့်ငြိမ့်ကလေး သရုပ်ဆောင်ပြန်သည်။

ဒီလိုတော့လည်း စစ်တောင်းမြစ်သည် ချစ်ခင်တွယ်တာဖွယ်ကောင်းသည်။ မိုးကာလတွင် လယ်ယာဦးကြီးတို့အတွက် အဖိုးတန်သော နုံးမြေနုများကို သယ်ယူပို့ချပေးခဲ့သည်။

စစ်တောင်းမြစ်ကမ်းနေ ကျွန်တော်တို့ တဲအိမ်ကလေးတစ်ဝိုက်တွင် ဝင်းဝါစိုအိ၍ မိုးမိုင်းဝင်းဝင်း မြေဆီမြေနှစ်များကို သယ်ဆောင်ပေးခဲ့သည်။

မိန်းမပျိုကလေး၏ သွေးထားသော သနပ်ခါးနှစ်ကဲ့သို့ တွယ်တာစွဲမက်ဖွယ်ကောင်းလှသည်။ သည်တော့မှ ကျွန်တော်တို့ အဖေ ပြုံးဖော်ရသည်။

တစ်မိုးတွင်းလုံးလိုလို ခပ်တည်တည်ကြီး စစ်တောင်းမြစ်ကို စိန်းစိန်းကြီးကြည့်နေတတ်သော ‘စစ်ပြန်ရဲဘော်ဟောင်းကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သည့် ကျွန်တော်အဖေ၏ အပြုံးကို ရှားပါးစွာ မြင်ရခြင်းဖြစ်သည်။

နန်းမြေတို့ပေါ်တွင် အဖေသည် ဆောင်းသီးနှံတို့ကို စိုက်ပျိုးသည်။ မြေပဲ၊ ပဲကြီး၊ ပဲနောက်၊ မတ်ပဲ

စသည်များ တစ်ဖက်ကလည်း ကျွန်တန်း ပြန်ပြုသော မြေဆီမြေနှစ်ထဲတွင် ငှက်ပျောပင်များကို စိုက်ပျိုးသည်။

ငှက်ပျောပင်တို့သည် မြေဆီမြေသားကောင်း၍ စိမ်းရောင်စိုလွင်အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းနေသည်။ တစ်ထဲမှ နှစ်ပင်၊ သုံးပင်ခန့် လပိုင်းအတွင်း သားတက်များ ထွက်လာသည်။ ငှက်ပျောအုံ၊ ငှက်ပျောရုံကြီးများ ဟီးလာလာသည်။

ဖီးကြမ်း၊ နံသာပု၊ သီးမွှေးနှင့် မြိုင်ငှက်ပျောမျိုးများသည် သူ့ထက်ပိုအလှချင်းပြိုင်ကြသည်။ စစ်တောင်းမြစ်ပြင်မှ လေနုအေးတွင် ဟန်တပြေ ယိမ်းကနေကြသည်။

သည်ငှက်ပျောခြံမှ ထွက်သော ငှက်ပျောခိုင်၊ ငှက်ပျောဖီးများကို လှည်းနှင့်တိုက်၍ ညောင်လေးမင်မြို့နေကွက်သို့ အဖေပို့ရတော့မည်။

တစ်ဖက်က ကိုင်းသီးနှံ၊ တစ်ဖက်က ခြံသီးနှံတို့နှင့် ကျွန်တော်တို့ ဦးအစ်ကို(၃)ယောက်၏ ပညာရေး၊ မိသားစုဝမ်းဝေး စိတ်အေးကြရတော့မည်။

ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကိုသုံးယောက်သည် ကြီးစဉ်ငယ်လိုက်ဖြစ်သည်။ အဖေငှက်ပျောပင်က ထွက်သော သားတက်များသဖွယ် အပြင်းအခိုင်း အားသစ်မွှေးစ လူငယ်ဘဝဖြစ်သည်။ “ရွှေခိုင်၊ စိန်ခိုင်၊ မြခိုင်” တို့ ကျွန်တော်တို့အဖေ ဦးဘခိုင်က ခေါ်ထားသည်။

မျောက်ရှုံးအောင် ဆော့ကစားသောကြောင့် ရွာသားများ ကျွန်တော်တို့ကို မျောက်(၃)ဟု ခေါ်ကြ၊ ပြောကြသည်။

ဝီရိအခေါ်အပြောကို ကျွန်တော်လက်မခံလိုပါ။ လူကြီးများက ခုခံ

ခေါ်ခြင်းဖြစ်၍ အောင့်သက်သက်နှင့် သည်းခံကြရသည်။

ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကိုများကို အဝတ်ကြီးက ခဲစိတ်၊ ခဲမာန်သွင်းပေးထားရာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် "ခဲသုံးဘော်" ဟု ခံယူထားကြသည်။

လာကြစမ်း... ဘယ်တုန်းနှင့် ရန်ဖြစ်ရမလဲ နပန်းချရမလား၊ လက်ဝှေ့ထိုးမလား၊ ဘောလုံးကန်မလား စမ်းချင်ရာ စမ်းနိုင်သည်။ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်မောင်ဘာချစ်တို့အဖွဲ့ ဖြစ်သည်။

* * *

ထိုညက လသာနေသည်။ အဖေဆရာ အဖေပါ ခရီးထွက်သွားကြသည်။ ကျွန်တော်တို့(၃)ယောက်အတွက် ချက်ပြုတ်ထားခဲ့သည်။ ကျွန်တော်တို့ ရွာတွင် မူလတန်းကျောင်းမရှိပါ။ ကျွန်တော်တို့ရွာနှင့် (၄)မိုင်ခန့် ကွာဝေးသော ပုစွန်မြောင်းရွာကြီးတွင် အလယ်တန်းကျောင်းရှိသည်။

ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကို(၃)ယောက်သည် နေ့စဉ် ပုစွန်မြောင်းရွာသို့ ကျောင်းသွားခဲ့ကြသည်။

ကျောင်းမှ အိမ်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ညနေ(၅)နာရီခန့်ရှိပါပြီ။ အဖေချစ်ပြုတ်ထားသော ငါးဟင်းနှင့် ငါးငါးကို အားရပါးရ ညီအစ်ကို(၃)ယောက်စားကြသည်။ စားရင်းသောက်ရင်း ညနေ(၆)နာရီအချိန် ရောက်လာသည်။

ဆောင်းအကုန် နွေအကုန်ဆို နှစ်နှစ်ဖွယ်ရာသီ ဖြစ်သည်။ အထူးအထူးလှပသော လယ်ခရီးနှင့် လယ်ထွက်စိတ် တသင်းသင်း ပျံ့လှိုင်စွာ ဖြစ်ပေါ်၍ ပွင့်နေသော ကန်စွန်း၊ ကန်ကလေးများသည် ညရောင်တွင် အလှပပျံ့ကြသည်။

အထူးအထူးဖြစ်တွင် အေးမြသော

မြစ်ပြင်ကို နှမ်းရှုံ့ရင်း ရောက်လာသော လေနအေသည် ကျွန်တော်တို့ကို အပူသက်သာစေသည်။

စစ်တောင်းမြစ်ဘက်သို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လျှင် ဆောင်း၏လက်ကျန် နှင်းပွင့် မြူတို့နှင့် မြစ်ပြင်မှ အငွေ့ပျံ့နေသော ရေခိုးရေငွေ့တို့ ပေါင်းဖက်ယှက်လိမ်၍နေသည်။

—လရောင်က ရက်ဖောက်ဖျန်းပက်လိုက်သောအခါ စစ်တောင်းမြစ်ပျံ့မသည် မြူငွေ့နှင်း ပဝါပါး မြို့ထားသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားသည်။

စစ်တောင်းမြစ်တွင်းမှ ကိုဘိုးမောင်တို့ ရေလုပ်သား(တံငါသည်များ) သီဆိုလိုက်သော တေးသံသည် မြစ်ရိုးကို လျှောက်၍ ကျွန်တော်တို့ထံ ရောက်လာသည်။ သာယာပါးဘိခြင်း။

ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကို(၃)ယောက်အတွက် ဒီညသည် လွတ်လပ်ရေးရသောည ဖြစ်သည်။ အလင်းရောင်အတွက် မီးခွက်မထွန်းတော့ပါ။ စာကျက်ဖို့ လုံးဝ စိတ်ကူးမရှိကြပါ။ ညီအစ်ကို(၃)ယောက်သား တက်ညီလက်ညီ ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းရန် မလိုဘဲ ငှက်ပျောပင်များကြား ပျော်ပါးစွာ ဆော့ကစားခဲ့ကြသည်။

လရောင်က မလင်းတလင်း အမှောင်ရိပ် ကွက်တိကွက်ကျားတွင် (၃)ယောက်သား ပြောက်ကျား စစ်ဆေးရေးအဖြစ် အလစ်အငိုက်တွင် ထိုးနှက်တိုက်ခိုက် လုံးထွေး သတ်ပုတ်ရင်း ပျော်နေကြသည်။

အတန်ကြာသော် ငှက်ပျောရုံ ငှက်ပျောခိုင်မှ ငှက်ပျောသီးများကို မြှုတ်၍ အမောပြေစားကြသည်။ သည်အရသာမျိုး မြို့ကြီးသားများ ခံစားနိုင်အံ့မထင်ပါ။

ဆေးတို့ထားသော နွမ်းရိ အိပျော်နေသော အန္တရာယ် ငှက်ပျောသီးစားကြရရှာသည့် မြို့ကြီးသားများကို သနားနေမိသေးသည်။

ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်သည် ပြေးရင်းလွှားရင်း တိုက်ခိုက် ကစားကြရသည်ကို မောပန်းလာသောကြောင့် ခဏအပန်းဖြေခဲ့ကြသည်။ ညီငယ်လေး မြခိုင်က ကစားနည်းပြောင်းလဲရန် ပြောလာသည်။

‘ငါတို့ စစ်တိုက်တမ်းကစားရတာ မောပြီကွာ၊ တူတူပုန်းတမ်းကစားကြရအောင်’

‘အေး ကောင်းတယ်’ ညီလတ်စိန်ခိုင်က သဘောတူသည်။ အကြီးဆုံးဖြစ်သော ကျွန်တော်ရွှေခိုင်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

တူတူပုန်းရာတွင် ကျွန်တော်က အစ်ကိုကြီးဖြစ်၍ သူတို့နှစ်ယောက် ပုန်းသည်ကို လိုက်ရှာခဲ့ရသည်။

နှစ်ယောက်လုံးကို ရှာလို့တွေ့မှ စတင် တွေ့ခြင်းခံရသူက နောက်တစ်ပွဲအတွက် ဆွေးနွေးလုပ်ရသည်။ တူတူပုန်းတမ်းကစားခြင်းမှာ ငှက်ပျောခြံထဲတွင် အလွန်သဘာဝကျသည်။

ငှက်ပျောပင်နှင့် ငှက်ပျောအုံ၊ ငှက်ပျောရွက်ဖားဖားကြီးများ ကြား

တွင် ဝင်ပုန်းနေလျှင် တစ်ကိုယ်လုံး ပျောက်သွားသည်။ တော်တော်နှင့် ရှာဖွေ မလွယ်။

ကျွန်တော့်ညီငယ်များက လျင် သည်။ တူသံပေးပြီး နေရာပြောင်း သည်။ လှစ်ခနဲ၊ လှစ်ခနဲ လှုပ်ရှားကြရာ အမှောင်တစ်ဝက် အလင်းရိပ် ပြောက်တိပြောက်ကျားတွင် လူရိပ်နှင့် ငှက်ပျောပင်ရိပ်တို့ ဝေဝေဝါးဝါး မျက်စိမှားစရာ။

သည်တော့ တစ်ယောက်ကို တွေ့ရ ဖို့ ချွေးဒီးဒီးကျရသည်။ ရှာရင်းဖွေရင်း ညီလတ်စိန်ခိုင်ကို အရင်တွေ့သည်။

‘ယောဒီမှာ စိန်ခိုင် မင်းထွက်ခို’

စိန်ခိုင်သည် ငှက်ပျောဖုတ်ကြားက ခုန်၍ ထွက်လာသည်။ နောက်တစ် ယောက် ကျန်သေး၍ ဆက်ရှာရာသည်။

သည်ကောင်က အတော်လည် သည်။ ဘယ်နေရာမှာ ခြေရာဖျောက်၍ ပုန်းနေသည် မသိ။ နှစ်ခါ၊ သုံးခါခန့် တူသံပေးပြီး အသံပျောက်သွားသည်။

“ရော်...ခက်လာပြီ” သည်ကောင် ငှက်ပျောဖုတ်တွေကြားမှာ အိပ်များ ပျော်နေပြီလား။

‘မြိုင်ရေ... ဟောမြိုင် တူသံပေးပြီလေ’

ကျွန်တော်က အထပ်ထပ်အော်ရင်း တူသံပေးဖို့ ပြောခဲ့သည်။ ဘာမှမတုံ့ပြန် ခဲ့ (၁၀)မိနစ်ခန့်သည် (၁၀)နာရီမက ကြာမြင့်သွားပြီဟု ကျွန်တော် ခံစားရ သည်။ စိုးရိမ်စိတ်သည် ကျွန်တော့်ကို လွှမ်းမိုးလာသည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော်က(၇)တန်း ကျောင်းသား ညီလတ်က (၅)တန်း၊ အငယ်ဆုံးကောင် မြိုင်က (၄)တန်း၊ ကျောင်းသားမို့ ကျွန်တော်တို့ အစ်ကို ကြီး(၂)ယောက်က ညီအငယ်ကောင် ကို ဝိုင်းချစ်ခဲ့ကြသည်။

အခုတော့ သူ့ကိုရှာရင်း မောနေပြီ။

ချွေးများ ဒီးဒီးကျလာသည်။ အစ်ကို ကြီးမြိုင်၍ ညီငယ်တစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ် သော် ကျွန်တော် ထာဝန်မကင်းသည် ကို တွေးမိပြီး အထိတ်တလန့် ဖြစ်မိ သည်။

ညီလတ်စိန်ခိုင်ကို ကျွန်တော်က ကူရှာပေးဖို့ ပြောပြသည်။

‘ယောဒီမှာ စိန်ခိုင်... မင်းကူရှာပြီးကွ ဒီကောင် ဘာဖြစ်နေမှန်းမသိဘူး။ တစ်ခုခု ဖြစ်ရင် ငါတို့ ပူးသက်သာဘူး။ အဖေ့ ကြိမ် လုံးနဲ့ ကျော့ကျော့ဟော့မယ်’

‘အေး ဟုတ်တယ်၊ ဒီကောင် ဘာ များဖြစ်နေလဲ မသိဘူး’

‘ဟော့မြိုင်...မြိုင်ရေ၊ ဟော့မြိုင်’ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်စွာ ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကို ပြိုင်တူအော်ခေါ်ကြသည်။ အော်ခေါ်ရင်း ဝိုင်းပါလာသည်။

‘ညီငယ်ရေ... တို့ကို မနောက်ပါနဲ့ကွ။ ထွက်ခိုသော မင်းကို တို့အနားပေးပါမယ်’ မြိုင်ကို မတွေ့၊ မတွေ့။ အသံကို လုံးဝ မကြားရ၊ မကြားခဲ့ကြရ။ ကိုယ့် အသံများကသာ စစ်တောင်းမြစ်ယံကို လွှမ်းမိုးပဲ့တင်ထပ်စေခဲ့သည်။ ကင်းသံ ချောင်းခေါက်သံ (၉)ချက်တိတ် ထွက် လာသည်။

အချိန်ကြာလေ စိုးရိမ်စိတ်များက လွှမ်းမိုးလာလေဖြစ်သည်။ သည်

ကောင် သေလား၊ ရှင်လား၊ ဘာဖြစ်နေ ပြီလဲဟု တွေးရင်း အဆက်မပြတ် ငှက်ပျောတစ်ဖုတ်ချင်း ရှာကြသည်။

နွေလေတိုက်၍ ငှက်ပျောခွက်များ အခက်အလက်များ တဖျပ်ဖျပ် လှုပ်ရှား ယိမ်းထိုးနေကြသည်။ လရောင်ကြား တွင် အရိပ်မည်းမည်းများကို တွေ့ရ သည်။ ဘာတွေလဲ တစ္ဆေဖမ်းစားထား တာလား၊ နတ်ပဲ ငှက်ထားတာလား၊ ဖွဟဲ့ လွဲပါစေ၊ မြွေများကိုက်လေတွေ သလား။

ကျွန်တော်ပါးပြင်ပေါ်တွင် မျက်ရည် တို့ အိုင်ထွန်း ကျဆင်းလာကြသည်။ ဆိုနစ်ဝမ်းနည်းစွာနှင့် ညီငယ်တို့ နှစ်ယောက်သား ဆက်ရှာနေကြ သည်။ ညီလတ်စိန်ခိုင်လည်း မျက် ရည်ယိုကျ၍ ပါးတစ်ပြင်လုံး ခိုခွဲနေ သည်။

ငှက်ပျော တစ်ဖုတ်ပြီးတစ်ဖုတ် ဝိုက်စိပ်တိုက် ရှာကြသည်။

ဟော... တွေ့ပြီ၊ လရောင်ပြောင် များနှင့် ဝင်းဝါးလှပသော ညီငယ်တို့ ဖြူဖွေး စိမ်းလန်းနေသော မျက်နှာ လေး။

အို...ဘယ်လိုလဲ၊ ဘာလဲ မြိုင် မြိုင်မှ ဟုတ်ပါလေစ။ မြိုင်လေး မြိုင်ပါပဲ။ ဒါပေသိ မြိုင်က ကျွန်တော် တို့ကို ဘာမှ စကားမဆို၊ ပြေးကြမ်း ပြီတိတ်မျက်နှာထားနှင့် ကြည့်မိ သည်။

သူ့မျက်ဝန်းသည် ဝိုင်းစက်စက်လေ သည်။ ပါးပြင်ကလေးမှာ ဖြူဖွေးလေ၊ မဟုတ် ပန်းသီးမှည့်ကလေးလို ခြောက် နီမြန်းလျက် လရောင်က ဆင်းသက် သည်။

ပါးနှိန်လေးပေါ်တွင် လစိမ်း မက်ဖျန်းထားရာ ဝိဘိသား ကလေးတစ်ဦးအလား။ သူ့ရင်က

ကလည်း မခွဲတရီနှင့် နွဲ့နွဲ့ကလေး။
 “ဟာ... ကြားသားမိုးကြီး ငါ
 ညီလေး မိန်းမဖြစ်သွားလေရော
 သလား” ကျွန်တော် လှုပ်ရှားစွာ တွေး
 စိသည်။ ညီငယ်ကလေး၏ ဝင်ကိုရပ်
 သည့် ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်သွားပြီ။
 အလွန်လှပသော မိန်းမပျိုကလေး
 တစ်ဦးသဖွယ် ပြောင်းလဲနေသည်။
 ကျွန်တော်သည် ထူးဆန်းသော
 မြင်ကွင်းကြောင့် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာ
 ညီငယ်၏ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ကိုင်ရင်း
 “ဟေ့ကောင် မြေခိုင်”ဟု ကျယ်
 လောင်စွာ ကြောက်လန့်တကြား အော်
 ဟစ်လိုက်သည်။
 အိမ်ခေါင်းရင်းနောက် သရက်ပင်ကြီး
 ၌ အိပ်တန်းတက်နေသော ကျီး
 တစ်အုပ်ပင် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်ပြီး
 ကျီးပြုသလို တအားအား အော်ဟစ်
 ကြသည်။ ချောက်ချားစရာ ကောင်း
 လှသည်။
 ကံကောင်းပါသည်။ ကျွန်တော့်
 အသံကြောင့် မြေခိုင် “ဟီးခနဲ” သက်
 ပြင်းရှည်ကြီးကို ရှုချလိုက်ရင်း သတ်
 ပြန်ဝင်လာသည်။
 ‘အစ်ကိုကြီး ဝါသာဖြစ်တာလဲဟင်’
 သူ့ကိုယ်သူပင် ဘာမှန်းမသိနိုင်ဘဲ
 ရှိသည်။ ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကို
 လည်း ညီငယ်၏လက်ကို တစ်ယောက်
 တစ်ဖက်ဆွဲရင်း တံအိမ်ကလေးဆီသို့
 အပြေးအလွှားခေါ်ခဲ့ကြသည်။ တံထဲ၌
 ရေနံဆီမီးခွက်ကို ညှိထွန်းလိုက်သည်။
 ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်သား ဘာ
 စကားမှ မပြောဖြစ်ကြတော့ဘဲ ကြောင်
 တောင်တောင်နှင့် ငြိမ်သက်နေမိသည်။
 ကစားထားသောကြောင့် ကိုယ်လက်
 များ လေးလံလာသည်။
 မီးခွက်ကို မှုတ်လိုက်ရင်း စောင်ကို
 ခေါင်းမြီးခြုံလျက် အိပ်ပျော်ခြင်းသို့

ရောက်ခဲ့ကြပါသည်။
 * * *
 ထိုဖြစ်စဉ်သည် တကယ်ကိုယ်တွေ့
 ကြုံခဲ့ရသော ကျွန်တော်၏ ငယ်စဉ်
 ဘဝ ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။
 ထိုဖြစ်စဉ်ကို ယနေ့တိုင် မမေ့နိုင်ခဲ့
 ပါ။ အဖြေရှာမရသော ငှက်ပျောပင်တို့
 နှင့် ဆက်နွယ်နေသော ဂန္တီရဖြစ်ရပ်
 ဆန်းဟူ၍သာ တွေးတောမိခဲ့သည်။
 ကျွန်တော်သည် မူလတန်းပြ
 ဆရာကလေးဘဝနှင့် တာဝန်ထမ်း
 ဆောင်ရင်း အိမ်ထောင်ကျခဲ့သည်။
 ညောင်သာယာရွာကလေးတွင် မူလ
 တန်းပြ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးအဖြစ်
 ရာထူးတိုးခန့်ထားခြင်း ခံခဲ့ရသည်။
 ညီလတ်မောင်စိန်ခိုင်မှာ မိဘတို့နှင့်
 အတူနေထိုင်လျက် အပူမရှာဘဲ
 ဘူတာလေးလုပ်၍နေတော့သည်။
 မိဘများလည်း စစ်တောင်းမြစ်ကမ်း
 နဖူး မင်္ဂလာကုန်းရွာကလေးမှ ညောင်
 လေးပင်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့
 ကြသည်။
 ညီငယ်လေး မြေခိုင်တစ်ယောက်

ကမူ ထူးထူးခြားခြား စစ်သားဘဝသို့
 ရောက်ခဲ့သည်။ အဖေမျိုးဆက်
 ထွန်းကားလာခြင်းဖြစ်၍ ဖခင်ကြီး
 ဦးဘခိုင်မှာ များစွာ ကျေနပ်နေခဲ့သည်။
 မြေခိုင်သည် စစ်သားဘဝမှ အဆင့်
 ဆင့် ရာထူးတိုးခဲ့ရာ ယခုအခါ
 ဗိုလ်ကြီးဘဝပင် ရောက်ခဲ့လေပြီ။
 တစ်နေ့သ၌တွင် ကျွန်တော်
 တာဝန်ကျရာ ညောင်သာယာရွာတွင်
 စကားစိုင်းတစ်ခု ကြုံခဲ့သည်။ ထိုရွာ
 ဘကြီးမုံဆိုသော သက်ရွယ်ကြီးရင့်နေ
 ပြီဖြစ်သည့် ဂန္တီရပညာများကို လေ့လာ
 လိုက်စားသူ အဘိုးအိုတစ်ဦးနှင့် စကား
 လက်ဆုံကျခဲ့သည်။
 ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကို(၃)
 ယောက် ကြုံတွေ့ခဲ့ဖူးသော ငှက်ပျော
 ပင်တို့နှင့် ဆက်နွယ်နေသည့် ဂန္တီရ
 ဇာတ်လမ်းကလေးကို ပြန်လည်ပြော
 ပြ၍ စူးစမ်းလေ့လာကြည့်မိသည်။
 ဘကြီးမုံက...
 ‘ဆရာကြီးတို့ ငှက်ပျောပင်စောင့်နတ်သမီး
 ကလေးကို တွေ့ခဲ့တာပါ’
 ဟု အဖြေထုတ်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော်
 က နားမလည်နိုင်သောကြောင့်...
 ‘ဟာ ဘယ်လိုလဲ ဘကြီးမုံရယ်။
 ကျွန်တော်တော့ နားမရှင်းတော့ဘူး
 ခင်ဗျ’
 ဟု ပြောမိသည်။
 ‘ဒီလိုလေ ဆရာကြီးရဲ့၊ ကျွန်တော်
 တို့တောရွာတွေမှာ အယူအဆရှိတယ်။
 ရှေ့အစဉ်အဆက်က လူကြီးတွေ ပြော
 ခဲ့ကြတာပါ’
 ဘကြီးမုံသည် ရေခွေးကြမ်းတစ်စုံ
 ကို ငှဲသောက်ရင်း စကားကို ဆက်ပြော
 ပါသည်။
 ‘ငှက်ပျောပင်ပျိုတစ်ပင် အသီးလုံးပဲ သီး
 သောတဲ့ ငှက်ပျောရုံအသစ်က ငှက်ပျောပင်
 ရဲ့အရွက်တစ်ရွက်ကို လက်နှုတ်ပြီး လသာ
 ၂၀၀၅ ဇူလိုင်လ ၂၉ ရက်

တဲ့ လဆန်းညတွေမှာ (၇)ရက်တိတိ ရှည်စားစကားကို ညတိုင်း မပျက်မကွက် ပြောရတယ်

'ဘယ်လို ပြောရမှာလဲ ဘကြီးမို့ရဲ့ ငှက်ပျောပင်က သိပါ့မလားဗျ'

ဘကြီးမို့က သူ၏ ကျယ်ပြောသော နှုတ်ခမ်းထူကြီး ဖြစ်၍ "ဟ...ဟ" ဟု ရယ်မောလိုက်ရာ ကွမ်းစားထားသော ဝါကြန့်ကြန့်သွားကြီးများကို လှစ်ပြ လိုက်သကဲ့သို့ရှိသည်။

'အဟမ်း... အထင် ငှက်ပျောပင်စောင့်တဲ့ နတ်သမီးလေးရယ်၊ သင်ဟာ သိပ်ကိုလှပ လွန်းပါတယ်။ သင့်ကို ကျွန်ုပ်အလွန်ပဲ တွေ့ချင်ပြင်ချင်တယ်လေ။ ချစ်တတ်တဲ့ ကျွန်ုပ်ရဲ့ နှလုံးသားကို ငဲ့သနားတဲ့အနေနဲ့ ဖို့လေ။ ကိုယ်ပောင် ထပ်ရှားပြုပါလား ကွယ် ဘညာသာရကားဖို့ဗျာ။

ဖွဲ့ဖွဲ့နွဲ့နွဲ့လေး (၄၅)ညလောက် ပြောပေးရတယ်။ အဲဒီလို ပြောလိုက် ရင် (၅)ရက်အတွင်း တစ်ညညမှာ တော့ ငှက်ပျောပင်ထဲက နတ်သမီး လေးထွက်လာတတ်တယ်။

နတ်သမီးကလေးဟာ ငှက်ပျောပင် ကဖြစ်တဲ့ နတ်သမီးမို့ ငှက်ပျောညွန့် ရောင်ဝမ်းဆက်နဲ့ ဖြစ်မီးရောင်ပဝါ လေးကို ခြုံထားသတဲ့။

အဲဒီအခါမှာတော့ ပဝါပါးကို ဖျတ် ခနဲလှပြီး ထွက်ပြေးရတယ်။ ဒီတော့မှ နတ်သမီးလေးက ငှက်ပျောပင်ကြား က ထွက်လာပြီး သူမရဲ့ ပဝါလေးကို အပြေးအလွှား လိုက်တောင်းတာပေါ့

'ဘာဖြစ်လို့ ပဝါကို လှပြေးရတာလဲ ဘကြီးမို့ရဲ့'

'ဪ... ဒါလား ဒီပဝါကဆန်းတယ်ဗျာ မှော်ထပ်ပါလေ ဒီပဝါကိုရရင် လိုတရနိုင် သတဲ့ မျက်စိကို စည်းပြုကြည့်ရင် နာမ် လောကသာထွက်ပါ ပြင်နိုင်တယ်။ ဝှိုရ ဆရာကြီးတွေအကြိုက် မှော်ဝင်ကုက္ကသယ

ပါ ဆိုပါတော့...

အေး... ပဝါကို လှပြေးရင်တော့ ခလုတ်မတိုက် ချော်မလဲဖို့ သတိထား ရတယ်။ ချော်လဲသွားရင်တော့ မလွယ် ဘူး။ ရူးတတ်သတဲ့။ ဒီပဝါကို အိမ် တံစက်မြိတ်ရောက်အောင် ယူပြေးဖို့ ကလဲ တော်တော်တော့ မလွယ်ဘူး။ အနှောင့်အယှက်တွေ များသတဲ့။

တံစက်မြိတ်ရောက်အောင် ယူနိုင်ခဲ့ ရင်တော့ နတ်သမီးလေးက မတောင်း တော့ဘဲ ပျောက်ကွယ်သွားပါလေ 'ရော'

'ဘကြီးမို့ရယ် ဖြစ်နိုင်ပါ့မလားဗျာ' 'ဆရာကြီး လောကထဲမှာ ဆန်းကြယ်မှု တွေက အနန္တပါ။ ဆရာကြီးပဲ စဉ်းစား ကြည့်လေ။ ဆရာကြီးရဲ့ညီတော်မောင် အခု စစ်ဖိုလ်ကြီးဖြစ်နေတဲ့ မြိုင်ကို ငှက်ပျော ပင်စောင့် နတ်သမီးဝမ်းကပ်လိုက်တော့ သွားကုစင်စစ်က မိန်းကလေးကို မျက်နှာ ပျိုးပြောင်သွားခဲ့တယ် မဟုတ်လားကွယ် ယဲ...ဟ'

ဘကြီးမို့သည် ကျွန်တော် ပြောပြ ထားသော ဇာတ်လမ်းနှင့်ပင် သူ၏ အယူအဆကို အခိုင်အမာပြု၍ သက် သေထုလိုက်သည်။ ကျွန်တော့်ကြီးနှင့် ကျွန်တော့်ကို ပြန်တုတ်မိနေသည်မို့...

'ကျွန်တော် ယုံပါတယ် ဘကြီးမို့ ရယ်'

ဟူ၍ အာမခံအန္တ ခံလိုက်ရပါတော့ သည်။

[ကျေးလက်နေ ငယ်ဘဝ ဖြစ်ရပ် မှန်ကို ပြန်လည်တင်ပြပါသည်။]

မေတ္တာရည်လျက်...

မျိုးတင့်(ညောင်လေးပင်)

စာမျက်နှာ (၂၄၈)မှ အဆက်

မှာရိုး၍ သွားမကြည့်ဖြစ်တော့ပါ။ နံနက် ခြောက်နာရီခန့် နိုးတော့ အိမ်သာသွား ကြရင်း ထိုနေရာသို့ မျက်စိရောက်သွား သည်။ ထိုနေရာတွင် ဖျာလိပ်ကြီး တစ်လိပ် ထောင်ထားသည်ကို တွေ့ လိုက်ရပါသည်။

'တစ်ညလုံး လန့်နေတာ ခြောက်အောင် တော့ အိမ်ထဲမှာ ညကတွေတာ ဖျာလိပ် ကြီးကို'

ညစောင့်လုပ်ပေးမည့် အစ်မက တံမြက်စည်း လာလှည့်၍ လူနာ မကြားအောင် ရယ်စရာလို ပြောပြမိ တော့ သူက အံ့သြနေသည်။

'ဒီနေ့ည လူနာစောင့်ရယ်ဆိုလို့ ဖျာကို ကြိယူတာဟာ မလွယ်တစ်ခေါက် အိမ် ဘက် ပြန်ယူချင်လို့လေ ဒီနေ့နက်မှ လာထားတာပါ။

မကြောက်ပါနဲ့ အခုညတက် ကျွန်ုပ်ပြုပဲ လူနာကို စိတ်ချပါ လူနာနှုတ်နေလို့ တွေ့ လန့်တာ မှေးပါ။ ကျွန်ုပ်တို့တော့ မလန့်နူး ပါဘူး အဲဒီအခန်းထဲက ကျွန်ုပ်တော့နေမှာ ညတက်ကျ တပ်ပေဖို့ပြောပေးပါယ်'

နောက်နေတွေမှာ မီးယပ်ဝမ်းသွား နေသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က ကလေးကိုခွဲပေးပြီးမှ မုန့်ဟင်ခါးစား နွားနို့သောက် ပေါက်ပိ စား၍ ဝမ်းသွား သဖြင့် ဆေးရုံလာတက်ရသော လူနာ တစ်ယောက်နှင့်ပို့ အခန်းက လူနာလာ မေးသူ လာစောင့်သူများနှင့် စည်စည် ကားကား ဖြစ်သွားပါသည်။

တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ထုမ်း ကောကြောကြာနှင့် ကြောက်မနာ မကောင်းတော့ပါ။ ဆေးရုံရောက်သည့် နှင့် လန့်ဖျပ်ခြင်းမရှိအောင်၊ ပရလောသ သားများနှင့် တွေ့ကြုံရခြင်း မရှိအောင် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့်အနေဖြင့် ဘ တို့ကို အမျှဝေကာ မေတ္တာရည်လျက် သမုဒ္ဒေါဟာတော်ကြီးတို့ကို ရွယ်စိ ဝါသည်။

စောမီသွင် (ရန်ကုန်)

၂၀၁၆

မောင်ကံ
(တံတားရွာ)

ဗုဒ္ဓဟောပြောချက်

ပြောချက်ပြုချင်

ရဟန္တာကို ဖူးခဲ့ဖူးသော်လည်း
မည်သည့်ဆူမျှ မကောင်းခဲ့မိ

မြတ်စွာဘုရားရှင် ဟောကြားညွှန်ကြားခဲ့သည့် တရားတော်များအတိုင်း ကျင့်ကြံအားထုတ်သဖြင့် ရဟန်းကိစ္စ ပြီးမြောက်၍ ရဟန္တာဖြစ်သွားသည့် သံဃာတော်များ ရှိသော်လည်း ရဟန္တာတို့သည် တရားဘာဝနာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရန်အတွက် ဆိတ်ငြိမ်ရာ တောကြီး၊ တောင်ကြီး၊ ကျောက်ဂူတို့တွင်သာ သီတင်းသုံးကြသည်ဖြစ်ရာ ဇူတော့ရန်မှာ မလွယ်ကူလှပေ။

တစ်ခါတစ်ရံတွင်မူ ကောင်းကင်ယံ၌ ရဟန္တာများ စီတန်း၍ ဈာန်ဖြင့် ကြံသွားသည်ကို ဖူးမြော်ရသူများ နှိုသလို ဝိုင်းလော့(လေယာဉ်များ)အချို့သည် လေယာဉ်မောင်းနေရင်းနှင့် ဆောင်းကင်ယံ၌ ရဟန်းတော်(၁)ပါး (သို့မဟုတ်) (၁)ပါးထက်ပို၍ ဈာန်ဖြင့် ကြံသွားသည်ကို ဖူးမြော်ရသည်များ

လည်း ရှိပါသည်။ ထိုသို့ ဖူးမြော်ရသည်မှာ လွန်စွာ ကံကောင်းမှ ဖြစ်နိုင်သလို ဖူးထိုက်မှလည်း ဖူးရပါသည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ တစ်မတော်အစိုးရသစ် လက်ထက် တွင် ဌာနဆိုင်ရာအရာရှိငယ်များအား ဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေ၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများ ကျွမ်းကျင်စေရန်အတွက် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးရုံးတွင် (၅)ရက်ကြာ သင်တန်းပေးရာ ကျွန်တော်သည် ကဝမြို့မှ လာရောက်သင်တန်းတက်ပါသည်။

ညနေပိုင်း သင်တန်းချိန်ပြီးဆုံးပြီးနောက် အားလပ်ချိန်များကို အကျိုးမဲ့ မကုန်စေရန်အတွက် ပဲခူးမြို့ရှိ ရှေးဟောင်းဘုရားစေတီများကို တစ်ဆူပြီးတစ်ဆူခွံအောင် သွားနေပါသည်။

ထိုအချိန်က ပဲခူးမြို့သည် ယခုကဲ့သို့ ဥသောမြို့သစ်ကြီးလည်း မပေါ်သေး၊ ဆိုင်ကယ်များလည်း မရှိသေး၊ စည်ကားခြင်းလည်း မရှိသေးသဖြင့် မည်

သည့်နေရာသို့မဆို ခြေကျင်ဖြင့် လွယ်ကူစွာ သွား၍ရပါသည်။ ညနေတိုင်း လမ်းလျှောက်ထွက်ရင်း ဘုရားများသို့ ရောက်ခဲ့ပါသည်။

တစ်ညနေတွင် ဘုရင့်နောင်မင်းတရားကြီး တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည့် မဟာစေတီကြီး ဘုရားရှင်ပြင်တော်ပေါ်၌ စေတီတော်ကြီးကို လှည့်ပတ်ကြည့်ညှိနေပါသည်။ ရင်ပြင်တော်ပေါ်တွင် ဘုရားဖူး (၄/၅)ဦးသာ တွေ့ရပါသည်။

ထိုအချိန်က စေတီတော်ကြီးပေါ်သို့ တက်သည့် စောင်းတန်းများမှာ ဖျက်စီးယိုယွင်းနေသဖြင့် ပြန်လည်ပြုပြင်ရန်အတွက် အချို့စောင်းတန်းများရှိ ကွန်ကရစ်များကို ဖြိုချနေချိန် ဖြစ်ပါသည်။

စောင်းတန်းများမှာ ပြိုတာပြို၊ ဖျက်တာဖျက်နှင့် စေတီတော်ကြီးပေါ်သို့ စောင်းတန်းများမှ တက်၍မရနိုင်ပါ။ ကျွန်တော်သည် စေတီတော်ကြီးကို ကြည့်ညှိပြီးနောက် မြို့တော်တည်ဆဲရာ

သို့ ပြန်ရန်အတွက် ရွှေသာလျောင်း ဘုရားလမ်းမှ လမ်းလျှောက်ပြန်ပါက လမ်းရှည်မည် ဖြစ်သောကြောင့် ထိုအချိန်က ဥဿာမြို့သစ်လည်း မရှိသေးသဖြင့် ယခု နောင်တော်ကြီး ဘုရားနောက်ပိုင်း လယ်ကွင်းပြင် ဖြတ်လမ်းမှ ပြန်ရန် မဟာစေတီကြီး ရင်ပြင်မှဆင်းပြီး ကွင်းပြင်ကို ဖြတ် လျှောက်လာပါသည်။

လျှောက်လာရင်း ယခု ဆိုင်ခန်း အသစ်များ ဆောက်ထားသည့်နေရာ (ထိုအချိန်က ကွက်လပ်)အရောက်တွင် စေတီတော်ကြီးကိုလှည့်ကြည့်ရင်သော စိတ်မှာ အလိုလိုပေါ်လာသဖြင့် ပြန် လည် လှည့်ကြည့်လိုက်ပါသည်။

လှည့်ကြည့်လိုက်သည့် အချိန်တွင် စေတီတော်ကြီး၏ ခေါင်းလောင်း မှောက်အောက်ပိုင်း ကော့ကော့ကြီး (ကျွန်တော်ခေါ်တတ်သလိုသာ ရေးပါ မည်)အပေါ်၌ ရဟန်းတော်(၁)ပါး သည် လေတဖိုးတိုး တိုက်နေသဖြင့် သင်္ကန်းကို ဒူးအထက်လောက်က လက်(၂)ဖက်ဖြင့် စုကိုင်ရင်း ပဲခူးမြို့ ကြီးတက်သို့ ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရ ပါသည်။

စေတီတော်ကြီးပေါ်တွင် လေပြင်း သည်ဟု ထင်ပါသည်။ ရဟန်းတော် ၏ ခြေသလုံးနားမှ သင်္ကန်းများသည် လေတွင် တဖျပ်ဖျပ် လှုပ်ခါနေသည် ကို သေချာမြင်ရပါသည်။

ကျွန်တော် စဉ်းစားကြည့်ပါသည်။ စေတီတော်ကြီး၏ စောင်းတန်းများမှာ အောက်ခြေမှစပြီး ပျက်စီးနေ၍ စောင်းတန်းမှတစ်ဆင့် တက်သွား သည်မှာ မဖြစ်နိုင်ပါ။

ဝိ၌မဖြစ်နိုင်သည်မှာ စေတီတော် ကြီး၏ ခေါင်းလောင်းမှောက်ကြီးသည် လွန်စွာကြီးမားပြီး မြင့်လည်းမြင့်

ပြောင်ချောလည်းဖြစ်ရာ သာမန် လူများမဆိုထားနှင့် ပန်းရန်ဆရာ၊ ရွှေဆိုင်ဆရာတို့ပင်လျှင် ငြမ်းမရှိဘဲ နှင့် မတက်နိုင်ပါ။

ယခု ရဟန်းတော်သည် ဤမျှမြင့်မား ခက်ခဲလှသော ခေါင်းလောင်းမှောက် ကြီးပေါ်သို့ စုန်ပျံပုဂ္ဂိုလ် (သို့မဟုတ်) ပုဂ္ဂိုလ်ထူး (သို့မဟုတ်) ရဟန္တာမျှ မဟုတ်လျှင် ရောက်နိုင်မည် မဟုတ်ဟု ကျွန်တော် တွေးမိလိုက်ပါသည်။

ရဟန်းတော်သည် တောင်ငူမှ တုတ် စသည့် မည်သည့်တစ်စုံတစ်ရာ ကိုမျှ ကိုင်ဆောင်ထားခြင်း မရှိဘဲ မိမိသင်္ကန်းကိုသာ လေမလွင့်စေရန် အတွက် ဒူး(၂)ဖက်လောက်က ကိုင် တွယ်ထားရာ ကြည့်ရသည်မှာ လွန်စွာ အံ့ဩဖွယ် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ထိုရဟန်းတော်ကို အခြားသူများလည်းဖူးစေရန်အတွက် ပြသရန် ကွင်းပြင်တွင် လှည့်ကြည့် ရာ လူသွားလူလာတစ်ဦးမျှ မရှိပါ။ မြို့သစ်ပင် မတည်ရသေးသဖြင့် လူသွားလူလာ ပြတ်လွန်းလှပါသည်။

နောက်တစ်မျိုး ကျွန်တော်စဉ်းစား မိသည်မှာ စေတီတော်ကြီး၏ ရင်ပြင် သို့ ပြန်သွားပြီး ရဟန်းတော်ကို အနီး ကပ်ကြည့်လိုသော်လည်း ဆောင်း ရာသီ နေဝင်စအချိန် မကြာမီ အမှောင်ရောက်တော့မည် ဖြစ်ရာ ကျွန်တော်ပြန်ရမည့် ခရီးကလည်း ခြေကျင်ဖြစ်ပြီး မြို့ထဲအရောက်ခရီးမှာ အတန်ဝေးပြီး လယ်ကွင်းပြင်တွင် မှောင်သွားပါက သွားလာရန်မသင့် သဖြင့် အချိန်မပေးနိုင်တော့ပါ။

ရဟန်းတော်ကို အနီးကပ်ဖူးမြော် ရန် အချိန်မပေးနိုင်တော့သဖြင့် “ထို ရဟန်းတော်သည် ရဟန္တာဖြစ်သည်” ဟု စိတ်ထဲက သတ်မှတ်ပြီး မတ်တတ်

ရပ်လျက်ပင် စိနပ်ကိုချွတ်ကာ လက်အုပ်ချီလျက် “ရဟန္တာအရှင်မြတ် အား ရှိခိုးပါ၏”ဟု နှုတ်ကာ အကြိမ် ကြိမ် ရွတ်ဆိုပြီး အကြိမ်ကြိမ် ဦးညွတ် ရှိခိုးခဲ့ပါသည်။ “အကြိမ်ကြိမ်ရှိခိုးသော် လည်းမည်သည့်ဆုကိုမျှ မတောင်းခဲ့ပါ” ဆုတောင်းရန်လည်း သတ်မရခဲ့ပါ။

စိတ်ကျေနပ်အောင် ရှိခိုးပြီး ကျွန်တော် ပြန်ချိန်ထိ ရဟန်းတော်မှာ ခေါင်းလောင်းမှောက်ကြီး ပေါ်၌ပင် မတ်တတ်ရပ်လျက် ပဲခူးမြို့နှင့် ရွှေမော် စောစေတီတော်မြတ်တို့အား အာရုံပြု ကြည့်ရှုနေသည်ဟု ထင်ပါသည်။

ထိုအချိန်က ကျွန်တော်သည် စာလည်းမရေးသေး၊ ကင်မရာလည်း မကိုင်နိုင်သေးသဖြင့် မည်သည့်မှတ် တမ်းမျှ မတင်နိုင်ခဲ့ပါ။

နောက်ပိုင်း ကျွန်တော် ပဲခူးမြို့တွင် တာဝန် ထမ်းဆောင်ရသည့်အခါ မဟာစေတီတော်ကြီးသို့ သွားပြီး စောင်းတန်းပေါ်တက်ကာစောင်းတန်း ထိပ်မှတစ်ဆင့် ခေါင်းလောင်းမှောက် ကြီးကိုမော့ကြည့်ရာ လွန်စွာ ကြီးမား လှသဖြင့် အသည်းယားစွာ အကြိမ်ကြိမ် ကြဲခဲ့ရပါသည်။

လူသာမန်တို့ ငြမ်းမရှိဘဲ မည်သို့ မျှမတက်နိုင်သော၊ တက်ရန် စိတ်ထဲ မကူးရဲသောကြောင့် မိမိဖူးမြော်ခဲ့ သည်မှာ ရဟန္တာဖြစ်သည်ဟု စွဲစွဲ ယုံကြည်ခဲ့ပါသည်။

ရဟန္တာအား အကြိမ်ကြိမ် ဦးညွတ် ရှိခိုးစဉ်က ဘာကြောင့် မည်သည့်ဆု မတောင်းခဲ့သည်ကို ယနေ့ထိ ကျွန်တော်စဉ်းစား၍ မရပါ။

ယခုမှ ရဟန္တာများအား အကြိမ် ကြိမ်ဖူးတွေ့ရပါလိမ့်ဟုသာ ဆုတောင်း လိုပါတော့သည်။

မောင်ကံ (ထံထံစွာ)

ဆရာပင့်မှားသော

ပရလောကသား

ရှုစေ (နဂါး)

ပရလောကနွယ်ဝင် ပြိတ္တာဘုံသုံး
တို့သည် လူနှင့်ဝေးသော တောတောင်
လျှိုမြောင်း၊ ကျောင်းဟောင်း၊ ရေဝ
ဟောင်း၊ အိမ်အိုဟောင်း၊ ဘုရားစေတီ၊
ဗုတ်တိုများကို မှီတင်း၍ နေထိုင်ကြ
သည်ဟု ကျမ်းဂန်များ၌ ဆိုပါသည်။
သူတို့သည် အတိတ်ဘဝက ပြုခဲ့
သော ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ မစ္ဆရိယ
တူးလွန်ခဲ့သော အကုသိုလ်ကံတို့၏
အကျိုးကြောင့် မကျွတ်မလွတ်နိုင်ဘဲ
အာဝဏ်ကြွေးကို ခံနေကြရသည်။

အချို့သော ပရလောကသားတို့
သည် လူတို့ကဲ့သို့ ရွာတည်ကာ
နေထိုင်ကြသည်။ ထိုပြိတ္တာမျိုးကား
သမာနိကပြိတ္တာ ခေါ် နေ့ခံ၊ ညခံ၊
ညခံ၊ ညခံ အသူရကာယဘုံသားများ
ဖြစ်ကြသည်။

သူတို့နေရာသို့ အကြောင်းအမျိုးမျိုး

ကြောင့် မျက်စိလည်လမ်းမှားကာ
ရောက်ဖူးသူများ ရှိကြသည်။ အချို့
ကလည်း လူသားဟန်ဆောင်၍ လှည့်
ပတ်ဖြားယောင်း ခေါ်ငင်၍ ရောက်ဖူး
သူများလည်း ရှိကြသည်။
ကျွန်တော် ယခုကဲ့သို့ ရှင်းပြနေရ
သည်မှာ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ပင်
ကံကြီးလွန်း၍ ထိုအဖြစ်ဆိုးမှ သိသိ
လေး လွတ်ခဲ့ရသောကြောင့်ဖြစ်၏။

* * *

ကျွန်တော် ဝန်ထမ်းအဖြစ် တတိယ
မြောက်တာဝန်ကျသော နေရာကား
နတ်တွင်းဟူသော ကျေးရွာဖြစ်လေ
၏။ အိမ်ခြေ လေးရာကျော်ရှိပြီး မြို့နှင့်
လည်း အလှမ်းကွာဝေးလှပေသည်။
တောတောင်ပတ်လည် ဝိုင်းနေပြီး

ရွာသူရွာသားများမှာ တောင်ယာ
လုပ်ငန်း၊ သစ်ဝါးခုတ်သောလုပ်ငန်းနှင့်
အသက်မွေးကြသည်။

ရွာထိပ်တွင် ရွာဦးစေတီနှင့်
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း တည်ရှိပါ
သည်။ ဆရာတော်ကြီးမှာ သီလ
သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံပြီး အချိန်ရှိသရွေ့
သမထ၊ ဝိပဿနာဘာဝနာကို
ကျင့်ကြံအားထုတ်နေလေ့ ရှိပါသည်။

ဆရာတော်၏ ပရိတ်တရားများဖြင့်
ထုံမွှမ်းထားသော ပရိတ်ရေ၊ ပရိတ်
ချည်၊ ပရိတ်သဲ၊ ပရိတ်ဆန်တို့သည်
အလွန်တရာမှ အစွမ်းထက်လှပြီး သူ
တစ္ဆေ့ နာနာဘာဝများကို နိုင်နင်း
ကြောင်း ရွာသားများမှ ပြောကြပါ

သည်။

မူလတန်းကျောင်းမှာ ရွာလယ်တွင် တည်ရှိပြီး ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး တစ်ဦးနှင့် လက်ထောက် မူလတန်းပြဆရာတစ်ဦး

ရှိပါသည်။ လက်ထောက် ဆရာ ကိုထိန်ဝင်းမှာ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်သား တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင် တတ်သူလည်း ဖြစ်ပါ၏။

ဝန်ထမ်းများအတွက် ရွာလယ်တွင် အိမ်တစ်လုံး ဆောက်ထားပေးပြီး ကိုထိန်ဝင်းမှာ ထိုအိမ်တွင် တစ်ဦး တည်း နေထိုင်ပါ၏။ ကျွန်တော်မှာ လည်း လူပျိုလူလွတ်တစ်ဦးဖြစ်၍ ရွာလူကြီးများမှာ ထိုအိမ်တွင် တွဲဖက် နေရာချထားပေးပါ၏။

သူနှင့် ကျွန်တော်နှစ်ဦးစလုံးမှာ ယမကာလူလင်များ ဖြစ်ကြသဖြင့် ဝါသနာတူများဖြစ်ကြလေရာ ရောက် ရောက်ချင်း ဝိုင်းဖွဲ့ နှုတ်ဆက်ရင်း မကြာမီ ညီအစ်ကိုရင်းချာပမာ ခင်မင် သွားကြလေ၏။

ကာလ ကြာလာသည်နှင့်အမျှ နေသားကျလာပြီး ရွာနှင့် တစ်သား တည်းဖြစ်လာကြသည်။ ရွာမှ ကလေး လူကြီးအားလုံးနှင့် ရင်းနှီးလာပြီး နေထိုင်ရသည်မှာလည်း ဝိ၍ ပျော်ရွှင် လာ၏။

ကျွန်တော်တို့ လူပျိုဂေဟာနှင့် ကပ် လျက်နေအိမ်တွင် တိုင်းရင်းဆေးဆရာ ကြီး ဦးညွန့်နေထိုင်၏။

ဆရာကြီးမှာ ဇနီးသည် မကြာသေး ဖိကမှ ဆုံးပါးသွားသော တစ်ကျော့ပြန် လူပျိုကြီးဖြစ်၏။ အိမ်ထောင်ခွဲ သား သမီးများက အတူနေရန် ခေါ်ကြသော် လည်း ဇနီးသည် ခေါင်းချသွားသော နေရာမှ မခွာလိုဟု ဆိုကာ တပည့်

လူပျိုကြီးဖြစ်သူ ဖခင်ကို အဖော်ပြု နေထိုင်သူလည်း ဖြစ်၏။

လူလွတ်ချင်း အတူတူ မတူညီသည့် အချက်မှာ စာရေးသူတို့နှစ်ဦးက ယမကာကို နှစ်သက်သလောက် သူတို့ နှစ်ဦးကတော့ ငါးပါးသီလလိုခြံ၍ သာသာရေး ကိုင်းရှိုင်းသူများဖြစ်၏။

ကျွန်တော်တို့ မလိမ်မိုးမလိမ္မာ လူဆိုးနှစ်ဦးကို သားသမီးရင်းချာ သဖွယ် စောင့်ရှောက်ပေးကြပါသည်။

နတ်တွင်းရွာနှင့် အနီးဆုံးကျေးရွာ မှာ သပြေစမ်းကျေးရွာဖြစ်ပြီး ငါးမိုင်ခန့် ကွာဝေးပါသည်။ ရွာနှစ်ရွာကြားတွင် ရွာဟောင်းကုန်းခေါ်သော တောင်ပူစာ တစ်ခုက ခြားနေပါသည်။

ရွာဟောင်းကုန်းကို ဒေသခံများက ကျတ်ကုန်းဟုလည်း ခေါ်ပြီး ထိုနေရာ တစ်ဝိုက်တွင် သစ်ခုတ်၊ ဝါးခုတ်၊ နွားကျောင်းခြင်းကိုပင် ရှောင်ကြဉ်ကြ ပါသည်။

ညနေ နေဝင်ရောအချိန် ရောက် သည်နှင့် ထိုနေရာတစ်ဝိုက်ကို သွား လာခြင်းမရှိဘဲ ရှောင်ကြဉ်ကြပါသည်။ ကိစ္စ အရေးတကြီးရှိ၍ မလွှဲမရှောင်သာ သွားရလျှင် အုပ်စုဖွဲ့၍ သွားလာကြပါ သည်။

ဆရာဦးညွန့်မှာ ဆေးဆရာတစ်ဦး ဖြစ်သော်လည်း အသပြာဆရာ မဟုတ်။ စေတနာဆရာသာ ဖြစ်ပါ သည်။ ဆေးကုသရာတွင် ငွေကြေး တောင်းခံခြင်းမရှိဘဲ စေတနာဖြင့် ကန်တော့သမျှသာ လက်ခံပါ၏။

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် နတ်တွင်း ကျေးရွာနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ရွာများကပါ ဆရာကြီးကို လေးစား

ကြည်ညိုကြ၏။

ဆရာကြီးမှာ ရွာဦးကျောင်း ဆရာ တော်၏ တပည့်ရင်းပီပီ သမထ ဝိဿနာတာဝန်ကို အချိန်ရသရွေ့ ကျင့်ကြံအားထုတ်နေသူလည်း ဖြစ်၏။

ဆရာတော်ကို လေးစားကြည်ညို၍ ဆရာတော်ကြီးမှ စွန့်ထားသော သိမ် ဝင်အိမ်၊ ပရိတ်ချည်၊ ပရိတ်သံ၊ ပရိတ်ဆန်၊ ပရိတ်ဓမ္မများကို ဆေး ကုသသွားလေရာသို့ ယူဆောင်သွား လေ့ ရှိပါ၏။

တစ်နေ့သည့် ကျွန်တော်နှင့် ကိုထိန်ဝင်းတို့နှစ်ဦးမှာ သူငယ်ချင်း ကိုထွန်းမြင့်တို့တံတွင် ဝက်ပေါ်၍ သွားရောက် အားပေးရင်း ဝေချိန်လွန် သွားကြပါသည်။

အိမ်ပြန်ရောက်တော့ နှစ်ဦးစလုံး အော့အန်ကာ ဝမ်းသွားကြပါတော့၏။ ကိုယ်တိုင် ကျန်းမာရေးဝန်ထမ်းဖြစ်၍ ကိုယ့်ဆေးကိုယ် စစ်သောက်ကြပါ သော်လည်း ဝေဒနာက ပိုဆိုးလာ၍ တစ်ဖက်အိမ်မှ ဆရာကြီးတို့ ဆရာ တပည့်နှစ်ဦးကို အော်ဟစ်အကူအညီ တောင်းရပါတော့၏။

ဆရာကြီးတို့နှစ်ဦးစလုံး မနေနိုင် တော့၍ ကျွန်တော်တို့အိမ်ဘက် ကျ လာပြီး တိုင်းရင်းဆေးဝါးများဖြင့် ကုသ ပေးမှ သက်သာရာရပါတော့၏။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး ဝေဒနာမှ သက် သာလာပေမယ့် ဆရာကြီးတို့က စိတ် မချရသေးဟုဆိုကာ တစ်ဖက်အိမ် ပြန်မကူးတော့ဘဲ စောင့်အိပ်လေ့ရှိ သည်။

ဝေဒနာကလည်း အဆင်

သက်သာသွားပြီမို့ ကျွန်တော်လည်း မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားပါသည်။

‘ဆရာ ဂိုပိသလား ဆိုရာ... ကျွန်တော်တို့ ဆရာလာဟုတ်ပါ’

အိမ်ရှေ့မှ ခေါ်သံကြားသဖြင့် ဖျတ်ခနဲ လန့်နိုးသွားပါသည်။ ထို့နောက် အသံမပေးသေးဘဲ အိပ်ရာထဲအသာ မှိန်းရင်း နားစွင့်နေမိ၏။

မီးအိမ်မှ အလင်းရောင်ဖြင့် လက်ထဲမှ နာရီကိုကြည့်လိုက်တော့ နံနက်သုံးနာရီ ဆယ်မိနစ်ကို ညွှန်ပြနေ၏။

‘ဘယ်သူလဲ’

ဆရာကြီးဦးညွန့်ထံမှ ထူးသံ ထွက်လာသဖြင့် အိပ်နေရာမှ ထထိုင်လိုက်၏။

‘ကျွန်တော်တို့ သပြေစမ်းရွာကပါ။ လူနာအသည်းအသန် ဖြစ်နေလို့ ဆေးမှူးလာပင့်တာပေါ့’

‘ဆေးမှူးက သိပ်နေမကောင်းတော့ လိုက်နိုင်မယ်ထင်ဘူး’

‘လူနာက အရမ်းကို အသည်းအသန် ဖြစ်နေလို့ပါ။ တောင်းပန်ပါတယ်’

‘ဘယ်လိုလဲဆရာ၊ လိုက်မလို့လော့’

ဆရာကြီးက ကျွန်တော်ထံ လျှောက်လာပြီး အသံတိုးတိုးဖြင့် မေးလိုက်၏။

‘ကျွန်တော်တော့ ယော့မိုင်ဘူး ဆရာကြီးပဲ လိုက်သွားပေးလိုက်ပါ’

ကျွန်တော်စကားကြောင့် ဆရာကြီးက တံခါးဖွင့်၍ လှမ်းပြောလိုက်သည်။

‘ဆေးမှူးတော့ မလိုက်နိုင်ဘူး။ ငါပဲလိုက်ကြည့်ပေးမယ်လေ။ ဖြစ်တယ်ဟော့တိုလား’

‘ဖြစ်ပါတယ်... ဆရာကြီး ထစ်ယောက်ယောက်ပါရင် ဦးတာပါပဲ’ ဆရာကြီးနှင့် ဦးလေးဖေတို့နှစ်ဦး

ဆေးအိတ်ပြင်ကာ လူနာရှင်ဆိုသူများ နှင့် လိုက်သွားလေသည်။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးလည်း တံခါးပြန်ပိတ်လိုက်ပြီး အိပ်ရာထဲ လှဲချလိုက်သည်နှင့် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မောကျသွားပါတော့သည်။

* * *

‘ဆရာ... ဆရာ ထစမ်းပါဦး၊ တံခါးဖွင့်ပါဦး’

အိမ်ရှေ့မှ ခေါ်သံနှင့်အတူ တံခါးကို အရေးတကြီး ထုသံကြောင့် ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး လန့်နိုးလာကြပါသည်။

နာရီကြည့်လိုက်တော့ နံနက်ငါးနာရီကို ညွှန်ပြနေ၏။ ကိုထိန်ဝင်းက အိပ်ရာမှ ကမန်းကတန်း လူးလဲထလိုက်ပြီး တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

တံခါးဖွင့်သွားသည်နှင့် ဆရာကြီးဦးညွန့်နှင့် ဖေတို့နှစ်ဦး ပြူးပြူးပျားပျားနှင့် အိမ်ထဲဝင်လာကြ၏။ နှစ်ဦးစလုံး ချွေးတွေရွဲ၍ မောပန်းနေကြပြီး တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ဆူးခြစ်ရာတွေ ပြည့်နေပြီး ဒဏ်ရာများမှာ သွေးများစို့နေ၏။

‘ဟာ... ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ လူနာကြည့်လိုက်သွားတယ်ဆိုပြီး ဘယ် ဟောတိုးလာကြတာတုံး’

ကျွန်တော်မှ မေးလိုက်ရာ ဖေမှ ရေခွေးကြမ်းတစ်ခွက် ငဲ့သောက်ပြီး နောက်...

‘ဖြစ်ပုံကတော့ မပြောပါနဲ့ ဆရာရယ်၊ လူနာလိုက်ကြည့်တာ ကံကောင်းလို့ ကျစ်စာဖြစ်တာ ခုတော့ ဒီကောင်တွေ မှတ်သွားလောက်ပါပြီ’

‘ဘယ်လို ကျစ်စာဟုတ်လား’ ကျွန်တော်မှ အံ့ဩတကြီး မေးမြန်းလိုက်ရာ ဖေမှ..

‘ဟုတ်တယ် ဆရာရေ... လူနာလာဟုတ်တာ လူတွေမဟုတ်ဘူး၊ ကျားနာနာထာတွေက

လူ့ယောင်ဆောင်ပြီး လာဟုတ်တာ ကျွန်တော်တို့လိုပေါ့။ ဆရာတို့နှစ်ယောက်ဆို ကိစ္စပြတ်နေလောက်ပြီ’

ဟု ဒေါနှင့်မောနှင့် ပြောလိုက်ရာ ကျွန်တော်ဦးခေါင်းမှာ ပုတ်လောက်ကြီးသွားပြီး ကျောရိုးတစ်လျှောက် အေးစိမ့်သွားသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ဆရာကြီးဦးညွန့်မှ ‘‘အဖြစ်က ဒီလိုဆရာရေ...’’ဟု အစချီကာ သူတို့နှစ်ဦး ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော လွန်စွာ ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်ဖွယ်ကောင်းသော အဖြစ်အပျက်ကို ဇာတ်ကြောင်း ပြန်ပြောပြလေ၏။

ထိုအဖြစ်အပျက်တို့ကို နားထောင်ရင်း ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးမှာ ကြက်သီးဖြန်းဖြန်း ထလာရလေတော့၏။

* * *

ဆရာကြီးဦးညွန့်နှင့် ဖေတို့ ဆရာတပည့်နှစ်ဦး ဆရာလာပင့်သူများနှင့် အတူလိုက်ပါလာကြပါသည်။

ဆရာလာပင့်သူများမှာ သုံးဦးဖြစ်ပြီး လဆုတ်ရက် ကြယ်ရောင်နှင့်မို့ မျက်နှာကို သဲသဲကွဲကွဲ မမြင်ကြရပါ။ ရွာမှထွက်သည်နှင့် ရွာဟောင်းကုန်းဘက်ကို ဦးတည်နေသည်မို့ စိတ်ထဲက တစ်မျိုး ဖြစ်သွားပါသည်။

‘ဒါ... သပြေစမ်းရွာတဲ့လမ်း၊ မဟုတ်ဘူးလေ၊ ဘယ်ကို သွားကြမလို့လဲ’ ဆရာဦးညွန့်၏ အမေးကို လူနာပင့်သူတစ်ဦးမှ ပြန်ဖြေပါသည်။

‘လူနာအရေးကြီးနေလို့ ဖြတ်လမ်းက သွားမလို့ပါ’

ဆရာကြီးလဲ ဘာမှ ပြန်မပြောတော့ဘဲ ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ်ကို ရွတ်ဖတ်ရန် ပါးစပ်ပြင်လိုက်သည်နှင့်...

‘တောက်’ ကျယ်လောင် နက်ကျောသော တက်ခေါက်သံကြီးက ဆရာ လာပင့်

သူသုံးဦးစလုံး၏ နှုတ်မှ ထွက်ပေါ်လာ သည်မို့ ရုတ်တရက် လန့်ဖျပ်သွားရ သည်။

ဘေးမှ အဖော်လိုက်လာသူ ဖရာမှာလည်း အံ့သြထိတ်လန့်ပြီး ဆရာကြီးအား တံတောင်ဖြင့် တွက်၍ သတိပေးလိုက်သည်။ ဆရာကြီးလဲ ဘာမှမဆို တော့ဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာဖြင့် လိုက်ပါလာသည်။

နာရီဝက်ခန့် လျှောက်မိသောအခါ မီးမှိန်မှိန်လင်းနေသော တဲအိမ်ငါးအိမ် ခန့် အိမ်စုလေးကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ရွာပတ်ဝန်းကျင်တွင် ယခုလို အိမ်စုမျိုးရှိသည်ကို ယခင်က လုံးဝ မကြားဘူးထား၍ ဆရာတပည့်နှစ်ဦး စလုံး အံ့အားသင့်သွားသည်

တဲအိမ်ကြီးကြီးတစ်လုံးရှေ့ မြေ ကွက်လပ်တွင် ကလေးလူကြီး နှစ်ဆယ်ခန့် ထိုင်နေသည်ကို လရောင် ဖြင့် တွေ့နေရသည်။ သူတို့နှစ်ဦးကို စူးစိုက်ကြည့်နေသော မျက်လုံးများမှာ ဝင်းတောက်နေသည်ကိုလည်း သတိ ထားလိုက်မိသည်။

ဆရာလာပင့်သူတစ်ဦးက ဦး ဆောင်၍ ဆရာညွန့်နဲ့ ဆရာတပည့် ကို တံပေါ်ခေါ်သွားသည်။ တဲအတွင်း တွင် ကညင်ဆီမီးတိုင် တစ်ခုကို ထွန်း ညှိထား၍ လင်းလင်းချင်း ရှိနေသည်။

ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ဖျာတစ်ချပ် ခင်း ထားပြီး လူနာဟု ယူဆရသည် အမျိုး သားတစ်ဦး လဲလျောင်းနေပြီး အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးငါးယောက် ခန့်က သူ့နံဘေးတွင် ဝန်းရံ၍ ထိုင်နေ သည်။

ဆရာညွန့်တို့နှစ်ဦးကို ကြည့်နေ သော သူတို့၏ မျက်လုံးများမှာ နီရဲ တောက်ပလျက် ရှိသည်ကို တွေ့မြင်

လိုက်ရ၍ ဆရာတပည့်နှစ်ဦးလုံး ကြက်သီးဖျန်းဖျန်း ထသွားသည်။

ဆရာညွန့်က လူနာ၏ ညာဘက် နံဘေးတွင် ကုဋ္ဌေမပျက် ဝင်ထိုင်လိုက် ပြီး တပည့်ဖြစ်သူကိုလည်း သူ့အနား မှာပင် ထိုင်စေသည်။

ထို့နောက် လူနာ၏ လက်ကောက် ဝတ်ကိုကိုင်၍ စမ်းသပ်လိုက်ရာ ထူးဆန်းသော အထိအတွေ့ကြောင့် တုန်လှုပ်သွားရသလို လူနာမှ ဆရာညွန့် ၏လက်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်ရာ ကြက်သီးဖျန်းဖျန်း ထသွားရသည်။

အကြောင်းမှာ လက်မွေးများမှာ ရှည်လျားကြမ်းတမ်း၍ လက်သည်း များမှာလည်း ရှည်လျားချွန်ထက်နေ၍ ဖြစ်သည်။

မီးရောင်အောက်တွင် လူနာ၏ မျက်နှာမှာ တဖြည်းဖြည်း ပြောင်းလဲ လာသည်။ နားရွက်များ ရှည်ထွက်လာ ပြီး မျက်လုံးမှာလည်း လက်ဖက်ရည် ပန်းကန်ခဲခန့် ပြူးကျယ်လာသည်ကို သတိထားမိလိုက်သည်။

ဆရာညွန့်လည်း စိတ်ကို ထိန်းရင်း ဆေးရှာသလိုလိုနှင့် အိတ်ထဲမှ ဆရာ တော်ကြီး၏ ပရိတ်ဆန်ထုပ်ကိုယူ၍ တပည့်ဖြစ်သူအား လှမ်းပေးရင်း ခေါင်းကို မသိမသာ ညိတ်ပြလိုက် သည်။

တပည့် ဖရာကလည်း သဘော

ပေါက်ဟန်ဖြင့် တုံ့ပြန်ခေါင်းညိတ် ပြသည်။ ထို့နောက် ဆေး

အိတ်ထဲမှ သိမ်ဝင်အပ်ဘူးကိုဖွင့်၍ အထဲမှ သိမ်ဝင်အပ်တို့ လှမ်းနှိုက်လိုက်ပြီး လူနာ၏ ပေါင်ကို ရုတ်တရက် ထိုးစိုက်လိုက်သည်။

'အား'

အသံနက်ကြီးက လူနာထံမှ ထွက် ပေါ်လာ၏။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် တပည့်ဖြစ်သူ ဖရာကလည်း အိတ်ထဲ မှ ပရိတ်ဆန်မန်းများကို တဲအနံ့ ကျဲပက်ပစ်လိုက်သည်။

ရုတ်တရက် လေပြင်းများ တိုက် ခတ်လာပြီး လေတိုက်သလိုလို တော်လည်းသံလိုလို အသံကြီး ခြင် ဟည်းလာပြီး ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံး မီးခိုလိုလို မြူရိုးငွေ့လိုလို အငွေ့များ ဖုံးလွှမ်းသွားကာ ပြေးလွှားသံ၊ ငိုယိုသံ များကို ဆရာတပည့်နှစ်ဦးလုံး ကြား နေရ၏။

အသံများ တိတ်ဆိတ်၍ အနံ့ အငွေ့များ ပြယ်သွားချိန်တွင် ထဲထဲ အားလုံး ပျောက်ကွယ်သွားပြီး ဆရာ တပည့်နှစ်ဦးမှာ ရွာဟောင်းကျန်ခဲ့ ကြခတ်ဝါးတော့ကြီးအလယ် ဆေးရုံ နေသည်ကို အံ့အားသင့်စဖွယ် လေ့လာ လိုက်ရ၏။

ဘေး ပတ်ဝန်းကျင်တွင် တပည့် အုတ်ဂူပျက် လေးငါးလုံးကို ထင်ထင် မှိန်မှိန်ဖြင့် တွေ့နေရ၏။

* * *

'အဖြစ်ကတော့ အဲဒါပါပဲ'

ရေ

ဆရာကြီးညွန့်က အဆုံးသတ်လိုက်ပြီး မောသွား ဖြင့် ရေခွေးတစ်ခွက်ငှတော့ သောက်လိုက်ပါသည်။

တိုးထွက် လာခဲ့ရ၍ ဆူးခြစ်ရာများကို တစ်ကိုယ်လုံးပွကာ သွေးများ စို့နေ ပါသည်။

အမှန်က အဲဒါ ဆရာတို့နှစ်ယောက် လိုက်သွားရမှာ မထီမထင် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်က စားဆုတ်ရာ လက်ဝင်လျှိုပိ တာ ခုတော့ ဒီကောင်တွေ မှတ်သွားပြီ နောက်ဆို စည်းကျော်ရိမှာ မဟုတ်တော့ ဘူး

ဖုရု၏ ခပ်ငေါ့ငေါ့ စကားအဆုံးမှာ ငိုအားထက် ရယ်အားသန်သွားသော ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး ရေခွေးတည်၍ အထိရာများကို ဆေးကြောပေးခြင်း၊ ဆေးထည့်ပေးခြင်းများ ဆောင်ရွက် ပေးပြီး ဆရာညွန့်တို့ ကျေနပ်အောင် မျက်နှာချိုသွေးရပါတော့သည်။

ထိုသတင်းမှာ တစ်ရွာလုံး ပြန့်သွား ပြီး ထိုနေ့ တစ်နေ့လုံး မေးသူများဖြင့် ဆရာကြီးတို့အိမ်မှာ စည်ကားနေပါ သည်။ ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်မှ လည်း ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးအား ခေါ်ယူ ၍ နောက်နောင် အရက်သေစာ သောက်စားခြင်းမပြုရန်၊ အနေအထိုင် အသွားအလာ အပြောအဆို ဆင်ခြင် ရန် သြဝါဒပေး ဆုံးမ၏။

နံနက်၊ ညရွက်ဆိုရန် ရတနသုတ် ပရိတ်တော်ကို နှုတ်တိုက်ချပေးပါ သည်။ ထိုနေ့မှစ၍ ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး လုံး ယမကာလုလင်ဘဝမှ ပင်စင်ယူ လိုက်ရပါတော့သည်။

အသက်တစ်ချောင်း ကယ်ကောင်း ပါသည်။ သို့သော် သူ့အသက် ကယ် လို၍သွားကာမှ ကံကောင်းထောက်မ ၍ ကိုယ့်အသက် မပေးခဲ့ရသော ဆရာညွန့်တို့ ဆရာတပည့်နှစ်ဦးမှာ ထိုနေ့မှစ၍ ညပိုင်း လူနာလာပင့်ပါ က အသိမဟုတ်လျှင် မလိုက်တော့ပါ ချေ။

ဘုရားဖက်တော့ အသက်ရည်၊ ဘုရားရှင်၏ ပရိတ်တန်ခိုးတော်ကြောင့် အသက်ဘေးမှ ကင်းဝေးရပါသည်။

ထို့ကြောင့် တောတောင်နှင့် ပတ် သက်၍ သွားလာနေထိုင် လုပ်ကိုင်နေ ရသူများ၊ ညပိုင်းအလုပ် လုပ်ကိုင်နေရ သူများအနေဖြင့် မည်သည့်အချိန်တွင် မဆို ဘုရားဂုဏ်တော်များ၊ ပရိတ် တရားတော်များကို ရွတ်ဖတ်၍ မေတ္တာပို့ အမျှဝေကာ သွားလာလုပ် ကိုင်သင့်ပါသည်။

လူစည်း၊ ဘီလူးစည်းဟူသော စည်း ကိုကျော်၍ လူသားများကို ဆရာပင့် ဟန်ဆောင်ကာ လှည့်ပတ်ဖြားယောင်း ခေါ်ယူ၍ ဒုက္ခပေးရန် ကြံခဲ့သော ပရ လောကသားများမှာလည်း ဆရာ အပင့်မှား၍ အတော်လေး ခံလိုက်ရ ဟန် တူသည်။

ကျွန်တော် ပြောင်းရွှေ့သည့်အချိန် ထိ ရွာဟောင်းကုန်းမှ ထပ်မံ ခြောက် လှန်ခံရသောသတင်းကို မကြားရ တော့ပါချေ။

ထို့ကြောင့် ပရလောကသားတို့ သည် တောတောင်၊ လျှိုမြောင်း၊ ဖုန်းဆိုးမြေ၊ ရွာပျက်၊ ဘုရားအိုး၊ ဘုရား ပျက်တို့ကြားတွင် လှည့်ပတ်သွားလာ နေ၍ ကံနိမ့်ပါးသူတို့ကို လှည့်ပတ်ဖြား ယောင်း၍ ဒုက္ခပေးတတ်ကြောင်းကို အများသူငါတို့ သတိထားနိုင်ကြစေရန် စေတနာကောင်းဖြင့် အသိပေး ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါတော့သည်။

[မှတ်ချက် ။ ထိုအဖြစ်အပျက် ကို အစအဆုံး အသေးစိတ် ပြောပြ ခဲ့သော နောင်တော်ကြီး ကိုအုန်းလှ အား ကျေးဇူး အထူးတင်ရှိပါသည်။]

နေဇော်(နဂဟ)

မိတ်ပေါက်သုရား

မိတ်ပျောက်ခေါ်

ဥသျှစ်သီးခွံ ထိမ်းပြု၍
စာရေသူတို့ မကွေးတိုင်းဒေသကြီးတွင် ဥသျှစ်သီးများ ပေါများလှပါသည်။ ဥသျှစ်သီးမှည့်ကို ထန်းလျက်ဖြင့် ပေါက်စားကြပါသည်။ ဥသျှစ်သီးခွံများကို အခြောက်ထုန်း၍ နေရာသီတွင် ခန္ဓာကိုယ်၌ ပေါက်နေသော မိတ်ဖုများကို သနပ်ခါးလိမ်းသလို သွေး လိမ်းသောအခါ အပူများ မိတ်များပေါက် ခြင်းမှ ပျောက်ကင်းသက်သာပါသည်။ မိတ်ပေါက်သုရား အမြန်ဆုံး သက် သာပျောက်ကင်းပါစေ။

သွားကိုက်သွားနာ

ရောင်စေ့ သူပလွေရွတ်ပြုယ်ညှိ ငုံ့ထွေးကြပ်စို

စာရေသူတို့ မကွေးတိုင်းဒေသကြီးတွင် အရွက်ပြားပြား သူပလွေရွတ်လေးများနှင့် အပွင့်ဝါဝါ အပင်ပုလေးဖြစ်သည့် ရှားပလွေ ပင်များ ရှိပါသည်။ သွားကိုက်ခြင်း၊ သွားနာ ခြင်း၊ သွားနာခြင်းတို့အတွက် ရှားပလွေ ရွတ်များကို ပြုတ်၍ အာခံတွင်မှာ အအေးခ ထားသည့် ဆူးပင်လျှော်ရည်ကို ငုံ့ထွေး ခြင်းအားဖြင့် သွားနာများသေ၍ သွားကိုက်၊ သွားနာ ပျောက်ကင်းကြောင်း လက်တွေ့ သိရှိရပါသဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မထွင်သော ရေသား ဝေပိုလိုက်ရပါသည်။ သွားကို ကျန်းမာခြင်းမှ ကင်းဝေးကြပါစေ။

ဆရာမ မေါ်ခင်သန်းဦး (အမည်)

နှစ်(၄၀)က ညတစ်ည

မင်စင်စား-မောင်စံလှ

ရခဲလှသော လူ့ဘဝ။ လူ့ဘဝ
ရပြန်တော့လဲ အဝိဇ္ဇာ
အမှောင်နဲ့နေတော့ ပင်ပန်း
ဆင်းရဲရတယ်။ မျက်မှောက်
အသက်ရှင်စဉ်ကာလ
အတွက် လုပ်လိုက်ရတဲ့
အလုပ်တွေက များမှများ။

ဒီအထဲ နောက်ဘဝအတွက် ပါသွား
မယ့် အကုသိုလ်အလုပ်တွေက မလိုချင်
ပေမယ့် အများဆုံးပါနေတယ်။ သိတော့
သိတယ်။ ရုန်းမထွက်နိုင်။

တွေ့ကြုံရတဲ့ အဖြစ်အပျက်
အကြောင်းအရာများကလဲ အမျိုးစုံ။
ရယ်စရာ၊ ရွှင်စရာ၊ ဝမ်းနည်းစရာ၊
ဝမ်းသာစရာ၊ ကြောက်စရာ၊ လန့်စရာ၊
သံဝေဂယူစရာ စသည် စသည်ဖြင့်
မြင်တော့မြင်တယ်။ သံဝေဂ မယူနိုင်။
တွေ့တော့တွေ့တယ်။ သံဝေဂ မရနိုင်။

ဟော... အခုလဲ တွေ့ရပြန်ပြီ။

လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်(၄၀)ခန့်က ဖြစ်ပါ
တယ်။ မိုးဦးကာလ ညတစ်ညမှာ
ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းသုံးယောက်
ဖားရိုက် ထွက်ခဲ့ပါတယ်။

ဖားရိုက်ထွက်တယ်ဆိုတာ ပလိုင်း
တစ်ယောက်တစ်လုံး၊ လက်နှိပ်စာတ်မီး
ကိုယ်စီ၊ ဖားရိုက်တုတ် တစ်ယောက်
တစ်ချောင်း...

ဘုံပိုင်ဘုံဆိုင် ပစ္စည်းကတော့
တောအရက် တစ်လုံး တစ်ပိုင်း ထည့်

၃၀၂ နက္ခတ္တမှောင်ခြင်္စာမဂ္ဂဇင်း

ထားတဲ့ စစ်သားသုံး ရေဘူးတစ်ဘူးပါ။
ရေဘူးကိုတော့ ကျွန်တော်ပဲ တာဝန်ယူ
ထိန်းသိမ်းရပါတယ်။

ညနေစာ စားသောက်ပြီး (၈)နာရီ
ခန့်လောက်မှာ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်
ချင်းသုံးယောက် ကျောက်တော်မြို့
မြို့သစ် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း
နောက်ရှိ သင်္ချိုင်းကုန်းသို့ ထွက်ခဲ့ပါ
တော့တယ်။

ကျွန်တော်တို့သွားနေတဲ့ နေရာမှာ
လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်(၄၀)က မြို့စွန့်မြို့ဖျားဖြစ်
ပြီး လယ်ကွင်းပြင်ကြီးများနဲ့ တစ်ဆက်
တစ်စပ်တည်းပါ။ ယခုတော့ နေအိမ်
များ ပြည့်နေပါပြီ။ သင်္ချိုင်းကိုလဲ

တခြားနေရာသို့ ရွှေ့ပေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် တစ်
ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဝါးတစ်ပြွန်
နှစ်ပြွန်စီ ဘေးချင်းယှဉ် နေရာယူပြီး
အလုပ်စခဲ့ကြပါတယ်။ မိုးက
တဖြောက်ဖြောက် ရွာနေပါတယ်။
ကျွန်တော်တို့ သုံးဦးမှာလဲ “ဘွတ်ခ”
“ဘွတ်ခ” ဖားအော်သံပြုကာ လျှောက်
နေကြပါတယ်။

ဖားများရဲ့ တုံ့ပြန်အော်သံကို ကြား
ရမယ်ဆိုရင်တော့ ဖားရိုနိုင်မယ့် နေရာ
ကို မီးထိုးကာ ရှာလိုက်ပါတယ်။ ဖား
တွေရင် ပါလာတဲ့ တုတ်နဲ့ရိုက်ပြီး
ပလိုင်းထဲ ကောက်ထည့်ရုံပါပဲ။

ရာသီအလိုက် ငွေရလွယ်တဲ့ အလုပ် ဖြစ်နေတော့ ကျွန်တော်တို့ မက်မော ရတာပေါ့။

ပင်ပန်းလာမယ်၊ အအေးများလာ မယ်ဆိုရင် မီးခိုး အချက်ပြပြီး သုံး ယောက်သား ပြန်စုကာ အမောပြေ၊ အအေးပြေ တစ်မော့စီ မော့ကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်အတွက် ချမ်းမြေ့သာယာတဲ့ ညပိုင်းအလုပ်ခွင် တစ်ခုပါ။

အရက်ရှိန်ကလဲတက်၊ ဖားကလဲ ရိုက်ရတော့ သွားမှန်းမသိ သွားလိုက် တာ လေး၊ ငါးခိုင်ခရီး ရောက်ခဲ့သလို ညလဲ သန်းခေါင်ကျော်ခဲ့ပါပြီ။

ခဏတဖြုတ် နားနေမယ့်နေရာ ရှာကြည့်ကြတယ်။ မီးရောင်တစ်ခုကို မလှမ်းမကမ်းမှာ တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ သုံးဦးသား မီးရောင်ရှိရာကို ဦးတည် လျှောက်ခဲ့ကြတယ်။

ခရီးဆုံးမှာတော့ တဲငယ်တစ်လုံး မီးဖိုတစ်ခု၊ အဘိုးအိုတစ်ယောက်ကို တွေ့ရတယ်။

ကျွန်တော်တို့သုံးဦးမှာ ပင်ပန်းတာ ရယ်၊ အရက်ရှိန်ရလာတာတို့ကြောင့် ခိုတိတိဝါးတားတား မျက်လုံးတွေနဲ့ အဘိုးအိုကို နှုတ်ဆက် ခွင့်တောင်းပြီး မီးဖိုဘေးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ပါတယ်။

ပလိုင်းနဲ့ ဖားရိုက်တုတ်ချောင်းများ ကိုလဲ မီးဖိုဘေးမှာပဲ စုပြီးထားလိုက် ပါတယ်။ အဘိုးအိုမှာ စကားတစ်ခွန်း မှ တုံ့ပြန်ခြင်းမရှိပါ။ မျက်နှာကိုလဲ နောက်ကျောဘက်ကို စောင်းငဲ့ထားပါ တယ်။

ကျွန်တော်က အရက်ထစ်ခွက် ငွဲ သောက်ထည့်ပြီး အဘိုးအိုကို ရော့လို့ ပေးလိုက်ပါတယ်။ အဘိုးအိုမှာ ထုမ်းယူပြီး မော့သောက်လိုက်တယ်။ အရက်ခွက်ကို မီးဖိုဘေးမှာ ချထား

လိုက်တယ်။

ဒီနောက်တော့ ကျွန်တော်တို့သုံးဦး မှာ အလှည့်ကျ တစ်ယောက် တစ်ခွက် စီ ငွဲသောက်ကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ သောက်နေစဉ် အဘိုးအိုမှာ ပလိုင်းထဲ က ဖားတစ်ကောင် နှိုက်ယူပြီး ထင်းတုံး ပေါ် ဖက်ခနဲရိုက်ကာ မီးဖိုထဲ ပစ်သွင်း လိုက်တယ်။

ခဏကြာတော့ ဖားကို ဆွဲယူကာ ပြာမှုန်များကို ခါထုတ်ပြီး ပေါင်ဖွဲ လက်ဖွဲ စားနေတယ်။ တစ်ကောင်ကုန်တော့ နောက်တစ်ကောင် နှိုက်ယူပြီး ပထမ နည်းအတိုင်း မီးဖိုထဲ စားပြန်တယ်။

ဒီလိုနဲ့ သုံး လေးကောင်စားပြီးချိန်မှာ တော့ ကျွန်တော်တို့သုံးဦးမှာ ဘယ်လို လဲဆိုတဲ့ အတွေးများ ဝင်လာသလို ခေါင်းနားပန်းကြီးလာသလို ခံစားရပြီး အရက်ရှိန်လဲ ကျစပြုလာတယ်။

တစ်ဦးကိုတစ်ဦး လက်တို့အသိ ပေးရင်း အဘိုးအိုကို အကဲခတ်ကြည့် ကြတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ဆက်နေ လို့ မဟန်တော့ဘူးဆိုတဲ့ အသိကြောင့် သုံးဦးသား ထွက်ပြေးလာကြတာ မီး မလင်းတလင်းအချိန်မှာ အိမ်ကို ပြန်ရောက်ခဲ့ကြတယ်။

မနက်မိုးလင်းလို့ ထုံးစံအတိုင်း ဝိုင်း ဖွဲ့ကြတဲ့အချိန်မှာတော့ ညက ဖားရိုက် ရတဲ့ အကြောင်းက ပြောစရာ ဆိုစရာ ငြင်းခုံစရာ ဖြစ်နေပါတော့တယ်။

ဒီလိုမျိုးလဲ ရှိပါ့မလားဆိုတဲ့ ဝိုင်းတော်သားအချို့ရဲ့ အပြောကြောင့်

ညအချိန်က ရောက်ခဲ့တဲ့ **ပီချောင်း နံဘေးက တဲကလေးရှိရာကို** ဒုတိယ အကြိမ် သွားဖြစ်ကြတယ်။

ဒီတစ်ခါမှာတော့ လူအများလဲဖြစ်၊ နေ့လယ်ချိန်လဲ ဖြစ်နေတော့ ခရီးက ဝေးနေသလိုပါပဲ။

ကျွန်တော်တို့ ရောက်ခဲ့တဲ့ နေရာမှာ ဖားတစ်ကောင်မှ မရှိတော့သော ပလိုင်းသုံးလုံးနဲ့ ဖားရိုက်တုတ်ချောင်း များမှာ ခြေရာလက်ရာမပျက် ရှိနေတာ မှအပ ကျွန်တော်တို့ ဝင်ခိုခဲ့တဲ့ “တဲငယ်”၊ အဘိုးအို အသုံးပြုခဲ့တဲ့ မီးဖို၊ အဘိုးအို ဖားရိုက်တဲ့ ထင်းတုံးနဲ့ ကျွန်တော်တို့ အရက်တိုက်ကျွေးခဲ့တဲ့ အဘိုးအိုမှာ သဲလွန်စ ချန်မထားဘဲ ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်နေတာ တွေ့ရတယ်။

ဒီတော့မှ ကျွန်တော်တို့ လူငရဲသား သုံးဦးမှ ပရလောကသားတစ်ဦးကို “ဖားသား” နဲ့ ဧည့်ခံပြုရလိုက်ရတဲ့ ညတစ်ညအဖြစ် အမှတ်သညာပြု ရင်း ဒီချောင်းနံဘေးက ပြန်ခဲ့ပါတော့ တယ်။

ပင်စင်စား-မောင်စံလှ

[ပင်စင်စားကြီးတစ်ဦး ပြောပြ သော ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို ခံစားနေသားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံ ပါသည်။]

† ကြက်နှစ်ဖွား

ယာဉ်ရထား မတော်တရား ဖြစ်မှုကို သတိပြုရှောင်ရှားပါ။ မိတ်ဆွေ ရင်းချာများအတွက် ငွေကုန်လှုပ်နှံမှု ဖြစ်ရ တတ်သည်။

လျှပ်စစ် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးပေးထက်သန်သော ကာလဖြစ်သည်။

ရပ်ဝေးမြေခြားရောက်နေသူများ ဇာတိ ရပ်ရွာသို့ ပြန်ရောက်နိုင်သည်။ ငွေကြေးကံ မဆိုးပါ။

† နွားနှစ်ဖွား

စီးပွားရေးတွင် အကောက်ကြား ခုက္ခပေးခြင်းခံရဖွယ် ရှိသည်။ လောင်းကစားမှုကြောင့် ငွေကြေးဥစ္စာ ယုတ် လျော့တတ်သည်။

အဆုတ်နှင့် အူမဆိုင်ရာရောဂါများ ကြိုတင်စစ်ဆေးကုသသင့်သည်။

ကြေး သံ၊ သတ္တုပစ္စည်းများ အကျိုးပေး ကောင်းမည်။ ဖခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများ အတွင်း နားရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်လိမ့်မည်။

† ကျားနှစ်ဖွား

အကြံအောင်မည်။ အောင်မြင် ကြိုးပမ်းစေမည် ကူညီပံ့ပိုးမှုများ များစွာရရှိမည်။ ဖတ်မှတ်

ဇလလာတားသော နှုတ်မှလက်မှ ယညာရပ်များကြောင့် ဆွေမျိုးစိတ်သက်ဟများ ၏ အလေးထား အားကိုးခြင်းခံရမည်။

စက္ကူအထည်အလိပ် လုပ်ငန်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် ရရှိနိုင် သော ကာလဖြစ်သည်။

† ညွန့်နှစ်ဖွား

မိခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများ အတွင်း သာရေး၊ နားရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်၍ လူအား၊ စိတ်အား၊ ငွေအားဖြင့် ကူညီပံ့ပိုးပေးရတတ်သည်။

မျက်မှန်၊ ရုပ်သံစက်များ ဝင်ကုန်ရရှိသည်။ ရိုးသား၍ ဟန်ဆောင်မှုကင်းသော ကျေး လက်ဒေသများသို့ သွားရောက်ရဖွယ်ရှိ သည်။ မျက်နှာပွင့်လန်း၍ ချစ်သူအင်သူ ပေါများသောကာလဖြစ်သည်။

† နဂါးနှစ်ဖွား

ငွေကုန်ကြေးကျများသောကာလ ဖြစ်သည်။ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းသော လုပ်ငန်းငွေကြေးများနှင့် ဝင် ရောက် ပတ်သက်ခြင်းများကြောင့် အမှုကိစ္စ ရှုပ်ပွေတတ်သည်။

စည်သူတပ်ပစ္စည်း၊ ကြာရှည်ခံစိမ့်ထား သောပစ္စည်းများနှင့် စစ်လျှဉ်း၍ ငွေကြေး အကျိုးအမြတ် ရရှိနိုင်ကြသည်။ အမျိုးသား

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်း ပုံရိပ်ရှင်တို့၏

ကံကြမ္မာ

များမှာ ဖခင် (သို့မဟုတ်) ဇနီးနှင့် အယူအဆ ကွဲလွဲနေတတ်သည်။

† မြွေနှစ်ဖွား

အလုပ်အကိုင်၊ ရာထူးနေရာ များတိုးတက်ကုန်ရရှိသည်။ စကားပရိယာယ် ကြွယ်ဝစွာ ပြောဆိုလုပ်ကိုင်ရသော အောင် သွယ်၊ ပွဲစား၊ စေ့စပ် ဖွန်ဖြေရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ရဖွယ်ရှိသည်။

ငါး၊ ငါးခြောက် ရေထွက်ပစ္စည်း၊ အတ္ထုပ္ပါ ထွက်ပစ္စည်းများနှင့် အကျိုးပေးကောင်း သောကာလ ဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီးဇာတာ ရှင်တို့ အားကိုးစရာ ခင်ပွန်းရက်န်း ရှိသည်။

† မြင်းနှစ်ဖွား

နေထိုင်မှု၊ အဆင့်အတန်း မြင့်မားလာမည်။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ တိုးပွားနိုင်သောကာလ ဖြစ်သည်။ အူမနှင့် အပြေးဆိုင်ရာရောဂါ ဝေဒနာများ သတိ ပြုကာကွယ်ပါ။

အဖျော်ယမကာ၊ သောက်သုံးဖွယ် ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးပေး ထက်သန်သည်။ အမွေအနှစ် ခံစားရက်န်း ရှိမည်။ ရပ်ဝေးမြေခြားမှ သတင်းကောင်း များ ကြားရတတ်သည်။

† ဆိပ်နှစ်ဖွား

ငွေကြေးအတန်အသင့် ဝေဆာရှင်လန်းသောကာလ ဖြစ်သည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံထားသော ငွေကြေးများ တိုးပွား အကောင်းအထည် ပေါ်လာမည်။

ထီး၊ ခမောက် ဦးခေါင်းအထက် အဆင် တန်ဆာများဝင်တတ်သည်။ စက်ဘီး၊ အင် ချပ်စက်ကဲ့သို့ စွမ်းအင်မဲ့စက်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် ရရှိနိုင် ကြသည်။

† မြောက်နှစ်ဖွား

တီထွင်ဖန်တီးမှုများ အောင်မြင် အဆင်ပြေသောကာလဖြစ် သည်။ စီးပွားရေးတွင် ဈေးကွက်သစ်၊ ကုန် စည်အသစ်၊ လုပ်ငန်းစုံများ တိုးချဲ့သင့်သည်။

ကြေထည်မြေထည် ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးပေးကောင်းသည်။ မရွေ့ပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းများ ဝင်ကုန် ရှိသည်။

† ကြက်နှစ်ဖွား

မရောက်ဘူးသောဒေသ၊ မမြင် ဘူးသော မြင်ကွင်းဖြစ်ရပ်များ ရောက်ရှိ မြင်တွေ့ရတတ်သည်။ အိမ်၊ မြေမြေ မွှစ်ဆဲ မြင်ဆင်ရလိမ့်မည်။

တွင်းထွက်ပစ္စည်း၊ ဓာတုဗေဒပစ္စည်းများ နှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် တိုးပွားနိုင်သည်။ အစာအိမ်၊ သရက်ရွက် ဆိုင်ရာရောဂါ ဝေဒနာများ ကြိုတင်ကာ ကွယ်ပါ။

† ခြင်္သေ့နှစ်ဖွား

ငွေကြေးအမြောက်အမြား ရက်န်းရှိသည်။ ကံတိုက်လုပ်ငန်း အကျိုးထက် သန်သောကာလ ဖြစ်သည်။

လူမှုရေးကိစ္စများတွင် ဦးဆောင် စီမံခန့်ခွဲ ရတတ်သည်။ အမွေနှံသား ဟင်ဆင် အမွေအကြိုင်များ လက်ဆောင်ရလိမ့်မည်။ ပေးရန် ရရန်ရှိသော ကြွေးမြီများထည့် ပြေလည်သွားနိုင်သည်။

† ဝက်နှစ်ဖွား

ရင်ဆိုင်နေရသည့် ကိစ္စ၊ မြဲသောနာများ ပြေလည်သွားမည်။ စီးပွား တွင် ကောင်းမွန်သော အပြောင်းအလဲများ ကြုံတွေ့ရမည်။

တောင်ကုန်းမြေပြင်ဒေသများသို့ သွား ရောက်ရတတ်သည်။ စွမ်းအင်၊ လောင်စာ များနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးပေးသောကာလ ဖြစ်သည်။

ဤလတွင် ကံကြမ္မာ မှေးမှိန်နိုင်သော ကြံ့သူတို့သည် အနိရောင်ပန်း(၉) နှင့် တန်ခိုးကြီးဘုရားစေတီ၏ တောင်အောက် မုဒုဟူ၍ ပတ်ဝန်းကျင် အနီး ညနေဝင်းအောက် ကပ်လျှံဆုတောင်းပါ။ ပါပအာနီထင်ရှား လျော့ပါးသွားပါလိမ့်မည်။

ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစို့

ဟုဂျင်းဖီ (Hu Jin Fei)

ရွှေပြာသတ္တိ ခုခံစွမ်းအားမြှင့် ဖောင်ဒေးရှင်း

Gold Ash's Property for Reinforcing Foundation(GPRF) (Shwe Pyar Thatti)
gaprffoundation@gmail.com

အမှတ်(၅၂၄)၊ မေစာပီလမ်းဆုံ၊ (၈)ရပ်ကွက်၊ မ/ဥက္ကလာပမြို့၊

ဖုန်း-၀၉ ၉၅၆၅ ၃၉၈၄၊ ၀၉ ၅၅၂ ၄၃၅၀၊ ၀၉ ၄၂၀ ၂၈၄၈၂၊ ၀၉ ၃၁၀ ၂၁၈၄၀

၄၇ နှစ်ခွဲမြောက်သတ္တိ သက်တမ်းရှည်

နား၊ ဘင်၊ ဘော်၊ ဂျက်၊ ဒန်း၊ သွပ်၊ သံ၊ ပြဒါး၊ ရွှေ ဟူသော ဓာတ်(၉)ပါးကို ပြားချ၍ ရရှိလာသော နှစ်ခွဲမြောက် ကြေးတွင် ကွမ်းရိုးတစ်တို့ တို့ပြီး တစ်လုံ၊ တစ်မီး၊ တစ်ပျော်ဖြင့် မီးပေးကာ ရရှိလာသော ဓာတ်စင် ဘော်သား၊ ယင်းဘော်သားကို ခြိပ်ပစ္စည်းအနေအားဖြင့် ဆေးဝါးအဖြစ် တိုက်ရိုက်အသုံးမပြုဘဲ သက်တမ်းရှည်(အငွေ့)ကို ရယူကာ တိုင်းရင်းဆေးခန်းများတွင် အစွယ်တစ်သုံးခြင်းဖြစ်သည်။

၅၈ နှစ်ခွဲမြောက်သတ္တိ သက်တမ်းရှည်နှင့် ဥသွားကိုယ်ခံစွမ်း

ဆေးတွင် သစ်ပင်ထွက်ပစ္စည်း၊ တိရစ္ဆာန်ထွက်ပစ္စည်း၊ တွင်းထွက်ဓာတ်ပစ္စည်းဟူ၍ရှိရာ တွင်းထွက်ပစ္စည်းသည် အညစ်အကြေးဒေါသ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးများရှိနေရာမှ သန့်ရှင်းသော ဓာတ်စင်ဘော်အဖြစ် ပြောင်းလဲပေးသော တေဇောသည်သာ ပါဓကတေဇောဖြစ်သည်။ ထမင်းကိုချက်သည့် မီးနှင့် ဓာတ်ကိုချက်သည့် မီးသည် မတူညီနိုင်။ ဓာတ်ကို ချက်ရာတွင်လည်း ဓာတ်စင်ဘော်အဖြစ် ရွှေအဖြစ် ပြောင်းလဲ သွားအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်သော မီးဖြစ်ရန် အလွန်ခဲယဉ်းသည်။

မီးနားလည်ရင် စီရင်လော့ဟု အဆိုရှိပါသည်။ သို့ပြောင်းလဲပေးသော တေဇောသည် ပါဓကတေဇောဖြစ်သည်။ ယင်း ပါဓကတေဇော အရှိန်သည် ဥသွားတေဇောဖြစ်သည်။ ထိုဥသွားတေဇောသည် လူ၏ကျန်းမာရေးကို စောင့်ရှောက်သော အထိန်းဓာတ်ဖြစ်သည်။ ဥသွား တေဇောဓွေးထွေးနေသော အငွေ့ရှိမှသာ ကျန်းမာနိုင်ပါသည်။

၆၉ နှစ်ခွဲအား

ခုခံအားဆိုသည်မှာ ကိုယ်ငွေ့ဖြစ်သည်။ ကိုယ်ငွေ့ကောင်းလျှင် တစ်ကိုယ်လုံးမွှေးထွေးနေသဖြင့် ကျန်းမာသည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။ ကိုယ်ငွေ့ အားနည်းနေ၍ ရောဂါခြင်းမှတစ်ဆင့် ကိုယ်ငွေ့ချို့ယွင်းနေခြင်းကို ခုခံအားကျသည်ဟု ဆိုခြင်းပေးရာ ခုခံအားသည် HIVတွင်သာ ခုခံအားကျ နေသည်မဟုတ် ကိုယ်ငွေ့ချို့ယွင်းနေသော အခြေအနေဟူ၍ ခုခံအားကျသော အခြေအနေရောက်နိုင်ပါသည်။ အထူးသို့ ငှက်ဖျား၊ အဆုတ်ရောဂါများ ဖြစ်နေရာမှ ခုခံအားကျဆင်းသော အခြေအနေသို့ ရောက်နိုင်ပါသည်။

ခုခံအားကျဆင်းသော အခြေအနေများမှာ လက်ဖဝါး ၃ လမှ ၆ လအထိ ခြစ်ခြင်း၊ ချွေးစေးထွက်ခြင်း၊ လျှာအပြာရောင်သန်းခြင်း၊ ရေယုန်၊ မက္ကရုပေါက်ခြင်း၊ အနာပေါက်ခြင်း၊ အဖျားဖမ်းဖျက် တာ ချောက်ဆိုးခြင်း၊ ပိန်လာခြင်း၊ ကိုယ်အလေးချိန် လျော့ကျလာခြင်း၊ အသည်းအဆုတ်ရောဂါနှင့်ယှဉ်ခြင်း စသည့် လက္ခဏာများဖြစ်သည်။

ခုခံအားကောင်းသောလက္ခဏာများမှာ သွေးအားပြည့်ခြင်း(လက်သည်းရှိ သွေးအရောင်သည် သန့်ရှင်းကြည်လင်ခြင်း၊ အပြစ်ကင်းခြင်း အပြည့်ရှိခြင်း) အသားအရေ ပိုပြည့်ကြည်လင် သန့်ရှင်းတင့်တယ်ပြေပြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါးပန်းပွင့်ခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး မွှေးထွေးနေခြင်း၊ အထူးအားဖြင့် ပြင်ပဥတုအေးပါက လက်အေးခြင်း၊ ပြင်ပဥတုပူပါက လက်ဖဝါးပူခြင်းမဖြစ်ပေ၊ နှုတ်ခမ်း၊ မျက်ခမ်း၊ လျှာပုံမှန်အသွေး အရောင်ရှိခြင်းများဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ခုခံအား ကျန်းမာမှုသည် ဥသွားကိုယ်ငွေ့ဖြစ်သည်။

၇၀ နှစ်ခွဲမြောက်သတ္တိ ခုခံအားစောင့်စောင့် အကျိုးထူးများ

ခုခံအားကျဆင်းမှု ကူးစက်ရောဂါ(HIV)ရောဂါနှင့် အနီးစပ်ဆုံးသော တိုင်းရင်းဆေးရောဂါအမည်မှာ ဓာတုကွယ်ဓာတ်အား ကုန်ခန်း ရောဂါဖြစ်ပါသည်။

ခြင်တံညှပ်ဟူသော အလွန်ကြေခဲသည့်ရွက် ပြားပြု၍ အမှန်ပြုပြီး ကျွေးနေသည်မဟုတ်ပါ။ ဦးထွန်းလင်း(သိမ်ဖြူဆရာတော် အရှင် နာဂသေနာဘိဝံသ)ထံတွင် ၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင် တပ်ညွှန်အဖြစ် ဆေးပညာတစ်နှစ် သင်ကြားနေချိန် သင်ကြားပေးသည့် အပြစ်ကင်းသော သက်တမ်းရှည်အဆင့်မြင့် ဝိဇ္ဇာရေနည်းပညာဖြင့် နှစ်ခွဲမြောက်သတ္တိ သက်တမ်းရှည်ကို တိုင်းရင်းဆေးခန်းများတွင် အစွယ်တစ်သုံးခြင်းဖြစ်သည်။ ၁၀နှစ်ကျော် သုတေသနပြုမှုအရ ခုခံအားကျဆင်းမှု ကူးစက်ရောဂါ HIVများအတွက် CD4 count စစ်ဆေးရာ ခုခံအား(၁၀)နှစ်တွင်(၉)နှစ် တိုးတက်ခဲ့ပါသည်။

ရွှေပြာသတ္တိ ရသာယနေဆေးများသည် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးကင်းသည်။ ဆေးစားပြီး ပြန်လည်စားသုံးနိုင်သည်။ ခုခံအား CD4 count တိုးတက်သည်။ ရှေးနှုန်းသတ်သာသည်။

HIVရှိနေသော်လည်း ခုခံအားတိုးတက်သဖြင့် ပြည်သူ့အများနည်းတူ ဝိမိအကျိုး၊ ဘာသာသာသနာအကျိုး နိုင်တော်အကျိုးကို ကျန်းမာစွာဖြင့် ထမ်းဆောင်နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်လိုသူတိုင်း ဆေးကုန်စုံစုံပုံစုံစားသုံးပါက တစ်နေ့တခြား ကိုယ်ငွေ့ကောင်းလာပြီး ခံနိုင်ရည် ရှိလာမည်ဖြစ်သည်။ သွေးအားပြည့်ပါက ဆေးစားရင်နိုင်ပါသည်။ သွေးအားခံနိုင်ရည်အားကို သိလိုပါက Blood for CP ဖြင့်စစ်ဆေးနိုင်ပါသည်။

ARTဆေးနှင့် တွဲဖက်စားသုံးမှုကို (၃)ဦး သုတေသနပြု ကုသရာ (၃)ဦးလုံး တိုးတက်ခဲ့သည်။ တစ်ဦးမှာ (၆)လအတွက် HIV Negativeဖြစ်သွားပါသည်။

လူတိုင်း ကျန်းမာ ဥသွား